

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Biblia Hebraica

Majus, Johann Heinrich

Francofurti ad Moenum, 1716

Prophetæ posteriores

[urn:nbn:de:bsz:31-295282](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-295282)

נביאים אחרונים
P R O P H E T Æ
P O S T E R I O R E S.

JESAIAS	ישעיה
JEREMIAS	ירמיה
EZECHIEL	יחזקאל
HOSEAS	הושע
JOEL	יואל
AMOS	עמוס
OBADIAS	עובדיה
JONAS	יונה
MICHA	מיכה
NAHUM	נחום
HABAKUK	חבקוק
ZEPHANIAS	צפניה
HAGGAI	חגי
ZACHARIAS	זכריה
MALACHIAS	מלאכי

כְּתוּבֵי חִתּוּמֵי
P R O P H E T A E
POSTERIORES

ישעיהו ISAIAS

ירמיהו JEREMIAS

עזקיהו EZECHEIEL

הושע HOSIAS

יואל JOEL

עמוס AMOS

ובדכיהו OBADIAS

יונה JONAS

מיקה MICHA

נחום NAHUM

חבקוק HABAKUK

זפניהו ZEPHANIAS

חגיית HAGGAI

זכריהו ZACHARIAS

מלכיהו MALACHIAS

LIBER JESAIÆ,

Græc. ΗΣΑΙΑΣ, Hebræis ישעיה

CAPUT I. א

חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה א

וירושלם בימי עזיהו יותם אחו יחזקיהו

מלכי יהודה: שמעו שמים והאזינו ארץ כי יהוה דבר

בני גבלתי ורוממתי והם פשעו בי: ידע שור קנהו

וחמור אכנס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התכונן:

הוי גוי חטא עם כבוד עון ודע מרעים בני משחיתים

עזבו את יהוה נאצו את קדוש ישראל גזרו אחר:

על מה תבו עוד תוסיפו סרה כל ראש לחלי וכל

לבב דוי: מפנה רגל ועד ראש איך פו מתם פצע

וחבורה ומכה טריה לא זרו ולא חפשו ולא רכבה

בשמון: ארצכם שממה עריכם שרפות אש אדמתכם

לנגדכם זרים אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים

ונותרה בת ציון כספה בכרם כמלונה במקשה בעיר

נצורה: לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד במעט

כסדם היינו לעמורה דמינו:

שמעו דבר יהוה קציני סדם האזינו תורת אלהינו עם

עמרה: למדה לי רב זבחיכם יאמר יהוה שבעתי

עלות אילים וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים

לא חפצתי: כי תבאו לראות פני מי בקש זאת

מירכם רמס חצרי: לא תוסיפו הביא מנחת שוא

קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא מקריא לא

אוכל און ועצרה: חדשיכם ומועדיכם שגאה נפשי

היו עלי למטה נלאיתי נשא: ובפרשכם בפיכם טו

אעלים

Iesaias, coelum & terra contestatus, redargnit totius populi ignorantiam, ingratitude, apostasiam & hypocrisim, poenasque denunciat:

ficut tugurium, 14: 19.

& ad poenitentiam reuocat seruu peccatores,

2. stultit coeli et insculpta terra, pugnam dominici locuti est: 2. Solis magnificauit et exaltauit et ipsi prauaricati sunt contra de. 3. cognouit bos possessorem suum et asinus praesepem domini sui: 3. Spiritus autem non cognouit possessorem suum et asinus praesepem domini sui: 4. Vae genti peccatrici, populo quauit insipiente, sabbini manducantibus, filij corrupti. 5. Vae qui dereliquerunt dominum creatorem suum, dereliquerunt sanctum israel, dereliquerunt se rebosum. 6. Domine caput ad latiguerum, et omnia cor in infernum. 7. Si planta pedis est 15. Vae ad caput non est in eo in 7. lagibus, sed vultus et liros et plaga saniosa: non conpissa, sed circumcircumale sua. 8. Mellitimum in oleo. Cucurbitarum. 9. Et distinguuntur si la sijen sicut venter cula in vinca, sicut tugurium in cucumerario, sicut ciridar obfessa. 10. Dominus exercituum re. 11. Et si superstitum et parum sicut sedom fuisse. 12. Et si haec assimilati su. 13. Affong.

Deut. 12. et in expandendo vos. 13. et in expandendo vos. 14. et in expandendo vos.

32. y. הפטרת אלה הרברים I. y.

אעלים עיני מפסגם כי תרבו תפלה אינני שמע ידיכם

דמים מלאו: רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מגד

עיני חדלו הרע: למדו היטב דרשו משפט אשרו

חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה:

לכונן ונוכחה לאמר יהוה אם יהיו חטאיכם כשנים

בשלג ילבינו אם יאדימו כתולע בצמר יהיו: אם תאבו

ושמעתם טוב הארץ תאכלו: ואם תמאנו ומריהם

חרב תאכלו בי פי יהוה דבר: איכה היתה

לזונה קריה נאמנה מלאתי משפט צדק לין בה ועתה

מרצחים: פספה היה לסנים סבאך גדול במים: שריף

סוררים וחברי גנבים כלו אהב שחד ורף שלמנים

יתום לא שפטו וריב אלמנה לא יבוא אליהם:

לכן נאם האדון יהוה צבאות אביר ישראל

כה הוי אנחם מצרי ואנקמה מאויבי: ואש ברה ידי עליך

ואצרך פכר סגף ואסירה כל בדילך: ואש ברה

שפטך כבראשנה ויעצף כבתחלה אחרי כן יבוא לך

עיר הצדק קריה נאמנה: ציון במשפט תפדה ושביה

בצדקה: וישבר פשעים וחטאים יהיו ועובדי הוה יכלו: ס

כי יבשו מאילים אשר חמדתם ותחפרו מהגנות אשר

ל בחרתם: כי תהיו כאלה נבלת עליה וכגנה אשר

מיס אין לה: והיה החסן לנערת ופעלו לניצוץ ובערו

שניהם יחדו ואין מכבדה:

א תדבר אשר חזה ישעיהו בן אמוץ על יהודה וירושלם:

והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית יהוה בראש

ההרים ונשא מנבעות ונהדו אליו כל הגוים: והלכו

עמים רפים ואמרו לכו ונעלה אל הרי יהוה אל בית

אלהי יעקב וירנו מדרכיו ונלכה בארחתיו פי מציון

תצא/תורה ודברי יהוה מירושלם: ושפט בין הגוים

והוכיח

occultabo oculos meos a vobis, etiam

quando multiplicabitis ora hominum, non

16 Convertite vos, mundate vos, et

17 et respice dicit, respice ad op-

18 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,

19 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,

20 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,

21 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,

22 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,

23 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,

24 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,

25 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,

26 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,

27 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,

28 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,

29 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,

30 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,

31 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,

32 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,

33 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,

34 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,

35 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,

36 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,

37 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,

38 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,

39 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,

40 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,

41 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,

42 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,

poenitenti-
busque re-
missionem &
repurgatio-
nem per
Christum
promittit,
inobedientibus a durum
iudicium in-
dicat.

finis intillam:

CAP. J. II.
De vocatione
gentium vni-
uersali sub N.
T. & con-
suetudine ad Chri-
stum.

Amos
2:9
Jud. 16:
9

2 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
3 colligit: et confluent ad eum om-
nes gentes:
4 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
5 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
6 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
7 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
8 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
9 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
10 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
11 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
12 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
13 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
14 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
15 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
16 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
17 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
18 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
19 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
20 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
21 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
22 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
23 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
24 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
25 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
26 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
27 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
28 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
29 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
30 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
31 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
32 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
33 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
34 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
35 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
36 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
37 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
38 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
39 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
40 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
41 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,
42 et dicit, et dicit, et dicit, et dicit,

חסר י. 30. ער כאן הפטרת אלה הדברים י. 28.

והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים
והניתותיהם למזמרות לאישא נוי אלגוי הרב ולא
ילמדו עוד מלחמה:

6 בית יעקב לכו וגלכה באור יהוה: כי נבשתה עמך ה.
בית יעקב כי מלאו מקדם ועננים בפלשתים ובילדי
נכרים ישפכו: ותמלא ארצו כסה וזהב ואין קצה
לאצרתיו ותמלא ארצו סוסים ואין קצה למרכבתיו:
ותמלא ארצו אלילים למעשה ידיו ישתחוו לאשר עשו
אצבעתיו: וישח אדם וישפל איש ואל-תשא להם:
בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה ומהדר גאנו:
עיני גבהות אדם שפל וישח רום אנשים ונשגב יהוה
לברו ביום ההוא:

De refectione
Iudzorum
eiusque cau-
sus, & destru-
ctione regni
Antichristi.

10) In gressu in petram, et abscinda-
tio in pulvere, a facie formi-
dini Domini et a deore ex-
cellentie eiq.
† super. I
bia, v. 17

כי יום ליהוה צבאות על כל גאה ורם ועל כל-נשא
ושפל: ועל כל ארץ חלבון הרמים והנשאים ועל כל-
אלוני הבשן: ועל כל ההרים הרמים ועל כל הגבעות
הנשאות: ועל כל מגדל גבה ועל כל-חומה
בצורה: ועל כל-אנזות מרשים ועל כל-
שכלות החמדה: וישח גבהות האדם וישפל רום אנשים
ונשגב יהוה לברו ביום ההוא: והאלילים כליל יחלף:
ובאו במערות צרים ובמחלות עפר מפני פחד יהוה
ומהדר גאנו בקומו לערץ הארץ: ביום ההוא ישליך
האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו אשר עשו
לו להשתחוו לחפר פרות ולעטלפים: לבוא
בנקרות הצרים ובסעפי הסלעים מפני פחד יהוה
ומהדר גאנו בקומו לערץ הארץ: חדלו לכם מן-
האדם אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא:

† imagi-
ncs
† v. 11.

† in fil-
furas

† scalpis

† Ex. 33:

22) Quiescite vobis ab homine,
cujus flatus in naso est: nam
in quo reputatus est?

† bacu-
lus,
† scipio

כי הנה הארון יהוה צבאות מסיר מידושלם
ומהודרה משען ומשענה כל משען לחם וכל משען
מים

CAP. 3. 11.
Predictio de
auferendis
fulcris ro-
gni & Sacer-
dotii

והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים

ותחת פתיגיל מחגרת שק כי תחת יפי: מתוך בחרב כה
 יפלו וגבורתך במלחמה: ואנו ואכלו פתחיה ונקמה 6
 לארץ תשוב: והחזיקו שבע נשים באיש אחד ביום א
 ההוא לאמר לחמנו נאכל ושמלתנו נלביש רק יקרא
 שמך עלינו אסף חרפתנו: ביום ההוא יהיה 2
 צמח יהוה לצבי ולקבור ופרי הארץ לנאון ולתפארת
 לפליטת ישראל: והיה הנשאר בציון והנותר 3
 בירושלם קדוש ואמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם:
 אס רחץ אדני את צאת בנות ציון ואת דמי ירושלם 4
 ידית מקרבה ברוח משפט וברוח בער: וברא יהוה ה
 ער כל מכון חר ציון ועל מקראה ענו יומם ועשו
 ונגה אש להבה לילה כי על כל כבוד חפה: וסכה 6
 תהיה לצל יומם מתחב ולמחסה ולמסתור מזרם
 ומפטר: אשירה נא לידדי שירת דודי א
 לכרמו ברם היה לידדי בקרו בן שמן: ויעזקהו 2
 ויסקלהו ויטעהו שרק ויבן מגדל בתוכו וגם יקב חצב
 בו ויקו לעשות ענבים ויעש באשים: ועתה יושב 3
 ירושלם ואיש יהודה שפטורא ביני ובין כרמי: מה 4
 לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי בו מדוע קניתי לעשות
 ענבים ויעש באשים: ועתה אוריעה נא אתכם את ה
 אשר אני עשה לכרמי הסר משופתו והיה לבער פרוץ
 נדרו והיה למרמס: ואשיתהו בתה לא זמר ולא 6
 יערר ועלה שמיר ושירת ועל העבים אצוה מחממיר
 עליו מר: כי כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש
 יהודה נטע שעשועיו ייקו למשפט והנה משפח
 לזדקה והנה צעקה: הוי מגיע בית 8
 בבית שדה בשדה יקריבו עד אפס מקום והושבתם
 לבדכם בקרב הארץ: באזני יהוה צבאות אסלא

† sog. anctua. 2
 † in latibulum. 3
 † fodit. 2
 † Jer. 2: 21.
 † labruscas, v. 4.
 † v. 2.
 † in defoliationem, 7:
 † farrietur, 7:25.
 † suppuratio. 8
 ob peccata graua, auititiam.

† eiulabant, 19: 8.
 CAP. 7. IV. De glorie Christi manifestatione & agnitione in Zifione eiusque fructu.
 CAP. 7. V. Vineam f. Ecclef. Iudicam devotandam vates pradicis.
 † ob peccata graua, auititiam.

2) In die illa erit germen Domini in decorem et gloriam et fructus terrae in sublimationem et in decorem evasione Israel.

8) quia vinea Domini exultavit in domo Israel, et vir de heder plantatio deliciae est: Et ex peccatis de iudicis planta, et ecce vulgus; ad iustitiam, et ecce clamor.
 9) Nec perlingere facientibus domum in domum, aqua in agrum appropinquare facientibus, et de defecatione loci, et confusio lacrimarum soli vos in interiori terrae.

ע ע ע ע Q 999 החכ כרגש 7:9

בתים רבים לשמה יהיו גדלים וטובים מאין יושב:
 כי עשרת צמדי כרם יעשו בת אחת ורוע חמר יעשה
 הוי משכימי בבקר שבר ירדפו איפה:
 מאחר בנשף יין ידליקם: והיה כנור ונגל תה
 וחליל וזין משתיהם ואת פעל יהוה לא יבלטו ומעשה
 ידיו לא ראוי: לכן גלה עמי מבלי דעת וכבודו מתי
 רעב והמונו צחה צמא: לכן חרחיבה שאול נפשה
 ופערה פיה לבלי חק וירר הדרה והמונה ושאונה
 טו ועלו בה: וישח אדם וישפל איש ועיני גבהים
 תשפלנה: ויגפה יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש
 נקדש בצדקה: ורעו כבשים מדברם וחרכות מחים
 גרים יאכלו: הוי משכי העון בחבלי
 השוא וכעבות העגלה חטאה: האמרים יחיה
 מעשהו למען נראה ותקרב ותבואה עצרת קדוש
 ישראל ונרעה: הוי האמרים לרע טוב
 ולטוב רע שמים חשך לאור ואור לחשך שמים מר
 למתוק ומתוק למר: הוי חכמים בעיניהם
 ונגד פניהם נבונים: הוי גברים לשתות יין
 ואנשי חיל למסך שבר: מזדיקו רשע עקב שחד
 וצדקת צדיקים יסירו ממנו: לכן כאכל
 קש לשון אש וחשש להכה ירפה שרשם כפך יהוה
 ופרחם כאבק יעלה כי מאסו את תורת יהוה צבאות
 כה ואת אמרת קדוש ישראל נאצו: על כן חרה אף
 יהוה בעמו ויט ידו עליו ויפחו וירגזו הדורים ותהי
 נבלתם כפסויה בבקרב חצרות ככל זאת לא שב
 אפו ועוד ידו נטויה: ונשאגם לגוים מרחוק
 ושרק לו מקצה הארץ והנה מהרה קל יבוא:
 אידענה ואידכושל בו לא יגום ולא יישן ולא
 נפתח

luxuriam.

obfirmatam malitiam, iudificationem,

corruptionem,

quasuliam,

iniustitiam, iram Dei & penas denunciat.

1 The maturantibus in mare fidei
 zachar sequantur: morantibus in
 crepulis suis vino peccati eorum.
 2 et sicut uisum est nebel, tympani
 et labia, et vint in convivio eorum,
 et opus Domini non fecerunt,
 et opus manuum eorum non
 tradidit.
 3 37 A. indultus. c. f. #.
 4 f. sicca.

† latus.

† Pfam.

60: 15.

† iuxta
 9 iporum felici paritibus pleasteri
 Mich. 2: peccatum.
 12.

3 The dicentibus malum bonum, et
 bonu malu, ponentes caliginem
 in lucem, et lucem in caliginem,
 ponentes amarum in dulce, et
 dulce in amarum.

2 The potantibus ad bibendum vinu
 et hominibus roboris ad mesum
 dum sechis.

f. 24.
† quis,
quilia,
33: 11.

† ut Rectus.

† Gen. 28
14:23.

נפתח אזור חלציו ולא נתק שרוך נעליו : אשר חציו 8
שנונים וכל קשתותיו דרבנות פרסות סוסיו כצד
נחשבו ונגלגליו בסופה : שאגה לו כלביא ושאג 9
ככפירים וינהם ויאתו טרף ויפליט ואין מציל : וינהם ל
עליו ביזם ההוא כנהמת-ים ונבט לארץ והנהה השף
צד ואור חשך בערפיה :

† Ps. 38:
9.
† in sui-
nis eius.

CAP. I. VI.
Dominus
gloriosus ap-
paret in thro-
no, iudex &
vindex sceler-
um, inpr. in-
durationis.

*Sub. la officio bonorum angel.
3
Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus exerci-
tuum, plenitudo totius gloriae
eig.*

† postes. 4

בשנתמות המלך עזיהו ואראה את-אדני ישב על-א
כסא רם ונשא ושוליו מלאים אתההיכל : שרפים 2
עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשתיים
יבסו פניו ובשתיים יבסו רגליו ובשתיים יעופו : וכלא
זה אלוה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות
מלא כל הארץ כבודו : ויגעו אכזר הספים מקור 4
הקורא והבית ימלא עשן : ואמר אוילי כי נדמיתי ה
כי איש טמא שפתים אנכי ובתוך עם טמא שפתים
אנכי ישב כי את המלך יהוה צבאות ראו עיני : ויעה 6
אלי אחד מן השרפים ובדו רצפה במלקחים לקח
מעל המזבח : ויגע על-פי ויאמר הנה נגע זה על- 7
שפתיה וסר עונה וחטאתך תכפר : ואשמע את- 8
קול אדני אמר אתמי אשלח ומי ילך לנו ואמר הנני
שלחני : ויאמר לה ואמרת לעם הזה שמעו שמוע 9
ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו : השמן לביהעם
הזה ואוננו הכפר ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאוננו
ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו : ואמר עד מתי אדני 11
ויאמר עד אשר אס-שאו ערים מאין יושב ובתים מאין
אדם והארמה תשאה שממה : ורחק יהוה את האדם 12
ורבה העזובה במרב הארץ : ועוד בה עשירה ושבה 13
והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת
בם זרע קרש מצבתהו :

ע ע ע ע ב 2 Q 999 ויהי

v. 10. הפטרת וישמע יתרו v. 1. ישאג ק' v. 29.
עד כאן הפטרת וישמע יתרו v. 13. יכמץ ברביע

† pars
decima.
† i. Chr.
16:16.

CAP. J. VII.
Achiso r. mi-
rabilis libera-
tio ab hosti-
bus a. pro-
miſſa.

א ויהי בימי אחז בן יותם בן עזיהו מלך יהודה עלה רצין
מלך ארם ופקח בן דמליהו מלך ישראל ירושלים
למלחמה עליה ולא יכל להלחם עליה : ויגד לבית
דוד לאמר נחה ארם על אפרים ויגע לבכו ולבכי
5 עמו כגוע עצי יער מפני רוח : ויאמר יהוה
אל ישעיהו צא נא לקראת אחז אתה ושאר ישוב
בנה אל קצה תעלת הברכה העליונה אל מסלת
4 שדה כובס : ואמרת אליו השמר והשקט אל תירא
ולבכה אל ירך משני זנבות האודים העשנים האלה
ה בהרי אף רצין וארם ובן דמליהו : וען כי יעז עליו
6 ארם רעה אפרים ובן דמליהו לאמר : געלה ביהודה
ונקיצנה ונבקענה אלינו ונמליך מלך בתוכה את בן
7 טבאל : כה אמר אדני יהוה לא תקום ולא
8 תהיה : כי ראש ארם דמשק וראש דמשק רצין ובעוד
9 שעום וחמש שנה יחת אפרים מעם : וראש אפרים
י שמרון וראש שמרון בן דמליהו : אסלא תאמינו כי לא
י תאמינו : ויוסף יהיה דבר אל אחז
11 לאמר : שאל לך אות מעם יהוה אלהיך העמק
12 שאלה או הגבה למעלה : ויאמר אחז לא אשאל
13 ולא אנסה את יהוה : ויאמר שמעו נא בית דוד
המעט מכם הלאות אנשים כי תלאו גם את אלהי
14 לכן יתן אדני הוא לכם אות והנה העלמה הרה וילדת
בן וקראת שמו עמנו אל : חמאה ודבש יאכל לדעתו
15 מאוס ברע ובחור בטוב : כי בטרם ירע הנער מאוס
ברע ובחור בטוב תעזב הארמה אשר אתה לץ מפני
17 שני מלכיה : יביא יהוה עליה ועל עמה ועל בית אביה
ימים אשר לא יבאו למיום סור אפרים מעל יהודה את
18 מלך אשור : והיה ביום ההוא ישרק
יהוה

Exod. 10:15.

non credalis (schij meij) quia
(certe) eritq. stabilis.

signo confirmata prodigio.

de virgine paritura immaculata.

Ecce virgo concipiet, et pariet filium, et vocabitur nomen eius Emmanuel. Spiritus et mel comedet, ad sciendum ipsum reprobare in malo, et eligere in bono.

Judicia Dei severa denuncianta.

פתח בסה. v. 6. מלעיל. v. 2.

יהיה לזכוב אשר בקצה יארי מצרים ולדבורה אשר
 בארץ אשור: וכאו ונחו כלם בנחלי הבהות ובנקיקי
 הפלעים ובכל העצוצים ובכל הנחלים: ביום ההוא כ
 יגלה אדני בתער השכרה בעברי נהר במלך אשור
 את הראש ושער הנחלים וגם את הזקן תספרה:

† 5: 6.
 † virgulis, 55:
 † 23.
 † ductibus (virgulis)

2 1 והיה ביום ההוא יהיה איש עגלת בקר
 ושתים צאן: והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה כי
 חמאה ודבש יאכל כל הנותר בקרב הארץ: והיה
 ביום ההוא יהיה כל מקום אשר יהיה שם אלה גפן
 כאלף בסף לשמיר ולשית יהיה: פחצים ובקשת יבא
 שמה כי שמיר ושית תהיה כל הארץ: וכל ההרים כה
 אשר במעדר יעדרון לא תבוא שמה יראת שמיר
 ושית והיה למשלח שור ולמרמס שר:

† sarculo
 † 5: 6.

ויאמר יהוה אלי קח לך גלגלן גדול א
 וכתב עליו בחרט אנוש למחר שלל חש בן: ואעידה
 לי עדים נאמנים את אורייה הכהן ואת זכריהו בן
 יברכיהו: ואקרב אל הנביאה ותהר ותלד בן ויאמר
 יהוה אלי קרא שמו מחר שלל חש בן: כי בטרם ידע
 הנער קרא אבי ואמי ישא: את חיל רמשק ואת שלל
 שגרון לפני מלך אשור:
 2 ויסקף יהוה ה
 3 דבר אלי עוד לאמר: יען כי מאס העם הזה את מי
 השלח ההלכים לאט ומשוש את רצין ובן דמליהו:
 4 ולכן הנה אדני מעלה עליהם את מי הנחר העצומים
 והרפים את מלך אשור ואת כל כבודו ועלה על
 5 כל אפיקיו והלך על כל גדותיו: וחלף ביהודה שמה
 6 ועבר עד צואר יגיע והיה מסות כנפיו מלא דחב
 7 ארצה עמנואל:
 8 רעו עמים וחתו וחתו והאזינו
 9 כל מרחקי ארץ התאזרו וחתו והתאזרו וחתו: עזו

† volu-
 men
 † Ex. 32: 4.

CAP. VII. VIII.
 Alio signifi-
 cacia Dei
 ostenduntur.

† moti-
 ratio-
 nes, Ez.
 9: 9.

10. Constatiamini
 † 479 confutent,
 inf. kal.
 † Jud. 19.
 20.

sed gratia
 temperata ob
 Immanuelm,

עעעע ג 3 Q999 עצה

פתח כאתנה 6.

עצה ותפלה דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל :

consilium, et dissipabile: loquimur in verbis et non terribil, quia firmamentum.

כי כה אמר יהוה אלי בחזקת היר ויסלני

1 1

מלכת בדרך העם הזה לאמר : לא תאמרו קשר

1 2

לכל אשר יאמר העם הזה קשר ואת מוראו לא

1 3

תיראו ולא תעריצו : את יהוה צבאות אתו תקדישו

1 4

והוא מוראכם והוא מעריצכם : והיה למקדש ולאבן

1 5

נגף ולצור מכשול לשני בתי ישראל לפח ולמוקש

1 6

ליושב ירושלים : וכשלו כס רבים ונפלו ונשברו

1 7

ונוקשו ונלכדו : צור תעודה

1 8

חתום תורה בלמדי : וחפיתי ליהוה חפסתי

1 9

פניו מבית יעקב וקויתי לו : הנה אנכי

2 1

ותלדים אשר נתן לי יהוה לאתות ולמופתים

2 2

בישראל מעם יהוה צבאות השכן בהר ציון :

2 3

וכי יאמרו אליכם דרשו אל האבות ואל הידענים

2 4

המצפצים והמהגים הלוא עם אל אלהיו ידרש בעד

2 5

החיים אל המתים : לתורה ולתעודה אם לא יאמרו

2 6

בדבר הזה אשר אידלו שחר : ועבר בה נקשה ורעב

2 7

והיה כיי רעב ותתקצה וקלל במלכו ובאלהיו ופנה

2 8

למעלה : ואל ארץ יביט והנה צרה וחשכה מעוף

2 9

צומה ואפלה מנח : כי לא מועף לאשר מוצק לה

2 10

בעת הראשון הקל ארצה ובלון וארצה נפתלי

2 11

והאחרון הכביד דרך תים עבר הירדן גליל הגוים :

2 12

העם החלבים בחשך ראו אור גדול ישבי בארץ

2 13

צלמות אור נגה עליהם : הרבית הגוי לא הגדלת

2 14

השמתה שמחו לפניך בשמחה בקציר באשר יגילו

2 15

בחלקם שלל : כי את ער סבלו ואת מטה שכמו

2 16

שבת הנגש בו החתת ביום מדין : כי כל סאון סאון

2 17

ברעש ושמה מגוללה בדמים והיתה לשדפה

2 18

מאכלת

2 19

qui futurus fidelibus in sanctuarium & asylum in fidelibus a in lapidem offensionis.

Hoc testimonium sedulo ignicandum, nec a fiducia in Mesiam recedendum.

sub comminatione grauidissima.

CAP. IX. Quia ille omnis gaudii & solatii fundamentum.

1 3 + formidabilem exercituum in formidabilem, et ipse [Bl] do v. timor & cetera et ipse p[ro]p[ter] v[er]ba.

† multi non populum deo fuerunt tantis requirit? pro v[er]bis ap. mortuos: ad legem et ad testimonium; si non lectum sunt iuxta verbum hoc? id est non et aliter (sc. est.)

† obscuratus (enim e-rit)

† populus ambulabat in tenebris et erat in tenebris magnum habebat in terra umbra mortis: quia ipse dicit supra cap. habet plerumque gentem, non magnificat laetitiam; laetitiam sunt ad faciem suam faciem laetitiam in iustitia sua: quia comedit et polluta sunt in dividendo ipsos populum.

† terra concurrebitur et polluta

v. 23. Bomb. utr. Bas. Angl. hoc versu inchoant Cap. v. 2. ק

*5. qui mendax natus est natus...
6. ad multiplicandis...
7. ad feliciende illud...*

כִּי יִלְד יִלְדֵנוּ בֶן נִמְן לָנוּ וְתַחֲתֵהּ
הַמִּשְׁרָה עַל-שִׁבְמוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פְּלֵא יוֹעֵץ אֶל גְּבוֹר
אֲבִי-עַד שֵׁר-שְׁלוֹם: לְסִרְבָּה הַמִּשְׁרָה וּלְשְׁלוֹם אִין-
6 קִין עַל-כִּפְא דְדוּ וְעַל-מַמְלַכְתָּהּ לְהַכִּין אֶתְּהּ וּלְסַעְדָּהּ
בְּמִשְׁפָּט וּבְצִדְקָה מַעֲתָהּ וְעַד-עוֹלָם קִנְיַת יְהוָה
צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה זֹאת: דְּבַר שְׁלַח אֲדָנִי
7 בְּיַעֲקֹב וּנְפֹל בְּיִשְׂרָאֵל: וַיְדַעְו הָעַם כְּלוֹ אֲפָרִים וַיּוֹשֵׁב
8 שְׁמֵרוֹן בְּגָאוֹה וּבְגִדְל לִבָּב לֵאמֹר: לְבָנִים נִפְלוּ וְגוֹיֹת
9 נִבְנָה שְׁקִמִּים גְּדָעוּ וְאֲרֻזִים נִחְלוּ: וַיִּשְׁגַּב יְהוָה אֶת-
י צְרִי רִצִּין עָלוּ וְאֶת-אִיבִיו יִסְכָּסֵךְ: אָרַם מִכְּדָם
1 וּפְלִשְׁתִּים מֵאֲחֹר וַיֹּאכְלוּ אֶת-יִשְׂרָאֵל בְּכָל-פֶּה בְּכָל-
זֹאת לֹא-יָשָׁב אִפּוֹ וְעוֹד יְדוֹ נְטוּיָה: וְהָעַם לֹא-יָשָׁב עַד-
2 הַכִּפְּחוֹ וְאֶת-יְהוָה צְבָאוֹת לֹא דָרְשׁוּ:
וַיִּכְרַת יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל רֹאשׁ וּזְנוֹב כֶּפֶה
3 וְאֶגְמוֹן יוֹם אֶחָד: וַקֵּן וַיִּשְׁוֹא-פָּנִים הוּא הָרֹאשׁ וּזְנוֹבֵי-
4 מוֹרֶה-שִׁקָּר הוּא הַזְנוֹב: וַיְהִיו מְאֹשְׁרֵי הָעַם הַזֶּה מו
מִתְעִים וּמְאֹשְׁרֵיו מִבְּלָעִים: עַל-כֵּן עַל-בְּחֹרְיוֹ לֹא-
5 יִשְׁמַח אֲדָנִי וְאֶת-יְתֻמּוֹ וְאֶת-אֲלֻמְנוֹתָיו לֹא יִרְחַם בִּי
כְּלוֹ חֲנֹף וּמְרַע וְכָל-פֶּה דְבַר נְבִלָה בְּכָל-זֹאת לֹא-יָשָׁב
6 אִפּוֹ וְעוֹד יְדוֹ נְטוּיָה: כִּי-בְעַרְהָ כֹּאשׁ רָשָׁעָה שְׁמִיר
7 וַיִּשֵׁת תֹּאכַל וְתִצֵּת בְּסִבְבֵי הָעֵר וַיִּתְאַכְלוּ גְאוֹת עֵשׂוֹן:
בְּעִבְרַת יְהוָה צְבָאוֹת נִעְתָם אֲרִין וַיְהִי
8 הָעַם בְּמַאֲכַלֹת אִשׁ אִישׁ אֶל-אֶחָיו לֹא יִחְמְלוּ: וַיִּגְדֹר
9 עַל-יְמִין וְרַעַב וַיֹּאכַל עַל-שְׁמָאל וְלֹא שָׁבְעוּ אִישׁ בְּיִשְׂרָ-
זָרְעוֹ יֹאכְלוּ: מְנַשָּׁה אֶת-אֲפָרִים וְאֲפָרִים אֶת-מְנַשָּׁה ב
יָחֲדוּ הִמָּה עַל-יְהוּדָה בְּכָל-זֹאת לֹא-יָשָׁב אִפּוֹ וְעוֹד יְדו
הוּא הַחֲקֻקִים חֲקֻקֵי-אֹן וּמְכַתְּבִים א
נְטוּיָה: עַמֵּל כְּתָבוּ: לְהַטּוֹת מַרְיָן דָּלִים וּלְגַזֵּל מִשְׁפָּט עַנְיֵי
2 עַמִּי

cuius ortum, nomina, officium & beneficia exponuntur:

additis minks in rebelles

¶ confus. I sebit. 19:2.

¶ ut de-vent fe tobliou. ata est ¶ v. 4.

¶ Jud 5: 15.

CAP. X Procerum in iustitia & violentia

מ סתומה כאמצע תיבה v.8.

ponienda per Assyrium, tanquam virgam ira Dei,

qui camen modum excedens

3 עמי להיות אלמנות שללם ואת יתומים יבוא ומה
 תעשו ליום פקדה ולשוואה מפהחק תבוא עלמי
 4 תנוסו לעזרה ואנה תעזבו כבודכם בלתי כרע
 תחת אסיר ותחת הרוגים יפלו בכל זאת לא שב
 ה אפו ועזר ידו נטויה: הוי אשור שבט
 6 אפי ומטה הוא בידם ועמי: בנוי חנה אשלחנו ועל-
 עם עברתי אצוני לשלל שלל ולבז בז ולשפוט מרמס
 7 כחמר חוצות: והוא לא בן ידמה ולבכו לא בן יחשב
 8 בי להשמיר בלבכו ולהכרית גוים לא מעט: כי אמר
 9 הלא שרי יחדו מלכים: הלא ככרפמיש בלגו אם לא
 י כארפד חמת אם לא כרמשק שמרון: כאשר מצאה
 ידי לממלכת האליל ופסיליהם מירושלם ומשמרון:
 11 הלא כאשר עשיתי לשמרון ולאליה בן אעשה
 לירו שלם ולעצביה:

excindendus:

12 והיה כי יבצע אדני את כל מעשהו בהר ציון
 ובירושלם אפקד על פרי גדל לבב מלך אשור ועל-
 13 תפארת רום עיניו: כי אמר בכת ידי עשיתי ובחכמתי
 כי נבנתי ואסיר: נבולת עמים ועתידתיהם שושתי
 14 ואוריד באביר יושבים ותמצא כקן ידי לתיל העמים
 וכאסף ביצים עובות כל הארץ אני אספתי ולא היה
 טו נדר בנה ופצה פה ומצפצה: היתפאר הנרון על
 החצב בו אסית גדל המשור על מניפו כהניף שבט
 16 את מרימו כהרים מטה לא עין: לכן ישלח
 הארון אדני צבאות במשמניו רזון ותחת כבדו יקר
 17 יקד כיקוד אש: והיה אור ישראל לאש וקרשו
 ללהבה ובערה ואכלה שיתו ושמירו ביום אחד:
 18 וכבוד יערו וכרמלו מנפש ועד בשר יכלה והיה
 19 במסס נקס: וישאר עין יערו מספר יהיו ונער יכתבם:
 ויהי

thefau-ros

+ferra

+focus

v.6. כביר ק. ibid. ועתודתיהם ק. v.13. ולשומו ק.

populus Dei autem liberandus

והיה ביום ההוא לא יוסף עוד שאר ישראל כ

ופלישת בית יעקב להשען על מכהו ונשען על יהוה

קדוש ישראל באמת: שאר ישוב שאר יעקב אל אל 2 1

גבור: כי אם יהיה עמך ישראל כחול הים שאר ישוב 2 2

בז כליון חרוץ שטף זדקוה: כי כלה ונחרצה אדני 3 3

יהוה צבאות עשה בקרב כל הארץ:

לכן כה אמר אדני יהוה צבאות אל תירא עמי ישב 4 4

ציון מאשור בשבט יכפה ומטהו ישא עליה בדרך

מצרים: כי עוד מעט מזער וכלה ועם ואפי על כה

תבליתם: ועורר עליו יהוה צבאות שוט כמפת מדין 6 6

בצור עורב ומטהו על הים ונשאו בדרך מצרים:

והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמה ועלו מעל 7 7

צוארה וחבל על מפני שסמן: בא על עית עבר במגרון 8 8

למכמש ופקיר בליו: עברו מעברה גבע מלון לנו 2 2

חרדה הרמה גבעת שאול נסה: צהלי קולך בת גלים ל

הקשיבי לרשה עניה ענתות: נדה מרמנה ישכי הגבים 3 1

העיוז: עוד היום בנב לעמד ינפה ירו הר בית ציון 3 2

גבעת ירושלם: הנה הארון יהוה צבאות 3 3

מסעה פארה במערה ורמי הקומה נדעים והגבהים

ישפלו: ונקף סככי הער ברזל והלבנון באדיר 3 4

פול:

ויצא המר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרח: ונחה עליו א 2

רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה וכוונה רוח

דעת ויראת יהוה: והריחו ביראת יהוה ולא 3 3

למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיח:

ושפט בצדק הלים והוכיח במישור לענוי ארץ והכה 4 4

ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע: והיה צדק ה

אזור מתניו והאמונה אזור חלציו: וגר זאב עם כבש

ונמר Rrrr פפפפ

ibid. ק' הפטרת יום שמיני של פסח 32. 2

† continuationem c.

† collabit: † cum violentia.

1) el quiescat virga de ... 2) et requiescat super eum ... 3) et odoravit in fumore Domini ... 4) et iudicabit in iustitia ...

CAP. XI. per virgam & furculum ex tribu Iuda oriundum, Messiam, cuius persona, officium, & iudicia variis describuntur.

ונמר עס־גרי ירבין ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קמן
 7 נהג כס: ופכה ורב תרענה יחדו ירבעו ילדיהו ואריה
 8 כבקר יאכל־תבן: ושעשע יונק על־חר פתן ועל
 9 מאורת צפעוני גמול ידו הרה: לא־ירעו ולא־ישחיתו
 בכל־חר קרשי כִּי־מלאה הארץ דעה את־יהוה כמים
 לים מכסים: והיה ביום ההוא שרש ישי
 אשר עמד לגס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו
 כבוד:

† spe-
luncam.
† impel-
let.
et erit in die illa: pedes stabi-
quae stant in vestigia populorum
ad illam gentes quae erit
requies in gloria.

11 והיה ביום ההוא יוסיף ארני שנית ידו לקנות את־שאך
 עמו אשר־ישאר מאשור וממצרים ומפתרום ומכוש
 12 ומעילם ומשנער ומחמת ומאזי הים: ונשא נס לגוים
 ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ מארבע
 13 כנפות הארץ: וסרה קנאת אפרים וצרי יהודה
 יברתו אפרים לא־יקנא את־יהודה ויהודה לא־יצר
 14 את־אפרים: ועפו ככתף פלשתים ימה יחדו יבזו
 את־בני־קדם אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון
 טו משמעתם: והחרים יהוה את לשון ים־מצרים והניף
 ידו על־הנהר בעים ויהו והכהו לשבעה נחלים
 16 והדרף בנעלים: והיתה מסלה לשאר עמו אשר
 ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו

† cum
vehementia.

א מארץ מצרים: ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כִּי
 אנפת בי ישב אפך ותנחמני: הנה אל ישועתי אבטח
 ולא אפחד כִּי עזי וזמרת יה יהוה ויהי־לי לישועה:
 ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה: ואמרתם
 ביום ההוא יהוה יהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
 עלילתיו חזכירו כִּי נשגב שמו: זמרו יהוה כִּי גאות
 6 עשה מידעת זאת בכל־הארץ: צהלי רגלי ישבת
 א ציון כִּי גדול בקרבך קרוש ישראל: משא
 כבל

— confitebor tibi Domine
ne quia magis fuisti contra me
quia es filius tuus et con-
sola beris me.
Haurichis aquas cum gaudis
de fontibus in herbis.
Confite domine Domine in vocale inno-
centia: sine fraude in populi ope-
re: quia: meminit quoniam ex-
cellam est nomen ego.

CAP. יב
XII.
Quae hymno
celebrantur
ab Eccl. N.T

CAP. יג
XIII.
Babyloni

עד כאן חפזרת יום שמיני v. 6. מורעת ק' v. 5. של פסח

CAP. 14.
Liberatio &
quies Eccle-
siae promissa.

qua propter
ca inimicos
Deo canit.

באלמנותיו ותנים בהיכלי ענן וקרוב לבוא עתה וימיה
א לא ימשכו : כי ירחם יהוה את יעקב ובחר עוד
בישראל והניחם על אדמתם ונלווה הגר עליהם
ונספחו על בית יעקב : ולקחום עמים והביאום אל-
מקומם והתנחלום בית ישראל על אדמת יהוה
לעבדים ולשפחות והיו שבים לשביהם ורדו
3 בנגשיהם : והיה כיום הנית יהוה לה מעצבה
4 ומרגזה ומן העברה תקשה אשר עבר בך : ונשאת
המשל הזה על מלה בכל ואמרת איה שבת נגש
ה שבתה מדהכרה : שבר יהוה מטרה רשעים שבת
6 משלים : מכה עמים בעברה מכת בלתי סרה רדה
7 באף גוים כרדה בלי חשד : נחה שקטה כל הארץ
8 פצחו רנה : גם ברושים שמחו לה ארצי לבנון מאז
9 שכבת לא יעלה הכרת עלינו : שאול מתחת רגזה לה
לקראת בואה עורר לה רפאים כל עתודי ארץ הקים
מכסאותם כל מלכי גוים : כלם יענו ויאמרו אליה גם-
אתה חלית כמונו אלינו נמשלת : הורד שאול גאונה
12 חמית נבליה מתחתיה יצע רמה ומכסיה תולעה : איה
נפלת משמים הילל בן שחר נגדעת לארץ חולש על
13 גוים : ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה ממעל
לכוכבי אל ארים פסאי ואשב בהר מועד בירכתי
14 צפון : אעלה על במתי עב אדמה לעליון : איה אל
16 שאול תוהר אל ירכתי בור : ראיה אליה ישגיהו אליה
יתבוננו הוה האיש מרגיז הארץ מרעיש ממלכות :
17 שם תבל כמדבר ועריו הרס אסיריו לא פתח ביתה :
18 כל מלכי גוים כלם שכבו בכבוד איש בביתו : ואתה
השלכת מקברך כנצר נתעב לבש הרגים מטעני הרב
כ יורדי אל אבני בור כפגור מוקס : לא תתור אתם
בקבורה

f psal-
tis, 23:
13.
f delici-
arum,
58: 13.

f auz
cupido.

1 2 tumul-
tus.
quomodo cecidisti de caelo
Kucifli sili aurorae? Iec
1 lucifer
ci tuis sili terra, plubili
tas super gaudes.
7 55. 11 lucifer a. r. 55. e gula
sili imp. H.

f con-
fossi.
7 Gen.
49: 6.

קמץ בוך 2.9. הממים בחירק 3.7.

בקבורה כי ארצה שחתי עמך הרגת לא יקרא לעולם
 זרע מרעים: הכינו לבניו מטבח פעון אבתם בל- 2 1
 יקמו וירשו ארץ ומלאו פני תבל ערים: וקמתי 2 2
 עליהם נאם יהוה צבאות והכרתי לבבל שש ושאר וגין
 ונכד נאם יהוה: ושמתי למורש קפד ואגמי מים 2 3
 וטאטאתיה במטאטא השמר נאם יהוה צבאות:

f in hereditatem, Obad. 17. ff everram ca scopis

נשבע יהוה צבאות לאמר אם לא בא אשר 2 4
 דמיתי בן היתה וכאשר יעצתי היא תקום: לשבר כה
 אשר בארצי ועל הרי אבוסנו וסר מעליהם עלו וסבלו
 מעל שכמו יסור: זאת העצה היעצה על כל הארץ 2 6

27. nam doming exercituum confitetur mil, et qui iridum sed del? et mdany eij edente, el qui ad in facit eam.

וזאת היר הנטייה על כל הגוים: כי יהוה צבאות יעין 2 7
 ומי יפד וידו הנטייה ומי ישיבנה: בשנת 2 8

Iudicium in Philistias:

מות המלך אחו היה המשא הזה: אל תשמחי פלשת 2 9
 כלך כי נשבר שבט מכה כי משרש נחש יצא לפע
 ופריו שרף מעופף: ורעו בכורי דלים ואביונים לבטח ל
 ירצו והמתי ברעב שרשך ושאריתך יהרג: הליל 3 1
 שער זעקי עיר נמוג פלשת כלך כי מצפון עישן בא

f basiliscus

doming fondavit sion et in ea confitent afflicti populi eij.

ואין בודד במועדיו: ומה יענה מלאכי גוי כי יהוה יסר 3 2
 ציון ובה יחסו עניי עמו: משא מואב כי א

CAP. 14. XV. In Mosibus.

בליל שרד ער מואב נדמה כי בליל שרד קיר מואב
 נדמה: עלה הבית ודיכון הבמות לבכי על נבו ועל 2
 מידבא מואב יליל בכל ראשו קרה כל זקן גדועה:
 בחוצתיו חגרו שק על גנותיה וברחבתיה בדה 3
 יליל ירד בבכי: ותזעק השבון ואלעלה עד יחין 4
 נשמע קולם על כן הלצי מואב ידעו נפשו ירעה
 לו: לפי מואב יזעק בריחה עד צער עגלת ה
 שליטה כי מעלה הלוהית בבכי ועלה בו כי דרך
 חרנים זעקת שבר יערו: כי מי נמרים משמות יהו כי 6

R r r r 3 פ פ פ פ יבש

v. 21. קמץ במרחא v. 27. קמץ בוק v. 28. hoc versu in-choat Bomb. fol. Cap. 15. v. 5. קמץ בוק

7 יבש הציר בלה רשא ירק לא הידו : על-כן יתרה
 8 עשרה ופקדתם על גחל הערבים ישאום : כי הקיפה
 הזעקה את-נבול מואב עד-אגלים יללתה ובאר אלים
 9 יללתה : כי מי דימון מלאו דם כר-אשית על-דימון
 א נוספות לפלישת מואב אריתה ולשארית אדמה : שלהו
 2 כר מושל ארץ מסלע מדברה אלהר בת-ציון : והיה
 כעוף-נודד קן משלח תהינה כנורת מואב מעברות
 3 לארנון : הביאו עצרה עשו פלילה שיתי כליל צלף
 4 בתוך צהרים סתרי נדחים נודד אל-תגלי : יגורו בה
 נדחי מואב הוי-סתר למו מפני שודד כי-אפס המין
 ה בלה שר תמו רמסין הארץ :
 בחסד פסא וישב עליו באמת באהל דוד שפט ודרש
 6 משפט ומחר צדק : שמענו גאון-מואב גא מאד גאותו
 7 וגאונו ועברתו לא-כן בדיו : לכן ייליל מואב
 למואב בלה ייליל לאשישי קיר-חרשת תהנו
 8 אר-נכאים : כי שדמות חשבון אמלל גפן
 שבמה בעלי גזים הלמו שרופיה עד-יעזר נגעו תעו
 9 מדבר שלחותיה נמשו עברו ים : על-כן אבכה בבכי
 יעזר גפן שבמה ארנון דמעת חשבון ואלעלה כי על-
 י קיצה ועל-קצירך הידר גפל : וגאספ שמחה וגיל מן
 הכרמל ובכרמים לא-ירגן לא ירעע זין ביקבים לא-
 11 ידרה הדרה הידר השפתי : על-כן מעי למואב בכגור
 12 יהמו וקרפי לקיר חרש : והיה כי-נראה כי-נלאה
 מואב על-הבמה ובא אל-מקדשו להתפלל ולא יוכל :
 13 זה הדבר אשר דבר יהוה אל-מואב מאז : ועתה דבר
 14 יהוה לאמר בשלש שנים בשני שכיר ונקלה כבוד
 מואב בכל החמון הרב ושאר מעט מזער לוא כביר :
 ז משא דמשק הגרה דמשק מוסח
 מעיר

f Jer. 48 : 36.

f Judi- Cium

toppzei- for

Uprae parabit in miseris in solis et solabit super illud in veritate in tenore David : judicium et praeparat judicium, et promptus iudicis.

f funda- menta tauris

CAP. 17. XVI. In eosdem.

f palmites, Zach. 1: 8. f propagines

CAP. 17. XVII. In Damascum

מלעיל. ibid. הק' בדגש. v. 8. עשי ק. ibid. הכיאי ק. v. 3. פתח כסה. v. 10. מלעיל. v. 9.

† acer-
vus

מער והיתה מעי מפלה : עזבור ערי ערער לעדרים 2

Syros

תהינה ורבצו ואין מחריד : ונשבת מבצר מאפרים 3
וממלכה מדמשק ושאר ארם ככבוד בני ישראל יהיו

& regnum
Israël.

נאם יהוה צבאות : והיה ביום ההוא ידל 4

† Zeph.
2: 11.

כבוד יעקב ומשמן בשרו ירצה : והיה כאסף קציר ה 5
קמה וזרעו שבלים יקצור והיה כמלקט שבלים בעמק
רפאים : ונשאר בו עללות כנקה זית שנים שרשה 6

† sicut in
decuf-
sione,
24: 12.

† bacc.
† rami, v. 9.

גרגרים בראש אמיר ארבעה חמשה בסעפיה פריה 7
נאם יהוה אלהי ישראל : ביום ההוא ישעה האדם
על עשהו ועיניו אל קרוש ישראל תראינה : ולא 8

*In die ille aspiciet homo ad sanctum
et non suum et oculi ejus ad sanctum
Israël respiciet.*

ישעה אל המזבחות מעשה ידיו ואשר עשו אנבעתיו 9
לא יראה והאשרים והחמנים :

ההוא יהיו ערי מעוז בעזובת החרש והאמיר אשר
עזבו מפני בני ישראל והיתרה שממה : כי שבתת 10
אלהי ישעה וצור מעוז לא זכרת על פן תמעי נמעי

*† v. 6.
10, quæ obliu. es Dei salutis tue,
et petre fortitudinis tue, non
recordata es: propterea plantabunt
plantationes alienas et germen
alieni seminabunt illud.*

† jucun-
dazum

נעמנים וזמרת זר תזרענו : ביום נטעה תשגשגי 11
ובבקר זרעה מפריתי נד קציר ביום נהלה וכאב 12
אנוש :

הוי המון עמים רבים בהמות ימים יהמיון ושאוין 13
לאמים כשאוין מים כבירים ישאוין : לאמים כשאוין 14
מים רבים ישאוין וגער בו וגם ממרחק ורדף כמין הרים
לפני רוח וכגלגל לפני סופה : לעת ערב והנה בלהה 15
בטרם בקר איננו זה חלק שוסינו וגורל לבווינו :

† inum-
branti;
Job. 40:
31.

CAP. 17.
XVIII.
In Æthiopia
Africanam.

הוי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר לנהרי א 16
כוש : השלח בים צידים ובכלי גמא על פני מים 17
לכו ומלאכים קלים אלגוי ממשד ומורט אל עם נורא

מן הוא והלאה גוי קרקו ומכוסה אשר בואו נהרים 18
ארצו : כל ושבתי תבל ושכני ארץ כנשאנס הרים 19
תראו

תראו

4 תראו ובתקע שופר תשמעו : כי כה אמר
יהוה אלי אשקוטה ואפיטה במכונני כהם צה עלי-אור
ה כעב טל כהם קציר : כי לפני קציר כתם פרח ובטר
גמל יהיה נצה וכרת הזוללים במזמרות ואת הנטישות
6 הסיר התו : יעזבו יחדו לעיט הרים ולבהמת הארץ
וקץ עליו העיט וכל בהמת הארץ עליו תחרף :
7 בעת ההיא יובל-ישו ליהוה צבאות עם
ממשעו ומורט ומעם נורא מן הווא והלאה גוי וקורו
ומבוטה אשר בואו נהרים ארצו אל-מקום שם יהוה
א צבאות הר-ציון : משא מצרים הנה יהוה
רכב על-עב קל ובא מצרים ונעו אלילי מצרים מפניו
2 ולבב מצרים ימם בקרבו : וסכפכתי מצרים במצרים
ונלחמו איש-באחיו ואיש ברעהו עיר בעיר ממלכה
3 בממלכה : ונבקה רוח-מצרים בקרבו ועצתו אכלע
ודרשו אל האלילים ואל האטים ואל האבות ואל-
4 הירענים : וספרתי את מצרים ביד אדנים קשה ומלך
ה עזימשל-כס נאם הארון יהוה צבאות : ונשתו-מים
6 מהים ונהר יחרב ויבש : והאזינחו נהרות דללו
7 וחרבו יארי מצור קנה וסוף קמלו : עלות על-יאור
8 על-פי יאור וכל מזרע יאור יבש נדף ואיננו : ואנו
הריגים ואבלו כל-משליכי ביאור חקרו ופרשו
9 מכמרת על-פני-מים אמללו : וכשו עבדי פשתים
י שריקות וארנים חורזי : והיו שתתיה מדכאים כל-
1 עשי שבר אנמי-נפש : אך-אולים שרי צען חכמי
יעצי פרעה עצה נבערה איה תאמרו אל-פרעה בך
1 2 חכמים אני בן מלכי-מדם : אים אפוא חכמיה ויגדו
1 3 נאלך וידעו מה יעץ יהוה צבאות על-מצרים : נואלו
שרי צען נשאו שרי נה והתעו את-מצרים פנת
שבטיה

f (scut)
flos
Job. 15:
33.
† flagella
† thima-
bit.

CAP. 19.
XIX.
In Ægyptum.

f9:10.

† praeti-
giatores

f33:9.
† papyri
† semen
f3: a6.

† rete

† serica
† anleo-
rum
† Pf. 113.
† Prov.
11:18.

פתח בסוף v. 5. יתיר v. 4.

† por-
verfita-
sum.

1 4 שְׁבִטָה : יְהוָה מִסָּד בְּקִרְבָּה רוּחַ עֹשִׂים וְהִתְעוּ אֶת-
מִצְרַיִם בְּכָל-מַעֲשָׂהוּ כְּהִתְעוֹת שִׁבּוֹר בְּקִיּוֹ : וְלֹא-טו
יְהִי לַמִּצְרַיִם מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה רֹאשׁ וְזָנֵב כִּפְהָ
וְאֶנְקִיּוֹן :

† in tre-
pidatio-
nem.

1 6 בְּיוֹם הַהוּא יְהִי מִצְרַיִם
כְּנָשִׁים וְחָרָד וּפְחָד מִפְּנֵי תְנוּפֹת יַד-יְהוָה צְבָאוֹת
אֲשֶׁר-הוּא מְנִיף עֲלֵיו : וְהִיָּתָה אֲרָמַת יְהוּדָה לַמִּצְרַיִם 1 7
לְחָגָא כָּל אֲשֶׁר יִזְכִּיר אֹתָהּ אֵלָיו יִפְחָד מִפְּנֵי עֲצַת יְהוָה
1 8 צְבָאוֹת אֲשֶׁר-הוּא יוֹעֵץ עֲלָיו : בְּיוֹם הַהוּא

pars ad Chri-
stum conger-
tetur.

† destru-
tionis.

יְהִי חֲמֵשׁ עָרִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִדְּבָרוֹת שְׁפֹת כְּנָעַן
וְנִשְׁבְּעוֹת לַיהוָה צְבָאוֹת עִיר הַהָרִים יֹאמֵר לְאַחַת :

1 9 בְּיוֹם הַהוּא יְהִי מִזְבֵּחַ לַיהוָה בְּחֹף
אֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִצְבֵּה אֲצֶל-גְּבוּלָהּ לַיהוָה : וְהָיָה לְאוֹת כ
וְלִעֵד לַיהוָה צְבָאוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם כִּי-יִצְעֲקוּ אֶל-יְהוָה
מִפְּנֵי לְחָצִים וַיִּשְׁלַח לָהֶם מוֹשִׁיעַ וּרֹכַב וְהִצִּילָם : וְנוֹדַע 2 1
יְהוָה לַמִּצְרַיִם וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם אֶת-יְהוָה בְּיוֹם הַהוּא
וְעָבְרוּ זָבַח וּמִנְחָה וְנִדְרוּ-נֹדֵר לַיהוָה וְשָׁלְמוּ : וְנִגְנָף 2 2
יְהוָה אֶת-מִצְרַיִם נִגְף וּרְפּוּאָה וְשָׁבוּ עַד-יְהוּדָה וְנִעְתַר
לָהֶם וּרְפָאֵם : בְּיוֹם הַהוּא תִּהְיֶה מִסְלָה 2 3
מִמִּצְרַיִם אֲשׁוּרָה וּכְאֲ-אֲשׁוּר בְּמִצְרַיִם וּמִצְרַיִם בְּאֲשׁוּר
וְעָבְרוּ מִצְרַיִם אֶת-אֲשׁוּר : בְּיוֹם 2 4
הַהוּא יְהִי יִשְׂרָאֵל שְׁלִישִׁיָה לַמִּצְרַיִם וּלְאֲשׁוּר בְּרִכָּה
בְּקִרְבַּי אֶרֶץ : אֲשֶׁר בְּרָכּוּ יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר בְּרוּךְ כֹּה
עָמִי מִצְרַיִם וּמַעֲשֵׂה יְדֵי אֲשׁוּר וְנִחַלְתִּי יִשְׂרָאֵל :

בְּשָׁנָתָּה בְּאֵת תְּרִמָּן אֲשֶׁר-דָּרָה בְּשִׁלָּה א
אֲתוּ סַרְגִּיזִן מֶלֶךְ אֲשׁוּר וַיִּלְחַם בְּאֲשׁוּר וַיִּלְכְּדָה :
בָּעֵת הַהִיא דָּבַר יְהוָה בִּיד-יְשַׁעְיָהוּ בֶן-אֲמוּץ לֵאמֹר לָךְ 8
וּפְתַחְתָּ הַשַּׁעַר מֵעַל מִתְנִיָּה וְנִעְלָה תַּחְלָץ מֵעַל רִגְלָה
וַיַּעַשׂ כֵּן הַלֵּךְ עָרוֹם וְיַחַף :

CAP. J. XX.
Symbolo ob-
signatur exti-
dium Egypti
& Aethiopiae.

וַיֹּאמֶר 3
יְהוָה Ssss צ צ צ צ

יהוה באשר הלך עבדי ישעיהו ערום ויחף שלש שנים
4 אות ומופת על מצרים ועל כוש: כן ינהג מלך אשור
את שכי מצרים ואת גלות כוש נערים ונקנים ערום
ה ויחף וחשופי שרת ערות מצרים: וחתו ובשו מכוש
6 מבטם ומן מצרים תפארתם: ואמר ישב האי
הזה ביום ההוא הנדחה מכבדנו אשר נסנו
שם לעזרה להנצל מפני מלך אשור ואיך נמלט
אנחנו:

Pa. Sam.
Jo: 4.
† expe-
ctatio,
v. 6.
† v. 5.

† specu-
lacio.

† tritu-
ra mea.

† Gen.
37: 5.

CAP. כא
XXI.
Excidium Iu-
dorum per
Babylon.

Idumeorum.

Arabum.

א משא מדברים בסופות בנגב לחלוף ממדבר
2 בא מארץ נוראה: חזרת קשה הגדלי הבונד
בוגד והשודר שודר עלי עילם צורי מדי בל-
3 אנחתה השפתי: על-כן מלאו מתני לחללה
צידים אחונוי בצירי יולדה נעויתי משמע נבהלתי
4 מראות: תעה לבכי פלצות בעתחני את נשף השקי
ה שם לי לחרדה: ערך השלחן צפה הצפית אכול שתה
קומו הישרים משחו מגן:
6 כי כה אמר אלי אדני לה העמד המצפה
7 אשר יראה יגיד: וראה רכב צמד פרשים רכב חמור
8 רכב גמל והקשיב קשב רב קשב: ויקרא ארזה על-
מצפה אדני אנכי עמד תמיד יומם ועל משמרתי אנכי
9 נצב כל הלילות: והנה זה בא רכב איש צמד פרשים
ויען ויאמר נפלה נפלה בגל ובל-פסלי אלהיה שבר
לארץ: מדשתי ובו גרני אשר שמעתי מאת יהוה
11 צבאות אלהי ישראל הגדתי לכם: משא
דומה אלי קרא משעיר שמר מה-פלילה שמר מה-
12 מליל: אמר שמר אתא בקר וגם-לילה אם-תבעיון
13 בעיו שבו אתיו: משא בערב בעער בערב
14 תלינו אדחות רדנים: לקראת צמא התיו מים ישבי
ארץ

פתח בסף. ibid. הה רפה. v. 2. הפ' בפתח. v. 4.

ארץ תיקא בלחמו קדמו נדרד : כי מפני חרבות נדרו טו
מפני חרב נטושה ומפני קשת דרוכה ומפני לבר
מלחמה : כי כה אמר אדני אלי בעוד 16
שנה כשני שכיר וכלה כל כבוד קדר : ושאר מספר 17
קשת גבורי בני קדר ימעטו כי יהיה אלהי ישראל

מישא גיא חזיון מה לך אפוא כי א

CAP. כב
XXII
Vallis visio-
nis f. He-
rofol.

עלית כלך לנגות : תשאותי מלאה עיר הומיה קריה 2
עליזה חלליך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה : כל 3
קציעך נדרו יחד מקשת אפרו כל נמצאיה אפרו יחדו
מרחוק ברחו : על כן אמרתי שעו מני אמר בנבי 4
אל תאיצו לנחמני על שר בת עמי : כי יום מהומה ה

f Num.
24:7
f vocife-
ratio.
Job 34:
19.

f perplexita-
tia, Mich 7:4.

ומבוסה ומבכה לאדני יהיה צבאות בני חזיון מקרקר
קר וישע אל החרב : ועילם נשא אשפה ברכב אדם 6
פרשים וקיר ערה מגן : ויהי מבחר עמקך מלאו רכב 7
והפרשים שת שתו השערה : ויגל את מסך יהודה 8
ותבט ביום ההוא אל נשק בית היער : ואת בקיעי 9
עיר דוד ראיתם כי רבו ותקבצו את מי הברכה
המתחונה : ואת בתי ירושלים ספרתם ותתצו הבתים

f Amos
6:11.

לכצו החומה : ומקנה עשיתם בין החמלים למי 11
הברכה הישנה ולא הבטתם אל עשיה ויצרה מרחוק
לא ראיתם : ויקרא אדני יהיה צבאות ביום ההוא 12
לנבי ולמספר ולקרחה ולחגר שק : והגרה ישון 13
ושמחה הרג בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין
אכול ושתו כי מחר נמות : ונגלה באיני יהיה צבאות 14
אם יכפר העין הזה לכם עד תמותו אמר אדני יהיה
כה אמר אדני יהיה צבאות טו

f Jer.
32:53.

Schnz degra-
datio.

לך בא אל הסכון הזה על שבנא אשר על הבית : מה 6
לך פה ומילך פה כי תצבת לך פה מבר הציבי מרום
צצצצב 2 Ssss
קברו

f thesau-
rium.

קמץ במרחא v. 14. הת רפה v. 10.

17 קברו חקקי בסלע משכן לו : הנה יהוה מטלטלה

+ voluta-
tion.
† (scut) aci-
em, 19: 3

† trans-
portatione.

18 טלטלה גבר ועטה עטה : צנוף יצנפה צנפה כדור
אל-ארץ רחבת ידים שמה תמות ושמה מרכבות

Eijakimi sur-
rogatio.

19 כבודך קלון בית אדניך : והדפתיה ממצבך וממעטך

20 כ יהרסה : והיה פיוס ההוא וקראתי לעבדי לאליקים בך

21 חלקיהו : והלבשתיו כתנהך ואבנטך אחזקנו

22 וממשלתך אתן בידו והיה לאב ליושב ירושלם ולבית

2 + cla-
vem.

23 סגר וסגר ואין פתח : ותקעתיו יחד במקום נאמן והיה

24 לכסא כבוד לבית אביו : ותלו עליו כל וכבוד בית אביו

† nepo-
tes.

25 הצאצאים והצפעות כל כלי הקטן מפלי האגנות ועד

26 כה כל-כלי הנבלים : ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש

27 חיתר התקועה במקום נאמן ונגדעה ונפלה ונכרת

CAP. כג
XXIII.
Deuallatio
Tyri.

א המשא אשר-עליה כי יהוה רבר : משא צר

ב חילולו אניות תרשיש כי-שרד מבית מפוא מארץ

2 כתים נגלה-למו : דמו ירבי אי סחר צידון עבר ים

3 מלאוק : ובמים רבים זרע שחר קציר יאור תבואתה

4 ותהי סחר גוים : בוש צידון כי אמר כמעוז הים לאמר

5 לא-חלתי ולא-ילדתי ולא גדלתי בחורים רוממתי

6 ה בתולות : באשר-שמע למצרים יחילו בשמע צר :

7 עברו תרשישה חילולו ירבי אי : הזאת לכם עליזה

8 מימי-קדם קדמתה יכלוה רגליה מרחוק לגור : כי יעץ

† negotiato-
res eius, Job.
40: 30.

9 זאת על-צר המעטירה אשר סחריה שרים כנעניה

10 נכבדי-ארץ : יהוה צבאות יעצה לחלל גאון כל-צב

11 י לחקל כל-נכבדי-ארץ : עברי ארצה ביאר בת-

I I + Pf. 109.
19.
I 2 I muni-
menta
c.

12 תרשיש אין מוח עוד : ידו נטה על-הים הרגיו ממלכות

13 יהוה צוה אל-כנען לשמד מעזניה : ולאמר לאיתוסיפי

14 עוד לעלוז המעשקה בתולת בת-צידון כתיים קומי

15 עברי

בתים ק. 12. v.

עברי גם שם לא יגדלך : הן ארץ כשדים זה העם 3

† speculatorias turres

לא היה אשור יסדה לציים תקימו בחיניו עוררו

ארמנותיה שמה למפלה : הלילו אניות תרשיש כי 4

שרד מעזכן : והיה ביום ההוא ונשכחת צר 5

שבעים שנה כימי מלך אחד מקין שבעים שנה יהיה

לצר כשירת הזונה : קחי כנור סבי עיר זונה נשכחה 6

הטיבי נגן הרבי שיר למען תזכרי : והיה מקין שבעים 7

שנה יפקד יהוה את צר ושברה לאתננה זונתה את

כל ממלכות הארץ על פני הארמה : והיה סחרה 8

ואתננה קדש ליהודה לא יאצר ולא יחסן כי לישבים

לפני יהודה יהיה סחרה לאכל לשבעה ולמכסה עתיק :

הנה יהוה בוקק הארץ ובלקח וענה 4

פניה והפיץ ישביה : והיה בעם כלהו כעבר בארניו 2

כשפחה כגברתה כפונה כמזכר כמלוה כלוה כגישה

כאשר נשא בו : הבוק הבוק הארץ והבוו תבוו כי 3

יהוה דבר את הרבר הזור : אכלה נבלה הארץ 4

אמללה נבלה תבל אמללו מרום עם הארץ : והארץ ה

תנפה תחרת ישביה כי עברו תורת חלפו חק הפרו

ברית עולם : על פן אלה אכלה ארץ ויאשמו ישבי בה 6

על פן חרו ישבי ארץ ונשאר אנוש מזער : אבל 7

תירוש אמללה גפן נאנהו כל שמחי לב : שבת 8

משוש תפיים חדל שאון עליונים שבת משוש כנור :

בשיר לא ישתו יין ימר ישכר לשתינו : נשברה קרית 9

החו סגר כל בית מבוא : צוחרה על חמין בחוצות 11

ערבה כל שמחה גלה משוש הארץ : נשאר בעיר שמה 12

ונשאה יפת שער : כירכה יהוה בקרב הארץ בתוך 13

העמים כנקה זית כעללת אם כלה בציר : חמה ישאו 14

קולם ירגו כנאון יהוה צהלו מים : על פן פארים כפרו 15

יהוה Ss ss 3 צצצצ

מלרע. v. 6. כצל. v. 2. בחוניו ק. 13. v.

ciusque restituo corporalis & spiritualis.

CAP. כד. XXIV. Sigillum superiorum iudiciorum, & extensio.

† detinebitur tantiquo

† exinanens. Nah. 2: 11.

† devastatio fr. 6.

יהוה באני הים שם יהוה אלתי ישראל:

מכנף הארץ ומרת שמענו צבי לצדיק

ואמר הוי לי הוי לי אוי לי בגדים בגדו וכנר בוגדים

בגדו: פחד ופחדת ופח עליה יושב הארץ: והיה

הים מקור הפחד יפל אל הפחת והעולה מתוך

הפחת ילכד בפתח פי ארבות ממרום נפתחו וירעשו

כוסדי ארץ: רעה התרעעה הארץ פור התפוררה

כ ארץ מזט התמוטטה ארץ: גוע תנוע ארץ בשכור

והתנודרה כפלונה וכבר עליה פשיעה ונפלה ולא

תוסיף קום: והיה ביום ההוא יפקד יהוה על צבא

המרום במרום ועל מלכי הארמה על הארמה:

ואספו אספה אסיר על פור וכגרו על מסגר ומרב

ימים יפקדו: וחפרה חלבנה ובושה החמה כי מלך

יהוה צבאות בחר ציון ובירושלם ונגד זמניו כבוד:

יהוה אלהי אתה ארוממה אודה שמך כי

עשית פלא עצות מרחק אמונה אמן: כי שמת מעיר

לפל קריה בצורה למפלה ארמון זרים מעיר לעולם

לא יבנה: על כן יכבדה עם קרית גוים עריצים

ייראוה: כי היות מעוז לדל מעוז לאכיון בצר לו

מחסה מזרם צל מהרב כי רוח עריצים כזרם קוד:

ה כחרב בציון שאון זרים מכניע חרב בצל עב זמיר

עריצים יענה: ועשה יחנה צבאות לכל

העמים בחר הנה משתה שמנים משתה שמרים

שמנים ממחים שמרים מזמקים: ובלע בחר הנה פני

הלוט ו הלוט על כל העמים והמסכה הנסוכה על

כל הגוים: בלע הפות לנצח ומחה אדני יהוה דמעה

מעל כל פנים וחרפת עמו יסור מעל כל הארץ כי

יהוה דבר:

ואמר

16

tmacies
f perfidiam,
Jer: 12:7

f 2.8

2 1
2 2
2 3

colle-
sione
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

vatis summa-
Syls

Judicium in
Diabolo.

CAP. כה
XXV.
Doxologia
Eccles libe-
rata sub N. T.

מכנף
הארץ
ומרת
שמענו
צבי לצדיק
ואמר
הוי לי
הוי לי
אוי לי
בגדים
בגדו
וכנר
בוגדים
בגדו:
פחד
ופחדת
ופח
עליה
יושב
הארץ:
והיה
הים
מקור
הפחד
יפל
אל
הפחת
והעולה
מתוך
הפחת
ילכד
בפתח
פי
ארבות
ממרום
נפתחו
וירעשו
כוסדי
ארץ:
רעה
התרעעה
הארץ
פור
התפוררה
כ ארץ
מזט
התמוטטה
ארץ:
גוע
תנוע
ארץ
בשכור
והתנודרה
כפלונה
וכבר
עליה
פשיעה
ונפלה
ולא
תוסיף
קום:
והיה
ביום
ההוא
יפקד
יהוה
על צבא
המרום
במרום
ועל מלכי
הארמה
על הארמה:
ואספו
אספה
אסיר
על פור
וכגרו
על מסגר
ומרב
ימים
יפקדו:
וחפרה
חלבנה
ובושה
החמה
כי מלך
יהוה
צבאות
בחר ציון
ובירושלם
ונגד זמניו
כבוד:
יהוה אלהי
אתה ארוממה
אודה שמך
כי עשית פלא
עצות מרחק
אמונה אמן:
כי שמת מעיר
לפל קריה
בצורה למפלה
ארמון זרים
מעיר לעולם
לא יבנה:
על כן יכבדה
עם קרית גוים
עריצים ייראוה:
כי היות מעוז
לדל מעוז לאכיון
בצר לו מחסה
מזרם צל מהרב
כי רוח עריצים
כזרם קוד:
ה כחרב בציון
שאון זרים
מכניע חרב
בצל עב זמיר
עריצים יענה:
ועשה יחנה
צבאות לכל
העמים בחר
הנה משתה
שמנים משתה
שמרים שמנים
ממחים שמרים
מזמקים:
ובלע בחר הנה
פני הלוט ו הלוט
על כל העמים
והמסכה הנסוכה
על כל הגוים:
בלע הפות לנצח
ומחה אדני
יהוה דמעה מעל
כל פנים וחרפת
עמו יסור מעל
כל הארץ כי יהוה
דבר:

Et dicit in die illa, ecce ego posui ille: expectavimus eum, et servabit nos. Et dominus, expectavit eum, exultabit, et iactabit in salute eij.

† palca.

† sterquilinio
† obicibus.

ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קנינו לו וישוענו זה יהיה קנינו לו נגילה ונשמחה בישועתו: כִּי־תָנוּחַ יְהוָה בְּהַר הַזֶּה וּנְדוּשׁ מוֹאֵב תַּחְתּוֹ כַּהֲרוּשׁ מִתַּבֵּן בְּמַדְמְנָה: וּפְרֵשׁ יָדָיו בְּקִרְבּוֹ כְּאִשֶּׁר יִפְרֵשׁ הַשַּׁחֲחָה לְשַׁחֲוֹת וְהַשְּׁפִיל גֵּאוֹתָו עִם אַרְבֹּת יָדָיו: וּמִבְצָר מִשְׁגָּב חוֹמֹתֶיהָ הַיַּחַשׁ הַשְּׁפִיל הַגִּיעַ לָאָרֶץ עַד עֶפְרַיִם:

et pende portas, et respiciatur gurgis: supra cisternas scribalis.

Fidèle in Domino vobis in peccatis: un quia in Domino Dominus est: pro for secularium.

Domine iusto (vult) rectitudine: o recte (o dom) orbitam iusti librabis. Domine, expectavimus te, ad romanum et ad memoriam tui festi de siderum arinae (nostrae). anime mea defileavit in peccatis, etiam spiritus meo in iniquitate mei manebat te: nam cum iudicia tua fuerint terrae, iustitiam dederunt habitantibus orbis. In terra non iudicabit, in terra rediet: quem misit, agit: et non videbit saltem similitudinem Domini.

בְּיוֹם הַהוּא יוֹשֵׁר הַיִּשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ יְהוּדָה עִיר עוֹלָנוּ אִישׁוּעָה וְשֵׂית חוֹמַת וְחַל: פָּתְחוּ שַׁעֲרִים וּיָבֵא גוֹי־צְדִיק שֹׁמֵר אֲמָנִים: יֵצֵר סִמּוֹךְ תֵּצֵר שְׁלוֹם וְשְׁלוֹם כִּי בָהּ בָּטוּחַ: בָּטְחוּ בַיהוָה עַד־יְעַד כִּי בִיָּה יְהוָה צוֹר עוֹלָמִים: כִּי הַשַּׁח יוֹשְׁבֵי מְדוּם קָרְיָה נִשְׁבָּה יִשְׁפִילָנָה הַיִּשְׁפִּילָה עַד־אֶרֶץ יְגִיעֵנָה עַד־עֶפְרַיִם: תִּרְמַסְנָה רַגְלֵי רַגְלֵי עֵנִי פִּאֲמֵי דָלִים: אֲרַח לְצְדִיק מִיִּשְׂרָאֵל יִשָּׁר מַעְגָּל צְדִיק תִּפְלֵם: אֵף אֲרַח מִשְׁפָּטֶיהָ יְהוָה קִינּוּהָ לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרֶךָ תֵּאוֹת־נַפְשׁ: נַפְשֵׁי אֲוִיֹתֶךָ בְּלִילָה אֶף־רוּחֵי בְּקִרְבִּי אֲשַׁחֲרֶךָ כִּי כְּאִשֶּׁר מִשְׁפָּטֶיהָ לָאָרֶץ צֶדֶק לְמַדְיֹשְׁבֵי תִבְלֵי יְהוָה דָּשַׁע בְּלִי לְמַד צֶדֶק בְּאֶרֶץ נְכוֹחֹת יִשְׂרָאֵל וּבִל־יִרְאָה גֵּאוֹת יְהוָה: יְהוָה רָמָה יָדָה בְּל־יַחֲוִיוּ וַיַּחֲוִי וַיִּבְשׂוּ קִנְיַת־עַם אֶף־אֵשׁ צְרִיף תֹּאכְלֵם: יְהוָה תִּשְׁפֵּת שְׁלוֹם לָנוּ כִּי גַם־כָּל־מַעֲשֵׂינוּ פְעֵלַת לָנוּ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעֵלּוּנוּ אֲדָנִים וְזִלְתָּה לְבָד בָּהּ נוֹכִיר שְׁמֶךָ מֵתִים בְּל־יְהוָה רַפְּאִים בְּל־יִסְמוּ לְכֹן פְּקֻדַת וַתִּשְׁמִדֵם וְתֹאבֵד בְּל־זֵכֶר לָמוֹ: יִסְפַּת לְגוֹי יְהוָה מוֹ יִסְפַּת לְגוֹי נִכְבַּדַת רַחֲמֶת כָּל־קְצוֹי־אֶרֶץ: יְהוָה בְּצֵד פְּקֻדֶיהָ צִקּוֹן לַחַשׁ מוֹסְרָה לָמוֹ: כְּמוֹ הָרָה מִקְרִיב לָלֶדֶת תַּחֲוִיל תִּזְעַק בַּחֲבִלָה בֵּן הֵינּוּ מִפְּנֵי יְהוָה: הָרִינוּ חֲלָנוּ כְּמוֹ יִלְדֵנוּ רוּחַ יִשׁוּעַת בְּל־נַעֲשֶׂה אֶרֶץ וּבִל־יִפְלוּ

CAP. כו XXVI. Et hymnus: ad vltima spectans tempora.

במו ק' 10. v.

יפלו ישבתי תבל יחיו מתיה נבלתי יקומון הקיצו ורננו רגנ
שכני עפר כי טל אורת טיה וארץ רפאים תפיל

כ לה עמי בא בחדריה וסגר דלתיה בערה חכי
כמעטרגיע עדי עבור זעם: כי הנה יהיה יצא ממקומו
לפקד עון ישכח ארץ עליו וגלתה הארץ את דמה

א ולא תכסה עוד על הרוגיה: ביום ההוא

יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקה על לוייתן
נהש ברח ועל לוייתן נהש עקלתון והרג אריתמנין
אשר בים: ביום ההוא כרם חמר ענו

3 לה: אני יהוה נצרה לרגעים אשקנה פן יפקד עליה

4 לילה ויום אצרנה: חמה אין לי מיויתנני שמיר שית

ה במלחמה אפיעה בה אציתנה יחד: או יחוק כמעו

6 יעשה שלום לי שלום יעשה לי: הבאים ישרש יעקב
יצין ופרח ישראל ומלאו פני תבל תנובה:

7 הכמכת מכהו והכוו אס כהרג הרגיו

8 הרג: בסאסאה בשלחה תריבנה הגה ברוחו הקשה

9 ביום קדים: לכן בזאת יכפר עון יעקב וזה כל פרי
הסר חטאתו בשומו: כל אבני מזבח כאבני גר

י מנפצות לא יקמו אשרים וחמנים: כי עיר בצורה בדר
גוה משלה ונעזב כמדבר שם ירעה עגל ושם ירפין

11 וכלה סעיפיה: ביבש קצירה תשברנה נשים באות
מאירות אותה כי לא עם בינות הוא על כן לא

ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו:

12 והיה ביום ההוא יחבט יהוה משבלת

הנהר ערנחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני
ישראל:

13 והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול וכאו האבדים
בארץ אשור והנדהים בארץ מצרים זה שתהו ליהוה

בהר

השבח ק' 4. הצבח ק' 3. יתירו. v. 20. יתירו.

קמץ במרהא. v. 10.

Vivunt mortui sui et hoc cadaver
meum respiciunt. Ecce infirmitas
habituus pulveris.
† 2. Reg. quia non est olivum cog
4:39. Tudy, et terra ignis ca.
† oculi. Ave facies
tate. Ave populi mi, inque
tate. Ave in conclavia tua. Ave
clande januam tuam super te.
Abfonde te sicut papulum in
momenti, donec transeat via

† tortuo-
sum
† oblon-
gus. Job.
26: 13.
† Deut.
32: 14.

† inva-
dam
† succen. Non enim filii liban-
dam radicabit sicut. Non enim
et germenabit sicut, sed in-
plebunt faciem orbis pover-
tu.

† cum
mensu-
ra
† calcis

† 6gil-
latim

CAP. 26.
XXVII.
Occiso Levi-
thane, Diabo-
lo & Anti-
christo, pax
summa erit.

Gigantes.

חכה

כז

XXVII.

Occiso Levi-
thane, Diabo-
lo & Anti-
christo, pax
summa erit.

כז

XXVII.

Occiso Levi-
thane, Diabo-
lo & Anti-
christo, pax
summa erit.

כז

XXVII.

Occiso Levi-
thane, Diabo-
lo & Anti-
christo, pax
summa erit.

כז

XXVII.

Occiso Levi-
thane, Diabo-
lo & Anti-
christo, pax
summa erit.

כז

XXVII.

Occiso Levi-
thane, Diabo-
lo & Anti-
christo, pax
summa erit.

כז

XXVII.

Occiso Levi-
thane, Diabo-
lo & Anti-
christo, pax
summa erit.

כז

XXVII.

Occiso Levi-
thane, Diabo-
lo & Anti-
christo, pax
summa erit.

כז

XXVII.

Occiso Levi-
thane, Diabo-
lo & Anti-
christo, pax
summa erit.

כז

XXVII.

18 מים ישטפו : וכפר בריתכם את-מות והזיתכם את-

שאר לא תקום שוט שוטף כי יעבר והייתם לו

19 למרמס: מדי עברו יקה אתכם כבבקר בבקר יעבר

כ ביום ובלילה והיה קצועה הבין שמועה: פי קצר

המצע מהשתרע והמסכה צרה כהתננס: כי כהר-

פרצים יקום יהוה כעמק בגבעון ירגז לעשות מעשהו

2 זר מעשהו ולעבר עבדתו נכריה עבדתו: ועתה אל-

תתלו צצו פי יחזקו מוסריכם כי כלה ונחרצה שמעתי

מאת אדני יהוה צבאות על-כל הארץ:

23 האזינו ושמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי:

24 הכל היום יהרש החרש לורע יפתח וישדר ארמתו:

כה הלוא אם-שנה פניה והפיץ קצה וכמן זרק ושם חטה

26 שורה ושערה נסמן וכסמת גבלתו: ויסרו למשפט

27 אלהיו יורגו: כי לא בחרוץ יודש קצה ואופן עגלה על-

28 כמן יוסב כי במטה יחבט קצה וכמן בשבט: לחם יורק

כי לא לנצח אדוש ירושנו והמס גלגל עגלתו ופרשיו

29 לא ידקנו: גם-זאת מעם יהוה צבאות יצאה הפלא

עצה חגדיל הושיה:

א הוי אריאל אריאל קרית חנה דוד ספו שנה על-שנה

2 חגים ינקפו: והציקותי לאריאל והיתה תאניה ואניה

3 והיתה לי כאריאל: והניתי כדור עליך וצרת עליך

4 מצב והקימתי עליך מצרות: ושפלת מארץ מדברי

ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומעפר

ה אמרתך תצפצה: והיה כאבק דק המון זרקה וכמן

6 עבר המון עריצים והיה לפתע פתאם: מעם יהוה

צבאות הפקר ברעם וברעש וקול גדול סופה ומערה

7 ולחב אש אוכלה: והיה כחלום חזון לילה המון כל-

הגוים הצבאים על-אריאל ומל-צביה ומצרתה

והמציקים

יקמן בזק v. 28. ס' בדגש v. 27.

cleril fontium comolis (ferrosi) (Anst. sig) intelligitur auditum. I + stratum.

defignatum. princiale.

mirificavit consilium, magnificavit gloriam. vni deit. et vni deit. et vni deit. et vni deit.

ff molestia in cor. Th. 1. 5. f 22. 18.

f sulcio, 30. 18.

f munitio. Ez. 19. 9.

Iudicii mitigatio.

f Exod. 9: 31.

f per tribulam, Amos 1, 3.

CAP. כט XXIX. Excidium Hierosolyma.

f statione.

והמציקים לה: והיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל
והקיץ ורקדו נפשו וכאשר יחלם הצמא והנה שתה

9 appe-
rens.

והקיץ והנה עלה ונפשו שוקקה בן יהיה המון כל-
הגוים הזכאים על הר ציון:

ob incolarum
caecitatem,

ותמהו השתעשעו ושעו שכרו ולא יזון נשו ולא שכר:
כי נסך עליכם יהוה רוח מרדמה ויעצם את עיניכם

33:25.

את הנביאים ואת דראשיכם החזים כסה: ותהי לכם
חזות חלל כדברי הספר החתום אשר יתנו אתו אל-

יודע הספר לאמר קרא נא זה ואמר לא אוכל כי
חתום הוא: ונתן הספר על אשר לא ידע ספר לאמר

13. et dixit Dominus: quod appropin-
quavit proculque in ore suo, et in
labijs suis honoratum me, et
cor ejus elongabile a me: et non timeo
coram me manifestum vestrum docti-
propheta: qui tenuerunt me manda-
tum hominum, et ab his docetur.
14. Ideo ecce ego abduco ad quendam
dum cum populo de mirabili, et
miraculum: et postea sapientie
sapientium ejus, et intelligentie in-
telligentium ejus abscondet se.
15. The profanantibus vo Dominus
de abscondente, consilium: et
est sand) in penetralibus opero
adum, et dicuntur, Aug vi.
denq est nos, et quis cognoscit
et nos?
16. Quae presulas vestra: si sicut
solum sigali, vopron) et
inabibiles: quia dicuntur
victori suo: non facit me: et
signenta dixit victori suo: non
intelligit?

קרא נא זה ואמר לא ידעתי ספר: ויאמר
אדני יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו

hypocrisis &
insinceritas

רחק ממני ותהי ידאתם אתי מצות אנשים מלמדה:
לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא

ואכרה חכמת חכמיו ובינת נבניו הסתתר:
הוי המעמיקים מיהוה לסתר עצה והיה

peruerfita-
tem sumam.

במחשך מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי ידענו: הפככם
אם כחמר היצר יחשב כי יאמר מעשה לעשהו לא

עשני ויצר אמר ליצרו לא הכיין: הלא עוד מעט מזער
ישב לבנון לכרמל והכרמל ליצר יחשב: ושמעו ביום

Vnde Iudai
reprobandi
Ethnici reci-
piendi.

ההוא חרשים דברי ספר ומאפל ומחשך עיני עורים
תראינה: ויספו ענוים ביהוה שמחה ואביוני אדם

בקדוש ישראל יגילו: כי אפם עריץ וכלה לין ונכרתו כ
כל שקדי און: מחטיאי אדם כדבר ולמוכיח בשער

9 illa-
queant.

יקשון ויטו בתהו צדיקו:
לכן כה אמר יהוה אל בית יעקב אשר

Reliquit Iud.
saluanda.

פדה את אברהם לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פגיו
יחולו: כי בראתו ילדיו מעשה ידי בקרבן וקדישו שמני

9 pal-
scens.

קקק כ Ttt 2 והקדישו

והקדישו את קדוש יעקב ואת אלהי ישראל יעריצו :
4 וידעו תעיר רוח בינה ורוגנים ילמדו לקח :

CAP. L
XXX.
Iudaei rebel-
libus ex A-
gypto auxilia
quarrentibus
denunciatur
iudicium.

א הוי בגנים סודרים נאם יהוה לעשות עצה
ולא מני ולנסך מסכה ולא רוחי למען ספות הטאת
2 על הטאת : ההלכים לרדת מצרים ופי לא שאלו
3 לעוז במעוז פרעה ולחסות בצל מצרים : והיה לכם
4 מעוז פרעה לבשת והחסות בצל מצרים לכלמה : כי
ה היו בצען שריו ומלאכיו חנם יגיעו : כל הבאיש על עם
לא יועילו למו לא לעזר ולא להועיל כי לבשת וגם
לחרפה :

† fiducia

6 מישא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא וליש מהם
אפעה ושרף מעופף ישאו על בתי עורים חיליהם
ועל דבשת גמלים אוצרותם על עם לא יועילו :

† dorso.

7 ומצרים הבל וריק יעזרו לכן קראתי לזאת רחב הם
8 שבת : עתה בוא כתבה על לוח אתם ועל ספר חקה
9 ותהי ליום אחרון לעד עד עולם : כי עם מרי הויה

† men-
daces.

בנים כחשים בגנים לא אבו שמוע תורת יהוה :
י אשר אמרו לראים לא תראו ולחזים לא תחזו
לנו נכחות דברו לנו חלקות חזו מהתלות :

† illu-
sio-
nes.

11 סורו מני דרך הטו מני ארץ השביתו מפנינו את
12 קדוש ישראל : לכן כה אמר קדוש ישראל יען
מאסכם בדבר הזה ותבטחו בעשק וגלו ותשענו

† tumés.

13 עליו : לכן יהיה לכם העון הזה כפרין נפל נבעה
בחומה נשברה אשר פתאם לפתע יבוא שכרה :
14 ושכרה בשבר נבל יוצרים כחות לא יחמל ולא ימצא
במכתתו חרש לחתורת אש מיקוד ולחשוף מים

† 29: 5.

† in frag-
mento
cius.

טו מנבא : כי כה אמר אדני יהוה קדוש
ישראל בשובה ונחת תושעון בהשקט ובבטחה תחיה
גבורתכם

† de foco Nam sic dixit Domi-
† Ez. 47: 10 In doming sanctus
† II. Quasi: In quide et requie
Solvi erit. In qui d'endo et in
spe erit d'orfuludo regis et non
voluisti.

† poenitentia
† fiducia.

v. 6. ק. עירים. v. II. בצרי. v. 6.

†differ-
fione

וְנָחַת זְרוּעוֹ יִרְאֶה בְּעֶפְף אֶף וְלֹחֵב אֵשׁ אֹכְלֵהָ גִלְפִין
 3 1 וּזְרָם וְאִבְנֵי בְרָד : כִּי־מִקּוֹל יְהוָה יִחַת אֲשׁוּר בְּשֹׁבֵט
 3 2 יִכְרֶה : וְהָיָה כָּל מַעֲבַר מַטֵּה מוֹסְדָה אֲשֶׁר יָנִיחַ יְהוָה
 עֲלָיו בְּתַפְסִים וּבִכְנָרוֹת וּבִמְלַחְמוֹת הַנוֹפֵף נִלְחַס־בָּהּ :
 3 3 כִּי־עָרוֹךְ מֵאֲתָמוֹל תִּפְתָּה גַם־הוּא לַמֶּלֶךְ הוֹכֵן הַעֲמִיק
 הָרֹחֵב מִדְּרֹתָהּ אֵשׁ וְעֲצִים הַרְבֵּה נִשְׁמַרַת יְהוָה כְּנַחַל

†Ex. 24:
9.

CAP. לא.
XXXI.
Repetitio su-
perioris vati-
cini, quoad
comminatio-
nem & pro-
missionem.

א גִּפְרִית בְּעֶרְהָ בָּהּ : הוּא הַיְרֻדִים מַעֲרִים
 לְעֹזְרָה וְעַל־סוּסִים יִשְׁעֶנּוּ וּיִבְטְחוּ עַל־רֹכֵב בִּי רֵב וְעַל
 פָּרָשִׁים כִּי־עֲצָמוּ מֵאֵד וְלֹא יִשְׁעוּ עַל־קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל
 2 וְאֶת־יְהוָה לֹא דָרְשׁוּ : וְגַם־הוּא חָכֵם וַיִּבְנֵא לָעַ וְאֶת־
 דְּבָרָיו לֹא חִסֵּד וְקָם עַל־פִּיֹת מַרְעִים וְעַל־עֵזְרֹת פְּעֻלֵי
 3 אֲזוּן : וּמַעֲרִים אָדָם וְלֹא־אֵל וְסוּסֵיהֶם בִּשְׂרָ וְלֹא־
 רוּחַ וַיְהוָה יִשְׁתַּיְדוּ וְכִשְׁל עֹזֵר וְנִפְלַ עֹזֵר וַיַּחֲדוּ כָּל־ם
 4 יִכְלִיוֹן : כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲשֶׁר
 יִהְיֶה הָאָרֶץ וְהַכְּפִיר עַל־טְרַפּוֹ אֲשֶׁר יִקְרָא עֲלָיו מֵלֶא
 רְעִים מִקּוֹלָם לֹא יִחַת וּמִהַמוֹנֶם לֹא יִעֲנֶה כֵּן יִרְדַּ יְהוָה
 חֲבָאוֹת לִצְבָא עַל־הַר־צִיּוֹן וְעַל־גִּבְעוֹתָהּ : כַּצְּפָרִים
 עֲפוֹת כֵּן יִגַּן יְהוָה חֲבָאוֹת עַל־יְרוּשָׁלַם בְּנוֹן וְהַצִּיל פְּסוּחַ
 7 וְהַמְלִיט : שׁוּבוּ לְאֲשֶׁר הַעֲמִיקוּ סָרָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : כִּי
 בָּיֹס הָהוּא יִמְאֹסוּן אִישׁ אֱלִילִי כַסְפוֹ וְאֱלִילִי זָהָבֹו אֲשֶׁר
 8 עָשׂוּ לָכֶם יְדִיכֶם חֲטָא : וְנִפְלַ אֲשׁוּר בַּחֲרֵב לֹא־אִישׁ
 וְחָרֵב לֹא־אָדָם תֵּאכְלֶנּוּ וְגַם לֹו מִפְּנֵי־חָרֵב וּבַחֲדוּרָיו
 9 לָמַס יִהְיוּ : וְסִלְעוּ מִמְּגוֹר יַעֲבֹר וְחָתוּ מִנֶּסֶם שָׂרָיו נֶאֱס־
 יְהוָה אֲשֶׁר־אוֹר לוֹ בְּצִיּוֹן וּתְנַוֵר לוֹ בִּירוּשָׁלַם :

†Sicut aves replantet, sic protulget de-
 mining exercituum super Ierusalem, et
 regredere et liberando, transfundo al se-
 vando.
 †Con Ierusalem, ad occid. in quo pro-
 fusa da venunt deflectionem, sicut
 Paul.

CAP. לב.
XXXII.
Messie eius-
que regni de-
scriptio.

א הֵן לְצֶדֶק יִמְלֹךְ מֶלֶךְ וּלְיִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּט
 2 יִשְׂרָו : וְהָיָה אִישׁ כְּמַחְבְּאוֹרוֹחַ וּסְתֵר זָרִם כְּפִלְגֵי־מִים
 3 בְּצִיּוֹן כְּעֵל סִלְעֵי־פֶבֶד בְּאֶרֶץ עֵינָפְרָה : וְלֹא תִשְׁעִנָּה
 4 עֵינֵי רְאִים וְאֲזַנֵי שְׁמַעִים תִּקְשָׁבְנָה : וּלְבַבְנִמְהָרִים יִבְּזוּ
 לְדַעַת

†latiba-
lum
† 25: 5.

יפתח בֶּסֶף 3. קמץ בזק 4. היא ק 33. נבס ק 32. v.

† balbo-
rum
† avaro,
v. 7.
† hypo-
cristin
† v. s.

לדעת ולשון עלגים תטהר לדבר צחות: לא יקרא ה
 עור לנבל נדיב ולכלי לא יאמר שוע: כי נבל נבלה 6
 ידבר ולבו יעשה און לעשות חנה ולדבר אל יהודה
 תועה להריק נפש רעב ומשקה צמא יחסיר: וכלי 7
 כליו רעים הוא זמורת יעין לחבל עננים באמרי
 שקר ובדבר אכזון משפט: ונדיב נדיבות יעין והוא 8
 על נדיבות יקום: נשים שאננות 9
 קמנה שמענה קולי בנות בטחורת האזנה אמרתי:
 ימים על שנה תרגנה בטחורת כי כלה בציר אסה י
 בלי יבוא: חררו שאננות רגזה בטחורת פשטה וערה 11
 וחגרה על חלצים: על שדים ספרים על שדי חמר 12
 על גפן פריה: על ארמת עמי מוץ שמיר תעלה כי 13
 על כל בתי משיש קריה עליזה: כי ארמון נפש המון 14
 עיר עזב עפל נבחר היה בעד מערות עד עולם משיש
 פראים מרעה עדרים: עד יערה עלינו רוח מפרום 15
 והיה מדבר לכרמל ופרמל ליער יחשב: ושכן במדבר 16

secuturs fu-
daz defola-
tio,

vfsque ad ef-
fufionem spi-
ritus

17. *et al. et opus pifihae pax, et cul-
tus iustitiae requiesca et fida-
tia pax, in seculo.*
18. *et habitabit populus meus in habi-
tatione pacis, et in habitaculis tran-
quillitatis.*

משפט וצדקה בכרמל תישב: והיה מעשה הצדקה 17
 שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח עד עולם: וישב 18
 עמי בנורא שלום ובמשכנות מכטחים ובמנוחת
 שאננות: ובגד בדרת היער ובשמלה תשפל העיר: 19
 אשיריכם זרעי על כל מים משלחי רגל השור כ
 והחמור: הוי שודר ואתה לא שודר ובגד א
 ולא בגדו בק בחתימה שודר תוישר כגלתך לבגד
 יבגדו בק: יהיה חננו לך קוינו היה זרעם 2
 לבקרים אף ישועתנו בעת צרה: מקור המון נדרו 3
 עמים מרמתך נפנו גוים: ואפה שללכם אסה 4
 החסיל במשקנבים שקק בו: נשגב יהיה כי שכן מרום ה
 מלא ציון משפט וצדקה: והיה אמונת עתיה חסן 6
 ישועת

† gran-
dinabit
† cum
humili-
tate

§ quan-
do ab-
solvetis

† celsitu-
do
† iuxta
discuz-
sum
† locu-
starum

CAP. לג.
XXXIII.
Poena hostiu
Ecclesie, pre-
cibus fidelium
exortata.

v. 15. קמץ בזק v. 14. ענייסק. ibid. קמץ בזק v. 7.
הש ברגש v. 1. והכרמל ק

ישועת חכמת ודעת יראה יהוה היא אוצרו :

7 הן אראלים צעקו חצה מלאכי שלום

7 † robu-
stus co-
zum

8 מר יבכיון: נשמו מסלות שבת עבר ארח הפר ברית

9 מאם ערים לא חשב אנוש: אבל אמללה ארץ

† emar-
cuit, 19:
6.

החפיר לבנון קמל היה השרון בערבה ונער בשן

וכרמל: עתה אקום יאמר יהוה עתה ארוכם עתה

אנשא: תהרו חיש תלדו קש רוחכם אש האכלכם:

1 1 f 5: 24.

והיו עמים משרפות שיד קוצים כסוחים באש יצתו:

1 2 f PC 86:
17.

שמעי רחוקים אשר עשיתי ודעו קרובים

1 3

14 גברתי: פחדו בציון חטאים אחזה רעדה הנפים מי

10 † (coram)
focis

יגור לנו אש אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולם: הלה

† Prov.
28: 16.

צדקות ודבר משרים מאם בכצע מעשקות נער כפיו

מתמך בשחר אטם אונו משמע דמים ועצם עינו

1 6 † obru-
rans 29:
10.

16 מראות ברע: הוא מרומים ישכן מצרות סלעים

17 משגבו לחמו נתן מימיו נאמנים: מלה ביפיו תהויה

18 עיניך תראינה ארץ מרחקים: לפה יהנה אימה איה

19 ספר איה שקל איה ספר את המגדלים: את-עם

† obfir-
matum

נועו לא תראה עם עמקי שפה משמוע נלעג לשון אין

כ בינה: חוזה ציון קרית מועדנו עיניך תראינה ירושלים

† diffipa-
bitur

נוה שאנן אהל בל-יצען בל-יסע יתרתיו לנצח וכל-

2 1 חבליו בל-ינתקו: כי אם-שם אדיר יהוה לנו מקום-

† remi

נהרים יארים רחבי ידים בל-תלך בו אני-שיטו צי אדיר

2 2 Non doming iudex noster, domi-
ny legi statet hater. Denung rex
2 3 hater, ipe. f. v. v. v. v. v.

2 לא יעברנו: כי יהוה שפטנו יהוה מהקקנו יהוה מלבנו

הוא יושיענו: נטשו חבלך בל-יחזקו בן-תרנם בל-

פרשו גם אז חלק ער-שלל מרבה פסחים בזו בן:

2 4 ובל-יאמר שכן חליתי העם הישב בה נשא עון:

א קרבו גוים לשמע ולאפים הקשיבו השמע

הארץ ומלאה תבל וכל-צאצאיה: כי קצר ליהודה

על

CAP. 33.
XXXIV.
Impis autem
exitium eue-
niet.

פתח v. 11. קמץ בזק. v. 10. פתח באתנה. ib. קמץ בזק. v. 9.
דב בסגול. v. 23. הע בקמץ. v. 20. פתח בסף. v. 12. באתנה

על כל הגוים וחקיה על כל צבאם החרימם נתנם
 למבח: וחלליהם ישלכו ופגריהם יעלה באשם ונמסו 3
 הרים מדמם: ונמקו כל צבא השמים ונגלו כספר 4
 השמים וכל צבאם יבול כנבל עלה מפני וכנבלת
 מתאנה: כירותה בשמים חרבי הנה על אדום תרר ה
 ועל עם חרמי למשפט: חרב ליהוה מלאה דם 6
 הדשנה מחלב מדם פרים ועתודים מחלב כליות
 אילים כי זבח ליהוה בכצרה וטבח גדול בארץ אדום:
 וירדו ראמים עפים ופרים עם אפירים ורותה ארצם 7
 מדם ועפרם מחלב ידשן: כי יום נקם ליהוה שנת 8
 שזומים לריב ציון: ונהפכו נחליה לזפת ועפרה 9
 לנפרית והיתה ארצה לזפת בערה: לילה ויומם לא י
 תכרה לעולם יעלה עשנה מדור לדור תחרב לנצח
 נצחים אין עבר בה: וירשוה קצרת וקפור וינשוף 1
 וערב ישכנו בה ונטה עליה קרתי וואבני בהו: חריה 2
 ואי דשם מלוכה יקראו וכל שריה יהיו אפס: ועלתה 3
 ארמניה סידים קמוש והוח כמבצריה והיתה נוה 4
 תנים חציר לבנות יענה: ופגשו ציים את אים וישעיר
 על רעהו יקרא אד שם הרגיעה לילית ומצאה לה
 מנוח: שמה קננה קפוז ותמלט ובקעה ודגרה בצלה טו
 אד שם נקבצו דיות אשה רעותה: דרשו מעל ספר 6
 יהוה וקראו אחת מהנה לא נעדרה אשה רעותה לא
 פקדנפי היא צוה ורוהו הוא קבצן: והוא הפיל להן 7
 גורל וירו חלקתה להם בקו עד עולם יירשוה לדור
 ודור ישכנו בה: יששום מדבר וציה ותגל א
 ערבה ותפרח כחבצלת: פרח תפרח ותגל אף גילת 2
 ורנן כבוד הלכנון נמלה הדר הפרמל והשרון הפה
 יראו כבוד יהוה הדר אלהינו: חזקו ימים 3
 ררר Uuuu רפות

Inpr. Edomo mytico, f. Antichristo.

Joel. 2, 20.

Kof 9, 6.

Lilith (noctua) tmerula Jer.

16. Requiritur in libro Jeremi... Deut. 34, 13. et spiritus eius ipse congregavit. Jer. 49, 39. colligit.

Cant. 2, 1. Exultationes 65, 18.

CAP. XXXV. Hinc letitia & felicitas summa liberatorum per Christum.

ית' רפה v. 11. קמץ בזק v. 10.

4 רבות וברכים בשלות אמצו: אמרו לנמהרי לב חזקו
 אל תיראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים הוא
 ה יבוא וישעבכם: אז תפקחנה עיני עורים ואזני חרשים
 6 תפתחנה: אז ידלג כאיל פפתו והרין לשון אלם כן
 7 נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה: והיה השרב
 לאנם וצמאון למבועי מים בנה תנים רבצה חציר
 8 לקנה וגמא: והיה שם מסלול ודרך ודרך הקדש
 יקרא לה לא יעברנו טמא והוא למו הלך דרך ואוילים
 9 לא יתעו: לא יהיה שם אריה ופריון חיות בלי יעלנה
 י לא תמצא שם והלכו גאולים ופרווי יהות ישבון ובאו
 ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישגו
 וגסו יגון ואנהרה:

Faridus
 locus,
 49:10.
 † semita

ii. er gahet uns iguen.

CAP. 17
 XXXVI.
 Rex Assy.
 Hierosoly-
 mam oppu-
 gnat, & per
 Rabfacen
 pollicitatio-
 nibus & blas-
 phemiis ad
 deditionem
 sollicitat.

א ויהי בארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב
 מלך אשור על כל ערי יהודה הבצרות ויתפשם:
 2 וישלח מלך אשור את רבשקה מלכיש ירושלמה
 אל המלך חזקיהו בחיל כבד ויעמד בתעלת הברכה
 3 העליונה במסלת שדה כובס: ויצא אליו אליקים בן
 חלקיהו אשר על הבית ושכנא הספר ויואח בן אסוף
 4 המזכיר: ויאמר אליהם רבשקה אמרו נא אל
 חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה
 ה הבטחון הזה אשר בטחת: אמרתי אך דבר שפתים
 עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כן מרדת
 6 בי: הנה בטחת על משענת הקנה הר ציון הזה על
 מצרים אשר יסמך איש עליו ובה בכפו ונקבה בן
 7 פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו: וכי תאמר
 אלי אל יהודה אלהינו בטחנו הלוא הוא אשר חסד
 חזקיהו את בכתיו ואת מזבחתי ויאמר ליהודה
 8 ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו: ועתה
 התערב

התערב
 מיסם
 חשב
 לה
 עלי
 עליה
 ושכנא
 כי
 אשר
 שהתי
 האשים
 ולשתות
 כמלך
 מלך
 לא
 יהיה
 נד
 אמר
 אש
 וקחה
 ציון
 חזקיהו
 מר
 אש
 מצרים
 האשים
 יהודה
 כי
 קדושת

התערב נא את־ארצי המלך אשור ואתנה לך אלפים
 סוסים אם תוכל לתת לך רכבים עליהם : ואיה 9
 תשיב את פני פחת אחר עבדי אדני הקטנים ותבטח
 לך על־מצרים לרכב ולפרשים : ועתה המפל עדי יהיה 7
 עליתי על־הארץ הזאת להשחיתה יהיה אמר אלי
 עלה אל־הארץ הזאת והשחיתה : ויאמר אליקים 11
 ושכנא ויואח אל־רבשקה דבר־נא אל־עבדיך ארמית
 כי שמעים אנחנו ועל־דבר אלינו יהודית באוני העם
 אשר על־חומה : ויאמר רבשקה האל ארניה ואליך 12
 שלחני אדני לדבר את־הרבנים האלה הלא על־
 האנשים הישבים על־החמה לאכל את־האיהם
 ולשתות את־שיניהם עמכם : ויעמד רבשקה ויקרא 13
 בקול גדול יהודית ויאמר שמעו את־דברי המלך הנדול
 מלך אשור : כה אמר המלך אל־ישא לכם חוקיהו כי 14
 לא יוכל להציל אתכם : ואל־זבטח אתכם חוקיהו אל־נא
 יהיה לאמר הצל יצילנו יהיה לא תנתן העיר הזאת
 ביד מלך אשור : אל־תשמעו אל־חוקיהו כי כה 16
 אמר המלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו
 איש־נפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי־בודו : ערבאי 17
 ולקחתי אתכם אל־ארץ בארצכם ארץ דגן ותירוש
 ארץ לחם וכרמים : פרי־סית אתכם חוקיהו לאמר 18
 יהיה יצילנו ההצילו אלהי הגנים איש את־אדניו מיד
 מלך אשור : איה אלהי חמת ואדפר איה אלהי 19
 ספרונים וכי־הצילו את־שמרון מיד : מי בכל־אלהי כ
 הארצות האלה אשר־הצילו את־ארצם מיד כי־יציל
 יהיה את־ירושלם מיד : ויחרישו ולא־ענו אתו דבר 21
 כי־מצות המלך היא לאמר לא תענהו : ויבא אליקים 22
 בן־חלקיהו אשר־על־הבית ושכנא הספר ויואח בן־

Reg. 38:27.

רדרב 2 Uuuu אסק

מימי רגליהם ק' ibid. צואתם כ' v. 12.

אָמַר הַמְזוּכָר אֶל-חֻזְקֵיהֶו קְרוּעֵי בְגָדִים וַיִּגִּדּוּ לוֹ אֵת
 וַיְהִי כִּשְׁמַע חֹמְלָךְ חֻזְקֵיהֶו
 2 וַיִּקְרַע אֶת-בְּגָדָיו וַיִּתְכַּסּ בְּשָׂק וַיָּבֵא בֵּית-יְהוָה׃ וַיִּשְׁלַח
 אֶת-אֲלֵיָקִים אֲשֶׁר-עַל-הַבַּיִת וְאֵת שְׁבַנְא הַסּוֹפֵר וְאֵת
 זְקַנֵי הַכֹּהֲנִים מִתַּפְסִים בְּשָׂקִים אֶל-יִשְׁעֵיהֶו בֶּן-אֲמוּן
 3 הַנְּבִיא׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר חֻזְקֵיהֶו יוֹם-צָרָה
 וְתוֹכַחַה וְנֹאצָה הַיּוֹם הַזֶּה כִּי-בָאוּ בָנִים עִד-מִשְׁבַּר
 4 וְכַח אֵין לָדָה׃ אוֹלַי יִשְׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵת דְּבָרֵי
 רַב־שָׂקָה אֲשֶׁר שָׁלַח מֶלֶךְ-אַשּׁוּר וְאָדְנּוּ לְחַרֵף
 אֱלֹהִים חַי וְהוֹכִיחַ בְּדַבְרֵים אֲשֶׁר שָׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 ה וְנִשְׂאת תַּפְלָה בְּעַד הַשְּׂאֲרִית הַנִּמְצָאָה׃ וַיָּבֹאוּ עֲבָדֵי
 6 הַמֶּלֶךְ חֻזְקֵיהֶו אֶל-יִשְׁעֵיהֶו׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשְׁעֵיהֶו כֹּה
 תֹאמְרוּן אֶל-אֲדֹנֵיכֶם כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ מִפְּנֵי
 הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ אֲשֶׁר גִּדְּפוּ נְעָרֵי מֶלֶךְ-אַשּׁוּר
 7 אוֹתִי׃ הֲנִנִי נוֹתֵן בּוֹ רוּחַ וְשָׁמַע שְׁמוּעָה וְשָׁב אֶל-אֲרָצוֹ
 8 וְהִפְלִיתִיו בַּחֲרֹב בְּאֲרָצוֹ׃ וַיִּשָׁב רַב־שָׂקָה וַיִּמְצָא אֶת-
 מֶלֶךְ אַשּׁוּר נֹלָחַם עַל-לְבָנָה כִּי שָׁמַע כִּי נָסַע מַלְכֵי־שׁ׃
 9 וַיִּשְׁמַע עַל-תְּרַהֲקָה מֶלֶךְ-כוּשׁ לֵאמֹר יֵצֵא לְהִלָּחֵם׃
 י אַתָּה וַיִּשְׁמַע וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל-חֻזְקֵיהֶו לֵאמֹר׃ כֹּה
 תֹאמְרוּן אֶל-חֻזְקֵיהֶו מֶלֶךְ-יְהוּדָה לֵאמֹר אֶל-יִשְׂרָאֵל
 אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה בּוֹטָח בּוֹ לֵאמֹר לֹא תִנָּתֵן יְרוּשָׁלַם׃
 11 בְּיַד מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ הִנֵּה אַתָּה שָׁמַעְתָּ אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי
 12 אַשּׁוּר לְכָל-הָאֲרָצוֹת לְהַחְרִימָם וְאַתָּה תִּנְצֵל׃ הֲהִצִּילֹו
 אוֹתָם אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-הִשְׁחִיתוּ אֲבוֹתַי אֶת-גְּזוֹז
 13 וְאַתָּה חָרָן וְרָצַף וּבְנִי עָדֹן אֲשֶׁר בְּתִלְשָׁר׃ אִיֶּה מֶלֶךְ-
 חֲמַת וּמֶלֶךְ אֲרַפָּה וּמֶלֶךְ לַעִיר סַפְרוּיִם הִנֵּעַ וְעוֹה׃
 14 וַיִּקַּח חֻזְקֵיהֶו אֶת-הַסַּפְרִים מִיַּד הַמַּלְאָכִים וַיִּקְרָאֵהוּ
 טו וַיַּעַל בֵּית יְהוָה וַיִּפְרֹשֶׁהוּ חֻזְקֵיהֶו לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיִּתְפַּלֵּל
 חֻזְקֵיהֶו

vid. 2. Reg. XIX.

F. Reg. 19: 5.

CAP. 37. XXXVII. Hiskias Efaiam confulens;

ab eo divini auxilii spe erigitur;

& repetitis ab Afflyio minis ac blasphemis;

preces ad Deum fundens;

*Ab. Romae expositum Reg. Hebr. 1. p. 10.
deng. (Apus) Chacabim. Tu. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Reg. Solus tu. omnibus regibus. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
tu. facit. coelest. et terren.*

16 חוקי הוה אל יהודה לאמר: יהוה צבאות אלהי ישראל לכל
 ישב הכרבים אתה הוה האלהים לברך לכל
 ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ:
 17 הטה יהוה! אונך ושכע פקח יהוה עינך וראה ושמע
 את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרה אלהים הי:
 18 אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את כל הארצות
 ואת ארצם: ונתן את אלהיהם באש כי לא אלהים
 המה כי אם מעשה ידי אדם עין ואבן ויאבדום: ועתה כ
 יהוה אלהינו הושיענו מידו וידעו כל ממלכות הארץ
 כי אתה יהוה לברך: וישלח ישעיהו בן אמון אל
 21 חוקי הו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר
 התפללת אלי אל סנחריב מלך אשור: זרה הדבר
 22 אשר דבר יהוה עליו בזה לה לענה לה בתולת בת
 ציון אחריה ראש הניעה בת ירושלים: את מי חרפת
 23 וגדפת ועל מי הרימותה קול ותשא מרום עיניך אל
 קדוש ישראל: ביד עבדי חרפת אדני ותאמר בלב
 24 רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרות
 קימת ארזיו מבחר ברזיו ואבוא מרום קצו יער
 ברמלו: אני קדתי ושתיתי מים ואחרב בכי פעמי כה
 25 כל יאורי מצור: הלוא שמעת למרחוק אותה עשיתי
 מימי קדם ויצרתיה עתה הבאתי והתחי לה שאות גלים
 26 נצים ערים בצורות: וישביחון קצרי יד חתו ובשו היו
 עשב שדה וירק דשא חציר גגות ושדמה לפני קמה:
 27 ושבתך וצאתך ובוואך ידעתי ואת התרנגוה אלי: יען
 28 התרנגוה אלי ושאננה עליה באוני ושמתי חחי באפך
 ומתגי בשפתיך והשבתיך בדרך אשר באת בה: וזה ל
 לה האות אכול השנה ספוח ובשנה השנית שמים
 ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכול
 פרים

*denuo per-
vatem confir-
matur.*

*† 1. Reg.
19, 28.*

*tultro
crefcens*

וואכלו ק' v. 30. חכרי' ibid. קמץ בזק v. 17.

31 פרים: ויספה פליטת בית יהודה הנשארה שרש
 32 למטה ועשה פרי למעלה: כי מידושלם תצא שארית
 ופליטה מהר ציון קנאת יהוה צבאות תעשה-
 33 זאת: לכן כה אמר יהוה
 אל-מלך אשור לא יבוא אל-העיר הזאת
 ולא יזרה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא יספך עליה
 34 סללה: בדרך אשר בא בה ישוב ואל-העיר הזאת
 לה לא יבוא נאם יהוה: ונגותי על העיר הזאת להושיעה
 35 למעני ולמען דוד עבדי: ויצא מלאך יהוה
 ויכה במחנה אשור מאה ושמונים וחמשה אלף
 3 וישבימו בכקר והנה כלם פגרים מתים: ויסע וילך
 3 וישב סנחריב מלך-אשור וישב בנינוה: ויהי הוא
 משתחוה בית נסוך אלהיו ואדר מלך ושראצר בניו
 חבשו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסר-
 חדן בנו מתתיו:

36 *Angelus sigillatus tribu-
 tus vis inferis. v. 26.
 Allegorizans angel. d. 26.
 37 vae perussis carnis
 affrigorum carum esse
 glia quinq. mille.*

א בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבוא אליו ישעיהו בן
 אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי
 2 מת אתה ולא תחיה: ויסב חזקיהו פניו אל הקיר
 3 ויתפלל אל יהוה: ויאמר אנה יהוה זכר-נא את אשר
 התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך
 4 עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול:
 5 והי דבר יהוה אל ישעיהו לאמר: הלך ואמרת אל-
 חזקיהו כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את-
 תפלתך ראיתי את דמעתך הנני יוסף עלי זמיק חמש
 6 עשרה שנה: ומבף מלך-אשור אצילך ואת העיר
 7 הזאת ונגותי על העיר הזאת: וזה-לך האות מאת
 יהוה אשר יעשה יהוה את הדבר הזה אשר דבר:
 8 הנני משיב את-צל המעלות אשר יהיה
 במעלות

*prae cipi demissioe, quia moriens
 tu, et non vivis*

& ab hoste
 miraculose
 mox libera-
 tur.

ל. ה. ח.
 XXXVIII.
 Miskias in
 morbum le-
 thalem inci-
 dens, preci-
 bus proroga-
 tionem vitæ
 ad 15. Annos
 impetrat.

signoque
 confirmatus.

במעלות אהו בשמש אחרנית עשר מעלות ותשב
השמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה:

gratias
tori agit

מכתב לחוקיהו מלך יהודה בחלתו ויחי 9

† per
excisionē

מחליו: אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשערי שאול י

† mundi

פקדתי יתר שנותי: אמרתי לא אראה יה יה 1

† Pf. 84. I 2

בארץ החיים לא אפיט אדם עוד עם יושבי הדל:

† Pf. 84. I 2

דורי נסע ונגלה מני כאהל רעי קפדתי כארג דוי

† tabscidi I 3

מרלה יבצעני מיום עד לילה תשלימני שנותי עד בקר 3

כארי כן ישבר כל עצמותי מיום עד לילה

† Jer. 8. I 4

תשלימני: כסוס עגור כן אצפצף אהנה כיונה דלו 4

† sublati
sunt

עיני למרום יהוה עשקה לי ערבני: מה אדבר ואמר 5

† Pf. 42. 5. I 6

לי והוא עשה אדרה כל שנותי עלמר נפשי: ארני 6

† fanum
servabis

עליהם יחיו ולכל בהן חי רוחי ותחלימני והחיני 7

*11) Ecco ad pacem (1) am
ridado mibi a mercede
39, 4.
Ethi amplexu of amore
animam meam a fovea
abolitionis, quia projecti post
legum bonum omnia peccata
mea.
4 78 legum, l. corpus.*

הנה לשלום מר לי מר ואמה השקת נפשי משחת בלי 7

† tabium
monis

כי השלכת אחרי גוף כל חטאי: כי לא שאול תודך 8

מות יחלף לא ישברו יורדי בור אל אמתך: חי חי 9

הוא יודך כמני היום אב לבנים יודיע אל אמתך: יהוה כ

להושיעני ונגינותי נגנן כל ימי חיינו על בית יהוה:

† fonte
zant

ויאמר ישעיהו ישאו רבלת האנים וימרחו על 2

השחין ויחי: ויאמר חוקיהו מה אות כי אעלה בית 2

יהוה:

בעת ההיא שלח מראך בלאדן בן בלאדן מלך פכל א

ספרים ומנחה אל חוקיהו וישמע כי חלה ויחוק:

† a. Reg.
30, 13.

וישמח עליהם חוקיהו ויראם את בית נכתה את 2

הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת השמן הטוב

ואת כל בית כליו ואת כל אשר נמצא באוצרתיו לא

היה דבר אשר לא הראם חוקיהו בביתו ובכל

ממשלתו: ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חוקיהו 3

ויאמר

לט
XXXIX.
Legatis Ba-
byl. valetudi-
nem gratu-
tantibus, che-
sauros suos
ostentat,

ab Esai

propterea ca-
lligatus.

וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִה־אָמְרוּ הַאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה וּמֵאַיִן יָבֹאוּ
 אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר חֻקֵּיהֶם מֵאַרְצֵי רְחוֹקָה בָּאוּ אֵלַי מִכְּבָל:
 4 וַיֹּאמֶר מִה־רָאוּ בְּבִיתְךָ וַיֹּאמֶר חֻקֵּיהֶם אֶת כָּל־אֲשֶׁר
 בְּבֵיתִי רָאוּ לֹא־הָיָה דְבַר אֲשֶׁר לֹא־הָרְאִיתִים
 ה בָּאוּצְרָתִי: וַיֹּאמֶר יִשְׁעִיהֶם אֶל־חֻקֵּיהֶם שָׁמַע דְּבַר יְהוָה
 6 צְבָאוֹת: הֲנֵה יָמִים בָּאִים וְנִשְׂאִי כָל־אֲשֶׁר בְּבִיתְךָ
 וְאֲשֶׁר אֲצֵרוּ אֶבְתִּיךָ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה כִּבְּל לֹא־יִתֵּר דְּבַר
 7 אֶמֶר יְהוָה: וּמִבְּנֵי־אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמֶּךָ אֲשֶׁר תּוֹלִיד יִקְחוּ
 8 וְהָיוּ סְרִיסִים בְּהִכָּל מַלְךְ בָּבֶל: וַיֹּאמֶר חֻקֵּיהֶם אֶל־
 יִשְׁעֵיהֶם טוֹב דְּבַר־יְהוָה אֲשֶׁר דִּבְרַת וַיֹּאמֶר כִּי יִהְיֶה
 שְׁלוֹם וְאַמֶּת בְּיָמָי:

CAP. 39. XL.
Messias con-
solator pro-
missus, eius-
que prodo-
mus.

וְנַחְמוּ נַחְמוּ עִמִּי יֹאמֶר אֱלֹהֵיכֶם: דַּבְּרוּ עַל־לֵב יְרוּשָׁלַם
 וּקְרָאוּ אֵלֶיךָ כִּי מֵלֶאֱהָ צְבָאָה כִּי נִרְצָה עֲוֹנָה כִּי
 לִקְרָה מִיַּד יְהוָה כִּפְלַיִם בְּכָל־הַשָּׁמַיִתָּה:
 קוֹל קוֹרֵא בְּמִדְבַר פְּנֵי דָרֶךְ יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל
 בְּעֶרְבָה מִסְלַח לְאֱלֹהֵינוּ: כָּל־גֵּיא יִנְשָׂא וְכָל־הַר וְגִבְעָה
 ה יִשְׁפְּלוּ וְהָיָה הָעֵקֶב לְמִישׁוֹר וְהָרְכָסִים לְבָקְעָה: וְנִגְלָה
 כְּבוֹד יְהוָה וּרְאוּ כָל־בָּשָׂר יְהוָה כִּי פִי יְהוָה דָּבַר:
 קוֹל אֶמֶר קוֹרֵא וַיֹּאמֶר מֶה אֶקְרָא כָּל־
 7 הַבָּשָׂר חֲצִיר וְכָל־חֲסִדוֹ כְּעֵיץ הַשָּׂדֶה: יִבֶּשׂ חֲצִיר גִּבְל
 8 צֵיץ כִּי רוּחַ יְהוָה נִשְׁבְּהֵנוּ אֲכֹן חֲצִיר הָעֵם: יִבֶּשׂ חֲצִיר
 גִּבְל צֵיץ וְדָבַר אֱלֹהֵינוּ יָקוּם לְעוֹלָם:
 הֲרִגְבָה עָלַי לֶךְ מִבְּשָׂרְתִי צִיּוֹן הָרִימִי בִּפְתַח קוֹלְךָ
 מִבְּשָׂרַת יְרוּשָׁלַם הָרִימִי אֶל־תִּירָאִי אִמְרִי לְעַרְבֵי יְהוּדָה
 הֲנֵה אֱלֹהֵיכֶם: הֲנֵה אֲדַנִּי יְהוָה בְּחֹזֶק יְבוֹאוּ וּזְרָעוּ מִשְׁלָה
 לוֹ הֲנֵה שִׁכְרוּ אֶתוֹ וּפְעַלְתּוֹ לִפְנֵינוּ: כָּרַעַה עֲדָרוֹ יְרֻעָה
 בְּזָרְעוֹ יִקְבְּצוּ טְלָאִים וּבְתִיקוּ יִשָּׂא עֲלוֹת יִנְהַל:
 מִי־מִדְּר בִּשְׁעָלוּ מִיָּם וּשְׁמַיִם בְּזָרַת תִּפְּן וּפְל
 בְּשָׁלִישׁ

cum Apосто-
lorum choro.

Messias deitas
attributus &
operibus di-
uinis adscri-
bitur.

הִפְטֵרַת וְאַתְחִנֵּן .v. i. פֶּתַח בְּאַתְנַח .v. 8.

1. In solomini, i. e. solomini populo mariti:
 2. Anit dicitur rabbi.
 3. Quis dicitur a h. eos. Jerusalem et clamat
 ad eam, qui completa est militia ipsi,
 quod plures est iniquitas: non pat-
 cepit de manu Domini duplicem in-
 op. nity peccatis suis.
 4. Vox clamantis in deserto, conplana-
 te viam Domini, i. e. p. etiam facta in de-
 5. Vallis iudaeae quodam loco nescio.
 6. In vallis iudaeae, elongius prope
 locum humilitatis, i. e. et eius parum
 in planitie.
 7. Inestimabilis gloria Domini:
 et videbunt omnes ergo pariter
 quod et Domini locum op.
 8. Verbum Domini nostri stabit in le-
 culum.
 9. Vox Domini Domini cum forti veri-
 ed, et brachium eius dominans eci:
 accipietur ego cum eo, alioque ego
 1. ad faciem.
 2. In plene p. dicitur gregem suum p. dicit
 in brachio suo congregabit agnel-
 los suos in sinu suo et p. dicit: (ed)
 1. 2. Icom. Sacra. (i. e. p. dicitur)
 plexus dicitur (i. e. dicitur)
 est

† Prov. 16, 11.

בשֵׁלֶשׁ עֶפֶר הָאָרֶץ וְשָׁקַל בְּפֶלֶם הַרִים וּגְבֻעוֹת
בְּמֵאנִים : מִי־תִכֵּן אֶת־רוּחַ יְהוָה וְאִישׁ עֲצָתוֹ יוֹדִיעֶנּוּ : 3

† sicut gutta. † de fistula. Num. 24, 7.

אֶת־מִי נוֹעֵץ וּבִינָהוּ וּלְמַדְהוּ בְּאָרֶחַ מִשְׁפָּט וּלְפַדְהוּ 4

דַּעַת וְדַרְךְ חֲבוּנוֹת יוֹדִיעֶנּוּ : הֵן גּוֹיִם כְּמֶרְ מִדְּלִי וְכִשְׁחָק מו

† cate-nas. † destitutus. † Prov. 10, 7.

מֵאֲנִים נִחְשְׁבוּ הֵן אֲנִים כְּבָק יִטּוּל : וּלְכַנּוֹן אֵין הִי בַעַר 6

וְחִיתוֹ אֵין הִי עוֹלָה : כָּל־הַגּוֹיִם כְּאֵין נִגְרוּ 7

מֵאֶפֶס וְהָיוּ נִחְשְׁבוּ־לוֹ : וְאֶל־מִי תִדְמִיזוּן אֵל וּמַדְּ 8

דְּמִזַּת תִּעְרֹכּוּ־לוֹ : הַפֶּסֶל גִּסְרָה חֲרֹשׁ וְצִרָה בְּזָהָב 9

דְּרַמְעֵנּוּ וְרַחֲמֹת כֶּסֶף צוֹרָה : הַמִּסְכָּן תְּרוֹמָה עֵין־לֹא־ב 10

דְּרַקֵּב יִבְחַר חֲרֹשׁ חֲכָם יִבְקַשְׁלוֹ לְהַכִּין פֶּסֶל לֹא יִמוּט : 11

† sicut tenuc. † expandit eos.

הָלוֹא תִדְעוּ הָלוֹא תִשְׁמְעוּ הָלוֹא הִנֵּה מְרֹאֵשׁ לְכֶם 21

הָלוֹא הִבִּינוֹתֶם מוֹסְדוֹת הָאָרֶץ : הֵי־שֵׁב עַל־חוּג הָאָרֶץ 22

וְיִשְׁכְּיָהּ כַּחֲנֻכִּים הַנּוֹטָה כְּדֹק שָׁמַיִם וַיִּמְתַּחֵם כְּאֶחֱל 23

לִשְׁבֹּת : הַנּוֹתֵן רוּזִים לְאֵין שִׁפְטֵי אָרֶץ כִּתְהוּ עֵשָׂה : 23

אֵף בַּל־נִפְטְעוּ אֵף בַּל־זִדְעוּ אֵף בַּל־שֵׁרֵשׁ בְּאָרֶץ גּוֹעִים 24

וְגַם נִשְׁף בָּהֶם וַיִּכְשׂוּ וַסְעִרָה כְּקֶשׁ תִּשְׁאִים : וְאֶל־מִי כַח 25

תִּדְמִיזוּנִי וְאִשׁוּהָ יֹאמֶר קְרוּשׁ : שְׂאוּ־מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ 26

מִי־בָרָא אֶל־הַמְּוֹצִיא בְּמִסְפַּר צְבָאֵם לְכֹל־כֶּשֶׁם יִקְרָא 27

מֶרֶב אֲוִינִים וְאֲמִיזֵן כַּח אִישׁ לֹא נַעֲדָר : 28

לֵמָּה תֹאמַר יַעֲקֹב וְתִדְבַר יִשְׂרָאֵל נִסְתַּדְּרָה דְרַכִּי 29

מִי־הוּוֹה וּמֵאֵלֵהִי מִשְׁפָּטִי יַעֲבֹר : הָלוֹא יִדְעַת אִם־לֹא 30

שָׁמַעַת אֱלֹהֵי עוֹלָם יְהוָה בּוֹרֵא קְצוֹת הָאָרֶץ לֹא יִיעָרָה 31

וְלֹא יִדְעֵ אֵין חֶקֶר לְתַבּוּנָתוֹ : נִתְּוִלְעָרָה כַּח וּלְאֵין אֲוִינִים 32

עֲצֵמָה יִרְבֶּה : וַיַּעֲפֹ נַעֲדִים וְתַעוּ וּבַחֲרוּסִים כִּשְׂוֹל יִכְשְׁלוּ 33

וּקְוִי־יְהוָה יַחֲלִיפוּ כַח זֵעֲלוֹ אֲבָר כְּנִשְׁרִים יִרוּעוּ וְלֹא 34

יִדְעוּ יִלְכוּ וְלֹא יִיעֲפוּ : הַחֲרִישׁוּ אֱלֹהִים 35

וְלֵאמִים יַחֲלִיפוּ כַח יִגְשׂוּ אֵין יִדְבְּרוּ יַחְדוּ לְמִשְׁפָּט 36

נִקְרָבָה : מִי הָעִיר מְמוּרָח צִדֵּק וּקְרָאָהוּ לְרַגְלוֹ יִתֵּן 37

שֵׁשׁ שֵׁשׁ Xxxx לפניו
הַפְטַרַת לֶךְ קֶךְ v. 27. עַד כַּאן הַפְטַרַת וְאַתְחַזֵּן v. 26.

26. Allolileim sublimis Ex. 15.
oculos vestros, et videte
quos creaverit, ista proderent
numero suo executione ipsorum.
Ista omnia propter de homine
prope amplius ligni vicium, pro-
ut scribit (Quobare 1000) et quic-
quid non de fit
et. Dicit dicitur Jacob, et dicitur
et via mala gelona et dicitur
et videtur.
28. Nonne nati, an non audire?
Sed Jacobi Dominus creavit
et servitales terrae, non fatiga-
bitur nec laborabit, non est
investigatio intelligentiae quae
29. Istanti lapsa fortitudo et
et cui non sunt robur mul-
tiplicabit.
31. In expectatione Domini, mu-
habund robur, ascendat ale fi-
cul aquilae, current, et non la-
borabit, ibund, et non lassabit.
37. Ipsi per, et. Hal, a. red. Ipsi ex-
proclavit.

CAP. MA
XLI.
Messiam, qui
olim Isaacem
vocavit & ab
hostibus li-
beravit, idem
deinceps fa-
cere posse &
velle.

לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו כקש גדה
 3 קשתו : ירדפם יעבור שלום ארח ברגליו לא יבוא :
 4 מי פעל ועשה קרא הדורות מראש אני יהוה ראשון
 ה ואת אחרנים אני הוא : ראו איים ויראו קצות הארץ
 6 יחררו קרבו ניאיתון : איש את רעהו יעורו ולאחיו
 7 יאמר חזק : ויחזק חרש את צרף מחליק פטיש את
 הולם פעם אמר לדבק טוב הוא ויתקחו במסמרים
 8 לא יפוט : ואתה ישראל עבדי יעקב אשר
 9 בחרתיך ורע אברהם אהבי : אשר החזקתיך מפצות
 הארץ ומציליך קראתיך ואמר לה עבדי אתה
 בחרתיך ולא מאסתיה : אל תירא כי עיני אני אל-
 10 השתע כי אני אלהיך אמצתיך אף עזרתיך אף-
 תמכתיה בימין צדקי : הן יבשו ויפלמו כל הנהרם
 11 בך יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך : תבקשם ולא
 תמצאם אנשי מצתה יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתה :
 12 כי אני יהוה אלהיך מחזיק ימינה האמר לה אל תירא
 אני עזרתיך : אל תיראי תולעת
 13 יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאם יהוה וגאלך קדוש
 ישראל : הנה שמתיך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות
 14 תדוש הרים ותדק וגבעות כפין תשים : תזרם ורוח
 תשאם וסערה תפיץ אתם ואתה תגיל ביהוה בקדוש
 ישראל תתחלל :
 15 העניים והאביזנים מבקשים מים ואין לשונם בצמא
 נשתה אני יהוה אענם אלהי ישראל לא אעזבם :
 16 אפתח על שפיים נהרות ובתוך בקעות מעינות אשים
 17 מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים : אתן
 במדבר ארו שטה והרם ועין שמן אשים בערבה
 כ ברוש תדדיר ותאשור יחרו : למען יראו וידעו וישמו
 וישכילו

vt videant & enubescant gentes idolatricæ.

Proph. 41. 1. Ter. Sicut opusculi ad hanc illud: qui vocat gentes, in se a prophetis: ego vero sum princeps. Ieronimus: ego sum princeps, et cetera. ubi scribitur: ego sum princeps.

+ id quod gulfandum.

† Ex. 24. 11.

Ex. 24. 11. quia tacuisti ego sum, ne mollescas, quia ego deus tuus: roboravi te, etiam iustificavi te in dextera iustitiae meae.

+ contentio-nis.

Ex. 24. 11. formidus vestris, Iacob, hominis Israel: ego auxiliatus sum tibi, dixit Dominus, et non timetis, quia sanctus Israel.

† in tribulam. *וְהָיָה הוֹמוֹפְלִי*

† tuda, buxus, 60: 13.

v. 16. עד כאן הפטרת לך לך.

וַיִּשְׁכַּלְוּ יַחְדָּו כִּי יִרְדֶּה עִשְׂתָּה זֹאת וּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
 בְּרָאָהּ׃
 2 1 קִרְבוּ דִיבְכֶם יֹאמְרוּ
 2 2 יְהוָה הִגִּישׁוּ עֲצָמוֹתֵיכֶם יֹאמְרוּ מִלֵּךְ יַעֲקֹב׃ יִגִּישׁוּ
 וַיִּגִּדּוּ לָנוּ אֵת אֲשֶׁר תִּקְרִינָה הַרְשֵׁנוֹת׃ מִה הֲנָה הַגִּידוּ
 וְנִשְׁמָרָה לָפָנָי וְנִדְעָה אַחֲרֵיתָן׃ אוּ הַבְּאוֹרֹת הַשְּׁמִיעֵנוּ׃
 2 3 הַגִּידוּ הַאֲתִיבוֹת לְאַחֹר וְנִדְעָה כִּי אֱלֹהִים אַתֶּם אֱ-
 2 4 תִיטִיבוּ וְתִרְעוּ וְנִשְׁתַּעֲה וְנִרְאָ יַחְדָּו׃ הֵן אַתֶּם מֵאֵין
 וּפְעַלְכֶם מֵאֵפֶע הוֹעֵבָה יַבְדֹּר בְּכֶם׃

t de eo, quod non est.

הַעֲרֹתַי מֵצַפּוֹן וְיֵאת מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ יִקְרָא כֹה
 בְּשֵׁמִי וְיָבֵא סִנְיִים כְּמוֹ הַמֶּר וּכְמוֹ יוֹצֵר דְּמַס־טִיט׃
 2 6 מִי הַגִּיד מֵרֹאשׁ וְנִדְעָה וּמִלְפָּנַי וְנֹאמְרוּ צְדִיק אֵף אֵיךְ
 2 7 מִיִּד אֵף אֵין מִשְׁמִיעַ אֵף אֵין שֹׁמֵעַ אִמְרֵיכֶם׃ דֹּאשׁוֹן
 2 8 לְצִיּוֹן הֲנָה הִנֵּה וּלְיִרוּשָׁלַם מִבְּשַׂר אֲתוֹן׃ וְאֵרָא וְאֵין אִישׁ
 וְמֵאֵלָה וְאֵין יוֹעֵז וְאֵשְׁאֵלֶם וְיִשְׁכְּבוּ דְבָר׃ הֵן כֻּלָּם אֵין

27. Pring ad Eijm (dram) ecce
 apli: et iust. ferusalem Cuan-
 gelijam habo.
 Caput. 41. 11.

1. ecce seruus meo iustas. in eo:
 electus meo, voluit anima mea
 (comp. facul. anipae meae): dedi
 spiritum meam super eum: iudici-
 um gentibus eripe faciet!
 2. non clamabit, et non elurabit.
 neq. audire faciet in platea voc-
 oem suam.
 3. in latum quatuor non comb-
 ret, et litum caligat non ex-
 tinguet: iust. ad veritatem ad-
 cet iudicium.
 4. non caligabit, nec frangebat, da-
 nec ponat in lege iudicium: et ad
 legem eij infuleat: et p. clabant.

5. ego doming vocavi te in iustitia,
 et apprehendam in manum
 tuam: et custodiam te et dabo
 te in faedq. populi, in lucem
 gentium.
 6. iud. aperienda oculos coecor. 8.
 ad educendu e claufura vincula
 e domo carceris: sedentes in
 tenebris: et in lat.
 9. ego doming, hac (et) nomen me-
 us: et gloriam meam allen-
 non dabo: et (hac) laudem me-
 am sculptilibus.

אִפֶּס מַעֲשֵׂיהֶם רוּחַ וְתוֹהוּ נִסְכֵיהֶם׃
 אֲתִמְדָּבוּ בַחֲדָרֵי רִצְתָהּ נַפְשֵׁי נַתַּתִּי רוּחִי עֲלֵיךְ מִשְׁפֵּט
 לְגוֹיִם יוֹצֵא׃ לֹא יִצְעַק וְלֹא יִשְׂא וְלֹא יִשְׁמִיעַ בַּחוּץ
 קוֹלוֹ׃ קִנְיָה רִצְוִין לֹא יִשְׁכַּח וּפְשֵׁתָה כֹהֵה לֹא יִכְבַּח
 לֵאמֹת יוֹצֵא מִשְׁפֵּט׃ לֹא יִכְהֶה וְלֹא יִרְוִין עַד-יִישׁוּם
 בְּאֵרֶץ מִשְׁפֵּט וּלְתוֹרַתוֹ אִיִּים יַחֲלֹו׃
 כֹּה-אָמַר הָאֵל׃ יְהוָה בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם וְנוֹטִיהֶם רִמְעַ הַ
 הָאָרֶץ וְצֹאצְאוֹתֶיהָ נָתַן נִשְׁמָה לְעַם עֲלֵיהָ וְרוּחַ הַלֵּלְכִים
 6 כֹּה׃ אֲנִי יְהוָה קְרֹאתֶיהָ בְּעֶדֶק וְאֵחֻזֶּךָ בְּיַד וְאֵצְרֶךָ
 וְאֵתְנֶךָ לְבְרִית עִם לְאוֹר גּוֹיִם׃ לִפְקֹת עֵינַיִם עוֹרוֹת 7
 לְהוֹצִיא מִמִּסְגַּר אֶסֶר מִבַּיִת כֹּלָא יִשְׁמַע הַשֶּׁה׃ אֲנִי יְהוָה 8
 הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לֹא-אֲחַד לֹא-אֲתוֹן וְתַחֲלֵתִי לְפִסְלִים׃
 הַרְאֵשׁוֹת הַגֹּה־בָאוּ וְחִדְשׁוֹת אֲנִי מַגִּיד בְּמִרְסֵם
 תִּמְצַחְנָה אֲשַׁמְעַ אֲתֶכֶם׃ שִׁירוּ לַיהוָה
 שִׁשׁ שִׁשׁ שִׁשׁ שִׁשׁ Xxxx 2 שִׁיר

CAP. 41.
 XLIII.
 Hinc Deus
 Pater Mes-
 sian orbis
 commendat
 & beneficia
 ab eo paran-
 da omnibus
 explicat.

ad gratias
 agendas ci-
 gentes

הַפְּטַרַת בְּרֵאשִׁית 5. ו. זִנְרָאָה ק' 23. v.

excitat.

שיר חרש תהלתו מקצת הארץ יורדי הים ומלאו אים
1 וישביהם : ישאו מדבר וערו חצרים תשב קדר ירנו
2 וישבי סלע מראש הרים יצוהו : ישימו ליהוה כבוד
3 ותהלתו באים יגידו יהוה כנבור יצא כאיש מלחמות
יעיר קנאה זרע אף יצוה על איביו ותגבר :

1 1
2 f clama-
bunt.
3
f Zeph.
1:14
4

Ioseph Messias loquens & promissa confirmat: introducitur.

החשיתל מעולם אחריש אתאפק
5 כילדרה אפעה אשם ואשאף יחד : אחרוב הרים
וגבעות וכל עשבם אוביש ושמתו נהרות לאים
6 ואנמים אוביש : והולכתו עורים בדרך לא ידעו
בנתיבות לא ידעו אדריכם אשים מהשה לפניהם
לאור ומעקשים למישור אלה הדברים עשיתם ולא
7 עובתים : נסגו אהור יכשו בשת הנטחים בפסל
8 האמרים למסכה אתם אלהינו : החרשים

5
6
7 f con-
torta.
8

Inobedientibus & ingratis, impr. Iudais, pena denunciatur.

9 שמעו והעורים הכיטו לראות : מי עור כי אם עבדו
וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבד
כ יהוה : ראית רבות ולא תשמד פקח אזנים ולא ישמע:
10 יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר : והוא
11 עם יבנו ושסוי הפח בהורים כלם ובנתי כלאים
התבאו היו לבו ואין מציל משפחה ואין אמו השב:
12 מי בכם יאזין זאת יקשיב וישמע לאהור : מי ינתן
13 למשפחה יעקב וישראל לבזזים הלוא יהוה זו הטאנו
כה לו ולא אבו כדרכיו הלוח ולא שמעו בתורתו: וישפך
עליו חמה אפו ועונו מלחמה ותלהטהו מסביב ולא
ידע ותבערבו ולא ישים על לב :

ועתה כה אמר יהוה בראך יעקב
ויצרה ישראל אל תירא כי גאלתיך קראתי בשמך לי
אתה : כי תעבר בפנים אתה אני ובנהרות לא
ישטפה כיתלך כמו אש לא תכורה ולהבה לא
תבער

14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

עד כאן הפטרת בראשית v. 21. ראות ק' v. 20.
יקמץ בזק v. 25. למשיסה ק' v. 23. פתח בסף v. 22.

ardabil in te.
2) quia ego Dominus leg tuus sanctus
Israel servator tuus.

3 תבער כף: כי אני יהוה אלוהיך קדוש ישראל מושיעה
 4 נתתי כפרה מצרים כוש וסבא מחתיקה: מאשר יקרת
 בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם מחתיקה ולאמים
 תחת נפשך: אלה תירא כד אתה אני ממזרה אביא ה
 זרעה וממערב אקבצך: אמר לצפון תני ולתימן אל- 6
 תכלאי הביאי בני מרהוק ובנותי מקצה הארץ: כל 7
 הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו:
 הוציא עסעור ועינים יש והרשים ואזנים למו: כל- 9.8
 הגוים נקבצו וחדו ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת
 וראשנות ישמיענו ותנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו
 אמת: אתם עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי למען

Ego ipse sum, ante me rex est formatus
leg, et post me non erit.
1) ego ego, Dominus: et non est
quies ne servator.

10 תדעו ותאמינו לי ותבינו כי אני הוה לפני לא נוצר
 אל ואחרי לא יהיה: אנכי אנכי יהוה 11

13. Chiam a die (ex quoquam effel
dies) ego ipse sum) et non est
manu mea amens) et) opulenti,
et quis aversit id?

ואין מבלעדי מושיע: אנכי הודתי והושיעתי והשמעתי 12
 ואין פכם זר ואתם עדי נאם יהוה ואני אל: גסמיום 13
 אני הוא ואין מידרי מציל אפעל ומי ישיבנה: 14
 כה אמר יהוה גאלכם קדוש 14
 ישראל למענכם שלחתי בבלה והורדתי בריחים
 בלם וכשדים באניות רנחם: אני יהוה 15
 קדושכם בורא ישראל מלכםם:

† vctes

כה אמר יהוה הנותן 16
 בים הרך ובמים עזים נתיבה: המוציא 17
 רכב וסוס חיל ועזיו יחדו ישכבו בל- 18
 ימומו דעכו פפשתה כבו: אל תזכרו ראשנות 18
 וקדמניות אל תתבננו: הנני עשה חדשה 19
 עתה תצמח הלוא הדעה אף אשים במדבר דרך
 בישמונ נהרות: תכבדני הית השדה מנים ובנות יענה כ
 כי נתתי במדבר מים נהרות בישמונ להשקות עמי
 שש ששג 3 X x x x בחירי

קמץ בוק v. 16.

Ex gratia omnium conferuntur.

27 בחירי: עם זו יצרתי לי תהולתי יספרו: ולא אתי

28 קראת יעקב כי יצגעת בי ישראל: לא הבאת לי שח

29 עלתיך וזבחתיך לא כבודתי לא העבדתיך במנהגה ולא

30 הונעתך בלבונה: לא קניתי לי בכסף קנה וחלב

31 זבחה לא הרוחתי אף העבדתי בחטאותיך הונעתני

*Verisè fecisti me in occubis suis, la-
borare fecisti me in iniquitatibus suis.*

32 בעונתיך: אנכי אנכי הוא מחה פשעיך לכעני

*Ego, ego ipse delens (homi) ma-
nitati alleneptus propter me:
6 Et peccatorum tuorum non recor-
dabor.*

33 וחטאתיך לא אוקר: חזכתיני נשפטה יחד ספר אתה

34 למען תצדק: אביך הראשון חטא ומלציה פשעו בי:

35 ואחלה שחי קדש ואתגרה לחרם יעקב וישראל

CAP. מד. XLIV.
Spiritus sancti dona vber-
sima pro-
mittit Mes-
sas.

36 לערבים: ועתה שמע יעקב עבדי

f Zeph.
2, 2.

37 וישראל בחרתי בו: כה אמר יהוה עשה ויצרתי מבטן

38 יערה אלתיך עבדי יעקב וישרון בחרתי בו: כי

39 אצקמים על צמא וגוילים על יבשה אצק רוח על

40 זרעה וברכתי על צאצאיה: וצמחו כבין חציר

130: 26.

41 בערבים על יבלימים: זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא

42 בשם יעקב זה יכתב דרו ליהוה ובשם ישראל יכנה:

pro diuina
sua potentia
& clementia,
qui careant
idola, quoru
vanitatem
demonstrat.

43 כה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות

*Et sic dixit Dominus rex Israel & redem-
tor ipse dicens quod dicitur: Et ego
et ego nuncupans & proinde nuncupans
et proinde.*

44 אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים: ומי כמוני

7

45 יקרא ויגידה ויערבה לי משומי עם עולם ואתיות

f exti-
meia-
tis

46 ואשר תבאנה יגידו למו: אל תפחדו ואל תרהו הלווא

47 מאז השמעתיה ונגדתי ואתם עדי הוש אלוהי מבלעדי

48 ואין צור בל ידעתי: לצרי פסל כלם תהו וחמודיהם

49 בל יזעילו ועדיהם הפה בל יראו ובל ידעו למען

50 יבשו: מי יצר אל ופסל נסה לבלתי הועיל: הן כל

51 חכריו יבשו וחרשים הפה מאדם יתקבצו כלם יעמדו

I 2 f Jer. 20:
3.

52 יפחדו יבשו יחד: חרש ברזל מעצר ופעל בפחם

53 ובפיקבות יצרהו ויפעלהו בזרוע כהו גס רעב ואין

54 כח לא ישתה מים ויעף: חרש עציים נטה קו יתארהו

בשרד

נקוד עליו v. 9. הפטרת ויקרא v. 21.

fcirculo

† anguli

בשרד יעשהו במקצעות ובמהונה יתארהו ויעשהו
כתבנית איש כתפארת אדם לשבת בית: לכתת 14

fbuxum

לו ארום ויקח תרודה ואלון ויאמין לו בעציו יער נמע

† oinum

ארו וגשם יגדל: והיה לאדם לבער ויקח מהם ויהם טו
אפי ישיק ואפר לחם אפי יפעל אל וישתו ויעשהו

פסל ויסגד למו: חציו שרף כמו אש על חציו בשר 16
יאכל יצלה צלי וישבע אפי יחס ויאמר האח חמיותי

ראיתי אור: ושארתו לאל עשה לפסלו וסגוד לו 17
וישתחו ויתפלל אליו ויאמר חצילני כי אלי אתה:

לא ידעו ולא יבינו כי טח מראות עיניהם כהשקיר 18
לפתם: ולא ישיב אל לבו ולא דעת ולא תבונה 19

לאמר חציו שרפתי כמו אש ואף אפיתי על חציו
לחם אצלה בשר ואכל ויתרו לתועבה אעשה לכלול

† amū.
Job 40:
20.

עין אסגוד: רעה אפר לב הותל חדהו ולא יציל את כ
נפשו ולא יאמר הלוא שקר בימיני:

זכר אלה 21
יעמכו ישראל כי עבדי אתה יצרתיה עבד לי אתה

22) Volui et rubem inaeuicah: 2
omnes tuas, et saluti rubem pec-
cata tua: reuertere ad me, quia
in Domi te.

ישראל לא תגשנו: מחיתי כעב פשעיהו וכענן חטאתיה 22
שובה אלי כי גאלתיה: רבו שמים כי עשה יהוה הריעו

24) sic dixit dominus deus tuus 24
et spalmator tuus ex ulero: ego
dominus faciens omnia, expandens
caelos: solus, expandens terram
a mecum (a me ipse)

מתנות ארץ פצחו הרים רנה יער וכל עץ בו כי גאל
יהוה יעמכו ובישראל יתפאר: כה אמר יהוה גאלך

† men-
daciū,
Jer. 50:
36.

ויצרה מבטן אנכי יהוה עשה כל נטה שמים לבדי רקע
הארץ מיאתי: מפר אתות בדיסוקסמים יהולל משיב כה

חכמים אחור ודעתם יסכל: מקים דבר עברו ועצרת 26
מלאכיו ישלים האמר לירושלם תושב ולערי יהודה

† abylō

תבנינה וחרבותיה אקומם: האמר לצולה חרבי 27
ונהרתיה אוביש: האמר לכורשרעי וכל חפצי יושלם 28

ולאמר לירושלם תבנה ותיכל תוקד: כה א
אמר יהוה למשיחו לכורש אשר החזקתי בימינו לרד

liberationem
ex captiuitate
Babylon.
praedicat

CAP. מד.
XLV.
Per Cyrum.

v. 23. יתיר ו' v. 17. כמץ בזק v. 15. ו' זעירא v. 14.
מאתי ק' v. 24. עד כאן הפטרת ויקרא. ^{ibid.} כמץ בזק
קמץ ברביע v. 26.

לפניו גוים ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו דלתים
 2 ושערים לא יסגרו: אני לפניה אלך והדורות אישר
 3 דלתות נחושה אשפר ובתי ברזל אנדע: ונתתי לה
 4 אוצרות השן ומטמני מסתרים למען תדע כי אני יהוה
 5 הקורא בשמך אלהי ישראל: למען עבדי יעקב
 6 וישראל בחירי ואקרא לה בשמך אכנה ולא ידעתני:
 7 אני יהוה ואין עוד זולתי אין אלהים אאודך ולא
 8 ידעתני: למען ידעו מסורח שמש וממערבה כראפס
 9 בלעדי אני יהוה ואין עוד: יוצר אור ובורה השן עשה
 10 שלום ובורה דע אני יהוה עשה כל אלה:
 11 צדק תפתח ארץ ויפרו ישע וצדקה תצמיח לה אני
 12 יהוה בראתי: הוי רב את יצרו
 13 חרש את חרשי אדמה היאמר חמר ליצרו מהתעשה
 14 ופעלה איו יבנים לו: הוי אמר לאב
 15 מהתוליד ולאשה מהתחילין: ברה אמר
 16 יהוה קדוש ישראל ויצרו האתיות שאלוני על בני
 17 ועל פעל ידי תצוני: אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה
 18 בראתי אני ידי נטו שמים וכל צבאם צויתי: אנכי
 19 העירתיהו בצדק וכל דרכיו אישר הוא יבנה עירי
 20 וגלותי ישלח לא במחיר ולא בשחר אמר יהוה
 21 צבאות: כה אמר יהוה יגיע מצרים
 22 וסחר כוש וסכאיט אנשי מדה עליך יעברו וכל יחי
 23 אחרך ילכו בזקים יעברו ואלוד ישתחוו אליה תפללו
 24 ואלו יאמרו אל ואלו יאמרו אל ואלו יאמרו אל
 25 מסתתר אלהי ישראל מושיע: בושו וגם נכלמו כלם
 26 יחדו הלכו בפלמה חרשי צידים: ישראל נושע ביהוה
 27 תשועת עולמים לא תבשו ולא תכלמו עד עולם
 עד

toru-
ofa
 1 Formans lucem, et creans lucibus
 2 saltem: facias pacem, et creans
 3 malis: Ego Dominus faciens om-
 4 nia haec.
 5 Nullale coeli deluxit, et adhaerere
 6 Nitentur iubilium: spiritus de terra
 7 et locustilicent saltem, et iubilium
 8 effret: sed amal: Ego Dominus
 9 creavi eum.

& spirituali,
 per Christum,
 unum & ve-
 rum Saluato-
 rem.

16 v. 2. Reg ab hndery te, Reg
 17 Israel saluatos.

v. 2. ק' אישר ק'
 כח יבנים לו
 כח יבנים לו
 כח יבנים לו

עוד :
 הוא האלהים יצר הארץ ועשה הוא כוננה לאתהו
 בראה לשבת יצרה אני יהוה ואין עוד : לא בסתר
 דברתי במקום ארץ השדה לא אמרתי לזרע יעקב
 תהו בקשוני אני יהוה דבר צדק מגיד מישרים :
 הקבצו ובאו התנגשו יחדו פליטי הגוים לא ידעו כ
 הנשאים את עין פסלם ומתפללים אל אל לא
 יושיע : הגידו והגישו אף יועצו יחדו מי השמיע
 זאת מקדם מאז הגידה הלוא אני יהוה ואין
 עוד אלהים מבלעדי אל צדיק ומושיע אין זולתי :
 פנו אלי והושעו כל אפסי ארץ כי אני אל ואין עוד :
 כי נשבעתי יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב כפי לי תכרע
 כל ברך תשבע כל לשון : אף ביהוה לי אמר צדקות
 ועו עדין יבוא ויבשו כל הנחרים בו : ביהוה יצדקו כה
 ויתהללו כל זרע ישראל : פרע בר קרס נבו היו א
 עצביהם לחיה ולבהמה נשאתיכם עמוסות משא
 לעיפה : קרסו כרעו יחדו לא יכלו מלט משא ונפשם
 בשכי הלכה : שמעו אלי בית יעקב
 וכל שארית בית ישראל העמסים מני בטן הנשאים
 מני רחס : ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבל
 אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט :
 למי תדמוני ותשוו ותמשלני ונרמה :
 הזלים זהב מכים וכסף בקנה ישקלו ישכרו צורה
 ויעשהו אל יסגדו אף ישתחוו : ישארו על כתף
 יסבלו וינחחו תחתיו ויעמד ממקומו לא ימיש אף
 יצעק אליו ולא יענה מצרתו לא יושיענו :
 זכרו זאת והתאששו השיבו פושעים
 על לב : זכרו ראשנות מעולם כי אנכי אל ואין עוד
 ש ש ש ש Yyyy אלהים

ad quem colendum gentes idololatricæ vna cum ludris inuitantur.

22. Je spiritus ad xra. et salvamini
 omnes filii terree: quia ego deus
 et non est similis.
 23. Je ne juravi: spiritus de ore meo
 iurabitur, verbum (inquam) est spiritus
 non reperietur: quod mihi restabat
 habitus omne genua iurabit om-
 nis lingua.
 24. Hæc in d'opinio, mihi dixit
 Saul phitias R. Fortitudo
 25. In d'omino p'bi q'ant' inflic-
 et p'omac' h'at' omne
 xus c'it.
 v. 2.

v. 1.

† prodigi.

† viros prætiare vos.

CAP. מו XLVI.
 Idolorum Babyl. destruc-
 tio & veri Dei manife-
 statio.

פתח בסף 17.

אלהים ואפס כמוני : מניד מראשית אחרית ומקדם
אשר לא נעשו אמר עצתי תקום וכל חפצי אעשה :
קרא ממזרח עיט מארץ מרחק איש עצתו אף
דברתי אף אבי אנה יצרתי אף אעשנה :

שמעו אלי אפירי לב הרחוקים מצדקה :

קרבתי צדקתי לא תרחק ותשועתי לא תאחר ונתתי

א בציון תשועה לישראל תפארתתי : רדיו ושבי על עפר

בתולת בת ככל שבי לארץ אין כפסא בת כשדים כי

לא תוסיפי יקראו לך רכה וענגה : קחי רחים ושחני

קמח גלי צמתך חשפי שבל גלי שוק עברי נהרות :

תגל ערותך גם תראה חרפתך נקם אקח ולא אפגע

גאלנו יהוה צבאות שמו

אדם :

ה קדוש ישראל : שבי דומם ובאי בהשך בת כשדים כי

לא תוסיפי יקראו לך גברת ממלכות : קצפתי על

עמי חללתי נחלתי ואתנם בידך לא שמתי להם

רחמים על זמן הכבודת עלך מאד : ותאמרי לעולם

אהיה גברת עד לא שמתי אלה על לביך לא זכרת

ועתה שמעי זאת עדינה

אחריתה :

הי שבת לבטח האמרה בלבכה אני ואפסי עוד לא

אשב אלמנה ולא אדע שכול : ותבאנה לך שתי

אלה רגע ביום אחד שכול ואלמן כתמם באו עליך

ברב כשפיך בעצמת חכריך מאד : ותבטחי ברעתך

אמרת אין ראני חכמתך ודעתך היא שובבתך

ותאמרי בלביך אני ואפסי עוד : ובא עליך רעה לא

תרעי שחיה ותפל עליך הוה לא תוכלי כפרה ותבא

עליך פתאום שארה לא תרעי : עמדו נא בחכרוך

וברב כשפיך באשר יבעת מעוררך אולי תוכלי הועיל

אולי תערוצי : נלאית ברב עצמתך יעמדו נא ויושיעך

הברו

CAP. 46 XLVII. Babylonis euclisio tertia & perpetua, eiusque caulis.

† (ady) semi-tam.

† o dcl. cata.

† vidui-tae.

† Ec. 7: 26.

v. 11. קמץ ק. עצתי ק. v. 12. h. v. Plant. utr. inchoat Cap. 47. v. 13. קמץ בוק. v. 3. בוק.

7 abfer-
vatores.

7 2. Sam.
24: 7.

הִבְרֹוּ שְׁמֵי הַחַיִּים בְּכֹכְבֵימ מְדִיעִים לַחֲדָשִׁים מֵאֲשֶׁר
 יָבֹאוּ עֲלֵיךָ: הִנֵּה הֵיוּ כְקֶשׁ אִשׁ שֶׁרָפְתָם לֹא יִצִּילוּ אֶת-
 נַפְשָׁם מִיַּד לַהֲבֵה אֵין נִחַלְתָּ לַחֲמִס אֹר לְשֶׁבֶת נִגְדֹו:
 כֵּן הֵיוּ לָךְ אֲשֶׁר יִגְעַת סַחְרִיךָ מִנְעוּלֶיךָ אִישׁ לְעִבְרֹו מֹו
 תַעֲוֹ אֵין מוֹשִׁיעָה: שְׁמַעוּ זֹאת בֵּית יַעֲקֹב א

CAP. מח
 XLVIII.
 Inuectius in
 populum Iu-
 daicum Sal-
 uatorem re-
 pudiantem,

הַנִּקְרָאִים בְּשֵׁם יִשְׂרָאֵל וּמִמִּי יְהוּדָה יֵצְאוּ הַנִּשְׁבָּעִים
 בְּשֵׁם יְהוָה וּבֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִזְכִּירוּ לֹא בִאֵמֶת וּלֹא
 בְּצִדְקָה: כִּי-מַעִיר הַקֹּדֶשׁ נִקְרָאוּ וְעַל-אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 נִסְמְכוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ: הַדְּאִשְׁנוֹת
 מֵאֹז הַנְּדַרְתִּי וּמִפִּי יֵצְאוּ וְאֲשַׁמְעֵם פְּתָאִם עֲשִׂיתִי
 וְתִבְאֲנָה: מִדַּעְתִּי כִי קֶשֶׁה אִתָּה וְגִיד בְּדוֹל עֲרַפְךָ
 וּמִצְחֶךָ נְחוּשָׁה: וְאֲגִיד לָךְ מֵאֹז בְּמִרְסַתְּבוֹא הַשְּׁמַעְתִּיךָ
 פֶּן-תֵּאמַר עֲצָבִי עֵשׂם וּפִסְלִי וּנְסָבִי צִוּם: שְׁמַעַת חוּה
 כְּלָה וְאַתָּם הַלֹּז תִּגְדֹו הַשְּׁמַעְתִּיךָ הַדְּשׁוֹת מַעֲמָה
 וּנְצֻרוֹת וְלֹא יִדְעַתָּם: עֲתָה נִבְרָאוּ וְלֹא מֵאֹז וּלְפָנֵי-יוֹם
 וְלֹא שְׁמַעְתָּם פֶּן-תֵּאמַר הִנֵּה יִדְעִיתִן: גַּם לֹא-שְׁמַעְתָּ
 גַּם לֹא יִדְעַת גַּם מֵאֹז לֹא-פִתַּח אֹזְנֶךָ כִּי יִדְעִיתִי בְּנוֹר
 הַבְּנוֹר וּפִשְׁעֵ מִכְּטָן קָרָא לָךְ: לִמְעַן שְׁמִי אֲאָרִיךָ אִפִּי
 וְתַחֲלִתִּי אַחֲסֵם לָךְ לְבַלְתִּי חֲכִרִיתָךְ: הִנֵּה צִרְפַּתִּיךָ

7 diffe-
rentiam.

7 pugil-
javit,
Thr. 22.

& inuitatio
 ad peniten-
 tiam,

וְלֹא בְקִסָּף בְּחֲרִיתֶךָ בְּכוֹר עֵנִי: לִמְעַנִּי לִמְעַנִּי אַעֲשֶׂה
 כִּי-אֵיךָ יִחַל וּכְבוֹדִי לֹא-אֶחֶר לֹא-אֶתֶן:
 שְׁמַע אֵלֵי יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל מִקְרָאֵי אֲנִי-הוּא אֲנִי
 רֵאשׁוֹן אֶף אֲנִי אַחֲרוֹן: אֶף יְדֵי יְסֻדָּה אֶרֶץ וַיִּמְנִי טַפְחָה
 שְׁמַיִם קָרָא אֲנִי אֵלֵיהֶם יַעֲמְדוּ יַחְדָּו: הַקִּבְעוּ כָלְכֶם
 וְשִׁמְעוּ מִי כְדָם הַנִּיד אֶת אֱלֹהֵי יְהוָה אֲהַבּוּ יַעֲשֶׂה חֲפֻצוֹ
 בְּכָבֵל וּזְרָעוּ בְשָׂדִים: אֲנִי אֲנִי דַבַּרְתִּי אֶף קִרְאתִיו מֹו
 הַבְּאֲתִיו וְהַצִּלִּיתִי דַרְכּוֹ: קִרְבוּ אֵלַי שְׁמַעוּ-זֹאת לֹא
 מֵרֵאשׁ בְּפִתֵר דַּבַּרְתִּי מַעַת הַיּוֹתָה שֵׁם אֲנִי וְעֲתָה אֲרַנֶּה
 ש ש ש ש 2 Yyyy יהוה

הוברי ק v. 13.

17 יהוה שלחני ורוחו : כה אמר יהוה גאלך

ego Dominus deus tuus docen te
ad proficiendum, faciens ambulat
luc te in via quam ambulebis

x יעל הויני

18 מדריכה בדרך תלך : הוא הקישבת למצותי ויתו כנהר

19 שלומה וצדקתה בגלי תים : ויהי כחול זרעה וצאצאי

מעדה כמעותיו לא יזכרת ולא ישמר שמו מלפני :

atque exitum
ex Babel.

† sicut
lapilli
cius.

כ צאו מבבל ברחו מכשרים בקול רנה הגידו

21 השמיעו זאת הוציאהו עד קצה הארץ אמרו גאל

22 יהוה עבדו יעקב : ולא צמאו בחרבות הוליקם מים

23 מצור הזיל למו ויבקע צור ויזבו מים : אין שלום אמר

א יהוה לרשעים : שמעו איים אלי והקשיבו

2 לאמים כרחוק יהוה מבטן קראני ממע אמר הזכיר

2 שמי : וישם פי כחרב חדה בצל ידו החביאני וישמני

3 לחץ ברור באשפתו הסתירני : ויאמר לי עבדי אתה

4 ישראל אשר בך אתפאר : ואני אמרתי לריק געתי

לתהו והבל כחי כליתי אכן משפט ארתי יהוה

ופעלתי את אלהי : ועתה אמר יהוה

& Iudzorum

Christi dixit...
Non enim erat deus, qui forma
angelus in stans, et servum ipsi
et seduceret. Multum ad infid. statum
Israel non respicitur. Nich. statim
seru in oculis deorum, et sic mag
6 atropel qum.
Et dicit, Facite, et sic michi serua
ad corrigendum. Inq. Et habebit, ad
custodiam Israelitar reducere.
Nile, Ergo constituit in locum
gentium, et sic habet mea, et qz
ad spectaculum dicitur.
v. 6. dicitur a ad statum serua.
7 dicitur ab esse le. a ad statum.
fuit. Et sic in hab. non suff.
1. post. malf. singul. et pae.
fere qz.
Lat. II. 32.

זצרי מבטן לעבד לו ולשוב יעקב אליו וישראל לא

יאסר ואכבד בעיני יהוה ואלהי היה עזו : ויאמר

24 זקן מהיוותך לי עבד להקים את שבטי יעקב

ונצירי ישראל להשיבו ונמתיה לאור גוים להיות

ישועתי עד קצה הארץ :

tempore
isrlac, siue
N. T.

כה אמר יהוה גאל ישראל קדשו לבוה

נפש למתעב גוי לעבד משלים מלכים יראו וקמו שרים

וישתחו למען יהוה אשר נאמן קדש ישראל ויבחרה :

3 כה אמר יהוה בעת רצון עניתיה ובוים

ישועה עורתי ואצרה ואתנה לברית עם להקים ארץ

9 להנחיל נחלות שממות : לאמר לאסורים צאו לאשר

בחסך הגלו על דרכים ירעו ובכל שפיים מרעיתם :

לא

ב' טעמים 70. ונצוריק 6. לו ק' 5.

לא ירעבו ולא יצמאו ולא יכבש שרבו ושמש כי מרחמם י
 ינהגם ועל מבועי מים ינהלם: ושמתי כל הרי לדרך י
 ומסלתי ירמון: הנה אלה מרחוק יבאו והנה אלה י
 מצפון ומים ואלה מארץ סיניס: רנו שמים וגילי ארץ י
 יפצחו הרים רנה כי נחם יהוה עמו ועניו ירחם:

ותאמר ציון עזבני יהוה ואדני שכחני: י
 4
 תושב אשה עלה מרחם בן בטנה גם אלה טו
 תשכחנה ואנכי לא אשכחך: הן על כפפים תקתיך י
 6
 חומתך נגדי תמיד: כהרו בגיך מהרסוך ומחריבך י
 7
 ממה יצאו: שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באר י
 8
 לך חייאני נאם יהוה כי כלם כערי תלפשי ותקשרים

כפלה: כי חרבתיך ושמתך וארץ הרסתך כי עתה י
 9
 תצרי מישב ורחקו מבלעך: עוד יאמרו באזניך בני כ
 שבלך צר לי המקום גשה לי ואשבה: ואמרת בלבך י
 1
 מי ילך לי את אלה ואני שכולה וגלמודה גלה וסורה
 ואלה מי גדל הן אני נשאתי לברי אלה איפה הם:
 2
 כה אמר אדני יהוה הנה אשא אל גוים ידי

ואל עמים ארים נסי והביאו בליך בהצן ובנתך על
 פתה תנשאנה: והיו מלכים אמניך ושרותיהם י
 3
 מיניקותיך אפים ארץ ושתחו לך ועפר רגליך ילחכו
 וידעת כי אני יהוה אשר לא יבשו קני:
 4
 ה'קח מגבור מלקוח ואם שבי צדיק ימלט:

כי כה אמר יהוה גם שבי גבור יקח ומלקוח עריץ כה
 ימלט ואת יריבך אנכי אריב ואת בניך אנכי אושיע:
 והאכלתי את מוניך את בשרם וכעסים דמם ישכרו י
 6
 וידעו כל בשר כי אני יהוה מושיע וגאלך אביר
 יעקב: כה אמר יהוה אי זה ספר א
 כריתות אמנם אשר שלחתיה או מי מנושי אשר
 שששג 3 Yyy מברתי

הפמרת עקב 14. v. ופצחו ק' ibid. קמץ בז' 13. v.
 קמץ בז' 25. v.

f 35:7.

finfan-
tis sui,
56:20.

destru-
ctionis

orbita-
tes

tremota

fin sinu,
Neh. 5:
13.

CAP. J.L.
Repudium
Synagoga.

ob repudiam Redemtionem & Doctorem O. M.

מכרתי אתכם לו הן בעונתיכם נמפרתם ובפשעכם

2 שלחה אמכם: מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה

הקצור קצרה ידי מפדות ואם אין בי כח להציל הן

בגערתי אהריב ים אשים נהרות מדבר תכאש דנתם

3 מאין מים ותמת בצמא: אלפיש שמים קדרות ושן

ארני יהיה נתן לי לשון

אשים כסותם: 4 למודים לדעת לעת את יעקב דבר יעיר בפקר בפקר

ה יעיר לי און לשמע כלמורים: ארני יהיה פתח לי און

ואנקי לא מריתי אחור לא נסוגתי: גוד נתתי למפלים

ולחיי למרמים פני לא הסתרתי מפלמות ורק: וארני

יהיה יעור לי על-כן לא נכלמתי על-כן שמתי פני

8 בחלמיש ואדע כילא אבוש: קרוב מצדיקי מי יריב

9 אתי נעמדה יחד מי בעל משפטי וגש אלי: הן ארני

יהיה יעור לי מי הוא ירשיעני הן כלם כפגד יבלו עש

י יאכלם: מי בכם ירא יהיה שמע בקול

עברו אשר הלך חשבים ואין ננה לו יבטח בשם יהיה

וישען באלהיו: הן כלכם קרחי אש מאזרי זיקות לבו

באור אשכם ובזיקות קערתם מדי היתה זאת לכם

א למעצבה תשכבון: שמעו אלי רדפי

צדק מבקשי יהיה הפיטו אל-צור חצבתם ואל מקבת

2 בור נפרתם: הפיטו אל-אברתם אביכם ואל שרה

3 תחוללכם כי אתד קראתיו ואכרכהו וארפהו: כי

נחם יהיה ציון נחם כל-חרבתיה וישם מדברה כעון

וערבתה כגון יהיה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול

4 זמרה: הן הקשיבו אלי עמי ולאומי אלי האזינו

כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארגיע:

ה קרוב צדקי יצא ישעי חרעי עמים ישפטו אלי אים

יקוו ואל זרועי ייחלון: שאף לשמים עיניכם ותביטו אל

הארץ

† atrore.
4 Dominus dicens dedit mihi linguam audientem, ad sciendum tempore (ut sciam) loqui, sive loquere laqueo verbum qui.

6 corrigam eum dedit periculis et genas (vultus) meos depilabiles.
7 facies mea non abscondi et ignominia et spulso (sanguis) et 1774 genas maxilla.

I I † feintillis,
† in dolore
† effusionem.

Et levate in coelos oculos vestros et aspiciete ad

v. 3. עד כאן הפטרת עקב v. 4. דגש אחר שורק

CAP. 51
Li.
Credentibus
pax & salus
promittitur
Iudis &
gentibus.

*tanquam deus sum; non coeli licet
sumus confiscenti. hinc, et terra
sicut vestimentum pedis mei, et
habitatio eius similis mori-
entibus: et habitus meus sicut
erit, et infirmitas mea non conturbabit.*

הארץ מתחת כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד
תכלה וישביה כמו כן ימותו וישועתי לעולם תהיה
ועדקתי לא תחת:

tealu-
mniis
tblarra

צדק עם תורת בלבם אל תיראו חרפת אנוש
ומגדפתם אל תחתו: כי כבגד יאכלם עש וכצמר
יאכלם קס ועדקתי לעולם תהיה וישועתי לדור דורים:

De Geterius
pioram.

עורי עורי לבשר עז ורוע יהוה עורי
כימי קדם דורות עולמים הלוא אתה היא המחצבת
רהב מחוללת מנין: הלוא אתה היא הפחרבת ים
מי תהום רבה השמה מעמקי ים דרך לעבר גאולים:

*11. Prædicator Domini recordatus
est, et uniuersal in syon can jubilo
et laetitia secuti sunt super caelum
coram: Gaudium et laetitia affe-
rent, singulae parces & pecora.
12. Ego ego sum / sim / con / blatus
non. Eae / he / tion / el / ut
tineat ab homine qui mori-
etur: et a filio hominis, qui si-
cut herba labitur.*

והרועי יהוה ישוכנו ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על-
ראשם ששון ושמחה ישיגו נסו יגון ואנחה:

179

Responsum
Christi.

אנכי אנכי הוא מנחמכם מי את ותירא

מאנוש ימות ומכן אדם חציר ינתן: ותשפח יהוה
עשה נומה שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל היום
מפני חמת המציק כאשר פונן להשחית ואיה חמת
המציק: מהר צעה להפתח ולא ימות לשחת ולא

*16. Ego sum / Dominus Deus tuus
exaltans mare et abnuent
structis eja dominus exercituum
romea eja.*

יחסר לחמו: ואנכי יהוה אלהיך רגע היס ויהמו גליו
יהוה צבאות שמו: ואשם דברי בפיה ובצל ידי כסיתיה
לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה:

f feces
v. 22.

התעוררי התעוררי קומי ירושלים

אשר שתירת מיד יהוה את כוס חמתו את קפעת כוס
התרעלה שתית מצית: אין מנהל לה מפל בנים ילדה

ואין מחזיק בידה מפל בנים גדלה: שתים הנדה
קראתיה מי יגור לה השד והשבר והרעב והחרב מי
אנחמה: בניה עלפו שכבו בראש כל חוצות כתוה כ

fficut bubu-
lus, v. Deur.
14: 5.

מבמר המלאים חמת יהוה גערת אלהיך: לכן שמעו
גא זאת עניה ושכרת ולא מיין:

כה

קמץ בזק v. 16. הא בקמץ v. 13. הפטרת. שופטים v. 12.

2 2 כה אמר אדניך יהוה ואלהיך יריב עמו
הנה לקחתי מידך את כוס התרעלה את-
קבעת כוס חמתי לא תוסיפי לשתותה עוד :
2 3 ושמתי ביד מוניה אשר אמרו לנפשך שתי ונעברה
א ותשימי כארץ גוף וכחוצן לעברים :

fv. 17.

CAP. 51.52.
LII.
Frzdicatio
liberationis
gratiosz per
Christum,

עורי לבשי ענה ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם
עיר הקדש פי לא יוסיף קבא-כה עוד ערל וטמא :

2 התנערי מעפר קומי שכי ירושלם התפתחו מוסרי
3 צנארה שביה בת ציון : כי-כה אמר יהוה

† ô ca-
ptiva

4 חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו : כי כה

אמר אדני יהוה מצרים ירר-עמי בראשנה לגור שם
הואשור באפס עשקו : ועתה מה לי-פה נאם יהוה כי

לקח עמי חנם משלו יהלילו נאם יהוה ותמיד כל-
6 היום שמי מנאץ : לכן ידע עמי שמי לכן ביום ההוא

ab Apostolis
facta.

כי אני הוא המדבר הנני : אמר מה-נאוו על-

quam decori post super meritis
redes evangelizantib, and sic
theoricis partem, euangeli-
zantib bona, and pie facientib,
Saludem : dicentes ad syon,
regravit Dominus.

8 ישועה אמר לציון מלך אלהיה : קול צפיה נשאו קול

9 יחדו ירגנו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון : פצחו

רגנו יחדו חרבות ירושלם כי-נחם יהוה עמו גאל

י ירושלם : חשה יהוה את-זרוע קדשו לעיני כל-הגוים

וראו כל-אפסי-ארץ את ישועת אלהינו :

I I

סורו סורו צאו משם טמא אל-תגעו צאו

1 2 מתוכה הברו נשאי כלי יהוה : כי לא בחפזון תצאו

† Lev. 26:
36.

ובמנוסה לא תלכו כי-הלך לפניכם יהוה ומאספכם

I 3 ecce praevidens aed servu meus
exaltabit et clarabit et
sublimis erit in celo.
I 4 quoniam magna est superbia
plus
10) prae viro aspectu ego, et
forma 49) prae filio homi-
num.

אלהי ישראל : הנה ישכיל עבדי ירום

19) Sic asperat gentes multas
superbiu. Combrincat reges
et suum, quia quod non laborat
faciat eis, videtur, et qd non alii
dicant intelligunt.

1 4 ונשא וגבה מאד : כאשר שממו עליך רבים כן משחת

1 5 ממיש מראהו ותארו מבני אדם : כן יזה גוים רבים עליו

יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא ספר להם ראו ואשר

לא

קמץ בזק v. 10. משליו ק. v. 5. התפתחו ה. v. 2.

Christi exal-
tatio post
passionem

1) qui ostendit aditui no pro;
 et tractum d'mini super
 quem revelation est?
 2) et ascendit ut fons rarius
 corda eo ad vng radice de
 lana sicilabz: non est forma
 ei mag de cor: et videtur cum
 al non (arat) aspectu ob lefidero
 remur eum.
 3) factus est ad conlemz visioni
 ut dolon, et nobis dignitudine
 et qui: abcondens docuit ab eo de
 4) ocul.
 5) factus est ad conlemz visioni
 ut dolon, et nobis dignitudine
 et qui: abcondens docuit ab eo de
 6) ocul.
 7) factus est ad conlemz visioni
 ut dolon, et nobis dignitudine
 et qui: abcondens docuit ab eo de
 8) ocul.
 9) factus est ad conlemz visioni
 ut dolon, et nobis dignitudine
 et qui: abcondens docuit ab eo de
 10) ocul.

לא שמעו התבוננו: מי האמין לשמענו ודוע יהוה א
 על-מי נגלתה: ויעל כיונק לפניו וכשרש מארץ ציה
 לא תאר לו ולא הדר ונראהו ולא מראה ונחמההו:
 נבזה וחדל אישים איש מכאבות ודוע חלי וכמסתח
 פנים ממנו נבזה ולא השכנהו: אכן חלינו הוא נשא
 ומכאבניו סבלם ואנחנו השכנהו נדוע מכה אלהים
 ומענה והוא מחלל מפשעינו מלפני מעונותינו מברך ה
 שלומנו עליו ובחברתו נרפא לנו: כקנו כצאן מעינו
 איש לדרבו פנינו ויהוה המציל בו את עון כלנו: נגש
 והוא נענה ולא יפתח פיו כשה לטבה יוכל וכרהל
 לפני גזויה נאלמה ולא יפתח פיו: מעצר וממשפט
 לקח ואתדורו מי ישחה כי נגזר מארץ חיים מפשע
 עמו ננע למו: ויתן את רשעים קברו ואת עשיר במתיו
 על לא חמס עשה ולא מרמה בפיו: ויהוה הפין דכאו
 החלי אסיתשים אשם נפשו יראה ירע יאריך ימים
 והפין יהוה בידו יצלה: מעמל נפשו יראה ישבע
 בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונתם הוא יסבל:
 לכן אחקק לו ברבים ואת-עצומים יחלק שלל תחת
 אשר הערה לפות נפשו ואת-פשעים נמנה והוא
 חטא רבים נשא ולפשעים יפגיע:
 רני עקרה לא ילדה פצה רנה וצהלי לא חלה כי-א
 רבים בני-שוממה מבני בעולה אמר יהוה: הרחיבי
 מקום אהלך ויריעות משכנותך כמו אל-תחשכי
 הארצי מיתרוך ויתרחק חזקי: כי-צמין ושקאול
 תפוצי ודועך גוים ירש וערים נשמות יושבו: אל-
 תיראי כי-לא תבושי ואל-תכלמי כי-לא תחפירי כי
 בשת עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותך לא תזכרי
 עור: כי בעליך עשיר יהוה צבאות שמו והאלך קדוש ה
 תתת Zzzz ישראל

CAP. 53
LIII.
Querela de
paucitate cre-
dentium, &
scandalo cru-
cis Christi,

cum tamen
propter Isu-
tem nostram
omnia susti-
neat:

angustia
eripiendus &
exaltandus
sit:

Frustris pas-
sionis Christi

CAP. 54
LIV.
Ecclesie pro-
pogatio

9 marci

v. 7. קמין בזק v. 8. קמין בזק v. 11. קמין בזק v. 1.
קמין בזק v. 3. הפטרת נח וגם הפטרת כי תצא

6 וְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי כָל הָאָרֶץ יִקְרָא : כִּי כִאֲשֶׁר עֲזָבָהּ

וְעֲזָבְתָּהּ רֹחַ קְדָאֵךְ יְהוָה וְאִשֶׁת נְעוּרֶיךָ כִּי תִמְאַסְךָ אָמַר

אֱלֹהֶיךָ : בְּרַנֵּעַ קָמֹן עֲזָבְתִּיךָ וּבְרַחֲמִים גְּדוּלִים אֶקְבָּצֶךָ :

8 בְּשִׁצְףָּ קִצְףָּ הִסְתַּרְתִּי מִפְּנֵי רַנֵּעַ מִפְּנֵי וּבְחֶסֶד עוֹלָם

9 רַחֲמֶיךָ אָמַר וְאַלֶּךָ יְהוָה : כִּי-מִי נָתַן

זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעַבְרָה מִיַּנְחַם עוֹד עַל-הָאָרֶץ כִּן

וְהַגְבַּעוֹת תִּמְלֹךְ מִנָּה וְחֹסְדִי מֵאֲתָךְ לֹא יִמּוּשׁ וּבְרִירַת

11 שְׁלוֹמִי לֹא תִמּוּשׁ אָמַר מִרַחֲמֶיךָ יְהוָה : עֲנִיָּה

סְעָרָה לֹא נִחְמָה הִנֵּה אֲנִכִּי מִרַבִּיץ בַּפּוֹד אֲבַנֶּיךָ

וּיִסְדַּתֶּךָ בַּסְּפִירִים : וְשִׁמְתִי כַדָּבָר שִׁמְשַׁתֶּךָ וְשַׁעֲרֶךָ

13 לְאֲבָנֵי אֶקְדָּח וּכְלֵי גְבוּלֶךָ לְאֲבָנֵי-הַפִּיץ : וּכְלֵי-בְנֵיךָ לְמוֹדֵי

14 יְהוָה וְרֵב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ : בְּעִדְקָה תִכּוֹנְנֵי רַחֲקִי מֵעֶשֶׂק כִּי-

טו לֹא תִירָאִי וּמִמַּחְתָּה כִּי לֹא תִקְרַב אֵלֶיךָ : הֵן גֹּר גֹּר יָגוּר

16 אָפֶס מֵאוֹתֵי מִיָּגַר אֲתָךְ עֲלֶיךָ יִפּוֹל : הֵן אֲנִכִּי בְרֵאתִי

חֲרָשׁ נִפְחָ בְּאֵשׁ פֶּחָם וּמוֹצִיָּא כְּלִי לְמַעֲשָׂהוּ וְאֲנִכִּי

17 בְרֵאתִי מִשְׁחִית לְחַבֵּל : כָּל-כְּלִי יוֹצֵר עֲלֶיךָ לֹא יִצְלַח

וּכְלֵי-לִשׁוֹן תִּקּוּם-אֲתָךְ לְמִשְׁפָּט תִּרְשָׁעִי זֹאת נִהְלַח

עֲבָדֵי יְהוָה וּצְדָקָתָם מֵאֵתִי נֹאם יְהוָה :

א הוּי כָל-צִמָּא לְכוּ לָמִים וְאֲשֶׁר אֵין לּוּ כֶסֶף

לְכוּ שִׁבְרוּ וְאָכְלוּ וּלְכוּ שִׁבְרוּ בְּלוּ-כֶסֶף וּבְלוּ אֶמְחִיר

2 יִין וְחֵלֶב : לֶמָּה תִשְׁקְלוּ-כֶסֶף בְּלוּ-לֶחֶם וַיִּגְיַעְכֶם

בְּלוּ לְשִׁבְעָה שָׁמְעוּ שָׁמְעוּ אֵלַי וְאָכְלוּ-טוֹב וְתִתְעַנְּגוּ

3 בְּרִשׁוֹן נַפְשֵׁכֶם : הֵטוּ אֹזְנֵכֶם וּלְכוּ אֵלַי שָׁמְעוּ וְתִתִּי

נַפְשֵׁכֶם וְאֶכְרַתְהָ לָכֶם בְּרִירַת עוֹלָם חֲסִדֵי דָוִד

4 הַנִּמְאָמְנִים : הֵן עוֹד לְאוֹמִים נִתְתָּיו נְגִיד וּמִצִּינָה לְאֹמִים :

ה הֵן גְּבוּי לֹא-תִדַע תִּקְרָא וְגוּי לֹא-יִדְעוּךָ אֵלֶיךָ יִרְוִצוּ לְמַעַן

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְקַדּוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי פִאֲרָךְ : דְּרִשׁוּ

In momento parvo desequi se, et sic in indignationibus magis congregabit. 8 f. part. in medio (oc. abscissa) sa-cula. etc. meo; magis abscissa in sa-cula. etc. in multitudine. etc. in multitudine. etc. dixit redemptio tua Domini.

In non manibus recedent per colles subleventur ad iniquitatem sua a se non recedent, sed fides parat non movet. etc. dixit miserabilis hunc Dominus.

12 f. Ex. 27. 16. 13 f. carbunculi

conferuatio,

& exortatio.

CAP. נד LV. Inquiratio ad gratiam Evangelicam amplectendam,

v. 16. הפטרת ראה v. 11. עד כאן הפטרת נח v. 10. v. 5. דגש אחר שורק v. 4. קמין בזק v. 7. הנה ק v. 10. עד כאן הפטרת ראה

8 לכל העמים : גאם ארצו יהיה מקבץ נדחי ישראל

9 עוד אקבץ עליו לנקבציו : כל חיתו שחי אתיו לאכל

י כל חיתו ביער : צפו עורים כלם

לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנבח הזים

י י שכבים אהבי לנום : והכלבים עזי נפש לא ידעו

שבעה והמה רעים לא ידעו הכין כלם לדרבם פנו

י י איש לבצעו מקצחו : אתיו אקח היין ונסבאה שכר

והיה כזה יום מחר גדול יתר מאד : הצדיק אבר ואין

איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מכין קר

י י מפני הרעה נאסף הצדיק : יבוא שלום ונחו על

משכבותם הלך נכחה : ואתם קרבנו

י י הנה בני עגנה זרע מנאף ותונה : עלימי תתענגו על

מי תרחיבו פה תאריכו לשון הלא אתם ילדי פשע

י י זרע שקר : הנחמים פאלים תחת כל עץ רענו שחטי

י י הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים : בחלקי נחל

י י חלקף הם הם גורלק גם להם שפכת נסך העליות

י י מנחה העל אלה אנחם : על הרגבה ונשא שמת

י י משכבה גם שם עליות לזבח זבח : ואחר הדלת

י י והמוזה שמת זכרונה כי מאתי גלית ותעלי הרחבת

י י משכבה ותכרת לך מהם אהבת משכבם יד חזרת :

י י ותשרי למלך בשמן ומרבי רמחה ותשלחי צירוף עד

י י מרחוק ותשפילי עד שאורל : ברב דרבך נגעת לא

י י אמרת נו איש חית ידה מצאת על כן לא חלית : ואת

י י מי דאגת ומיראי כי תכזבי ואותי לא זכרת לא שמת

י י על לבך הלא אני מחשה ומעולם ואותי לא תיראי :

י י אני אגיד צדקתך ואת מעשיך ולא יועילוך : בזעמך

י י יצילך קבוציך ואת פלם ישארות יקח הכל והחוסה

י י בי ינחל ארץ ויירש חר קרשי : ואמר סלוחסלו פנו

י י דרך

י י pratercaq' רבתי v. 10. עד כאן הפטרת וילך v. 9.

י י הפטרת יום כפור v. 14. קמץ בוק v. 1. צפיו ק

& reprehensione ductorum eorum, ac ab iis deductorum.

CAP. 57. LVII. Iustorum mortem negligentium.

& idololatricam scelerum.

quibus poena denunciatur.

latrare. + iter-tentes.

De hoc perit, et non (est) qui manum suam (qui non) super colli et non misericordias (peccatorum) collecti sunt in non intelligenti (et non est qui intelligat) quia per se regnant (ubi non sunt) intelligunt. V. 14. Pax, requiescent in cubiliis suis ambulantes qui ambulaverunt coram eo.

in invitibus.

farosita.

v. 30. 19. + congregatione.

*15. sic dixit exaltat et habet honorem
habitans in caelis; et laetatur
nomine eius: excelsus et sanctus
inhabitatio: et cum sancto et humili
spiritu ad purificandam salutem
eorum contrahitur.*

בֵּי כֹה אָמַר טו דרך הרימו מכשול מדרג עמי: **רָם וְנִשָּׂא שְׁמוֹ עַד וּקְרוֹשׁ שְׁמוֹ מְרוֹם וּקְרוֹשׁ אֶשְׁכּוֹן וְאַתְּ**

*penitenti-
bus autem
gratia pro-
mittitur.*

דָּבָא וְשַׁפֵּל רוּחַ לְהַחִיּוֹת רוּחַ שְׁפָלִים וְלִהְיִיתָ לֵב

טז כֹּה אֲנִדְבְּכֵם: **כִּי לֹא לְעוֹלָם אַרְיִב וְלֹא לַגִּצָּח אַקְצֹף כִּי רוּחַ**

יז מַלְפָּנַי יַעֲמוּף וְנִשְׁמֹת אֲנִי עֲשִׂיתִי: **בַּעֲוֹן בִּצְעוּ קִצְפַּתִּי**

יח וְאִבְּהוּ הַסְתַּר וְאַקְצֹף וַיִּלְךְ שׁוֹכֵב בְּדַרְךְ לְבוֹ: **דִּרְכָיו**

יט דָּאִיתִי וְאַרְפָּאֵהוּ וְאַנְהִיּוֹ וְאַשְׁלֵם נַחֲמִים לוֹ וְלֹא אֲבִלְיוֹ:

*† Sach.
1:13*

*† Mal.
1:12.*

כ בּוֹרָא נֹב שְׁפָתַיִם שְׁלוֹם וְשְׁלוֹם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב אָמַר

כא יְהוָה וּרְפָאתָיו: **וְהַרְשִׁיעִים כִּיִּם נִגְרַשְׁכִּי הַשְׁקֵט לֹא יוֹכֵל כ**

† coenum 2

כב וַיַּגְרֵשׁוּ מִיָּמָיו רֶפֶשׁ וָמִיט: **אִין שְׁלוֹם אָמַר אֱלֹהֵי**

כג לַרְשָׁעִים: **קָרָא בְּגִרוֹן אֵל-תַּחֲשֶׁף בְּשׁוּפָר א**

*CAP. 57.
LVIII.
Judaeorum
hypocritis in
ieiunio re-
prehensa.*

*1. clama in gutturo (sic prohibet)
tanquam tuba scallat vocem
tuam; et indica populo tuo pro-
vacationem eorum; et domini
Sabaoth peccata eorum.*

כד הִרַם קוֹלְךָ וְהִגַּד לְעַמִּי פִשְׁעֵם וּלְבֵית יַעֲקֹב הִטְאֵתָם:

כה וְאוֹתֵי יוֹם יוֹם וּדְרָשׁוּן וְדַעַר דַּרְכֵי יִחְפָּצוּן כַּגֹּי אֲשֶׁר-

כו צִדָּקָה עֲשֵׂה וּמִשְׁפָּט אֱלֹהֵי לֹא עֲזַב יִשְׂאֵלוֹנֵי מִשְׁפָּט-

*† Pf. 73:
18.*

כז צִדָּק קָרַבְתָּ אֱלֹהִים יִחְפָּצוּן: **לְמַה צִּמְנוּ וְלֹא רָאִיתָ עֲנִינוּ**

כח גִּפְשָׁנוּ וְלֹא תָדַע הוּן בְּיוֹם צַמְכֶם הַמֵּצְאוּ אַחֲפָץ וְכֹל-

*† Ex. 21:
18.*

כט עֲצַבְיֶכֶם תִּנְגְּשׁוּ: **הֵן לָרִיב וּמִצְחָ תִּצְוּמוּ וּלְחַבּוֹת בְּאַגְרוֹף**

ל רָשַׁע לֹא תִצְוּמוּ כִּיִּם לְהַשְׁמִיעַ בַּמֶּרוֹם קוֹלְכֶם: **הִכּוּהָ**

לא יְהִי צוּם אֲבַחְרוּהוּ יוֹם עֲנוֹת אָדָם גִּפְשׁוֹ הַלֵּכָה בְּאֵמֶן

לב רָאִשׁוּ וְשָׁק וְאִפְרִי יִצְעֵי הַלְוִיָּהּ תִּקְרָא צוּם וַיּוֹם רִצְוֹן

לג לַיהוָה: **הֲלוֹא זֶה צוּם אֲבַחְרוּהוּ פִּתְחֵי חַרְצָבוֹת רִשְׁעֵי**

לד הַתֵּר אֲגִדוֹת מוֹטָה וְשִׁלַּח לְצוֹצִיִּים חֻפְשִׁים וְכֹל מוֹטָה

לה תִּתְחַקֵּי: **הֲלוֹא פֶרֶס לִדְעֹב לַחֲמֶה וְעֵנִים מְרוֹדִים תִּבְיָא**

לו בֵּית כִּי תִרְאָה עֵרֶם וְכִפְתֵּי וּמִבְּשֵׂרָה לֹא תִתְעַלֵּם:

לז אִז יִפְקַע כִּשְׁחַר אִוְרָה וְאַרְכַּתְּהָ מִהַרְהָ תִצְמַח וְהִלֵּךְ

לח לְפָנֶיהָ צִדָּקָה כְּבוֹד יְהוָה יִאֲמַרְהָ: **אִז תִּקְרָא וַיְהִי וְיַעֲנֶה**

לט תִּשְׁוַע וַיֹּאמַר הַנְּנִי אִם תִּסְמִר מִחוּכָה מוֹטָה שִׁלַּח אֲצַעֵב

ל וּדְבַר אָנוּ: **וְתַפַּק לְרַעַב גִּפְשֶׁךָ וּנְפֶשׁ גַּעֲזָה תִשְׁבִּיעַ וְזָרַח**

*6. Nene hoquet ieiunium suum: elegit illud
voluntate (voluntate) collit. 73: 6
ratione irregulari, vol-
vuntate (voluntate) iuribus, sed di-
mittit (dimittere) contrita, libere.
omne iugum distrahens exules.
7. volute frangit (voluntate) iuribus
entibus parentium suum, et efficitur vages
introducere dominum. cum obdura-
tum; et operire eam. oba carne tua
non perforas de.
8. 73: 7. 73. exampel selubi aurora tu-
men tuum, 8. modela tua cito ges-
mirabil; et ibi caram te iustitia
sua: gloria homini colligebat.*

*vera ieiunii
ratio & fru-
ctus.*

תתת ג זzzzz3 כחשך

יהצברגש3.7.2. קמץ בזק. 7.2. קמץ בזק. 7.20. גיבך. 7.19.

I I בְּהִשָּׁךְ אוֹרָה וּאֶפְלֹתָהּ בַצְּהָרִים : וְנָהַךְ יְהוָה תְּמִיד
 וְהִשְׁבִּיעַ בַּצְּהָצְחוֹת נַפְשָׁהּ וְעִצְמוֹתֶיהָ יִחְלִיץ וְהָיִית׃ כָּנָן
 I 2 רֹחַ וּכְמוֹצָא מִים אֲשֶׁר לֹא יִכְזָבוּ מִיָּמָיו : וּבָנוּ מִפֶּה
 חֲרֻבוֹת עוֹלָם מוֹסְרֵי דוֹר וְדוֹר תִּקְוָמָם וּקְרָא לָהּ גֵּרָר
 I 3 פְּרִץ מְשׁוֹבֵב נְתִיבוֹת לְשִׁבְתָּ : אִם־תָּשִׁיב מִשְׁפַּת רִגְלֶךָ
 עֲשׂוֹת חֲפָצֶיךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי וּקְרָאתָ לְשִׁבְתָּ עֲנֵג לְקָדוֹשׁ
 יְהוָה מִכְּבֹד וּכְבֹדָתוֹ מַעֲשֵׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמְּצוֹא חֲפָצֶךָ
 I 4 וּדְבַר דְּבַר : אִזּוֹ תִתְעַנֵּג עַל־יְהוָה וְהִרְבַּבְתִּיהָ עַל־בְּכוֹתֶיהָ
 אֲרֶץ וְהֶאֱכַלְתִּיהָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּי פִי יְהוָה דִּבֶּר : 0
 א הֵן לֹא־קָצְרָה יְרֵי־יְהוָה מְהוֹשִׁיעַ וְלֹא־כִבְדָּהּ
 2 אֲזַנּוּ מִשְׁמוֹעַ : כִּי אִם־עוֹנוֹתֵיכֶם הִיוּ מְכֹדִילִים בִּינְיָם
 3 לְבִין אֱלֹהֵיכֶם וְחַטָּאוֹתֵיכֶם הִסְתִּירוּ פָּנִים מִכֶּם מִשְׁמוֹעַ :
 4 דִּבְרוּ־שִׁקֵר לְשׁוֹנְכֶם עוֹלָה תִהְיֶה : אִיךְ־קָרָא בַצֶּדֶק
 וְאִין נִשְׁפָּט בְּאִמוּנָה בְּטוֹחַ עַל־תְּהוֹ וּדְבַר־שׂוֹא הָרוּ
 ה עֲמַל וְהוֹלִיד אֶזְרָא : בִּי־צִי צַפְעוֹנִי בְּקָעוּ וּקְוִי עַל־כִּישׁוֹ אֲרָגוּ
 6 הָאֵבֶל מִבִּי־צִיָּהֶם יָמוֹת וְהוֹרָה תִּבְקַע אֶפְעָה : קוֹרִיהֶם
 לֹא־יְהִיוּ לְבָגֵד וְלֹא יִתְכַסּוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם מַעֲשֵׂיהֶם מַעֲשֵׂי
 7 אֶזְרָא וּפְעַל חָמָס בְּכַפֵּיהֶם : רָגְלֵיהֶם לְרַע יִרְצוּ וּמְהָרוּ
 לְשִׁפְךְ דָּם נָקִי מַחֲשַׁבְתֵּיהֶם מַחֲשָׁבוֹת אֶזְרָא שֶׁר וְשִׁבְר
 8 בְּמַסְלוֹתֶם : דֶּרֶךְ שְׁלוֹם לֹא יָדְעוּ וְאִין מִשְׁפָּט בְּמַעֲלֹתֶם
 נְתִיבוֹתֵיהֶם עֲקָשׁוּ לָהֶם כֹּל דֶּרֶךְ פִּה לֹא יָדַע שְׁלוֹם :
 9 עַל־כֵּן רָחַק מִשְׁפָּט מִמֶּנּוּ וְלֹא תִשְׁיָגוּ צִדְקָה נִקְוָה
 י לְאֹזֶר וְהִנֵּה־חִשָּׁה לְנִגְהוֹת בְּאֶפְלוֹת נַחֲלֶךָ : נִגְשָׁשָׁה
 כְּעוֹרִים קִיר וּכְאִין עֵינַיִם נִגְשָׁשָׁה בְּשִׁלְנוּ בַצְּהָרִים
 I I כְּנִשָּׁה בְּאִשְׁמָנִים כַּמְתִּים : נִהְמָה כְּרִבִּים כָּלְנוּ
 וּכְיֹנִים הִגְרָה נִהְגָּה נִקְוָה לְמִשְׁפָּט וְאִין לִישׁוּעָה
 I 2 רָחַקָה מִמֶּנּוּ : כִּי־רָבּוּ פִשְׁעֵינוּ נִגְדָּה וְחַטָּאוֹתֵינוּ
 עֲנָתָה

f aridi-
tatibus

f 13. 22.

f telas,
v. 6
f aranea,
Job, 8, 16.
f v. 5.

f splen-
dores
f palpa-
mus
I I f inter
vivos

ac sabbati-
zandi.

CAP. 58.
LIX.
Causae de-
fertorum hy-
pocritarum
peccata atro-
cia, quae me-
morantur.

Confessio Ec-
clesiae Iud.
publica.

עד כאן הפטרת יום כפור. ibid. יתיר נ' 14. חסר ל' 13.

עֲנֵהוּ בְּנֵי כִי־פִשְׁעֵינוּ אֲתָנוּ וְעֹנֵתֵינוּ יִדְעֵנוּם :
 פִּשְׁעֵנוּ וּכְחֹשׁ בְּיָהוּהָ וְנִסּוּג מֵאַחֵר אֱלֹהֵינוּ דְּבַר־עֶשֶׂק 1 3
 וּסְרָה הָרָוּ וְהִנֵּנוּ מִלֵּב דְּבַר־יִשְׁקָר : וְהִסַּג אַחֹר מִשְׁפָּט 1 4
 וְצִדְקָה מִרְחוֹק תַּעֲמֹד כִּי־כִשְׁלָה בְּרֹחוֹב אֱמֶת וּנְכַחָה
 לֹא־תֻכַּל לְבוֹא : וְתֵהִי הָאֱמֶת נִעְדָּרֶת וְסָר מֵרַע טו
 מִשְׁתּוֹלָל וַיֵּרָא יְהוָה וַיִּרַע בְּעֵינָיו כִּי־אֵין מִשְׁפָּט : וַיֵּרָא 1 6
 כִּי־אֵין אִישׁ וַיִּשְׁתּוֹמֵם כִּי־אֵין מִפְּגִיעַ וְהוֹשִׁיעַ לוֹ זֶרְעוֹ

quam respicit
Saluator, &
foedus gra-
tiae confir-
mat,

†loricā 1 7 וַיִּצְדַּקְתוּ הֵיאָ סִמְכַתְּהוּ : וַיִּלְבַּשׁ צִדְקָה כַּשֵּׂרָן וּכְבוֹעַ
 יְשׁוּעָה בְּרֵאשׁוֹ וַיִּלְבַּשׁ בְּגָדֵי נֶקֶם תִּלְבַּשֵׁת וַיַּעַט כַּמַּעִיל
 †(sicut)
vestitum 1 8 קִנְיָה : כַּעַל גַּמְלוֹת כַּעַל יִשְׁלֵם חֲמָה לְצִדְדֵי גַמּוּל
 לְאֵיבֵיו לְאֵיִם גַּמּוּל יִשְׁלֵם : וַיִּרְאוּ מִפְּעֶרֶב אֶת־שֵׁם 1 9
 יְהוָה וּמִמּוֹרַח־שֶׁמֶשׁ אֶת־כְּבוֹדוֹ כִּי־יָבוֹא כְּנֹהַר צַר

20. et veniet ad Zion redemptor
 & redemptor a peccatione
 in Jacob. dixit Dominus
 21. et ego (qui ad altitud) hoc
 dixit Dominus: superius meo quiescit
 super te, et verba mea, quae posui
 in ore tui, non recedent de ore tuo
 et de ore seminis tui, dixit Do-
 minus et nunc et super in seculum.
 2. plange illuminari, quae venit lumen
 tuum, et gloria Domini super te orbe
 3. et iam ecce haec profeta operiet terram
 et caligat populus, et super te operiet Do-
 minus et gloria eff. super te videbitur.
 3. et ambulabit gemitus, et rugit.
 4. in facie tua, et reges in plebs domi
 orbis tui.

†a nutti-
cibus
appor-
tantur
†droma-
des, Jes.
2:23.

רוּחַ יְהוָה נִסְסָה בּוֹ : וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבֵי פִשְׁעֵנוּ 2
 כִּי־עֲקַבְנָאִם יְהוָה : וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אֲמַר יְהוָה 2 1
 רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבַר־יְאֹשֶׁר־שִׁמְתִי בְּפִיךָ לֹא־יִכָּזֵּשׁוּ
 מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּמִפִּי זֶרַע זֶרַע אֲמַר יְהוָה מֵעַתָּה
 יִשְׁעֵי עוֹלָם : וְכָבוֹד יְהוָה עָלֶיךָ זֹמַח : כִּי־הִגֵּד הַחֶשֶׁד יַפְסֹךְ אַרְצֵךָ 2
 וְעָרְפֵל לְאֵמִים וְעָלֶיךָ יִזְחַח יְהוָה וּכְבוֹדוֹ עָלֶיךָ יֵרָאֵה
 וְהִלְכוּ גוֹיִם לְאוֹרֶךָ וּמַלְכִים לְנֹגַהּ זֶרַעֶךָ : שְׂאֵי סָבִיב 4: 3
 עֵינָיו וְרָאִי כָל־סֵם נִקְבְּצוּ כְּאוֹ־לֶךָ בְּנֵיךָ מִרְחוֹק יָבֹאוּ
 וּבִגְתִיךָ עַל־צַד תִּאֲמָנָה : אִם תִּבְרָא וְנִהְרַת וּפְחַד וְרֹחַב הַ
 לְבָבֶךָ כִּי־יִחַפֵּךְ עָלֶיךָ חֲמוֹן יָם חֵיל גוֹיִם יָבֹאוּ לָךְ :
 שְׁפַעַת גַּמְלוֹת תִּכְסֶּךָ בְּכָרִי מִדֹּן וְעֵיפָה כָל־סֵם מִשְׁבָּא 6
 יָבֹאוּ זָהָב וּלְבוֹנָה יִשְׂאוּ וְתַחֲלֹת יְהוָה יִבְשְׂרוּ : כָּל־צֶאֱן 7
 קָדָר יִקְבְּצוּ לָךְ אֵילֵי נִבְיוֹת יִשְׂרָאֵל וְיַעֲלוּ עַל־רִצּוֹן
 מִזְבְּחֵי וּבֵית תִּפְאָרְתִי אֲפָאֵר : מִי־אֵלֶּה כַּעֲב תַעֲוִיפִינָה 8
 וּכְיֹזְנִים אַל־אֲרַבְתֵּיהֶם : כִּי־לִי אֵיִם יִקּוּ וְאֲנִיֹּת 9
 תְּרִישׁ

CAP. D. LX.
 Excitaturque
 eam, ut lucem
 venientem
 accipiat, & in
 gentes dif-
 fundat, quor-
 um sedulitas
 & pietas de-
 feribitur.

פֶּתַח כֶּסֶף 4. ו. הַפְטֵרַת כִּי תָבֵא 1. ו. הַמְרַפָּה 17. ו.

מרשיש בראשונה לחביא בניך מרחוק בספסם ויהבם
 אתם לישם יהונה אלהיה ולקרוש ישראל כי פארך :
 וכן בני נכר חומתיה ומלביהם ישרתונה כי בקצפי
 חכיתיה וברצוני רחמתיה : ופתחו שעריה תמיד יומם
 ולילה לא יסגרו להביא אליה חיל גוים ומלביהם
 נהונים : כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוה יאבדו
 והגוים הרב יחרבו : כבוד חלבונן אליה יבוא ברוש
 תדהר ותאשור יחרו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי
 אכבד : והלכו אליה שחוח בני מעונה והשתחוו על
 כפות רגליה כל מעאציה וקראו לה עיר יהונה ציון
 טו קרוש ישראל : תחת היותה עזובה ושנואה ואין עובר
 ושמתיה לגאון עולם משוש דור ודור : וינקת חלב
 גוים ושד מלכים תינקי וידעת כי אני יהונה מושיעה
 ונאלף אביר יעקב : תחת הנחשת אביא זהב ותחת
 הברזל אביא כסף ותחת העצים נחשת ותחת
 האבנים ברזל ושמתי פקדתך שלום ונגישך צדקה :
 לא ישמע עוד חמס בארצה שר ושבר בגבוליה
 וקראת ישועה חומתיה ושעריה תהלה : לא יהיה
 לה עוד השמש לאור יומם וללנה תירח לא יאיר לה
 והיה לה יהוה לאור עולם ואלהיה לתפארתה : לא
 יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה לה
 לאור עולם ושלמו ימי אכלה : ועמד כלם צדיקים
 לעולם יורשו ארץ נצר מטעו מעשה ידו להתפאר :
 חקטן יהיה לאלה והצעיר לגוי עצום אני יהוה
 בעתה אחישנה :

ff. 119.

*non vult occidit yeltra sol tuq
et luna sua non colligetur spica
dignus eris tibi in hincm hincm
et hincm diei hincm hincm*

*Spiritus Domini super me et
populus exivit domus me ad
evangelizandi in omnes terras :
misit me ad obligande con-
fitebantur ad praedican-
du carnis liber-
tatem et vichit
apertionem carceri
2. ad praedicande ante ve-
luntatij Domini et diem*

Felix Ecclie
fac status,

CAP. 60.
LXI.
Per Messiam
restituendus,
qui hunc in
finem vultus
& missus.

רוח אדני יהוה עלי יען משח יהוה אתי לבשר עניים
 שלחני לחפש לנשבריי לב לקרא לשבויים דרוו
 ולאסורים פקח קוח : לקרא שנת רצון ליהוה ויום
 נקם

עד כאן הפטרת כי תבא .v.22. מטעי ק .x.21.

*ultionis tanquam, ad confo-
lantes omnes lugentes.*

*† pal-
lium.*

*† gloria-
bimini.*

נָקַם לֵאלֹהֵינוּ לְנַחַם בָּל-אֲבֵלִים : לְשׁוֹם לְאֲבֵלֵי צִיּוֹן 3
לְתַתּ לָהֶם פֶּאֶר תַּחַת אֶפֶר שִׁמֵּן שִׁשׁוֹן תַּחַת אֶבֶל
מִעֲטָה תַחֲלֶה תַחַת רוּחַ בְּהָרָה וְקָרָא לָהֶם אֵילֵי הַצֶּדֶק
מִטַּע יְהוָה לְהַתְּפָאֵר : וּבְנֵי חֲרָבוֹת עוֹלָם שִׁמְמוֹת 4
רֵאשֵׁנִים יִקְוֹמָמוּ וְחֲדָשׁוּ עֲרֵי הָרֵב שִׁמְמוֹת דָּוָר וְדָוָר :
וְעִמְדוּ זָרִים וְרָעוּ צְאֻנְכֶם וּבְנֵי נָכָר אֲכָרִיכֶם וּכְרַמֵּיכֶם : ה
וְאַתֶּם כְּחֲנֵי יְהוָה תִּקְרְאוּ מִשְׁרְתֵי אֱלֹהֵינוּ יֹאמֶר לְכֶם 6
חֵיל גּוֹיִם תֹּאכְלוּ וּבִכְבוֹדֵם תִּתְיַמְדוּ : תַּחַת בְּשִׁתְּכֶם 7
מִשְׁנֶה וּבְלִמָּה יִרְגֹּו חֲלָקֶם לִבָּן בְּאַרְצֶם מִשְׁנֶה יִירָשׁוּ
שְׂמַחַת עוֹלָם תַּחֲלֶה לָהֶם : כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱהָב מִשְׁפָּט 8
שִׁנְאָה גֹזֵל בְּעוֹלָה וְנַתַּתִּי פְעֻלַּתִּם בְּאֵמֶת וּבְרִירַת עוֹלָם
אֲכַרּוֹת לָהֶם : וְנִוְדַע בְּגוֹיִם זָרִים וְצִאֲצֻאֵיהֶם בְּתוֹךְ 9
הָעַמִּים כָּל-רְאֵיהֶם יִפְדּוּם כִּי הֵם זָרַע בְּרָךְ
יְהוָה :

*10, Gaudens gaudebo in Do-
mino, exultabit anima mea
in Deo meo, quia in dno se-
cili me respiciens saluti, pal-
lis jubilate invocavit texit
me: lingua non me-
cum confitebitur glo-
ria, et lingua sancti
habitu sacerdotum agit.*

*10, Gaudens gaudebo in Do-
mino, exultabit anima mea
in Deo meo, quia in dno se-
cili me respiciens saluti, pal-
lis jubilate invocavit texit
me: lingua non me-
cum confitebitur glo-
ria, et lingua sancti
habitu sacerdotum agit.*

שִׁשׁוֹן אֵשׁ בִּיהוָה תִּגְלַל נַפְשִׁי בְּאֱלֹהֵי כִי הִלְבִּישְׁנִי בְּגָדֵי
שֵׁשׁ מַעִיל צֶדֶקָה וְעֲמִי כְחַתִּי יִכְהֵן פֶּאֶר וּכְכֹלֶה תַעֲרֶה
כִּי כְלִיָּהּ : בִּי כְאֶרֶץ תּוֹעִיָא צְמִיחָה וּכְנֶגֶת זְרוּעֵיהָ תִצְמִיחַ 11
כִּן יֹאדְנִי יְהוָה יִצְמִיחַ צֶדֶקָה וְתַחֲלֶה נֶגֶד כָּל-הַגּוֹיִם :
לְמַעַן צִיּוֹן לֹא אֲחִישָׁה וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם לֹא אֲשַׁקוּט עַד- 12
יֵצֵא כְנֶגֶת צֶדֶקָה וְיִשׁוּעָתָה כְּלִפִּיד יִבְעַר : וְרָאוּ גּוֹיִם 13
צֶדֶקָה וְכָל-מְלָכִים כְּבוֹדָהּ וְקָרָא לָהּ שֵׁם חֲדָשׁ
אֲשֶׁר פִּי יְהוָה יִקְבְּנֵי : וְהָיִית עֲשֵׂרַת תִּפְאָרֶת בְּיַד- 14
יְהוָה וְצִנּוֹף מְלוּכָה בְּכַף-אֱלֹהֵיהָ : לֹא-יֹאמֶר לָהּ עוֹד 15
עוֹבְדָה וְלֹא-רָצָה לֹא-יֹאמֶר עוֹד שִׁמְמוֹה כִּי לָהּ יִקְרָא
חֲפְצֵי-כָה וְלֹא-רָצָה בְּעוֹלָה כִּי חֲפִין יְהוָה כָּה וְאַרְצָה
תִּבְעַל : כִּי-יִבְעַל בְּחֹר בְּתוֹלַח יִבְעִלוֹה בְּגִיד וּמִשׁוֹשׁ ה
חָתָן עַל-כֹּלָה יֵשִׁשׁ עֲלֶיהָ אֱלֹהֵיהָ : עַל-חֻמְתֶּיהָ 6
יְרוּשָׁלַם חֲפָדֶתִי שְׂמַרִים כָּל-הַיּוֹם וְכָל-הַלַּיְלָה תִּמְדוּ
לֹא

ו. 30. הפטרת וצבים ק 3. ו. 30.

CAP. סב
LXII.
promissa pra-
stante,

& cubodes
dante, qui
Zionem ex-
citant

7 לא יחשו המזכירים את יהוה אל דמי לכם : ואל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלם תהלה
8 בארץ : נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל לא יביקה ואם ישתו בני נכר תירושך
9 אשר יגעת בו : כי מאספיו יאבלחו והללו את יהוה ומקבציו ישתחו בחצרות קדשי :

viamque prae-
parent ad ex-
cipiendam fa-
litem in Iesu.

עברו עברו בשערים פנו דרך העם
סלו סלו המסלה סקלו מאבן הרימו גם על-
העמים : הנה יהוה השמיע אל קצרה הארץ
אמרו לבת ציון הנה ישעה בנה הנה שברו
אתו ופעלתו לפניו : ומראו להם עם הקדש גאולי
יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה :

I ecce si audierit ad estham
terra, dicite illam tyrim, ecce
valv tua venient, et ecce naves
quae cum eo, et opus eius ad mare
I 249.

CAP. 63
LXIII
Dialogus inter
Ecclesiam
& Christum
de victoria
contra ho-
stes,

מיוחה בנה מאדום חמוץ בנדים
מבצורה זה הדור בלבושו צעה ברב כחו אני מדבר
2 בצדקה רב להושיע : מדוע אדם ללבושה ובגדיה
3 כדרך בנת פורה דרכתו לבדי ומעמים אידאיש אתי
ואדרכם באפי וארמסם בחמתי ויו נצחם על בגדי וכל
4 מלבושי אגאלתי : כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה :
ה ואביט ואין עוד ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרעי
6 בחמתי היא סמכתני : ואבוס עמיס באפי ואשכרם
7 בחמתי ואוריד לארץ נצחם : חסדי יהוה
אזכיר תהלות יהוה כעל כל אשר גמלנו יהוה ורב
טוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמיו וכרב חסדיו :
8 ויאמר אך עמי המה בניס לא ישקרו ויהי להם למושיע :
9 בכל צרתם ולא צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו
ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם :
י והמה מרו ועצבו את רוח קדשו ויהפך להם לאויב
I ז הוא נלחם בהם : ויזכר ימי עולם משה עמו איהו
המעלם

f con-
sperfus.
ego loquens in iustitia magis et ver-
tutum.

f torcu-
lar,
Chag.
2:16.

f Gen.
19:16.

quam deprae-
dicat Israel,
petitque ar-
denter gra-
tiam, iam
olim exhi-
bitam,

יעד כאן הפטרת נצבים ib. לו ק. v. 9. פתח בסף v. 2.

המעלם מים את רעה צאנו איזה השם בקרבך את רוח
 קדשו : מוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים
 מפניהם לעשות לו שם עולם : מוליכם בתהמות כפוס
 במדבר לא יבשלו : כבהמה בבקעה תדר רוח יהוה
 תניחנו בן נהנת עמך לעשות לה שם תפארת : הבט
 משמים וראה מזבול קדשה ותפארתה איזה קנאתה
 ונכרותה המון מעידה דוחמיה אלי התאפקו : בראתה
 אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה
 יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך : למה תתענו יהוה
 מדרכיה תקשיח לבנו מיראתה שוב למען עבדיך
 שבטי נחלתה : למען ירשו עמי קדשה צרינו בוססו
 מקדשה : חינו מעולם לא משלת פם לא נקרא שמך
 עליהם לוא קרעת שמים ירדת מפניה הרים נזלו :
 בקרח אש המסים מים תבעה אש להודיע שמך לצדיק
 מפניה גוים ורגזו : בעשותה נראות לא נקוה ירדת
 מפניה הרים נזלו : ומעולם לא שמעו לא האזינו עין
 לא ראתה אלהים וזלתה יעשה למחבה לו : פגעת
 אר שש ועשה צדק בדרכיה ופרוה הן אתה קצבת
 ונחמא בהם עולם ונושע : ונדי כטמא כלנו וכבנר
 עדים כל צדקתינו ונמל כעלה כלנו ועוננו ברוח
 שאנו : ואין קורא בשמך מתעורר להחזיק בך כי
 הסתרת פניה מפני ותמוגנו ביד עונינו : ועתה יהוה
 אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצוינו ומעשה ידך
 כלנו : אל תקצף יהוה עד מאד ואל לעד תזכר עון
 הו הבט נא עמך כלנו : עבי קדשה היו מדבר ציון
 מדבר היתה ירושלם שממה : בית קדשנו ותפארתנו
 אשר הללוה אבותינו היה לשפרת אש וכל מחמדנו
 היה להרפה : העל אלה תתאפק יהוה תחשה ותעננו

& plenariam liberationem,

6 *Non tam tu pater noster qui Abraham
 nesciuit nos sed Israel non agnovit
 nos. Tu Dominus pater noster, redemptor
 noster: a seculo (6) nomen tuum.*
 זכרנו אב. אגרוניל

8 *Indu-
 rabis,
 Job. 39:
 16.*

9 *stipu-
 las.
 7 ebulli-
 sc facit.*

Peccati effectus.

6 *Non scimus ut imundus omnes nos,
 et de iniquitate remotionum omnium
 iustitiae nostrae, et decidimus velut
 folium omnes nos et iniqui men-
 quidatque nos hinc tanquam
 ventus abspulserunt nos.*
 7 *Tu es Dominus! sicut noster tu (6) nos
 nos scimus, sed tu scisti nos, et
 manus tuas omnes nos.*

CAP. סד
LXIV.
Credentibus
paratam,

licet non me-
reatur listam,

Non tulerit

vnde veniam
petit humi-
liter.

CAP. סח LXV.
Dens causas
exponit, cur
gentes rece-
perit, & Iu-
dæos diu ro-
locerit;

א עד מאד : נדרשתי ללוא שאלו נמצאתי

ללא בקשני אמרתי הנני אל נזי לא קרא בשמי :

פרשתי ידי כל היום אל עם סודד ההלכים הרך לא

טוב אחר מחשבתיהם : העם הפכעסים אתי על פני

4 תמיד זבחים בגנות ומקטרים על הלבנים : הישכים

בפברים ובנצורים ולינו האכלים בשער החזיר ופרק

ה פגלים בליהם : האמרים קרב אליה אל תגשבי כי

6 קרשתיך אלה עשן באפי אש יקרת כל היום : הנה

כתובה לפני לא אחשה כי אם שלמתי ושלמתי על-

7 חיקם : עונתיכם ועונת אבותיכם יחדו אמר יהוה

אשר קטרו על ההרים ועל הגבעות חרפני ומדתי

8 פעלתם ראשנה על חיקם : זה אמר

יהוה כאשר ימצא התירוש באשכול ואמר אל-

9 תשחיתו כי ברכה בו כן אעשה למען עבדי לבלתי

השחית הכל : והוצאתי מעקב זרע ומיהודה יורש

10 הרי וירשוח בחירי ועבדי ישכנו שמה : והיה השרון

לנוה צאן ועמק עקור לרבין בקר לעמי אשר דרשוני :

ואתם עובי יהוה השכחים אתהר קדשי הערכים לגד

שלחן והממלאים למני ממסך : ומניתי אתכם לחרב

וכלכם לטבח תכרעו יען קראתי ולא עניתם דברי

ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי

בחרתם :

11 לכן כה אמר אדני יהוה הנה עבדי יאכלו

ואתם תרעבו הנה עבדי ישתו ואתם תצמאו

12 הנה עבדי ישמחו ואתם תבשו : הנה עבדי

ירגו מטוב לב ואתם תצעקו מכאב לב ומשבר

טו רוח תלילו : והנחתם שמכם לשכועה לבחירי

והמיתך אדני יהוה ולעבדי יקרא שם אחר : אשר

המתכרך

אל ק' 7. וומרק ק' 4.

2 *Supra di manus meae sicut ad populum
conspicua; ampulaz by sign non*
3 *horam pot cogitatu meum.*
4 *והנה עבדי יאכלו*

† fru-
strum.

I I Gen.
30:11.
E 2 f Prov.
23:10.

his tamen
spem conuer-
sionis & gra-
tie facit
vberimx,

suam erigit,
iisque salu-
tem, hosti-
bus vero exi-
tium denun-
ciat.

החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם
 למען שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבשו
 6 קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול
 7 לאיביו: בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא חבל לה
 8 והמליטה זכר: מי שמע בזאת מי ראה כאלה היוחל
 ארץ ביום אחד אם יולד גוי פעם אחת כי חלה גם
 9 ילדה ציון את-בניה: האני אשביר ולא אוליד ואמר
 יהוה אם אני המוליד ועצרתני אמר אלהיך:
 שמהו את-ירושלם וגילו בה כל-אהביה
 שישו אתה מישוש כל-הפתאבלים עליה:
 למען תינקו ושבעתם משר מנחמיה למען תלמזו
 והתענגתם מזיו כבודה:
 אמר יהוה הנני נוטה אליה כנהר שלום וכנחל שוטף
 כבוד גוים וינקתם על-צד תנשאו ועל-ברכים
 תשעשעו: כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם
 4 וברו שלם תנחמו: וראיתם וישש לבכם ועצמותיכם
 פרישא תפרחנה ונודעה יר יהוה את-עבריו וועם את-
 5 איביו: כי חגרה יהוה באש יבוא וכסופה מרדכבתיו
 6 להשיב פחמה אפו וגערתו בלהבי אש: כי באש יהוה
 נשפט ובחרבו את-כל-בשר ורבנו חללי יהוה:
 7 המתקדשים והמטהרים אל-הנגות אחר אחר בתוך
 אכלי בשר החזיר והשקין והעכבר יחדו יספו נאם-
 8 יהוה: ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ את-
 9 כל-הגוים והלשונות ובאו וראו את-כבודי: ושמתי בהם
 אות ושלחתי מהם פליטים אל-הגוים תרשיש פול ולוד
 משכי קשת תובל ויון האיים הרחקים אשר לא שמעו
 את-שמעי ולא ראו את-כבודי והגידו את-כבודי
 כ בוגים: והביאו את-כל-אחיכם מפל-הגוים: מנחהו
 ליהוה

† Amos
6:3.

† doler

By form. exaltat.

1 † ex-
p-
matis
2 † ex
splendo-
re

3 *Non est quae ualeat lacrimis
blatibus eorum: hi ego con-
solabor eos.*

אחת ק' 17. פתח באתנח 14. v.

¶ super
vercda-
tis

ליהוה בסוטים וברכב ובצפים ובפרדים ובפררות
 על הר קדשי ירושלם אמר יהוה כאשר יביאו בני
 ישראל את המנחה בכלי טהור בית יהוה : וגם מהם 1
 אקח לכהנים ללוים אמר יהוה : כי כאשר השמים 2
 החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה עמדים לפני
 נאם יהוה כן יעמד זרעכם ושמכם : והיה מדי חדש 3
 בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות
 לפני אמר יהוה : ויצאו וראו כפגרי האנשים הפשעים 4
 בימי תולעתם לא תמות ואישם לא תכבה והיו הראו
 לכל בשר : והיה מדי חדש

24) Repudiatus et violatus
 cadaveris prope praevan-
 cantium in me: quia venit
 eorum non motes-
 tum, Dan. 12:2
 et iniquus, et erunt paucis
 omni carni.

סכום הפסוקים של ישעיה אלף ומאתים ותשעים
 וחמשה . ברית ניהח ארצה סימן . וחציו . כי אם שם
 אדיר . וסדריו כל . והיה יי למלך על כל הארץ סימן .

a) Ez. 10: 41. b) cap. 33: 21. c) Zach. 14: 9.

d) v. 2. Reg.
in fine.

חוק ונתחוק

דברי

LIBER JEREMIAE,

Græc. ΙΕΡΕΜΙΑΣ, Hebr.

ירמיה

CAPUT I. א

Jeremias sub
Iosia iuue-
nis vocatus,
& donis in-
structus in-
signibus.

א דבר ירמיהו בן חלקיהו מן חכתיים אשר
2 בענתות בארץ בנימן: אשר היה דבר יהוה
אליו בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה
3 שנה למלכותו: ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה
עד תום עשרת עשרה שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך
יהודה עד גלות ירושלם בחדש החמישי:

אזורה

4 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: במהם אצריך בנטן ובעתיד
ובמהם תצא מרחם הקדשתיך נביא לגוים נתתיך:
6 ואמר אהוה אדני יהוה הנה לא ידעתי דבר כי נער
7 אנכי ויאמר יהוה אלי אל תאמר נער אנכי כי על כל
8 אשר אשלחה תלך ואת כל אשר אצוה תדבר: אל
9 תירא מפניהם כי אתה אני להצלה נאם יהוה וישלח
יהוה את ידו ויגע על פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי
דברי בקיף: ראה הפסדתיך היום הזה על הגויפ ועל
הממלכות למתוש ולמתוץ ולהאבד ולהרוס לבנות
11 ולינמוע: ויהי דבר יהוה אלי לאמר מדה
12 אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה: ויאמר
יהוה אלי היטבת לראות כי שקד אני על דברי
לעשות:

4. Postquam formam tibi utro-
visi t. et ut loquar genti de me tibi
et iacobiticis t.
9. et nihil dominum / pa. et legit
vixi et peccavi. et dixit d'gus me:
ecce dedi verba mea in os tuum.
11. vidi presertim de die hac super
gentes / et terra regna ad evellendam
et ad diruendam et ad disperendam
domum et ad destruendam iad p'ed-
ficandum et ad plantandum.

13 ויהי דבר יהוה: אלי שנית לאמר מדה אתה ראה
ואמר סיר נפוח אני ראה ופגיו מפני צפונה:
14 ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל
15 וישבי הארץ: כי הנני קרא לכל משפחות ממלכות
צפונה נאם יהוה וכאו ונתנו איש כסאו פתח ו שערי
ירושלם

הפסרת ואלה שמות וגם הפסרת ראשי הממות 1.5
יתיר ו' 5.5

duplucque
visone con-
firmatus.

ירושלם ועל כל חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה :

ודברתי משפט איתם על כל רעתם אשר עזבוני 16

ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם ואתה 17

תאזור מתניד וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי

אצווק אל תחת מפניהם פן אחתק לפניהם : ואני הנה 18

נמתיק היס לעיר סבצר ולעמוז ברזל ולחמות גזשת

על כל הארץ למלכי יהודה לשליה לכהניה ולעם

הארץ ונלחמו אליה ולא יזמלו לה כי אתה אני נאם 19

יהוה להצילך

*Ecce ego dedi te hodie in civi-
tatemmunitionis (munitionem)
et in columnam ferream et
in murus aeris (aeris) super om-
nem terram: regibus Iherusalem
et principibus et sacerdotibus
et populo terrae.
Et stellabunt contra te et non
procevalerunt tibi: quia tecum
ego (sum), ait Dg, ad liberandū te.*

ויהי דבר יהוה אלי לאמר : הלוך וקראת באוני א 2

ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לה חסד נעורייך

אהבתי כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא

זרועה : קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל- 3

אכליו יאטמו רעה תבא אליהם נאם יהוה : 0

שמעו דבר יהוה בית יעקב וכל משפחות 4

בית ישראל : כה אמר יהוה מהמצאו אבותיכם בל ה

עול כי דחקו מעלי וילכו אחרי ההבל ויחבלו : ולא 6

אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המוליד

אתנו במדבר בארץ ערבה ושוחה בארץ ציה וצלמות

בארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם :

ואביא אתכם אל ארץ הפרמל לאכל פריה וטובה 7

ותכאו ותטמאו את ארצי ונחלתי שמתם לתועבה :

הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא דעתי 8

והרעים פשעו בי והנביאים נבאו כפעל ואחרי לא

יועלו הלכו : לכן עד אריב אתכם נאם יהוה ואת בני 9

בניכם אריב : כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו

והתבוננו מאד וראו הן היתה כזאת : החימר גיל 10

אלהים והפסד לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא

כבבב Bbbbb יועיל

*de-
spon-
sionum*

(terra completa)

CAP. I. II.
Ingratitudo
& apostasia
Israëlis re-
darguitur &
exaggeratur.

v. 4. עד כאן הפטרת ואלה שמות ומנות v. 3.
הפטרת מסעי

12 יועיל : שמו שמים על זאת ושערו חרמו מאד נאם
 13 יהוה : כי שמים רעות עשה עמי אתי עזבו מקור מים
 חיים להציל להם בארות בארת נשפלים אשר לא
 14 יכלו המים : העבד ישראל אם יליד בית הוא מרוע
 15 טו היה לבן : עליו ישאנו כפרים נתנו קולם וישיתו ארצו
 16 לשמה ערו נצתה מבלי ישב : גם בני נף ותחפנס
 17 ירעה קדקד : הלוא זאת תעשה לה עובד את יהוה
 18 אלהיך בערת שולכה בדרך : ועתה מה לך לדרך
 מצרים לשתות מי שחור ומה לך לדרך אשר לשתות
 מי נהר : תלסדה רעתה ומשבותיה תוכחה ודעי וראי
 כי רע ומה עובד את יהוה אלהיך ולא פתחת אליך
 כ נאם אדני יהוה צבאות : כי מעולם שברתי עלך
 נתקתי מוסרותיך ותאמרי לא אעבוד כי על כל גבעה
 1 גבהה ותחת כל עץ רענן את צעה זנה : ואנכי
 נטעתיה שורק כלח זרע אמר ואיך נהפכת לי סורי
 2 הגפן נכריה : כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך ברית
 3 נכתם עונה לפני נאם אדני יהוה : איך תאמרי לא
 נטמאתי אחרי הבעלים לא הלכתי ראי דרכך בניא
 4 דעי מה עשית בכזה קלה משרכת דרכיה : פרה ולמד
 מדבר באות נפשו שאפה רוח תאנתה מי ישיבנה כל
 כה מבקשה לא ייעפו בחדשה ימצאונה : מנעי רגלך מיהר
 5 וגורנה מצמאה ותאמרי נואש לוא כי אהבתי זרים
 6 ואחריהם אלה : כבשת נגב כי ימצא כן הכישו בית
 ישראל הפה מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאיהם :
 7 אמרים לעין אבי אתה ולאבן את ילדתי כי פנו אלי
 ערה ולא פנים ובעת רעתם יאמרו קומה והושיענו :
 8 ואיה אלהיך אשר עשית לך יקומו אם יושיעה
 בערת רעתך כי מספר ערה היו אלהיך
 יהודה

12 Observe scilicet coeli supra hoc, & haerel-
 cite, desolandi ne vehementer, de p[ro]p[ri]e
 13 Nam duo mala fecit populo meo: ne
 desoliquarunt vitem, aquam vi-
 ventium, ad excludenda Urbis, et per-
 uas, & fons, & sinquam tractos, quae
 non contribuant aquas.

19 *Excepi p[ro]p[ri]e de malitia tua, & ave-
 rasti, & non recipiunt te, et si-
 timos, ut palam et ab arum
 est, qui est de dominum
 meo, & non tuum, & non propter
 munus, quia sunt, dicit, & deus
 excruciatum.*

hic poez
 ius illi infi-
 lte, quibus
 tamen non
 est emenda-
 tus.

fina) palmites
 degeneres.
 Exceptiones
 populi occu-
 pantur & fol-
 uantur.
 † dromas, cf.
 Jel. 60:6
 † corrigians.
 † appetitus e.

f vitem
 nobi-
 lem,
 Jel. 5:2.
 † Prov.
 25: 20.
 † Mal.
 3:2.
 † macu-
 las reti-
 nebit
 † affue-
 tus.
 † lita.

ותחפנסם ק' v. 16. נצתה ק' v. 15. פתח בטף v. 14.
 נפשה ק' v. 24. אעבור ק' v. 20. קמץ בזק v. 19.
 ילדתנו ק' v. 27. יוגורנה ק' v. 25.

יהודה :

למה תריבו אלי כלכם פשעתם כי נאם יהוה : לשוא ^{prostra} ע
 חפיתי את בניכם מוסר לא לקחו אכלה חרבתכם
 נביאיכם כאריה משחית : חרור אתם ראו דבר יהוה ^{constant} 3 1
 המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה מדוע אמרו
 עמי רדנו לוא נבוא עוד אליך : התשבחה בתולה עדיה 3 2
 כלה קשריה ועמי שבוני ימים אין מספר : מיה תיטבי 3 3
 דרכך לבקש אהבה לכן גם את הרעות לפדתי את-
 דרכך : גם בכנפיה נמצאו דם נפשות אביונים נקיים 3 4
 לא במהתרת מצאתים כי על-כל-אלה : ותאמרי כי לה ^{Ex. 22}
 נקיתי אך שב אפו ממני הנני נשפט אותך על-אמרך ^{supra}
 לא חטאתי : מה תחולי מאד לשנור את דרכך גם 3 6
 ממצרים תבשי כאשר בשת מאשור : גם מאת זה תצאי 3 7
 וידרך על-ראשך כי מאס יהוה במבטחך ולא תצליחי
 להם : לאמר הן ישלח איש את-אשתו והלכה מאתו א
 והיתה לאיש אחר הישוב אליה עד הלוא חנוף מתנף
 הארץ ההיא ואת-גית רעים רבים ושוכ אלי נאם יהוה :
 שאי עינך על שפים וראי איפה לא שגלת על-דרכים 2
 ישבת להם כערכי במדבר ותחניפי ארץ בנותיה
 וברעתה : וימנעו רבבים ומלקוש לוא היה ומצח אשה 3
 זונה היה לך מאנת הכלם : הלוא מעתה קראתי לי 4
 אבי אלוף נערי אתה : הינטור לעולם אם-ישמר ה
 לנצח הנה דברתי ותעשי הרעות ותוכל :
 ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו המלך הראית 6
 אשר עשתה משבה ישראל הלכה היא על-כל-הר
 גבה ואל-תחת כל-עין רענן ותוני-שם : ואמר אחרי 7
 עשתה את-כל-אלה אלי תשוב ולא-שברה ותראה
 בגוה אחותה יהודה : וארא כי על-כל-ארות אשר 8
 נאפה Bbbbb 2 בבבבב

† Jof. 24.7. † Hof. 72.1. † care- nar. Jel. 3:20.

CAP. 1. III. Ad penitentiam seu octur adultera Israel & Iuda, firpe & ferio,

T. your supply, t. 7 perfida, v. 10.

שכבת ק v. 2. למדת ק v. 33. ב טעמים v. 31. ותרא ק v. 7. יתיר י v. 5. יתיר ל v. 4.

נאפה משבה ישראל שלחתי ואתן את ספר
 ברייתיה אליה ולא יראה בגדה יהודה אחותה ותלך
 9 ותזן גם היא : והיה מקל זנותה ותחנף את הארץ
 ותנאף את האבן ואת העץ : וגם ככל זאת לא שבה
 אלי בגדה אחותה יהודה בכל לבה כי אם בשקר
 11 נאם יהוה : ויאמר יהוה אלי צדקה
 12 נפשה משבה ישראל מפגרה יהודה : הלך וקראת
 את הדברים האלה צפונה ואמרת שובה משבה
 ישראל נאם יהוה לוא אפיל פני בכם כי חסיד אני
 נאם יהוה לא אטור לעולם : אך דעי עונך כי ביהוה
 13 אלהיך פשעת ותפוזי את דרכיך לזרים תחת כל עין
 14 רענן וקולך לא שמעתם נאם יהוה : שובו בני
 שוככים נאם יהוה כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי
 אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם
 15 ונתתי לכם רעים כלפי ורעו אתכם דעה
 16 והשכיל : והיה כי הרבו ופריתם בארץ בימים החמה
 נאם יהוה לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא יעלה
 17 על לב ולא יזכרו בו ולא יפקדו ולא יעשה עוד בעת
 ההיא יקראו לירושלם כסא יהוה ונקוו אליה כל
 הגוים לשם יהוה לירושלם ולא ילכו עוד אחרי
 18 שררות לבם הרע : בימים
 החמה ילכו בית יהודה על בית ישראל ויבאו יחדו
 מארץ צפון על הארץ אשר הנחלתי את אבותיכם :
 19 ואנכי אמרתי איה אשיתך בפגלים ואתו לך ארץ
 חמדה נחלת צבי צבאורת גוים ואמר אבי תקראו לי
 כ ומאחרי לא תשובו : אכן בגדה אשרה כרעה בן
 21 בגדתם כי בית ישראל נאם יהוה : קול על שפיים
 נשקע בכי תחונני בני ישראל כי העו את דרכם
 שכחו

Verbum

fr. y.

veritas refractaria Israel dicitur non factam eadem facit magis in veritate mihi cor ego (ram) dicitur non servabo terram in saeculum.

Verax habet in seculo iniquitatem suam quia in Domini suum dicitur praevocata est.

veram & fictam,

cuius spes & fructus puniuntur.

תשובי ק' ib. תקראי ק' v. 19. קמץ במרחק v. 20. קמץ בזק v. 21.

שָׁכְחוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם : שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבְכִים 2
 אֲרֹפֶה מְשׁוֹבְתֵיכֶם הֲנֵנוּ אֲתָנוּ לָךְ כִּי אֲתָה יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ : אֲכֹן לִשְׁקֹר מִגְבְּעוֹת הַמֶּזֶן הָרִים אֲכֹן 3
 בַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ תִשְׁוִיעַת יִשְׂרָאֵל : וְהִצַּלְתָּ 4
 אֶכְלֶה אֶת־יָדַי מִנְעֻרֵינוּ מִנְעֻרֵינוּ אֶת־צִאֲנָם
 וְאֶת־בְּקָרָם אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם : נִשְׁכַּבְהָ כֹה
 בְּכִשְׁתָּנוּ וְתִכְסְּנוּ כָל־תְּנוּ כִּי לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ חֲטָאנוּ
 אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ מִנְעֻרֵינוּ וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא שָׁמַעְנוּ
 בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ : אִם־תֵּשׁוּב יִשְׂרָאֵל וְנָאִם־יְהוָה 5
 אֵלַי תֵּשׁוּב וְאִם־תִּסָּר שְׁקִירָה מִפְּנֵי וְלֹא תִנּוּד :
 וְנִשְׁבַּעְתָּ חַי־יְהוָה בְּאֵמֶת בְּמִשְׁפַּט וּבַעֲדָקָה וְהִתְפַּרְכוּ 6
 בּוֹ גוֹיִם וְבוֹ יִתְהַלְלוּ :
 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה לְאִישׁ יְהוּדָה וּלְיְרוּשָׁלַם וְלֵאמֹר 3
 לָכֶם גֵּר וְאֶל־תּוֹרַעוּ אֶל־קִצִּים : הַפְּלוּ לַיהוָה וְהִסְרוּ 4
 עֲרֻזוֹת לְבַבְכֶם אִישׁ יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם פִּן־
 תִּצַּח כְּאִשׁ חֲמָתִי וּמַעֲרָה וְאִין מִכְפָּה מִפְּנֵי רַע
 מַעֲלָלֵיכֶם : הִגִּידוּ בַיהוָה וּבִירוּשָׁלַם הַשְׁמִיעוּ וְאָמְרוּ ה'
 וְתַקְעוּ שׁוֹפָר בְּאַרְצָן קְרָאוּ מְלֹאוּ וְאָמְרוּ הַאֲסִפוּ וּנְבֹאֵה
 אֶל־עָרֵי הַמִּבְצָר : שְׂאוּ־נֶס צִיּוֹנָה הִעִיזוּ אֶל־תַּעֲמְדוּ כִּי 6
 רָעָה אֲנִכִּי מְבִיאָה מִצָּפוֹן וְשֹׂכֵר גְּדוֹר : עֲלֶה אֲרִיֶּה 7
 מִסַּבְכוֹ וּמִשְׁחִית גוֹיִם נֶסַע יֵצֵא מִמִּקְמוֹ לְשׁוֹם אֲרָצָךְ
 לְשִׁמָּה עָרֶיךָ תִּצְיָנָה מֵאִין יֹשֵׁב : עַל־זֹאת חָגְרוּ שָׁקִים 8
 סָפְדוּ וְהִלְלוּ כִּי לֹא־שָׁב חֲרוֹן אַף־יְהוָה מִמֶּנּוּ : וְהָיָה 9
 בַּיּוֹם הַהוּא נָאִם־יְהוָה יִבְרַךְ לֵב־הַמֶּלֶךְ וְלֵב־הַשָּׂרִים
 וְנִשְׁמוּ חֲכֵהִים וְהִנְבִּיֵאִים יִתְלַחֲדוּ : וְאָמַר אֲהֶה אֲדַנִּי י'
 יְהוָה אֲכֹן הִשָּׂא הַשְּׂאֵת לְעַם הַזֶּה וּלְיְרוּשָׁלַם לֵאמֹר
 שְׁלוֹם יְהִיָה לָכֶם וְנִגְעָה חֲרָם־עַד־הַנֶּפֶשׁ : בַּעַת הַהִיא 11
 יֵאמַר לְעַם־הַזֶּה וּלְיְרוּשָׁלַם רֹחַ צַח שְׁפִים בְּמִדְבַר דְּרָךְ
 בִּבְכֻבָּב 3 Bbbbbb

non in Domino dico no pro (6) Sicut Israel.

Si revertis Sicut Israel, dicitur ad me revertite. abominatio

novallata vobis no Hos. vale M ut servatis ante: 12. Spiritus. Non occidit dile vos Domino et auferet praecipua cordis vestri, vii fuit et habitab- vos f. m. f. a. h. a. n. ne forte aqae dicitur et non in vobis et servat et non (sed in) linguam a facieby maliciai ad bonum vestra.

fz. Sam. 18: 9.

CAP. 7. IV. Ob neglecta refipifcentiam

poenae denunciantur.

נבואה דד plangere

תקעו ק' v. 5. כצל v. 22.

12 בַּת-עַמִּי לֹא לִזְרוֹת וְלֹא לְהִכָּר: רוּחַ מְלֵא מֵאֵלָה
 13 יָבוֹא לִי עֲתִידָה נְסִי אֲנִי אֲדַבֵּר מִשְׁפָּטִים אוֹתָם: הִנְהִי
 כַּעֲנָנִים יַעֲלֶה וּכְסֹפֶה מִרְכָּבוֹתָיו קָלוּ מְנַשְּׂרִים סִסְיוֹ
 14 אוֹי לִנְוֹ כִּי שִׁדְדֵנוּ: כִּכְסֵי מַרְעָה לִבָּהּ יְרוּשָׁלַם לְמַעַן
 טו תִּשְׁשַׁעַן עַד-מְתֵי תַלְיִן בְּקִרְבָּךְ מַחֲשָׁבוֹת אוֹנֶךָ: כִּי קוֹל
 16 מִגִּיד מִבְּנֵי וּמִשְׁמִיעֵי אֶזְנוֹן מֵהַר אֶפְרַיִם: הִזְכִּירוּ לְגוֹלִים הִנֵּה
 חֲשַׁמְיֵעוּ עַל-יְרוּשָׁלַם נִצָּרִים בְּאִים מֵאַרְצֵי חֲמִרְחָק וַיִּתְּנוּ
 17 עַל-עַרְבֵי יְהוּדָה קוֹלָם: כִּשְׁמֵרֵי שְׂדֵי הַיָּד עֲלֶיהָ מִסְכִּיב כִּי-
 18 אֲתִי מֵרְתָהּ נֶאֱמַר יְהוָה: דִּרְכָךְ וּמַעַלְלֶיךָ עָשׂוּ אֵלֶיךָ לֶךְ
 19 זֹאת רָעַתְךָ כִּי מָר כִּי נִגַע עַל-לִבְךָ: מַעֲיֹא אוֹחִילָה
 כ שׁוֹפֵר שְׁמִיעֵתִי נִפְשֵׁי תְרוּעַת מַלְחָמָה: שָׁבֵר עַל-שִׁבְרֵי
 נִקְרָא כִּי-שִׁדְדָה כָּל-הָאָרֶץ פְּתָאוּם שִׁדְדוּ אֱהִלִי רִנַּע
 21 יִדְעֵתִי: עַד-מְתֵי אֲרָאֶה-נָס אֲשַׁמְעָה קוֹל שׁוֹפֵר:
 22 כִּי אוֹיֵל עַמִּי אוֹתִי לֹא יֵדְעוּ בְנִים סְכֵלִים הִמָּה
 וְלֹא נְבוֹנִים הִמָּה חֲכָמִים הִמָּה לְהִרְעֵ וְלִהְיֵיב לֹא
 יֵדְעוּ: רֵאִיתִי אֶת-הָאָרֶץ וְהִנֵּה תִהְיֶה וּבָהוּ וְאֵל-הַשָּׁמַיִם
 24 וְאִין אוֹרָם: רֵאִיתִי הַהָרִים וְהִנֵּה רַעֲשִׁים וְכָל-הַגְּבוּעוֹת
 כֹּה הִתְקַלְקְלוּ: רֵאִיתִי וְהִנֵּה אִין הָאָרֶם וְכָל-עוֹף הַשָּׁמַיִם
 26 נָדְדוּ: רֵאִיתִי וְהִנֵּה הַכְּרָמִל הַמְדַבֵּר וְכָל-עֲרֵיו נִתְעַזּוּ
 מִפְּנֵי יְהוָה מִפְּנֵי חֲרוֹן אַפָּי:
 27 כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה שְׁמַמָּה תִהְיֶה כָּל-הָאָרֶץ וְכֹלֶה לֹא
 אֵעֲשֶׂה:
 28 עַל-זֹאת תֵּאבֵל הָאָרֶץ וְקִדְדוּ הַשָּׁמַיִם מִמַּעַל
 עַל כִּי-דִבַּרְתִּי זַמְתִּי וְלֹא נִתְמַתִּי וְלֹא-אֲשׁוּב
 מִמִּנְעָה:
 29 מִקוֹל פְּרִשׁ וְרִמְחָה קִישַׁת בְּרַחַת כָּל-הַעֵיִר בְּאוּ בְעֵבִים
 ל וּבְכַפָּיִם עָלָיו כָּל-הַעֵיִר עֲזוּבָה וְאִין יוֹשֵׁב בְּהוֹן אִישׁ וְאִתִּי
 שְׂדוּר

Lava a malitia cor fa-
um 7. iudalem, ut lib
va 11.

חיל אחילה
Solentur brigari,
dofia

Sapienter illi fuerit ac
facienda, sed bene de
cor non movant.

f in pe-
tras,
Job. 30:
6.

אוּחִילָה ק' 19. קִמְצָן בּוֹק' 18. פֶּתַח בְּסֹף 11. v.
וְאֵת ק' 30. שְׁמִיעֵת ק' ibid.

quas voces
parthetice ex-
aggerat &
lugct.

שְׂרֹד מִחַתְעֵשִׁי כִּי תִלְבְּשִׁי שְׁנֵי כִּי תַעֲדִי עֲדֵי זֹהֵב כִּי
 תִקְרָעִי בַפּוֹךְ עֵינֶיךָ לְשׂוֹא תִתִּיפִי כִּאֲסֻרָה עֹגְבִים
 גַּפְשֶׁךָ יִבְקָשׁוּ: כִּי קוֹל כְּחֹלָה שָׁמַעְתִּי צָרָה כַּמִּכְבִּירָה 1
 קוֹל בַּת צִיּוֹן תִּתְיַפֵּחַ תִּפְרֹשׁ כַּפֶּיהָ אֵוִינָא לִי כִי עִיפָה
 גַּפְשִׁי לְהִרְגִים: שׁוֹטְטוּ בְּחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם וּרְאוּ א
 נָא וְדַעוּ וּבְקָשׁוּ בְּרַחוּבוֹתֶיהָ אִם תִּמְצְאוּ אִישׁ אִם יֵישׁ
 עִשָּׂה מִשְׁפֵּט מִבְּקֹשׁ אֲמִנָה וְאִסְלַח לָהּ: וְאִם חִי־יְהוֹה 2
 יֹאמְרוּ לָכֵן לְשֶׁקֶר יִשְׁבְּעוּ: יְהוֹה עֵינֶיךָ הֲלוֹא לְאֲמִנָה 3
 חִכִּיתָה אֲתָם וְלֹא חָלָו כְּלִימָם מֵאֲנִי קָחַת מוֹסֵר חֲזָקוֹ
 פְּנִיחָם מִסְּלַע מֵאֲנִי לְשׁוֹב: וְאֲנִי אֲמַרְתִּי אֶךְ דְּלִים הֵם 4
 נִזְאָלוּ כִי לֹא יָדְעוּ דְרַךְ יְהוֹה מִשְׁפֵּט אֱלֹהִים: אֲלֹכָה ה
 לִי אֶל הַגְּדֹלִים וְאֲדַבְּרָה אֲתָם כִּי הִמָּה יָדְעוּ דְרַךְ יְהוֹה
 מִשְׁפֵּט אֱלֹהִים אֶךְ הַמָּה יַחֲדוּ שִׁבְרוּ עוֹל נִתְקוּ
 מוֹסְרוֹת: עַל־כֵּן הִכָּם אֲדִיחַ מֵעַר וְאֵב עַרְבוֹת יִשְׂרָאֵם 6
 נִמְר שֶׁקֶר עַל־עֵרִיחָם כִּלְחִיּוּצָא מִהֲנָה יִטְרַף כִּי רַבּוֹ
 פִּשְׁעֵיהֶם עֲצָמוּ מִשְׁבוֹתֵיהֶם: אִי לֹאֲרַת אִסְלוּחַ לָךְ 7
 בְּנִיךָ עֹבְרוֹנִי וַיִּשְׁבְּעוּ בְּלֹא אֱלֹהִים וְאִשְׁבַּע אֲתָם וַיִּנְאָפוּ
 וּבֵית זֹנָה יִתְגַּדְּדוּ: סוֹסִים מוֹזְנִים מִשְׁבִּים הֵיוּ אִישׁ אֶל־ 8
 אִשֶׁת רַעְהוּ יִצְחָלוּ: הַעַל־אֱלֹה לֹא אֶפְקֹד נָאִם יְהוֹה 9
 וְאִם בְּגוֹי אֲשֶׁר־כֹּזֵה לֹא תִתְנַקֵּם גַּפְשִׁי:
 עָלוּ בְּשִׂרוֹתֶיהָ וּשְׁחַתּוּ וְכֹלָה אֶל־תַּעֲשׂוּ
 חִסְרוֹ נְטִישׁוֹתֶיהָ כִּי לֹא לִיהוֹה הַמָּה: כִּי בְּגוֹד בְּגוֹדוֹ 11
 כִּי בֵית יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה נָאִם יְהוֹה: כַּחֲשׂוּ בִיהוֹה 12
 וַיֹּאמְרוּ לֹא הוּא וְלֹא־תָבוֹא עֲלֵינוּ רָעָה וְחָרֵב וְרָעַב
 לֹא נִרְאָה: וְהַנְּבִיאִים יִהְיוּ לְרוּחַ וְהַדְּבָר אֵין בָּהֶם כֹּחַ 13
 יַעֲשֶׂה לָהֶם: לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוֹה אֱלֹהֵי 14
 צְבָאוֹת יְעַן דְּבַרְכֶם אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה הִנְנִי נֹתֵן דְּבָרִי
 בְּפִיךָ לְאֵשׁ וְהָעָם הַזֶּה עֲצִים וְאֶכְלָתֶם: הִנְנִי מֵבִיא 15
 עֲלֵיכֶם

CAP. IV. V. Causae poenarum praecipuae cum poenis repetuntur.

... ..

Domine oculi tui non sunt ad iherusalem

†suffi-
zant

†sagina-
ti

†verbū. I
Hof. 1:2.

מִיוֹנִים ק' 8. v. אִסְלַח ק' 7. v.

עליכם גוי מפרחק בירי ישראל נאם יהוה גוי איתן
 הוא גוי מעולם הוא גוי לא תדע לשונו ולא תשמע
 16 מה ידבר: אשפתו כקבר פתוח כלם גבורים: ואכל
 קציריה ולחמיה יאכלו בנייה ובנותיה יאכל צאנה ובקרה
 יאכל גפנה ותאנתה ירשש ערי מכצריה אשר אתה
 18 בטח בהנה בחרב: וגם בימים ההמה נאם יהוה לא
 19 אעשה אתכם כלה: והיה כי תאמרו תחת כה עשה
 יהוה אלהינו לנו את כל אלה ואמרת אליהם כאשר
 עובתם אותי ותעבדו אלהי גבר בארצכם כן תעבדו
 כ זרים בארץ לא לכם: הגידו זאת בבית
 21 יעקב והשמיעוה ביהודה לאמר: שמעו נא זאת עם
 סכר ואין לב עינים להם ולא יראו אונים להם ולא
 ישמעו: האותי לא תיראו נאם יהוה אם מפני לא
 תחילו אשר שמתי חול גבול ליס חק עולם ולא
 יעברנהו ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו ולא יעברנהו:
 ולעם הזה היה לב סורר ומורה סרו וילכו: ולוא אמרו
 כלבכם נירא נא את יהוה אלהינו חנתן גשם ויורה
 ומלקוים בעתו שבעת הקורת קציר ישמר לנו:
 כה עונותיכם הטו אלה וטאותיכם מנעו הטוב
 מכם: כי נמצאו בעמי רשעים ישור בשך יקושים
 27 הציבו משחית אנשים ילכו: ככלוב מלא
 עוף כן בתיהם מלאים מרמה על כן גדלו ויעשירו:
 28 שמנו עשתו גם עברו דברי רע דין לא דנו דין יתום
 29 ויצליחו ומשפט אביונים לא שפטו: העל אלה לא
 אפקד נאם יהוה אם בגוי אשר כורה לא תתנקם
 גפשי:

22 non quia me non timebit
 dicit deus et a facie eius
 non pascibit: qui posui arcem
 terram marii statu-
 tum seculi: non transibit
 illud. Et commovebuntur et
 non praevalerunt et
 23 non praevalerunt et
 24 tumultuabuntur et
 ego et non transibit
 illud
 25 Non dixerunt in corde
 suo: meta manus nostrae
 manuum d. nostrae dardan
 pluriam et tempestivam
 26 vel septimanam in tempo-
 re sup: qui septimanas
 27 stabit melli custodiam
 nobis.

28 splen-
 descunt
 29
 7 tho:ren
 dum, 13
 14

Iterata ad
 poenitentiam
 adhortatio.

שמרה ושעורה נהיתה בארץ: הנבאים נבאו
 בשקר והכהנים ירדו על ידיהם ועמי אהבו כן
 ומה

יורה ק v. 24

ומה תעשו לאחריתה : העזו בני ימון מקרב א
 ירושלם ובתקוע תקעו שופר ועל בירת הכרם שאו
 משאת כי רעה נשקפה מצפון ושבר גדול : הנה
 והמעננה דמיתי בת ציון : אליה יבאו רעים ועדריהם
 תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את ירו : קדשו
 עליה מלחמה קומו ונעלה בצהרים או לנו כי פנה
 היום כי ינטו צללי ערב : קומו ונעלה כלילה ונשחיתה ה
 ארמנותיה : כי כה אמר יהוה צבאות
 ברתו עצה ושפכו על ירושלם סללה היא העיר הפקר
 כלה עשק בקרבה : כחקיר בוד מימיה כן הקרה
 רעתה חמס ושד ישמע בה על פני תמיד חלי ומכה :
 הוסרי ירושלם פן תקע נפשי מפה פן אשימד שממה
 ארץ לוא נושבה : ישב
 כה אמר יהוה צבאות עולל יעוללו כגפן שארית
 ישראל השב ידה כבוצר על סלסלות : על מי
 אדברה ואעידה וישמעו הנה ערלה אונם ולא יוכלו
 לחקשיב הנה דבר יהוה הנה להם להרפה לא
 יתפצרו : ואת חמת יהוה מלאתי נלאיתי
 הכיל שפה על עולל בחוץ ועל סוד בחורים
 יחדו כי גס איש עם אשה ילכו זמן עם מלא ימים :
 ונספו בתיהם לאחרים שדורת ונשים יחדו כי אמה
 את ירי על ישבי הארץ נאם יהוה : כי מקטנם ועד
 גדולם כלו בוצע בצע ומנביא ועד כהן כלו עשה
 שקר : וירפאו את שבר עמי על נקלה לאמר
 שלום שלום ואין שלום : הובישו כי תועבה עשו גם
 בוש לא יבושו גם הכלים לא ידעו לכן יפלו בנפלים
 בעת פקדתיים יבשלו אמר יהוה :
 אמר יהוה עמדו על דרכים וראו ושאלו לנתבות
 עולם

CAP. 6. VI.
 Hostis adven-
 tus per hypo-
 typosin cum
 triū cuncta
 deliribitur,

repetitis cri-
 ti mali causis,
 & intermixta
 adhortatione
 poenitent.

† signū
 clarum.
 † for-
 mois.

† fons

† in cor-
 bes.

8. Grad. scripta de iherusalem, ne for-
 te medietas optina mea a de: ne for-
 te ponam te de iherusalem terram
 inquam non habitadam.

16. sic dicit deus, male super vias
 iherusalem, et inquirite in
 scribas.

קמץ בזק v. 10. ביר ק v. 7. הה רפה v. 6.
 בת עמי v. 14. Plant. utr. Bomb. 4. ben. lūr. ©pit.

עולם | אר-זה דרך הטוב ולכו-בה ומצאו מרגוע
 17 לנפשכם ויאמרו לא נלה : והקמת עליכם צפים
 18 הקשיבו לקול שופר ויאמרו לא נקשוב : לבן שמעו
 19 הננים ודעי ערה את אשר-בם : שמעי הארץ הנרה
 אנכי מבניא רעה אל-העם הזה פרי מחשבתם כי על-
 כ דברי לא הקשיבו ותורת וימאסו-בה : למרה זה לי
 לבונה משבא תבוא וקנה הטוב מארץ מרחק
 1 : עלותיכם לא לרצון ובחיתכם לא ערכו לי : לבן כה
 אמר יהוה הנני נתן אל-העם הזה מכשלים וקשלו
 בם אבות ובנים יחדו שכן ודעו ויאברו : (יבדד)
 22 כה אמר יהוה הנח עם כה מארץ צפון
 23 וגוי גדול יעור מירפתי-ארץ : קשרת וכידון יחזיקו
 אכזרי הוא ולא ירחמו קולם בים יהמה ועל-סוסים
 24 ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליה בת-ציון : שמענו
 כה את שמעו רפו ידינו צרה החזקתנו חיל פיולדה : אל-
 תצאי השדה ובדרך אל-תלכי כי חרב לאיב מגור
 26 מסקיב בת-עמי הגרי-שק והתפללי באפרן אבל יחיד
 עשי-לה מספד ממורים כי פתאם יבא השדה עלינו :
 27 בחון נתתיה בעמי מבצר ותלע ובחנת את-דרךם :
 28 כלם סרי סורים הלכי רכיל נחשת וברזל כלם
 29 משחיתם המה : נחר מפח מאשתם עפרת לשוא צנה
 ל צרוף ודעים לא נתקו : כסף נמאס קראו להם כי-מאס
 א יהוה בהם : הדבר אשר-היה אל-ירמיהו
 2 מאת יהוה לאמר : עמד בשער בית יהוה וקראת שם
 את-הדבר הזה ואמרת שמעו דבר-יהוה כל-יהודה
 3 הבאים בשערים האלה להשתחות ליהוה : כה-אמר
 יהוה צבאות אלהי ישראל היטיבו דרכיכם ומעלליכם
 4 ואשמונה אתכם במקום הזה : אל-תבטחו לכם אל-
 דברי

f quie. locale, subijq. hie / via
 tem. bona, p. am. bulali in ca.
 et invenitio, requiem animal
 usque : et aliorum : non
 ambulati in m.

26 Filia populi mei accinge te
 Jacco, et volve te in cinere, tu
 etiam unice stridit, i planctu
 amaritudinis : quia repenti
 27 f specu-veniet naphalis su-
 lam. per nos.

29 f follis.
 sejunxerunt

bonas facite vias vestras et studeat
 vestra, et habitate sanam vobis in
 loco isto.
 ne fidatq. vobis in - - -

CAP. I. VII.
 Taxentur va-
 na populi
 fiducia in
 templo & ce-
 remoniali
 cultu.

v. 26. תלכו ק' . ibid. תצאו ק' . v. 25. ואברו כ' . v. 21.
 מאש תם ק' . v. 29. יהש' בקמין

*verby mandacii, dicendo: Tem-
plum Domini, templum Domini,
templum Domini ipsi (Israel)*

דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה המה : כי אם היטיב תיטיבו את דרכיכם ה
 ואת מעלליכם אם-עשו תעשו משפט בין איש ובין
 רעהו : גר יתום ואלמנה לא תעשקו ודם נקי 6
 אל-תשפכו במקום הזה ואחרי אלהים אחרים
 לא תלכו לדע לכם : ושכנתי אתכם במקום 7
 הזה בארץ אשר נתתי לאבותיכם למן-עולם ועד-
 עולם : הנה אתם בטחים לכם על-דברי השקר 8
 לבלתי הועיל : הגנב רצה וגאף והשבע לשקר 9
 וקטר לבועל והלך אחרי אלהים אחרים אשר לא-
 ידעתם : ובאתם ועמדתם לפני בבית הזה
 אשר נקרא שמי עליו ואמרתם נצלנו למען עשות
 את-כל התועבות האלה : המערת פרצים היה 11
 הבית הזה אשר-נקרא שמי-עליו בעיניכם גם
 אנכי הנה ראיתי נאם-יהוה : כי לכו-נא אל- 12
 מקומי אשר בשילו אשר שכנתי שמי שם בראשונה
 וראו את אשר-עשיתי לו מפני רעת עמי ישראל :
 ועתה יען עשיתכם את-כל המעשים האלה נאם- 13
 יהוה ואדבר אליכם השכם ודבר ולא שמעתם
 ואקרא אתכם ולא עניתם : ועשיתי לבית אשר 14
 נקרא-שמי עליו אשר אתם בטחים בו ולמקום
 אשר-נתתי לכם ולאבותיכם באשר עשיתי לשלוי :
 והשלכתי אתכם מעל פני כאשר השלכתי את-כל- 15
 אחיכם את כל-ירע אפרים :

*ac varia fe-
lera gravibus
ma,*

ואתה אל-תתפלל בעד- 16
 העם הזה ואל-תשא בעדם רנה ותפלה ואל-
 תפגע-בי כי-אינני שמע אתך : האינה ראה מה 17
 המה עשים בערי יהודה ובתועות ירושלים :

*interdicta va-
ti oratio pro
impententi-
bus, idolo-
latriis.*

גגגג ב 2 Ccccc הכנים

פתח באתנח 10.

[Marginal notes in Hebrew script on the right edge of the page]

18 הַבָּנִים מִלְקָטִים עֲצִים וְהָאֲבוֹת מִבְּעֵרִים אֶת־הָאֵשׁ
וְהַנְּשִׁים לִשְׂוֹת בְּצֶק לַעֲשׂוֹת בָּנִים לְמַלְכַּת הַשָּׁמַיִם
וְהַסֵּף נֹסְכִים לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים לְמַעַן הַכְּעִסְנִי:
19 הָאֵתִי הֵם מִכְּעִסִּים נֹאס־יְהוָה הֲלוֹא אִתָּם לְמַעַן כָּשַׁת
כ פְּנֵיהֶם: לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יְהוָה הִנֵּה אֲפִי וְחַמְתִּי נִתְּכַת אֶל־חַמְקֹם הַזֶּה עַל־
הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל־עֵץ הַשָּׂדֶה וְעַל־פְּרֵי הָאֲדָמָה
20 וּבַעֲרָה וְלֹא תִכְבֶּה: כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
21 יִשְׂרָאֵל עֲלוֹתֵיכֶם סָפוּ עַל־זִבְחֵיכֶם וְאָכְלוּ בָשָׂר: כִּי לֹא־
דִּבַּרְתִּי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא צִוִּיתִים בַּיּוֹם הַזֶּה יֵצֵא אֹתָם
22 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־דְּבַרִּי עוֹלָה וּזְבַח: כִּי אִם־אֵת־הַדְּבַר
הַזֶּה צִוִּיתִי אֹתָם לֵאמֹר שִׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְהִיִּיתִי לָכֶם
לְאֱלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם וְהִלַּכְתֶּם בְּכָל־הַדְּרֹךְ
24 אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אֹתְכֶם לְמַעַן יֵיטֵב לָכֶם: וְלֹא שִׁמְעוּ וְלֹא־
הָטוּ אֶת־אָזְנָם וַיִּלְכּוּ בְּמַעֲצוֹת בְּשָׂרָוֹת לִבָּם הֲרַע וַיְהִיו
כֹּה לְאָחִוֹר וְלֹא לְפָנִים: לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר יֵצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֲשַׁלַּח אֵלֵיכֶם אֶת־כָּל־
26 עֲבָדֵי הַנְּבִיאִים יוֹם הַשָּׂכָם וְשִׁלַּח: וְלֹא שִׁמְעוּ אֵלַי וְלֹא־
27 הָטוּ אֶת־אָזְנָם וַיִּקְשׂוּ אֶת־עַרְפֹּם הֲרַעוּ מֵאֲבוֹתָם: וְדִבַּרְתִּי
אֵלֵיהֶם אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֵלַי
28 וְקִרְאתִי אֵלֵיהֶם וְלֹא יַעֲזֹבָה: וְאִמַּדְתִּי אֵלֵיהֶם זֶה הַגּוֹי
אֲשֶׁר לֹא־שִׁמְעוּ בְּקוֹלִי יְהוָה אֱלֹהֵיו וְלֹא לָקְחוּ מוֹסֵר
אֲבָרָה הָאֲמוּנָה וְנִכְרַתָּה מִפִּיהֶם:
29 גַּזִּי נֹזֵר וְהִשְׁלִיכִי וְשָׂאִי עַל־שִׁפְיֹם קִינָה כִּי מֵאִם יְהוָה
ל וַיִּטֵּשׁ אֶת־דָּוָר עֲבָרְתוֹ: כִּי־עָשׂוּ בְנֵי־יְהוּדָה הֲרַע בְּעֵינַי
נֹאס־יְהוָה שְׁמוֹ שִׁקּוּצֵיהֶם בְּבֵית אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי־עָלָיו
31 לְטַמְּאוֹ: וּבָנוּ בְמִוֶּתֶת הַתִּפְרָת אֲשֶׁר בְּנִי־אֵל בְּיַד הַנְּחָם
לְשָׂרָף אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיהֶם בָּאֵשׁ אֲשֶׁר־
לֹא

fplacntas, 44: 19.

inobedi- bus & perri- naci- bus.

הוציא ק' 22. v. הפטרת צו 21. v.

לא צויתי ולא עלתה על לבי :

לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר

עוד התפת וגו' בן הנסם כי אם גו' ההרנה ומכרו

repetita do-
cretoria sen-
tentia.

בתפת מאין מקום : והיתה נבלת העם הזה למאכל

*At, et cessare faciam de urbi bus de-
das et de palatij Regij sedem
gaudij, et vocem latibet, vocem
frensi, et vocem spijac, nam in
desolationum est terra.*

לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד : והשבתי

et ceteris

מערי יהודה ומחצות ירושלם קול ששון וקול שמחה

CAP. VII. VIII.
Cruelitate
hostium in
Reges, sacer-
dotes &c.

קול חתן וקול בלהכי להרבה תהיה הארץ : בעת

ההיא נאם יהוה ויוציאו את עצמות מלכי יהודה

ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות

הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלם מקבריהם :

ושטחום לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר

אחכום ואשר עברום ואשר הלכו אחריהם ואשר

דרשום ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו

לדמן על פני האדמה יהיו : ונבחר מות מחיים לכל

השארית הנשארים מן המשפחה הרעה הזאת בכל-

המקומות הנשארים אשר הדחתים שם נאם יהוה

צבאות : ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא

יקומו אם ישוב ולא ישוב : מדוע שובבה העם הזה

ירושלם משבה נצחת ההזיקו בתרמית מאנו לשוב :

הקשבתי ואשמע לואכן ינברו אין איש נחם על-

ob impoen-
tentiam pec-
peruum,

רעתו לאמר מה עשיתי כלה שב במרצוחם כסוס

שומם במלחמה : גם חסירה בשמים ידעה מועדיה

ותור וסוס ועגור שמרו את עת באנה ועמי לא ידעו

את משפט יהוה : איבה תאמרו חכמים אנחנו ותורת

יהוה אתנו אכן הנה לישקר עשה עט שקר ספרים :

הבשו חכמים חתו וילכדו הנה בדבר יהוה מאסו

& contemtu
verbi &c.

וחכמתה להם : לכן אתן את נשיהם לאחרים

שדותיהם ליוזשים כי מקטן ועד גדול כלה בצע

בצע Ccccc 3 גגגגג

פתח באתנה .v.5. כמץ בטרחא .ibid. יוציאו ק .v.1.
יוסיס ק .v.7. במרוצתם ק .ibid. מ בקמץ .v.6.

*6. allendi et audiri, non refum le-
quid, non vi potestius supra malo
sua, dicendo: Quid feci? Omnis ipf
convictus e in conspectu suo. tan-
quam equus exultans in praeco.
Tophiani cecognia in caelo cognovit
Tempora statuta sua, et turbati
et gony et hirundo cathodica un-
tempus dumentis sui, et popu-
lus meus non noverunt
iudicium Domini!*

91 grus,
fluerun-
do, Jer.
38: 14.

*cccc in verbo Domini reproba-
re, et sapientia quid e)*

11 בצע מנביא וער להן כלה עשה שקר: וירפו את שבר

בת עמי על נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום:

12 הגישו כי תועברה עשו גם בוש לא יבושו והכלם

לא ידעו לכן יפלו בנפלים בערת פקדתם יכשלו אמר

13 יהוה: אסף אסיפם נאם יהוה אין

ענבים בנפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל ואתן

14 להם יעברום: על מה אנחנו ישבים האספו ונכזא

אל ערי המבצר ונדמה שם כי יהוה אלהינו הדמנו

15 וישקנו מי ראש כי חטאנו ליהוה: קנה לשלום

16 ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה: מן נשמע

נחרת סוסיו מקול מצחלות אפיריו רעשה כל הארץ

17 ויבואו ויאכלו ארץ ומלואה עיר וישבי בה: כי הנני

משלח בכם נחשים צפענים אשר אין להם לחש

18 ונשכו אתכם נאם יהוה: מבליגיתי

19 עלי יגון עלי לבי דני: הנה קול שועת בת

עמי מארץ מרחקים היהוה אין בציון אם מלכה אין

כ בה מדוע הכעסוני בפסליהם בתבלי נכר: עבר

20 קציר בלה קיץ ואנחנו לא נושענו: על שבר בת עמי

21 השברתי קדרתי שמה החוקתני: והצרי אין בגלעד

אם רפא אין שם כי מדוע לא עלתה אדמת בת

22 עמי: מי יתן ראשי מים ויעיני

מקור דמעה ואבמה יומם ולילה את חללי בת עמי:

23 א מיתנני במדבר מלון ארזים ואעובה את עמי ואלכה

24 מאתם כי כלם מנאפים עצרת בגדים: וידרכו את

לשונם קשתם שקר ולא לאמונה נברו בארץ

כי מדעה אל רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם

25 יהוה: איש מדעהו

השמהו ועל כל את אל חמטו כי כל את

עמוב

Foenarum diuturnitas.

Hi non tangit Propheta miseriam populi,

CAP. IX. Et causas diuturnae reiectionis secit,

Socius etiam 27.

qui in eos irruunt

preparat

terros,

14: 19.

† ron-

chus

† hinni-

tuum,

13: 27.

num balsamū non est in Gilead

num medicus non est ibi:

sed cui non concedit di-

ca: 19. 14: 19. 13: 27.

quis dal caput meū aquas, &

beato quoq; veram lachrymam,

et sibi dñi ac oculi servicos

Gilead populi mei.

† con-

ventus

27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40.

v. 12. הפטרת ט באב v. 13. עד כאן הפטרת צו v. 12. v. 29. פתח באתנה v. 21. ב טעמים v. 18. ה במקום א h. v. H. sp. Angl. cum que iis Vulg. Pagn. Luth. Trem. Vile. sed male. v. S. h. mid. in Com. ad h. l. incipunt Cap. 9.

דבר יהוה ותקח אונכם דבר פיו ולמדנה בנתיכם
נהי ואשה רעותה קינה: כי עלה מות בחלונינו בנא
בארמנותינו להכרית עולל מחוץ בחורים מרחקות:
דבר כה נאם יהוה ונפלה נבלת האדם כדמן על-
פני השדה וכעמיר מאחרי חקוצר ואין מאסף:

*nam ascendit mox in
fenestras postquam intravit
in portam meam ad succi-
dendu parvula de platea
2 1 junctis de plateis.*

*vana gloria
no reiecta, &
vera in Chri-
sto ostensa.*

כה אמר יהוה אל יתהלל חכם
בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל-
יתהלל עשיר בעשרו: כי אם בזאת יתהלל
המתהלל השמל וירע אותי כי אני יהוה עשה
חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה תפצתי נאם-
יהוה:

*2 2 Sicut dicitur: Ne laudet se
Sapienter in sapientia sua; ne
laudet se potens in potentia
sua; ne laudet validus in opo-
2 3 rentia sua.
Sed in hoc laudet se in-
telligendo et sciendo se: nam
ego de faciens iustitiam
et iudicium in terra: quia in illis
volui, dixit Dominus.*

*Judaei cum
gentibus vi-
slandi.*

הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על כל מול
כה בערלה: על מצרים ועל יהודה ועל אדום ועל בני
עמון ועל מואב ועל כל קצוצי פאה הישבים במדבר
כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב:

2 4

*CAP. 9. X.
Revocat va-
tes populum
a vanitate ad
veri Dei cul-
tum.*

שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליכם
בית ישראל: כה אמר יהוה אל דרך הגוים אל-
תלמדו ומאמות השמים אל תחתו כי יחתו הגוים
מהמה: כי חקות העמים הבל הוא קיעץ מיער פרתו
מעשה ידי חרש במעצר: בכסף ובוזה יפהו
ה במסמרות ובמקבורת יחזקום ולוא יפיק: כתמר
מקשה המה ולא ירדו נשוא נשוא כי לא יצדו אל-
תיראו מהם כי לא ירעו וגם היטיב אין אותם:

*† perfectum,
Jef 44:
12.
† vacil-
let Jef.
28. 7.*

*quem ab at-
tributis &
operibus de-
scribit & cum
idolis con-
ferit.*

מאין כמות יהוה וגדול אתה וגדול שמך
בגבורה: מי לא יראה מלך הגוים כי לה יאתה בי בכל
חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמות: ובאחרת
יבערו ויבטלו מוסר הכלים עין הוא: בסף מרקע
מתרשים יבא וזהב מאופו מעשה חרש יודי צורה
תכלת

*6 a non (est), sicut fu Domine.
Magis tacet, et magnum nomi-
7 nam in prohibitione.
† annuit
† stul-
teicunt*

קמץ בזק. י. ער כאן הפטרת באב. י. 23.

Fei. X. 23. In hocce dicto Veruus probandi
jacet in verbis: quod non est hominis via
q. 9. Sed subiecti Providentiae divinae
ratione gubernationis et directionis
ad certam finem; Quamvis Concilia et
Actiones hominum proficiuntur a
liberale voluntatis haurire.

3 אל-איש יהודה ועל-ישבי ירושלים : ואמרת אליהם
 כד-אמר יהוה אלהי ישראל ארור האיש אשר לא
 4 ישמע את-דברי הכרית הזאת : אשר צויתי את-
 אבותיכם ביום הוציא-אותם מארץ-מצרים מפור-
 הכרזל לאמר שמעו בקולי ועשיתם אותם ככל אשר-
 5 אצוה אתכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם
 ה לאלהים : למען תקים את-השבעה אשר-נשבעתי
 לאבותיכם לתת לחם ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה
 6 ואען ואמר אמן יהוה : ויאמר יהוה
 אלי קרא את-כל הדברים האלה בערי יהודה
 ובחצות ירושלים לאמר שמעו את-דברי הכרית הזאת
 7 ועשיתם אותם : כי העד העדתי באבותיכם ביום
 העלותי אותם מארץ מצרים עד-היום חזרה השבס
 8 והעד לאמד שמעו בקולי : ולא שמעו ולא חטו את-
 אונם וילכו איש בשרירות לבם הרע ואביא עליהם
 את-כל-דברי הכרית הזאת אשר-צויתי לעשות ולא
 9 עשו : ויאמר יהוה אלי נמצא-קשר באיש
 י יהודה ובישבי ירושלים : שבו על-עונת אבותם
 הראשנים אשר מאנו לשמוע את-דברי והפה הלכו
 אחרי אלהים אחרים לעבדם חפרו בית-ישראל ובית
 יהודה את-בריתי אשר כרתי את-אבותם :
 11 לכן כה אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה
 אשר לא-יוכלו לצאת ממנה וזעקו אלי ולא אשמע
 12 אליהם : והלכו ערי יהודה וישבי ירושלים וזעקו אל-
 האלהים אשר הם מקשרים להם והושיע לא-יושיעו
 13 להם בעת רעתם : כי מספר עריה היו אלהיה יהודה
 ומספר חצות ירושלים שמתם מזבחות לבשת מזבחות
 לקטר לפעל :
 ואתה

& pccnas ci
 minatur pro-
 meritatis.

וְאֵתָהּ אֶל־תִּתְפַלֵּל בְּעַד־הָעַם הַזֶּה וְאֶל־תִּשָּׂא בְעַדָם 14
 רַגְלָהּ וּתְפַלְלָהּ כִּי־אֵינְנִי שֹׁמֵעַ בְּעַד־קְרָאִים אֵלַי
 בְּעַד־רַעְתָּם :
 מָה לִּידִידֵי בֵּיתִי מִו
 עֲשׂוֹתָהּ הַמְזֻמָּתָה הַרְבִּים וּבִשְׂר־קֹדֶשׁ יַעֲבִרוּ מֵעַלְיָךְ
 כִּי רַעְתְּכִי אִם תִּעֲלֶינִי : זִית רַעֲנָן יִפֹּה פְרִי־תֵאֵר קָרָא 16
 יְהוָה שָׁמָּה לְקוֹל הַמְּוֹלָה גְדֹלָה הַצִּית אֵשׁ עָלֶיהָ וְרָעוּ
 דְלִיזְתִּיו : יְהוָה צְבָאוֹת הַנוֹטֵעַ אוֹתָךְ דָּבַר עָלֶיךָ רָעָה 17
 בְּגִלְל רָעַת בֵּית־יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה אֲשֶׁר עָשׂוּ לָהֶם
 לְחַכְמָסָנִי לְקַטֵּר לַבַּעַל :

¶ cum-
tus.
Ez. 1:24. I

וַיְהוֶה הוֹדִיעֵנִי וְאָדַעְרָה אִם הִרְאִיתָנִי 18
 מֵעַלְיָהֶם : וְאֵנִי כִּבְבֵשׁ אֵלֹוף יוֹבֵל לְמַבּוֹחַ וְלֹא־ 19
 יָדַעְתִּי כִּי־עָלִי הִשְׁבִּנוּ מִחֲשֻׁבוֹת נִשְׁחִיתָה עֵינַי בְּלַחְמוֹ
 וּנְכַרְתָּנִי מֵאַרְצֵי חַיִּים וְשִׁמּוֹ לֹא־יִזְכָּר עוֹד :

populorum
insidias Deus
vati aperit,
illisque por-
nas denun-
ciat.

20) El Dominio exercituum jehoi-
cans justitiam, probans se
nij et cor, siccam ultionem
tuam deus, quia ad te (sibi) revelati
solum (confab) mea

וַיְהוֶה צְבָאוֹת שֹׁפֵט צְדָקָה בְּלִיּוֹת 20
 וְלֵב אֲרָאָה נִקְמָתָךְ מֵהֶם כִּי אֵלֶיךָ גִּלְתִּי אֶת־רִיבִי :
 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה עַל־אֲנָשֵׁי עֲנֹתוֹת 21
 הַמִּבְּקָשִׁים אֶת־נַפְשָׁךְ לֵאמֹר לֹא תִבָּא בְּשֵׁם יְהוָה
 וְלֹא תָמוּת בְּיַדְנוּ :

לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַנְּנִי פִקֵּר עָלֵיהֶם הַפְּחֹרִים 22
 יָמוּתוּ בַחֶרֶב בְּנִיחָם וּבְנִתְיָחָם יָכַתוּ בְרַעֲב : וּשְׂאֲרֵית 23
 לֹא תִהְיֶה לָהֶם כִּי־אֲבִיָּא רָעָה אֶל־אֲנָשֵׁי עֲנֹתוֹת
 שְׁנֵת פְּקֻדָתָם : צְדִיק אֵתָהּ יְהוָה כִּי אָרִיב אֵלֶיךָ א

¶ Jef.
24: 16.

אֵךְ מִשְׁפָּטִים אֲדַבֵּר אוֹתָךְ מִדּוֹעַ דְרָךְ רָשָׁעִים
 צִלְחָה שְׁלוֹ כֹל־בְּגָדֵי כְנָד : נִטְעַתֶם גַּם־שָׂדֶשׁוֹ 2
 יִלְכּוּ גַם־עֲשׂוּ פְרִי קָרוֹב אֵתָהּ בְּפִיחָם וּרְחוֹק
 מִכְּלֹתֵיהֶם : וְאֵתָהּ יְהוָה יַדְעֵתָנִי תִרְאֵנִי וּבַחֲנֻת 3
 לְבִי אֵתָהּ הַתִּקֵּם בְּצֵאן לְטַבְּחָהּ וְהַקְדִּשֶׁם לַיּוֹם
 הַרְגָה : עַד־מָתִי תֵאֱכַל הָאָרֶץ וְעֵשֶׂב 4

CAP. II.
XII.
De impiotum
felicitate sci-
fiscitanti vati
respondet
Deus suam
maximam
eos ad peni-
tentiam du-
cere, pios au-
tem probatis

ד ד ד ד ד 2 כל
 יגש אחר שורק. v. 16.

כל השדה ייבש מרעת ייבשי בה ספתה בהמות ועוף
 ה כי אמרו לא יראה את אחרינו : כי את דגלים
 רצתה וילאוק ואיך תתחרה את הסוסים ובארץ
 6 שלום אתה כושח ואיך תעשה בנאון הירדן : כי גם
 אחיה ובית אביו גם המה בגרו בך גם המה קראו
 אחריה מלא אל תאמן פם כי ידברו אליה טובות :
 7 עזבתי את ביתי נמשתי את נחלתי נתתי
 8 את ירדתי נפשי בקף איביה : הוזה לי נחלתי בארץ
 9 בער נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה : העיט צבוע
 נחלתי לי העיט סביב עליה לנו אספו כל הית
 השדה התיו לאבלה : רעים רבים שחתו כרמי בססו
 את חלקתי נתנו את חלקת חמדותי למדבר שממה :
 10 שמה לשממה אכלה עלי שממה נשמה כל הארץ כי
 11 אין איש שם על לב : על כל שפים במדבר באו
 שרדים כי חרב ליהוה אכלה מקצרה ארץ ועד קצה
 12 הארץ אין שלום לכל בשר : זרעו
 חטים וקצים קצרו נחלו לא יועלו ובשו מתכוואתיכם
 14 מחרון אף יהוה : כה אמר יהוה על
 כל שכני הרעים הנגעים בנחלה אשר הנחלתי
 את עמי את ישראל הנני נתשם מעל אדמתם ואת
 15 בית יהודה אתוש מתוכם : והיה אחרי נתשי אותם
 אשוב ורחמתיים והשיבותים איש לנחלתו ואיש
 16 לארצו : והיה אם למד ילמדו את דרכי עמי להשבע
 בשמי חי יהוה כאשר למדו את עמי להשבע בבוע
 17 ונבנו בתוך עמי : ואם לא ישמעו ונתשתי את הגוי
 ההוא נתוש ואפד נאם יהוה :
 א כה אמר יהוה אלי הלוך וקניתי לך אזור פשתים
 2 ושמתו על מתנגה ובמים לא תבאחו : ואקנה ארץ
 האזור

f habi-
tabis.
22: 15.

f amo-
rem.
f colo-
rara.

merito a se
Induos deferi
& hostibus
teadi,

donec res-
piciant.

CAP. 13
XIII.
Symbolo Zq-
ne putrefa-
tis

יהמ בצרי V. II.

האזור כדבר יהוה ואשם על מתניו: ויהי 3

דבר יהוה אלי שגיר לאמר: קח את האזור אשר 4

קנית אשר על מתניך וקום לך פרתה וטמנהו שם

בנזיק חפלה: ואלך ואתמנהו בפרת כאשר צוה ה

יהוה אותי: ויהי מקץ ימים רבים ויאמר 6

יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם את האזור אשר

צויתיה לטמנו שם: ואלך פרתה ואחפר ואקח את 7

האזור מן חמקום אשר טמנתיו שמה והגדה נשחרת

האזור לא יצלח לכל: ויהי דבר יהוה 8

אלי לאמר: כה אמר יהוה ככה אשחית את גאון 9

יהודה ואת גאון ירושלם הרב: העם הזה חרע

הפאנים לשמע את דברי החלמים בשררות לבם

ולכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתנות להם

ויהי כאזור הזה אשר לא יצלח לכל: כי כאשר רבק 10

האזור אל מתני איש בן הדבקהי אלי את כל בית

ישראל ואת כל בית יהודה נאם יהוה לחיות לי לעם

ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמעו: ואמרת אליהם 11

את הדבר הזה כה אמר יהוה אלהי ישראל כל נבל

ימלא גו ואמרו אליה הרוע לא גדע כי כל נבל ימלא

והאמרת אליהם כה אמר יהוה הנני 12

ממלא את כל ישיבי הארץ הזאת ואת המלכים

הישיבים לדור על כסאו ואת הכהנים ואת הנביאים

ואת כל ישיבי ירושלים שפרון: ונפצתים איש אל 13

אחיו והאבות והבנים יחדו נאם יהוה לא אהמול

ולא אחוס ולא ארחם מהשחיתם: שמעו ותאינו טו

אל תגבהו כי יהוה דבר: תנו ליהוה אלהיכם כבוד 14

בטרים יחשה ובטרים יתגמלו רגליכם על חולי נשחית 15

קנה וקויתם לאור ושמה לצלמות ישית לערפל: ואם לא 16

השמעו דוד ד ד ד ד 3 דוד ד ד ד ד ד

ויהי מקץ ימים רבים ויאמר יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם את האזור אשר צויתיה לטמנו שם: ואלך פרתה ואחפר ואקח את האזור מן חמקום אשר טמנתיו שמה והגדה נשחרת האזור לא יצלח לכל: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: כה אמר יהוה ככה אשחית את גאון יהודה ואת גאון ירושלם הרב: העם הזה חרע הפאנים לשמע את דברי החלמים בשררות לבם ולכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתנות להם ויהי כאזור הזה אשר לא יצלח לכל: כי כאשר רבקה האזור אל מתני איש בן הדבקהי אלי את כל בית ישראל ואת כל בית יהודה נאם יהוה לחיות לי לעם ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמעו: ואמרת אליהם את הדבר הזה כה אמר יהוה אלהי ישראל כל נבל ימלא גו ואמרו אליה הרוע לא גדע כי כל נבל ימלא והאמרת אליהם כה אמר יהוה הנני ממלא את כל ישיבי הארץ הזאת ואת המלכים הישיבים לדור על כסאו ואת הכהנים ואת הנביאים ואת כל ישיבי ירושלים שפרון: ונפצתים איש אל אחיו והאבות והבנים יחדו נאם יהוה לא אהמול ולא אחוס ולא ארחם מהשחיתם: שמעו ותאינו טו אל תגבהו כי יהוה דבר: תנו ליהוה אלהיכם כבוד בטרים יחשה ובטרים יתגמלו רגליכם על חולי נשחית קנה וקויתם לאור ושמה לצלמות ישית לערפל: ואם לא השמעו דוד ד ד ד ד 3 דוד ד ד ד ד ד

7 renu- entes (sunt)

& lagenae inebriantis abiectionem & perditionem regni Iud. significat.

16 Habe Dominus Deo vestro gloriam antiquam tenebre fecit facies et aliquan offendat puerum. An i super modum cogitavit. et exspectabilis ad lucem: et ponit in caliginem. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

ויעית ק. 16. יקמץ במרחא. 13. x.

† lachryman- do lachryma- bitur

תשמעוה במספרים תבכה נפשי מפני גוה ודמע תדמע
8 ותחד עיני דמעה כי נשבה עדר יהודה אמר

† orna- mentū quod ca- pitis ve- ltri

למלך ולגבירה השפילו שבו כי ירד מראשיתכם
9 עטרת תפארתכם: ערי הנגב סגרו ואין פתח הגלת

10 כ יהודה כלה הגלת שלומים: שאי עיניכם וראו
21 הבאים מצפון איה העדר נמן לך צאן תפארתך: מה

תאמרי כי יפקד עליך ואת למדתי אתם עליך אלפים
22 לראש הלוא חבלים יאחזוק כמו אשת לדה: וכי תאמרי

בלבבך מדוע קראני אלה ברכ עונה נגלו שולך נחמו
עקבך: היהפך כושי צלון ונמר חברברתיו וגם אתם
23 תוכלו להיטיב למדי הרע: ואפיצם פקש עובר לרוח

† macu- las f. habet. *quid est habitus? habet. et parvus maculae. habet. sic etiam vix polli- timentur. hic benignitas, docti- rarum. t. affat. malificae.*

כה מרבר: זה גורלה מנת מדוד מאתי נאם יהודה אשר
24 שכחת אותי ותבטחי בשקר: וגם אני חשפתי שולך

† Ex 23. 43. 16.

25 על פניך ונראה קלונה: נאפיד ומצהלותך זמת ונותה
על גבעות בשדה ראיתי שקועיה אוי לך ירושלם לא

א תטהרי אחרי מתי עד: אשר היה דבר יהודה אל
26 ירמיהו על דברי הבצרות: אבלה יהודה ושערה אמללו

† siccita- tis. † foveas

3 בדרו לארץ וצחת ירושלם עלתה: ואדיריהם שלחו
צעוריהם למים באו על גבים לא ימצאו מים שבו

4 כליהם ריקם בישו והכלמו ותפו ראשם: בעבור האדמה
התה כי לא היה גשם בארץ בישו אפרים חפו ראשם:

ה כי גם אילת בשדה ילדה ועזוב כי לא היה רשא:
6 ופדאים עמדו על שפים שאפו רוח פתנים פלו עיניהם

7 כי אין עשב: אם ענינו ענו בני יהודה עשה למען שקך
8 בירכו משובתינו לך חטאנו: מקוה ישאל מושיעו

† defan- gatus

9 בעת צרה למה תהיה פגר בארץ וכארח נטה ללון:
למה תהיה באיש נדהם כגבור לא יוכל להושיע ואתה
בקרבנו יהוה ושמה עלינו נקרא אל מנחנו:

כה

צ זעירא v.2. יתיר v.21. וראו ק. ibid. שאו ק' v.20. צעוריהם ק' v.3.

CAP. 14. XIV. Mala siccita- tis praedicat vates,

proque iis auertendis apud Deum intercedit. se- mel iterum- que;

sed interpel-
lationem
eius Deus
non acceptat
ob hypocrisin
populi, & fi-
dem Pseudo-
prophetis ad-
hibitam.

כֹּה אָמַר יְהוָה לְעַם הַזֶּה בְּן אֲהָבוֹ לְנוֹעַ י'
 רְגֵלֵיהֶם לֹא חֲשָׁבוּ וַיְהוּדוּ לֹא רָצוּ עִתָּהּ יִזְכֹּר עֲוֹנָם
 וַיִּפְקֹד חַטָּאתָם : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֶל- 1
 תַּחֲפֹל בְּעַד-הָעַם הַזֶּה לְטוֹבָה : כִּי יִצְמוּ אֵינֶנִּי שָׁמַעַ 2
 אֶל-רִנָּתָם וְכִי יֵעָלוּ עֲלֵהּ וּמְנַחָה אֵינֶנִּי רָצוּם כִּי בַחֲרֵב 3
 וּבְרָעֵב וּבְרִבְרֵב אֲנִי מְכַלֵּה אוֹתָם : וַאֲמַר אֲהֵי אֲדַנִּי 3
 יְהוָה הֵנֵחַ הַנְּבִיאִים אֲמָרִים לָהֶם לֹא יִתְרָאוּ חֲרֵב וְרָעֵב
 לֹא יִהְיֶה לָכֶם כִּי שְׁלוֹם אָמַת אֲתֵן לָכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שְׁקֹר הַנְּבִיאִים נְבִיאִים בְּשֵׁמִי 4
 לֹא שְׁלַחְתִּים וְלֹא צִוִּיתִים וְלֹא דִבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם חֲזוֹן שְׁקֹר
 וּמָסָם וְאֵלּוּל וְתַרְמִיז לְפָנַי הִפְדוּ מִתְנַבְּאִים
 לָכֶם :

לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה עַל-הַנְּבִיאִים הַנְּבִיאִים בְּשֵׁמִי וְאֵנִי טו
 לֹא שְׁלַחְתִּים וְחִמָּה אֲמָרִים חֲרֵב וְרָעֵב לֹא יִהְיֶה בְּאֶרֶץ
 הַזֹּאת בְּחֲרֵב וּבְרָעֵב וְתָמוּ הַנְּבִיאִים הַבְּפֹה : וְהָעַם 6
 אֲשֶׁר-הִמָּה נְבִיאִים לָהֶם יִהְיוּ מִשְׁלָכִים בַּחֲזוֹת יְרוּשָׁלַם
 מִפְּנֵי הָרָעֵב וְהַחֲרֵב וְאֵין מִקְבֵר לְהִכָּה הַמָּוֶה נְשִׂיחָם
 וּבְנֵיהֶם וּכְנַתוֹתָם וּשְׁפָכְתִי עֲלֵיהֶם אֶת-רַעְתָם : וְאֲמַרְתִּי 7
 אֲלֵיהֶם אֶת-חֲרֵב הַזֶּה תִּרְדַּנָּה עֵינֵי דַמְעָה לִּלְהוֹוֹתִים
 וְאֶל-תְּדַמְיֶנָּה כִּי שֶׁבֶר גְּדוֹל גִּשְׁבֵּהַת בַּתּוֹלֵת בַּת-עַמִּי
 מִכָּה נִחַלָה מְאֹד : אִם יִצְאָתִי הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה חֲלָלֵי חֲרֵב 8
 וְאִם בָּאתִי הָעִיר וְהִנֵּה תַחֲלוּאֵי רָעֵב כִּי גַם-נְבִיאֵי גַם-
 כֶּהֵן סָחְרוּ אֶל-אֶרֶץ וְלֹא יָדָעוּ :

וְהָאֵם 9
 מֵאִסַּת אֶת-יְהוּדָה אִם בְּצִיּוֹן גַּעֲלָה נִפְשָׁה מְדוּעַ
 הִבִּיתָנוּ וְאֵין לָנוּ מִרְפָּא מִנֶּה לְשָׁלוֹם וְאֵין טוֹב וְלַעַת
 מִרְפָּא וְהִנֵּה בַעֲתָה : יִדְעֵנוּ יְהוָה רִשְׁעֵנוּ עֵינֵי אֲבוֹתֵינוּ כ'
 כִּי חָטְאוּ לָהּ : אֶל-תִּנְאֹץ לְמַעַן שְׁמַךְ אֶל-תִּנְבֹּל כְּפֹא
 כְּבוֹדָה זָכַר אֶל-חַפְזֵי בְרִיתָה אֲתֵנוּ : הַיִּשְׁבָּה-כְּלֵי הַגּוֹיִם
 מִגִּשְׁמִים

25. 20.
 Ignorancia debetur im- 28: 35
 probibetiam no. Stran iniquitatem
 parentum nostrorum : nos peccatores
 tibi.
 21. Iniquitas, a
 22. X. patris. 23. patris cori, u. 24.
 25. solus.

9 כֵּן נִמְצָא בְּכַפְרִים. ibid. וְתַרְמִיז ק'. וְאֵלּוּל ק'. 14. v.
 מְדוּעָה

16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

וּפְקַדְנֵי וְהַנְקָמָה לִי מִדֶּרְפֵי אֶל-לְאֹרֶךְ אַפְּךָ תִּמְחַנֵּנִי וְעַתָּה
 שְׂאֵתִי עָלֶיךָ חֲרָפָה: נִמְצְאוּ דְבָרֶיךָ וְאָכַלְתָּם וַיְהִי דְבַר יְהוָה
 לִי לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחַת לִבִּי כִּי-נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלַי יְהוָה
 אֱלֹהֵי צְבָאוֹת: לֹא יִשְׁבְּתִי בְּסוּד מִשְׁחָקִים וְאֶעֱלוּ מִפְּנֵי
 יָדְךָ בְּדַר יִשְׁבְּתִי כִּי-זַעַם מִלְּאֲתָנִי: לִמָּה הִיָּה כְּאֲבִי נֹצֵחַ
 וּמִכְתִּי אֲנוּשָׁה מֵאֲנָה הֲרִפָּה הִיוּ תְהִיָּה לִי כְמוֹ אֲכֹזֵב
 מִיִּם לֹא נֶאֱכַנּוּ: לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
 מִשְׁכָּנֵי וְאֲשִׁיבְךָ לִפְנֵי תַעֲמֹד וְאִם-תּוֹצִיא יָקָר מִזֹּלֶל
 כְּפִי תִהְיֶה יֹשְׁבוּ הָמָּה אֵלַיךָ וְאַתָּה לֹא-תָשׁוּב אֵלֵיהֶם:
 וְנִתְתִּיךָ לְעַם הַזֶּה לְחֹמֶת נְחֹשֶׁת בְּצוּרָה וּנְלַחְמוּ כ
 אֵלֶיךָ וְלֹא-יִנְכְּלוּ לָךְ כִּי-אַתָּה אַנִּי לְהוֹשִׁיעַךָ וּלְהַצִּילֶךָ
 נְאֻם-יְהוָה: וְהִצַּלְתִּיךָ מֵעַד רַעִים וּפְדִיתֶךָ מִכַּף
 עֲרִיצִים: וַיְהִי דְבַר-יְהוָה א
 אֵלַי לֵאמֹר: לֹא-תִקַּח לָךְ אִשָּׁה וְלֹא-יִהְיוּ לָךְ בָּנִים
 וּבָנוֹת בְּמִקוֹם הַזֶּה: כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה
 עַל-הַבָּנִים וְעַל-הַבָּנוֹת הַיְלֵדִים בְּמִקוֹם הַזֶּה וְעַל-אַמְתָּם
 הַיְלֵדוֹת אוֹתָם וְעַל-אֲבוֹתָם הַמּוֹלִידִים אוֹתָם בְּאֶרֶץ
 הַזֹּאת: מִמּוֹתֵי תַחֲלָאִים יָמָתוּ לֹא יִסְפְּרוּ וְלֹא יִקְבְּרוּ
 לְדָמָן עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה יִהְיוּ וּבִחְרָב וּבְרַעַב יִכְלוּ וְהִיתָה
 נִבְלָתָם לְמֵאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הָאָרֶץ:
 כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בֵּית מְרוֹחַ וְאֵל-ה
 מִלְּךָ לְסִפּוֹר וְאֵל-תֵּנֶדֶר לְהֵם כִּי-אֲסַפֵּת אֶת-שְׁלוֹמִי
 מֵאֵת הָעָם הַזֶּה נְאֻם-יְהוָה אֶת-הַחֲסֵד וְאֶת-
 הַרְחָמִים: וּמָתוּ גְדֹלִים וּקְטָנִים בְּאֶרֶץ הַזֹּאת
 לֹא יִקְבְּרוּ וְלֹא יִסְפְּרוּ לְהֵם וְלֹא יִתְגַּדֵּד וְלֹא
 יִקְרַח לְהֵם: וְלֹא-יִפְרְסוּ לְהֵם עַל-אֲבָל לְנַחְמוּ
 עַל-מֵת וְלֹא-יִשְׁקוּ אוֹתָם כּוֹס תְּנַחֲמִים עַל-אֲבָיו וְעַל-
 אִמּוֹ: וּבֵית מִשְׁתָּה לֹא תִבּוֹא לְשִׁבְתָּ אוֹתָם לְאֲבָל
 הֵהָהָה *Ecce* הֵהָהָה וּלְשִׁתּוֹת

7 mendax, Mich. 1: 14.

7 mortibus, Ez. 32: 8.

6 iustus.

quem Deus quidem non exsudit, sed tamen instruit & configurat.

CAP. 17. XVII. Vates a matrimonio.

convivis & iustu abluere iustus.

דברך ק' 16. v.

9 ולשתות : כי כה אמר יהוה צבאות אלהי

ישראל הנני משבית מן המקום הזה לעיניכם ובימיכם

קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול בלה : והיה בי

מגיד לעם הזה את כל הדברים האלה ואמרו אליה

עלמה דבר יהוה עלינו את כל הרעה הגדולה הזאת

ומה עוננו ומה חטאתנו אשר חטאנו ליהוה אלהינו :

11 ואמרת אליהם על אשר עזבו אבותיכם אותי נאם

יהוה וילכו אחרי אלהים אחרים ויעבדום וישתחוו

12 להם ואתי עזבו ואת תורתי לא שמרו : ואתם הרעתם

לעשות מאבתיכם והנבטם הלכים איש אחרי שררות

13 לבו הרע לבלתי שמע אלי : והטלתי אתכם מעל

הארץ הזאת על הארץ אשר לא ידעתם אתם

ואבתיכם ועבדתם שם את אלהים אחרים יומם ולילה

לכן הנהימם : אשר לא אתן לכם הניחה :

באים נאם יהוה ולא יאמר עוד חיי יהוה אשר העלה

14 את בני ישראל מארץ מצרים : כי אם חיי יהוה אשר

העלה את בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות

אשר הדיחם שמה והשיבותים על אדמתם אשר

16 נתתי לאבותם : הנני שלח לדוגים רבים נאם

יהוה ודיגים ואחרים כן אשלח לרבים צידים וצידים מעל

17 כל הוד ומעל כל גבעה ומנקימי הסלעים : כי עיני על

כל דרכיהם לא נסתרו מלפני ולא נצפן עונם מנגד

18 עיני : ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאתם על

חללם את ארצי בנגלות שקוציהם ותו עבותיהם מלאו

את נחלתי :

19 יהוה עזי ומעזי ומנוסי ביום צרה אליה גוים יבאו

מאפסי ארץ ואמרו אך שקר נחלו אבותינו הבל ואין

בם מועיל : היעשה לו אדם אלהים והמה לא אלהים :

לכן

ibid. הפטרה בחקותי v. 19. לדיגים ק' v. 16.

קמץ בזק

significare
vult, Deum
omnem latit
tis materiam
a populo ob
laturum, ob
apostoliam
Patrum & fi
liorum.

Promittit ta
men redinte
grationem
Ecclesie, ex
Iudaeor. reli
quias & gen
tibus,

4 gra
tiam.

7 pisca
buntur
eos.
7 vena
tores.

8 if angelle gauri Regale.

הביא עליהם יום רעה ומשגה שברון שכם:

כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הַלֵּוֹי וְעַמְדַת בְּשַׁעַר
 בְּנֵי־עַם אֲשֶׁר יָבֹאוּ בּוֹ מִלְכֵי יְהוּדָה וְאֲשֶׁר יֵצְאוּ בּוֹ וּבְכָל
 כ שַׁעְרֵי יְרוּשָׁלַם׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה מִלְכֵי
 יְהוּדָה וְכָל־יְהוּדָה וְכָל יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם הַבָּאִים בְּשַׁעְרֵים
 2 א הָאֵלֶּה׃ כֹּה אָמַר יְהוָה הִשְׁמַרוּ בְּנַפְשׁוֹתֵיכֶם וְאַל־
 תִּשְׂאוּ מִשָּׂא בַיּוֹם הַשַּׁבָּת וְהִבַּאתֶם בְּשַׁעְרֵי יְרוּשָׁלַם׃
 2 ב וְלֹא־תוֹצִיאוּ מִשָּׂא מִבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת וְכָל־מְלֹאכָה
 לֹא תַעֲשׂוּ וְקִדְשַׁתֶּם אֶת־יּוֹם הַשַּׁבָּת כְּאֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־
 3 אֲבוֹתֵיכֶם׃ וְלֹא שִׁמְעוּ וְלֹא הִטּוּ אֶת־אָזְנוֹם וַיִּקְשׁוּ אֶת־
 2 4 עַרְפֹּם לְבַלְתִּי שְׁלֹמֶע וּלְבַלְתִּי קַחַת מוֹסֵר׃ הֲיִהְיֶה אִם־
 שִׁמְעֵ תִשְׁמַעוּן אֵלַי נְאֻם־יְהוָה לְבַלְתִּי׃ הִבִּיֵא מִשָּׂא
 בְּשַׁעְרֵי הָעִיר הַזֹּאת בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת וּלְקַדֵּשׁ אֶת־יּוֹם
 3 ב הַשַּׁבָּת לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת־כֹּה כָּל־מְלֹאכָה׃ וּבָאוּ בְּשַׁעְרֵי
 הָעִיר הַזֹּאת מִלְכֵי־סוּשִׁימִים וְשִׁבְיִים עַל־כִּפְאֵי דוֹד רְכָבִים׃
 בָּרַכְבּ וּבַסּוּסִים הִמָּה וּשְׂרֵיהֶם אִישׁ יְהוּדָה וַיִּשְׁבִּי
 2 6 יְרוּשָׁלַם וַיִּשְׁכַּח הָעִיר הַזֹּאת לְעוֹלָם׃ וּבָאוּ מֵעַרְיֵי־יְהוּדָה
 וּמִסְבִּיבוֹת יְרוּשָׁלַם וּמֵאֶרֶץ בְּנֵי־מִן וּמִן־הַשְּׂפֵלָה וּמִן־
 הָהָר וּמִן־הַנֶּגֶב מִבְּיָאִים עֲלֶיהָ וּזְבַח וּמִנְחָה וּלְבוֹנָה
 2 7 וּמִבְּאֵי תוֹרָה בֵּית יְהוָה׃ וְאִם לֹא תִשְׁמַעוּ אֵלַי לְקַדֵּשׁ
 אֶת־יּוֹם הַשַּׁבָּת וּלְבַלְתִּי שְׂאֵת מִשָּׂא וּבָא בְּשַׁעְרֵי
 יְרוּשָׁלַם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּשַׁעְרֶיהָ וְאָכְלָהָ
 א אֲרַמְנוֹת יְרוּשָׁלַם וְלֹא תִכְבֶּה׃
 2 אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃ קוֹם וְיָרַדְתָּ
 3 בֵּית הַיּוֹצֵר וְשִׁמְהָ אֲשַׁמְיַעָה אֶת־דְּבָרֵי׃ וְאָרַד בֵּית
 4 הַיּוֹצֵר וְהִנְהוּ עֵשָׂה מְלֹאכָה עַל־הָאֲבָיִים׃ וְנִשְׁחַת
 הַכְּלִי אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה כַּחֲמֵר בֵּינֵי הַיּוֹצֵר וְיֵשֵׁב וַיַּעֲשֶׂהוּ
 כְּלִי אַחֵר כְּאֲשֶׁר יִשֵּׁר כְּעֵינֵי הַיּוֹצֵר לַעֲשׂוֹת׃

f. fra-
dio,
I. 9. Ez. 21:
11.

(שְׂבוּ)

|| *Ex. 31*

f. Ex. 31:
18.

Violatio Sab-
bari puni-
enda.

CAP. 17
XVIII
Typo figuli
ras refingen-
tis docet De-
us, se non ab-
dicere velle
populum
suum;

v. 19. v. 23. v. 24. v. 30. שמוע ק' ו. 23. ו. 24. ו. 30. ו. 19. ו. 23. ו. 24. ו. 30. ו. 19. ו. 23. ו. 24. ו. 30.

ויהי דברי יהוה אלי לאמור : הכיוצר ה

הזה לא-אוכל לעשות לכם בית ישראל נאם יהוה

הנה כהמר בין היוצר כדאתם בידי בית ישראל :

7 רגע אדבר על-גוי ועל-ממלכה

8 לתוש ולנתין ולהאמיד : ושב הגוי ההוא מרעתו

אשר דברתי עליו ונתמתי על-הרעה אשר חשבתי

לעשות לו :

9 ורגע אדבר על-גוי ועל-ממלכה לבנות ולנשוע :

ועשה הרעה בעיניו לבלתי שמע בקולי ונתמתי על-הטובה אשר

אמרתי להשיב אותו : ועתה אמר נא אל-איש יהודה

ועל-יושבי ירושלם לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי יוצר

עליכם רעה וחסב עליכם מחשבה טובה נא איש

מדרכו הרעה והשיבו דרכים ומעלליכם : ואמרו

נאיש כי-אחרי מחשבותינו נלך ואיש שררות לב-

הרע נעשה : לכן כה אמר יהוה שאלו

נא בגוים מי שמע פאולה שערת עשתה מאד בתולת

ישראל : היעזב מצור שדי שלג לבגון אם-נתשו מים

זרים קרים נוזלים : כי-שכחני עמי לשוא יקטרו

10 ויכשלום בדרכיהם שבולי עולם ללכת נתיבות הרך

לא סלולה : לשום ארצם לשמה שרוקת עולם כל

11 עובר עליה ישם ויניד בראשו : כרות קדים אפיצם

12 לפני אויב ערה ולא-פנים אראם ביום אידם :

13 ויאמרו לכו ונחשבה על-ירמיהו מחשבות

כי-לא-תאבר תורה מכהן ועצה מחכם ודבר מנביא

לכו ונכהו בלשון ואל-נקשיבה אל-כל-דבריו :

14 הקשיבה יהוה אלי ושמע לקול ריבוי : הישלם תחת

15 טובה רעה כי-כרו שוחד לנפשי זכרו עמדי לפניך

לדבר עליהם טובה להשיב את חמתך מהם :

לכן Eeccc 3 החההה

שריקותק .v.16. שבילי ק .v.15. הרע ק .v.10.

Depende loqui a re, qd gendm, ad aduery regiam: ad euillente ad ad amolite uera, ad ad diffidendo. qd ad conuulsiu qd illa a male pio, qd labatq, sup se pu blud: et pacitibit ma supu male, qd cogitau fu che ei.

f ecm foedam

f Prov. 25: 25. f Pf 77: 20. f Prov. 15: 19.

sed poenitentium misericordiam.

mala autem in praefatis formatum.

Vale quod lac & procc contraindian populatum.

21 לכן תן את בניהם לרעב והגרם על-

יריחרכ ותהינה נשיהם שבלות ואלמנות ואנשיהם

22 יהיו הרגי מות בחוריהם מכיחרכ במלחמה: תשמע

זעקה מבתיהם כיתביא עליהם נדוד פתאם כי כרו

23 שיחה ללכדני ופחים ממנו לרגלי: ואתה יהוה ידעת

את כל עצתם עלי לפות אל הכפר על עונם

והטאתם מלפניך אל תמחי ו יהו ממשלים לפניך

א בעת אפק עשר בהם: כה אמר יהוה

הלוך וקנית בקמק יוצר חרש ומזקני העם ומזקני

2 הכהנים: ויצאת אל גיא בן הנחש אשר פתח שער

החרסות וקראת שם את החרבים אשר אדבר אליך:

3 ואמרת שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וישבי ירושלים

כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא רעה

4 על המקום הזה אשר כל שמעה תצלנה אזני: יעון

אשר עזבני וינכרו את המקום הזה ויקטרונו

לאלהים אחרים אשר לא ידעום תמה ואבותיהם

ה ומלכי יהודה ומלאו את המקום הזה דם נקים: וננו

את פמות הפעל לשרף את בניהם באש עלות לבצעל

אשר לא צויתיו ולא דברתי ולא עלתה על לבי:

6 לכן הנרה ימים באים נאם יהוה ולא-

יקרא למקום הזה עוד התפת וגיא בן הנחש כי אם גיא

7 ההרנה: ובקתי את עצת יהודה וירושלים במקום הזה

והפלתים בחרב לפני איביהם וכיך מבקשי נפשם

ונתתי את נבלתם למאכל לעוף השמים ולרדמת

8 הארץ: ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרפה כל

9 עבר עליה ישם וישרק על כל מכתה: והאכלתים

את בשר בניהם ואת בשר בנותיהם ואיש בשר דעהו

יאבלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם איביהם

ומבקשי

יחרסית ק v.2 ויהיו ק v.23 שוהה ק v.22

to bring = 181

for. upon. hiphil. (קני)

ללזז Klingen

to bring

to bring upon them, to bring

CAP. 18. XIX. Excidium Iudaeae typologice significat adumbratur & praedicitur.

מבוא
החל
באשר
עוד
למקום
הזאת
במקום
גמתי
אשר
ואמר
ישאל
ידע
יבנה
בנה
אשר
במית
וישמו
שא ויהי

ומבקשי נפשם : ושברת המקדק לעיני האנשים י
 ההלכים אותך : ואמרת אליהם כה אמר יהוה 1
 צבאות בכה אשבר את העם הזה ואת העיר הזאת
 כאשר ישבר את כלי היוצר אשר לא יוכל להרפה
 עוד ובתפת יקברו מאין מקום לקבור : בן אעשה 2
 למקום הזה נאם יהוה וליושביו ולתת את העיר
 הזאת כתפת : והיו בתי ירושלים ובתי מלכי יהודה 3
 כמקום התפת הטמאים לכל הבתים אשר קטרו על-
 גגתיהם לכל צבא השמים והפך נסקים לאלהים 4
 אחרים :
 ויבא ירמיהו מהתפת
 אשר שלחו יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית יהוה 5
 ויאמר אל כל העם : כה אמר יהוה צבאות אלהי
 ישראל הנני מביא אל העיר הזאת ועל כל עריה את
 כל הרעה אשר דברתי עליה כי הקשו את ערפם 6
 לבלתי שמוע את דברי : וישמע פשחור בן אמר
 הכהן והוא פקיד נגיד בבית יהוה את ירמיהו נבא 2
 את הדברים האלה : ויבא פשחור את ירמיהו הנביא
 ויתן אתו על המהפכת אשר בשער בנימן העליון
 אשר בבית יהוה : ויהי ממהרת ויצא פשחור את 3
 ירמיהו מן המהפכת ויאמר אליו ירמיהו לא פשחור
 קרא יהוה שמה כי אסמנו מסכים :
 כי יכה אמר יהוה הנני נתנה למגור 4
 לך ולכל אהביך ונפלו בחרב איביהם ועיניה ראות
 ואת כל יהודה אתן ביד מלך בכל והגלם בכלה
 והכם בחרב : ונתתי את כל חסן העיר הזאת ה
 ואת כל יגיעה ואת כל יקרה ואת כל אוצרות מלכי
 יהודה אתן ביד איביהם ובזוים ולקחום והביאום
 בכלה : ואתה פשחור וכל ישבי ביתך תלכו בשבי 6
 ובכל

Handwritten note: ירמיהו

CAP. 20. XI. Jerem. in carcerem coniectus a Paschure, et ignominiosam captivitatem denunciat.

מביא ק' י. 15. ה' במקום א. 11. v.

ובבל תבוא ושם תמות ושם תקבר אתה וכל-אהביך
7 אִשְׁרֵי נְבִיאָתָה לְהֵם בְּשֹׁקֶר :

querela vatis
de muneris
fui onere in-
tolerabili.

יהוה ואפת חזקתני ותוכל הייתי לשחוק כל-היום
8 כלה לעג לי: כי-מדי אדבר אועק חמס ושד אקרא

Mphelo profus sum mihi
peracacit

כי-היה דבר-יהוה לי לחרפה ולקלס כל-היום:
9 ואמרתי לא-אזכרנו ולא-אדבר עוד בשמו והיה

f. 442
24

כלבי כאש בערת עצר בעצמתי ונלאיתי כלכל ולא
10 אוכל: כי שמעתי דברת רבים מגור מסכיב הגידו

כג

ונגידנו כל אגוש שלמי שמרי צלעי אולי יפתה ונוכלה
11 לו ונקחה נקמתנו מפנו: ויהוה אותי פגבור עריץ

animo

microscopi

regamut

על-כן רדפי יכשלו ולא יבלו בשו מאד כי לא השכילו
12 כלמת עולם לא תשכן: ויהוה צבאות בתן צדיק

11 cum

magis qui ne persequuntur

12 infania

et memoria excedit

ראה כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליה גליתי
את-ריבי:

neam tradidi

13 שירו ליהוה הללו את-יהוה כי הציל את-נפש
14 אביון מיד מרעים:

אשר ילדתי בו יום אשר-ילדתני אמי אל-יהי
15 ברוך: ארו האיש אשר בשר את-אבי ילד-

210

benedictus, salubor

16 לה בו-זקר שמח שמחהו: והיה האיש החוזה
בערים אשר-הפך יהוה ולא נתם ושמע זעקה

210

211 cum gaudia affertur

212 ut arbor, quae dicitur

17 בפקר ותרועה בעת צהרים: אשר לא-מותתני
18 מרחם ותהי לי אמי קברי ורחמה הרת עולם: לפה

213

214

זה מרחם יצאתי לראות עמל ויגון ויכלו בבשת ימי:
א הדבר אשר-היה אל-ירמיהו מאת

215

216

יהוה בשלח אליו המלך צדקיהו את-פשחור בן-
2 מלכיה ואת-צפניה בן-מעשיה הכהן לאמר: דרש

215

216

217

נא בעדנו את-יהוה כי נבוכדראצר מלך-בבל נלחם
עלינו אולי-יעשה יהוה אותנו ככל-נפלאותיו ויעלה
מעלינו

217

218

219

יה לא מפיק. v. 17. קמץ בזק. v. 8.

220

221

222

223

224

225

226

227

228

CAP. 20.
XXI.
Urbe obsessa
R. Zedekiae
de euentu
confidenti,

215

216

217

218

219

220

221

222

223

224

225

226

227

228

מעלינו : ויאמר ירמיהו אליהם כה 3
 תאמרו אל צדקיהו : כה אמר יהוה אלהי ישראל 4
 הנני מסב את כלי חמלהמה אשר בידכם אשר אתם
 נלחמים כם את מלך בבל ואת הכשדוים הצרים
 עליכם מחוץ לחומה ואספתי אותם אל תוף העיר
 הזאת : ונלחמתי אני אתכם ביד נטויה ובזרוע חזקה ת
 ובאף ובחמה ובקצף גדול : וחכיתי את יושבי העיר 6
 הזאת ואת האדם ואת הבחמה בדבר גדול ימתו :
 ואחרי כן נאם יהוה אתן את צדקיהו מלך יהודה 7
 ואת עבדיו ואת העם ואת הנשארים בעיר הזאת
 מן הדבר מן החרב ומן הרעב ביד נבוכדראצר
 מלך בבל וכיד איבהם וכיד מבקשי נפשם וחקם לפי
 הרב לא יחוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם : ואל 8
 העם הזה תאמר כה אמר יהוה הנני נתן לפניכם את
 דרך החיים ואת דרך המות : הישב בעיר הזאת ימות 9
 בחרב וברעב ובדבר והיוצא ונפל על הכשדים
 הצרים עליכם יהיה והיתה לו נפשו לשלל : כי 10
 שמתי פני בעיר הזאת לרעה ולא לטובה נאם יהוה
 ביד מלך בבל תנתן ושרפה באש : ולבית מלך יהודה 11
 שמעו דבר יהוה : בית דוד כה אמר יהוה דינו לבקר 12
 משפט והצילו גזול מיד עושיק פדתצא כאש חמתי
 ובערה ואין מכפרה מפני רע מעלליהם : הנני אליה 13
 ישבת העמק צור המישר נאם יהוה האמרים מייחת
 עלינו ומי יבוא במעונותינו : ופקדתי עליכם כפרי 14
 מעלליכם נאם יהוה והצתי אש ביערה ואכלה כל
 סביבה : כה אמר יהוה רד בית מלך א
 יהודה ודברת שם את הדבר הזה : ואמרת שמע דבר 2
 יהוה מלך יהודה הישב על כסא דוד אתה ועבדך
 ועמך

8. Ich ad populu hunc dicez: sic
 dixit d'g: Ecce ego (sum) dans
 ad facies vestras viam vita-
 rum, et viam mortis.

pradicir ex-
 pugnatio-
 nem,

pestem, &
 famem,

& deditio-
 nem suadet.

CAP. כב
 XXII
 Regem &
 Principes ad
 iustitiam hor-
 tatur, sub spe
 felicitatis, si
 obedierint, at
 vastitatis, si
 reuenerint.

מעלליכם ק' י' ויהיה ק' 9.

3 ועמך הבאים בשערים האלה: כה אמר יהוה עשו
 משפט וצדקה והצילו צול מיד עשוק וגו' יתוס ואלמנה/
 אל תנו אל תחמסו ורם נקי אל תשפכו במקום הזה:
 4 כי אם עשו תעשו את הדבר הזה ובאו כשערי הבית
 הזה מלכים יושבים לדור על פסאו רכבים ברכב
 ה ובסוסים הוא ועברו ועמו: ואם לא תשמעו את
 הדברים האלה בני שבועתי נאם יהוה כי לחרבה יהיה
 6 הבית הזה: כי כה אמר יהוה על בית
 מלך יהודה גלעד אתה לי ראש הלכנון אם לא
 7 אשיתך מדבר ערים לא נושבה: וקדשתי עליך
 משחתים איש וכליו וכרתו מכתר ארזיה והפילו על
 8 האש: ועברו גוים רבים על העיר הזאת ואמרו איש
 אל רעהו על מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה
 9 הזאת: ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהיהם
 וישתחוו לאלהים אחרים ויעבדום:
 י אל תכבו למת ואל תגדו לו בכו בכו להלך כי לא
 י 11 ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו: כי כה אמר יהוה
 אל שלם בן יאשיהו מלך יהודה המלך תחת יאשיהו
 י 12 אביו אשר יצא מן המקום הזה לא ישוב שם עוד: כי
 במקום אשר הגלו אתו שם ימות ואת הארץ הזאת
 י 13 לא יראה עוד: הוי בנה ביתו בלא צדק
 ועליותיו בלא משפט ברעהו יעבד הגם ופעלו לא יתן
 י 14 לו: האמר אבנה לי בית מדות ועליות מרווחים ומרע
 טו לו חלוני וספון בארו ומשוח בששך: התמלך כי אתה
 מתדורה בארו אביה הלוא אכל ושתה ועשה משפט
 י 16 וצדקה אז טוב לו: הן דיו עני ואביון אז טוב הלא היא
 י 17 הדעת אתי נאם יהוה: כי אין עיניך ולבך כי אם על
 בצעה ועל רס הנקי לשפוך ועל העשק ועל המרדנה
 לעשות

*ligidit d. g. facile iudicium
 et iustitiam vel liberale di-
 foppra. repta de manu op-
 foris. pimentis. et pacifici-
 nis. pupilla. et viduam. et
 de fraudibus. et de iustitia
 et sanguine innotatam. etc.
 effundat in loco ipso.*

*conditio vobis, quae
 iam est, oppositior
 iustitiam tuam, quae
 futura est.*

14. 10. 11.

profecto

*Fata immi-
 nentia Schal-
 lamo.
 Iosham. et
 Salum.*

Ioia kimo,

*+ pica.
 + inio.
 E. 23:
 14.
 12: 5.*

יקמץ בזק v. 14. נושבו ק' v. 6. ועבריו ק' v. 4.

לעשות : לכן כה אמר יהוה אל- 18
 יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לא יספדו לו הוי אחי
 והוי אחות לא יספדו לו הוי ארון והוי הרח : קבורת 19
 חמור יקבר סחוב והשלף מחלאה לשערי ירושלים :
 עלי הלכנו וצעקי וכבשו חגי קולך כ
 וצעקי מעברים כי נשברו כל מאהבקי : דברתי אליך 21
 בשלושה אמרת לא אשמע זה דרכך מנעורך כי לא
 שמעת בקולי : כל רעיך תרעה רוח ומאהבקי בשכי 22
 ילכו כי אותכשי ונכלמת מכל העתה : ישבתו בלכנו 23
 מקננתו בארזים מה נחנתו בבאלך חבלים חיל
 כלדדה : חי אני נאם יהוה כי אם יהיה פניהו בן- 24
 יהויקים מלך יהודה חותם על יד ימיני כל משם אתקנה :
 ונתתיה ביד מבקשי נפשה וביד אשר אתה גור כה
 מפניהם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד הפשדים :
 והטלתי אתך ואת אמה אשר ילדתך על הארץ 26
 אחרת אשר לא לדתם שם ושם תקומו : ועל הארץ 27
 אשר הם מנשאים את נפשם לשוב שם שמד לא
 ישובו : העצב נבזה נפוץ האיש הזה 28
 כנהו אם כלי אין חפץ בו מרוע הוטלו הוא ורעו
 והשלכו על הארץ אשר לא ידעו : ארץ ארץ ארץ 29
 שמע דבר יהוה : כה אמר יהוה כתבו את האיש ל
 הזה עירי גבר לא יצלח בימיו כי לא יצלח מזרעו
 איש ישב על כסא דור ומושל עוד ביהודה :

sunt reges et sacerdotes

altra persona Niph.

*7 times
sibi, 39:
17.*

in interrogativa

hoph. 370

*Hierosoly-
mitis,
(regis melle)*

Iechonias

CAP. 23
 XXIII.
 Malis pasto-
 ribus in vtro-
 que statu, per-
 ditionem
 causantibus,
 poena denun-
 ciatur,
 rel. quis
 Messias,

poenas repetere a

הוי רעים מאבדים ומפצים את צאן מרעיתי א
 נאם יהוה : לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל על- 2
 הרעים הרעים ארז עמי אתם הפצתם את צאני
 ומרחוים ולא פקדתם אתם הנני פקר עליכם את דע
 מעלליכם נאם יהוה : נאני אקבץ את שארית צאני 3
 וו וו וו כ Pffff מכל

ibid. מקננת ק' ibid. ישבת ק' v. 23. בצל v. 20.
 נחנת ק'

vens pastor & Rex promittitur.

מכל הארצות אשר חרחתי אתם שם והשיבתי אתהן
על נביהו ופרו ורבו: והקמתי עליהם רעים ורעום ולא
ייראו עוד ולא יחתו ולא יפקדו נאם יהוה:

הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי לדוד צמח
צדיק ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ:

בימיו תושע יהודה וישראל ישכון לבטח וזה שמו אשר
יקראו יהוה יצדקנו: לכן הנה ימים באים
נאם יהוה ולא יאמרו עוד חי יהוה אשר העלה את

בני ישראל מארץ מצרים: כי אם חי יהוה אשר העלה
ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ צפנה ומכל
הארצות אשר חרחתי שם וישבו על אדמתם:

Dolor Ierem. ob Pseudo-prophetarum seductionem.

לנבאים נשבר לבי בקרפי רחפו כל עצמתי
הייתי כאיש שכור וכנבך עברו יין מפני יהוה ומפני
י דברי קדשו: כי מנאפים מלאה הארץ כי מפני אלה

אבלה הארץ יבשו נאות מדבר ותהי מרוצתם רעה
וגבורתם לא יכון: כי גם נביא גם כהן חנפו גם בביתי
מצאתי רעתם נאם יהוה: לכן יהוה ירפם להם

בחלקלקות באפלה ידחו ונפלו בה כי אביא עליהם
רעה שגרת פקדתם נאם יהוה: ובנבאי שמרון
ראיתי תפלה הנבאו בפעל ויתעו את עמי את

ישראל: ובנבאי ירושלם ראיתי שערורה
נאות והלך בשקר וחזקו ידי מרעים לבלתי שבו איש
מרעתו חיו לי כלם כסדים וישביה בעמרה:

& poenam.

לכן כה אמר יהוה צבאות על הנבאים
הנני מאביל אותם לענף והשקתים מי ראש פי מאת
נביאי ירושלם יצאה חנפה לכל הארץ: כה

אמר יהוה צבאות אל תשמעו על דברי הנבאים
הנבאים לכם מהבליים הטה אתכם חזון לכם ידברו לא
מפי

4. In hoc die venientis sunt
exat sup. et descriptio de
gomeri...
6. In diebus salu...
7. Et hoc e nomen, quod vocabunt ann
7200. in terra de tra.
Rom. 12. 6. dicitur Deus.

14 f. 139.

16 f. hypo-cifus.

מלעיל v. 5. מלעיל v. 12. בפתח הר' est que vox.

(onus, effectum)

Itisio verum vatum reprehensa.

34 יהוה: והנביא והכהן והעם אשר יאמר משא יהוה
 לה ופקדתי על האיש שהוא ועל ביתו: כה תאמרו איש
 על רעהו ואיש אל אחיו מה ענה יהוה ומה דבר יהוה:
 36 ומשא יהוה לא תזכרו עוד כי המשא יהיה לאיש דברו
 והפקדתם את דברי אלהים חיים יהוה זבאות אלהינו
 37 כה תאמר אל הנביא מה ענה יהוה מה דבר יהוה:
 38 ואם משא יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יען אמרכם
 את הדבר הזה משא יהוה ואשלה אליכם לאמר לא
 39 תאמרו משא יהוה לכן הנני ונשיתי אתכם נשא ונשיתי
 אתכם ואת העיר אשר נתתי לכם ולאבתיכם מעל
 מפני: ונתתי עליכם חרפת עולם וכלמות עולם אשר לא
 א תישבח: הראני יהוה והנה שני דודאי תאנים
 מועדים לפני היכל יהוה אחרי הגלות נבוכדראצר
 מלך בבל את יכניהו בן יהויקים מלך יהודה ואת
 שרי יהודה ואת החרש ואת המסנר מירושלם ויבאם
 2 בבל: הדור אחד תאנים טבות מאד כתאני הבכורות
 והדור אחד תאנים רעות מאד אשר לא תאכלנה
 3 מרע: ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה דמהו
 ואמר תאנים התאנים הטבות טבות מאד והרעות
 4 רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע: ויהי דבר
 ה' יהוה אלי לאמר: כה אמר יהוה אלהי ישראל כתאנים
 הטבות האלה בן אביר את גלות יהודה אשר שלחתי
 6 מן חמקום הזה ארץ כשדים לטובה: ושמתי עיני
 עליהם לטובה והשבתיים עליה ארץ הזאת ובגיתים
 ולא אהרם ונטעתים ולא אתוש: ונתתי להם לב לדעת
 אתי כי אני יהוה והיו לי לעם ואנכי אהיה להם לאלהים
 כי ישובו אלי בכל לבם: וכתאנים הרעות
 אשר לא תאכלנה מרע כי כה אמר יהוה בן אמן
 את

CAP. כד.
 XXIV.
 Visione &
 corbum fi-
 cum, bona-
 rum & mala-
 rum status
 regni Iud. re-
 presentatur.

remittentur

per veritatem

*foppro-
brium*

scissa

*† p̄mi-
tias fe-
rentium*

*1 Et dabo eis cor ad sciendi-
 me, quod ego sum: et erunt
 mihi in populum: et ego ero
 eis in dea: quia reversi sunt
 8 tunc ad me in toto corde suo*

את צדקיהו מלך יהודה ואת שריו ואת שארית
ירושלם הנשארים בארץ הזאת והישבים בארץ
מצרים: ונתתים לזועה לרעה לכל ממלכות הארץ 9
לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל המקומות
אשר אדיתם שם: ושלחתי בם את החרב את הרעב
ואת הדבר עד תמס מעל האדמה אשר נתתי להם
ולאבותיהם: הדבר אשר היה עלי ירמיהו א
על כל עם יהודה בשנה הרביעית ליהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה היא השנה הראשנית לנבוכדראצר מלך
בבל: אשר דבר ירמיהו הנביא על כל עם יהודה ואל 2
כל יושבי ירושלם לאמר: מן שלש עשרה שנה 3
ליאשיהו בן אמון מלך יהודה ועד היום הזה זה שלש
ועשרים שנה היה דבר יהוה אלי ואדבר אליכם
אשבים ודבר ולא שמעתם: ושלח יהוה אליכם את 4
כל עבדיו הנבאים השכם ושלה ולא שמעתם ולא
הייתם את אונכם לשמע: לאמר שבו נא איש מדרכי ה
הרעה ומרע מעלליכם ושבו על האדמה אשר נתן יהוה
לכם ולאבתיתם למן עולם ועד עולם: ואל תלכו אחרי 6
אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ולא תכעסו
אותי במעשה ידיכם ולא ארע לכם: ולא שמעתם אלי 7
נאם יהוה למען הכעסוני במעשה ידיכם לרע לכם:
לכן כה אמר יהוה צבאות יען אשר לא שמעתם את 8
דברי: הנני שלח ולקחתי את כל משפחות צפון נאם 9
יהוה ואל נבוכדראצר מלך בבל עבדי והבאתים על
הארץ הזאת ועל יושביה ועל כל הגוים האלה סביב
והחרמתי ושמתי לשמה ולשרקה ולחרבות עולם:
והאבדתי מהם קול ששון וקול שמהה קול חתן וקול י
פלה קול רתים ואור נר: והיתה כל הארץ הזאת 11
לחרבה

CAP. כה. XXV.
Ob populi
pertinaciam
captiuitas
Babyl. nunciatur.

inf. v. 1-14
I. p. 1-14

606 a. l. h.
II. ann. Xofakim

[min 23 p. 1-14]

385
[כחצונוג]
proprietaria quod

יתירו' 7.7. א' במקום ה' 3.7. לזועה ק' 9.7

לחרבה לשמה ועברו הגוים האלה את מלך בבל

& post 70. annos liberatio.

1 2 שבעים שנה: והיה כמלאות שבעים שנה אפקד על

מלך בבל ועל הגוי ההוא נאם יהוה את עונם ועל

Judicia imminetia Babylonis & alius gentibus

1 3 ארץ כשדים ושמתי אתו לשממות עולם: והבאתי

על הארץ ההיא את כל דברי אשר דברתי עליה

את כל הפתוב בספר הזה אשר נבא ירמיהו על

1 4 כל הגוים: כי עברו בכם גם חמה גוים

רבים ומלכים גדולים ושלמתי להם בפעלים

וכמעשה ידיהם:

repraesentantur poculo irac.

1 5 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלי קח את כוס היין

החמה הזאת מידי והשקיתה אותו את כל הגוים

1 6 אשר אנכי שלח אותך אליהם: ושתי והתגעשו

והתהללו מפניי חרב אשר אנכי שלח בינתם:

1 7 ואקח את הכוס מיד יהוה ואשקה את כל הגוים

1 8 אשר שלחני יהוה אליהם: את ירושלים ואת ערי

יהודה ואת מלכיה את שריה לתת אתם לחרבה

1 9 לשמה לשרקה ולקללח ביום הזה: את פרעה מלך

כ מצרים ואת עבריו ואת שריו ואת כל עמו: ואת כל

הערב ואת כל מלכי ארץ העוץ ואת כל מלכי ארץ

פלשתים ואת אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת

2 1 שארית אשדוד: את אדום ואת מואב ואת בני עמון:

2 2 ואת כל מלכי צר ואת כל מלכי צידון ואת מלכי האי

2 3 אשר בעבר הים: את דרן ואת תימא ואת כוז ואת

2 4 כל קצוצי פאה: ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי

כה הערבה שבניים במדבר: ואת כל מלכי זמרי ואת

2 6 כל מלכי עילם ואת כל מלכי מדי: ואת כל מלכי

הצפון הקרבים והרחקים איש אל אחיו ואת כל

הממלכות הארץ אשר על פני האדמה ומלך ששך

ישתה

v. 13. ק. והבאתי ק

pa

aridato

Ljant

frans

berabuffaithann

etiam de non arabum, et iunioribus.

Babel

27 ישתה אחריהם : ואמרת אליהם כה אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו וקיו ונמלו ולא
 28 תקומו מפני החרב אשר שלח ביניכם : והיה
 כי ימאנו לקחת הפוס מידך לשתות ואמרת אליהם
 29 כה אמר יהוה צבאות שתו תשתו : כי הנה בעיר
 אשר נקרא שמי עליה אנכי מחל לחרע ואתם הנקה
 (interrogative) תנקו לא תקו כי חרב אני קרא על כל יישיבי הארץ
 נאם יהוה צבאות : ואתה תנבא אליהם את כל
 הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה מפרום ישאג
 וממעון קדשו יתן קולו ישאג על נהו הידר
 31 כדרכים יענה אל כל יישיבי הארץ : בא שאון ער קצה
 הארץ כי ריב ליהוה בנוים נשפט הוא לכל בשר
 32 הרשעים נתנם לחרב נאם יהוה : כה אמר
 יהוה צבאות הנה רעה יצאת מגוי וסער גדול
 33 יעור מירפתי ארץ : והיו חללי יהוה ביום ההוא
 מקצה הארץ ועד קצה הארץ לא יספרו ולא יאספו
 34 ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו חיללו הרעים
 וועקו והתפלושו אדירי הצאן כי מלאו ימיכם לטבות
 ותפוצותיכם ונפלתם ככלי חמדה : ואבר מנוס מן לה
 35 הרעים ופליטה מאדירי הצאן : קול צעקת הרעים
 36 ויללת אדירי הצאן כי שרד יהוה את מרעיתם : ונדמו
 37 נאות השלום מפני חרון אף יהוה : עזב ככפיר סבו כי
 38 היתה ארצם לשמה מפני חרון חיונה ומפני חרון אפו :
 בראשית ממלכות יהויקים בן יאשיהו מלך א
 הורה היה הדבר הזה מאת יהוה לאמר : כה אמר
 יהוה עמד בחצר בית יהוה ודברת על כל ערי יהודה
 הבאים להשתחות בית יהוה את כל הדברים אשר
 צויתוך לדבר אליהם אל תגרע דבר : אולי ישמעו 3
 וישבו Ggggg 1111

† dis-
perfo-
nces v.

CAP: כו
 XXVI
 Vates ob po-
 nentiam
 populo pu-
 blice incul-
 coram

הפ' בחולם ובחירק הת' v. 34. א' בקמץ v. 30.

וישבו איש מדרכו הרעה ונחמתי אל הרעה אשר אנכי
 4 השב לעשות להם מפני רע מעלליהם: ואמרת אליהם
 כה אמר יהוה אלהים לא תשמעו אלי ללכת בתורת אשר
 ה נתתי לפניכם: לשמע על דברי עבדי הנבאים אשר
 6 אנכי שלח אליכם והשבם ושלח ולא שמעתם: ונתתי
 את הבית הזה כשלה ואת העיר הזאתה אתן לקללה
 7 לכל גויי הארץ: וישמעו הכהנים
 והנבאים וכל העם את ירמיהו מדבר את הדברים
 8 האלה בבית יהוה: ויהי ככלות ירמיהו לדבר את
 כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל העם ויתפשו אתו
 9 הכהנים והנבאים וכל העם לאמר מות תמות: מדוע
 נבית בשם יהוה לאמר בשלו יהיה הבית הזה והעיר
 הזאת תחרב מאין יושב ויקהל כל העם אל ירמיהו
 בבית יהוה: וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה
 ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה
 11 החדש: ויאמרו הכהנים והנבאים אל השרים
 ואל כל העם לאמר משפט מות לאיש חזה כי נבא
 12 אל העיר הזאת כאשר שמעתם באזניכם: ויאמר
 ירמיהו אל כל השרים ואל כל העם לאמר יהוה
 שלחני להנביא אל הבית הזה ואל העיר הזאת את
 כל הדברים אשר שמעתם: ועתה היטיבו דרכיכם
 13 ומעלל כם ושמעו בקול יהוה אלהיכם וינחם יהוה
 אל הרעה אשר דבר עליכם: ואני הנני בידכם עשולי
 14 כטוב וכישר בעיניכם: אך ידעו הדעו כי אם ממתים
 אתם אתי כי הם נקו אתם נתנים עליכם ואל
 העיר הזאת ואל ישובה כי באמת שלחני יהוה
 עליכם לדבר באזניכם את כל הדברים
 16 האלה: ויאמרו השרים וכל העם אל הכהנים
 ואל

ad mortem
deposcitur a
sacerdotibus.

sed apud
Principes ad
mandatum
Dei prouo-
cans,

13 *et tunc bonas facit vias
suis, et sicut iustus, et an-
dite in voce Domini, et ve-
sti: et manifestabit omnia
14 ad malum (malum) quod locu-
tus est aduersus eos.
407 H. 3. f. N.*

ו. 6. ה. יתיר

ואל חנביאים אין לאיש הזה משפטמות כי בשם
 יהוה אלהינו דבר אלינו : ויקמו אנשים מזקני 17
 הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמר : מיכיה 18
 המורשתי היה נבא בימי חזקיהו מלך יהודה ויאמר
 אל כל עם יהודה לאמר כה אמר יהוה צבאות ציון
 שדה תחרש וירושלים עינם תהיה ותהר הבית לבמות
 יער : ההמת המתהו חזקיהו מלך יהודה וכל יהודה 19
 הלא ירא את יהודה וחל את פני יהוה וינחם יהוה אל
 הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו עשים רעה גדולה
 על נפשותינו : וגם איש היה מתנבא בשם יהוה אוריהו ב
 בן שמעיהו מקרית הערים וינבא על העיר הזאת
 ועל הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו : וישמע המלך 21
 הויקסו כל נבואיו וכל השרים את דבריו ויבקש המלך
 המיתו וישמע אוריהו וירא ויברח ויבא מצרים וישלח 22
 המלך הויקים אנשים מצרים את אלנתן בן עכבור
 ואנשים אתו אל מצרים : ויצאו את אוריהו ממצרים 23
 ויביאוהו אל המלך הויקים ויכהו בחרב וישלח את
 נבלתו אל קברי בני העם : אך יד אחיכם בן שפן 24
 היתה אתירמיהו לבלתי תת אתו ביד העם להמיתו :
 בראשית ממלכת הויקים בדיאושיהו מלך א
 יהודה היה הדבר הזה אל ירמיה מאת יהוה לאמר :
 כה אמר יהוה אלי עשה לך כוסרות וממות ונהתם 2
 על צווארך : ושלחתם אל מלך אדום ואל מלך מואב 3
 ואל מלך בני עמון ואל מלך צר ואל מלך צידון ביד
 מלאכים הבאים וירשם אל צדקיהו מלך יהודה :
 וצוית אתם אל אדניהם לאמר כה אמר יהוה צבאות 4
 אלהי ישראל כה תאמרו אל אדניכם : אנכי עשיתי ה
 את הארץ את האדם ואת בהמה אשר על פני
 הארץ

quibus affur-
gunt senio-
res, allegan-
tes similia
exempla.

CAP. כו
XXVII.
Symbolo iu-
go: un seni-
tus subenda
Iudxis vic-
nisque genti-
bus repriz-
sentatur.

מלאו ו' י. מיכה ק. v. 18.

צדקיהו

את מלך בבל והיו למה תהיה העיר הזאת הרפה: ואם 18
 נבאים הם ואם יש דבר יהוה אתם יפגער נא ביהוה
 צבאות לבלתי באו הכלים הנותרים בבית יהוה ובית
 מלך יהודה ובירושלם בבבל: כי כה אמר יהוה 19
 צבאות אל העמדים ועל הים ועל המכונות ועל יתר
 הכלים הנותרים בעיר הזאת: אשר לא לקחם כ
 נבוכדנאצר מלך בבל בגלותו את יכניה בן יהויקים
 מלך יהודה מירושלם בבבל ואת כל חרי יהודה
 וירושלם: כי כה אמר יהוה צבאות אלהי 21
 ישראל על הכלים הנותרים בית יהוה ובית מלך
 יהודה וירושלם: בבבל יבאו ושמה יהיו עד יום פקדי 22
 אתם נאם יהוה והעליתם והשבתים אל המקום
 הזה: ויהי בשנה ההיא בראשית ממלכת א
 צדקיה מלך יהודה בשנת הרביעית בחדש
 החמישי אמר אלי חנניה בן עזור הנביא אשר מבבוען
 בבית יהוה לעיני הכהנים וכל העם לאמר: כה 2
 אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר שברתי את
 על מלך בבל: בעוד שנתים ימים אני משיב אל 3
 המקום הזה את כל כלי בית יהוה אשר לקח
 נבוכדנאצר מלך בבל מן המקום הזה ויביאם
 בבל: ואת יכניה בן יהויקים מלך יהודה ואת כל 4
 גלות יהודה הנבאים בבבלה אני משיב אל המקום
 הזה נאם יהוה כי אשבר את על מלך בבל:
 ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא לעיני הכהנים ה
 ולעיני כל העם העמדים בבית יהוה: ויאמר 6
 ירמיה הנביא אמן כן יעשה יהוה יכם יהוה את
 דברך אשר נבאת להשיב כלי בית יהוה וכל הגולה
 מבבל אל המקום הזה: אך שמע נא הדבר הזה 7

יבאו

CAP. כח.
 XXVIII.
 Chanani's
 vati contradi-
 cens verbis,

Ggg 88 3 00000 אשר

בשנה ק'י. יתיר ו' 20.

8 אשר אנכי דבר באזניך ובאזני כל העם: הנביאים אשר היו לפני ולפניך מן העולם וינבאו אל ארצות רבות ועל ממלכות גדולות למלחמה ולרעה ולידבר: הנביא אשר ינבא לשלום כבא דבר הנביא ינדע הנביא אשר שלחו יהוה באמרת: ויבא הנביא הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא וישברוהו: ויאמר הנביא לעיני כל העם לאמר כה אמר יהוה בכה אשבר את-על נכבדנאצר מלך-בבל בעוד שנתים ימים מעל צואר כל-הגוים וילך ירמיה הנביא לדרך:

& facilis

retunditur,

9 ויהי דבר יהוה אל-ירמיהו אחרי שבור הנביא הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא לאמר: הלוך ואמרת אל-הנביא לאמר כה אמר יהוה מוטת עין שברת ועשית תחתיך מוטות ברזל: כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על ברזל נתתי על-צואר כל-הגוים האלה לעבר את-נכבדנאצר מלך-בבל ועברוהו וגם את-חירת השדה נתתי לו: ויאמר ירמיה הנביא אל-הנביא הנביא שמענא הנביא לא-שלחך יהוה ואתה הכטחת את-העם הזה על-שקר: לכן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל פני האדמה השנה אתה מרת כי-סרה דפרת אל-יהוה: וימת הנביא הנביא בשנה ההיא בחרש השביעי:

eique poena mortis denunciatur.

CAP. 28. XXIX. Epistola captiuos in Babel solatur

א ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם אל-יתר זקני הגולה ואל-הכהנים ואל-הנביאים ואל-כל העם אשר הגלה נבוכדנאצר מירושלם בבבלה: אחרי צאת וכניה המלך והנבירה ותפריסים שרי יהודה וירושלם והחרש והמסגר מירושלם: ביד אלעשה

אלעשה בן-שפן וגמריה בן-חלקיה אשר שלח
 צדקיה מלך-יהודה אל-נבוכדנאצר מלך בבל
 בבלה לאמר: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 לבל-הגולה אשר-הגלית מירושלם בבלה: בנה
 בתים ושב ונסעו גנות ואכלו את-פרין: קחו נשים
 והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת-בנותיכם
 תנו לאנשים ותלדנה בנים ובנות ורבו-שם ואל-
 תמעטו: ודרשו את-שלום העיר אשר-הגלית אתכם
 שמה ותפללו בעדה אל-יהוה כי בשלומה יהיה
 לכם שלום: כי כה אמר יהוה צבאות אלהי
 ישראל אל-ישיאו לכם נביאיכם אשר בקרבכם
 וקסמיכם ואל תשמעו אל חלמתיכם אשר אתם
 מחלמים: כי בשקר הסנבאים לכם בשמי לא שלחתים
 ואם יהוה: כי כה אמר יהוה כי לפי מלאתי
 לבל שבעים שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם את-
 דברי הטוב להשיב אתכם אל-המקום הזה: כי אנכי
 ידעתי את-המחשבת אשר אנכי השב עליכם נאם-
 יהוה מה שבות שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית
 ותקוה: וקראתם את-נהלכתם והתפללתם אלי
 ושמעתי אליכם: ובקשתם אתי ומצאתם כי הדדשני
 בכל-לבבכם: ונמצאתי לכם נאם-יהוה ושבתתי את-
 שכייתכם וקבצתי אתכם מכל-הגוים ומכל-המקומות
 אשר הדחתי אתכם שם נאם-יהוה והשבתי אתכם
 אל-המקום אשר-הגלית אתכם משם: כי אמרתם טו
 הקים לנו יהוה נבאים בבלה: כי כה אמר
 יהוה אל-המלך היושב אל-כסא דוד ואל-כל-העם
 היושב בעיר הזאת אחיכם אשר לא ישיאו אתכם
 בגולה: כה אמר יהוה צבאות הנני משלח בם
 את

& dehortatur a Pseudoprophets.

captivis que liberationem pronittit corporalem & spiritua-lem.

Regi Zedekie ac aliisque remanentibus.

*11. non ego novi cogitationes, quae
 ego cogitavi (Nem) scio vos, etc.
 12. cogitationes, passiv. et
 non in malis, ad dandum
 vobis navissimam (finem op-
 tata) et spem.
 12. et invocabilis, ineluctabilis,
 et orabilis ad me: et exaudi-
 am ad vos.
 13. et querentibus me, et in-
 venturibus, cum quaesiverint
 me in toto corde suo.
 14. et inveniar vobis, etc.
 14. 29.*

v. 14. שבותכם ק'.

את החרב את הרעב ואת הדבר ונתתי אותם
 בתאנים השערים אשר לא תאכלנה מרע: ורדפתי
 אחריהם בחרב ברעב ובדבר ונתתים לזועה לכל
 ממלכות הארץ לאלה ולשמה ולשרקה ולחרפה בכל-
 הגוים אשר יהדותים שם: תחת אשר לא שמעו אל-
 דברי נאם יהוה אשר שלחתי אליהם את עבדי
 הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם נאם יהוה: ואתם
 שמעו דבר יהוה כל הגולה אשר שלחתי מירושלם
 בכלה: כה אמר יהוה זבאות אלהי ישראל
 אל אחאב בן קוליה ואל צדקיהו בן מעשיה הנבאים
 לכם בשמי שקר הנני נתן אתם ביד נבוכדראצר מלך-
 בבל והכם לעיניכם: ולקח מהם קללה לכל גלות
 יהודה אשר כבבל לאמר ישמך יהוה כצדקיהו וכאחב
 אשר קלם מלך בבל באש: יען אשר עשו נבלה
 בישראל וינאפו את נשי רעים וידברו דבר בשמי
 שקר אשר לא צויתים ואנכי הוידע ועד נאם יהוה:
 כה אמר יהוה זבאות אלהי ישראל לאמר יען אשר אפה
 שלחת בשמכה ספרים אל כל העם אשר בירושלם
 ואל צפניה בן מעשיה חכהו ואל כל חכהנים לאמר:
 יהוה נתנה כהן מחת יהוידע חכהו להיות פקדים בית
 יהוה לכל איש משגע ומתנבא ונתתה אתו אל-
 המהפכת ואל הצינק: ועתה למה לא גערת בירמיהו
 הענתתי המתנבא לכם: כי על פן שלח אלינו בכל
 לאמר ארבה היא בנו בתים ושבנו ונטעו גנות ואכלו
 את פריהו: ויקרא צפניה חכהו את הפסח הזה באוני
 ירמיהו הנביא: ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
 לאמר: שלח על כל הגולה לאמר כה אמר יהוה אל-

18 + horrib-
das
+ nervus

& duobus
Pseudopro-
phetis ac si-
milibus exi-
tium praedi-
cit.

כה

27 + neivus

שמעיה

v. 18. ק. לזעוה ק. v. 23. היורע ק.

שמעיה הנחלמי יען אשר נפא לכם שמעיה ואני לא
שלחתי ויבטח אתכם על שקר: לכן כה אמר יהוה
הנני פקר על שמעיה הנחלמי ועל ירעו לא יהיה לו
איש ישב בתוך העם הזה ולא יראה בטוב אשר אני
עשה לעמי נאם יהוה כי כרה דבר על יהוה:

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: כה א
אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב לך את כל
הדברים אשר דברתי אליך אל ספר: כי הנה ימים
באים נאם יהוה ושכתי את שבות עמי ישראל ויהודה
אמר יהוה והשבתים אל הארץ אשר נתתי לאבתם
וירשיה: ואלה הדברים אשר דבר יהוה

אל ישראל ואל יהודה: כי כה אמר יהוה קול חרבה ה
שמענו פחד ואין שלום: שאלו נא וראו אם ילד זכר
מהוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו כיוצא ונדפכו
כל פנים לירקון: הוי כי גדול היום ההוא מאין במהו
ועת צרה היא לעקב ומפנה ישע: והיה ביום ההוא
נאם יהוה צבאות אשר עלו מעל צוארה

ומסרותיה אנתק ולא יעבדו בו עוד זרים: ועבדו
את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם:
ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה ואל תחת
ישראל כי הנני מושיעה מרחוק ואת ירעה מארץ
שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מהריר: כי אתה
אני נאם יהוה להושיעה כי אעשה כל זה בכל
הגוים אשר הפיצתיך ישם אך אתה לא אעשה
כל זה ויסרתיה למשפט ונקמה לא אנקה:

כי כה אמר יהוה אנוש לשברך נחמת
מכתך: אי ידון דינה למזור רפאות תעלה אין לך: 13
כל מאהבך שבהוד אותך לא ירשו כי מפת אויב 14
הההה Hhhhh הכיתך

CAP. L
XXX.
Dicta scribere
iubetur le-
rem. de red-
tione & re-
demtione lu-
dazorum

per Messiam
excitandum,

qui plagam
deseratom
sanaturus

13. *non sic dixit Dg: despera-
ta e contribio tua, dolo-
nifera (6) plaga tua.*
7 resti-
tutionis,
46: 11.

par. 11. fractura fumeri tui

הכיתיה מוסר אכזרי על רב עונך עצמו חטאתיה
 מו מה תזעק על שברך אנוש מכאבר על רב עונך
 16 עצמו חטאתיה עשיתי אלה לך : לכן כל אכליה
 יאכלו וכל צריך כלם בשבי ילכו והיו שאסיה למשפה
 וכל כוזב אתן לבו : כי אעלה ארכה לה וממכותיה
 17 *nam ascendit faciam, sicut
 nitalem tibi, et a plagis tuis
 sanabo te.*
 ארפאה נאם יהוה כי נדחה קראו לך ציון היא דרש
 18 אין לה : כה אמר יהוה הנני שב שבות
 אהלי יעקוב ומשפנותיו ארחם ונבנתה עיר על תלה
 19 וארמון על משפטו ישב : ויצא מהם תודה וקול
 משחקים והרבתיים ולא ימעטו והכבדתיים ולא יצערו :
 כ והיו בניו כקדם ועדתו לפני תכון ופקדתי על כל
 21 לחציו : והיה אדירו מפנו ומשלו מקרבו יצא
 והקרבתיו ונגש אלי כי מי הוא זה ערב את לבו לנשת
 22 *et erit mihi in populo
 ad ego eis velis in dom.*
 אלי נאם יהוה : והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם
 לאלהים :

Rex & Sacerdos futurus sit.

CAP. XXXI. Repetitur, explicatur & confirmatur promissio prior.

23 הגה סערת יהוה חמה יצאה סער מתגורר על ראש
 24 רשעים יחול : לא ישוב חרון אפי יהוה עד עשתו ועד
 הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו בה :
 א בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהים לכל
 2 משפחות ישראל והמה יהיו לי לעם : כה אמר
 יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלוח להרגיעו
 3 ישראל : כרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך
 4 על כן משכתיך חסד : עוד אבנה ונבנית בתולת ישראל
 ה עוד תעדי תפיה ויצאת במחול משחקים : עוד תפועי
 6 כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו : בי יסוס קראו
 נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל יהוה אלהינו :
 7 כי כה אמר יהוה רנו גיעקב שמחה וצחלו
 בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את
 עמך

מלא ו . 18 . פתח בסף ק . ibid . יתיר א . 16 . v . הפטרת ליום שני של רה . 2 . ז .

ברא יהוה חדשה בארץ נקכה תסובב גבר :
 23 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד ואמרו
 ארתי הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשוכי ארתי
 24 שבותם יברכה יהוה נוה צדק הר הקדש : וישבו בה
 יהודה וכל עריו יחדו אפרים ונפתלי בעדר : כי חרותי
 25 נפש עיפה וכל נפש דאבה מלאתי : על זאת הקיצתי
 27 ואראה ושנתי ערבה לי : הנה ימים באים
 נאם יהוה וזרעתי את בית ישראל ואת בית יהודה
 28 זרע אדם וזרע בהמה : והיה כאשר שקדתי עליהם
 לנתוש ולנתוץ ולהרס ולהאבד ולהרע בן אשקר
 29 עליהם לבנות ולנטוע נאם יהוה : בימים ההם לא
 יאמרו עוד אבות אכלו כסר ושני בנים תקדינה : כי
 אם איש בעונו ימות כל האדם האכל הכסר תקדינה
 31 שניו : הנה ימים באים נאם יהוה וברתי את בית
 32 ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה : לא כברית אשר
 ברתי את אבותם ביום החוקי כידם להוציאם מארץ
 מצרים אשר חמה הפרו את בריתי ואנכי בעלתי בם
 נאם יהוה : כי זאת הברית אשר אמרת את בית ישראל
 33 אחרי הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורתו בכרפם
 ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי
 לעם : ולא ילמדו עוד איש את דעהו ואיש את אחיו
 34 לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אותי למקמנס ועוד
 גדולם נאם יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא
 לה אפר עוד : כה אמר יהוה נתן שמש לאור
 יומם חקת ירח וכוכבים לאור לילה דנע הים ויהמו גליו
 36 יהוה צבאות שמו : אם ימשו החקים האלה מלפני נאם
 יהוה גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים :
 37 כה אמר יהוה אם ימדו שמים מלמעלה וחקרו
 מוסרי

*quis inebriare feci ante
 summi lassam, et omni
 26 animam dolentem exple
 vi gaudio.*

*anticipare
 29 - ut arbor non
 recitat - sicut
 31 - sicut
 32 - sicut*

*lebo legem meam in interiori eorum
 et super cor eorum scribam eam: et
 ego ero eis in deum, et ipsi erunt mihi
 in populum.
 34 v. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34.*

949 v. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34.

Nouum fedus, eiusque bona & beneficia.

Nouum fedus, eiusque bona & beneficia.

ידגש אחר שורק v. 34. עת בחק v. 33.

1 מוסדי ארץ למטה גם אני אבאם בכל זרע ישראל
 2 על כל אשר עשו נאסדיהוה אסדיהוה חנה ימים 8
 3 נאס יהוה ונכנתה העיר ליהוה מפגל חננאל עדי
 4 שער הפגרה: ויצא עוד לנה חמתה נגדו על גבעת
 5 גרב ונסב געתה: וכל העמק הפגרים וההשן מ
 6 וכל השמות עד נחל קרון עד פנת שער הסוסים
 7 מורחה קדש ליהוה לא ינתש ולא יהרס עוד
 8 לעולם: *הדבר אשר היה א*
 9 אל ירמיהו מאת יהוה בשנת העשירית לדקיהו
 10 מלך יהודה היא השנה שמנה עשרה שנה
 11 לנבוכדראצר: ואז חיל מלך בבל צרים על ירושלים
 12 וירמיהו תנבא היה כלוא בחצר המטרה אשר בית
 13 מלך יהודה: אשר בלאו צדקיהו מלך יהודה לאמר
 14 מדוע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה הנני נתן את
 15 העיר הזאת ביד מלך בבל ולכדה: וצדקיהו מלך
 16 יהודה לא יפלט מיד הכשדים כי הנתן ביד מלך
 17 בבל ודבר פיו עם פיו ועינו את עינו תראינה: וככל ה
 18 וליך את צדקיהו ושם יהיה עד פקדי אתו נאס יהוה
 19 כי תלחמו את הכשדים לא תצליחו
 20 ואמר ירמיהו הרי דבר יהוה אלי לאמה חנה הנמאל
 21 בן שלם הדך בא אליך לאמר קנה לך את ידי אשר
 22 בענתות כי לך משפט הנאלה לקנות: ויבא אלי
 23 הנמאל בן דדי כדבר יהוה אל חצר המטרה ויאמר
 24 אלי קנה נא את ידי אשר בענתות אשר בארץ
 25 בנימין כי לך משפט הרישה ולך הנאלה קנה לך
 26 ואני עני כי דבר יהוה הוא: ואקנה את הידה מאת
 27 הנמאל בן דדי אשר בענתות ואשקלה לו את הכסף
 28 שבעה שקלים ועשרה חספס: ואכתב בספר ואחתם
 29 חהחהג Hhhhh3 ואעד

CAP. לב.
 XXXII.
 Obfessa vrbe
 leruf vates
 carcere de-
 tentus, ag-
 emere iube-
 tur, in spem
 liberationis
 ex captivita-
 te certam.

imp. Nephel
 † יתת יתת

v. 1. השדמות ק v. 40. קוק v. 39. באים ק ולא כ. v. 38.
 v. 7. הפטרת בהר בסיני v. 6. ועיניו ק v. 4. בשנה ק
 דב בקמן

נתנה ביד הפשדים הנלחמים עליה מפני החרב
 והרעב והרבר ואשר דברת היה והנה ראה : ואתה כה
 אמרת אלי ארני יהודה קנה לך השדה בפסף והעיר
 עדים והעיר נתנה ביד הפשדים : ויהי דבר 26
 יהודה אל ירמיהו לאמר : הנה אני יהוה אלהי כל בשר 27
 המלני יפלא כל דבר : לכן כה אמר יהוה הנני נתן 28
 את העיר הזאת ביד הפשדים וביד נבוכדראצר מלך
 בבל ולקחה : וקאו הפשדים הנלחמים על העיר הזאת 29
 והציתו את העיר הזאת באש ושרפוה ואת הפתים
 אשר קטרו על גנותיהם לפעל והסכו נסכים לאלהים
 אחרים למען הכעיסני : כי היו בני ישראל ובני יהודה ל
 אך עשים הרע בעיני מנעו תיהם כי בני ישראל אך
 מכעסים אתי במעשה ידיהם נאם יהוה : כי על אפי 31
 ועל חמתי היתה לי העיר הזאת למן היום אשר בנו
 אותה ועד היום הזה להסירה מעל פני : על כל דעת 32
 בני ישראל ובני יהודה אשר עשו להכעיסני המה
 מלביהם שריהם פהניהם ונביאים ואיש יהודה וישבי
 ירושלים : ויפנו אלי ערף ולא פנים ולמד אתם השכם 33
 ולמד ואינם שמעים לקחת מוסר : וישומו שקוציהם 34
 בבית אשר נקרא שמי עליו לממאוי : ויבנו את במות לה
 הפעל אשר בניא בן הנם להעביר את בניהם ואת
 בנותיהם למלך אשר לא צויתים ולא עלתה על לבי
 לעשות התועבה הזאת למען החטי את יהודה :
 ועתה לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל אל 36
 העיר הזאת אשר אתם אמרים נתנה ביד מלך בבל
 בחרב וכרעב ובדבר : הנני מקבצם מכל הארצות 37
 אשר הרחתיים שם באפי ובחמתי ובקצף גדול
 והשבתים אל המקום הזה והשבתים לבטח : והיו לי 38
 לעם

*27. locutus sum Jeremiae Regem
 carnal: hinc la sua difficile in
 possibile parit alia verbum.*

id est

*à venten vici
 vici*

38, el corumbi

החטיא ק' 35. ער כאן הפטרת סווי 27.

לעם ואני אחיה להם לאלהים ונתתי להם לב אחד ודרך אחד ליראה אותי כל הימים לטוב להסור בנייהם אחריהם : וברתי להם פרית עולם אשר לא אשוב מאחריהם להיטיבי אותם ואת יראתי אתן בלבבם לבלתי סור מעלי : וששתי עליהם להטיב אותם ונמעתים בארץ הזאת באמת בכל לבי ובכל נפשי :

32m. *populo, et ego ero eis in deum. Et dabo eis cor unum et viam unam ad timendum me omnibus diebus, in bonis viris et tollis vicia populi eius.*

33m. *Et excidam eis pacta vetera, quia non reverberabo in posteris, et non benefacientibus me eis : et simoniam meam dabo in corde eorum, ad non recedentes de super me.*

34m. *Et in prosperando me benefacere*

כי כה אמר יהוה כאשר הבאתי אל העם הזה את כל הרעה הגדולה הזאת כן אנכי מביא עליהם את כל הטובה אשר אנכי דבר עליהם : ונקמה חשדה בארץ הזאת אשר אתם אמרים שממה היא מאין אדם ובהמה נתנה ביד הכשרים : שדות בכסף יקנו וכתוב בפספר וחתום והעד עדים בארץ בנימן ובסביבי ירושלים ובערי יהודה ובערי ההר ובערי השפלה ובערי הנגב כי אשוב את שבותם נאם יהוה :

42

43

44

45

ויהי דבר יהוה אלי דרמיהו שנית והוא עורנו יצור כחצר המטרה לאמר : כה אמר יהוה עשה יהוה יוצר אותה להכינה יהוה שמו : קרא אלי ואענה ואגידה לך גדלות וכבוד לא ידעתם : כי כה אמר יהוה אלהי ישראל על בתי העיר הזאת ועל בתי מלכי יהודה הנתצים אל הפללות ואל החרב : ה באים להלחם את הכשרים ולמלאם את פגרי האדם אשר הביתי כאפי ובחמתי ואשר הסתרתי פני מהעיר הזאת על כל רעתם : הנני מעלה לה ארבה ומרפא ודמאתם וגליתי להם עתרת שלום ואמר : והשבתי את שבות יהודה ואת שבות ישראל ובנתים כבראשנה : ומהותים מכל עונם אשר הטאו לי וסלחתי לכול עונותיהם אשר הטאו לי ואשר פשעו בי : והותה לי לשם ששון לתהלה ולתפארת לכל גוים הארץ

ut nullus vir homo vel

tempus abeat

et in circumfinitibus terris
non recedat a me
humilitate regiarum

6. *Et ego ascende faciens ei similitudinem et iudicium, et curabo eum et convalescet eum afflictiorem propter et abundantiam.*

8. *Et sperando illor ab omni inimicis suis, quia succurrerunt eis hi, et parcaui omnibus iniquis habitatoribus, quibus placuerat michi, et quibus proce variati sunt contra me.*

CAP. 32.
XXXIII.
Repetita
poena capti-
vitatatis & liber-
ationis ex ea,

הארץ
יתיר ו 8.

יום בן ארבה את זרע דגד עבדי ואת הלויים משרתי אתי :

ויהי דבר יהוה אלי ירמיהו לאמר : הלא ראית מה העם הזה דברו לאמר שתי המשפחות אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת עמי ינאצון בהיות עוד גוי לפניהם :

כה אמר יהוה אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי : גם זרע יעקוב ודור עבדי אמאם מקחת מזרעו משלים אל זרע אנבהם ישחק ויעקב כיאשוב את שבותם ורחמתיים :

כה אמר יהוה אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי : גם זרע יעקוב ודור עבדי אמאם מקחת מזרעו משלים אל זרע אנבהם ישחק ויעקב כיאשוב את שבותם ורחמתיים :

הדבר אשר היה אלי ירמיהו מאת יהוה ונבוכדנאצר מלך בבל וכל חילו וכל ממלכות ארץ ממשלת ידו וכל העמים נלחמים על ירושלם ועל כל עריה לאמר : כה אמר יהוה אלהי ישראל הלך ואמרת אל צדקיהו מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ושרפה באש : ואתה לא תמלט מידו כי תפש תתפש ובירו תנתן ועיניך את עיני מלך בבל תראינה ופיהו את פיך ידבר ובבל תבוא : אך שמע דברי יהוה צדקיהו מלך יהודה כה אמר יהוה עליך לא תמות כהרב : בשלום תמות ובמשפוחות אבותיך המלכים הראשנים אשר היו לפניך בן ישראל ויהי ארון יספוד לך כי דבר אני דברתי נאם יהוה : וידבר ירמיהו הנביא אל צדקיהו מלך יהודה את כל הדברים האלה בירושלם : וחיל מלך בבל נלחמים על ירושלם ועל כל ערי יהודה הנותרות אל לכיש ואל עקקה כי הנח נשאר בערי יהודה ערי מבצר :

אשר היה אלי ירמיהו מאת יהוה צדקיהו בלית את כל העם אשר בירושלם לקרא להם דור

high. (estim est videtur)

partis qui dominatur in terra videtur captivos

in dominio manus eius

de te, iuxta ad te, ad unum videtur, qui fuerunt filii comburentes videtur

non. deus videtur, part. v. 8.

CAP. לר XXXIV. Zedekie R. captivitas praedicitur, & vrbis excidium.

Perfidia ludorum, seruos manumissos retractionem redarguitur,

הפטרת משפטים v.8. אשיב ק' ibid. מלא ו' v.26.

*ut non original feratibus
at in, a hinc forte
quidam*

דרור: לִשְׁלַח אִישׁ אֶת עֶבְדוֹ וְאִישׁ אֶת־שִׁפְחוֹתָיו הָעֶבְרִי 9
 וְהָעֶבְרִיָּה חֲפְשִׁים לְבִלְתִּי עֶבֶד בְּסִיְהוּדֵי אֲחֵיהוּ אִישׁ:
 וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־הַשְּׂרִיִּם וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־בָּאוּ בְּבֵרִית לִשְׁלַח 10
 אִישׁ אֶת־עֶבְדוֹ וְאִישׁ אֶת־שִׁפְחוֹתָיו חֲפְשִׁים לְבִלְתִּי עֶבֶד
 בְּסִיְעוֹד וַיִּשְׁמְעוּ וַיִּשְׁלְחוּ: וַיִּשְׁנֹבוּ אַחֲרַי כִּן וַיֵּשְׁבוּ אֶת־ 11
 הָעֶבְדִּים וְאֵת־הַשִּׁפְחוֹת אֲשֶׁר שְׁלַחוּ חֲפְשִׁים וַיִּכְפְּשׂוּם
 לְעֶבְדִּים וּלְשִׁפְחוֹת: וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי 12
 יְרֵמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל 13
 אֲנִכִּי בְרִית אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הוֹצֵאֵי אוֹתָם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֶבְדִּים לֵאמֹר: מִקֵּץ שִׁבְעַת עָלִים 14
 תִּשְׁלַחוּ אִישׁ אֶת־אֲחֵיו הָעֶבְרִי אֲשֶׁר יִכְבֵּר לָךְ וְעֶבְדְּךָ
 שֵׁשׁ שָׁנִים וּשְׁלַחְתוּ חֲפְשִׁי מֵעֶמְקָךְ וְלֹא־שִׁמְעוּ אֲבוֹתֵיכֶם
 אֵלַי וְלֹא הִטּוּ אֶת־אָזְנָם: וַתִּשְׁבוּ אַתֶּם הַיּוֹם וַתַּעֲשׂוּ 15
 אֶת־הַדָּבָר בְּעֵינַי לְקִרְאֵי דְרֹר אִישׁ לְרַעְיוֹ וַתִּכְרַתוּ בְרִית
 לְפָנַי בְּבֵרִית אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו: וַתִּשְׁבוּ וַתַּחֲלִלוּ 16
 אֶת־שְׁמִי וַתִּשְׁבוּ אִישׁ אֶת־עֶבְדוֹ וְאִישׁ אֶת־שִׁפְחוֹתוֹ
 אֲשֶׁר־שְׁלַחְתֶּם חֲפְשִׁים לְנַפְשָׁם וַתִּכְבְּשׂוּ אֹתָם לְהִיזְרֹת
 לָכֶם לְעֶבְדִּים וּלְשִׁפְחוֹת: לָכֵן כֹּה־אָמַר 17
 יְהוָה אֱתֶם לֹא־שִׁמְעַתֶּם אֵלַי לְקִרְאֵי דְרֹר אִישׁ לְאֲחֵיו
 וְאִישׁ לְרַעְיוֹ הִנְנִי קֹרֵא לָכֶם דְרֹר נֹאֵם־יְהוָה אֵל הַחֶרֶב
 אֶל־הַדָּבָר וְאֶל־הָרֶעִב וְנָתַתִּי אֶתְכֶם לְזֹעָה לְכָל
 מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ: וְנָתַתִּי אֶת־הָאֲנָשִׁים הָעֶבְרִיִּים אֶת־ 18
 בְּרִיתִי אֲשֶׁר לֹא־חִקִּימוּ אֶת־דְּבַרִּי הַבְּרִית אֲשֶׁר בְּרַתוֹ
 לְפָנַי הָעַגְל אֲשֶׁר בְּרַתוֹ לְשָׁנִים וַיַּעֲבְדוּ בֵּין בְּתָרִי: עָרִי 19
 יְהוּדָה וְשָׂרֵי יְרוּשָׁלַם הַפְּרָסִים וְהַכְּהֵנִים וְכָל־עַם הָאָרֶץ
 הָעֶבְרִיִּים בֵּין בְּתָרִי הָעַגְל: וְנָתַתִּי אוֹתָם בְּיַד אִיבֵיהֶם כ
 וּבְיַד מִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁם וְהִיתְדָה נְבִלְתָם לְמֵאֲכָל לְעוֹף 20
 הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הָאָרֶץ: וְאֶת־צִדְקָתוֹ מִלִּדְיָהוּדָה 21

& poenz gra-
uesis denun-
ciantus.

ט ט ט ט ט ב 2 IIIII ואת
לזועה ק 17. ויבכשו ק 11.

ואת שריו אתן ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וכו'
 2 חיל מלך ככל העלים מעליכם : הנני מצוה נאם-
 יהוה והשבתים אל העיר הזאת ונלחמו עליה ולכרותה
 ושרפה באש ואת ערי יהודה אתן שממה מאין
 א ישב :
 הרבר אשר היה אל ירמיהו מאת
 יהוה בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר :
 2 חלוקה אל בית הרכבים ודברת אותם והבאותם בית
 3 יהוה אל אחת הלשכות והשקית אותם יין : ואקח
 את יאזניה בן ירמיהו בן חבצניה ואת אחיו ואת כל-
 4 בניו ואת כל בית הרכבים : ואבא אתם בית יהוה אל-
 לשכת בני חנן בן יגדליהו איש האלהים אשר אצל
 לשכת השדים אשר מפעל לשכת מעשהו בן שלם
 ה שמר הסף : ואתן לפני בני בית הרכבים גבעים
 6 מלאים יין וכסות ואמר אליהם שתו יין : ויאמרו לא
 נשתה יין כי יונדב בן רכב אבינו צוה עלינו לאמר לא
 7 תשתו יין אתם ובניכם עד עולם : ובית לא תבנו
 וזרע לא תזרעו וכרם לא תטעו ולא יחיה לכם כי
 באהלים תשבו כל ימיכם למען תחיו ימים רבים על-
 8 פני האדמה אשר אתם גרים שם : ונשמע בקול
 יהונדב בן רכב אבינו לכל אשר צונו לבלתי שתות
 9 יין כל ימינו אנחנו נשינו בנינו ובנותינו : ולבלתי בנות
 י בתים לשבתנו וכרם ושרה וזרע לא יהיה לנו : ונשב
 באהלים ונשמע ונעש ככל אשר צונו יונדב אבינו :
 11 ויהי בעלות נבוכדראצר מלך בבל אל הארץ ונאמר
 באו ונבוא ירושלם מפני חיל הכשדים ומפני חיל ארם
 12 ונשב בירושלם : ויהי דבר יהוה אל-
 13 ירמיהו לאמר : כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 חלד ואמרת לאיש יהודה ולישבי ירושלם הלוא תקחו
 מוסר

CAP. לה XXXV. Rechabitarum mandata patris obferuantium exemplo proposito,

inobedientia Iudxor. re- darguitur,

פתח בקף 4. v. עד כאן הפטרת משפטים 22. v. הר בקמין 7. v.

מוסר לשמע אל דברי נאמיהו: הוקם את דברי 4
 יהונדב בן רכב אשר צוה את בניו לבלתי שתות לין
 ולא שתו עד היום הזה כי שמעו את מצות אביהם
 ואנכי דברתי אליכם השכם ודבר ולא שמעתם אלי:
 ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים השכם ושלחו 10
 לאמר שבו נא איש מדרך הרעה והיטיבו מעלליכם
 ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם וישבו אל-
 האדמה אשר נתתי לכם ולאבתיכם ולא הטיתם את-
 אוזנכם ולא שמעתם אלי: כי הקימו בני יהונדב בן רכב 16
 את מצות אביהם אשר צוה והעם הזה לא שמעו אלי:
 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הנני 17
 מכיני את יהודה ואל כל יושבי ירושלם את כל
 הרעה אשר דברתי עליהם יען דברתי אליהם ולא
 שמעו ואקרא להם ולא ענו: ולבית הרכבים אמר 18
 ירמיהו כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען אשר
 שמעתם על מצות יהונדב אביכם ותשמרו את כל-
 מצותיו ותעשו ככל אשר צוה אתכם: לכן כה אמר 19
 יהוה צבאות אלהי ישראל לא יברת איש ליהונדב בן
 רכב עמד לפני כל הימים:

ac poena nunciatur.

*Jeremias expressit dei mandato ad
 Bekdam exortatorem.
 v. 1. — fuit verbum hoc ad Jeremiam
 a Bekdam dictum:
 v. 2. Torna tibi volumen libri, et scribit
 in eo omnia verba, quae tibi sunt
 dicta de hoc, et scribit
 בן רכב scripsit*

ויחי בשנה הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה
 היה הדבר הזה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: קח לך
 מגילת ספר וכתבת אליה את כל הדברים אשר
 דברתי אליך על ישראל ועל יהודה ועל כל הגוים
 מיום דברתי אליך מימי יאשיהו ועד היום הזה: אולי 3
 ישמעו בית יהודה את כל הרעה אשר אנכי השב
 לעשות להם למען ישבו איש מדרך הרעה וסלחתי
 לעונם ולחטאתם: ויקרא ירמיהו את ברוך 4
 בן נריה ויכתב ברוך מפי ירמיהו את כל דברי יהוה
 אשר

CAP. לו.
 XXXVI.
 Jeremias iu-
 betur in car-
 cere vaticinia
 contignare
 per Baruchum.

טטטטטג 3 Iiiii אשר

ה אשר דבר אליו על מגלת ספר : ויצוה ירמיהו את
ברוך לאמר אני עצור לא אוכל לבוא בית יהוה :
6 ובאת אתה וקראת במגלה אשר כתבת מפני את-
דברי יהוה באזני העם בית יהוה ביום צום וגם באזני
7 כל יהודה הבאים מעריהם תקראם : אולי תפל תחנתם
לפני יהוה וישבו איש מדרכו הרעה כי גדול האף
8 ותחמה אשר דבר יהוה אל העם הזה : ויעש ברוך
בן נריה ככל אשר צוהו ירמיהו הנביא לקרא בספר
דברי יהוה בית יהוה :

qui ea publi-
ce praelegit
populo

9 ויהי בשנה החמישית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה
בחדש הששי קראו צום לפני יהוה כל העם
בירושלם וכל העם הבאים מערי יהודה בירושלם :
10 ויקרא ברוך בספר את דברי ירמיהו בית יהוה
כל שבת וגמריהו בן שפן הספר בחצר העליון פתח
11 שער בית יהוה החדש באזני כל העם : וישמע מיכיהו
בוגמריהו בן שפן את כל דברי יהוה מעל הספר :
12 וירד בית המלך על לשבת הספר והנה שם כל
השרים וישבים אלישמע הספר ודליהו בן שמעיהו
ואלנתן בן עכבור וגמריהו בן שפן וצדקיהו בן
13 חנניהו וכל השרים : ונגד להם מיכיהו את כל-
הדברים אשר שמע בקרא ברוך בספר באזני העם :
14 וישלחו כל השרים אל ברוך את יהודי בן נתניהו בן
שלמיהו בן כושי לאמר המגלה אשר קראת פה
באזני העם קהנה בידך ולך ויקח ברוך בן נריהו את-
15 המגלה בידו ויבא אליהם : ויאמרו אליו שב נא וקראנה
16 באזנינו ויקרא ברוך באזניהם : ויהי כשמעם את כל-
הדברים פחדו איש אל רעהו ויאמרו אל ברוך הנביא
17 נגיד למלך את כל הדברים האלה : ואת ברוך שאלו
לאמר

& Principi-
bus.

ל ובהמה: לכן כה אמר יהוה על יהויקים
מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבטלו
3 1 תהיה משלכת לחרב ביום ולקרח כלילה: ופקדתי
עליו ועל זרעו ועל עבדיו את עונם והבאתי עליהם
ועל יושבי ירושלם ואל איש יהודה את כל הרעה
3 2 אשר דברתי אליהם ולא שמעו: וירמיהו
לקח מגלה אחרת ויתנה אל ברוך בן נריהו הספר
ויכתב עליה מפי ירמיהו את כל דברי הספר אשר
שרף יהויקים מלך יהודה באש ועוד נוסף עליהם
א דברים רבים בהמה: וימלך מלך צדקיהו
בן ישיהו תחת כניחו בן יהויקים אשר המליך
2 נבוכדראצר מלך בבל בארץ יהודה: ולא שמע הוא
ועבדיו ועם הארץ אל דברי יהוה אשר דבר ביד ירמיהו
3 הנביא: וישלח המלך צדקיהו את יהובל בן שלמיה
ואת צפניהו בן מעשיה הכהן אל ירמיהו הנביא
4 לאמר התפלל נא בעדנו אל יהוה אלהינו: וירמיהו
ה בא ויצא בתוך העם ולא נתנו אתו בית הכליא: וחיל
פרעה יצא מצרים וישמעו הכשרים הצרים על
ירושלם את שמעם ויעלו מעל ירושלם:
7. 6 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לאמר: כה אמר
יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל מלך יהודה השלח
אתכם אלי לדרשני הנה חיל פרעה יצא לכם לעזרה
8 שכן לארצו מצרים: וישבו הכשרים ונלחמו על העיר
9 הזאת ולכדה ושרפה באש: כה אמר יהוה אל
תשאון נפשתיכם לאמר הלך ילכו מעלינו הכשרים כי
לא ילכו: כי אם הכיתם כל חיל כשרים הנלחמים
אתכם ונשארו בם אנשים מדקרים איש באהלו וקומו
1 1 ושרפו את העיר הזאת באש: והיה בהעלות חיל
הכשרים

CAP. 37.
XXXVII.
R. Zedekias
soluta obfi-
dione Hiero-
fol. vatem
orare pro se
iubet;

scarce-
ris, 521
34

eumque af-
firmantem
Chaldaeos
redituros &
urbem exci-
suros,

הכלוא ק. 4.

1 ² חֲפְשֵׁי־מַעַל יְרוּשָׁלַם מִפְּנֵי חֵיל פְּרָעָה : וַיֵּצֵא
 יִרְמְיָהוּ מִירוּשָׁלַם לִלְבַת אֶרֶץ בְּנִימִן לְחֶלֶק מִשְׁשָׁם בְּתוֹךְ
 הָעָם : וַיְהִי־הוּא בְּשַׁעַר בְּנִימִן וַיִּשָׂם בַּעַל פִּקְדוֹת וַשְׁמוֹ
 יִרְאִיָּה בֶן־שַׁלְמִיָּה בֶן־חַנְנִיָּה וַיִּתְּפֹשׂ אֶת־יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיאַ
 לֵאמֹר אֵל־הַכְּשָׁדִים אֲתָח נָפֹל : וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ שִׁקֵּר
 אֵינְנִי נָפֹל עַל־הַכְּשָׁדִים וְלֹא שָׁמַע אֵלָיו וַיִּתְּפֹשׂ יִרְאִיָּה
 בִּירְמְיָהוּ וַיְבֹאֵהוּ אֶל־הַשָּׂרִים : וַיִּקְצְפוּ הַשָּׂרִים עַל־טו
 יִרְמְיָהוּ וַהֲבוּ אֹתוֹ וְנָתְנוּ אֹתוֹ בֵּית הָאֲסוּר בֵּית יְהוֹנָתָן
 הַסֹּפֵר כִּי־אֵתוֹ עָשׂוּ לְבֵית הַכְּלֵא : כִּי בָא יִרְמְיָהוּ אֶל־
 בֵּית הַבּוֹר וְאֶל־הַחַנְיּוֹת וַיֵּשֶׁב־שָׁם יִרְמְיָהוּ יָמִים רַבִּים :
 1 ⁷ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ צְדַקְיָהוּ וַיִּקְחֵהוּ וַיִּשְׁאַלְהוּ הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ
 בַּסֵּתֶר וַיֹּאמֶר הִישׁ דְּבַר מֵאֵת יְהוָה וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ יֵשׁ
 וַיֹּאמֶר בֶּיֶר־מֶלֶךְ בְּכָל תְּנָתָן : וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֵל־הַמֶּלֶךְ
 צְדַקְיָהוּ מַה חָטָאתִי לָךְ וְלַעֲבָדֶיךָ וְלָעָם הַזֶּה כִּי־נִתְּתָם
 אֹתִי אֶל־בֵּית הַכְּלֵא : וְאִי נְבִיאִים אֲשֶׁר־נִבְּאוּ לָכֶם
 לֵאמֹר לֹא־יָבֹא מֶלֶךְ־כָּבֹל עֲלֵיכֶם וְעַל הָאָרֶץ הַזֹּאת :
 וְעַתָּה שָׁמַע־נָא אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ תִּפְלֹג־נָא תַחְנֹתִי לִפְנֵיךָ
 וְאֶל־תִּשְׁבְּנִי בֵּית יְהוֹנָתָן הַסֹּפֵר וְלֹא אָמוֹת שָׁם : וַיֵּצֵא
 חֲפְלָה צְדַקְיָהוּ וַיִּפְקְדוּ אֹת־יִרְמְיָהוּ בַּחֲצֵר הַמְּטָרָה
 וַנִּתֵּן לוֹ כֶּפֶר־לֶחֶם לַיּוֹם מִחוּץ הָאֵפִים עַד־הַסֵּף כָּל־
 חֲלָחֶם מִן־הָעִיר וַיֵּשֶׁב יִרְמְיָהוּ בַּחֲצֵר הַמְּטָרָה : וַיִּשְׁמַע אֶ
 שְׁפִטְיָה בֶן־מִתְנָן וַגְּדַלְיָהוּ בֶן־פְּשָׁחוּר וַיּוּכַל בֶּן־שַׁלְמִיָּהוּ
 וַיִּפְשָׁחוּר בֶּן־מַלְכִּיָּה אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יִרְמְיָהוּ מְדַבֵּר
 אֶל־כָּל־הָעָם לֵאמֹר : כֹּה אָמַר יְהוָה הִישָׁב בְּעִיר הַזֹּאת
 יָמוֹת בַּחֲרֵב בְּרָעַב וּבְדַבָּר וַהֲיֵצֵא אֶל־הַכְּשָׁדִים יְהוָה
 וְהִיתָה־לוֹ נַפְשׁוֹ לִשְׁלַל וְחַי : כֹּה אָמַר יְהוָה
 תְּנָתָן תְּנָתָן הָעִיר הַזֹּאת בֶּיֶר חֵיל מֶלֶךְ־כָּבֹל וְלִכְדָּהּ :
 1 ¹⁴ וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים אֶל־הַמֶּלֶךְ יוֹמֵת נָא אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה
 כִּי

innocentem capi, cadi & captiari iubent Princes.

† pxxviii. dii.

† vinculi, Jud. 25: 14.

† cellas.

Rex tamen clam trahari cum trahari & ali voluit;

CAP. לח XXXVIII. sed deditio-nem urbis rursus sua-dentem

a Principibus

ו.2. ו.19. ק' ו.2. ו.19. ק'

in duriores
carcerem
conici per-
nisi;

כי על כן הוא מרפא את ירמיה אגיש המלחמה
 הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל העם לדבר אליהם
 כדברים האלה כי האיש הזה איננו רש לשלום לעם
 הזה כי אם לרעה : ויאמר המלך צדקיהו הנכה הוא
 בידכם כי אין המלך יוכל אתכם דבר : ויקחו את-
 ירמיהו וישלכו אתו אל הבור מלפניהו בן המלך אשר
 בחצר המטרה וישלחו את ירמיהו בחבלים ובבור
 אין מים כי אסטיט וישבע ירמיהו בטיט : וישמע עבד-
 מלך הכושי איש סדים והוא בבית המלך כי נתנו את-
 ירמיהו אל הבור והמלך יושב בשער בנימן : ויצא עבד-
 מלך מבית המלך וידבר אל המלך לאמר : אדני
 המלך הוועו האנשים האלה את כל אשר עשו
 לירמיהו הנביא את אשר השליכו אל הבור וימת
 תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר : ויצוה
 המלך את עבד מלך הכושי לאמר קח בידך מזה
 שלשים אנשים והעלית את ירמיהו הנביא מן הבור
 בטרם ימות ויקחו עבד מלך את האנשים בידו ויבא בית-
 המלך אל תחת האוצר ויקח משם בלוי הסתבות ובלוי
 מלחים וישלחם אל ירמיהו אל הבור בחבלים : ויאמר
 עבד מלך הכושי אל ירמיהו שים נא בלואי הסתבות
 והמלחים תחת אצילות ידיך מתחת לחבלים ויעש
 ירמיהו כן : וימשכו את ירמיהו בחבלים ויעלו אתו מן-
 הבור וישב ירמיהו בחצר המטרה : וישלח המלך
 צדקיהו ויקח את ירמיהו הנביא אליו אל מבוא השלישי
 אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו שאל אני אתך
 כי דבר אל תכחד מפני דבר : ויאמר ירמיהו אל צדקיהו
 כי אניד לך הלוא המת תמתני וכי איעצך לא תשמע
 אלי : וישבע המלך צדקיהו אל ירמיהו בסתר לאמר חיי
 יהוה

vnde Ebed-
melechi ope
liberatus.

f veteramen-
ta, v. 12.

f. 12.
v. 11.

& a Rege de
obfidionis
euentu con-
sultus,

f extra-
florum,
v. 12.
f detri-
torum,
v. 12.
f v. 11.
faxillas.

סתבות ק. 11. v.

יהוה את אשר עשה לנו את הנפש הזאת אסאמיתך
ואסאתנה ביד האנשים האלה אשר מבקשים את

נפשך : ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כה אמר 7

ditionem
rursus vrget,
si saluus esse
velit.

יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל אם יצא תצא אל

שרי כלך בכל וחיתה נפשך והעיר הזאת לא תשרף

באש וחיתה אתה וביתך : ואם לא תצא אל שרי מלך 8

בכל ונתנה העיר הזאת ביד הכשדים ושרפוה באש

ואתה לא תפלט מידם : ויאמר המלך 9

צדקיהו אל ירמיהו אני ראג את היהודים אשר נפלו

אל הכשדים פויתנו אתי בידם והתעללו בי :

ויאמר ירמיהו לא יתנו שמענא בקול יהוה כ

לאשר אני דבר אליה ויטב לה ותחי נפשך : ואסמאן 2

אתה לצאת זה הדבר אשר הראני יהוה : והנה כל 2

הנשים אשר נשארו בבית מלך יהודה מוצאות אל

שרי מלך בכל והנה אמרת חסיתוה ויכלו לה אנשי

fin lu-
eum.

שליך הטבעו בכך רגלה נסגו אהור : ואת כל נשיך 2:3

ואת בניה מוצאים אל הכשדים ואתה לא תפלט

מידם כי ביד מלך בכל תתפש ואת העיר הזאת

תשרף באש : ויאמר צדקיהו אל ירמיהו 2 4

Rex impo-
to sientio va-
tem dimisit,
& mitius tra-
ctari iussit.

איש אל ידע בדברים האלה ולא תמות : וכי ישמעו כה

השרים כי דברתי אתך וביאו אליה ואמרו אליה הגידה

coigat 1

נא לנו מה דברת אל המלך אל תכחד ממנו ולא 1

נמיתה ומה דבר אליה המלך : ואמרת אליהם מפיל 2:6

אני תחנתו לפני המלך לבלתי השיבני בירת יהונתן

למות שם : ויבאו כל השרים אל ירמיהו ושאלו 2:7

אתו ויגד להם ככל הדברים האלה אשר צוה המלך

ויחששו ממנו כי לא נשמע הדבר : וישב ירמיהו בחצר 2:8

המטרה עד יום אשר גלבריה ירושלם :

ו י י י י כ 2 Kkkkk והיה

פסקא באמצע v.28 חסר י v.22 בתויב ולא קרי v.16
פסוק

CAP. 39.
XXXIX.
Expugnata
Chaldaei
urbe,

Zedekias e
fuga retra-
ctus & exco-
catus abduc-
tur in vincu-
lis, cum po-
pulo,

principes &
regia foboles
nescantur,

Jeremias &
Ebednelec-
cho parciunt.

א והיה כאשר נלכדה ירושלים : בשנה התשעית
 לצדקיהו מלך יהודה בחדש העשירי בא נבוכדנאצר
 מלך בבל וכל חילו אל ירושלים ויצרו עליה : בעשתי-
 עשרה שנה לצדקיהו בחדש הרביעי בתשעה לחדש
 הבקעה העיר : ויבאו כל שרי מלך בבל
 וישבו בשער התוך נרגל שראצר סמנר נבו שרסבים
 רב-סרים נרגל שראצר רב-מג וכל שארית שרי
 מלך בבל : והיו כאשר ראם צדקיהו מלך יהודה
 וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו לילה מן העיר דרך
 בן המלך בשער בין החתמים ויצא דרך העברה :
 וירדפו חיל כשרים אחריהם וישגו את צדקיהו
 בערבות ירחו ויקחו אתו ועלהו אל נבוכדנאצר
 מלך בבל ובלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים :
 וישחט מלך בבל את בני צדקיהו ברבקה לעיניו ואת
 כל חתי יהודה שחט מלך בבל : ואת עני צדקיהו עור
 ויאסרו בנחשתים לכיא אתו בכלה : ואת בית המלך
 ואת בית העם שרפו הכשרים באש ואת חומת
 ירושלים נתצו : ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת
 הנפלים אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים
 הגלה נבוכדנאצר רב טבחים בבל : ומן העם הרלים
 אשר אין להם מאומה השאיר נבוכדנאצר רב טבחים
 בארץ יהודה וימן להם פרמים ויגלים ביום ההוא : ויצו
 נבוכדנאצר מלך בבל על ירמיהו ביד נבוכדנאצר רב
 טבחים לאמר : קחנו ועיניך שים עליו ואל תעש לו
 מאומה רע כי אם כאשר ידבר אליך בן עשה עמו :
 וישלח נבוכדנאצר רב טבחים ונבושזב רב-סרים ונרגל
 שראצר רב-מג וכל רבי מלך בבל : וישלחו ויקחו את
 ירמיהו מהצר המטרה ויתנו אתו אל גדליהו בן
 אחיקם

Ex 52 cap. hinc
irrepressant verunt
ut 2 domy. # 4-10

purpura est
(hospit.)
Asteris
profectus villione

et periclitabantur
in tempo hierichustinis
talit in eam fontebiam
et jugulavit) interperit

nobiles
vultuatum porris compuli
huc

subruerunt.

deportavit Abnazaradan
quibus nihil erat

It agros.

orator adhibe illi
converte is illam

profector mayorn

נון ועירא 13. ב' ולא ק' ibid. הר' דגושה 12. v.

habitu
Ebedmelechum
stallispen

אָחִיקָם בֶּן־שָׁפָן הַיּוֹצֵאתוֹ אֶל־הַקֵּץ וַיֵּשֶׁב בְּתוֹךְ הָעָם:
 וְאֶל־יִרְמְיָהוּ הָיָה דְבַר־יְהוָה כֹּה־אָמַר יְהוָה כֹּה־אָמַר יְהוָה
 הַמַּטְרָה לֵאמֹר: הַלֹּךְ וְאָמַרְתָּ לְעַבְד־מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי 6
 לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מְבִיא
 אֶת־דְּבָרִי אֶל־הָעִיר הַזֹּאת לְרָעָה וְלֹא לְטוֹבָה וְהָיוּ
 לְפָנֶיךָ בַּיּוֹם הַהוּא: וְהִצַּלְתִּיךָ בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה 7
 וְלֹא תִנְתֵּן בְּיַד הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אַתָּה יָגוּר מִפְּנֵיהֶם: כִּי 8
 מִלֵּט אֲמַלְטָה וּבְחָרֶם לֹא תִפֹּל וְהָיְתָה לָּךְ נַפְשֶׁךָ לְשַׁלַּל
 כִּי־בִטַחְתָּ בִּי נְאֻם־יְהוָה: הִדְבַר אֲשֶׁר הָיָה אֵלַי
 אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה אַחֲרַי שָׁח אֹתוֹ נְכוּזַאדָן רַב־
 טַבָּחִים מִן־הַרְמָה בְּקַחְתּוֹ אֹתוֹ וְהוּא אֲסוּר בְּאֲזֻקִּים
 בְּתוֹךְ כְּלִיזָוֹת יְרוּשָׁלַם וַיְהוּדָה הַמְּגֻלִּים בְּכֻלָּהּ: וַיִּקַּח 2
 רַב־טַבָּחִים לִי־רְמְיָהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵיךָ דַּבֵּר אֶת־
 הָרַעָה הַזֹּאת אֶל־הַמְּקוֹם הַזֶּה: וַיָּבֹא וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּאֲשֶׁר
 דִּבֶּר כִּי־הִטְאַתְם לַיהוָה וְלֹא־שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְהָיָה לָכֶם
 דְּבַר הַזֶּה: וַעֲתָה הִנֵּה פִּמְחַתִּיךָ הַיּוֹם מִן־הָאֲזֻקִּים אֲשֶׁר 4
 עָלֶיךָ אֲסוּבִי בְּעֵינֶיךָ לְבֹאֹת אֵתִי בְּכָל־בְּאוֹשִׁים אֶת־
 עֵינֶיךָ וְאֵסַרְעֶךָ בְּעֵינֶיךָ לְבֹאֹת אֵתִי בְּכָל־חָדָל רֵאָה
 כָּל־הָאָרֶץ לְפָנֶיךָ אֶל־טוֹב וְאֶל־חַיִּשׁ בְּעֵינֶיךָ לְלַכֵּת
 שָׂמָּה לָּךְ: וְעוֹדְנוּ לֹא־יָשׁוּב וַיִּשְׁבַּח אֶל־גְּדַלְיָה בֶן־הַ
 אָחִיקָם בֶּן־שָׁפָן אֲשֶׁר הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּעָרֵי יְהוּדָה
 וַיֵּשֶׁב אִתּוֹ בְּתוֹךְ הָעָם אִו אֶל־כָּל־חַיִּשׁ בְּעֵינֶיךָ לְלַכֵּת
 לָּךְ וַיִּתְּנֶנּוּ רַב־טַבָּחִים אֶרְחָה וּמִשָּׁאֵת וַיִּשְׁלַחְהוּ:
 וַיָּבֹא יִרְמְיָהוּ אֶל־גְּדַלְיָה בֶן־אָחִיקָם הַמַּצְפֵּתָה וַיֵּשֶׁב אִתּוֹ 6
 בְּתוֹךְ הָעָם חַנְּשָׁאִרִים בְּאֶרֶץ:
 וַיִּשְׁמְעוּ כָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר בְּשָׂדֵה הַפֶּחַ וְאֲנָשִׁיהֶם 7
 כִּי־הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אָחִיקָם בְּאֶרֶץ וְכִי 8
 הִפְקִיד אֹתוֹ אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְטָף וּמְדַלַּת הָאָרֶץ מֵאֲשֶׁר
 יִי יִי יִי 3 Kkkkk לא

7 481c-
nis, v. 4.
v. 1. 2
= Hal

Cap. 39. XL
Jeremias da-
ta optione

in Iudaea
manet, ap.
Gedaliah a
Chald reli-
ctum, ad
quem reli-
quiae Iud.
conuolant

וְהַדְּבָרִים הָאֵלֶּם הָיוּ לְיִרְמְיָהוּ בְּיַד הַמַּלְאָכִים
וְהָיוּ לְיִרְמְיָהוּ בְּיַד הַמַּלְאָכִים

8 לא הגלו בכלה: ויבאו אל גדליה המצפתה וישמעאל
 בן נתניהו ויוחנן ויונתן בני קרח ושריה בן נתנהמת
 ובני עופי הנמפתי ויזניהו בן המעכתי המה
 9 ואנשיהם: וישבע להם גדליהו בן אחיקם בן שפן
 ולאנשיהם לאמר אל תיראו מעבוד הכשרים שבו
 בארץ ועבדו את מלך בכל ויטב לכם: ואני הנני יושב
 במצפה לעמד לפני הכשרים אשר יבאו אלינו ואתם
 אספו לין וקנין ושמן ושמו בכליכם וישבו בעריכם אשר
 10 תפשתם: וגם כל היהודים אשר במואב ובבבלי עמון
 ובארם ואשר בכל הארצות שמעו כי נתן מלך
 11 בכל שארית היהודה וכי הפקיד עליהם את גדליהו
 בן אחיקם בן שפן: וישבו כל היהודים מכל
 המקומות אשר נדחו שם ויבאו ארץ יהודה
 אל גדליהו המצפתה ויאספו לין וקנין הרבה מאד:
 12 ויוחנן בן קרח וכל שרי ההילים אשר בשרה באו אל
 13 גדליהו המצפתה: ויאמרו אליו הידע תדע פי בעלים
 מלך בני עמון שלח את ישמעאל בן נתניהו להכתה
 14 נפש ולא האמין להם גדליהו בן אחיקם: ויוחנן בן
 קרח אמר אל גדליהו כפתור במצפה לאמר אלכה נא
 וואכה את ישמעאל בן נתניהו ואיש לא ידע לפה יכבה
 נפש ונפצו כל יהודה הנקבצים אליך ואברה שארית
 15 יהודה: ויאמר גדליהו בן אחיקם אל יוחנן בן קרח
 אל תעש את הדבר הזה כי שקר אתה דבר אל
 16 אי ישמעאל: ויהי כדורש השביעי בא
 17 ישמעאל בן נתניהו בן אלישמע מזרע המלוכה ורפי
 המלך ועשרה אנשים אתו אל גדליהו בן אחיקם
 18 המצפתה ויאכלו שם לחם יחדו במצפה: ויקם
 19 ישמעאל בן נתניהו ועשרת האנשים אשר היו אתו
 ויכו

cui infidias ab Ismaele strui Iohannes nunciat,

CAP. 40. 41. מ א XLI. sed dum eas negligit: Ismael incautum occidit, cum aliis,

יחשה ק' 16. עיפי ב' 8. v.

ויבאו את גדליהו בן אחיקם בן שפן בחרב וימת אתו
 3 אשר הפקיד מלך בבל בארץ: ואת כל היהודים
 אשר היו אתו את גדליהו במצפה ואת הכשרים אשר
 נמצאו שם את אנשי המלחמה הבה ישמעאל: ויהי
 4 ביום השני להמית את גדליהו ואיש לא ידע: ויבאו ה
 אנשים משכם משלו ומשמרון שמנים איש מלתי וקו
 וקרעי בגדים ומתגדרים ומנחה ולבונה בידם להביא
 6 בית יהוה: ויצא ישמעאל בן נתניה לקראתם מן
 המצפה הלך הלך ובכרה ויהי כפגוש אתם ויאמר
 אליהם באו אל גדליהו בן אחיקם: ויהי כבאם אל
 7 תוך העיר וישחטם ישמעאל בן נתניה אל תוך הפור
 הוא והאנשים אשר אתו: ועשרה אנשים נמצאו כם
 ויאמרו אל ישמעאל אל תמתנו כירי שלנו מטמנים
 בשדה חטים ושערים ושמן ודבש ויחדל ולא המיתם
 בתוך אחיהם: והפור אשר השליך שם ישמעאל אתו
 9 כל פגרי האנשים אשר הבה ביד גדליהו הוא אשר
 עשה המלך אסא מפני בעשא מלך ישראל אתו מלא
 ישמעאל בן נתניהו חללים: וישבו ישמעאל את כל
 שארית העם אשר במצפה את בנות המלך ואת כל
 העם הנשארים במצפה אשר הפקיד נבחראון רבי
 10 טבחים את גדליהו בן אחיקם וישכם ישמעאל בן
 נתניה וילך לעבר אל בני עמון: וישמע יוחנן בן קרח
 וכל שרי החילים אשר אתו את כל הרעה אשר עשה
 12 ישמעאל בן נתניה: ויקחו את כל האנשים וילכו
 להלחם עם ישמעאל בן נתניה וימצאו אתו אלמנים
 3 רבים אשר בגבעון: ויהי כראות כל העם אשר את
 ישמעאל את יוחנן בן קרח ואת כל שרי החילים
 אשר אתו וישמחו: ויסבו כל העם אשר שכרה
 4 ישמעאל

& reliquias
 in Ammoni-
 tidem capti-
 uas ducete
 parat;

sed Iohannis
 eum adortus
 in fugam
 egit, capti-
 uosque libe-
 ravit.

יצא יסבבו כל העם אשר שכרה

וישמעאל מן המצפה וישבו וילכו אל יוחנן בן קרח:
 טו וישמעאל בן נתניה נמלט בשמנה אנשים מפני יוחנן
 16 וילך אל בני עמון ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החילים
 אשר אתו את כל שארית העם אשר השיב מאת
 וישמעאל בן נתניה מן המצפה אחר הלה את גדליה
 בן אחיקם גברים אנשי המלחמה ונשים וטף ופרסים
 17 אשר השיב מבבבון: וילכו וישבו בגרות כמוהם אשר
 18 אצל בית לחם ללכת לבוא מצרים: מפני הפחדים כי
 יראו מפניהם כי הלה ישמעאל בן נתניה את גדליהו
 בן אחיקם אשר הפקיר מלך בבל בארץ:

17 hospi-
tio

CAP. כב.
 XLIII.
 Vnde reli-
 quiae in
 Egyptum
 confugiunt,
 dissidente
 licet Ieremia.

א וישבו כל שרי החילים ויוחנן בן קרח ויוניח
 2 בן הושעיה וכל העם מקטן ועד גדול: ויאמרו אל
 ירמיהו הנביא תפל נא תחנתנו לפניך והתפלל בעדנו
 אל יהוה אלהיך בעד כל השארית הזאת כי נשארנו
 3 מעט מהרבה כאשר עיניך ראות אתנו: ויגד לנו יהוה
 אלהיך את הדבר אשר נלך בה ואת הדבר אשר
 4 נעשה: ויאמר אליהם ירמיהו הנביא שמעתי הנני
 מתפלל אל יהוה אלהיכם בדבריכם והיה כל הדבר
 אשר יענה יהוה אתכם אניד לכם לא אמנע מכם
 ה דבר: והמה אמרו אל ירמיהו יהי יהוה בנו לעד אמת
 ונאמן אם לא ככל הדבר אשר ישלח יהוה אלהיך
 6 אלינו בן נעשה: אם טוב ואם רע בקול יהוה אלהינו
 אשר אננו שלחים אתך אליו נשמע למען אשר ייטב
 7 לנו כי נשמע בקול יהוה אלהינו: ויהי מקץ
 8 עשרת ימים ויהי דבר יהוה אל ירמיהו: ויקרא אל
 9 יוחנן בן קרח ואל כל שרי החילים אשר אתו ולכל
 העם למקטן ועד גדול: ויאמר אליהם כה אמר יהוה
 אלהי ישראל אשר שלחתם אתי אליו להפיל תחנתכם
 לפניו

אנחנו ק' 6. כמהם ק' 17.

לפניו: אם ישוב תשובו בארץ הזאת ובניתי אתכם ולא
 אהרם ונטעתי אתכם ולא אהוש כי נחמתי אל הרעה
 אשר עשיתי לכם: אל תיראו מפני מלך בכל אשר
 אתם יראים מפניו אל תיראו מפני נאם יהודה כי
 אתכם אני להושיע אתכם ולהציל אתכם מידו: ואתן
 לכם החמים ורחם אתכם והשיב אתכם אל אדמתכם:
 ואם אמרים אתם לא נשב בארץ הזאת לבלתי שמע
 בקול יהוה אלהיכם: לאמר לא כי ארץ מצרים נבוא
 אשר לא נראה מלחמה וקול שופר לא נשמע ולחם
 לא נרעב ושם נשב: ועתה לכן שמעו דבר יהוה
 שארית יהודה כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 אם אתם שום תשמון פניכם לבא מצרים וכאתם
 לגור שם: והיתה הרוב אשר אתם יראים מפנה שם
 תשיג אתכם בארץ מצרים והרעב אשר אתם ראגים
 מפניו שם ידבק אחריכם מצרים ושם תמתו: ויהיו כל
 האנשים אשר שמו את פניהם לבוא מצרים לגור שם
 ימותו בהרב ברעב ובדבר ולא יהיה להם שריר ופליט
 מפני הרעה אשר אני מביא עליהם: כי כה אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל כאשר נתן אפי וחמתי על
 ישבי ירושלם בן תתן חמתי עליכם בבאכם מצרים
 והייתם לאלה ולשמה ולקללה ולחרפה ולא תראו
 עוד את המקום הזה: דבר יהוה עליכם שארית יהודה
 אל תבאו מצרים ידע תדעו כי העידתי בכם היום: כי כ
 התעיתם בנפשותיכם כי אתם שלחתם אתי אליהוה
 אלהיכם לאמר התפלל בעדנו אליהוה אלהינו וככל
 אשר יאמר יהוה אלהינו בן החד לנו ועשינו: ואנך
 לכם היום ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ולכל
 אשר שלחתי אליכם: ועתה ידע תדעו כי בהרב

כ כ כ כ LIII ברעב

ו. 20. ק

א לנור שם : ויהי ככילות ירמיהו לדבר אל
 כל העם את כל דברי יהוה אליהם אשר שלחו
 יהוה אליהם אליהם את כל הדברים האלה :
 2 ולאמר עזריה בן הושעיה ויוחנן בן קרח וכל
 האנשים הזדים אמרו אל ירמיהו שקר אתה מדבר
 לא שלחך יהוה אלהינו לאמר לא תבאו מצרים לנור
 3 שם : כי ברוך בן נדיה מסית אתה בנו למען תרת
 אתנו ביד הכשדים להמית אתנו ולהגלות אתנו
 4 ככל : ולא שמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים וכל
 ה העם בקול יהוה לשבת בארץ יהודה : ויקח יוחנן
 בן קרח וכל שרי החילים את כל שארית יהודה
 אשר שבו מכל הגוים אשר נדחו שם לנור בארץ
 6 יהודה : את הנבאים ואת הנשים ואת הטף ואת
 בנות המלך ואת כל הנפש אשר הניח נבוזראדן רבי
 טבחים את גדליהו בן אחיקם בן שפן ואת ירמיהו
 7 הנביא ואת ברוך בן נריהו : ויבאו ארץ מצרים כי
 לא שמעו בקול יהוה ויבאו עד תחפנתם :
 8 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו בתחפנתם
 9 לאמר : קח בידך אכנים גדלות וטמנתם במלט
 במלפן אשר בפתח בית פרעה בתחפנתם לעיני
 אנשים יהודים ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל הנני שלחולקחתי את נבוזראדן מלך
 כבד עבדי ושמתו כסאו ממעל לאכנים האלה אשר
 טמנתי ונסה את שפרורו עליהם : ובה ויחכה את ארץ
 מצרים אשר למות לפות ואשר לשבי לשבי ואשר
 12 להרב לחרב : והצתי אש בבתי אלהי מצרים ושרפם
 ושברם ועטה את ארץ מצרים כאשר יעטה הרעה את
 כנור

CAP. MN
 XLIII.
 Jeremias fides
 non habetur
 sed tanq. se-
 ductor &
 mendax in
 Agyptum
 cum aliis de-
 ducitur.

vbi Agyptios
 quoque a
 Chaldæis
 subiugandos
 pradicat.

+ in ac-
gillat

I I f cento-
rium.

lebatte

ו. י. ק. שפרירו ק. י. י. ק.

12 יהודה: ולקחתי את שארית יהודה אשר ישמו פניהם

לבוא ארץ מצרים לגור שם ותמו כל בארץ מצרים

13 יפלו פהרב ברעב יתמו מקטן ועד גדול פהרב וברעב

14 ימתו והיו לאלה לשמה ולקללה ולחרפה: ופקדתי

על היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על ירושלם

15 פהרב ברעב וברבר: ולא יהיה פליט ושריד לשארית

יהודה הבאים לגור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ

16 יהודה אשר הטה מנשאים את נפשם לשוב לשבת

17 שם כי לא ישובו כי אם פלמים: ויענו את

ירמיהו כל האנשים הידעים כי מקטרות נשחם

לאלהים אחרים וכל הנשים העמדות קהל גדול וכל

18 העם הישבים בארץ מצרים בפתרום לאמר: הדבר

19 אשר דברת אלינו בשם יהוה איננו שמעים אליה: כי

עשה נעשה את כל הדבר אשר יצא מפינו לקטר

למלכת השמים והסוף לה נסקים כאשר עשינו אנחנו

20 ואבתינו מלבינו ושרינו בערי יהודה ובחצות ירושלם

21 ונשבע לחם ונהיה טובים ורעה לא ראינו: ומדאז

22 חדלנו לקטר למלכת השמים והסוף לה נסקים כפרנו

23 כל ובהרב וברעב תמנו: וכי אנחנו מקטרים למלכת

24 השמים ולחסף לה נסקים המבלעני אנשינו עשינו לה

25 כ פונים להעצבה וחסף לה נסקים: ויאמר ירמיהו

26 אל כל העם על הגברים ועל הנשים ועל כל העם

27 הענים אתו דבר לאמר: הלא את הקטר אשר קטרתם

28 בערי יהודה ובחצות ירושלם אתם ואבותיכם מלביכם

29 ושריכם ועם הארץ אתם זכר יהוה ותעלה על לבו:

30 ולא יוכל יהוה עוד לשאת מפני רע מעלליכם מפני

31 התועבת אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרפה ולשמה

32 ולקללה מאין יושב כהיום הזה: מפני אשר קטרתם

33 ואשר

יהה רפה 19. v.

sed frustra.

Quare poenas
his denunciat.

2 | suffi-
mentū.

ואשר הטאתם ליהודה ולא שמעתם בקול יהודה
 ובתרתו ובחקתיו ובעדותיו לא הלכתם על־כן קראת
 אתכם הרעה הזאת כיום הזה: ויאמר ירמיהו 24
 אל־כל־העם ואל כל־הנשים שמעו דבר יהודה כל־
 יהודה אשר בארץ מצרים: כה אמר יהוה צבאות כה
 אלהי ישראל לאמר אתם ונשיכם ותדבדנה בפיכם
 ובדיככם מלאתם: לאמר עשה נעשה את־
 נדרינו אשר נדרנו לקטר למלכת השמים ולחסף
 לה נסכים הקום תקימנה את־נדריכם ועשה
 תעשינה את־נדריכם: לכן שמעו דבר יהוה כל־ 26
 יהודה הישבים בארץ מצרים הנני גשבעתי בשמי
 הגדול אמר יהוה אם יהיה עוד שמי נקרא בפי כל־
 איש יהודה אמר חי אדני יהוה בכל־ארץ מצרים:
 הנני שקד עליכם לרעה ולא לטובה ותמו כל־איש 27
 יהודה אשר בארץ מצרים בחרב וברעב עד־פלותם:
 ופליטי חרב ישבון מן־ארץ מצרים ארץ יהודה מתי 28
 מספר וידעו כל־שאריות יהודה הבאים לארץ מצרים
 לגור שם דברמי יקום ממני ומחס: וזאת לכם האות 29
 נאם יהוה כי־פקד אני עליכם במקום הזה למען תדעו
 כי קום יקומו דברי עליכם לרעה: כה־ל
 אמר יהוה הנני נתן את־פרעה חפרע מלך־מצרים
 ביד איביו וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את־צדקיהו
 ומלך יהודה ביד נבוכדראצר מלך־בבל איביו ומבקשי
 נפשו:

מד מה CAP. XLV.
 ברבך אשר דבר ירמיהו הנביא אל־ברוך בן־נריהו
 ככתבו את־הרכבים האלה על־ספר מפי ירמיהו
 בשנה הרביעית ליהויקים בן־יאשיהו מלך יהודה
 ולאמר: כה־אמר יהוה אלהי ישראל עליך ברוך: 2
 ככככג LIII אמרת

XLV.
 Baruchum
 impatiens
 & conflens
 cum erigi.

וירמיהו הנביא וירמיהו הנביא

3 אמרת אויבא לי בידים יהודה וגו' על-מכאבי נגעת
4 באנחתי ומנוחה לא מצאתי: כה תאמר אליו כה
אמר יהוה הגד אשר-בנית אני הרס ואת אשר-נטעתי
האני נתש ואת-כל הארץ היא: ואתה תבקש לה
גדלות אל-תבקש כי הנני מביא רעה על-כל בשר
נאם יהוה ונתתי לה את-נפשה לשלל על-כל-
המקומות אשר תלך-שם:

CAP. מו.
XLVI.
Judicia in
Ægyptios,
a Chaldæis
Inferendo.

א אשר היה דבר יהוה אל-ירמיהו הנביא על-הגוים:
2 למצרים על-חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על-
נהר-פרת בכרכמש אשר הפה נבוכדראצר מלך בבל
בשנת הרביעית ליהויקים בן-יאשיהו מלך יהודה:
3 וערכו מגן ועזרה וגשו למלחמה: אסרו הסוסים ועלו
הפרשים והתיצבו בכובעים מרקו הרמחים לבשו
ההסרינות: מדוע ראיתי הפה חתים נסוגים אחור
וגבורים יבתו ומגוס נסו ולא הפגו מגור מסקיב נאם-
6 יהוה: אל-נגוס הקל ואל-ימלט הגבור צפונה על-יד
נהר-פרת בשלו ונפלו: מיה כיאר יעלה פנהרות
8 ויתגעשו מימיו: מצרים כיאר יעלה ופנהרות יתגעשו
מים ויאמר אעלה אכסה-ארץ אבידה עיר וישבי בה:
9 עלו הסוסים והתהללו הרכב ויצאו הגבורים כוש ופוט
י תפשי מגן ולודים תפשי דרכי קשר: זהיום ההוא
לאדני יהוה צבאות יום נקמה להנקם מצריז ואכלה
חרב ושבעה ורותה מדמם כי זכה לאדני יהוה צבאות
1 פארץ צפון אל-נהר-פרת: עלי גלעד וקחי צדי בתולת
בת-מצרים לשוא הרביתי רפאות העלה אין לה:
2 שמעו גוים קלונה וצוחתה מלאה הארץ כי-גבור
בגבור בשלו יחדיו נפלו שניהם:
3 והרב אשר דבר יהוה אל-ירמיהו הנביא לבוא
נבוכדראצר

Horcas.
51: 3.

7: 30: 29.

הפשרת בא אל פרעה. v. 13. הברית ק' v. 11.

נבוכדראצר מלך בבל להקות את ארץ מצרים :
 חגיו במצרים והשמיעו במגדול והשמיעו בנה 4
 ובמחננתם אמרו התיצב והכן לך כי אכלה הרב
 סביבך : מדוע נסחף אביריך לא עמד כי יהודה הדפו : 5
 חרבה כושל גם נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה 6
 ונשבה אל עמנו ואל ארץ כולדתנו מפני הרב היונה :
 קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד : חי 7
 אני נאסחמלה יהוה צבאורו שמו כי כתבור בהרים
 וככרמל בים יבוא : כלי גולה עשי לך יושבת בת מצרים 8
 כי ינה לשמה תחיה ונצתה מאין יושב :

Prov. 28:3.

texti-
dium

עגלה יפה פיה מצרים קרין מצפון בא בא : גם שכריה 9
 בקרבה בעגלי מרבק כי נסחמה הפנו נסו יחדיו לא
 עמדו כי יום אדם בא עליהם עת פקדתם : קולה בנהש 2
 ילך כי בחיל ילכו ובקרדמות באו לזו כחטבי עצים :
 ברתו יערה נאס יהודה כי לא יחקר כי רבו מארפה 3
 ואין להם מספר : הבישה בת מצרים נתנה ביד עם 4
 צפון : אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פוקד אל כה
 אמן מלא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל
 מלכיה ועל פרעה ועל הבטחים בו : ונתתים ביד 6
 מכשני נפשם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד עבדיו
 ואחרי כן תשכן כי מי יקדם נאס יהודה : 7
 אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני כושעה
 מרחוק ואת זרעה מארץ שכים ושב יעקב ושקטו ושאנו
 ואין מחיריך : אתה אל תירא עבדי יעקב נאס יהודה כי 8
 אתה אני כי אעשה כלה בכל הגוים אשר תדחתיה
 שמה ואתה לא אעשה כלה ויסרתיה למשפט ונקרה
 לא אנקד : אשר תדבר יהוה אל ידמיהו הנביא אל א
 פלשתים בטרם יבה פרעה את עות : ברה אמר והנה 9

CAP. 46.
XLVII.
in Philistinis,
Tyrios & St.
donios.

הנה

יער כאן הפטרת בא אל פרעה 28. 7. מלא 27. 8.

הנה-מים עלים מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ
 ומלואה עיר וישבי בה וזעקו האדם והילל כל יושב
 3 הארץ: מקול שעטת פרסות אביריו מרעש לרכבו
 ה' יז נלגלגו לא-הפנו אבות אל-בנים מרפולן ידים:
 4 על-היום הבא לשרוד את-כל-פלשתים להכרית לצל
 ולצידון כל-שריר עור כי-שרד יהוה את-פלשתים שארית
 האי כפתור: באה קרחה אל-עזה נדמתה אשקלון שארית
 6 עמקם עד-מתן תתגורדי: הוי חרב ליהוה עד-אנה לא
 7 תשקטי האספי אל-מעריך הרגעי ורמי: איך תשקטי
 ויהוה צוה-לה אל-אשקלון ואל-חוף הים שם יערה:
 א למואב כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הוי אל-נבו
 כי שדרה הבישה נלכדה קריתים הבישה המישגב
 2 וחתה: אין עוד תהלת מואב בחשבון חשבנו עליה רעה
 לכו ונכריתנה מגוי גם-מדמן תדמי אתריה תלך חרב:
 3 קול צעקה מהרנים שר ושבר גדול: נשברה מואב
 ההשמיעו וצקה צעוריה: כי מעלה הלחות בכבי יעלה בכי
 6 כי במורד הרונים צרי צעקת-שבר שמעו: נמו מלטו
 7 נפשכם ותהינה פערוער במדבר: כי יען בטחה במעשיך
 ובאוצרותיה גם-את תלקדי ויצא כמיש בגולה כהניו
 8 ושריו יחף: ויבא שרד אל-כל-עיר ועיר לא תמלט
 9 ואבד העמק ונשמד המישר אשר אמר יהוה: הנוציץ
 למואב כי נצא תצא ועריה לשמה תהינה מאין יושב
 3 בהן: ארור עשה מלאכת יהוה רמיה וארור מנע חרבו
 1 מדם: שאנן מואב מנעוריו ושקט הוא אל-שמריו ולא-
 הורק מבלי אל-כלי ובגולה לא הלך על-כף עמד מעמו
 2 זו וריחו לא נמר: לבן הגר-ימים באים נאם-
 יהוה ושלחתיו-לו צעים וצעהו וכליו יריקו ונבליהם
 3 ינפצו: ובש מואב מכמוש כאשר-בשו בירת ישראל
 מנית

†plausus
tremif-
sio

† sicut
arbor
solita-
ria,

*Maledicto faciens opus do-
mini, fraude et maledictio pro-
phetae gladius super a sanguine.*

CAP. מח.
XLVIII.
In Moabitis
superbos &
blasphemos.

ibid. כמיש ק' 7. חלוחית ק' 5. צעוריה ק' 4.

יחוד ק'

מבית אל מבטחם: איה תאמרו גבורים אנהנו ואנשי
 חיל למלחמה: שדר מואב ועריה עלה ומבחר בחוריו מו
 ירדו לטבה נאם ה'מלך יהוה צבאות שמו: קרוב איד
 מואב לבוא ורעתו מהרה מאד: נדולו כל סביביו וכל
 ידעי שמו אמרו איכה נשבר מטה עז מקל תפארה:
 ודי מכבוד ישבי בצמא ישבת בת דיבון כפי שורר מואב
 עלה בך שחת מבצרות: אל דרך עמדי וצפי יושבת
 ערוצה שאלי גם ונמלטה אמרי מה נחיתת: הכיש
 מואב ב' חמה רל' ויעק' הגידו בארנון כי שדר מואב
 ומשפט בא אל ארץ המישר אל הלון ואל יחצה ועל
 מופעת: ועל דיבון ועל נבו ועל בית דבלתים: ועל
 קריתם ועל בית גמול ועל בית מעון: ועל קרית ועל
 בצרה ועל כל ערי ארץ מואב הרחקות והפרכות:
 נגדעה קרן מואב ורעו נשברה נאם יהוה: השפירו
 כי על יהוה הגדיל וספק מואב בקיאו והיה לשחק גם
 הוא: ואם לוא השחק היה לה ישראל אם בגנבים
 נמצאה כי מדי דבריה בו תתנודד: עובי ערים
 ושכנו בסלע ישבי מואב והיו כיונה תקנו בעברי
 פי פחת: שמענו נאון מואב נאד מאד נבהו וגאוונו
 וגאותו ורכ לבו: אני ידעתי נאם יהוה עברתו ל
 ולא כן בדיו לא כן עשו: על כן על מואב אילול
 ולמואב כלה אזעק אל אנשי קיר הרש יחנה: מכמי
 יעזר אבכה לה הגפן שבכה נטישתיה עברו ים עד ים
 יעזר נגעו על קיצה ועל בצירה שדר נפל: ונאספה
 שמחה וגיל מפרמל ומארץ מואב ויזו מקבים השבתי
 לא ידרכו הדרך הדרך לא הדרך: מועקת השבון ערה
 אל עלה עד יחזן נתנו קולם מצער עד הרגום עגלת
 שלישיה כי גם מי נמדים למשמות היו: והשבתי לה
 למואב M m m m ל ל ל ל ל

v. 18. ויעקוב. v. 21. ibid. הלולו ק' v. 20. וישבי ק' v. 18.
 נמצא ק' v. 27. מיפעת ק'

36 למואב נאם יהוה מעלה במה ומקטיר לאלהיו: על-
 כן לבי למואב כחללים יהמהולבי אל-אנשי קיר-חרש
 כחללים יהמה על-כן יתרת עשה אבדו: כי כל-ראש
 קרחה וכל-זקן נרעה על כל-ידיים גדדת ועל-מתנים
 37 שק: על כל-גנות מואב וברחכתיה כלה מספר כי-
 38 שברתי את-מואב ככלי אין-הפין בו נאם-יהוה: איך
 39 חתה הילילו איך הפנה-ערף מואב בוש והיה מואב
 מ לשהק ולמהתה לכל-סביביו: כי-כה
 אמר יהוה הנה כנשר יראה ופרש כנפיו אל-מואב:
 41 נלכדה הקריות והמצודות נתפשה והיה לב גבורי
 42 מואב ביום ההוא כלב אשה מצרה: ונשמד מואב
 43 מעם כי על-יהוה הגדיל: פחד ופחת ופח עליה יושב
 44 מואב נאם-יהוה: הניס מפני הפחד יפל אל-הפחת
 והעלה מן-הפחת ולכד בפח כי-אביא אליה אל-מואב
 מה שנת פקדתם נאם-יהוה: בצל חשבון עמדו מכת נסים
 כי-אש יצא מחשבון ולהבה מבין סיון ותאכל פאת
 46 מואב וקדקד בני שאון: אוי-לה מואב אבד עם-במוש
 47 כי-לקחו בניה בשבי ובנתיה בשביה: ושבתו שבות-
 מואב באחרית הימים נאם-יהוה עד-חנה משפט
 מואב:

CAP. 48.
 XLIX.
 In Ammonitias:

א לבני עמון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל אס-יורש
 2 אין לו מדוע ירש מלכם את-גד ועמו בעריו יושב: לכן
 הנה ימים באים נאם-יהוה והשמעתי אל-רבת בני-
 עמון תרועת מלחמה והותה לתל שממה ובנתיה באש
 3 תצתנה וירש ישראל את-ירשיו אמר יהוה: הילילי
 חשבון כי שרדה עי צעקנה בנות רבה הגרנה שקים
 ספדנה והתשוטטנה בגדרות כי מלכם בגולה ילך
 4 בהניו ושריו יחיו: מה-תתהללי בעמקים וב-עמק
 הנת

פתח באתנח: v. 2. יהנס ק' v. 44.

37 For-
 tus
 (quos)
 Jef. 15:
 38 7.
 inci-
 fioncs.

הפת השוככה הנטחה באצרותיה מי יבא אלי : הנני ה
מביא עליך פחד נאם אדני יהוה צבאות מפל סביביך
ונרחתם איש לפניו ואין מקבץ לנרד : ואחריו בן אשיב 6
את שבות בני עמון נאם יהוה :
לאדום כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה בתימן 7
אברה עצה מבנים נסרחה חכמתם : נסו הפנו העמקו 8
לשבת ישבי הדן כי איד עשו הבאתי עליו עת פקד תיו :
אסבצרים באו לך לא ישאירו עוללות אסבצבים 9
בלילה השחיתו דים : כי אני השפתי את עשו גליתל י
את מסתרו ונחפה לא יוכל שרד ורעו ואחו ושכניו
ואיננו : עזבה יתמה אני אתיה ואלמנותיך עלי תבטחו : 11
כי כה : אמר יהוה הנה אשר אין משפטם 12
לשתורת הכוס שתו ושתו ואתה הוי נקה תנקה לא
תנקה כי שתה תשתה : כי בי נשבעתי נאם יהוה כי 13
לשמה לחרפה לחרב ולקללה תהיה בצרה וכל עריה
תהינה לחרבות עולם : שמועה שמעתי מאת יהוה 14
ועיר פגוים שלוח התקבצו וכאו עליה וקומו לפלחמה :
כי הנה קטן נמתיה בנוים בזוי באדם : תפלצתה השיא 15
אתך ודון לכה שכני בחגוי הפלע תפשי מרום גבעה
כי תגביה כגשר קנה משם אורידך נאם יהוה : והיתה 17
אדום לשמה כל עבר עליה ישם וישרק על כל
מכותה : כמה פכת סדם ועמרה ושכניה אמר יהוה 18
לא יושב שם איש ולא יגור בה בן אדם : הנה בארזה 19
ועלה מאון הירדן אל נה איתן כי ארביעה ארצינו
מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי ועירנו
ומיזח רעה אשר יעמד לפני : לכן שמעו עצת יהוה 20
אשר יען אל אדום ומחשבותיו אשר חשב אל ישבני
תימן אס לוא יסתכום צעירי הצאן אס לא ישים עליהם

putida-
ne facta
96.

Edomxos :

terros.

נדה M m m m m 2 3 4 5 6 7

1 נדהם : מקול נפלים רעשה הארץ צעקה בים סוף
 2 נשמע קולה : הנה כנשר יעלה וידאה ויפרש בנפיו
 על בצרה והיה לב גבורי אדום ביום ההוא כלב
 3 אשה מצרה : לדמשק
 בושיה חמת וארפור כי שמעה רעה שמעו
 4 נמנו בים דאגה השמט לא יוכל : רפתה
 דמשק הפנתה לנוס ורטם החזיקה צרה וחבלים
 כה אחותה ביולדה : איך לא עזבה עיר תהלה קרית
 6 מושי : לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי
 7 המלחמה ירמו בים ההוא נאם יהוה צבאות : והצתי
 אש בחומת דמשק ואכלה ארמנות בן הדר :
 8 לקדר ולממלכות חצור אשר הפה
 נבוכדראצר מלך בבל לה אמר יהוה קומו עלו אל-
 9 קדר ושדדו את בני קדם : אהליהם וצאנם יקחו
 ידעוניהם וכל בליהם וגמליהם ישאו להם והראו
 עליהם מגור מסקיב : נסו נדו מאד העמיקו לשבת ישבי
 חצור נאם יהוה כי יעין עליכם נבוכדראצר מלך בבל
 3 עצה וחשב עליהם מהשבה : קומו עלו אל-גוי שליו
 יושב לבטח נאם יהוה לא דלתים ולא בריח לו בדר
 3 ישכנו : והיו גמליהם לבו והמון מקניהם לשלל וזרתים
 לכל רוח קצוצי פאה ומפל עבריו אביא את אידם
 3 נאם יהוה : והיתה חצור למעון תנים שממה עד עולם
 3 לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם : אשר
 היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל עילם בראשית
 לה מלכות צדקיהו מלך יהודה לאמר : כה אמר יהוה
 צבאות הנני שבר את קשת עילם ראשית גבורתם :
 6 והכאתי אל עילם ארבע רוחות מארבע קצות השמים
 וזרתים לכל הרחות האלה ולא יהיה הגוי אשר לא-

thorot.

Syros :

Arabes :

Elamitas f. Perfas & Medos.

יתור ו' 28. v.

יבוא שם נדחי עולם: והחמתי את עולם לפני איביהם 37
 ולפני מבקשי נפשם והבאתי עליהם רעה את חרון
 אפי נאם יהוה ושלחתי אחריהם את הרב עד כלותי
 אותם: ושמתו כסא בעולם והאבדתי משם מלך ושרים 38
 נאם יהוה: והיה באחרית הימים אשוב את שכנת
 עולם נאם יהוה: הרבר אשר רבר יהוה אל א
 בכל אל ארץ כשדים ביד ירמיהו הנביא: הגידו בגוים 2
 והשמיעו ושאו נס השמיעו אל תכחדו אמרו נלכדה
 בכל הביש כל חת מדרך הבישו עצפיה חתו גלוליה:
 כי עלה עליה גוי מצפון הוא ישיב את ארצה לשמה 3
 ולא יהיה יושב בה מאדם ועד בהמה נדו הלכו בימים 4
 החמה ובעת ההיא נאם יהוה יבאו בני ישראל אל המה
 ובני יהודה יחדו הלוד ובכו ילכו ואת יהוה אלהיהם
 יבקשו ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו ונלוו אלי יהוה ה
 ברית עולם לא תשכח: צאן אבדות היה עמי 6
 רעיהם התעים הרים שובבים מהר אל גבעה הלכו
 שכחו רבצם: כל מצאיהם אכלום וצריהם אמרו לא 7
 נאשם תחרת אשר חטאו ליהוה נוה צדק ומקור
 אבותיהם יהוה: נדו מתוך ככל ומארץ כשדים צאו 8
 והיו בעתודים לפני צאן: כי הנה אנכי מעיר ומעלה 9
 על ככל קהל גוים גדלים מארץ צפון וערכו לה משם
 תלכד חציו כגבור משכיל לא ישוב ריקם: והיתה י
 כשדים לשלל כל שלליה ישבעו נאם יהוה: כי 11
 תשמחו כי תעלו שסי נחלתי כי תפוש מעגלה רשא
 ותצהלו כאבדים: בושה אמנם מאד הפרה יולדתכם 12
 הנה אחרית גוים מדבר ציה וערבה: מקצת יהוה לא 13
 תשב והיתה שממה בלה כל עבר על ככל ישו ושרק
 על כל מפותיה: ערכו על ככל סביב כל דרכי גשת 14

CAP. J. L. In Chaldzo.

Iudaeorum reductio.

cum illorum exitio finali coniun&t.

* herba-
ria

ידו M m m m m 3 ג ל ל ל ל ל

היוק v. 6. שבות ק. ibid. אשוב ק. v. 39. עולם ק. v. 36.
 ibid. תשמחו ק. v. 11. צאן ק. v. 8. שובבוס ק. ibid.
 ותצהלו ק. ibid. תפוש ק. ibid. תעלו ק.

לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי מלחמתה ירמו ל
 ביום ההוא נאם יהוה:
 31 הנני אליה זרון
 נאם אדני יהוה צבאות כי בא יומה עת פקדתיה ויכשל
 32 זרון ונפל ואין לא מקום והצתי אש בעריו ואכלה כל
 סביבתיו:
 33 כה אמר יהוה צבאות עשוקים
 בני ישראל ובני יהודה יחרו וכל שביהם החזיקו כם
 מאנו שלחם: גאלם חוק יהוה צבאות שמו ריב יריב
 34 את ריבם למען הרגיע את הארץ וחרגיו לישיב בכל:
 חרב על פשדים נאם יהוה ואל ישיב בכל ואל שריח לה
 ואל חכמיה: חרב אל הפדים ונאלו חרב אל גבוריה
 36 וחתו: חרב אל סוסיו ואל דרכו ואל כל הערב אשר
 37 בתוכה וחרו לנשים חרב אל אוצרתיה ובזונו: חרב
 אל מימיה ויבשו כי ארץ פסילים היא וכאמים
 יתהללו: לכן יישבו ציים ארץ איום וישבו בה בנות
 39 יענה ולא תשב עוד לנצה ולא תשכון עד דור ודור:
 במהפכת אלהים את סדם ואת עמרה ואת
 שכניה נאם יהוה לא יושב שם איש ולא יגור בה
 בן אדם: הגה עם בא מצפון וגוי גדול
 41 ומלכים רפים יערו מירכתי ארץ: קשת וכידן יחזיקו
 42 אכזרי חמה ולא ירחמו קולם כיים יהמה ועל סוסים
 ירכבו ערוף פאיש למלחמה עליה ברת בכל: שמע
 43 מלך בכל את שמעם ורפו ידיו צרה החזיקתהו חיל
 ביולדה: הגה כארצה עלה מנאון הירדן אל נורה
 44 איתן כי ארבעה ארצם מעליה ומי בחור אליה אפקד
 כי מי כמוני ומי יועדני ומי זה רעה אשר יעמד לפני:
 לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ אל בכל ומחשבותיו מה
 אשר חשב אל ארץ פשדים אם לא יסחבום יעירי
 הצאן אם לא ישים עליהם נזה: מקול נתפשה בכל
 46 נרעשה

*24. delatelo cor forbi/et/da
 mura sus rilaan yomda dnt,
 hile l'el'gab' l'aba f'au/lay
 coru. ul' qu'f'ou' f'acial'ha
 nam, ul' c'om'one' f'acial'ha
 b'el'at'ous Babel.*

*Jer. 44
 25*

אריצם ק' 44. v

CAP. 57. LI.
Descriptio
hostium, iter,
aduentus &
occupatio
Babylonis.

א נרעשה הארץ וזעקה בגוים נשמע: כה אמר

יהוה הנני מעיר על-בבל ואל-ישבי לב קמי רוח

2 משחית: ושלחתי לבבל זרים וזרוה ויבקקו את-ארצה

3 כי-היו עליה מסביב ביום רעה: אל-ידרף ידרף הדרה

קשתו ואל-יתעל בסריגו ואל-תחמלו אל-בחריה

4 החרימו כל-צבאה: ונפלו חללים בארץ בשדים

ח ומדקרים בחוצותיה: כי לא-אלמן ישראל ויהודה

מאלהיו מיהודה צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש

6 ישראל: נסו מתוך בבל ומלטו איש נפשו אל-תדמו

בעונה כי-עת נקמה היא ליהוה גמול הוא משלם לה:

7 כוס-זהב בבל ביד-יהוה משפרת כל-הארץ מינה

8 שתו גוים על-כן יתהללו גוים: פתאם נפלה בבל

ותשבר חילילו עליה קחו צריל למכאוביה אולי תרפא:

9 רפאנו את-בבל ולא נרפתה עזבוה ונלה איש לארצו

י כי-נגע אל-השמים משפטה ונשא עד-שחקים: הוציא

יחזיה את-צדקתינו באו ונספרה בציון את-פעשה יהוה

יז אלהינו: חברו חצצים מלאו השלטים העיר יהוה את-

רוח מלכי מדי כי-על-בבל מומתו להשחיתה כי-נקמת

יח יהוה היא נקמת היכלו: אל-חומת בבל שארנם

החזיקו המשמר הקימו שמרים הקינו הארבים כי-נסו

יט זמם יהוה נס-עשה את אשר-דבר אל-ישבי בבל:

כ שכנתי על-מים רבים רפת אוצרת בא קצה אמת

כא כצעה: נשבע יהוה צבאות בנפשו כי אם-מלאתי אדם

כב כילק ועני עליה הדרד: עשה ארץ בלחו מכין

כג תבל בחכמתו ובתכונתו נטה שמים: לקול תתו המון

כד מים בשמים ויעל נשאים מקצה ארץ ברקים למטר

כה עשה ויוצא רוח מאזרתיו: נבער כל-אדם מדעת

כו הביש כל-צרה מפסל כי שקר נסבו ולא רוח בם:

הבל

† venti-
latores

† 45: 4.

† orbis

*6. fugite de medio Babel, et de
tello sui non quibusq; animam
habeat, qui ex Babel egredietur in
viam, et non loquatur ubi
terminus suus, et non loquatur
unde terminus suus reddat ei.*

*18. Dico con voce infu qui
habudo aqua in p calig
et aliquid quod non
est in celo.*

*19. Dico con voce infu qui
habudo aqua in p calig
et aliquid quod non
est in celo.*

Excidii certi-
tudo & au-
tor.

v. 3. כתיב ולא קרד v. 13. שכנת ק

הכל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו: לא²⁸ כאלה חלק יעקוב כפי יוצר הכל הוא ושבת נחלתו יהיה צבאות שמו:

מפץ אתה לי כלי מלחמה ונפצתי כה גוים והשחתי כ^{9 mal-icus.} כה ממלכות: ונפצתי כה סוס ורכבו ונפצתי כה רכב^{2 1} ורכבו: ונפצתי כה איש ואשה ונפצתי כה זקן ונער^{2 2} ונפצתי כה בחור ובתולה: ונפצתי כה רעה ועדרו^{2 3} ונפצתי כה אבר וצמחו ונפצתי כה פחות וסננים: ושלמתי לבבל ולכל יושבי כשדים את כל רעתם^{2 4} אשר עשו בציון לעיניכם נאם יהוה:

הנני אליה הר המשחית נאם יהוה המשחית כה את כל הארץ ונשיתי ארתי עליה וגלגלתי מן הסלעים ונמתיה לתר שרפה: ולא יקחו ממך אבן^{2 6}

לפנה ואבן למסרות כי שממות עולם תהיה נאם יהוה: שאוגם בארץ תקעו שופר בגוים קדשו עליה^{2 7} גוים השמיעו עליה ממלכות אררט מני ואשכנז פקדו עליה מפסר העלוסים כילק סמר: קדשו עליה גוים

את מלכי מדי את פחותיה ואת כל סנניה ואת כל ארץ משלתו: ותדעש הארץ ותחל כי כמה על^{2 8}

בכל מחשבות יהוה לשום את ארץ בבל לשמה מאן יושב: חדלו גבורי בבל להלחם ישבו במצודות נשתה ל גבורתם היו לנשים הציתו משכנתיה נשברו בריחיה:

כץ לקראת ריץ ירוץ ומגיד לקראת מגיד לחגיד למלך^{3 1} בבל כי נלכדה עירו מקצה: והמעברות נתפשו ואת האגמים שרפו באש ואנשי המלחמה נבהלו:

כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל בת^{3 3} בבל כגון ערת הדריכה עוד מעט ובאה עת הקציר לה: אכלנו הממנו נבוכדראצר מלך בבל הציגנו כלי

ריק מ מ מ מ Nnnn ריק
הציגנו ק' ib. הממצי ק' ib. אכלנו ק' v. 34. מלא v. 2.

לה ריק בלענו כתיבין מלא כרשו מעדני הדיחניו : חמסי

† ventrem s.
† dispulit mc.

ושארי על-בבל תאמר ישבת ציון ודמי אלי ישיבי
36 כשדים תאמר ירושלים : לכן כה אמר יהוה

הנני רב ארזיך ונבמתי ארתי נקמתך והחרבתני
37 את ימיה והובשתי את מקורה : והיתה בבל לגלים

38 מעון תנים שמה ושרקה מאין יושב : יחדו כפפרים
39 ישאנו נערו כגורי אריות : בחמס אשית את משתייהם

† rugitum
edent
† catuli

והשפרתים למען יעלו וישנו שנת עולם ולא יקיצו נאם
40 יהוה : אורידם ככרים לטבוח כאילים עם עתודים : איך

נלכדה ששך ותתפש תהלת כל-הארץ איך היתה
41 לשמה בכל בנאים : עלה על-בבל הים בהמון גליו

42 נכסתה : היו עליה לשמה ארץ ציה וערבה ארץ לא-
43 יושב בהן כל-איש ולא יעבר בהן בן-אדם : ופקדתי

† PL 52:6.

על-בבל כבבל והצאתי את-בלעו מפיו ולא ינהרו אליו
מה עוד גוים גם-הומת בבל נפלה : צאו מתוכה עמי ומלטו

44 איש ארתי נפשו מחרון אף יהוה : ופן ירה לבככם
ותיראו בשמועה הנשמעת בארץ ובא בשנה השמועה

ואחריו בשנה השמועה וחמס בארץ משל על-משל :
45 לכן הנה ימים באים ופקדתי על-פסילו בבל וכל-

46 ארצה תבוש וכל-חלליה יפלו בתוכה : ורננו על-
בבל שמים וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא-לה

47 השודדים נאם יהוה : גם-בבל לגל חללי ישראל גם-
ג לבבל נפלו חללי כל-הארץ : פלטים מהרס הלכו אל-

המעמדו וזכרו מרחוק את יהוה וירושלים תעלה על-
51 לבככם : בשנו כי שמענו חרפה כסתה כלימה פנינו

כי באו זרים על-מקדשי בית-יהוה :
52 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על-

53 פסיליה ובכל-ארצה יאנק חלל : כי תעלה בבל
השמים

והדיחני ק' ibid. בלעני ק' 34.

¶ Mini-
vefit,
Jef. 22
20.

השמים וכי תבצר מדום עזה מאתי יבאו שרדים לה
 נאם יהוה: קול זעקה מבבל ושבר גדול מארץ כשדים 54
 כי שרד יהוה את-בבל ואבד ממנה קול גדול והמונה
 גליהם במים רבים נתן שאון קולם: כי בא עליה על- 56
 בבלי שורד ונלכדו גבוריה חמתה קשתותם כי אל
 גמלות יהוה שלם ישלם: זה שכרתי שריה וחכמיה 57
 פחותיה וסגניה וגבוריה וישנו שנת-עולם ולא יקיצו
 נאם-המלך יהוה צבאות שמו: כה-אמר 58
 יהוה צבאות המור בבל הרחבה ערער מתערער
 ושעריה חנבקים באש יצתו ויגעו עמים ברי-דיק
 ולאמים בדי-אש ויעפו:

¶ et ex-
tendo
everten-
tur.
¶ pro,
Job. 39:
25.

הדבר אשר-צוה: ירמיהו הנביא את-שריה בירמיה 59
 בן-מחסה בלכתו את-צדקיהו מלך-יהודה בכל בשנת
 הרבעית למלכו ושריה שר-מנוחה: ויכתב ירמיהו 60
 את-כל הרעה אשר-תבוא אל-בבל אל-ספר אחר את
 כל-הדברים האלה הכתבים אל-בבל: ויאמר ירמיהו 61
 אל-שריה כבאה בבל וראית וקראת את-כל-הדברים
 האלה: ואמרת יהוה אתה דברת אל-המקום הזה 62
 להכריתו לבלתי היות-בו יושב למאדם ועד-בהמה
 כי-שמעות עולם תהיה: והיה ככלתה לקרא את- 63
 הספר הזה תקשר עליו אבן והשלכתו אל-תוך פרת:
 ואמרת ככה תשקע בבל ולא-תקום מפני הרעה 64
 אשר אנכי מביא עליה ויעפו עד-הנה דברי ירמיהו

Prophetia
hac scripta
Babylonem
mittitur, ibi
pralegenda,
& post de-
mergenda.

בן-עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו א
 ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אפיו המיטל
 בתירמיהו מלבנה: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר 2
 עשה יהויקים: כי על-את-יהוה היתח בירושלם ויהודה 3
 עד-השליכו אותם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך 4
 מ מ מ מ מ 2 נחנח בכל

CAP. נב
LII.
Ansephal-
zosis histo-
rix Zedeiaz,
exc. dii He-
rosol. & ca-
ptiuitatis
populi.

הכונת ק' I. פתח באתנח. v. 58.

4 כבל : ויהי בשנה התשעית למלכו בחדש
העשירי בעשור לחדש בא נבוכדראצר מלך בבל
הוא וכל חילו על ירושלם ויחגו עליה ויבנו עליה דין
ה סביב : ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה
6 למלך צדקיהו : בחדש הרביעי בתשעה לחדש ויחזק
7 הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ : ותבקע העיר
וכל אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעיר לילה דרך
8 שער בין החמטים אשר על גן המלך וכשדים על
העיר סביב וילכו דרך הערבה : וירדפו חיל כשדים
אחרי המלך וישגו את צדקיהו בערבת ירחו וכל
9 חילו נפצו מעליו : ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל
מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים :
10 וישחט מלך בבל את בני צדקיהו לעיניו וגם את כל
11 שרי יהודה שחט ברבלתה : ואת עני צדקיהו עור
ויאסרוהו בנחשתים ויבאהו מלך בבל בכלה ויתנהו
12 בבית הפקדת עד יום מותו : ובחדש החמישי
בעשור לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך
נבוכדראצר מלך בבל בא נבוכדראצן רב טבחים עמד
13 לפני מלך בבל בירושלם : וישרף את בית יהוה ואת
14 בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית הגדול
15 שרף באש : ואת כל חומת ירושלם סביב נתצו כל
16 חיל כשדים אשר את רב טבחים : ומדלות העם ואת
יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו
17 אל מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבוכדראצן רב
18 טבחים : ומדלות הארץ השאיר נבוכדראצן רב טבחים
19 לכרמים וליגבים : ואת עמודי הנחשת אשר לבית
יהוה ואת המכנזות ואתים הנחשת אשר בבית יהוה
20 שברו כשדים וישאו את כל נחשתם בכלה : ואת
הסרות

בית ק' v. 11.

f multitudinis (turba numeritia)
f a. Reg. 25: 22.

הסרות ואת העלים ואת המזמרות ואת המזרקת
 ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם
 לקחו: ואת הספים ואת המחתות ואת המזרקות 19
 ואת הסירות ואת המנורות ואת הכפות ואת
 המנקיות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח רב
 טבחים: העמודים שנים היס האחד והבקר שנים עשר כ
 נחשת אשר תחת המכנות אשר עשה המלך שלמה
 לבית יהוה לאהיה משקל לנחשתם כל הכלים
 האלה: והעמודים שמנה עשרה אמה קומה העמד 21
 האחד וחוט שתיים עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע
 אצבעות נכוב: וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת 22
 האחר חמש אמות ושבעה רמונים על הכותרת
 סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני ורמונים: ויהיו 23
 הרמנים תשעים ושישה רוחה כל הרמנים מאה על
 השבעה סביב: ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש 24
 ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשת שמרי הסף: ומן כה
 העיר לקח כרים אחר אשר היה פקיד: על אנשי
 המלחמה ושבעה אנשים מראי פני המלך אשר
 נמצאו בעיר ואת ספר עור הצבא המצבא את עם
 הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר:
 ויקח אותם נבוכדראדן רב טבחים וילך אותם אל מלך 26
 בבל ובלתח: ויבה אותם מלך בבל וימתם ברבלה 27
 בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו: זה העם אשר 28
 הגלה נבוכדראצר בשנת שבע יהודים שלשת אלפים
 ועשרים ושלשה: בשנת שמונה עשרה לנבוכדראצר 29
 מירושלם נפש שמנה מאות שלשים ושנים:
 בשנה שלש ועשרים לנבוכדראצר הגלה נבוכדראדן ל
 רב טבחים יהודים נפש שבע מאות ארבעים וחמשה
 כ
 ממממג 3 Nnnnn כל

capfluorum
numicus.

v. 28. פתח בסף 24. v. קומת ק' 21. v. אחר ק' 20. v.
 פתח באתגה

Iechoniae re-
stitutio.

3 ז כל נפש ארבעת אלפים ויש מאות : ויהי
 בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים
 עשר חדש בעשרים וחמשה להדיש נשא אויל מרדך
 מלך בבל בשנת מלכתו את דאש יהויכין מלך יהודה
 3 2 137-4 ויצא אתו מבית הכלי' : וידבר אתו טבות ויתן את-
 3 3 כסאו ממעל לכסא מלכים אשר אשר אתו בכבל : ושנה
 את בנדי כלאו ואכל לחם לפניו תמיד כל ימי חייו :
 3 4 וארחלו ארחת תמיד נתנה לו מאת מלך בבל דבר
 יום ביומו עד יום מותו כל ימי חייו :

חייו ק' 33. המלכים ק' 32. הכלוא ק' 31.

חוק ונתחוק

סכום הפסוקים של ירמיהו אלה ושלוש מאות וששים
 וחמשה וכל אנשיה גברים סימן וחציו ויאמר
 חנניה וסדריו אחד ושלושים לא איש אל ויכזב סימן :

a) Jof. 10:2. b) cap. 28:11. c) Num. 23:19.

ידדי

v. 1. v. 2. v. 3. v. 4. v. 5. v. 6. v. 7. v. 8. v. 9. v. 10. v. 11. v. 12. v. 13. v. 14. v. 15. v. 16. v. 17. v. 18. v. 19. v. 20. v. 21. v. 22. v. 23. v. 24. v. 25. v. 26. v. 27. v. 28. v. 29. v. 30. v. 31. v. 32. v. 33. v. 34. v. 35. v. 36. v. 37. v. 38. v. 39. v. 40. v. 41. v. 42. v. 43. v. 44. v. 45. v. 46. v. 47. v. 48. v. 49. v. 50. v. 51. v. 52.

LIBER EZECHIELIS,

Græc. EZEKIIHA, Hebr.

יחזקאל

CAPUT I. N

ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש א
 ואני בתוך חגולה על נהר כבר נפתחו
 השמים ואראה מראות אלהים: בחמשה לחדש היא
 השנה החמישית לגלות המלך יויכין: היה היה דבר
 יחזה אל יחזקאל בדבון חכהו בארץ כשדים על
 נהר כבר ותהי עליו שם ידוהנה: וארא ותהי רוח
 סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה
 לו סביב ומתוכה כעין החשמל מתוך האש: ומתוכה
 דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה:
 וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת
 להם: ונגליהם רגל ישנה וקף רגליהם כקף
 רגל עגל ונצצים כעין נחשת קלל: וידו אדם
 מתחת כנפיהם על ארבעת רכביהם ופניהם
 וכנפיהם לארבעתם: חברה אשה אל אחותה
 כנפיהם לא יסבו בלכתן איש אל עבר פניו ילכו:
 ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין
 לארבעתם ופני שור מהשמאל לארבעתן ופני נשר
 לארבעתן: ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש
 שתיים חוברות איש ושתיים מכסות את גויתיהנה:
 ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשה יהיה שמה הרוח
 ללכת ילכו לא יסבו בלכתן: ודמות החיות מראיהם
 כנחלי אש בערות כמראה הלפידים היא מתהלכת
 בין החיות ונגה לאש ומן האש יוצא ברק: והחיות
 רצוא

Ezechielis in Babylonia ad munus prophet. vocati

Vifio Ladmirabilis de Christi gloria

†mican-tes flavigati, Dan. 10. 6.

וירדק v. 8. הפשרת ליום א של שבועות v. 10.

ad deportatos rebelles,

2 רגליך יאדבר אתך: ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמדני על רגלי ואשמע את מדבר אלי:

3 ויאמר אלי בן אדם שולח אני אותך אל בני ישראל אל גוים המורדים אשר כרהו בי המה ואבותם פשעו כי עד עצם היום הזה: והבנים קשי פנים וחזקי לב אני שולח אותך אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה: והמה אם ישמעו ואם יחדלו כי בית מרי ה

המה וידעו כי נביא היה בתוכם: ואתה בן אדם אל תירא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרבים וסלונים אותך ואל עקרבים אתה יושב מדבריהם אל תירא ומפניהם אל תחת כי בית מרי הכרה: ודברת את דברי אליהם אם ישמעו ואם יחדלו כי מרי המה:

8 ואתה בן אדם שמע את אשר אני מדבר אליך אל תהי מרי בבית המרי פצה פיך ואכל את אשר אני נתן אליך: ואראה והנה יד שלוחה אלי והנה י

בו מגלת ספר: ויפרש אותה לפני והיא כתובה י פנים ואחור וכתוב אליה קילים והנה והי:

ויאמר אלי בן אדם את אשר תמצא אכול אכול את המגלה הזאת ולה דבר אל בית ישראל: ואפתה את פי ויאכלני את המגלה הזאת: ויאמר אלי בן אדם בשנה תאכל ומעיד תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלה ותהי בפי כדבש למתוק:

ויאמר אלי בן אדם לה נא אל בית ישראל ודברת ברבני אליהם: כי לא אל עם עמקי שפה וכבדי לשון אתה שולח אל בית ישראל: לא אל עמים רבים עמקי שפה וכבדי לשון אשר לא יאזנו לשמע דבריהם אם לא אליהם שלוחתך המה ישמעו

נננננ Ooooo אליך

קמץ בוק 6. v.

7 sefrastarii.
1 spinof.
2 k. 24.

† genitrus.
† planctus.
† lamentationes

librum lamenus plenum deaurate iubent.

CAP. 3. III. Quo factoin officio confirmatus.

Handwritten text on the right edge of the page, partially cut off.

חיו יחיה כי נזהר ואתה את נפשך הצלית :

2 ותהי עלי שם נר יהוה ויאמר אלי קום צא

3 אל הבקעה ושם אדבר אותך : ואקום ואצא אל

הבקעה והנה שם כבוד יהוה עמר ככבוד אשר

24 ראיתי על נהר כנר ואפל על פני : ותבא בי רוח

ותעמדני על רגלי וידבר אתי ויאמר אלי בא הסגר

בתוך ביתך : ואתה בן אדם הנה נתנו עליך עבותים כה

26 ואסרוך בהם ולא תצא בתוכם : ולשונך אדביק אל

3 חכה ונאלמת ולא תהיה להם לאיש מוכיח כי בית

27 מרי המרה : וברבדי אותך אפתח את פיך ואמרת

אליהם כה אמר אדני יהוה השמעו ישמעו והחזלו

יחזלו כי בית מרי המרה :

4 ואתה בן אדם קח לך לבנה ונתתה אתה לפניך

2 וחקות עליה עיר את ירושלים : ונתתה עליה מצור

ובגית עליה דיוק ושפכת עליה סללה ונתתה עליה

3 מחנות ושנים עליה כרים סביב : ואתה קח לך מחבת

4 ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בינה ובין העיר והכינתה

את פניה אליה והיתה במצור וצרת עליה אורת היא

לכית ישראל : ואתה שכב על צדה

השמאלי ושמת את עון בית ישראל עליו מספר

הימים אשר תשכב עליו תשא את עונם : ואני נתתי ה

לה את שני עונם למספר ימים שלש מאות ותשעים

יום ונשאת עון בית ישראל : וכלית את אלה ושכבת

6 על צדה הימני שנית ונשאת את עון בית יהודה

7 ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתו לה : ואלה

8 מצור ירושלים תבין פניה ורעה השופה ונבאת עליה :

9 והנה נתתי עליה עבותים ולא תחפך מצדה אל צדה

ערי פלוחה ימי מצורה : ואתה קח לך חטין ושערים

ננננב 2 Ooooo ופול

המ בקמץ ימי א: בתח בפה ibid. קמץ בוק v. 21. ibid. הימני ק v. 6. קמץ בוק

Gloria Iehova ei denuo apparet. ac dura passurum erigit.

CAP. 7. IV. Obfidionem & afflictionem Hierof. typo & gettibus populo repraesentat.

abfidio.

מן הארצות אשר סביבותיה כי במשפטי מאסו
 וחקתי לא הלכו בהם: לכן כה אמרו 7
 אדני יהוה יען המנכם מן הגוים אשר סביבותיכם
 בחקתי לא חלבתם ואת משפטי לא עשיתם
 וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם לא עשיתם:
 לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך גם אני 8
 ועשיתי בתוכך משפטים לעיני הגוים: ועשיתי 9
 כך את אשר לא עשיתי ואת אשר לא אעשה
 כמותו עוד יען כל תועבתך: לכן אבות 10
 יאכלו בנים בתוך ובנים יאכלו אבותם ועשיתי כך
 שפטים וזריתי את כל שאריתך לכל רוח: לכן חי 11
 אני נאם אדני יהוה אם לא יען אתי מקדשי מפאת
 בכל שקוציך ובכל תועבתך וגם אני אגרע ולא
 תחוס עיני וגם אני לא אחמול: שלשיתך בדבר 12
 ימותו וברעב יכלו בתוך והשלשית בחרב יפלו
 סביבותיך והשלשית לכל רוח אזה והרב ארוק
 אחריהם: וכלה אפי והנחתי חמתי בסוהנחמתי וידעו 13
 כי אני יהוה דברתי בקנאתי בכלותי חמתי גם:
 ואתנף לחרפה ולחרפה בגוים אשר סביבותיך לעיני 14
 כל עובר: והיתה חרפה וגרופה מוכר ומשמה לגוים 15
 אשר סביבותיך בעשותי כך שפטים באף ובחמה
 ובתכונות חמה אני יהוה דברתי בשלחי את הצי הרעב 16
 הרעים בהם אשר היו למשחית אשר אטלה אותם
 לשחבתם ורעב אסף עליכם ושברתי לכם מטה לחם:
 ועלחתי עליכם רעב וחייה רעה ושכלך ודבר דם 17
 יעברך וחרב אביא עליך אני יהוה דברתי:
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם שים א 18
 פניה אל הרי ישראל והצבא אליהם: ואמרתי הרי 19
 נננננ 3 00000 ישראל

f convitium

CAP. I. VI. Ad montes totamque terram U. conuictus,

פתח בסף 17. פתח בסף 15.

eadem fata
repetit dura
& exaggerat.

ישראל שמעו דברי ארנן יהודה כה אמר ארנן יהודה
 להרים ולגבעות לאפיקים ולגיאות הנני אני מביא
 4 עליכם חרב ואברתי במותיכם: ונשמו מזבחותיכם
 ונשברו חמגיכם והפלתי חלליכם לפני גלוליכם:
 הונתתי את פגרי בני ישראל לפני גלוליהם ויריתי את
 6 עצמותיכם סביבות מזבחותיכם: בכל מושבותיכם
 הערים תחרבנה והבמות תישמנה למען יחרבו
 ויאשמו מזבחותיכם ונשברו ונשבתו גלוליכם ונגדעו
 7 חמגיכם ונמחו מעשיכם: ונפל חלל בתוככם וידעתם
 8 כי אני יהוה: והומרתי פהות לכם פליטי חרב
 9 פגוים בהזרותיכם בארצות: וזכדו פליטיכם אותי
 פגוים אשר נשבו שם אשר נשברתי את לבם הזונה
 אשר סר מעלי ואת עיניהם הזונות אחרי גלוליהם
 ונקטו בפניהם אל הרעות אשר עשו לכל תועבותיהם:
 7 וידעו כי אני יהוה לא אל חנם רפרתי לעשות להם
 11 הרעה הזאת: כה אמר ארנן יהוה
 חכה בכנף ורקע ברנלה ואמר אח אל כל תועבות
 דעות ביה ישראל אשר בהרב ברעב וברב יפול:
 2 הרחוק ברבר ימות וחקרוב בחרב יפול והנשאף
 3 והנצור ברעב ימות וכליתי המתי בם: וידעתם כי אני
 יהוה בהיות חלליהם בתוך גלוליהם סביבות
 מזבחותיהם אל כל גבעה דמה בכל ראשי הררים
 ותחת כל עין רענן ותחת כל אלה עבתה מקום אשר
 14 נתנו שם בית ניהח לכל גלוליהם: ונמית את ידי
 עליהם ונמתי את הארץ שממה ומשמה ממדבר
 דבלתה בכל מושבותיהם וידעו כי אני יהוה:

7 in va-
num

fah, 21
20.

2 א ויהי דברי יהוה אלי לאמר: ואתה בן אדם כה
 אמר ארנן יהודה לאדמת ישראל קץ בא תקפו עלי
 ארבעת

CAP. 7. VII.
Iudicia illa
iam in stare,
fapius incul-
cat.

ולגאיות ק' 3.

& amplificat.

3 ארבעת כנפות הארץ: עתה תקץ עליך ושלחתי אפי
 בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל
 4 תועבותיך: ולא תחוס עני עליך ולא אחמול כי
 דרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם
 כי אני יהוה: 5 כה אמר אדני יהוה רעה אחת ה
 רעה הגדולה באה: 6 קץ בא בא הקץ הקיץ אליך הנה
 באה: 7 באה הצפירה אליך יושב הארץ בא העת קרוב
 8 היום מהומה ולא אהר הרים: עתה מקרוב אשפך
 9 חמתי עליך וכליתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי
 עליך את כל תועבותיך: ולא תחוס עני ולא אחמול
 10 כדרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם
 כי אני יהוה מכה: 11 הנה היום הנה באה יצאה הצפירה
 12 צין הפטה פרח הזרון: החכם קם למטה רשע לא
 מהם ולא מחמונם ולא מהמהם ולא נה בהם: 13 בא
 חעת הגיע היום הקונה אל יושב ומוכר אל יתאבל
 כי הרון אל כל המונה: 14 כי המוכר אל הממכר לא
 ישוב ועוד בהיים היתם כחיון אל כל המונה לא ישוב
 ואיש מעונו חיתו לא יתחזקו: תקעו בתקוע והכין הכל
 15 ואין הלך לפלחמה כי חרוני אל כל המונה: 16 החרב
 בחוץ והרבר והרעב מבית אשר בשדה בחרב ימות
 ואשר בעיר רעבוהר יאכלנו: 17 ופלטו פלטיהם והיו אל
 18 החרים פיוני הגאיות כלם המות איש מעונו: כל הידים
 תרפונה וכל ברכום תלכנה מים: 19 וחגרו שקים וכסתה
 אותם פלצות ואל כל פגים בושה ובכל ראשיהם
 קרחה: 20 כספם בחוצות ישליכו והבבל לנדה יהיה
 21 כסף וזהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה נפשם
 לא ישיבעו ומעיהם לא ימלאו כי מכשול עונם היה:
 22 וזכרי עדיו לגאון שמהו וצלמי תועבותם שקוציהם עשו כ

† celeu-
smatis

† lamen-
gum

† bucci-
na

*Significat enim et autem cor per se
liberum est in die iudicatio-
nis domini.*

כו
 קמין בזק. 12. ארבעה. 13.

21 בן על-בן נמתיו להם לנדה : ונמתיו ביר-הזרים לבו

22 ולרשעי הארץ לשלל וחללוהו : והספתי פני מהם

23 וחללו את-צפוני ובאר-בה פריצים וחללוהו : עשה

הרתוק כי הארץ מלאה משפט רמים והעיר מלאה

† 1. Reg. 6:21.

24 חמם : והבאתי רעי גוים וירשו את-בתיהם והשפתי

25 כה גאון עזים ונחלו מקדשיהם : קפדה בא ובקשו שלום

† sanctu-
aria

26 ואין : הוה על-הוה תבוא ושמועה אל-שמועה תהרה

† exci-
dium

27 ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד מכה ועצה מזקנים :

† mis-
eria, Jef.
47:11.

28 המלך יתאבל ונשיא ילבש שממה וידי עם-הארץ

29 תבהלנה מדרכם אעשה אותם ובמשפטיהם אשפטים

א וירעו כי אני יהוה : ויהי בשנה הששית בששי

30 בתמישה לחדש אני יושב בביתי וזקני יהודה יושבים

31 לפני ותפל עלי שסיד אדני יהוה : ואראה וחנה דמות

32 במראה-איש מראה מתנוו ולמטה אש ומפתניו

33 ולמעלה במראה-זהר בעין חחשמלה : וישלח מבנית

† splen-
doris,
Dan. 12:
3.

34 יד ויקחני בעיצת ראשי ומשא אתי רוח-קבין הארץ וביד

35 השמים ותבא אתי וירושלמה במראות אלהים אל-

36 פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר-שם מושב

37 סמל הקנאה המקנה : והנה שם כבוד אלהי ישראל

38 ה במראה אשר ראיתי בפקעה : ויאמר אלי בן-אדם

39 שאנא עיניך דרך צפונה ואשא עיני דרך צפונה והנה

40 6 מצפון לשער המזבח סמל הקנאה הזה בכאה : ויאמר

† in in-
troitu

41 8 אלי בן-אדם הראה אתה מהם עשים תועבות

42 גדלות אשר בית-ישראל עשים פה לרחוקה מעל

43 7 מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות : ויבא

44 אתי אל-פתח החצר וראה והנה חר-אחד בקיר :

45 8 ויאמר אלי בן-אדם חתר-נא בקיר ואחחר בקיר והנה

46 9 פתח אחד : ויאמר אלי בא וראה את-התועבות

47 הרעות

קמץ רביע v. 27 ב' טעמים v. 25 וחללוהו v. 21

מה דסק v. 6 פתח באתנה v. 27

CAP. VIII.
Rapto vati
Microfoly-
man abomi-
nationes hor-
ribiles in
templo
offenduntur.

הרעות
תמורה
קמה
מת
לפניהם
עלה
זקני
משפט
הנה
תועבות
פתח
לפניהם
הראית
מראה
פתח
והשיה
והנה
בן-אדם
אשר
לחבט
אני אעשה
באני
חול לא
שמה
צפונה
למש
מפתח
המזבח

הרעות אשר הם עשים פה: ואבוא ואראה והנה כל-י
 מבנית רמש ובהמה שקין וכל גלולי בית ישראל
 מחקה על הקיר סביב סביב: ושבעים איש מזקני 1
 בית ישראל ויאזניהו בן-שפן עמד בתוכם עמדים
 לפנים ואיש מקטרתו בידו יעתר ענן הקטרת
 עלה: ויאמר אלי הראית בן-אדם אשר 2
 זקני בית ישראל עשים בחשך איש בחדרי
 משכיתו כי אמרים אין יהוה ראה אתנו עיני
 יהוה את-הארץ: ויאמר אלי עוד תשוב תראה 3
 תועבות גדלות אשר-המה עשים: ויבא אתי אל- 4
 פתח שער בית-יהוה אשר אל-הצפונה והנה שם
 הנשנים ישבות מבנות אר-הממוז: ויאמר אלי 5
 הראית בן-אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות
 מאלה: ויבא אתי אל-חצר בית-יהוה הפנימית והנה 6
 פתח היכל יהוה בין האולם ובין המזבח כעשרים
 וחמשה איש אחריהם אל-היכל יהוה ופניהם קדמה
 והספה משת-חיותם קדמה לשמש: ויאמר אלי הראית 7
 בן-אדם הנקל לבית יהוה מעשות את-התועבות
 אשר עשו-פה כי-מלאו אר-הארץ חמס וישבו
 להכעיסני והנם ש-חיים את-הזמורה אל-אפם: ונס 8
 אני אעשה בחמה לא-תחוס עיני ולא אחמול וכראו
 באוני קול גדול ולא אשמע אותם: ויקרא באוני קול א
 גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו:
 והנה ששה אנשים באים מדרך-שער העליון אשר 2
 מפנה צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש אחד בתוכם
 לבוש בדים וקסת הספר במתניו ויבאו ויעמדו אצל
 מזבח הנהשת: וכבוד אלהי ישראל נעלה מעל 3
 הכרוב אשר היה עליו אל מפתח הבית ויקרא אל-
 פפפפ ססססס האיש

† abundantia,
cf. Jer.
33:6.

† disper-
sionis
eius.

CAP. D. IX.
Hinc indicii
diuini leuer-
tas figurata
excepti ta-
men sunt a
Christo in
fronte signa-
ti.

הָאִישׁ הַלְבִּישׁ הַבְּדִים אֲשֶׁר קָסַת הַסֵּפֶר בְּמַתְנֵיוֹ :
 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו עֲבֹר בְּתוֹךְ הָעִיר בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם
 וְהַתּוֹיֵת תָּהוּ עַל־מַצְחֹת הָאֲנָשִׁים הַנֹּאנְדִים וְהַנֹּאנְקִים
 הַעַל כָּל־הַתּוֹעֵבוֹת הַנִּעֲשׂוֹת בְּתוֹכָהּ : וְלֹאֵלֶּה אָמַר
 בְּאֲזְנֵי עֲבָרֵי בַעֲרֵי אַחֲרָיו וְהִכּוּ עַל־תְּחוֹם עֵינֵיכֶם וְאַל־
 6 תִּחְמְלוּ : זָקֵן בַּחֹר וּבַתּוֹלָה וּפֶה וּנְשִׁים תִּחְרְגוּ
 לְמִשְׁחִית וְעַל־כָּל־אִישׁ אִישׁ־עָלָיו הָתוּ אֶל־תִּגְשׁוּ
 וּמִמְקַדְשֵׁי תַחֲלוּ וּיְחַלּוּ בְּאֲנָשִׁים הַזִּקְנִים אֲשֶׁר לִפְנֵי
 7 הַבַּיִת : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִמָּאוּ אֶת־הַבַּיִת וּמִלֵּאוּ אֶת־
 8 הַחֲצֵרוֹת חֲלָלִים צְאוּ וַיֵּצְאוּ וְהִכּוּ בַעֲרֵי : וַיְהִי כַּהֲפֹתָם
 וּנְאֻשָׁאֵר אָנִי וְאֶפְלָה עַל־פְּנֵי וְאוֹעֵק וְאָמַר אֲהֵה אֲדָנָי
 יְהוָה הַמְּשַׁחֵת אֶתְּהָ אֶת כָּל־שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל בְּשִׁפְכָהּ
 9 אֶת־חֲמַתְךָ עַל־יְרוּשָׁלַם : וַיֹּאמֶר אֵלָי עוֹן בֵּית־יִשְׂרָאֵל
 וַיְהוּדָה גָּדוֹל בְּמָאֵד מְאֹד וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ דָּמִים וְהָעִיר
 מְלֵאָה מִטָּה כִּי אָמְרוּ עוֹב יְהוָה אֶת־הָאָרֶץ וְאֵין יְהוָה
 י רֹאֶה : וְגַם אָנִי לֹא־תְחוֹם עֵינֵי וְלֹא אֲחַמֵּל דְּרָכֶם
 11 בְּרֹאשׁם נָתַתִּי : וְהִנֵּה הָאִישׁ לְבוּשׁ הַבְּדִים אֲשֶׁר הִקְסַת
 בְּמַתְנֵיוֹ מְשִׁיב דָּבָר לֵאמֹר עֲשִׂיתִי כְּאֲשֶׁר צִוִּיתֵנִי :
 א וְאֶרְאֶה וְהִנֵּה אֶל־הַרְקִיעַ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הַכְּרֻבִים כְּפֶאֱבֹן
 2 סֵפִיר כְּמֵרְאֵה דָמוֹת כְּסָא נִרְאָה עֲלֵיהֶם : וַיֹּאמֶר אֵל־
 הָאִישׁ לְבוּשׁ הַבְּדִים וַיֹּאמֶר בֹּא אֶל־בֵּינֹת לְגִלְגָל אֶל־
 3 תַּחַת לְכְרוּב וּמֵלֵא חֲפְנֶיךָ גַּחֲלֵי־אֵשׁ מִבֵּינֹת לְכְרוּבִים
 וּזְרֹק עַל־הָעִיר וַיִּבֹּא לְעֵינָי : וְהַכְּרֻבִים עֹמְדִים מִימִין
 4 לַבַּיִת כִּבְאוּ הָאִישׁ וְהֵעֵן מֵלֵא אֶת־הַחֹצֵר הַפְּנִימִית :
 וַיֵּרֶם כְּבוֹד־יְהוָה מֵעַל הַכְּרוּב מֵעַל מִפְתַּן הַבַּיִת וַיִּמְלֵא
 5 הַבַּיִת אֶת־הָעֵנָן וְהַחֹצֵר מֵלֵא אֶת־נִגְהַ כְּבוֹד יְהוָה :
 ה וְקוֹל כְּנָפֵי הַכְּרוּבִים נִשְׁמַע עַד־הַחֹצֵר הַחֵיצוֹנָה כְּקוֹל
 6 אֶל־שֶׁרִי בְּדַבְּרוֹ : וַיְהִי בַצֹּהֵר אֶת־הָאִישׁ לְבוּשׁ הַבְּדִים
 לֵאמֹר

f signū. Job. 31: 35.

1 die. 2to, Jec. 8:8.

fadintoc

initium a fan-
stuzio fa-
ctum.

intercessio
vati. frustra
fuit.

CAP. 9. X.
Iterata visio
Cap. 1. & 9.
sed clarius
pleniusque
explicata ac
confirmata.

v. 4. אליו ק' v. 5. אל ק' ibid. עינכם ק' v. 11. ככל אשר ק'

CAP. יא
XL
Iudicium in
1. principes
Iud.

א וְאוֹתָם אִישׁ אֶל־עֵבֶר פָּנָיו יֵלְכוּ : וַתִּשָּׂא אֹתִי רוּחַ
וַתִּבֵּא אֹתִי אֶל־שַׁעַר בַּיִת יְהוָה הַקִּדְמוֹנִי הַפּוֹנֶה קְדִימָה
וַחֲנָה בַּפֶּתַח הַשַּׁעַר עֲשָׂרִים וַחֲמִשָּׁה אִישׁ וַאֲרָאָה
בְּתוֹכָם אֶת־יְאֻזָּבֵד בִּן־עֶזֶר וְאֶת־פְּלִטְיָהוּ בֶן־בְּנֵי־הוּ
שְׂרֵי הָעָם :

2 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם אֱלֹהֵי הָאֲנָשִׁים הַחֹשְׁכִים אֲנִי
3 וְהִי עֲצִים עֲצֵתֶרֶע בְּעִיר הַזֹּאת : הָאֲמָרִים לֹא בִקְרוֹב
4 בְּנוֹת בָּתִּים הִיא הַסִּיר וְאֲנַחְנוּ הַבֶּשֶׂר : לָכֵן חֲנָבָא
ה עֲלֵיהֶם חֲנָבָא בֶּן־אָדָם : וַתִּפֹּל עָלַי רוּחַ יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלַי
אָמַר כֹּה־אָמַר יְהוָה כֵּן אֲמַרְתֶּם בַּיִת יִשְׂרָאֵל וּמַעֲלוֹת
6 רוּחְכֶם אֲנִי יוֹדְעִתִּיה : הַרְבִּיתֶם חֲלָלִים בְּעִיר הַזֹּאת
7 וּמַלְאֲתָיִם חוֹצוֹתֶיהָ חָלָל : לָכֵן כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
ח חֲלָלִים אֲשֶׁר שָׂמַתֶּם בְּתוֹכָהּ הִמָּה הַבֶּשֶׂר וְהִיא הַסִּיר
9 וְאַתְכֶם הוֹצִיא מִתּוֹכָהּ : חָרַב יִרְאֶתֶם וְחָרַב אָבִיא עֲלֵיכֶם
10 נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה : וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתּוֹכָהּ וְנִתְּתִי אֶתְכֶם
11 בְּיַד זָרִים וְעָשִׂיתִי בְכֶם שְׁפָטִים : בַּחֲרַב תִּפְּלוּ עַל־גְּבוּל
12 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁפּוֹט אֶתְכֶם וַיִּדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה : הִיא
13 לֹא־תִהְיֶה לְכֶם לְסִיר וְאַתֶּם תִּהְיוּ בְּתוֹכָהּ לְבֶשֶׂר אֶל־
14 גְּבוּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁפּוֹט אֶתְכֶם : וַיִּדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר
15 בַּחֲקִי לֹא הִלַּכְתֶּם וּמִשְׁפָּטִי לֹא עָשִׂיתֶם וּכְמִשְׁפָּטֵי הַגּוֹיִם
16 אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֵיכֶם עָשִׂיתֶם : וַיְהִי כִּחֲנָבָאִי וּפְלִטְיָהוּ
בֶן־בְּנֵי־מֵת וְאֶפְלַל עַל־פָּנָי וַאֲזַעַק קוֹל־גְּדוֹל וַאֲמַר אֲהֵה
אֲדֹנָי יְהוִה כֹּלָּה אֲתָה עֹשֶׂה אֶת שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל :

טו וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : בֶּן־אָדָם אַחִיד אַחִיד
אֲנִישֵׁי גְּאֻלְתְּךָ וְכָל־בַּיִת יִשְׂרָאֵל כֹּלָּה אֲשֶׁר אָמְרוּ לָהֶם
יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם רַחֲקוּ מֵעַל יְהוָה לָנוּ הִיא נִתְּנָה הָאָרֶץ
16 לְמִוְרָשָׁה : לָכֵן אָמַר כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה כִּי
הַרְחַקְתִּים בְּגוֹיִם וְכִי הַפְּצוֹתִים בְּאֲרָצוֹת וְאֵהִי לָהֶם
לְמִקְדָּשׁ

& captiuis
illudentes.

יתיר ר' v.6.

Capitulis libe-
ratis pro-
missa.

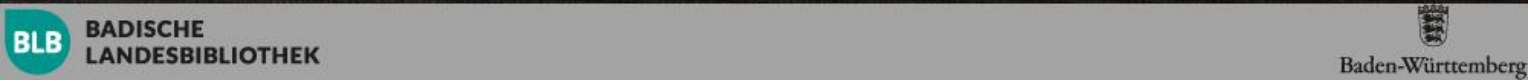
למקדש מיט בארצות אשר באו שם : לבן 17
 אמר כה אמר אדני יהוה וקבצתי אתכם מן העמים
 ואספתי אתכם מן הארצות אשר נפצותם בהם ונתתי
 לכם את אדמת ישראל : וכאו ישמח וחסורו את כל 8
 שקוציה ואת כל תועבותיה ממנה : ונתתי להם לב 9
 אחר ורוח חדשה אתן בקרבכם וחסרתו לב האבן
 מבשר סונתתי להם לב בשר : לפע בחקתי ילכו ואת 10
 משפטי ישמרו ועשו אתם ודיו לילי לעם ואני אהיה להם
 לאלהים : ואל לב שקוציהם ותועבותיהם לבם הלה 11
 דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה : וישאו חבובים 12
 את כנפיהם והאופנים לעמתם וכבוד אלהי ישראל
 עליהם מלמעלה : ויעל כבוד יהוה מעל תוף העיר 13
 ויעמד על דהר אשר מקדם לעיר : ורוח נשאתני 14
 ותבאני כשדימה אל הגולה בכראח בנוח אלהים
 ויעל מעלי חמראת אשר ראיתי : ואדבר אל הגולה כה
 את כל דברי יהוה אשר הראני :

19. Et dabo eis cor unum & spiritum
 novum dabo in interiori eorum
 et non erit eis lapis in os
 ne erit eis cor carnis.

20. Ut in stabulis meis ambulent
 et iudicia mea custodiant & faciant
 ea : ut sicut mihi in po-
 pulo, et ego sicut eis in domo.

ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בין אדם א 2
 בתוך בית חמרי אתה ישב אשר עיניו להם לראות ולא
 ראו אונים להם לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם :
 ואתה בן אדם עשה להם כלי גולה וגולה 3
 יומם לעיניהם וגלית ממקומה אל מקום אחר לעיניהם
 אולי יראו כי בית מרי חמה : והוצאת כליה ככלי גולה 4
 יומם לעיניהם ואתה תצא בערב לעיניהם כמוצאי
 גולה : לעיניהם חתר להם בקיר והוצאת בו : לעיניהם ח 6
 על פתה תשא בעלמח תוציא פניה תכסה ולא תראה
 את הארץ כי מופת נתתה לבית ישראל : ואעש כן 7
 כאשר צוית כלי הוצאתי ככלי גולה יומם ובערב
 חתרתילי בקיר ביד בעלמח הוצאתי על פתה נשאתי
 פפפפפ 3 סססס 3
 לעיניהם

CAP. II. XII.
 Alio typo Re-
 gis fuga, &
 populi cal-
 mitates
 adumbran-
 tur.

8 לעיניהם : ויהי דבר יהוה אלי בכפר לאמר :
 9 בן אדם הלא אמרו אליה בית ישראל בית המרי מה
 י אלה עשה : אמר אליהם כה אמר אדני יהוה הנשיא
 10 המשא הזה בירושלם וכל בית ישראל אשר המה
 11 בתוכם : אמר אני מופתכם כאשר עשיתי בן יעשה
 12 להם בגולה בשבי ילכו : והנשיא אשר בתוכם אל-
 כתף ישא בעלטה ויצא בקיר יחתרו להוציא בו פניו
 13 וקפדו יעו אשר לא יראו לעין הווי את הארץ :
 ופרשתי את רשמי עליו ונתפש במצודתי והבאתי
 אתו בכלה ארץ פשדים ואותה לא יראה ושם ימות :
 14 וכל אשר סביבותי עורה וכל אגפיו אודה לכל הרוח
 15 וחרב אריק אחריהם : וידעו כי אני יהוה בהפיצי אותם
 16 בגוים וזריתי אותם בארצות : והותרתי מהם אנשי
 מספר מחרב מדעב ומדבר למען יספרו את כל-
 תועבותיהם בגוים אשר באו שם וידעו כי אני
 יהוה

17 ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם לחמך פרעש
 18 תאכל ומימך ברגזה ובדאגה תשתה : ואמרת אל-
 עסי הארץ כה אמר אדני יהוה ליושבי ירושלם אל-
 אדמת ישראל לחמם בדאגה יאכלו ומימיהם בשממון
 ישתו למען תשם ארצה מפלאה מחמם כל הישבים
 כ בה : והערים הנושבות תחרבנה והארץ שממה

19 cum
trepidatione.
14. 16.

Contemtores
comminatio-
num refutan-
tus.

21 תהיה וידעתם כי אני יהוה : ויהי דבר יהוה
 22 אלי לאמר : בן אדם מה המשל הזה לכם על אדמת
 23 ישראל לאמר יארכו הימים ואבד כל חזון : לכן אמר
 אליהם כה אמר אדני יהוה השפתי את המשל הזה
 ולא ימשלו אתו עוד בישראל כי אם דבר אליהם
 24 קרבו הימים ודבר כל חזון : כי לא יהיה עוד כל חזון
 שוא

v. 12. יהל פתוחה v. 14. עזרו ק

ובקעתי הוה סערות בחמתי וגשם שטף באפי
 14 יהיה ואבני אלגביש בחמה לכלה: והרסתי את
 הקיר אשר טחתם תפל והנעתיהו אל הארץ
 ונגלה יסדו ונפלה וכליתם בתוכה וידעתם כי
 טו אני יהוה: וכליתי את חמתי בקיר ובטחים אתו
 16 תפל ואמר לכם אין הקיר ואין הטחים אתו: נביאי
 ישראל הנבאים אל ירושלם והחזים לה חזון שלם
 17 ואין שלם נאם אדני יהוה: ואתה
 בן אדם שים פניך אל בנות עמך המתנבאות מלבן
 18 והנבא עליהן: ואמרת לה אמר אדני יהוה הוי
 למתפרות כסתות על כל אצילי ידי ועשות
 המספרות על ראש כל קומה לצודר נפשות הנפשות
 19 תצודנה לעמי ונפשות לכנה תחזינה: ותחללנה
 אתי אל עמי בשעלי שעורים ובפתותי להם להמית
 נפשות אשר לא תמותנה ולחיות נפשות אשר לא
 ב תחזינה בכזבכם לעמי שמעי כזב: לכן כה
 אמר אדני יהוה הנני אל כסתותי כנה אשר אתנה
 מצדדות שם את הנפשות לפרהות וקרעתי אהם
 מעל זרועתיכם ושלחתי את הנפשות אשר אתם
 21 מצדדות את נפשים לפרהות: וקרעתי את
 מספתתיכם והצלתי את עמי מידכן ולא יהיו עוד בידכן
 22 למצדה וידעתן כי אני יהוה: יען הכאות לב צדיק
 שקר ואני לא הכאתיו ולחזק ידי קשע לבלתי שוב
 23 מירכו הרע להחיותו: לכן שוא לא תחזינה וקסם לא
 1 תקסמנה עוד והצלתי את עמי מידכן וידעתן כי אני
 א יהוה: ונבא אלי אנשים מזבני ישראל וישבו לפני:
 3.2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם
 האנשים האלה העלו גלגליהם על לבם ומכשיל עונם

& Pseudoprophetis.

f pulvil-
los, v. 20.
† axillas
† pepla.
v. 21.

† pro
fructis

† v. 18.

ff vola-
tiles

† v. 18.

...
...
...
...
...

...
...

CAP. 14.
XIV.

Item senioribus Israel, hypocritice vatem confulentibus,

נתנו

17 או חרב אביא על הארץ והיא ואמרת ה' הרב תעבר
 18 בארץ והכרתי ממנה אדם ובהמה: ושלשת האנשים
 האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה לא יצילו בנים
 19 ובנות כי הם לבדם ינצלו: או דבר אשלח אל הארץ
 והיא ושפכתי חמתי עליה בדם להכרית ממנה אדם
 כ ובהמה: ונח דנאל ואיוב בתוכה חי אני נאם אדני
 יהוה אם בן אדם יצילו המה בעדקתם יצילו נפשם:
 21 כי כה אמר אדני יהוה אף כי ארבעת שפמיו
 הרעים חרב ורעב וחיה רעה ודבר שלחתי אל-
 22 ירושלם להכרית ממנה אדם ובהמה: והנה נותרה
 בה פלטה המוצאים בנים ובנות הנם יוצאים אליכם
 וראיתם את דרכם ואת עלילותם ונחמתם על הרעה
 אשר הבאתי על ירושלם את כל אשר הבאתי עליה:
 23 ונחמו אתכם כי תראו את דרכם ואת עלילותם
 וידעתם כי לא הנם עשיתי את כל אשר עשיתי בה
 נאם אדני יהוה:

respicenti-
bus tamen
gratia pro-
mittitur.

א 2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם מה יהיה עין
 3 הנפן מכל עין הזמורה אשר היה בעצי היער: היקח
 ממנו עין לעשות למלאכה אם יקחו ממנו יתר
 4 לתלות עליו כל בלי: הנה לאש נתן לאכלה את
 שני קצותיו אכלה האש ותוכו נחר היצלה למלאכה:
 ה הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאכה אף כי אש
 אכלתהו ונחר ונעשה עוד למלאכה:
 6 לכן כה אמר אדני יהוה כאשר עין
 הנפן בעץ היער אשר נתתיו לאש לאכלה בן נתתי
 7 את ישבני ירושלם: ונתתי את פני בהם מהאש יצאו
 והאש תאכלם וידעתם כי אני יהוה בשומי את פני
 8 בהם: ונתתי את הארץ שממרה יען מעלו מעל נאם
 אדני

קמץ בוק 5.

CAP. 15.
XV.
Typo ligni
vitis igni fer-
uientis exiti-
um Iudaeis
representa-
tur.

אדני יהוה:

CAP. 16
XVI.
Beneficia Dei
sub figura
puellae expo-
sita sed as-
sumta.

2 ויהי דברי יהוה אלי לאמר: בן אדם הורע את ירושלם

את-הועבותיה: ואמרת כה אמר אדני יהוה לירושלם

מכרתוך ומלדתך מארץ הכנעני אביך האמרי

ואמך חמית: ומלדותך ביום הולדת אותך לא-כרת

שרך ובמים לא רחצת למשעי והמלח לא המלחת

והחתל לא חתלת: לא חסרה עליך עין לעשות לך ה

אחרת מאלה לחמלה עליך ותשלכי אל-פני השדה

בנעל נפשך ביום הולדת אחך: ואעבר עליך ואראך

בתוססת בדמיה ואמר לך בדמיה חיונאמר לך בדמיה

חיו: רבכה בצמח השדה נתתיה ותרבי ותגדלי ותבאי

בערי עדיים שדים נכנו ושערה צמח ואת ערס ועוריה:

8 ואעבר עליך ואראך ותנה עתך עת רדים ואפרש

בגפי עליך ואכסרה ערותך ואשבע לך ואבוא בכרית

אתך נאם אדני יהוה ותהיו לי: וארחצה במים

9 ואשטף דמיה מעליך ואסכה בשמן: ואלבשך

10 רקמה ואגעך תחש ואחבשך בשש ואכסך משי:

11 ואעך עדי ואתנה צמידים על-ידיך ורביד על-זרונה:

12 ואתן נזם על-אפה ועגילים על-אזניה ועטרת תפארת

13 בראשך: ותעדי זהב וקסא ומלבושך שש ומשי

14 ורקמה סלת ורבש ושמן אכלתי ותיפי במאד מאד

15 ותצלי למלובה: ויצא לך שם בגוים כיפיה כי פליל

16 הוא בהרלי אשר-שמת עליך נאם אדני יהוה:

17 ותכסתי כיפיה ותזני על-שמה ותשפכי את-מזונותך מו

18 על-כל-עובר לויחיי: ותקחי מבגדיך ותעשי לך במות

19 מלאות ותזני עליהם לא באות ולא יחיה: ותקחי כלי

20 תפארתך מזהבי ומכספי אשר נתתי לך ותעשי-לך

21 צלמי זכר ותזני-בם: ותקחי את-בגדי רקמתך

22 צלמי זכר ותזני-בם: ותקחי את-בגדי רקמתך

23 ותכסם

ע ע ע ע ב 2 9999 Q ותכסם

ibid. יתר דגושה. ibid. דגש אחר שורק + v.

יתיר ל' ibid, יתיר ל' v. 13. יתר דגושה

7 ad
25pc-
stum m.
6, et transivi iuxta te, al videri
conculcatam in sanguinibus
tui: et dixi tibi in sanguine
tui vire, al dixi in fa-
libi in sanguine
bidio.
by tui vire.

f Prov.
19: 29.

f Jerico
v. 13.
f Gen. 1: 1
41: 42
f Num. 1: 2
33: 50.
f v. 10.

†† obvolvendo, obvoluta es factus.

f 2. Chz. 28: 15.

urpi spofa-
fa a populo
male peniata.

19 ותכסים ושמני וקטרתני נתתי לפניהם : ולחמי אשר
 נתתי לך סלת ושמן ודבש האכלתיך ונתתיהו לפניהם
 ב לריח ניהחיהי נאם אדני יהוה : ותקחי את בניך ואת
 בנותיך אשר ילדתי לי ותזכרם להם לאבול המעט
 21 מתזונתיך : ותשחטי את בני ותתנים בהעביר אותם
 22 להם : ואת כל תועבתיך ותזונתיך לא זכרתי אתימי
 נעוריך בהיותך עירם ועריה מתבוססת בדמך היית :
 23 ויהי אחרי כל דעתך אוי אוי לך נאם אדני יהוה ותבני
 כהלך גב ותעשי לך רמה בכל דרכוב : אל כל ראש דרך
 בנית המתך ותתעבי אתי יפך ותפשטי את דגלך
 26 לכל עובר ומרבי את מזונתיך : ותזני אל בני מצרים
 27 שכינה גדלי בשר ומרבי את מזונתיך להכעיסני : והנה
 נסיתי ידי עליך ואגרע חקך ואתנך בנפש שנאתיך
 28 בנות פלשתיים הנכלמות מדרךך זנה : ותזני אל בני
 29 אשר מבלתי שבעתך ותזנים וגם לא שבעת : ומרבי
 את מזונתיך אל ארץ כנען כשדומה וגם בזאת לא
 ל שבעת : מה אמלה לפתך נאם אדני יהוה בעשותיך
 31 את כל אלה מעשה אישה זונה שלטת : בבנותיך
 גבך בראש כל דרך ורמתך עשיתי בכל דרכוב ולא
 32 הייתי כזונה לקלס אתנן : האישה המנאפת תחת
 33 אישה תקף את זרים : לכל זנות ותגדנה ואת נתת
 את נדניך לכל מאהביך ותשחדי אותם לבוא אליך
 34 מסביב בתזונתיך : ויהי כך הפך מן הנשים בתזונתיך
 ואחרת לא זונה ובמתך אתנן ואתנן לא נמן לך ומדי
 ל להפך : לכן זונה שמעי דבר יהוה :
 36 אמר אדני יהוה יען השפך נחשתך ותגלה ערותך
 בתזונתיך על מאהביך ועל כל גלולי תועבותיך
 7 וכדמי בניך אשר נתתי להם : לכן הנני מקבץ את כל
 מאהביך

f Prov. 13:3.

f magni.

f tangvi- dum cor t przpo- tions.

f mer- cedem. f remun- nerasti, Job. 6: 22. f con- trarium.

Vnde poen- ius ac cert- denuncian- tur.

מתזונתיך ק. יתיר י' v. 18. יתיר י' v. 20. ibid. יתיר י' v. 22. יתיר י' v. 25. יתיר י' v. 31. יתיר י' v. 34. יתיר י' v. 36. הן כפתח. ibid. הן ברגש. יתיר י'

מאתכיה אשר ערכת עליהם ואת כל אשר אהבת על
 כל אשר שנאת וקבעתי אתם עליך מסביב וגליתני
 ערותך אלהם וראו את כל ערותך : ושפטתיך משפטי 38
 נאפות ושפכת דם ונתתיך דם חמה וקנאה : ונתתי 39
 אותך בידם ודרסו נבד ונתעו רמתיה והפשיטו אותך
 בגדיך ולקחו כלי תפארתך והניחוך עירם ועריה :
 והעלו עליך קהל ורגמו אותך באבן ובתקוף מ
 בחרבותם : ושרפו בתך באש ועשו כד שפטים לעיני 41
 נשים רבות והשבתיה מזונה וגם אתנן לא תתני עוד :
 והנחתי חמתי כד וסרה קנאתי ממך ושקטתי ולא 42
 אכעס עוד : יען אשר לא זכרתני את ימי נעוריי והרגו 43
 לי בכל אלה וגם אני הא דר כד : בראשנותי נאם ארני 44
 יהיה ולא עשיתי את הומה על כל תועבותיך : הנה כל
 המשל עליך ימשל לאמר כאמה בתה : בת אמך את מה
 געלת אישה ובניה ואחורת אחותך את אשר געלו
 אנשיהן ובניהן אמכן חתית ואביכן אמרי : ואחותך 46
 הגדולה שמרון היא ובנותיה היושבת על שמאולך
 ואחותך הקטנה מפך היושבת מימנך סרם ובנותיה :
 ולא בדרכיהן הלכת ובתועבותיהן עשיתי כמעט קט 47
 ומשחתי מהן בכל דרכיהן : חי אני נאם ארני יהוה אם 48
 עשתה סרם אחותך היא ובנותיה כאשר עשית את
 ובנותיהן : הנה זה היה עון סרם אחותך גאון שלעת 49
 לחם ושלות השקט היה לה ולבנותיה ויד עני ואביון
 לא החזיקה : ותגבלינה ותעשינה תועבה לפני ואסיר נ
 אתהן כאשר ראיתי : ושמרון בחצי חטאתיה לא 51
 חטאה ומרבי את תועבותיה מהגד : ותצדקי את
 אחותך בכל תועבותיה אשר עשיתי : גם את שאי 52
 כלמתה אשר פללת לאחותך בחטאתיה אשר
 עעעעג 3 pp99 Q התעבת

†difficabunt
te

† Gen. 47: 29.

† fatidium

† fatiosas

יתירי 47. יותרי. ibid. יתירי 43. ו. 44. בפתח 44.
 יתירי 51. v.

התעבת מדין תצדקנה מפקד ונסאת בושתי ושאי
 53 כלמתך בצדקתך אחיותך: ושכתי את שכייתון את
 שבות סדם ובנותיה הואת שבות שמרון ובנותיה ושבות
 54 שכייתך בתוכהנה: למען תשאי כלמתך ונבלמת מכל
 נה אשר עשית בנהמד אתן: ואחותיך סדם ובנותיה
 תישבו לקדמתן ושמרון ובנותיה תישבו לקדמתן ואת
 56 ובנותיך תשבנה לקדמתכון: ולוא היתה סדם אחותך
 57 לשמועה בפקד ביום גאוניך: בטרים תגיה העתה כמו
 עת הרפתר בנות אדם וכל סביבותיה בנות פלשתים
 58 השאטות אותך מסביב: את זמתך ואת תועבותיך
 59 את נשאתים נאם יהוה: כי כה אמר אדני
 יהוה ועשית אותך כאשר עשית אשר בנית אלה
 ס להפר ברית: וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעוריך
 61 והקימותי לך ברית עולם: וזכרת את דרכיך ונבלמת
 בקחתך את אחותיך הגדלות מפקד אל הקטנות
 מפקד ונתתי אתהו לך לבנות ולא מביתך:
 62 והקימתי אני את בריתי אתך וידעת כי אני
 63 יהוה: למען תזכרי ובשת ולא יהיה לך עוד פתחון
 פה מפני כלמתך בכפרי לך לכל אשר עשית נאם
 אדני יהוה

Fromissio Evangelica.

CAP. XVII.
Idem xingmate aquilae proponitur:

fureulorum e,

fpeculatio

2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם חוד חידה ומשל
 3 משל אל בית ישראל: ואמרת כה אמר אדני יהוה
 הנשר הגדול גדול הכנפים ארך האבר מלא הנוצה
 אשר לו הרקמה בא אל הלבנון ויקח את צמרת
 4 הארז: את ראש יניקותיו קמף ויביאהו אל ארץ
 ה כנען בעיר רכלים שמו: ויקח מזרע הארץ ויתנהו
 בשדה זרע קה על מים רפים צפצפה שמו:
 6 ויצמח ויהי לגפן סרחת שפלת קומה לפנות
 דליותיו

ועשיתי ק' 59. שבות ק' ib. שבותהו ק' 53.

7 חליותיו אליו ושרשיו מהתיו יהיו ותהי לגפן ותעש
 בדים ותשלח פארות ויהי נשר אחד גדול גדל כנפים
 ורב נוצה והנה חגפן הזאת כפנה שרשיה עליו
 ורליותיו שלחה לו להשקות אותה מערנות מטעה :
 8 אל שדה טוב אל מים רבים היא שתולה לעשות ענה
 ולשאת פרי להיות לגפן אדרת : אמר כה אמר אדני
 9 יהוה התצלה הלא את שרשיה ינתק ואת פריה יקוסם
 ויבש כל טרפי צמחה תיבש ולא בירוע גדולה ובעם
 רב למשאות אותה משרשיה : והנה שתולה התצלה
 הלא כנעת כה רוח הקרים תיבש יבש על ערגת
 צמחה תיבש :

† appli-
cavit

† magni-
ficentia,
Zach.
1:3.
† succi-
det
† folia

& exponitur.

10 ויהי דבר יהוה אלי לאמר : אמר נא לבית הפרי הלא
 ידעתם מה אלה אמר הנה בא מלך בבל ירושלם
 ויקח את מלכה ואת שריה ויבא אותם אליו בבלה :
 ויקח מזרע המלוכה ויכרת אתו ברית ויבא אתו באלה
 11 ואת אילי הארץ לקח : להיות ממלכה שפלה לבלתי
 התנשא לשמור את בריתו לעמדה : וימרדפו לשלה
 מלאכיו מצרים לתת לו סוסים ועם רב היצלה הימלט
 העשה אלה והפר ברית ונמלט : חי אני נאם אדני יהוה
 12 אם לא במקום המלך הממליך אתו אשר בזה את
 אלתו ואשר הפר את בריתו אתו בתוך בבל ימות :
 ולא בחיל גדול ובקהל רב יעשה אותו פרעה במלחמה
 בשפך סללה ובכנות דיק לחכרית נפשית רבורת :
 13 וביה אלה להפר ברית והנה נתן ידו וכל אלה עשה
 לא ימלט : לכן כה אמר אדני יהוה חי אני
 14 אם לא אלתי אשר בזה ובריתי אשר הפיר ונתתיו
 בראשו : ופרשתי עליו ונתפש במצודתי כ
 והביאותיהו בכלה ונשפטתי אתו שסמעלו אשר מעל

הל' בקמץ v. 15 קמץ בזק v. 9

ויהי נשר אחד גדול גדל כנפים ורב נוצה והנה חגפן הזאת כפנה שרשיה עליו ורליותיו שלחה לו להשקות אותה מערנות מטעה : אל שדה טוב אל מים רבים היא שתולה לעשות ענה ולשאת פרי להיות לגפן אדרת : אמר כה אמר אדני יהוה התצלה הלא את שרשיה ינתק ואת פריה יקוסם ויבש כל טרפי צמחה תיבש ולא בירוע גדולה ובעם רב למשאות אותה משרשיה : והנה שתולה התצלה הלא כנעת כה רוח הקרים תיבש יבש על ערגת צמחה תיבש :

דמיו בן יחיה: והנה הוליד בן ונרא את כל חטאת אביו 14
 אשר עשה וירא ולא יעשה בהן: על ההרים לא אכל טו
 ועניו לא נשא אל גלולי בית ישראל את אשת רעהו
 לא טמא: ואיש לא הונה חבל לא חבל וגולה לא גול 16
 לחמו לרעב נתן ועדם כספה כנר: מעני השיב ידו נשף 17
 ותרבית לא לקח משפטי עשה בחקותי הלך הוא לא
 ימות בעון אביו היה יחיה: אביו כי עשק עשק גול גול 18
 אה ואשר לא טוב עשה בתוך עמיו והנה מת בעונו:

† Eecl. 3:7.

*20. Inimicus peccans, ipse mori
 debet. Filius non potest abire in in-
 quitate patris, et peccata non por-
 tabit in iniquitate filii. Justitia
 sibi super eum erit et iustitias
 iniqui super eum erit.
 21. (2) Iniquus cum (s) averfio
 audit ab omnibus peccatis suis,
 quae fecit, et ex hoc dicitur omnia
 Tabula mea, et fecerit iuda
 etiam et iustitiam, vivendo
 vivet, non morietur.
 22. Omnes pro peccatis aliorum
 ag, quod fecit, non nemo
 tabulatur ei; in iustitia sua
 quam fecit, vivet.
 23. Numquid volendo volam mor-
 tem impio, dicit Ds. Non
 in avertendo ve a vobis, dicit
 et dicit.*

resipienti-
 bus spe venie
 facta.

ואמרתם מדע לא נשאה הבן בעון האב והבן משפט 19
 וצדקה עשה את כל חקותי שכר ויעשה אחס היה 20
 יחיה: הנפש החטאת היא תמות בן לא יישא בעון 21
 האב ואב לא ישא בעון הבן וצדקת הצדיק עליו תהיה 22
 ורשעת רשע עליו תהיה: והרשע פי ישוב 23
 מכל חטאתו אשר עשה ושמר את כל חקותי ועשה 24
 משפט וצדקה היה יחיה לא ימות: כל פשעיו אשר 25
 עשה לא יזכרו לו בצדקתו אשר עשה יחיה: החפץ 26
 אחפץ מות רשענאם ארני ידוה חלוא בשוכו מדרכו 27
 וחיה: ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ככל 28
 התועבות אשר עשה הרשע יעשה וחי כל צדקתו 29
 אשר עשה לא תזכרנה במקלו אשר מעל ובחטאתו
 אשר חטא כס ימות: ואמרתם לא יתכן דרך אדני כח 30
 שמעו נא בית ישראל הדרכי לא יתכן הלא דרכיכם 31
 לא יתכנו: בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת עליהם 32
 בעולו אשר עשה ימות: ובשוב רשע מדשעתו 33
 אשר עשה ויעש משפט וצדקה הוא את הנפשו יחיה: 34
 ויראה וישוב מכל פשעיו אשר עשה היו יחיה לא ימות: 35
 ואמרו בית ישראל לא יתכן דרך אדני הדרכי לא יתכנו 36
 בית ישראל הלא דרכיכם לא יתכן: לכן איש כדרכיו ל 37

Rrrr פפפפ אשפט

v. 14. קמין בזק v. 15. קמין בזק v. 16. idem bis. v. 17.
 idem, v. 20. חטאתיו ק, v. 21. הרשע ק, v. 23. חטאתיו ק, v. 24.
 יתיר ו, v. 28. צדקתיו ק, v. 24.

אשפט אתכם בית ישראל נאם אדני יהוה שובו והשיבו
מכל פשעיכם ולא יהיה לכם למכשול עון : השליכו
מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם פס ועשו לכם
לב חדש ורוח חדשה ולפה תמותו בית ישראל : כי לא
אחפץ במות הפתונאם אדני יהוה והשיבו וחיו :
א ואתה שא קינה אל נשיאי ישראל : ואמרת מה אפק
2 לבא בין אריות רבצה בתוך כפרים רבתה גוריה :
3 ותעל אחד מגריה כפיה הנה וילמד לטרף טרף אדם
4 אכל : וישמעו אליו גוים בשחתם נתפש וביאהו
ה פחחים אל ארץ מצרים : ותרא פי נוחלה אברה
6 תקותה ותקח אחד מגריה כפיר שמתהו : ויתחלד
בתוך אריות כפיר הנה וילמד לטרף טרף אדם
7 אכל : וידע אלמנותיו ועריהם החריב ותשם ארץ
8 ומלאה מקול שאגתו : ויתנו עליו גוים סביב ממדינות
9 ופרשו עליו רשתם בשחתם נתפש : ויתנהו כסוטר
בחתים ויבאהו אל מלך בכל יבאהו במצדות למען
י לא ישמע קולו עוד אל הרי ישראל : אמה
כגפן כדמה על מים שתולה פריה וענפה היתה ממים
11 רפים : ויהיו לה מטות עו אל שבטי משלים ותגבה
12 קומתו על בין עבתיים וירא כגבהו בלב דליתיו : ותתש
בחמה לארץ השלמה ורחח הקדים הוביש פריה
13 התפרקו ויבשו מטת עזה אש אכלתהו : ועתה
14 שתולה במדבר בארץ ציה ועמא : ותצא אש מפתח
בדיה פריה אכלה ולא יהיה בה מטה עו שבט למשול
קינה היא ותחי לקינה :

*conuersi sunt et conuersi dicitur
ab omni iniquitate vestra, et
non erit in possessio vobis*

*Qui non volam in miris mor-
tuis dicitur de, et (igitur) re-
verbi facite, et vivite.*

CAP. XIX.
Threnodia
super Iuda,
sub imagine
iuuenis leo-
nis capti.

& vitis euul-
se ac com-
buit.

CAP. XX.
Vates senio-
ribus se con-
suleatibus,
populi hypo-
critin expo-
bit.

† in ca-
veam.
† Jof. 29:
7.

† in si-
militu-
dine cui.
† ramo-
sa.

א ויהי בשנה השביעית בחמישי בעשור לדרש באו
אנשים מוקני ישראל לדרש את יהוה וישבו לפניו :
3.2 0 ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם דבר את
זקני

2.7 פתח באתנה 4.7 עד כאן הפטרת האזינו 32.7
הפטרת קדושים

זקני ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הלא דרש
 אתי אתם באיסחוי אני אם אדרש לכם נאם אדני יהוה:
 4 התשפוט אתם התשפוט בן אדם את תועבות אבותם ה
 הודיעם: ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום ה
 בחרי בישראל ואשא ידי לירע בית יעקב ואודע להם
 בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה
 6 אליהם: ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם
 מארץ מצרים אל ארץ אשר תרתי להם
 זבת חלב ודבש צמי היא לכל הארצות: ואמר אליהם
 7 איש שקוצי עיניו השליכו ובגדלו מצרים אל תשפאו
 אני יהוה אליהם: וימרו בי ולא אבו לשמע אלי איש
 8 את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת גלולי מצרים לא
 עזבו ואמר לשפף חמתי עליהם לכלות אפי בהם
 9 בתוך ארץ מצרים: ואעש למען שמי לבלתי החל
 לעיני הגוים אשר הטה בתוכם אשר נודעתי אליהם
 לעיניהם להוציאם מארץ מצרים: ואוציאם מארץ
 10 מצרים ואבאם אל המדבר: ואתן להם את חקתי
 11 ואת משפטי הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם
 12 ותי בהם: וגם את שבתותי נתתי להם לחיות לאות
 13 ביני ובניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם: וימרו בי בית
 ישראל במדבר בחקותי לא הלכו ואת משפטי מאסו
 אשר יעשה אתם האדם ותי בהם ואת שבתתי חללו
 14 מאד ואמר לשפף חמתי עליהם במדבר לכלתם:
 15 ואעשה למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר
 16 הוצאתים לעיניהם: וגם אני נשאתי ידי להם במדבר
 לבלתי חביא אותם אל הארץ אשר נתתי זבת חלב
 ודבש צמי היא לכל הארצות: לען במשפטי מאסו
 17 ואת חקותי לא הלכו ואת שבתותי חללו כי

ingrati-
tud-
nem,

apostasia &
rebellionem
superius ite-
ratam,

פ פ פ פ פ ב 2 RIII אהרי

ענין פסוקי חזקיהו ששה ימים מינין חזקיהו חזקיהו ימים ימי

17 אחרי גלוליהם לבם הלך: ותחס עיני עליהם משחתם
 18 ולא עשיתי אותם כלה במדבר: ואמר אל בניהם
 במדבר בחוקי אבותיכם אל תלכו ואת משפטיהם
 19 אל תשמרו ובגלוליהם אל תטמאו: אני יהוה
 אלהיכם בחקותי לכו ואת משפטי שמרו ועשו אותם:
 כ ואת שבתותי קדשו והיו לאות ביני וביניכם לזאת כי
 21 אני יהוה אלהיכם: וימרו בי הבנים בחקותי לא הלכו
 ואת משפטי לא שמרו לעשות אותם אשר יעשה
 אותם האדם וחי בהם את שבתותי חללו ואמר לשפה
 22 חמתי עליהם לכלות אפי בם במדבר: והשיבתי את
 ידי ואעש שמען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר
 23 הוצאתי אתם לעיניהם: גם אני נשאתי את ידי להם
 במדבר להפיץ אתם בגוים ולזרות אותם בארצות:
 24 יען משפטי לא עשו וחקותי מאסו ואת שבתותי חללו
 כה ואחרי גלולי אבותם היו עיניהם: ונס אני נתתי להם
 26 חקים לא טובים ומשפטים לא יהיו בהם: ואטמא אותם
 במתנותם בהעביר כל פטר רחם למען אשמים למען
 27 אשר ידעו אשר אני יהוה: לכן דבר אל בית ישראל
 בן אדם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה עוד זאת
 28 נדפנו אותי אבותיכם במעלם בי מעל: ואביאם אל
 הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה להם ויראו
 כל גבעה רמה וכל עין עבות ויזבחו שם את זבחייהם
 ויתנו שם כעם קרבנם וישמו שם ריח ניחוחיהם ויסיכו
 29 שם את נסביהם: ואמר אלהים מה הבמה אשר
 אתם הפאים שם ויקרא שמה במה עד היום הזה:
 ל ויהוה אמר אל בית ישראל כה אמר אדני
 31 יהוה הכררה אבותיכם אתם נטמאים ואחרי
 שקוצייהם אתם זנים: ובשאת מהנתיכם בהעביר

et medietate
 vnde poenas
 iustas denun-
 ciat.

יעד כאן הפטרת קדושים v. 20. דגש אחר שורק. v. 18. בניכם

בניכם באש אתם נטמאים לכל גלולכם עד היום
ואני אדרש לכם בית ישראל חי אני נאם אדני יהוה
אם אדרש לכם: והעלה על רוחכם היו לא 32
תהיה אשר אתם אמרים נהיה כגוים כמשפחות
הארצות לשרת עין ואבן: חי אני נאם אדני יהוה 33
אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה
אמלוד עליכם: והוצאתי אתכם מן העמים וקבצתי 34
אתכם מן הארצות אשר נפוצתם בם ביד חזקה
ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה: והבאתי אתכם הל
אל מדבר העמים ונשפתי אתכם שם פנים אל פנים:
כאשר נשפתי את אבותיכם במדבר ארץ מצרים 36
כן אשפט אתכם נאם אדני יהוה: והעברתי אתכם 37
תחת השבט והבאתי אתכם במסרת הברית: וברותי 38
מכם המרדים והפושעים בי מארץ מגוריהם אוציא
אותם ואל ארמת ישראל לא יבוא וידעתם כי
אני יהוה: ואתם בית ישראל כה אמר אדני יהוה 39
איש גלוליו לכו עברו ואחר אם אינכם שמעים אלי
ואת שם קדשי לא תחלו עוד במתנותיכם
ובגלולכם: כי בהר קדשי בהר מרום ישראל מ
נאם אדני יהוה שם יעבדני כל בית ישראל
כלה בארץ שם ארצם ושם ארוש את
תומותיכם ואת ראשית משאותיכם בכל
קדשיכם: בריח ניהה ארצה אתכם 41
בהוציא אתכם מן העמים וקבצתי אתכם
מן הארצות אשר נפצתם בם ונקדשתי בכם
לעיני הגוים: וידעתם כי אני יהוה בהביאי אתכם 42
אל ארמת ישראל אל הארץ אשר נשאתי את יד
לתת אותה לאבותיכם: וזכרתם שם את דרכיכם 43
פפפפפ 3 ואת

† in vin- culum

Adhortatio ad poenitent. & cultum sui peccati, & spes redemptio- nis facta

† munc- rum v.

פפפפפ 3 ואת

ואת כל עלילותיכם אשר נטמאתם בהם ונקטותם
44 בפניכם בכל דעותיכם אשר עשיתם: וידעתם כי אני
יהוה בעשותי אתכם למען שמי לא כדרכיכם הרעים
ובעלילותיכם הנשחתות בית ישראל נאם אדני
יהוה:

2 א ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם שים פניך דרך

תימנה והטף אל הרום והנבא אל יער השדה נגב:

3 ואמרת ליעב הגב שמע דבר יהוה כה אמר אדני

יהוה הנני מצית בקי אש ואכלה בה כל עץ לח וכל

עץ יבש לא תכבה להבה שלהבת ונצרכו בה כל

4 פנים מנגב צפונה: וראו כל בשר כי אני יהוה בערתיה

ה לא תכבה: ואמר אהה אדני יהוה הבה אמרים לי

6 הלא ממשל משלים הוא: ויהי דבר

7 יהוה אלי לאמר: בן אדם שים פניך אל ירושלים והטף

8 אל מקדשים והנבא אל אדמת ישראל: ואמרת

9 לאדמת ישראל כה אמר יהוה הנני אליך והוצאתי

9 חרבי ממערה וחכרתי מן צדיק ורשע: יען אשר

חכרתי מן צדיק ורשע לכן תצא חרבי ממערה אל

10 כל בשר מנגב צפון: וידעו כל בשר כי אני יהוה

11 הוצאתי חרבי ממערה לא תשוב עוד: ואתה

בן אדם האנח בשברון מתנים ובמרידות תאנח

12 לעיניהם: והיה כי יאמרו אליך עלימה אתה נאנח

ואמרת אל שמועה כי באה וגמס כל לב ודפו כל

13 ידים וכהתה כל דות וכל ברכים תלכנה פים הנה

14 באה ונהיתיה נאם אדני יהוה: ויהי דבר

14 יהוה אלי לאמר: בן אדם הנבא ואמרת כה אמר

15 יהוה אמר חרב חרב הוחרדה וגם מדוטה: למען

16 טבח טבח הוחרדה למען היתה לה פק מרטה או

נשיש

f. com-
buren-
tur

f. Jer. 17:
26.
f. cum
amaritu-
dine

CAP. כא.
XXI.
Vanitas Iud.
sub imagine
fylax extinc-
dendz pro-
posita.

St. aperte de-
clarata.

it. sub emble-
mate gladii
licenti.

v. 6. hoc versu Bomb. 4. Bas. H. sp. Angl. Kilon. Berol. inchoant Caput. 21.
v. 11. פתח באתנח

נָשִׁישׁ שֶׁבֶט בְּנֵי מֵאֶסֶת כָּל-עֵץ: וַיִּתֵּן אֹתָהּ לְמִרְטָה 6
 לְתַפֵּשׂ בָּהּ הָיָא הַיְחֻדָּה הַרְבֵּה וְהָיָא מִרְטָה לְתַת
 אֹתָהּ בֵּית-הַזֶּרֶג: זַעַק וְהִלֵּל בֶּן-אָדָם כִּי-הָיָא הֵיחָה 7
 בְּעַמִּי הָיָא כָּכָל-נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל מְגֹרֵי אֶל-הַרְבֵּה הַיּוֹ
 אֶת-עַמִּי לְכֹן סָפֵק אֶל-יָרֵךְ: כִּי בָחַן וְכֵה אִסְגִּים 8
 שֶׁבֶט מֵאֶסֶת לֹא יִחִיָּה נָאִם אֲדַנִּי יְהוָה:

† Thr. 22.
 † Jcf. 18: 16.

וְאֹתָהּ בֶּן-אָדָם הִנְבֵּאוּהָ בֶן אֶל-בָּר וְהַכְּפֵל 9
 הַרְבֵּה שְׁלִישֶׁתָּה הַרְבֵּה חֲלָלִים הָיָא הַרְבֵּה חֲלָל חַגְדוֹל
 הַחֲזֵרֶת לָהֶם: לְמַעַן לְמוֹג לֵב וְהִרְבֵּה הַמְכַשְׁלִים כ
 עַל כָּל-שְׁעָרֵיהֶם נִתְתִּי אֶבְחַת-הַרְבֵּה אִחַ עֲשׂוּיָה לְבָרֵק
 מַעֲטָה לְטַבַּח: הַתְּאֲחָרֵי הַיְמִינִי הַשְּׂמִימִי חֲשִׁמּוּלִי אָנֹה 21
 פְּנִיָּה מַעֲדוֹת: וְגַם-אֲנִי אָנֹה כְּפִי אֶל-כְּפִי וְהִנְחֵתִי 22
 חֲמִתִּי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי: וַיְהִי דְבַר-יְהוָה 23

† pene-
 tralia
 pene-
 trans-
 taciom
 † 6: 11:
 † qvare
 folitudi-
 neni

Babyloni in
 Indos con-
 filia.

אֵלַי לֵאמֹר: וְאֹתָהּ בֶּן-אָדָם שֵׁים-לָהּ שְׁנַיִם דְּרָכִים 24
 לְבוֹא הַרְבֵּה מִלָּהּ בְּכָל מֵאֲרֵץ אֶחָד יֵצֵאוּ שְׁנֵיהֶם וְיָד
 בְּרֹא בְּרֹאשׁ-דְּרָךְ עֵיד בְּרֹא: דְּרָךְ תִּשִּׁים לְבוֹא הַרְבֵּה כֹה
 אֶת-רֶבֶת בְּנֵי-עַמּוֹן וְאֶת-יְהוּדָה בִּירוּשָׁלַם בְּצֻדָה: כִּי- 26
 עָמַד מִלָּהּ בְּכָל אֶרֶץ אִם הַדְּרָךְ בְּרֹאשׁ שְׁנֵי הַדְּרָכִים
 לְקַסֵּם קַסֵּם קַלְקַל בְּהֻצִים שְׂאֵל בְּתַרְפִּים כִּי אִם בְּכַבֵּד:
 בְּיָמֵינוּ הָיָה הַקַּסֵּם יְרוּשָׁלַם לְשׂוֹם כְּרִים לְפַתַח פֶּה 27
 בְּרֹצֵחַ לְחַרְדִּים קוֹל בְּתַרְעֵה לְשׂוֹם כְּרִים עַל-שְׁעָרִים
 לְשִׁפָּה סִלְלָה לְבִנּוֹת דִּיק: וְהָיָה לָהֶם כְּקַסּוֹם-שְׂוֵא 28
 בְּעִינֵיהֶם שְׁבַעֵי שְׁבַעוֹת לָהֶם וְהוּא מִזְכִּיר עוֹן
 לְהַתְּפֵשׂ: לְכֹן כֹּה-אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה יַעַן 29
 הַזְכֻּרְכֶם עֹנֵכֶם בְּהַגְלוֹת פִּשְׁעֵיכֶם לְהִרְאוֹת
 חֲטָאוֹתֵיכֶם כָּכָל עַל-לֹתֵיכֶם יַעַן הַזְכֻּרְכֶם בָּהּ ל
 תַּתְּפֵשׂוּ: וְאֹתָהּ חֲלָל רִשְׁעֵי נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל 31
 אֲשֶׁר-בָּא יוֹמוֹ בַּעַת עוֹן קִיָּן: כֹּה אָמַר אֲדַנִּי
 יְהוָה

† Pf 42:
 14.

† jura-
 menta

יִתִּירוֹ 29. יִתִּירוֹ 28.

יהוה הסיר המצנפת והרים העטררה ואת לא-זאת
 3 השפלה הגבה והגבה השפיל : עלה ענה ענה
 אימנה גם-זאת לא היה עד-בא אשר-לו המשפט
 3 ונתתיו : ואתה בן-אדם הנבא ואמרת כה
 אמר אדני יהוה אל-בני עמון ואל-הרפתס ואמרת
 חרב חרב פתוחה לטבח מרוטה להקיל למען ברק :
 4 בחזות לך שוא בקסט לך כזב לתת אותך אל-צוארי
 לה הללי רשעים אשר-בא יומם בעת עון קוץ : השב אל-
 מערה במקום אשר-נכראת בארץ מברותך
 6 אשפט אתך : ושפכתי עליך ועמי באש עברתי
 אפיח עליך ונתתיך ביד אנשים בערים הרשי
 7 משחית : לאש תהיה לאכלה דמה יהיה בתוך
 הארץ לא תזכרי כי אני יהוה דברתי :

3 2 + perversam

tad comeden- dum r. אכל

1FC.94:8

Judicium Dei contra Ammonitas.

Cap. כב Hierofolytanotum scelerata deteguntur

א 2 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר : ואתה בן-אדם
 התשפט התשפט את-עיר הרמים והודעתה
 3 את כל-תועבותיה : ואמרת כה אמר אדני
 יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה ועשתה
 4 גלולים עליה לטמאה : בדמך אשר-שפכת אשמת
 ובגלוליה אשר-עשית טמאת ומקריבי ימך ותבוא
 עד-שנותיך על-כן נמתיה הרפה לגוים וקלסה לכל
 ה הארצות : הקרבנות וההקורת ממך יתקלסו-בך
 6 טמאת השם רבת המהומה : הנה נשיאי ישראל איש
 7 לזרעו היו בך למען שפך-דם : אב ואם תקלו בך לגר
 8 עשו בעשק בתוכך יתום ואלמנה הונו בך : קדשי בנות
 9 ואת-שבתתי חללת : אנשי רכיל היו בך למען שפך
 י דם ואל-החרים אכלו בך זמח עשו בתוכך : ערות
 י אב גלה-בך טמאת הנדרה ענו-בך : ואישו את-אשת
 רעהו עשה תועבה ואיש את-פלתו טמא בזמח ואיש
 את

fluidibrium

nominatim Principum,

יהפטר אחריו מות v.l.

את אחתו בת אביו ענה כף : שחר לקחו כף 2
 למען שפך דם נשך ומרבית לקחת ויבצעו
 רעף בעשק ואתי שכחת נאם אדני יהוה :
 והנה הביתי כפי אל בצעף אשר עשית ועל דמך 3
 אשר היו בתוכך : הועמד לבך אם תחזקנה 4
 זרף לזמים אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי
 ועשיתי : והקיצותי אותך בגוים וזריתך בארצות מו
 והתמתי טמאתך מכה : ונתלת כף לעיני גוים 6
 וידעת כי אני יהוה : 6

ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם היו לי 17
 בית ישראל לסוג כלם נחשת וכדיל וברזל ועופרת
 בתוף כור סגים כסף היו : לכן כה אמר 19
 אדני יהוה יען היות כלכם לסגים לכן הנני קבץ אתכם

i(juxta)
congre-
gatione.

אל תוף ירושלם : קבצת כסף ונחשת וברזל ועופרת כ
 וכדיל אל תוף כור לפחת עליו אש להנתיך בן אקבץ
 באפי ובחמתי והנחתי והתכתי אתכם : וכנסתי 2
 אתכם ונפחתי עליכם באש עברתי ונתכתם בתוכה :

i(juxta)
suluram

כהתוף כסף בתוף כור כן תתכו בתוכה וידעתם כי 2
 אני יהוה שפכתי חמתי עליכם : ויהי דבר 3
 יהוה אלי לאמר : בן אדם אמר לה את ארץ לא 4

Populi,

Propheta-
rum,

i(pluvia)
ei (r/β)

מטהרה היא לא גשמה ביום זעם : קשר נביאיה כה
 בתוכה בארי שואג טרף טרף נפש אכלו חסן ויקר
 קחו אלמנותיה הרבו בתוכה : כהנייה חמסו תורת 6
 ויחללו קדשי בין קדש לחל לא הכדילו וכין הטמא
 לטהור לא הודיעו ומשבתותי העלימו עיניהם ואחל
 בתוכם : שרית בקרפה כזאבים טרפי טרף לשפך 7
 דם לאבד נפשות למען בצע בצע : ונביאיה טחו להם 8

Sacerdotum,

תפל תנים שוא וקסמים להם כזב אמרים כה אמר
 ארנצ Sssss צצצצצ

לסוג ק v. 18. עד כאן הפטרת אחרי מות v. 16.
 הש רפה והה במפיק v. 24.

2 9 אֲדַנִּי יְהוָה וַיְהוּה לֹא דָבָר: עִם הָאָרֶץ עֲשָׂקוּ עֲשָׂק וַגִּלוּ
 גִּלּוֹ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן הוֹנוּ וְאֶת הַגֵּר עֲשָׂקוּ בְלֹא מִשְׁפָּט:
 ל וְאֶבְקַשׁ מֵהֶם אִישׁ גֵּר־גֵּר וְעָמֵד בְּפֶרֶץ לִפְנֵי בַעַד
 ז הָאָרֶץ לְכַלְתִּי שַׁחְתָּהּ וְלֹא מִצְאֵתִי: וְאִשְׁפָּךְ עֲלֵיהֶם
 זַעֲמִי בְּאֵשׁ עֲבַדְתִּי כְּלִיתִים דְּרָכָם בְּרֹאשֵׁם נָתַתִּי נָאִם
 א אֲדַנִּי יְהוָה: וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:

3 2 בֶּן־אָדָם שְׁתִּים נָשִׁים פָּגוֹת אִם־אֶחָת הָיוּ: וַתִּזְנֶנּוּ
 בְּמַצְרַיִם בְּנַעֲוֵרֵיהֶן זָנוּ שָׁמָּה מֵעֲבֹד שְׂדֵיהֶן וְשָׂם עֵשׂוּ דְרֵי
 4 בְּתוֹלֵיהֶן: וְשִׁמּוֹתֶיךָ אֵהְלֶה הַגְּדוֹלָה וְאֵהְלִיבָה אֶחֻתֶּךָ
 וַתַּחֲיִינָה לִּי וַתִּלְדֶּנָּה בָנִים וּבָנוֹת וְשִׁמּוֹתֶיךָ שָׁמְרוּן אֵהְלֶה
 ה וַיְרוּשְׁלֵם אֵהְלִיבָה: וַתִּזֶן אֵהְלֶה מִחֲתִי וּמֵעֵגֶב עַל־
 6 מֵאֲהַבִּיהָ אֶל־אִשׁוֹר קְרוֹבִים: לְבִישֵׁי תְכֵלֶת פְּחוֹת
 7 וּסְנַנִּים בַּחֲוָרֵי חֲמֵד בָּלֶם פְּרִשִׁים רֹכְבֵי סוּסִים: וַתִּתֵּן
 8 תְּזוּנוֹתֶיהָ עֲלֵיהֶם מִכְּתֹר בְּנֵי־אִשׁוֹר כָּלֶם וּבְכָל־אִשׁוֹר־
 9 עֲגֵבָה בְּכָל־גְּלוּלֵיהֶם נִטְמָאָה: וְאֵת תְּזוּנוֹתֶיהָ מִמַּצְרַיִם
 לֹא עֲזָבָה כִּי אוֹתָהּ שָׁכְבוּ בְּנַעֲוֵרֶיהָ וְהִפְרָה עֲשׂוּ דְרֵי
 9 בְּתוֹלֵיהָ וַיִּשְׁכְּבוּ תְּזוּנוֹתָם עֲלֶיהָ: לָכֵן נָתַתִּיהָ בְּיַד־
 י מֵאֲהַבִּיהָ בְּיַד בְּנֵי־אִשׁוֹר אִשׁוֹר עֲגֵבָה עֲלֵיהֶם: הִמָּה גִלּוֹ
 עֲרוֹתָהּ בְּנִיָּה וּבָנוֹתֶיהָ לָקְחוּ וְאוֹתָהּ בַּחֲרֹב הֲרִגוּ וַתַּחֲיִי־
 שֵׁם לְנָשִׁים וּשְׁפוֹטִים עֲשׂוּ כֵּה: וַתֵּרֶא אֶחֻתֶּךָ אֵהְלִיבָה
 וַתִּשְׁחַת עֲגֵבְתָהּ מִמֶּנָּה וְאֵת תְּזוּנוֹתֶיהָ מִזְנוֹנֵי אֶחֻתֶּךָ:
 12 אֶל־בְּנֵי־אִשׁוֹר עֲגֵבָה פְּחוֹת וּסְנַנִּים קְרוֹבִים לְבִישֵׁי מְכַלּוֹל
 13 פְּרִשִׁים רֹכְבֵי סוּסִים בַּחֲוָרֵי חֲמֵד כָּלֶם: וְאֵרֶא כִּי נִטְמָאָה
 14 דְרֶךְ אַחֵר לְשִׁתְּיָהּ: וַתּוֹסֶף אֶל־תְּזוּנוֹתֶיהָ וַתֵּרֶא אֲנִשֵּׁי
 טו מַחֲקָה עַל־הַקִּיר צִלְמֵי כַּשְׂדִּיִּים חֲקֻקִים בְּיִשָּׁשׁ: הַגִּזְרֵי
 אֲזוּר בְּמִתְנִיֵהֶם סְרוּחֵי טְבוּלִים בְּרֹאשֵׁיהֶם מִדְּאָה
 שְׁלִישִׁים כָּלֶם דְּמוֹת בְּנֵי־בָבֶל כְּשֹׂדִים אֶרֶץ מִלּוֹדְתָם:
 16 וַתַּעֲגֵב עֲלֵיהֶם לְמִרְאֵה עֵינֶיהָ וַתִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֵלֵיהֶם
 כְּשֹׂדִימָה

I I 2. Chr.
 20: 9.
 f amō-
 rem f
 I 2 ornatu
 perfe-
 ctissimo
 38: 4.
 f Jer. 22:
 14.
 f cin-
 ctos.

וּתַעֲגֵבָה ק' v. 16. כְּשֹׂדִים ק' v. 14.

Hinc poem
 communis.

CAP. כג
 XXIII.
 Sub figura 2.
 mulierum
 impudica-
 rum regni
 Israël & Ju-
 de idolola-
 tria sifitur.

בשדימה: ויבאו אליה בני בבל למשכב רדים ויטמאו 7
 אותה בתונותם ויטמאו כם ותקע נפשה מהם: ותגל 18
 תונותיה ותגל את ערותה ותקע נפשי מעליה כאשר
 תקעה נפשי מעל אחותה: ותרבה את תונותיה לזכר 19
 את ימי נעוריה אשר זנתה בארץ מצרים: ותענבה על כ
 פלגיהם אשר כשר חמורים בשרם וזרמת סוסים
 זרמתם: ותפקדי את זמת נעוריה בעשות ממצרים 21
 דרך למען שדי נעוריה: לכן אדליכה כה 22
 אמר ארני יהוה הנני מעיר את מאחבך עליו את
 אשר תקעה נפשה מהם והבאתים עליו מסכים: בני 23
 בבל וכל כשדים פקוד ושוע וקוע כל בני אשור אותם
 בחורי חמד פחות וסגנים כלם שלשים וקרואים רכבי
 סוסים כלם: ויבאו עליו הצן הכבובלגל ויבקהל עפים 24
 צנה ומגן וקובע ישימו עליו סכים ונתתי לפניהם
 משפט ושפטוק במשפטיהם: ונתתי קנאתי בה ועשו כה
 אותך בחמה אפה ואוניך יסירו ואחריהך בחרב תפול
 חמה בנגד ובנתיה יקחו ואחריהך תאכל באש:
 והמשיך את בנהיה ולקחו כלי תפארתה: והשבת 25
 זמתך ממך ואת זנותך מארץ מצרים ולא תשאי עיניך
 אליהם ומצרים לא תזכרי עוד: כי כה אמר 26
 ארני יהוה הנני נתנה ביד אשר שנאת ביד אשר תקעה
 נפשה מהם: ועשו אותך בשנאה ולקחו כל יגיעך 27
 ועזבוך ערס ועריה ונגלה ערות ונונה וזמתך ותונותיה:
 עשה אלה לך בזנותך אחבי גוים על אשר נטמאת ל
 בגלליהם: בדרך אחותך הלכת ונתתי כוסה בידך: 31
 כה אמר ארני יהוה כוס אחותך תשתי 32
 העמקה ורחבה תהיה לזחק וללעג כרפה לחקיל:
 שברון ויגון תמלאי כוס שמה ושממה כוס אחותך 33
 צ צ צ צ ב 2 SSSSS שמרון

7 efflu-
vium.

7 (am)
Zoborc.
7 z. Sava.
27: 38.

7 Gen.
21: 6.
7 ampla.
7 ebric-
sate, 39.
29.

judicium a
Chaldzis
Hierofol. ob-
uenturum de-
nunciatur.

quod exag-
ratur una
cum parit.

Handwritten notes in Hebrew script at the bottom of the page.

34 שמרון : ושתית אותה ומצית ואת חרשיה הנדמי
 ושריף הנחקי כי אני דפרתי נאם אדני יהוה :
 לה לכן כה אמר אדני יהוה יען שכחת אותי ומשליכי
 אותי אחרי גוף וגם את שאי זפתך ואת הזנותיך :
 36 ויאמר יהוה אלי בן אדם התשפוט את
 אהלה ואת אהליבה והנד להן את תועבותיהן : כי
 נאפו ודם בידיהן ואת גלוליהן נאפו וגם את בניהן
 38 אשר ילדו ללי העבירו להם לאכלה : עוד זאת עשו לי
 טמאו את מקדשי ביום ההוא ואת שבתותי חללו :
 39 ובשחתם את בניהם לגלוליהם ויבאו אל מקדשי
 מ ביום ההוא לחללו והנהיכה עשו בתוך ביתי : ואף כי
 תשלחנה לאנשים באים ממרחק אשר מלאך
 שלוח אליהם והנהיבאו לאשר רחצת פהלת
 41 עיניה וערית עדי : וישבת על מטת כבודי
 ושלחן ערוך לפני וקטרתי ושמי שמת עליה :
 42 וקול המון שלו כה ואל אנשים כרב אדם מובאים
 סובאים ממדבר ויתנו צמידים אל ידיהן ועטרת
 43 תפארת על ראשיהן : ואמר לבלה נאפים עת
 44 יונה תזנותיה והיא : ויבוא אליה כבוא אל
 אשר זונה בן באו אל אהלה ואל אהליבת
 מה אשר הזמה : ואנשים צדיקים חמה ושפטו
 אותהם משפט נאפת ומשפט שפכות דם כי
 46 נאפת הנדה ודם בידיהן : כי כה אמר אדני יהוה
 העלה עליהם קהל ונתן אתהן לזענה ולבוז :
 47 ורגמו עליהן אבן קהל וברא אותהן בכרבותם בניהם
 48 ובנתיהם יהרגו ובתיהן באש ישרפו : והשבתי זמה מן
 הארץ ונופדו כל הנשים ולא תעשינה כזמתכנה :
 49 ונתנו זמתכנה עליכן וחטאי גלול בנות שאינה וידעתם
 כי

fucali.

verulz. f (sunt hac) adulteria, Jer. 13:27.

סבאים ק' ib. הב רפה. v.42. דגש אחר שורק. v.41.
 פתח בסף. v.46. יזנו ק' ib. עתה ק' ibid. עתה ק' v.43.

כי אני אדני יהוה :

CAP. 23.
XXIV.
Excidium yr.
bis & templi
Hierof. signi-
ficatur i. cella
ardente,

ויהי דבר יהוה אלי בשנה השנייה בחדש העשירי א

בששור לחדש לאמר : בן אדם כתוב לך את שם היום 2

את עצם היום הזה סוף מלך בבל אל ירושלים בעצם

היום הזה ומשל אל בית הפרי משל ואמרת אליהם 3

כה אמר אדני יהוה שפת הסיר שפת וגם יצק בו מים :

אסף נתחיה אליה כל גתח טוב ירה וכתף מבחר 4

f focus

עצמים מלא : מבחר הצאן לקוח וגם דור העצמים ה

f serve-
factio-
nes

מתחיה רתח רתחיה גם בשלו עצמיה בתוכה :

לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים סיר 6

אשר חלאתה בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה

לנתחיה הוציאה לא נפל עליה גורל : כי דמה בתוכה 7

היה על ציחיה סלע שמתהו לא שפכתהו על הארץ

לכסות עליו עפר : להעלות המה לנקם נקם נתתי 8

את דמה על ציחיה סלע לבלתי הכסות : לכן 9

כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים גם אני אגדיל

f focum,
Jef. 30.
33.

המדורה : הרבה העצים חרלק האש התם הבשר

f Cant. 5. I
13.

וחרק הפרקה והעצמות יחרו : והעמידה על

נחליה רקה למען תחם וחרה נחשתה ונתכה בתוכה

f mole-
stis

טמאתה תחם חלאתה : תאנים חלאת ולא תצא 12

ממנה רפת חלאתה באש חלאתה : בטמאתה ומה 13

יען טהרתך ולא טהרת מטמאתך לא טהרתי עוד

עד הניחתי את חמתי בך : אני יהוה דברתי באה 14

ועשיתי לא אפרע ולא אחוס ולא אנהם כדרכיך

ובעלילותיך שפטוף נאם אדני יהוה : ויהי דבר 15

יהוה אלי לאמר : בן אדם הנני לקח מפק את מחמד 16

עיניך במגפה ולא תספר ולא תכבה ולויה תבוי

דמעתי : האנקו דם מתים אבל לא תעשה פארך 17

motte vro-
tis Propheta,
quam iugere
prohibetur.

צצצצצג 3 Sss ss

יהוה רפה 6. כתבך 2.

חבוש עליך ונעליך תשים כרגליך ולא תעטה על-
 18 שפם ולחם אנשים לא תאכל : ואדבר אל-העם
 בבקר ותמת אשתי בערב ואעש בבקר כאשר צויתי :
 19 ויאמרו אלי העם הלא תגיד לנו מה-אלה לנו כי אתה
 כ עשה : ואמר אליהם דבר יהוה הוה אלי לאמר :
 21 אמר לי לבית ישראל כה-אמר אדני יהוה הנני מחלל
 את מקדשי גאון עזכם מחמר עיניכם ומחלל נפשכם
 † indul-
 gentiam
 22 ובניכם ובנותיכם אשר עזבתם בחרב ופלו : ועשיתם
 כאשר עשיתי על-שפם לא תעטו ולחם אנשים לא
 23 תאכלו : ופארכם על-ראשיכם ונעליכם ברגליכם
 לא תספדו ולא תכבו ונמקתם בעונותיכם ונהמתם
 24 איש אל-אחיו : והיה יהוקאל לכם למופת ככל
 אשר-עשה תעשו בבואה וידעתם כי אני אדני יהוה :
 כה ואתה כן אדם הלוא ביום קחתי מהם את-
 מעזם משוש תפארתם את-מחמד עיניהם ואת-מישא
 26 נפשם בניהם ובנותיהם : ביום ההוא יבוא הפליט
 27 אליך להשמעות אזנים : ביום ההוא יפתח פיך את-
 הפליט ותדבר ולא תאלם עוד והיית להם למופת
 וידעו כי-אני יהוה :

א : והיו דבר יהוה אלי לאמר : כן-אדם שים פניך אל-בני
 3 עמון והנבא עליהם : ואמרת לבני עמון שמעו דבר-
 אדני יהוה כה-אמר אדני יהוה יען אמרד האח אל-
 מקדשי כי-נהל ואל-אדמת ישראל כי נשמה ואל-בית
 4 יהודה כי הלכו בגולה : לכן הנני נתנד לבני-קדם
 למורשה וישבו מירדותיהם בך ונתנו בך משכניהם
 ה הפה יאכלו פרך והמה ישנו חלקך : וגמתי את-רבה
 לנדה גמלים ואת-בני עמון למרפץ צאן וידעתם כי-
 6 אני יהוה : כי כה אמר אדני יהוה יען
 מהאך

יקמן בלא אסף . v.3 . הכר . v.23 .

CAP. כח.
 XXV.
 Viso contra
 gentes Iuda-
 eorum cala-
 mitatibus in-
 fultantes, s.
 Ammonitas,

† indul-
gentiam

† ad in-
forma-
tionem

† cubile

מחאף יד ורקעה ברגל ותשמה בכל שאטף בנפש
אל אדמת ישראל: לכן הנני נטיתי את ידי עליך 7
ונתתיך לבג לגוים והכרתיה מן העמים והאבדתיה
מן הארצות אשמידך וידעת כי אני יהוה:

2. Mositas

8 כה אמר אדני יהוה יען אמר מואב ושעיר הנה
ככל הגוים בית יהודה: לכן הנני פתח את כתף 9
מואב מהערים מעריו מקצחו צבי ארץ בית הישיבות
בעל מעון וקרית מרה: לבני קדם על בני עמון
ונתתיה למורשה למען לא תזכר בני עמון בגוים:
ובמואב אעשה שפטים וידעו כי אני יהוה:

11

3. Edomitas

12 כה אמר אדני יהוה יען עשות אדום בנקם נקם
לבית יהודה ויאשמו אשום ונקמו בהם: לכן כה אמר 13
אדני יהוה ונטיתי ידי על אדום והכרתי ממנה אדם
ובחמה ונתתי חרבה מתימן ודדגה בחרב יפלו:
ונתתי את נקמתי באדם ביד עמי ישראל ועשו באדום 14
כאפי וכחמתי וידעו את נקמתי נאם אדני יהוה:

4. Philistinas

כה אמר אדני יהוה יען עשות פלשתים בנקמה 15
וינקמו נקם בשאט בנפש למשחית איבת עולם: לכן 16
כה אמר אדני יהוה הנני נוטה ידי על פלשתים
והכרתי את כרתים והאבדתי את שארית חוף הים:
ועשיתי בהם נקמות גדלות בתוכחות חמה וידעו 17
כי אני יהוה כחתי את נקמתי בהם:

CAP. 27.

ויהי בעשתי עשרה שנה באחד להדש היה 1
דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם יען אשר אמרה צר 2
על ירושלים האח נשברה דלתות העמים נכבה
אלי אמלאה החרבה: לכן כה אמר אדני יהוה 3
הנני עליך צר והעליתי עליך גוים רבים כהעלות 4
הים לגליו: ושחתו חומות צר והרסו מגדליה 4
וסהיתי

XXVI.
Excidium
Tyri horren-
dum.

יחזי המפר י. ויקריתמה ק' v. 9. לבזק' v. 7.

† destraham-
que
† extensio

וסחית עפרה ממנה ונתתי אותה לזחית
ה פלע: משטח הרמים תהיה בתוך הים כי אני
דברתי נאם אדני יהוה והיתה לבן לגוים:
6 ובנותיה אשר בשדה בחרב תהגנה וידעו כי
אני יהוה:

7 כי כה אמר אדני יהוה הנני מביא אל צר
גבוכדראצר מלך-בבל טעפון מלך מלכים בסוס
8 וברכב ובפרשים וקחל ועסרוב: בנותיך בשדה בחרב
יהרג ונתן עליך דלק ושפך עליך סללה והקים עליך
9 צנרה: ומתי קבלו יתן בהמותיך ומגדלתיך יתן
בחרבותיו: משפעת סוסיו יכסך אבקם מקול פרש
ונלגל ורכב תרעשנה חומותיך בכואו בשעריך
10 כמבואי עיר מבקעה: בפרסות סוסיו ירמס את כל-
הוצותיך עמך בחרב יהרג ומצבות עזך לארץ תרד:
11 ושללו חילך ובזו רכלתיך והרסו חומותיך ובתי
חמדתך יתצו ואבניך ועציד ועפרך בתוך מים ישימו:
12 והשבתי המון שיהיך וקול כנוריק לא ישמע עוד:
13 ונתתיך לזחית סלע משטח הרמים תהיה לא תבנה
עוד כי אני יהוה דברתי נאם אדני יהוה:

† arietem
suum
† 2. Reg. 15. 10.

טו כי אמר אדני יהוה לצור הלאי מקול
מפלתך באנג חלל בהרג הרג בתוכך ירעשו האיים:
16 וירדו מעל כסאותם כל נשיאי הים והסירו את
מעיליהם ואת בגדי רקמתם יפשוו חרדות: ילפשו
17 על הארץ ישבו וחרדו לרגלים ושטמו עליך: וגשאו
עליך קינה ואמרו לה איה אכרת נושבת מימים העיר
החללה אשר היתה חוקה בים היא וישבת אשר
18 נתנו חמיתם לכה וישבת: עתה יחרדו האין יום
מפלתך ונבהלו האיים אשר בים מצאתך:

כי

הל בפתח v. 10. פתח באחת v. 6.

כי כה אמר אדני יהוה בתי 9
אתך עיר נחרבת בערים אשר לא יושבו בה עלות
עליך את תהום וכסוף המים הרבים: והורדתיך את כ
יורדי בור אל עם עולם והושבתיך בארץ תחתיות
בהרבות מעולם את יורדי בור למען לא תשבי וגמתי
צבי בארץ היים: בלהות אתנה ואינה ותבקשי ולא 2

תמצאי עוד לעולם נאם אדני יהוה: ויהי דבר א
יהוה אלי לאמר: ואתה בן אדם שא על צר קינה: 2
ואמרת לצור הישבת על מבואת ים רכלת העמים 3
אל איס רבים כה אמר אדני יהוה צור את אכרת אני

CAP. 26. 27.
XXVII
Peccata Tyri,
falsus, iurati,
infolentia
&c. quibus
ruina debe-
tur.

כלילת יפי: בלב ימים גבוליה בלילה כללו יפיה: ברושים 4
משנר בנו לה את כל לחתים ארו מלבנון לקחו

לעשות תרון עליה: אלונים מבשן עשו משוטף קרשך 6
עשושן בת אשרים מאיי כתיים: שש ברקמה ממצרים 7
היה מפרשך להיות לה לגם תבלת וארמן מאיי

אלישה היה מכסה: ישבי צידון וארוד היו שטים לה 8
הכמה צור היו בה המה חבליה: זקני גבל וחכמיה 9
היו בה מחזיקי ברקה כל אניות הים ומלחיהם היו בה

לערב מערבך: פרס ולוד ופוט היו בחילך אנשי י
מלחמתך מגן וכובע תלו בה המה נתנו הדרה: בני י 1
ארו וחיילה על חומותיה סביב וגמדים במגדלותיה

היו שלטיהם תלו על חומותיה סביב המה כללו יפיה: 4
תשיש סחרתך מרב כל הון בכסף ברזל בדיל 2
ועופרת נתנו עובניה: יון תובל ומשך המה רכליה 3
בנפש אדם וכלי נהשת נתנו מערבך: מבית תוגרמה 4
סוטים ופרשים ופרדים נתנו עובניה: בני דון רכליה טו

איים רבים סחרם יך קרנות שן והכנים השיבו
אשכרה: ארם סחרתך מרב מעשיך פנפך ארמן 6

קקקמ Tittt ורקמה

יורבנים ק' 15. כתיים ק' 6. היושבת ק' 3.

† perfe-
cerunt,
v. 11.
† remos.
† expan-
sio t.
Job. 36:
29.
† remiges,
v. 26.
† merca-
tura.
† ebenū
† Pf. 74:
29.

f pyropum. Job. 54: 12.

1 וירקמה ובוץ וראמות וכדבד נתנו בעובונך: יהודה

f fericum, Job. 28: 18.

וארץ ישראל הפה רכליך בחטי מעית ופגג ודבש

1 8 ושמן וצרי נתנו מערבך: דמשק סחרתך ברב מעשיך

f corium.

1 9 מרב כל הון בנין חלבון וצמר צחר: והן ויוז מאוזל

f nino- ris. Ex. 30: 24.

בעובונך נתנו ברזל עשות קרה וקנה במערבך היה:

f libertatus.

2 רהן רכלתך בכגדי חפש לרכבה: ערב וכל נשיאי

קרה הפה סחרי יגד בכרים ואילים ועתורים פס סחרך:

2 2 רכלי שבא ורעמה הפה רכליך בראש כל פשם ובכל-

2 3 אבן יקרה וזהב נתנו עובונך: חרן וקנה וערן רכלי

f cum glom- tibus, v. Pf. 139: 16. f vestium pre- ciosarum.

2 4 שבא אשור כלמד רכלתך: הפה רכליך במכללים

f cum perfe- ctionibus.

בגלומי תבלת ורקמה וכגנזי ברומים פחבלים חבשים

כה וארזים במרכלתך: אניות מרשש שרותיך מערבך

f cedri- na. f mercatus. f v. 8.

2 6 ותמלאי ותכבדי מאד בלב ימים: כמים רבים הביאוך

2 7 השמים אתך רוח הקדים שברך בלב ימים: הונך

ועובונך מערבך מלחך וחכליך מחונקי ברךך וערבי

2 8 מערבך וכל אנשי מלחמתך אשר פך ובכל קהלך

2 9 אשר בתוכך יפלו בלב ימים ביום מפלתך: לקול

f subur- bann. f re- mium.

2 9 עקת חבלך ירעשו מגרשות: וירדו מאנזותיהם כל

5 הפשי משוט מלחים כל חבלי הים אל הארץ ועמדו:

3 1 והשמיעו עליך בקולם וזעקו מרה ויעלו עפר על-

3 2 ראשיהם באפר ותפלשו: ותקריחו אליך קרהא ותגרו

f in lu- tu suo. f excifa.

3 3 שקים וככו אליך במר נפש מספד מר: ונשאו אליך

3 4 בניהם קינה וקוננו עליך מי כצור ברמה בתוך הים:

3 5 בצאת עובונך מימים השבעת עמים רבים ברב הונך

3 6 ומערבך העשרת מלכי ארץ: עת נשברת מימים

לה במעמקי מים מערבך וכל קהלך בתוכך נפלו: כל

ישבי האיים שממו עליך ומלכיהם שיערו רעמו

3 6 פנימי: סחרים בעמים שרקו עליך בלהות היית ואינך

עד

v. 19. דגש אחר שורק. ibid. דג' בדגש. v. 31. דג' בחורק. v. 32. א' במקום ה'

CAP כח
XXVIII.
Reis Tyr
superbia &
pocna.

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר : א
 2 בן אדם אמר לנגיד צר כה אמר ו אדני יהוה יען גבה
 לבך ותאמר אל אני מושב אלהים ושכתי בלב ימים
 ואתה אדם ולא אל ותתן לבך כלב אלהים : הנה 3
 חכם אתה מדנאל כל סתום לא עממוה : בחכמתך 4
 ובתבונתך עשית לה חיל ותעש זהב וכסף
 באוצרותיך : ברב חכמתך ברכלתך חרפית חילך ה
 ויגבה לבך בחילך : לכן כה אמר אדני 6
 יהוה יען תתך את לבבך כלב אלהים : לכן הנני מביא 7
 עליך זרים עריצי גוים והביקו חרכותם עלי יפי
 חכמתך וחללו יפעתה : לשחת יורדוך ומתה 8
 ממותי חלל בלב ימים : האמר תאמר אלהים 9
 אני לפני הרגה ואתה אדם ולא אל ביד מחללק :
 מותי ערלים תמות ביד זרים בי אני דפרתי נאם י
 אדני יהוה : ויהי דבר 11
 יהוה אלי לאמר : בן אדם שׂא קינה על מלך 12
 צור ואמרת לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם
 תכנית מלא חכמה וכליל יפי : בעדן גוד אלהים היות 13
 כל אבן יקרה מסכתך אדם פטרה ויהלם הרשיש
 שחם וישפה ספיר נפך וברקת וזהב מלאכת תפיה 14
 ונלכיה בך ביום הבראך כוננו : את כרוב ממשח 14
 הסוכה ונתתיה בחר קדש אלהים היית בתוך אבני
 אש התחלכת : תמים אתה ברכיה מיום הבראך עד טו
 נמצא עולתה בך : ברב רכלתך מלו תוכך חמס 16
 ותחנא ואחללק מהר אלהים ואבדך כרוב הסוכה
 מתוך אבני אש : גבה לבך ביפיה שחת חכמתך על 17
 יפעתה על ארץ השלכתיה לפני מלכים נתתיה
 לראוה בך : מרב עוניה בעול רכלתך חללת 18
 קסקק ב Titit 2 מקדש

† pul-
chritu-
dinem.

† Jer. 16:
4.

† morti-
bus, Jel.
53: 2.

† splendorem
t. v. 17.

† demensum,
43: 10.

† tegu-
mentum
t.

† smaragdus,
v. Ex. 28: 17.

† expan-
sio (m. l.
gnifica)

† fistularum

† v. 7.

מקדשך ואוציא אש מתוכך היא אכלתה ואתנה
לאפר על הארץ לעיני כל הארץ: כל יודעיה בעמים
שממו עליה בלהות היית ואינה עד עולם:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר:

בן אדם שים פניך אל צידון והנבא עליה: ואמרת כה

אמר אדני יהוה הנני עליך צידון ונכבדתי בתוכך וידעו

כי אני יהוה בעשותי כה שפטים ונקדשתי כה:

ושלחתי כה דבר ודם בחוצותיה ונפלל חלל בתוכה

בחרב עליה מסביב וידעי כי אני יהוה: ולא יהיה עוד

לבית ישראל סלון ממאיר וקוץ מכאב מכל סביבתם

השואטים אותם וידעו כי אני אדני יהוה:

כה אמר אדני יהוה בקבצי את בית ישראל מן

העמים אשר נפצו כס ונקדשתי כס לעיני הגוים וישבו

על אדמתם אשר נתתי לעבדי לעקב: וישבו עליה

לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי

שפטים בכל השואטים אתם מסביבתם וידעו כי אני

יהוה אלהיהם:

א בשנה העשרית בעשירי בשנים עשר להחדש היה דבר-

יהוה אלי לאמר: בן אדם שים פניך על פרעה מלך

מצרים והנבא עליו ועל מצרים כלה: דבר ואמרת

כה אמר אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים

התנים הגדול הרבץ בתוך יאריו אשר אמר לי יארי

ואני עשיתיני: ונתתי חיים בלתייה והדבקתי דגת-

יאריה בקשקשתיה והעליתיה מתוך יאריה ואת כל-

הדגת יאריה בקשקשתיה תדבק: ונטשתיה חמד פרה

אותה ואת כל דגת יאריה על פני השדה תפול לא

תאסף ולא תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים נתתיך

לאכלה: וידעו כל יושבי מצרים כי אני יהוה יען היותם

משענת

חחים ק' 4. 7. הפטרת וארא 25. 7.

Tzidonis fa-
ta eadem.

Ifraëli libera-
tio & salus
promissa.

CAP. כט
XXIX.
Regi Ægypti
clades prædi-
cta, a Cyre-
nais & Chal-
dais infe-
renda.

f. 6.

משענת קנה לבית ישראל: בתפושם בך בכפף תרוץ 7
 ובקעת להם כל-כתף ובהשענם עליך תשבר
 והעמדת להם כל-מתנים: לכן כה 8
 אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב והכרתתי ממך
 אדם ובהמה: והיתה ארץ מצרים לשממה וחרפה 9
 וידעו כי אני יהוה יען אמר יאר לי ואני עשיתי לכן הנני י
 אליך ואל-יארך ונתתי את-ארץ מצרים לחרבות
 חרב שממה ממגדל סונה ועד-גבול כוש: לא תעבר 11
 בה רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר-בה ולא תשב
 ארבעים שנה: ונתתי את-ארץ מצרים שממה בתוך 12
 ארצות נשמות ועריה בתוך ערים מחרבות ההיו
 שממה ארבעים שנה והפצתי את-מצרים בגוים
 וזריתם בארצות: כי כה אמר אדני יהוה 13
 מקץ ארבעים שנה אקבץ את-מצרים מן-העמים
 אשר-נפצו שמה: ושבתל את-שבות מצרים והשבתתי 14
 אתם ארץ פתרום על-ארץ מקורתם והיו שם ממלכה טו
 שפלה: מן-הממלכות תהיה שפלה ולא-תתנשא
 עוד על-הגוים והמעטתים לבלתי רדות בגוים: ולא 16
 יהיה-עוד לבית ישראל למבטח מזכיר עון בפנותם
 אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה: ויהי 17
 בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחדש היה דבר-
 יהוה אלי לאמר: בן-אדם נבוכדראצר מלך-בבל 18
 העביר את-חילו עבדה גדלה אל-צר בלראש מקרה
 וכל-כתף מרוטה ושקר לא-היה לו ולחילו מצר על-
 העבדה אשר-עבד עליה: לכן כה אמר 19
 אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך-בבל את-ארץ
 מצרים ונשא המנה ושלל שללה וכוזו בזה והיתה שקר
 לחלו: פעלתו אשר-עבד בה נתתי לו את-ארץ כ

ex qua tamox
post 40 annos
refurget.

Vaticinier-
secutio pie
Nebucad-
zar.

קקקקג Ttt tt 3 מצרים

בכף ק' 7.

cornu Israel
f. Messias pro-
missus.

2 I מצרים אשר עשו לי נאם ארני יהור: ביום ההוא
אצמיח קרן לבית ישראל ולק אתן פתחון פה פתוכם
וגרעו כן אני יהור: 0

f 16.69.

CAP LXXX.
Dei contra
Egyptum &
federatos iu-
diciu fina-
le.

2 א ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם הנבא ואמרת לה

then

3 אמר ארני יהוה הלילו זה ליום: כי קרוב יום וקרוב

4 יום ליהוה יום ענן עת גוים יהיה: ובאה חרב במצרים

והיתה חלחלה בכוש בנפל חלל במצרים ולקחו

המונה ונהרסו יסדותיה: פוש ופוש ולוד וכל הערב

6 וכוב וכני ארץ הברית אתם פחרב יפלו: כה

אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים ויהר גאון עזה ממגדל

7 סונה פחרב יפלו כה נאם ארני יהוה: ונשמו בתוך

ארצות נשמות ועליו בתוך ערים נחרבות תהיינה:

8 וירעו כן אני יהוה פתתי אש במצרים ונשברו כל

9 עזריה: ביום ההוא יצאו מלאכים מלפני בעים להחריד

את כוש בטת והיתה חלחלה בהם כיום מצרים כי

י הנה באה: כה אמר ארני יהוה והשפתי

11 את המון מצרים ביד נבוכדראצר מלך בבל: הוא

ועפו אתו עריצי גוים מובאים לשחרת הארץ והריקו

12 חרבותם על מצרים ומלאו את הארץ חלל: ונתתי

יאים חרבה ומכרתי את הארץ ביד רעים והשפתי

13 ארץ ומלאה ביד רעים אני יהוה דברתי: כה

אמר ארני יהוה והאבדתי גלולים והשפתי אלילים

מנף ונשיא מארץ מצרים לא יהיה עוד ונתתי יראה

14 בארץ מצרים: והשפתי את פתרים ונתתי אש בצען

טו ועשיתי שפטים בנא: ושפכתי חמתי על סין מעוז

16 מצרים והכרתי את המון נא: ונתתי אש במצרים הול

17 תחיל סין ונא תהיה להבקע ונף צרי יומם: בחורי און

18 ופי בסת פחרב יפלו והנה בשבי תלכנה: ובהחפנתם

חשך

תחול ק' 16. v. עד כאן הפטרת וארא v. 2

פתח בסף 17. v.

אישך היום בשברי שם את מטות מצרים ונשבת פה
באון עזה היא ענן יכסנה ובנותיה בשבי תלכנה:

19 ועשיתי שפטים במצרים וידעו כי אני יהוה:

ויהי באחת עשרה שנה בראשון בשבעה לחדש היה כ

21 דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם את זרוע פרעה מלך

מצרים שברתי והנדה לא חבשה לתת רפאות לשום

חיה לחבשה לחזקה לתפש בהרב:

† fasci- 2 2
am. v. 16:
4.

לכן כה אמר יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים

ושברתי את זרעתי את החזקה ואת הנשברת

23 והפלת את החרב מידו: והפיצתי את מצרים בגוים

24 וזרתי בארצות: וחזקתי את זרעות מלך בכל ונתתי

† ut in-
gemi-
sca; Job.
24: 12.

את חרבי בידו ושברתי את זרעות פרעה ונאק נאקות

חלל לפניו: והחזקתי את זרעות מלך בכל וזרעות כה

פרעה תפלגה וידעו כי אני יהוה בתתי חרבי ביד

26 מלך בכל ונטה אותה אל ארץ מצרים: והפיצתי

את מצרים בגוים וזרתי אותם בארצות וידעו כי אני

יהוה

ויהי באחת עשרה שנה בשלישי באחד לחדש היה א

2 דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם אל פרעה מלך

3 מצרים ואל המנו אל מי דמית בגדלך: הנה אשור

ארו בלבנון יפה ענה וחורש מצל וגבה קומה ובין

4 עבתים היתה צמרתי: מים גדלוהו תהום רממתהו

את נהרתיה חלף סביבת מטעה ואת תעלתיה

שלחה אל כל עצי השדה: על כן גבהא קמתו מכל ה

עצי השדה והרבינה פרעפתו ותארכנה פארתי

frami c.

6 ממים רבים בשלחו: בסעפתיו כננו כל עוף השמים

† in ra-
mice-
jus, v. 8.

ותחת פארתיו ילדו כל חית השדה ובצלו ישבו כל

7 גוים רבים: ויהי בגדלו בארץ דליותיו כיהיה שרשו

אל

סרעפתיו ק. ibid. א במקום ה. v. 5. הל רפה. v. 4.

CAP. LA.
XXXI.
Idem confir-
matur & illu-
stratur simili-
tudine cedi
erecta sed
dejecta.

8 אֶל־מִים רַבִּים: אַרְזִים לֹא־עֲמָמָהוּ בְּגַן־אֱלֹהִים בְּרוּשִׁים

f v. 6.
1 Gen.
304 37.

לֹא דָמוּ אֶל־סַעֲפֹתָיו וְעֲרַמָּנִים לֹא־הָיוּ כְּפִרְאֲתָיו כְּלֹא־

9 עֵץ בְּגַן־אֱלֹהִים לֹא־דָמָה אֵלָיו בְּיָפוֹ: יָפָה עֲשִׂיתָיו בְּרֹב

דְּלִיּוֹתָיו וַיִּמְנָאֵהוּ כָּל־עֲצֵי־עֵדֶן אִשָּׁה בְּגַן־הָאֱלֹהִים:

י לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לְעַן אֲשֶׁר נִבְחַתְתָּ בְּקוֹמָה

I I Fad in-
ter. v. 14.

11 וַיִּתֵּן צִמְרָתוֹ אֶל־בֵּין עֲבוֹתַיִם וְרָס לִבְבוֹ בְּנִבְחָהוּ: וְאִתְּנָהוּ

12 בְּיַד אֱלֹהִים עֲשׂוֹ יַעֲשֶׂה לוֹ בְּרִשְׁעוֹ גְּרִשְׁתִּיהוּ: וַיִּכְרַתְהוּ

זָרִים עֲרִיצֵי גוֹיִם וַיִּטְשׂוּהוּ אֶל־הַהָרִים וּבְכָל־גְּאוֹת נְפָלוּ

דְּלִיּוֹתָיו וַתִּשְׁבַּרְנָה פְּרִאֲתָיו בְּכָל־אֲפִיקֵי הָאָרֶץ וַיִּרְדּוּ

13 מִצֵּלוֹ כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ וַיִּטְשׂוּהוּ: עַל־מַפְלְתוֹ יִשְׁבְּנוּ כָּל־

14 עוֹף הַשָּׁמַיִם וְאֵל־פְּרִאֲתָיו הָיוּ כָּל־חַיֵּי הַיָּבֵשׁ: לְמַעַן

אֲשֶׁר לֹא־יִגְבְּהוּ בְּקוֹמָתָם כָּל־עֲצֵי־מִים וְלֹא־יִתְּנוּ אֶת־

f v. 20.

צִמְרָתָם אֶל־בֵּין עֲבוֹתַיִם וְלֹא־יַעֲמְדוּ אֵלֵיהֶם בְּנִבְחָתָם כָּל־

שְׁתֵּי מַיִם כִּי כֻלָּם נִתְּנוּ לַמָּוֶת אֶל־אָרֶץ מַחְתִּית בְּתוֹךְ

15 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּיוֹם רִדְתוֹ שְׁאֵלָה הֵאֱבִלְתִּי כִּפְתִּי עָלָיו אֶת־תְּהוֹמֹם

וְאִמְנַע נְהוֹרֹתֶיהָ וַיִּכְלְאוּ מַיִם רַבִּים וְאֶקְרַר עָלָיו לְבָנוֹן

I 6: lan-
guage.

וְכָל־עֲצֵי הַיָּבֵשׁ עָלָיו עֲלָפָה: מִקּוֹל מַפְלְתוֹ הִרְעִשְׁתִּי

גוֹיִם בְּהוֹרְדֵי אֲתוֹ שְׁאֵלָה אֶת־יְהוֹרְדֵי בּוֹר וַיִּנְחַמוּ בְּאָרֶץ

מַחְתִּית כָּל־עֲצֵי־עֵדֶן מִבְּחַר וְטוֹב לְבָנוֹן כָּל־שְׁתֵּי מַיִם:

17 גַּם־הֵם יָרְדוּ שְׁאֵלָה אֶל־חִלְלֵי־תֶרֶב וּזְרָעוּ יִשְׁבוּ

18 בְּצֵלוֹ בְּתוֹךְ גוֹיִם: אֶל־מֵי דְמִית כֶּכֶר בְּכִכּוֹר וּבְגִדְל

כָּעֲצֵי־עֵדֶן וְהוֹרְדַת אֶת־עֲצֵי־עֵדֶן אֶל־אָרֶץ מַחְתִּית בְּתוֹךְ

עֲרָלִים תִּשְׁכַּב אֶת־חִלְלֵי־הָרֶב הוּא פְּרַעַה וְכָל־הַמּוֹנֵה

א נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה: וַיְהִי בְּשִׁתִּי עֲשֶׂרָה שָׁנָה

בְּשָׁנֵי־עֶשֶׂר הָרִשׁ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלַי

2 לֵאמֹר: בְּדָאֵם שָׂא קִינָה עַל־פְּרַעַה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם

וְאִמְרַת אֵלָיו כְּפִיר גוֹיִם נִדְמִית וְאִתָּה כְּתַנִּים בְּנִימִים

וְתַנְח

CAP. LB.
XXXII.
Lamentabile
carmen super
excidio Aegy-
pti.

19 את יורדי בור: ממי נעמתי רדה והשכבה את ערלים:
 כ בתוך חללי חרב יפלו חרב נתנה משכו אותה וכל-
 21 המוניה: ידברו לו אלי גבורים מתוך שאול את עוריו
 22 ירדו שכבו הערלים חללי חרב: שם אשור וכל קהלה
 23 סביבותיו קברתיו כלם חללים הנפלים בחרב: אשר
 נתנו קברתיה בירכתי בור ויהי קהלה סביבות קברתה
 כלם חללים הנפלים בחרב אשר נתנו חתיית בארץ
 24 חיים: שם עלם וכל המונה סביבות קברתה כלם
 חללים הנפלים בחרב אשר ירדו ערלים אל ארץ
 תחתיות אשר נתנו חתייתם בארץ חיים וישאו כלמתם
 בה את יורדי בור: בתוך חללים נתנו משכב לה בכל-
 המונה סביבותיו קברתה כלם ערלים חללי חרב
 כי נתן חתייתם בארץ חיים וישאו כלמתם את-
 6 יורדי בור בתוך חללים נתן: שם משך תבל וכל המונה
 סביבותיו קברותיה כלם ערלים מחללי חרב כי נתנו
 7 חתייתם בארץ חיים: ולא ישכבו את גבורים נפלים
 מערלים אשר ירדו שאול בכלי מלחמתם ויתנו את-
 חרבותם תחת ראשיהם ותהי עונותם על עצמתם כי
 8 חתיית גבורים בארץ חיים: ואתה בתוך ערלים השכר
 9 ותשכב את חללי חרב: שפחה אדום מלכיה וכל-
 נשיאיה אשר נתנו בגבורתם את חללי חרב הפיה
 ל את ערלים ישכבו ואת יורדי בור: שמה נסיכי צפון
 כלם וכל צדני אשר ירדו את חללים בחתייתם
 מגבורתם בוששים וישכבו ערלים את חללי חרב וישאו
 31 כלמתם את יורדי בור: אותם יראה פרעה ונתם על-
 כל המונה חללי חרב פרעה וכל חלו נאם אדני
 32 יהוה: כי נתתי את חתייתו בארץ חיים והשכב בתוך
 ערלים את חללי חרב פרעה וכל המונה נאם
 אדני

יחתיית ק' v. 32. הג' רפה v. 30. הר' בפתח. y. 28.

ארני יהודה:

CAP. 33. XXXIII. Deus vatem, tanquam vigilare populum iuber ad penitent. veram ac constantem.

2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן־אדם דבר אל־בני־עמך א
 3 ואמרת אליהם ארץ כי־אביא עליה חרב ולקחו עם
 4 הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אתו להם לצפיה:
 5 וראה את־החרב באה על־הארץ ותקע בשופר והזהיר
 6 את־העם: ושמע השמע את־קול השופר ולא נזהר
 7 ותבוא חרב ותמחהו דמו כראשו יהיה: את קול ה
 8 השופר שמע ולא נזהר דמו כו יהיה והוא נזהר נפשו
 9 מלמ: והצפה כי־יראה את־החרב באה ולא תקע
 10 בשופר והעם לא־נזהר ותבוא חרב ותפח מהם נפש
 11 הוא בעתו נלקח ודמו מיד־הצפה אדרש:

Verf. 7. 8. 9. vid. sup. Cap. III. vers. 17. 18. 19.

12 ואתה בן־אדם צפה נתתיה לבית ישראל
 13 ושמעת מפל דבר והזהרת אתם מפני: באמרי לרשע
 14 רשע מות תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הוא
 15 רשע בעינו ימות ודמו מידך אבקש: ואתה כי־הזהרת
 16 רשע מדרכו לשוב מפנה ולא־שב מדרכו הוא בעינו
 17 ימות ואתה נפשך הצלת: ואתה בן־אדם
 18 אמר אל־בית ישראל בן אמרתם לאמר כי־פשענו

*Il sic ad eos: Nunc ego dixi
 Dominus Dominus, Nolo mortem
 peccatoris, sed ut revertatur
 a via sua, et vivat.
 Et impium a via sua, et vivat.
 Converteimini, converteimini a viis vestris
 mali: cui etiam moriamini domo Israel!*

19 וחטאתנו עלינו וכס אנחנו נמקים ואין נחיה: אמר
 20 אליהם חיי־אני ונאם: ארני יהוה אם־אחפץ במות
 21 הרשע כי אם־בשוב רשע מדרכו וחיה שוכו שוכו
 22 מדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית ישראל: ואתה בן־אדם

23 ואתה בן־אדם אמר אל־בני־עמך צדקת
 24 הצדיק לא תצילנו ביום פשעו ורשעת הרשע לא־
 25 יבשל כה ביום שוכו מרשעו וצדיק לא יוכל לחיות כה
 26 ביום חטאתו: באמרי לצדיק חיה יהיה והוא־כטח
 27 על־צדקתו ועשה עול כול־צדקתו לא תזכרן ובעולו
 28 אשר־עשה בו ימות: ובאמרי לרשע מות תמות ושב
 29 מן־חטאתו

ו. 6. י. 13. פתח בטח. י. 9. קמץ בזק. ו. 6.

טו מחטאתו ועשה משפט וצדקה: הכל ישוב רשע גזלה
 ישלם בחקות החיים חלך לבלתי עשות עול חיו יחיה
 16 לא ימות: כל חטאתו אשר חמא לא תזכרנה לו
 17 משפט וצדקה עשה חיו יחיה: ואמרו בני עמך לא יתכן
 18 דרך אדני והמה דרכם לא יתכן: בשוב צדיק מצדקתו
 19 ועשה עול ומת בהם: ובשוב רשע מרשעתו ועשה
 כ משפט וצדקה עליהם הוא יחיה: ואמרתם לא יתכן
 דרך אדני איש כדרכיו אשפוט אתכם בית
 ישראל:

21 ויהי בשתי עשרה שנה בעשרי בחמשה לחודש
 לגלותינו בא אלי הפליט מירושלם לאמר הכתרה
 22 העיר: ויד יהוה היתה אלי בערב לפני בוא הפליט
 ויפתח את פי עד בא אלי בבקר ויפתח פי ולא
 23 נאלמתי עוד: ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
 24 בן אדם ישבי בהרבות האלה על אדמת ישראל
 אמרים לאמר אחר היה אברהם ויירש את הארץ
 כה ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למורשה: לכן
 אמר אלהם כה אמר ואדני יהוה על הדם תאכלו
 ועינכם תשאו אל גלוליתם ודם תשפכו והארץ
 26 תירשו: עמדתם על הרבים עשיתן תועבה ואבט את
 27 אשת רעהו טמאתם והארץ תירשו: כה תאמר אלהם
 כה אמר אדני יהוה חיי אני אם לא אשר בהרבות
 כחרב יפלו ואשר על פני השדה לחיה נמתו לאכלו
 28 ואשר במצודות ובמערות בדבר ימותו: ונתתי את
 הארץ שממה ומשמה ונשברת גאון ענה ושמו הרי
 29 ישראל מאין עברה וידעו כי אני יהוה בתתי את הארץ
 שממה ומשמה על כל היועבתם אשר עשו:
 30 ואתה בן אדם בני עמך הנדברים כך
 אצל

חטאתיו ק' 16.

Nuncio de
 capta Hierof.
 accepto, hy-
 pocrija &
 praesumptuosis
 penas nun-
 ciat.

qui colliget oves disperfas, pacet & saluabit.

ביום היותו בתוך צאנו נפך שות בן אבקר את צאני
 והעלתי אתהם מכל המקומות אשר נפצו שם ביום
 13 ענן וערפל : והוצאתים מן העמים וקבצתיים מן
 הארצות והביאתים אל ארמתיים ורעיתים אל החי
 14 ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ במרעה טוב
 ארעה אותם ובהרי מרום ישראל יהיה נוהם שם
 תרפצנה בנה טוב ומרעה שמן תרענה אל החי
 ישראל : אני ארעה צאנו ואני ארמץם ואני יהיה
 את האמרת אבקשן ואת הנדחת אשוב ולנשבות
 אחבשן ואת החולה אחזקן ואת השמנה ואת
 החזקה אשמדן ארעה במשפט : ואתנה צאני כה אמר
 ארני יהיה הנני שפט בין ששה לששה לאילים ולעתודים :
 18 המעט מכם המרעה הטוב תרעו ותור מרעכם תרמסו
 כרגליכם ומשקעמים תשתו ואת הנוחרים ברגליכם
 19 תרפשו : וצאני מרמס רגליכם תרענה ומרפש רגליכם
 תשתינה : לכן כה אמר ארני יהיה אליהם
 21 הנני אני ושפטתי בין ששה כרלה ובין ששה רזה : לען כצד
 ובכתף תהדפו ובקרניכם תגנחו כל הנחלות עוד
 22 אשר הפיצתם אותנה אל החוצה : והושעתו לצאני
 ולא תהיינה עוד לבן ושפטתי בין ששה לששה :
 23 והקמתי עליהם רעה אחר רעה ואתה את
 עבדי דויד הוא ירעה אתם והוא יהיה לתן לרעה :
 24 ואני יהיה אחיה להם לאלהים ועבדי הנה נשיא
 כה בתוכם אני יהיה דפחתי : וכבתי להם בריות שלום
 והשכתי היה רעה מן הארץ וישבו במהכל לבטח
 26 וישנו ביעורים : ונתתי אותם וסביבות ובעתי ברכה
 27 והורדתי הנשים בעתו נשמי ברכה יהיו : ונתן עין
 השדה את פרו ו הארץ תמן יכולה והיו על ארמתיים
 לפטח

in die effecum in medio pecu
disperfas disperfas, sic requi
ram pedas meum.

Et ego ipse pascam illud in judicio
16 Et ego ipse pascam illud in judicio
17 Et ego ipse pascam illud in judicio

† sedimentū
† turbatum
† flaginatum
† Num. 23: 20.
† foras

Et disperfabo super eos pascam
non unum sed pascam, pascam
meum David. Et ego ipse pascam
et disperfabo eis in pascuorum.

ביערים ק' 25. פתח באתנה 22. 25.

לבטח וידעו כי אני יהודה בשברי את מטות עלם
 והעלתיים מיד העבדים בהם: ולא יהיו עוד בן לגוים 28
 וחית הארץ לא תאכלם וישבו לבטח ואין מהריר:
 והקמתי להם מסע לשם ולא יהיו עוד אספי רעב 29
 בארץ ולא ישאו עוד כלמת הגוים: וידעו כי אני ל
 יהוה אלהיהם אתם והמה עמי בית ישראל נאם אדני
 יהוה: ואתן צאן מרעיתי אדם אתם אני אלהיכם 30
 נאם אדני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי א
 לאמר: בן אדם שים פגיה על הר שעיר והנבא עליו: 31
 ואמרת לו כה אמר אדני יהוה הנני אליך הר שעיר 32
 ונתתי ידך עליה ונתתיך שממה ומשמה: עליה הרבה 33
 אשים ואתה שממה תהיה וידעת כי אני יהוה: 34
 לעוהיות לה איבת עולם ותגר את בני ישראל על ידי ה
 חרב בעת אידם בעת עון קץ: לבן חי אני נאם אדני 35
 יהוה כי לרם אעשה ורם יהרפה אם לא דם שנאת
 ודם דרפה: ונתתי ארנה הר שעיר לשממה ושטמה 36
 והכרתי ממנו עבר ושב: ומלאתי את הריו חללי 37
 גבעותיה וגיאותיה וכל אפיקיה חללי חרב יפלו בהם:
 שממורת עולם אתנה ועדיה לא תישבנה וידעם כי 38
 אני יהוה: יען אמרה את שני הגוים ואת שתי 39
 הארצות לי תהיינה וירשנה ויהוה שם הנה: לבן חי אני 40
 נאם אדני יהוה ועשיתי כאפק ובקנאתך אשר עשיתה
 משנאתך בם ונדעתי בם כאשר אשפטת: וידעת כי 41
 אני יהוה שמעתי את כל נאצותיך אשר אמרת על
 הרי ישראל לאמר שממה לנו נתנו לאכלה: ומגדילו 42
 עלי בפיקם והעמתם עלי דבריכם אני שמעתי: 43
 כה אמר אדני יהוה כשמח כל הארץ 44
 שממה אעשה לה: כשמחתה לנחלת בית ישראל 45
 על

CAP. לה.
 XXXV.
 Vastitas &
 defolatio
 Edomit: cum
 regno denuncia-
 tiatur.

י.י. א.ב. ו.י.י. ק. ש.מ.ט.ו. ק. י.י. ח.ש.ב.נ.ה. ק. י.י.

על אשר שממה בן אעשה לך שממה תהיה הח
 שער וכל אדם בלה וידעו כי אני יהוה :
 א ואתה בן אדם הנבא אל הרי ישראל
 ב ואמרת הרי ישראל שמעו דבר יהוה : כה אמר אדני
 ג יהוה יען אמר האויב עליכם האח ובמות עולם
 ד למורשה היתה לנו : לכן הנבא ואמרת כה אמר אדני
 ה יהוה יען בלען שמות ושאה אתכם מסביב להיותכם
 ו מורשה לשארית הגוים ותעלו על שפת לשון ודבת
 ז עם : לכן הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר
 ח אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות ולהרבות
 ט השממות ולערים הנעזבות אשר היו לבז וללעג
 י לשארית הגוים אשר מסביב : לכן כה אמר אדני
 יא יהוה אם לא באש קנאתי דברתי על שארות הגוים
 יב ועל אדם כלא אשר נתנו את ארצו להם למורשה
 יג בשמחת כל לבב בשאט נפש למען מגרשה לבז :
 יד לכן הנבא על אדמת ישראל ואמרת להרים ולגבעות
 טו לאפיקים ולגאיות כה אמר אדני יהוה הנני בקנאתי
 טז ובחמתי דברתי יען כלפת גוים נשאתם : לכן
 יז כה אמר אדני יהוה אני נשאתי את ידי אם לא הגוים
 יח אשר לכם מסביב הפה כלפתם ישאו : ואתם הרי
 יט ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי
 כ קרבו לבוא : כי הנני אליכם ופניתי אליכם ונעבדתם
 כא ונורעתם : והרבתי עליכם אדם כל בית ישראל
 כב ונושבו הערים והחרבות תבנינה : והרבתי
 כג עליכם אדם ובהמה ורכו ופרו והושבתי אתכם
 כד בקדמותיכם והטבתי מראשיתיכם וידעתם כי אני
 כה יהוה : והולכתי עליכם אדם את עמי ישראל וירשוק
 כז והיית להם לנחלה ולא תוסף עוד לשכלם :

CAP. לו.
 XXXVI.
 Restitutio
 Israelitis per
 Christum
 promissa,

†† pro-
 precea
 quod.

† expul-
 sionem,
 e.

† framum
 v.

† pre
 initis

כה

v. 5. ibid. פתח בסף. כצל 5. 6.

3 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יֵעַן אָמְרִים לָכֶם אֲכַלְתֶּם
4 אֲדָם אֶת־וּמְשַׁכְּלַת גּוֹיֶיךָ הָיִיתָ לֶכֶן אָדָם לֹא תֹאכַל
עוֹד וּגְוִיֶּיךָ לֹא תִכְשַׁלְי עוֹד נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה : לֹא-טו
אֲשַׁמְיֵעַ אֲלֶיךָ עוֹד כְּלַמַּת הַגּוֹיִם וְחִרְפַּת עַמִּים לֹא
תִשְׁאֵר עוֹד וּגְוִיֶּיךָ לֹא תִכְשַׁלְי עוֹד נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה :

6 וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר :
7 בֵּן-אָדָם בֵּית יִשְׂרָאֵל יֹשְׁבִים עַל-אֲרָמְתָם וַיִּטְמְאוּ אוֹתָהּ
בְּדַרְכָם וּבַעֲלִילוֹתָם כְּטַמְאָת הַנְּדָה הָיְתָה-בְּדַרְכָם
8 לִפְנָי : וְאֲשַׁפֵּה חַמְתִּי עֲלֵיהֶם עַל-הַדָּם אֲשֶׁר-שָׁפְכוּ
עַל-הָאָרֶץ וּבְגִלּוֹלֵי הַדָּם טִמְאוּהָ : וְאֶפְיֵן אֶת־כַּסְפִּי
9 וַיִּזְרוּ בְּאֲרָצוֹת כְּדַרְכָם וּכְעִלּוֹתָם שִׁפְטוּתִים : וַיָּבֹאוּ כ-
10 אֶל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-בָּאוּ שָׁם וַיַּחֲלִלוּ אֶת-שֵׁם קְדֹשִׁי בְּאֹמַר
11 לַהֵם עִם-יְהוָה אֱלֹהֵי וּכְאֲרָצוֹ יֵצְאוּ : וְאֲחַמֵּל עַל-שֵׁם
קְדֹשִׁי אֲשֶׁר חָלְלָהוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּגוֹיִם אֲשֶׁר-בָּאוּ שָׁמָּה :

2 לֶכֶן אָמַר לְבֵית-יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
3 לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי אִם-
4 לְשֵׁם-קְדֹשִׁי אֲשֶׁר חָלְלָתֶם בְּגוֹיִם אֲשֶׁר-בָּאתֶם שָׁם :
5 וּקְדַשְׁתִּי אֶת-שְׁמִי הַגָּדוֹל הַמְּחַלָּל בְּגוֹיִם אֲשֶׁר חָלְלָתֶם
6 בְּתוֹכָם וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי-אֲנִי יְהוָה נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה
7 בְּהַקְדִּישִׁי בְכֶם לְעֵינֵיכֶם : וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם מִן-הַגּוֹיִם
8 וּקְבַצְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל-הָאֲרָצוֹת וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל-

9 אֲרָמְתְכֶם : וּזְרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מֵי־טְהוֹרִים וְטָהַרְתֶּם מִכָּל-כֹּחַ
10 טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל-גִּלּוּלֵיכֶם אֲמַחֵר אֶתְכֶם : וְנָתַתִּי לָכֶם
11 לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ חָדָשׁ אֶתֶּן בְּקִרְבְּכֶם וְהִסְרֹתִי אֶת-לֵב
12 הָאֵבֶן מִבְּשַׂרְכֶם וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בָּשָׂר : וְאֶת־רוּחִי אֶתֶּן
13 בְּקִרְבְּכֶם וְעָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר-בַּחֲקֵי תִלְכוּ וּמְשַׁפְּטִי
14 תִשְׁמְרוּ וְעָשִׂיתֶם : וַיִּשְׁבַּחְתֶּם בְּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי
15 לְאֲבֹתֵיכֶם וְהֵייתֶם לִי לְעָם וְאֲנִכִּי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים :
ש ש ש ש ש ש Xxxxxx והוֹשַׁעְתִּי

ex meta gratia.
Beneficia maxima, regenerat, renouat. &c.

26. Et dabo vobis cor novum, et spiritus novum dabo in intell. riga vestro: et amovebo cor lapideum e carne vestra, et dabo vos carnis cor.
27. Et spiritus meus dabo in interiori vestro, et faciam quod in statibus meis ambulabitis; et iudicia mea custodietis et servabitis.

תשלבי ק. ib. וגוידך ק. v. 14. גוידך ק. ib. אתך ק. v. 13.
יב טעמים v. 25. הפטרת פרה v. 16. וגוידך ק. v. 15.

9 והושעתי אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אל הרגן
 ל והרביתי אהו ולא אתן עליכם רעב: והרביתי את פרי
 העץ ותנובת השדה למען אשר לאתקוהו עוד הרפת
 1 רעב בגוים: וזכרתם את דרכיכם הרעים ומעלליכם
 אשר לא טובים ונקטתם בפניכם על עונתיכם ועל
 2 תועבתיכם: לא למענכם אני עשה נאם אדני יהוה
 3 יודע לכם בושו והכלמו מדרכיכם בית ישראל: כה
 אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם
 4 והושבתי את הערים ונבנוו החרבות: והארץ הנשמה
 תעבד תחת אשר היתה שוממה לעיני כל עובר:
 לה ואמרו הארץ הללו הנשמה היתה כגן עדן והערים
 6 החרבות והנשמות והנהרסות בצורות ישבו: וידעו
 הגוים אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בניתי
 הנהרסות נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי:
 37 כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש
 לבית ישראל לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם:
 38 כצאן קדשים כצאן ירושלים כמועדיה בן תחיינה
 הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי אני
 יהוה:

א היתה עלי יד יהוה ויוציאני ברוב יהוה ויניחני בתוך
 2 הבקעה והיא מלאה עצמות: והעבירני עליהם סביב
 סביב והנה רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשורת
 3 מאד: ויאמר אלי בן אדם התחיינה העצמות אלה
 4 ואמר אדני יהוה אתה ידעת: ויאמר אלי הנבא על
 העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות הובשות
 ה שמעו דברי יהוה: כה אמר
 אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכם
 6 רוח וחיים: ונתתי עליכם גידים והעליתי עליכם
 בשר

עד כאן הפטרת פרה לספרדים v. 36. הר בצרי v. 35.
 הפטרת לשבת וחול המועד של פסח והספרדים v. 37.
 עכ לאשכנזים. ib. הר בצרי v. 38. מתחילין היתה עלי

CAP. לו
 XXXVII.
 Gloriosa re-
 titutio popu-
 li adumbrata
 s. typo resur-
 rectionis
 mortuorum:

7 obdu-
cau, v. 8.

7 v. 6.

בְּשֵׁר וּקְרָמְתִי עֲלֵיכֶם עוֹר וְנָתַתִּי בְכֶם רוּחַ וַחַיִּיתֶם
וַיִּדְעֶתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה: וּנְבִאתִי כְּאִשֶׁר צִוִּיתִי וַיְהִי קוֹל 7
כַּהֲנֵבְאִי וַהֲנִהֲרֵעַשׂ וַתִּקְרְבוּ עֲצָמוֹת עֲצָם אֶל-
עֲצָמוֹ: וּרְאִיתִי וַהֲנִהֲרָה עֲלֵיהֶם גִּידִים וּבִשֶׁר עָלָה 8
וַיִּקְרָם עֲלֵיהֶם עוֹר מִלְּמַעְלָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם:
וַיֹּאמֶר אֵלַי הַנְּבִא אֶל-הַרוּחַ הַנְּבִא כִן-אֲדַם וְאָמַרְתָּ 9
אֶל-הַרוּחַ כֹּה אָמַר יְהוָה מֵאַרְבַּע רוּחֹת
בָּאֵי הַרוּחַ וּפְתִי בַהֲרוּגִים הָאֵלֶּה וַיְחִיּוּ: וַהֲנִבֵּאתִי 1
כְּאִשֶׁר צִוִּיתִי וַתִּבְיֵא בְּכֶם הַרוּחַ וַיְחִיּוּ וַיַּעֲמְדוּ עַל-רַגְלֵיהֶם
חֵל גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד: וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּרֵאשִׁים הַעֲצָמוֹת 11
הָאֵלֶּה כֹּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה הֵנָּה אֲמַרְיִם יִבְשׁוּ
עֲצָמוֹתֵינוּ וְאִכְרָה תִקְוַתֵנוּ נִגְזַרְנוּ לָנוּ: לִבְן הַנְּבִא 12
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה וַהֲנִהֲרָה אֲנִי פֶתַח
אֶת-קְבֻרוֹתֵיכֶם / וְהִעֲלִיתִי אֶתְכֶם מִקְבְּרוֹתֵיכֶם / עִמִּי
וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל-אֲדֹמַת יִשְׂרָאֵל: וַיִּדְעֶתֶם כִּי אֲנִי 13
יְהוָה / בִּפְתַחְתִּי אֶת-קְבֻרוֹתֵיכֶם / וּבִהֲעֹלוֹתִי אֶתְכֶם
מִקְבְּרוֹתֵיכֶם עִמִּי: וְנָתַתִּי רוּחִי בְכֶם / וַהֲנַחְתִּי 14
אֶתְכֶם עַל-אֲדֹמַתְכֶם / וַיִּדְעֶתֶם / כִּי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי
וַעֲשִׂיתִי / נְאֻם-יְהוָה: 15

12. sic, ego aperturam
in sepulchris vestris, et
auferam ex facie vestra
ostium sepulchri, et
necru faciam vos in terra
Israel.
13. et cognoscatis me esse
Deum: aperiente in
sepulchris vestris, et
14. et dabo spiritum meum
vobis, et uiuificabo
et carne faciam vos supra ha-
mam uestram, et dabo
ego deus locutus est.

1. baculum
duorum lo-
sepht & Iuda
nomibus
inscriptorum.

CAT. 17
XXXVII
Quod re-
fatio popu-
li adomara
t. tipo redit-
rehanis
enturum:

וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: וְאַתָּה בֶן-אָדָם קַח-לָךְ עֵץ 16
אֶחָד וּכְתוֹב עָלָיו לַיהוָה וּלְבְנֵי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוֹ וּלְקַח עֵץ
אֶחָד וּכְתַב עָלָיו לְיוֹסֵף עֵין אֶפְרַיִם וְכֹל-בֵּית יִשְׂרָאֵל
חֲבֵרוֹ: וְקָרַב אֹתָם אֶחָד אֶל-אֶחָד לָךְ לְעֵץ אֶחָד וַהֲיִוּ 17
לְאֶחָדִים בְּיַדְךָ: וּכְאִשֶׁר יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ בְּנֵי עַמֶּךָ לֵאמֹר 18
חֲלוּא-תִגִּיד לָנוּ מַה אֱלֹה לָךְ: דַּבֵּר אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר 19
אֲדֹנָי יְהוָה הֵנָּה אֲנִי לִקַּח אֶת-עֵין יוֹסֵף אֲשֶׁר בְּיַד אֶפְרַיִם
וּשְׂבַמִּי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוֹ וְנָתַתִּי אוֹתָם עָלָיו אֶת-עֵין יְהוָה
וַעֲשִׂיתֶם לְעֵץ אֶחָד וַהֲיִו אֶחָד בְּיַדְי: וַהֲיִו הָעֲצָמִים אֲשֶׁר 20
ש ש ש ש ש 2 Xxxxx תכת

הפטרותיוגש 15 עכהפטרותחול המועד של פסח 14.
חבריו ק 19. חבריו ק 16. ibid. חבריו ק 16.

הנקחלים עליה והיית להם למשמר : מימים רבים 8
תפקה באחרית השנים תבוא אל ארץ משוכבת
מחרב מקבצת מעמים רבים על הרי ישראל אשר
היו לחרבה תמיד והיא מעמים הוצאה וישבו לבטח
בלם : ועלית בשואה תבוא כענן לכפות הארץ תהיה 9
אמרה וכל אנפיה ועמים רבים אתה :

כה אמר אדני יהוה והיה ביום ההוא יעלו
דברים על לבכה והשבת מחשבת רעה : ואמרת
אעלה על ארץ פרזרת אבוא השקטים ישבי לבטח 11
בלם ישבים באין חומה ובריה ודלתים אין להם :

f Jud. 9: 37.

לשלל שלל ולבו פו להשיב ידה על הרבות נושבות 12
ואל עם מאפה מגוים עשה מקנה וקנן ישבי על טבור
הארץ : שבה ורדן וסחרי תרשיש וכל כפיריה יאמרו 3
לה הלשלל שלל אתה בא הלבו פו הקתלת קהלה
לשאת : בסף וזחב לקחת מקנה וקנן לשלל שלל

גדול : לכן הנבא בן אדם ואמרת לגוג כה אמר אדני 14
יהוה הלווא ביום ההוא בשבת עמי ישראל לבטח
תדע : ובאת ממקומך מירכתי צפון אתה ועמים רבים טו
אתה רכבי סוסים כלם קהל גדול והיל רב : ועלית על 16
עמי ישראל כענן לכפות הארץ באחרית הימים תהיה
והקיאותיה על ארצי למען דעת הגוים אתי בהקדשי

כה לעיניהם גוג : כה אמר אדני יהוה האתה 17
הוא אשר דברתי בימים קדמונים ביד עבדי נביאי
ישראל הנבאים בימים ההם שנים לחביא אותך
עליהם : והיה ביום ההוא ביום בוא גוג על אדמת 18
ישראל נאם אדני יהוה תעלה חמתי באפי :

ובקנאתי באש עברתי דברתי אם לא ביום ההוא 19
תהיה רעש גדול על אדמת ישראל : ורעשו מפני כ

ששששג 3 xxxxx דני

הפטרת שבת וחול המועד v. 18. פתח באתנח v. 12. של סוכות

דני הים ועוף השמים ותית השדה וכל הרמש הרמש
 על האדמה וכל האדם אשר על פני האדמה ונהרסו
 ההרים ונפלו הפדרגות וכל חומה לארץ תפול :
 2 וקראתי עליו לכל הרי חרב נאם ארני יהוה חרב איש
 2 2 באחיו תהיה : ונשפטי אתו בדבר וברם ונשם שוטף
 ואכני אלגביש אש וגפרית אמטיר עליו ועל אנפיו
 2 3 ועל עמים רבים אשר אתו : והתגדלתי והתקדשתי
 ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יהוה :

† Cant.
2: 14.

judicium Dei
in istos ho-
stias.

CAP. לט.
XXXIX.
Clades eor-
um horren-
da.

א ואתה בן אדם הנבא על גוג ואמרת כה אמר
 ארני יהוה הנני אליה גוג נשיא ראש משף ותכל :
 2 ושכבתיה וששאתיה והעליתיה מירכתי צפון
 3 וחבאותיה על הרי ישראל : והכית קשתה מיד
 4 שמאלה וחציה מיד ימינה אפיל : על הרי ישראל תפול
 אתה וכל אנפיה ועמים אשר אתה לעיט צפור כל-
 ה כנה ותית השדה נמתיה לאכלה : על פני השדה תפול
 6 כי אני דברתי נאם ארני יהוה : ושלחתי אש במנוג
 7 ובישבי האיים לבטח וידעו כי אני יהוה ואת שם קדשי
 אודיע בתוך עמי ישראל ולא אחל את שם קדשי עוד
 8 וידעו הגוים כי אני יהוה קדוש בישראל : הנה באה
 9 ונהיתח נאם ארני יהוה הוא היום אשר דברתי : ויצאו
 ישבי ערי ישראל ובערו והשיקו בנשק ומגן וצנה
 בקשת ובחצים ובמקל יד ובקמח ובערו בהם אש שבע
 י שנים : ולא ישאו עצים מן השדה ולא יחטבו מן היערים
 כי בנשק יבערו אש ושללו את שלליהם ובזזו את
 1 1 בזויהם נאם ארני יהוה : והיה ביזם ההוא אמן
 לגוגי מקום שם קבר בישראל גי העברים קדמת הים
 וחסתת היא את העברים וקברו שם את גוג ואת כל-
 המונה וקראו גיא תקון גוג : וקברום בית ישראל למען
 1 2 2 4

† sexta-
bo. 45:
13.

† Deut.
1-2: 25: 4.

טדר

יהא בפתח 7.

13 שחר את הארץ שבעה חדשים: וקברו כל עם הארץ
 14 והיה להם לשם יום הכבדי נאם אדני יהוה: ואנשי
 תמיד יבדילו עברים בארץ מקברים את העברים את
 הנותרים על פני הארץ לטהרה מקצה שבעה חדשים
 יחקרו: ועברו העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה
 אצלו ציון ער קברו אתו המקברים אל גיא המון גוג:
 16 וגם שם עיר המינה וטהרו הארץ: ואתה בן
 17 אדם כה אמר: אדני יהוה אמר לצפור כל כנף
 ולכל חית השדה הקבצו ובאו האספו מסביב על
 זבחי אשר אני זבח לכם זבח גדול על הרי ישראל
 18 ואכלתם בשר ושתיתם דם: בשר גבורים תאכלו ודם
 נשיאי הארץ תשתו אילים פרים ועתודים פרים מריאי
 19 בשן כלם: ואכלתם חלב לשבעה ושתיתם דם
 20 לשכרון מזבחי אשר זבחתי לכם: ושבעתם על שלחני כ
 21 סוס ורכב גבור וכל איש מלחמה נאם אדני יהוה:
 ונתתי את כבודי בגוים וראו כל הגוים את משפטי
 22 אשר עשיתי ואת יודי אשר שמתי בדם: וידעו בית
 ישראל כי אני יהוה אלהיהם מן היום ההוא והלאה:
 23 וידעו הגוים כי בעונם גלו בית ישראל על אשר מעלו
 בי ואסתר פני מהם ואתנם ביד צריהם ויפלו בהרב
 24 כלם: כטמאתם וכפשעיהם עשיתי אתם ואסתר
 פני מהם: לכן כה אמר אדני יהוה עתה אשיב כה
 את שבית יעקב ורחמתי כל בית ישראל וקנאתי
 לשם קדשי: ונשו את כלמתם ואת כל מעלם אשר
 26 מעלו כי בשבתם על אדמתם לבטח ואין מחריד:
 בשובבן אותם מן העמים וקבצתי אתם
 27 מארצות איביהם ונקדשתי כם לעיני הגוים רבים:
 28 וידעו כי אני יהוה אלהיהם בהגלותי אותם
 אל

עד כאן הפטרת שבת וחול המועד של סוכות. v. 16.
 יחסר א. v. 26. שבותק. v. 21.

halcom
 vides bo
 jan.

 Cap. 39
 III
 Clides
 ran hoz
 di.

Pructus inde
 redundans in
 pius.

אל הגוים וכנשתים אל אדמתם ולא אותיר
29 עוד מהם שם : ולא אסתיר עוד פני מהם
אשר שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם אדני
יהוה :

CAP. M XL.
Nouum tem-
plum reprae-
sentatur.

א בעשרים וחמש שנה לגלותנו בראש השנה בעשור
לחדש בארבע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר
בעצם היום הזה היתה עלי יד יהוה ויבא אתי שמה :
2 במראות אלהים הביאני אל ארץ ישראל ויניחני אל-
3 הר גבה מאד ועליו כמבנה עיר מננב: ויביא אותי שמה
והנה איש מראהו כמראה נחשת ופתיל פשתים
4 בידו וקנה המדה והוא עמד בשער: וידבר אלי האיש
בן אדם ראה בעיניך ובאזניך שמע ושים לבך לכל
אשר אני מדאה אתך כי למען הראותכיה הבאתה
הנה חנך את כל אשר אתה ראה לבית ישראל :
ה והנה הומה מחוץ לבית סביב סביב וביד האיש קנה
המדה ישי אמות באמה וטפה וימד את רחב הבנין
6 קנה אחד וקומה קנה אחד: ויבוא אל שער אשר
פניו דרך תקדימה ויעל במעלתו וימד את סף
השער קנה אחד רחב ואת סף אחד קנה אחד רחב:
7 והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחב ובין התאים
חמש אמות וסף השער מאצל אולם השער מהבית
8 קנה אחד: וימד את אולם השער מהבית קנה אחד:
9 וימד את אולם השער שמנה אמות ואילו שתים אמות
ואולם השער מהבית: ותאי השער דרך הקדים
שלישה מפה ושלישה מפה מדה אחת לשלשתם ומדה
11 אחת לאולם מפה ומפו: וימד את רחב פתח השער
12 עשר אמות ארך השער שלוש עשרה אמות: וגבול
לפני התאורת אמה אחת ואמה אחת גבול מפה
והתא

+ stru-
ctura

Eius species
externa ad
orientem.

וואליוק v.9. במעלתיו ק. v.6. קמץ בלא אסף v.4

והתא שש-אמות מפו ושש אמות מפו : וימד את 1 3
 השער מנג המא לגגו רחב עשרים וחמש אמות פתח
 נגד פתח : ויעש את-אילים ששים אמה ואל-איל 1 4
 החצר השער סביב סביב : ועל פני השער היאתון 1 5
 על-לפני אלם השער הפנימי חמשים אמה : וחלונות 1 6
 אטמות אל-התאים ואל אליהמה לפנימה לשער
 סביב סביב וכן לאלפנות וחלונות סביב סביב
 לפנימה ואל-איל המרים : ויביאני אל-החצר החיצונה 1 7
 והנה לשכות ורצפה עשוי לחצר סביב סביב שלשים
 לשכות אל-הרצפה : והרצפה אל-כתף השערים 1 8
 לעמת ארך השערים הרצפה המחטונה : וימד רחב 1 9
 מלפני השער המחטונה לפני החצר הפנימי מהוין
 מאה אמה הקדים והצפון : והשער אשר פניו דרך כ
 הצפון לחצר החיצונה מדר ארכו ורחבו : ותאו 2 1
 שלושה מפו ושלושה מפו ואילו ואלפו היה כמדת
 השער הראשון חמשים אמה ארכו ורחב חמש
 ועשרים אמה : וחלונו ואילפו ותמרו כמדת השער 2 2
 אשר פניו דרך הקדים ובמעלות שבע יעורבו ואילפו
 לפניהם : ושער לחצר הפנימי נגד השער לצפון ולקדים 2 3
 וימד משער אל-שער מאה אמה : ויולכני דרך הדרום 2 4
 והנה שער דרך הדרום ומדר אילו ואלפו כמדות
 האלה : וחלונים לו ולאילפו סביב כהחלונות כה
 האלה חמשים אמה ארך ורחב חמש ועשרים אמה :
 ומעלות שבעה עלותו ואילפו לפניהם ותמרים לו 2 6
 אחד מפו ואחד מפו אל-אילו : ושער לחצר הפנימי 2 7
 דרך הדרום וימד משער אל-השער דרך הדרום מאה
 אמות : ויביאני אל-חצר הפנימי בשער הדרום וימד 2 8
 את-השער הדרום כמדות האלה : ותאו ואלו ואלפו 2 9
 ש ש ש ש ש Yyyyy כמדות

tingres-
fus.

ad septen-
trionem.

ad meridiem.

ותאיו ב' v. 21. מלעיל v. 19. האיתון ב' v. 15.
 מיו ב' ib. וחלוניו ב' v. 22. ואלמיו ב' ib. ואילו ב' ib.
 מיו ב' ib. אילו ב' v. 24. מיו ב' ib. דיו ב' ib.
 ליו ב' ib. מיו ב' ib. עלותיו ב' v. 26. ואלמיו ב' v. 25.
 ואלמיו ב' ib. ואילו ב' ib. והאיו ב' v. 29.

במדות האלה וחלונות לו ולאִלְמוֹ סְבִיב סְבִיב
 חֲמִשִּׁים אַמָּה אַרְבֶּה וְרַחֵב עֶשְׂרִים וְחֲמִשׁ אַמּוֹת :
 31 לְוַאֲלֻמּוֹת סְבִיב סְבִיב אַרְבֶּה חֲמִשׁ וְעֶשְׂרִים אַמָּה וְרַחֵב
 32 אֶל-אֵילָוֹ וּמַעֲלוֹת שְׂמוֹנֶה מַעֲלוֹ : וַיְבִיאֵנִי אֶל-הַחֲצֵר
 הַפְּנִימִי דֶרֶךְ הַקְּדָרִים וַיִּמַּד אֶת-הַשַּׁעַר בְּמִדּוֹת הָאֵלֶּה :
 33 וְתֵאוֹ וְאֵלוֹ וְאִלְמוֹ בְּמִדּוֹת הָאֵלֶּה וְחֲלֻנוֹת לוֹ וְלֵאמֹר
 34 אַמָּה : וְאִלְמוֹ לַחֲצֵר הַחֲצוּנָה וְתִמְרִים אֶל-אֵילָוֹ מִפּוֹ
 35 לָהּ וּמִפּוֹ וּשְׂמוֹנֶה מַעֲלוֹת מַעֲלוֹ : וַיְבִיאֵנִי אֶל-שַׁעַר הַצִּפּוֹן
 36 וּמִדֶּרֶךְ בְּמִדּוֹת הָאֵלֶּה : תֵּאוֹ אֵלוֹ וְאִלְמוֹ וְחֲלֻנוֹת לוֹ
 37 סְבִיב סְבִיב אַרְבֶּה חֲמִשִּׁים אַמָּה וְרַחֵב חֲמִשׁ וְעֶשְׂרִים
 38 אַמָּה : וְאֵילָוֹ לַחֲצֵר הַחֲצוּנָה וְתִמְרִים אֶל-אֵילָוֹ מִפּוֹ
 39 וּמִפּוֹ וּשְׂמוֹנֶה מַעֲלוֹת מַעֲלוֹ : וְלִשְׂבָּהּ וּפְתָחָהּ בְּאֵילִים
 40 הַשַּׁעֲרִים שֵׁם יֵדִיחוּ אֶת-הָעֹלָה : וּבְאֵלֶם הַשַּׁעַר שְׁנַיִם
 41 שְׁלַחְנוֹת מִפּוֹ וּשְׁנַיִם שְׁלַחְנוֹת מִפָּה לִשְׂחוֹט אֲלֵיהֶם
 42 מִן הָעֹלָה וְהַחֲטָאֵת וְהָאֵשׁ : וְאֶל-הַכֶּתֶף מַחוּצָה לְעוֹלָה
 43 לַפֶּתַח הַשַּׁעַר הַצִּפּוֹנָה שְׁנַיִם שְׁלַחְנוֹת וְאֶל-הַכֶּתֶף
 44 הָאַחֶרֶת אֲשֶׁר לְאֵלֶם הַשַּׁעַר שְׁנַיִם שְׁלַחְנוֹת : אַרְבַּעַה
 45 שְׁלַחְנוֹת מִפָּה וְאַרְבַּעַה שְׁלַחְנוֹת מִפָּה לַכֶּתֶף הַשַּׁעַר
 46 שְׂמוֹנֶה שְׁלַחְנוֹת אֲלֵיהֶם יִשְׁחָטוּ : וְאַרְבַּעַה שְׁלַחְנוֹת
 47 לְעוֹלָה אֶבְנֵי גִזִּית אַרְבֶּה אַחֶרֶת וְחֲצִי וְרַחֵב אַמָּה
 48 אַחֶרֶת וְחֲצִי וְגִבָּה אַמָּה אַחַת אֲלֵיהֶם וַיְנִיחוּ אֶת-הַכְּלָיִם
 49 אֲשֶׁר יִשְׁחָטוּ אֶת-הָעוֹלָה בָּסָ וְהַזֹּבַח : וְהַשְּׂפָתִים מִפָּח
 50 אַחֵר מוֹכְנִים בְּבֵית סְבִיב סְבִיב וְאֶל-הַשְּׁלַחְנוֹת בְּשַׁר
 51 הַקְּרָבָן : וּמַחוּצָה לַשַּׁעַר הַפְּנִימִי לִשְׂכּוֹת שְׂרָיִם בַּחֲצֵר
 52 הַפְּנִימִי אֲשֶׁר אֶל-כֶּתֶף שַׁעַר הַצִּפּוֹן וּפְנֵיהֶם דֶּרֶךְ הַדְּרוֹם
 53 מֵה אַחֵר אֶל-כֶּתֶף שַׁעַר הַקְּדָרִים פְּנֵי דֶרֶךְ הַצִּפּוֹן : וַיְדַבֵּר אֵלַי
 54 זֶה

interior por-
 ta ad orien-
 talem.

f. 21. 68: 14.

אֵילָוֹ ק' ib. וְאֵילְמוֹ ק' v. 31. וְלֵאמֹר ק' v. 29.
 ib. מִן ק' ib. לֵיוֹ ק' ib. וְתֵאוֹ ק' v. 33. מַעֲלוֹ ק' ib.
 מִן ק' לֵיוֹ ק' v. 36. לֵיוֹ ק' ib. לֵיוֹ ק' v. 34.
 v. 37. bis. ib. לֵיוֹ ק' v. 37.

זוה הלשפה אשר פניה דרך הדרום לכהנים שמרי
 משמרת הבית: והלשפה אשר פניה דרך הצפון
 לכהנים שמרי משמרת המזבח המה בני צדוק
 הקדנים מבני לוי אליהוה לשרתו: וימד את החצר
 ארך מאה אמה ורחב מאה אמה מרבעת המזבח
 לפני הבית: ויבאני אל אלם הבית וימד אל אלם
 חמש אמות מפה וחמש אמות מפה ורחב השער
 שלש אמות מפו ושלוש אמות מפו: ארך האלם עשרים
 אמה ורחב עשתי עשרה אמה ובמעלור אשר יעלו
 אליו ועמדים אל האילים אחד מפה ואחד מפה:
 ויבאני אל החיכל וימד את האילים שש אמות רחב
 מפו ושש אמות רחב מפו רחב האהל: ורחב הפתח
 עשר אמות וכתפות הפתח חמש אמות מפו וחמש
 אמות מפו וימד ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים
 אמה: ויבא לפנימה וימד איל הפתח שנים אמות
 והפתח שש אמות ורחב הפתח שבע אמות: וימד את
 ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה אל פני החיכל
 ויאמר אלי זה קדש הקדשים: וימד קיר הבית שש
 אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביב סביב לבית
 סביב: והצלעות צלע אל צלע שלוש ושלשים פעמים
 ובאות בקיר אשר לבית לצלעות סביב סביב להיות
 אחוזים ולא יהיו אחוזים בקיר הבית: ורחבה ונסכה
 למעלה למעלה לצלעות כי מוסב הבית למעלה
 למעלה סביב סביב לבית על כן רחב לבית למעלה
 וכן החחמונה יעלה על העליונה לתוכנה: וראיתי
 לבית גבה סביב סביב מסודות הצלעות מלו הקנה
 שש אמות אצילה: רחב הקיר אשר לצלע אל החוץ
 חמש אמות ואשר מנח בית צלעות אשר לבית: ובין
 ש ש ש ש ב 2 YYYYYY הלשכות

CAP. 40.
 XLII.
 Veltibulum,
 portes, ianua,
 Sanctum,
 Sanctum
 Sanctuarium,
 Exedra,
 Conclauis,
 + extorsum.

† fundamēta.
 † ad a-
 lam us-
 que.

בצל. ibid. מוסר וח v. 8.

הַלְשָׁכוֹת רַחֵב עֵשְׂרִים אַמָּה סָבִיב לְבֵית סָבִיב סָבִיב׃
 1 וּפְתַח הַצֵּלַע לַמֶּנַּח פֶּתַח אֶחָד דְּרָךְ הַצֵּפּוֹן וּפְתַח אֶחָד
 לְדָרוֹם וְרַחֵב מְקוֹם הַמֶּנַּח חֲמֵשׁ אַמּוֹת סָבִיב סָבִיב׃
 2 וְהַבִּנְיָן אֲשֶׁר אֶל-פְּנֵי הַגּוֹזֵרָה פֶּאֶרֶת דְּרָךְ הַיָּם רַחֵב
 שִׁבְעִים אַמָּה וְקִיר הַבִּנְיָן חֲמֵשׁ אַמּוֹת רַחֵב סָבִיב׃
 3 סָבִיב וְאַרְכּוֹ תֵשְׁעִים אַמָּה׃ וּמִדָּד אֶת-הַפֶּיֶת אַרְךָ
 מֵאָה אַמָּה וְהַגּוֹזֵרָה וְהַבִּנְיָה וְקִירוֹתֶיהָ אַרְךָ מֵאָה אַמָּה׃
 4 וְרַחֵב פְּנֵי הַפֶּיֶת וְהַגּוֹזֵרָה לַקְּדִים מֵאָה אַמָּה׃ וּמִדָּד
 אַרְךָ-הַבִּנְיָן אֶל-פְּנֵי הַגּוֹזֵרָה אֲשֶׁר עַל-אַחֲרֶיהָ
 וְאִתְּקִיחָא מִפּוֹ וּמִפּוֹ מֵאָה אַמָּה וְהַחֵיכַל הַפְּנִימִי
 5 וְאֶלְמֵי הַחֵצֵר׃ הַסְּפִיִם וְהַחֲלוֹנִים הָאֵטְמוֹת
 וְהָאֲתִיקִים סָבִיב לְשֵׁלֶשֶׁתָם נֶגֶד הַסֶּף שְׁחִיף עֵין סָבִיב׃
 6 סָבִיב וְהָאָרֶץ עַד-הַחֲלוֹנוֹת וְהַחֲלוֹנוֹת מִכְּסוֹת׃ עַל-מַעַל
 הַפֶּתַח וְעַד-הַפֶּיֶת הַפְּנִימִי וְלַחוּץ וְאֶל-כָּל-הַקִּיר סָבִיב׃
 7 סָבִיב בְּפְנֵימִי וּבְחֵיצוֹן מִדּוֹת׃ וְעָשׂוּ כְרוּבִים וְתַמְרִים
 8 וְתַמְרָה בֵּין-כְרוּב לְכְרוּב וּשְׁנַיִם פָּנִים לְכְרוּב׃ וּפְנֵי
 אָדָם אֶל-הַתַּמְרָה מִפּוֹ וּפְנֵי-כַפִּיר אֶל-הַתַּמְרָה מִפּוֹ
 9 כַּ עָשׂוּ אֶל-כָּל-הַבַּיִת סָבִיב סָבִיב׃ מֵהָאָרֶץ עַד-מַעַל
 10 הַפֶּתַח הַכְּרוּבִים וְהַתַּמְרִים עָשׂוּ׃ וְהַיָּכֵל׃ הַיָּכֵל
 11 מִזוֹת רְבִיעָה וּפְנֵי הַקֶּדֶשׁ הַמֵּרָאָה כְּפִרְאָה׃ הַמִּזְבֵּחַ
 12 עֵין שְׁלוֹשׁ אַמּוֹת גְּבֵה וְאַרְכּוֹ שְׁתַּיִם אַמּוֹת וּמִקְצֵעוֹתָיו
 13 לוֹ וְאַרְכּוֹ וּקִירוֹתָיו עֵין וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשְּׁלֶחֶן אֲשֶׁר לִפְנֵי
 14 יְהוָה׃ וּשְׁתַּיִם דִּלְתוֹת לַחֵיכַל וּלְקֶדֶשׁ׃ וּשְׁתַּיִם דִּלְתוֹת
 15 לְדִלְתוֹת שְׁתַּיִם מִסַּבּוֹת דִּלְתוֹת שְׁתַּיִם לְדִלְתֵי אֶחָת
 16 כֹּה וְשְׁתַּיִ דִּלְתוֹת לְאַחֶרֶת׃ וְעָשׂוּהָ אֵלֶיהֶן אֶל-דִּלְתוֹת
 17 הַיָּכֵל כְּרוּבִים וְתַמְרִים כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ׃ לַקְּדוֹת וְעַבְ עֵין
 18 אֶל-פְּנֵי הָאֵלֶם מֵהַחוּץ׃ וְהַחֲלוֹנִים אֵטְמוֹת וְתַמְרִים מִפּוֹ
 19 וּמִפּוֹ אֶל-כְּתָפוֹת הָאֵלֶם וְצִלְעוֹת הַפֶּיֶת וְהַעֲפִים׃
 וַיּוֹצִיאֲנִי

cochleac.

† stru-
aur.

fenestra.

† cochle-
rium.

ornatus Ch-
rubim & pal-
marum.

Altare.

f trabs.
i Reg.
2 6 7 6.

f trabs.

נקוד עליו v. 20. ואתיקהא ק' v. 15.

CAP. 42.
XLII
Attu exten-
ris coenula
& thalam.

ויוציאני אל-החצר החצונה הדרך דרך הצפון ויבאני א
אל-הלשכה אשר נגד הגזרה ואשר-נגד הבנין אל-
הצפון: אל-פני ארך אמות המאה פתח הצפון והרחב 2
חמשים אמות: נגד העשורים אשר לחצר הפנימי 3
ונגד רצפה אשר לחצר החיצונה אתיק אל-פני אתיק
בשלושים: ולפני הלשכות מהלך עשר אמות רחב 4
אל-הפנימית דרך אמה אחת ופתחיהם לצפון:
והלשכות העליונות קצרות כיוכלו אתיקים מהגזרה ה
מהתחתונה ומהתיכונות בנין: כי משלשות הגזרה 6
ואין להן עמודים כעמודי החצרות על-בן נאצל
מהתחתונה ומהתיכונות מהארץ: ונגד אשר-לחזן 7
לעפרת הלשכות דרך החצר החצונה אל-פני
הלשכות ארכו חמשים אמה: כי-ארך הלשכות 8
אשר לחצר החצונה חמשים אמה והנה על-פני החיכל
מאה אמה: ומתחתה לשכות האלה המבוא מקדשים 9
בבוא להנה מהחצר החצונה: ברחבי גדר החצר דרך
מקדים אל-פני הגזרה ואל-פני הבנין לשכות: ודרך 11
לפניהם כמראה הלשכות אשר דרך הצפון כארבן
בן רחבו וכל מוצאיהן וכמשפטיהן וכפתחיהן:
וכפתחי הלשכות אשר דרך הדרום פתח בראש דרך 12
דרך בפני הגדרת הגזרה דרך המקדים בבואן: ויאמר 13
אלי לשכות הצפון לשכות הדרום אשר אל-פני
הגזרה הנה: לשכות הקדש אשר יאכלו-שם הכהנים
אשר-קרובים ליהוה קדשי הקדשים שם יניחו קדשי
הקדשים והמנחה והחטאת והאשם כהמקום קדש:
בבאם הכהנים ולא יצאו מקדש אל-החצר החיצונה 14
ושם יניחו בגדיהם אשר-ישרתו בהן כהן כהן קדש הנה
ילבשו בגדים אחרים וקרבו אל-אשר לעם: וכלה מו
שששששג Yyyyy3 את

f Prov.
24:31.

f mace-
xiam
f rectam

המביא ק' ibid. ומתחת הלשכות ק' 9. v.
ולבשו ק' 14. v.

את-מדות הבית הפנימי והוציאני דרך השער אשר
 16 פָּנִיו דָּרֶךְ הַקְּדָיִם וּמָדָדוּ סָבִיב וְסָבִיב: מָדַד רוּחַ
 הַקְּדָיִם בַּקֶּנֶה הַמְּדָה חֲמֵשׁ אַמּוֹת קָנִים בַּקֶּנֶה הַמְּדָה
 17 סָבִיב: מָדַד רוּחַ הַצִּפּוֹן חֲמֵשׁ-מֵאוֹת קָנִים בַּקֶּנֶה
 18 הַמְּדָה סָבִיב: אֵת רוּחַ הַדְּרוֹם מָדַד חֲמֵשׁ-מֵאוֹת
 19 קָנִים בַּקֶּנֶה הַמְּדָה: סָבֵב אֶל-רוּחַ הַיָּם מָדַד חֲמֵשׁ-
 כ מֵאוֹת קָנִים בַּקֶּנֶה הַמְּדָה: לְאַרְבַּע רוּחוֹת מָדָדוּ
 א מֵאוֹת לְהַבְדִּיל בֵּין הַקְּדָשׁ לְהַל: וַיֹּלֶכְנִי אֶל-הַשַּׁעַר
 2 שֶׁעַר אֲשֶׁר פָּנָה דָּרֶךְ הַקְּדָיִם: וְהִנֵּה כְבוֹד אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל בָּא מִדָּרֶךְ הַקְּדָיִם וְקוּלוֹ בְּקוֹל מַיִם רַבִּים
 3 וְהָאֲרֶץ הָאֵירָה מִכְבֹּדוֹ: וּכְמֵרְאָה הַמְּרְאָה אֲשֶׁר
 רָאִיתִי כְּמֵרְאָה אֲשֶׁר-רָאִיתִי בְּבֹאֵי לִשְׁחַת אֶת-הָעִיר
 וּמֵרְאוֹת כְּמֵרְאָה אֲשֶׁר רָאִיתִי אֶל-נְהַר כְּבֶר וְאֶפְלַי
 4 אֶל-פָּנָי: וּכְבוֹד יְהוָה בָּא אֶל-הַבַּיִת דָּרֶךְ שֶׁעַר אֲשֶׁר
 ה פָּנִיו דָּרֶךְ הַקְּדָיִם: וַתִּשְׁאַנֵּי רוּחַ וַתִּבְאֵנִי אֶל-הַחֲצֵר
 6 הַפְּנִימִי וְהִנֵּה מְלֵא כְבוֹד-יְהוָה הַבַּיִת: וַאֲשַׁמַּע מִדְּבַר
 7 אֵלֵי מִהַבַּיִת וַאֲשַׁח הִירָה עִמָּד אֶצְלִי: וַיֹּאמֶר אֵלַי
 בְּן-אָדָם אֶת-מְקוֹם כְּסָאֵי זֶאת-מְקוֹם כְּפֹרֶת רַגְלֵי
 אֲשֶׁר אֲשַׁכֵּן-שָׁם בְּתוֹךְ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם וְלֹא
 יִטְמְאוּ עוֹד בֵּית-יִשְׂרָאֵל שֵׁם קְדוֹשֵׁי הַמָּה וּמַלְכֵיהֶם
 8 בְּזוּתָם וּבַפְּגָרֵי מַלְכֵיהֶם כְּמוֹתָם: בְּתוֹתָם סָפֹס
 אֶת-סָפֵי וּמְזוּתָם אֶצְלֵי מְזוּתַי וְהִקִּיר בֵּינִי וּבֵינֵיהֶם
 וְטִמְאוּ אֶת-שֵׁם קְדוֹשֵׁי בְּתוֹעֲבוֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ
 9 וַאֲכָל אֹתָם בָּאֶפֶי: עֲתָה יִרְחֲקוּ אֶת-זִנְוֹתָם וּפְגָרֵי
 מַלְכֵיהֶם מִפָּנָי וְשִׁכְנֹתַי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם:

Ambitus vni-
uersi edificii.

CAP. 42.
XLIII.
Gloria Dei
Ifr. apparet
vati, ut cap. 1.
& X. implens
totam domū.

certiorem-
que cum fa-
ciens, hanc
fore habita-
tionem Dei
in aeternum.

& renuciare
iubens do-
mus Israēl.

אתה בן-אדם הגד את-
 בית-ישראל את-הבית ויכלמו מעונותיהם ומדדו
 את

הפסרת תצוה. v. 10. מאותק. v. 16.

את תכנית: ואם נכלמו מכל אשר עשו צורת 1
 חבית ותכונתו ומוצאו ומובאו וכל צורתו ואת כל 2
 חקתיו וכל צורתו וכל תורתו הודע אותם וכתב 3
 לעיניהם וישמרו את כל צורתו ואת כל חקתיו 4
 ועשו אותם: ואת תורת הבית על ראש ההר 5
 כל גבולו סביב סביב קדש קדשים הנה ואת תורת 6
 הבית: ואלה מדות המזבח באמות אמה 7
 וטפח וחיך האמה ואמה רחב וגבולה אל שפתה 8
 סביב ורת האחד וזה גב המזבח: ומחיק הארץ 9
 עד העזרה המחמטה שתיים אמות ורחב אמה 10
 אחת ומהעזרה הקטנה עד העזרה הגדולה ארבע 11
 אמות ורחב האמה: וההראל ארבע אמות 12
 ומהאריל ולמעלה הקרנות ארבע: והאריל 13
 שתיים עשרה ארך בשתיים עשרה רחב רבוע אל 14
 ארבעת רבעיו: והעזרה ארבע עשרה ארך בארבע 15
 עשרה רחב אל ארבעת רבעיה והגבול סביב אותה 16
 חצי האמה והחיק לה אמה סביב ומעלתהו פנות 17
 קדים: ויאמר אלי בן אדם כה אמר אדני יהוה אלה 18
 חקות המזבח בזום העשותו להעלות עליו עולה ולזרק 19
 עליו דם: ונתתה אל הכהנים הלויים אשר הם מזרע 20
 צדוק הקרבים אלי נאם אדני יהוה לשרתני פר בן 21
 בקר לתשא: ולקחת מדמו ונתתה על ארבע 22
 קרנותיו ואל ארבע פנות העזרה ואל הגבול 23
 סביב וחסאת אותו וכפרתהו: ולקחת את הפר 24
 החסאת ושרפו במפקד הבית מחוץ למקדש: ובמים 25
 השני מקריב שעיר עזים תמים לחסאת וחסאו את 26
 המזבח כאשר חסאו בפר: בכלותה מחטא מקריב 27
 פר בן בקר תמים ואיל מן הצאן תמים: והקרבתם 28
 לפני

Altare profusius singulare, cum culta suo defribitur.

Andreas trinitatis

Cap. 43. Illud. Omnia Dei sunt spiritus sancti. h. l. imperator...

reformatione...

kommission...

תורתיו ק' ib. צורותיו ק' ib. צורותיו ק' v. 11. והאריל אל ק' v. 16. ומהאריל ק' v. 15.

לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אותם
כה עלה ליהוה: שבעת ימים תעשה שעיר-הטאת ליום
26 ופר בן-בקר ואיל מן-הצאן תמימים יעשו: שבעת
ימים וכפרו את-המזבח וטהרו אתו ומלאו ידו:
27 ויכלו את-הימים והיה ביום השמיני והלאה יעשו
הכהנים על-המזבח את-עולותיכם ואת-שלמיכם
א ורצאתי אתכם נאם אדני יהוה: וישב אתי

CAP. מד.
XLIV.
Porta orient.
exterior
sanctuarii
clausa, solum
Christo per-
uia reprobien
tata.

In porta se-
ptentr vidit
vates domum
plenam glo-
ria Dei, tute-
turque obser-
vare cuncta,
inpr. aditus
& exitus fan-
duarii, ac ex-
clude e in-
ebedientes &
praputiatos
cerde,

דרך שער המקדש החיצון הפנה קדים והוא סגור:
2 ויאמר אלי יהוה השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש
לא יבא בו כי יהוה אלהי ישראל בא בו והיה סגור:
3 את הנשיא נשיא הוא ישב בו לאכול לחם לפני יהוה
4 מדרך אולם השער יבוא ומדרבו יצא: ויביאני דרך
שער-הצפון אל-פני הבית ואראה והנה מלא כבוד
ה יהוה את-בית יהוה ואפל אל-פני: ויאמר אלי יהוה
בוא אדם שים לבך וראה בעיניך ובאזניך שמע את כל-
אשר אני מדבר אתך לכל-חקות בית-יהוה ולכל-
תורתו ושמעת לבך למבוא הבית ככל מוצאי המקדש:
6 ואמרת אל-מרי אל-בית ישראל כה אמר אדני יהוה
7 רב-לכם מפל-הועבתיכם בית ישראל: בהביאכם
בני-נכר ערלי לב וערלי בשר להיות במקדשי לחללו
את-ביתי בחקריבכם את-לחמי חלב ודם ויפרו את-
8 בריתי אל כל-תועבתיכם: ולא שמרתם משמרת קדשי
ותשימון לשמדי משמרותי במקדשי לכם:
9 כה אמר אדני יהוה כל-בן-נכר ערל לב וערל
בשר לא יבוא אל-מקדשי לכל-בן-נכר אשר בתוך
י בני ישראל: כי אם-הלוים אשר רחקו מעלי בתעות
ישראל אשר תעו מעלי אחרי גלולתם ונשאו עונם:
11 והיו במקדשי משרתים פקדות אל-שערי הבית
ומשרתים

ffpr-
putiatus

it. Lenitas
idololatrias.

עד כאן הפטרת תצוה. v. 27. ib. ידיו ק. ib. יכפור מ. v. 26.
יב טעמים. v. 6. תורתו ק. ib. קמץ ברביע. v. 5. יתירו. v. 3.

ומשרתים את הבית המה ישחטו את העלה ואחר
 1 2 הובח לעם והמה יעמדו לפניהם לשרתם : יען אשר
 ישרתו אותם לפני גלוליהם והיו לבית ישראל למבשול
 עון על כן נשאתי ידני עליהם נאם אדני יהוה ונשאו
 עונם : ולא יגשו אלי לכהן לי ולגשת על כל קדשי 3
 אל קדשי הקדשים ונשאו כלפתם ותועבותם אשר
 עשו : ונתתיו אותם שמרי משמרת הבית לכל עבדתו 4
 ולכל אשר יעשה בו

והכהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו את משמרת טו
 מקדשי בתעות בני ישראל מעלי המה יקרבו אלי
 לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם אדני
 יהוה : המה יבאו אל מקדשי והמה יקרבו אל שלחני 6
 לשרתני ושמרו את משמרתי : והיה בבואם אל שערי 7
 החצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא יעלה עליהם
 צמר בשרתם כשערי החצר הפנימית וביתיה : פארי 8
 פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו על

f cum fudore.

9 מתייהם לא יחגרו ביזע : ובצאתם אל החצר
 החיצונה אל החצר החיצונה אל העם יפשטו את
 בגדיהם אשר המה משרתים פס והניחו אותם כלשכת
 הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא יקדשו את העם
 בכגריהם : וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו פסום כ
 יכסמו את ראשיהם : וניין לא ישתו כל כהן בבואם 2 1
 אל החצר הפנימית : ואלמנה וגרושה לא יקחו להם 2 2
 לנשים כי אם בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה
 אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו : ואת עמי יורו בין קדשי 2 3
 לחל ובין טמא לטהור יודיעם : ועל ריב המה יעמדו 2 4
 לשפט במשפט ושפטוהו ואת תורתי ואת חקתי
 בכל מועבי ושמרו ואת שכתותי יקדשו : ואלמת כה
 תחתת Zzzzz אדם

f Num. 6: 5. f con-dendo.

O Vetī facerda- res iustitia, eorumque officia & iura.

ישפטוהו ק. ib. למשפט ק. 24. הפטות אמור. 15.

אדם לא יבוא לטמאה פי אסילאב ולאם ולבן ולבת
 26 לאח ולאחות אשר לא היתה לאיש יטמאו: ואחרי
 27 טהרתו שבעת ימים יספורו לו: וביום באו אל הקדש
 אל החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו נאם
 28 אדני יהוה: והיתה להם לנחלה אני נחלתם ואחוז
 29 לא תתנו להם בישראל אני אחזתם: הפנחה
 והחטאת והאשם המה יאכלום וכל החרם
 לבישראל להם יהיה: וראשית כל בכורי כל וכל
 תרומת כל מכל תרומתיכם לכהנים יהיה
 וראשית עריסתיכם תתנו לכהן להניח ברכה אל
 31 ביתך: כל נבלה וטרפה מן העוף ומן הבהמה
 לא יאכלו הכהנים:

CAP. מה XLV.
 Ecclesie & Politie noue institutio.
 Divisio terra noue inter sacerdotes.
 Leuitas.

א ובהפילכם את הארץ
 בנחלה תרימו תרומה ליהוה קדש מן הארץ ארץ
 חמשה ועשרים אלף ארץ ורחב עשרה אלף קדש
 e הוא בכל נבולה סביב: יהיה מזה אל הקדש חמש
 מאות בחמש מאות מרבע סביב וחמשים אמה מגרש
 8 לו סביב: ומן המדה הזאת תמוד ארץ חמש ועשרים
 אלף ורחב עשרת אלפים וכו' יהיה המקדש קדש
 4 קדשים: קדש מן הארץ הוא לכהנים משרתי המקדש
 יהיה הקרבים לשרת את יהוה והיה להם מקום
 ה לבתים ומקדש למקדש: וחמשה ועשרים אלף ארץ
 ועשרת אלפים רחב יהיה ללוים משרתי הבית להם
 6 לאחזרה עשרים לשכת: ואחות העיר תתנו חמשת
 אלפים רחב וארץ חמשה ועשרים אלף לעמדת תרומת
 7 הקדש לכל בית ישראל יהיה: ולגשיא מזה ומזה
 לתרומת הקדש ולאחות העיר אל פני תרומת
 הקדש ואל פני אחוזת העיר מפאת ים ימה ומפאת
 קדמה

vrbem,
 principem,

והיה ק' 50. חמשה ק' 30. הפטרת אמור 31. v.

קדמה קדימה וארך לעמות אחד החלקים מנכול ים
 8 אל נבול קדימה: לארץ יהיה לו לאחזה בישראל
 ולא יונד עוד נשיאי את עמי והארץ יתנו לבירת
 9 ישראל לשבטיהם: כה אמר אדני יהוה
 רב לכם נשיאי ישראל חמס ושר הסירו ומשפט
 וצדקה עשו חרימו גרשתיכם מעל עמי נאם אדני
 יהוה: מאזני צדק ואיפת צדק ומת צדק יהי לכם:
 10 האיפה והכף תכן אחד יהיה לשאת מעשר החמר
 הכף ועשירית החמר האיפה אל החמר יהיה
 מחכנתו: והשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה
 ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל חמנה יהיה לכם:
 11 זאת התרומה אשר תרימו ששית האיפה מחמר
 החטים וששיתם האיפה מחמר השעורים: וחוק השמן
 12 הכף השמן מעשר הכף מן הכר עשרת הכתים חמר
 כף עשרת הכתים חמר: ושה אחת מן הצאן מן
 החמטים ממשקה ישראל למנחה ולעולה ולשלמים
 13 לכפר עליהם נאם אדני יהוה: כל העם הארץ
 יהיו אל התרומה הזאת לנשיא בישראל: ועל הנשיא
 יהיה העולות והמנחה והנסך בחגים ובהרשים
 ובשבתות בכל מועדי בית ישראל הוא יעשה את
 החטאת ואת המנחה ואת העולה ואת השלמים
 לכפר בעד בית ישראל:
 14 כה אמר אדני יהוה בראשון באחד לחוד תקח פר
 15 בן בקר תמים וחטאת את המקדש: ולקח הפזן מדם
 החטאת ונתן אל מזוזה הבית ואל ארבע פנות
 העזרה למזבח ועל מזוזה שער החצר הפנימית: וכן כ
 תעשה בשבעה בחודש מאיש שנה ומפתי וכפרתם
 16 את הבית: בראשון בארבעה עשר יום לחודש יהיה
 לכם תתתת ב Z z z z 2

7 iuxta

23

29

iura ciuitatis noua.

Nouae leges Ecclesiasticae, de oblatione.

mundatione sanctuarii.

Paschate.

16. הפטרת החדש, Hippolyto cum ordinatus v. 28. h. 6.

CAP. IV. XLV. Ecclesie & Palaeae instituta. Divisio terrae inter duodecim Tribus.

liber. 14. 15.

לאיפה: וכי יעשה הנשיא נדבה עולה או שלמים 2
 נדבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה קדים ועשה
 את עלתו ואת שלמיו כאשר יעשה ביום השבת
 ויצא וסגר את השער אחרי צאתו: וכבש בך 3
 שנתו תמים תעשה עולה ליום ליהוה בבקר בבקר
 תעשה אתו: ומנחה תעשה עליו בבקר בבקר 4
 ששית האיפה ושמן שלישית ההין לרס את
 הפלת מנחה ליהוה תקות עולם תמיד: ועשו 5
 את הכבש ואת המנחה ואת השמן בבקר בבקר
 עולת תמיד 6:

† con-
spergen-
dum

כה אמר אדני יהוה כיייתן הנשיא מתנה לאיש מבניו 6
 נחלתו היא לבניו תהיה אחוזתם היא בנחלה: וכי ייתן 7
 מתנה מנחלתו לאחר מעבדיו והיתה לו עד שנת
 הדרור ושבת לנשיא אך נחלתו בניו להם תהיה: ולא 8
 יקח הנשיא מנחלת העם להונתם מאחוזתם מאחוזתו
 ינחל את בניו למען אשר לא יפצו עמי איש באחוזתו 9:
 וביאני במבוא אשר על כתר השער אל הלשכות 9
 הקרש אל הכתלים הפנות צפונה והנה שם מקום
 ברכתם יפה: ויאמר אלי זה המקום אשר יבשלו 10
 שם הכתלים את האשם ואת החטאת אשר
 יאפו את המנחה לבלתי הוציא אל החצר
 החצונה לקדש את העם: ויציאני אל החצר 21
 החצונה ויעבדני אל ארבעת מקצועי החצר והנה
 חצר במקצע החצר חצר במקצע החצר: בארבעת 22
 מקצעות החצר חצרות קמרות ארבעים ארך
 ושלשים רחב מדה אחת לארבעתם מהקצעות: וטור 23
 סביב בהם סביב לארבעתם ומבשלות עשוי מתחת
 הטירות סביב: ויאמר אלי אלה בית המבשלים אשר 24
 תחתת 1 Zzzzz יבשלו

† cami-
nata,
 † Lev.
 14:41
 † locus
 coqva-
 rum
 † ordini-
 bus

עד כאן הפטרת החדש לספרדים. ibid. יעשו ק' v. 15.
 ברכתם ק' v. 19. עד כאן הפטרת החדש לאשכנזים v. 18.
 בקור עליו v. 22.

liber se-
lis.

CAP. VI
 XLVI.
 De his, qui
 Principi
 ageda in-
 campant: cir-
 ca introitu
 & exitu ca-
 Templo, die-
 bus festis, &
 sacrificiis bo-

CAP. 47.
XLVII.
Videt vates
2 quas e tem-
plo ab austru
versus orum
fuentes, ad
Galilazam an-
ticiorem,

א ובישלו יעם משרתי הפית את יוכה העם: וישכני אל-
 פתח הכנית והנה מים לצאים מתחת מפתן הפית קרימה
 כי פני הפית קדים והמים ירדים מתחת מפתן הפית
 1 הימנית מנגב למזבח: ויוציאני דרך שער צפונה
 ויסבני דרך הויץ אל שער הויץ דרך הפונה קדים
 3 והנה מים מפלים מן הפתח הימנית: בצאת האיש
 קדים וכו פירו וימד אלף באמה ויעברני במים מי
 4 אפסים: וימד אלף ויעברני במים מים ברכים וימד אלף
 ה ויעברני מן מתנים: וימד אלף נחל אשר לא יאכל
 6 לעבר כי נאו המים מי שחו נחל אשר לא יעבר: ויאמר
 אלי הראית בן אדם ויולכני וישכני על שפת הנחל:
 7 בשוכני והנה אל שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה:
 8 ויאמר אלי המים האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה
 ויררו על העבריה ובאו הימה אל הימה המוצאים
 9 וירפאו המים: והיה כל נפש חיה אשר ישרץ אל
 כל אשר יבוא שם נחלים יהיה והיה הרגה רבה מאד
 כי באו שמה המים האלה וירפאו וחי כל אשר יבוא
 7 שמה הנחל: והיה יעמדו עליו דונגים מעין גדי ועד עין
 עגלים משטוח לחרמים יהיו למינה תהיה דגתם
 1 כדגת הים הגדול רבה מאד: בצאתו ונבאיו ולא
 12 ירפאו למלח נתנו: ועל הנחל יעלה על שפתו מזה
 ומזה כל עץ מאכל לא יבול עלהו ולא יתם פרוץ
 לחדשו יבפר כי מימיו מן המקדש המה יוצאים והיו
 13 פרוץ למאכל ועלהו לתרופה: כה אמר אדני
 יהוה גרה גבול אשר התנחלו ארת הארץ לשני עשר
 14 שכמי ישראל יוסף הכלים: ונחלתם אותה איש כאחיו
 אשר נשאתי את ידי לתתה לאבותיכם ונפלה הארץ
 15 מן הזאת לכם בנחלה: וזה גבול הארץ לפאת צפונה
 מן

† em-
nantes
† talorū
† nasa-
tionis
torien-
talem
† expan-
sio,
† scaeno-
fa ejus
† palu-
des, Jci.
30. 14.
† medi-
camen-
tium
† hic

earumque ri-
pas arboribus
confiras.

Termini ter-
to bnta.

v. 8. הא נחה v. 9. קמין בזק v. 10. יעמדו ק' v. 11. ויהיה כ' v. 12. בצתיוס

מן הים הגדול הדרך חתלן לבוא צדודה: חמת 16
 ברותה סברים אשר בין גבול דמשק ובין גבול חמת
 חצר התיכון אשר אל גבול חורן: והיה גבול מדיה 17
 חצר עינון גבול דמשק וצפון צפונה וגבול חמת ואת
 פאת צפון: ופאת קדים מבין חורן ומבין דמשק ומבין 18
 הגלעד ומבין ארץ ישראל הדרך מגבול על הים
 חקדמוני תמדו ואת פאת קדימה: ופאת נגב תימנה 19
 מתמר עד מי מריבות קדש נחלה אל הים הגדול ואת
 פאת תימנה נגבה: ופאת ים הים הגדול מגבול עד נכח כ
 לבוא חמת זאת פאתים: וחלקתם את הארץ הזאת 21
 לכם לשבטי ישראל: והיה תפלו אותה בנחלה לכם 22
 ולהגרים הגרים בתוכם אשר הולדו בנים בהוכם
 והיו לכם כאורח בבני ישראל אתכם יפלו בנחלה
 בתוך שבטי ישראל: והיה בשבט אשר נר חגר אהו 23
 שם תתנו נחלתו נאם אדני יהוה:

ואלה שמות השבטים מקצה א

צפונה אל יד דרך חתלן לבוא חמת חצר עינון גבול
 דמשק צפונה אל יד חמת והיורלו פאת קדים הים דן
 אחד: ועל גבול דן מפאת קדים עד פאת ימה אשר 2
 אחד: ועל גבול אשר מפאת קדימה ועד פאת ימה 3
 נפתלי אחד: ועל גבול נפתלי מפאת קדמה עד 4
 פאת ימה מנשה אחד: ועל גבול מנשה מפאת קדמה ה
 עד פאת ימה אפרים אחד: ועל גבול אפרים מפאת 6
 קדים ועד פאת ימה ראובן אחד: ועל גבול ראובן 7
 מפאת קדים עד פאת ימה יהודה אחד: ועל גבול 8
 יהודה מפאת קדים עד פאת ימה תהיה התרוסה
 אשר תרימו חמשה ועשרים אלף רחב וארץ כאחד
 החלקים מפאת קדימה עד פאת ימה ותהי המקדש
 בתוכה

CAP. מ"ח.
 XLVIII.
 Divisio terræ
 S. inter 12
 tribus.

CAP. מ"ח.
 XLVIII.
 Divisio terræ
 S. inter 12
 tribus.

exemplar
 per abbatem
 Godesc.

Terminus
 in Bala.

9 בתוכה: התרוכזה אשר תרימו ליהוה ארץ חמישה
 י ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים: ולא אלה תהיה
 תרומת הקדש לכהנים צפונה חמישה ועשרים אלף
 וימה רחב עשרת אלפים וקרימה רחב עשרת אלפים
 ונגבה ארץ חמישה ועשרים אלף והיה מקדש יהוה
 11 בתוכו: לכהנים המקדש מבני צדוק אשר שמרו
 משמרתו אשר לא תעו בתעוה בני ישראל כאשר
 12 תעו הלויים: והיתה להם תרומה מתרומת הארץ
 13 קדש קדשים אל-גבול הלויים: והלויים לעמדת גבול
 חכהנים חמישה ועשרים אלף ארץ ורחב עשרת
 אלפים כל ארץ חמישה ועשרים אלף ורחב עשרת
 14 אלפים: ולא ימכרו מפנו ולא ימר ולא יעבד
 15 ראשית הארץ כי קדש ליהוה: וחמישת אלפים
 הנותר ברחב על פני חמישה ועשרים אלף הלהיה
 16 לעיר למושב ולמגדש והיתה העיר בתוכה: ואלה
 מדינותיה פאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים
 ופאת נגב חמש חמש מאות וארבעת אלפים ומפאת
 קדים חמש מאות וארבעת אלפים ופאת ימה חמש
 17 מאות וארבעת אלפים: והיה מגדש לעיר צפונה
 חמישים ומאתים ונגבה חמישים ומאתים וקדימה
 18 חמישים ומאתים וימה חמישים ומאתים: והנותר בארץ
 לעמדת תרומת הקדש עשרת אלפים קרימה ועשרת
 אלפים ימה והיה לעמדת תרומת הקדש והיתה
 19 תבואתה ללחם לעבדי העיר: והעבר העיר יעבדוהו
 ב מכל שכמי ישראל: כל התרוכזה חמישה ועשרים
 אלף בחמישה ועשרים אלף רביעית תרימו את-
 21 תרומת הקדש אל אחוזת העיר: והנותר לנשיא
 מזרה ומזרה לתרומת הקדש ולאחוזת העיר אל-

2 oblati-
vum

פני
 v. 15. יעבדו ק' v. 14. ב' מעמים v. 10. בתוכו ב. v. 8.
 תבואתו v. 18. ב' ולא v. 16. בתוכו

פני חמשה ועשרים אלה תרומה עד גבול קדימה וימה
 על פני חמשה ועשרים אלה על גבול ימה לעמית
 חלקים לנשיא והיתה תרומת הקדש ומקדש הבית
 בתוכה : ומאחזת הלויים מאחזת העיר בתוך אשר 2
 לנשיא יהיה בין גבול יהודה ובין גבול
 בנימן לנשיא יהיה : ויתר השבטים מפאת 3
 קדמה עד פאת ימה בנימן אחר : ועל גבול 4
 בנימן מפאת קדימה עד פאת ימה שמעון אחר :
 ועל גבול שמעון מפאת קדימה עד פאת ימה יששכר כה
 אחר : ועל גבול יששכר מפאת קדימה עד פאת ימה 6
 זבולון אחר : ועל גבול זבולון מפאת קדימה עד פאת ימה 7
 גד אחר : ועל גבול גד אל פאת נגב תימנה והיה גבול 8
 מתמר מי מריבת קדש נחלה על הים הגדול : זאת 9
 הארץ אשר מפילו מנחלה לשבטי ישראל ואלה
 מחלקתם נאם אדני יהוה : ואלה תוצאת ל
 העיר מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים מדה :
 ושערי העיר על שמות שבטי ישראל שערים שלושה 31
 צפונה שער ראובן אחר שער יהודה אחר שער לוי
 אחר : ואל פאת קדימה חמש מאות וארבעת אלפים 32
 ושערים שלושה ושער יוסף אחר שער בנימן אחר שער
 דן אחר : ופאת נגבה חמש מאות וארבעת אלפים 33
 מדה ושערים שלושה שער שמעון אחר שער יששכר
 אחר שער זבולון אחר : פאת ימה חמש מאות 34
 וארבעת אלפים ושעריהם שלושה שער גד אחר שער
 אשר אחר שער נפתלי אחר : סביב שמנה עשר אלה לה
 ושם העיר מיום יהוה ושמה : חוק

Nous choisis-
 tis termini,
 exitus,

& nomca.

Aaaaa א א א א א א

v. 21. ק בתוכו

סבום הפסוקים של יחזקאל אלה ומאתים ושבעים
 ושלושה: ארבע סימן: וחציו ויהי בעשתי עשרה שנה
 באחד לחדש: וסדריו תשעה ועשרים: ותרא אתו
 כי טוב הוא סימן:

(a) cap. 26: 1. (b) Ex. 21: 2.

LIBER HOSEÆ,

Græc. ΩΣΗΕ, Hebr.

הושע.

CAPUT I. א

Typo matrimonii cum scorto initi, liberorumque inde susceptorum, Israëlitis idololatricam & hinc contra-éta iudicia, gratia tamen temperanda vates ad-ambreat.

א דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי בימי עזיה

יותם אחו יחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם

בן יואש מלך ישראל: תחלת דבר יהוה בהושע ויאמר

f. Jer. 5: 13.

יהוה אל הושע לך קח לך אשת זנונים וילדי זנונים כי

זנה תזנה הארץ מאתרי יהוה: וילך ויקח את זמר בת

4 דבלים ותהר ותלד לו בן: ויאמר יהוה אליו קרא שמו

יורעאל כי עוד מעט ופקדתי את דמי יורעאל על בית

ה יהוא והשבתי ממלכות בית ישראל: והיה ביום ההוא

6 ושברתי את קשת ישראל בעמק יורעאל: ותהר עוד

ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסיף

7 עוד ארחם את בית ישראל כי נשא אשא להם: ואת

me. nissoni

בית יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם

עם....

ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים

8 ובכפרשים: ותגמל את לא רחמה ותהר ותלד

9 בן: ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי

לא-אהיה לכם:

CAP. ב. II. Plenus ac planius explicat combinationes & promiss. symbolicas.

א ויהי מספר בני ישראל כהול להם אשר לא יזכר

ולא יספר והיה במלום אשר יאמר להם לא עמי אתם

f. Is. 6, 13

2 יאמר להם בני אל-חי: ונקבצו בני יהודה ובני-

v. 2. f. Is. 4, 12 ff.

ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ כי

3 גדול יום יורעאל: אמרו לא אחיכם עמי ולא אחותיכם

4 רחמה: ריבו באמכם ריבו כי-חיא לא אשתו

והאנכי לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפוניה

f. adul-
tercia sua

ה מבין שדיה: פן אפשיטנה ערפיה והצגתייה

כיום

z dicit Deum merito litigare cum synagoga, eam. que punire, ve stultitiam agnoscat,

v. 1. הפטרת במדבר סיני. vide & v. 3, h. c. v. 3. hoc versu inchoant Bomb, fol. Baf, HfP. Angl. Cap. 2.

ביום הולדה ושמתייה כמדבר ושתיה כארץ צרה
 והמתייה בצמא : ואת־בניה לא ארחם כי בני זנונים
 המה : כי זנתה אפס הובישה הורתם כי אמרה אלכה
 אחרי מאהבי נתני לחמי וטימי צמרי ופשתי שמני
 ושקוני : לכן הנני שך את דרכך בפירים ונדרתי את
 נדרה ונתיבותיה לא תמצא : ודרפה את מאהביה
 ולא תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה
 ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה והיא
 לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן והתירוש והיצהר
 ובסך הרביתי לה וזהב עשו לפעל : לבן אשוב ולקחתי
 דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתו צמרי ופשתי
 לכסות את ערותה : ועתה אנלה את נבלתה לעיני
 מאהביה ואיש לא יצילנה מידי : והשפתי כל משושה
 חנה חרשה ושפתה וכל מועדה : והשמתי גפנה
 ותאנתה אשר אמרה אתנה חמה לי אשר נתנו לי
 מאהבי ושמתים ליער ואכלתם חית השדה : ופקדתי טו
 עליה אתימי הפעלים אשר מקטיר להם ותעד נומה
 וחלייתה ותלך אחרי מאהביה ואני שכחה נאם יהוה
 לכן הנה אנכי מפתיה והלכתייה המדבר ודברתי על
 לבה : ונתתי לה את כרכיה משם ואת עמק עכור
 לפתח תקוה וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלותה
 מארץ מצרים : והיה ביום ההוא נאם יהוה
 תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי : והסרתי את
 שמות הפעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם : וכרתי כ
 להם ברית ביום ההוא עם חית השדה ועם עוף השמים
 ורמש האדמה ומשרת וחרב ומלחמה אשוב מן
 הארץ והשכבתים לבטח : וארשתיה לי לעולם
 וארשתיה לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים :
 אאאאא א ב אאאאא 2 וארשתך

& ad dato- rem omnium bonorum re- deat per pe- nitent.

גדרה מנפיק (Cypri)

† Cant. 3: 4

† obse- piens, Job. 1: 10.

† corpi- tudinem eius.

† merces meretricis.

† orna- tum s.

part. piet.

tum 2. polli- cerus Deum grata locutu- rum & daru- rum, in cor- poralibus & spiritali, ex fudere gra- tia,

& despon- tione my- flica.

Et desponjabo te mihi in 2
 Secuti: et desponjabo te mihi
 in justitia et in misericordia
 et in misericordia.

Typo mar- monti cur- scito ius- liberorum inde susce- porum, litatibus id- solutiam hinc cont- da iudicia- grata tam- temperant- vates ad- bar.

CAP. 2. Pletius as- planius ex- plicae con- minatione & promiss- symbolica

1 dicit De- mento liti- que cum- negat, qui- que vult- et multat- signat,

*Et despon fabe te mihi in fide x
cognosce dominum.*

וְאֵבְרַתְיָךְ לִי בְאִמּוֹנָה וְיָדַעַת אֶת־יְהוָה: ^ו וְהָיָה
בְּיוֹם הַהוּא אֶעֱנֶה נְאֻם־יְהוָה אֶעֱנֶה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְהִם
2 4 יַעֲנֵנו אֶת־הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ תַּעֲנֶה אֶת־הַרְגֵן וְאֶת־הַתִּירוֹשׁ
כֹּה וְאֶת־הַיַּזְבֵּהר וְהִם יַעֲנֵנו אֶת־יִזְרְעֵאל: וְחִדְעַתִּיה לִי בְּאָרֶץ
וְרַחֲמַתִּי אֶת־לֹא רַחֲמָה וְאִמְרַתִּי לֹא־עָמְי עָמְי אִמְרָה
וְהוּא יֹאמֶר אֱלֹהִי:

CAP. 2. III. Nouo typo ingratitude populi, eiusque longa defertio, ac ad extremum tempus conuersio ad Messiam adumbratur.

א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי עוֹד לָךְ אֶהְבֵּ אִשָּׁה אֶהְבֵּת רַע
וּמְנַאֲפֶת כִּאֶהְבֵּת יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִם פְּנִים אֵל־
2 אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְאֶהְבֵּי אִשִּׁישׁ עֲנָבִים: וְאֶכְרַה לִּי
3 בְּחַמְשָׁה עָשָׂר כֶּסֶף וְחָמֵר שְׁעִירִים וְלֶחֶף שְׁעִירִים: וְאִמְרָה
אֵלֶיהָ יָמִים רַבִּים תִּשְׁבִּי לִי לֹא תִזְנִי וְלֹא תִהְיִי לְאִישׁ
4 וְגַם אֲנִי אֶלְיָךְ: כִּי יָמִים רַבִּים יֵשְׁבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵין
כֶּלֶךְ וְאֵין שָׂר וְאֵין זָבַח וְאֵין מִצְבֵּה וְאֵין אֶפֶס וְתִרְפִּים:
ה אַחֲרַי יֵשְׁבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְקִשׁוֹ אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת דְּוִיר מַלְכֵם וּפְחָדוֹ אֶל־יְהוָה וְאֶל־
טוֹכּוֹ בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים:

fiag- nas. † semi-corum.

CAP. 7. IV. Atrocia Israëlis scelera per omnes Status redarguntur, & peccata denuntiantur.

א שְׁמַעוּ דְבַר־יְהוָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי רִיב לִיהוָה עָם
יִשְׁבֵּי הָאָרֶץ כִּי אֵין־אֱמֶת וְאֵין־חֶסֶד וְאֵין דַּעַת אֱלֹהִים
2 בְּאָרֶץ: אֱלֹהֵי וּכְחֹשׁ וְרֹצֵחַ וְגַב וְנֹאֵף פְּרָצוּ וְדַמִּים
3 בְּדַמִּים נָנְעוּ: עַל־כֵּן תֵּאָבֵל הָאָרֶץ וְאִמְלַל כָּל־יֹשֵׁב
כֹּה בְחַיַּת הַשָּׂדֶה וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְגַם־דְּגֵי הַיָּם יִאֲסְפוּ:
4 אַךְ אִישׁ אֶל־יָרֵב וְאֶל־יֹכֵחַ אִישׁ וְעַמָּה כַּמְדִּיבִי כֶהֱן:
ה וּכְשִׁלַּת הַיָּם וּכְשֵׁל גַם־נִבְיֵא עַמָּה לִלְלָה וְדַמִּיתִי אִמְרָה:
6 נִדְמּוּ עָמִי מִכְּלֵי הַדַּעַת כִּי אֶתְרָה חִדְעַת מְאֹסֶת
וְאִמְאָסֶאךָ מִכֶּהֱן לִי וְתִשְׁכַּח תּוֹרַת אֱלֹהֶיךָ אִשְׁכַּח
7 בְּנִיךָ גַם־אֲנִי: כִּרְבִם בֵּן חֲטָאוֹ לִי כְבוֹדִם בְּקִלּוֹן אִמְרָה:
8 חֲטָאת עָמִי יֹאכְלוּ וְאֶל־עוֹנֵם יִשְׂאוּ נַפְשׁוֹ: וְהָיָה כַעֲס
י כִּכְהֵן וּפְקַדְתִּי עֲלֵיו דְרָכָיו וּמַעַלְלָיו אֲשִׁיב לוֹ: וְאֶכְלֹה
וְלֹא

יעד כאן הפטרת במדבר סיני. v. 22.

1 וְלֹא יִשְׁבְּעוּ הֲזֹנוּ וְלֹא יִפְרְצוּ כִּי־אֵת־יְהוָה עֲזָבוּ לְשֹׁמֵר׃
 2 זָנוּת וַיִּזְנוּ וַתִּירָשׁ יִקְחֶלֶב׃ עִמִּי בַעְצוֹתֶיךָ וּמְקוֹלֵי יָגִיד׃
 3 לֹא כִּי רוּחַ זָנוּנִים הִתְעָה וַיִּזְנוּ מִתַּחַת אֱלֹהֵיהֶם׃ עַל־
 4 רֵאשֵׁי הַהָרִים יִזְבְּחוּ וְעַל־הַגְּבָעוֹת יִקְטְרוּ מִחֶרֶת אֶלֶן וְלִבְנֵה וְאֱלֹהִים כִּי־טוֹב צִלָּה עַל־פִּן תּוֹנִינָה בְּנוֹתֶיכֶם וְכֹלֹתֶיכֶם תִּנְאַפְנָה׃ לֹא־אֶפְקֹד עַל־בְּנוֹתֶיכֶם כִּי תּוֹנִינָה וְעַל־כֹּלֹתֶיכֶם כִּי תִנְאַפְנָה בְּיַד־הֵם עַם־הַזְּנוּת יִפְרְדוּ וְעַם־הַקְּדוֹשׁ יִזְבְּחוּ וְעַם־לֹא־יָבִין יִלְכֹּט׃ אִסְזָנָה טו
 אֵת־יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל יְהוָה וְאֵל־תִּבְּאוּ הַגְּזֵל וְאֵל־תִּעַלּוּ בֵּית אֹן וְאֵל־תִּשְׁבְּעוּ חַי־יְהוָה׃ כִּי כָּפְרָה כִּרְרָה 16
 כִּרְרָה יִשְׂרָאֵל עֵתָּה יִרְעֶם יְהוָה כִּכְבֹּשׁ בְּמִרְחָב׃ חֲבוּר 17
 עֲצָמִים אֶפְרַיִם הֵנַח לָו׃ סוּר סָבֵאִם הֲזֹנָה הֲזֹנוּ אִהְבּוּ הֲבֹ 18
 קָלוּן מְגִינָה׃ צַר־רוּחַ אֹתָהּ בַּכִּנְפַיָּה וּיְבֹשׂוּ מִזְבְּחֵיהֶם׃ 19
 שָׁמְעוּ זֹאת הַכְּהֹנִים וַחֲקֵשׁוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבֵית אֵ
 הַמֶּלֶךְ הָאֵינוּ כִּי לָכֶם הַמִּשְׁפָּט כִּי־רָפָח הֵייתֶם לַמִּצְפָּה 8
 וַרְשַׁת פְּרוּשָׁה עַל־תְּבוּר׃ וְשָׁחֲטָה שְׁטִים הָעֵמִיקוּ וְאָנִי 2
 מוֹסֵר לְכֹלָם׃ אֲנִי יָדַעְתִּי אֶפְרַיִם וּיִשְׂרָאֵל לֹא־נִכְחַד 3
 מִמֶּנִּי כִּי עֵתָּה הֲזֹנִית אֶפְרַיִם נִטְמֵא יִשְׂרָאֵל׃ לֹא יִתְנוּ 4
 מֵעַל־לֵיהֶם לְשׁוֹב אֶל־אֱלֹהֵיהֶם כִּי רוּחַ זָנוּנִים בְּקִרְפָּם
 וְאֵת־יְהוָה לֹא יָדְעוּ׃ וְעֵנָה גְּאוֹן יִשְׂרָאֵל בְּפִנּוּ וּיִשְׂרָאֵל ה
 וְאֶפְרַיִם יִכְשְׁלוּ בַּעֲוֹנֹם בְּשֹׁל גַּם־יְהוָה עִמָּם׃ בַּצֹּאֲנִם 6
 וּבְבִקְרָם יִלְכוּ לְבַקֵּשׁ אֶת־יְהוָה וְלֹא יִמְצְאוּ חֵלֶץ מֵהֶם׃
 כִּי־הוּא בְּגָדוּ כִּי־בָנִים זָרִים יִלְדוּ עֵתָּה יִאֱמָלֵם הָדֵשׁ אֶת־ 7
 חֲלֻקֵיהֶם׃ תִּקְעוּ שׁוֹפָר בַּגְּבָעוֹת חֲצִצְרָה בְּרִמְהָ 8
 הֲרִיעוּ בֵּית אֹן אַחֲרַיָּה בְּנִימִין׃ אֶפְרַיִם לִשְׁמָה תִהְיֶה 9
 כִּי־יִוֹם תּוֹכַחָה בִּשְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל הוֹדַעְתִּי נֹאמְנָה׃ הִיוּ עַרְבֵי 1
 יְהוָה כְּמִסְפֹּגֵי גְבוּל עֲלֵיהֶם אֲשַׁפֹּךְ כַּמֵּים עֲבֵרַתִּי׃
 11 עֲשׂוּק אֶפְרַיִם רְצוּן מִשְׁפָּט כִּי הוּאֵיל הַלֵּךְ אַחֲרֵי־צַוֹּ׃

אאאאאא 3 ו אאאאאא 3 ו אאאאאא 3 ו אאאאאא 3 ו אאאאאא 3 ו אאאאאא 3 ו אאאאאא 3 ו

קמץ בטבחה 17 • קמץ בזק 12 •

Gen. 30: 37.

vinum e. Jec. 22. sacrificiis

Pf. 101: 3.

FPL 101: 3.

Regnum Iuda monetur ne sequatur Iudaeam.

CAP. IV. R. repetitur de d. argutio & poena Iudaeorum.

Iudaeorum, eos sequentium.

CAP. II. Non ipso ingratioribus pignis, et quodlonga fertio, ac a ceteris nuntius ad Mellianu...

CAP. IV. Associa... is sceler... omnes S... tua redag... untur, &... ne demer... ciantur.

8 קרא בהם אלי: אפרים פעמים הוא יתבולל אפרים
 9 היה ענה פל הפוכה: אכלו זרים כחו והוא לא ידע
 10 בס שיבה זרקה בו והוא לא ידע: וענה גאון ישראל
 בפניו ולא שבו אל יהוה אלהיהם ולא בקשהו בכל
 זאת: ויהו אפרים כיונה פותה אין לב מצרים קראו
 11 אשר הלכו: כאשר ילכו אפרוש עליהם רשתי בעוף
 השמים אורידם אסירם כשמע לעדתם: אוי להם כי
 12 נדדו ממני שר להם כי פשעו בי ואנכי אפרם והמה
 דברו עלי כזבים: ולא זעקו אלי בלבם כי ילילו על
 משכבתם על דגן ותירוש יתגוררו יסורו בי: ואני
 13 יפרתי חוקתי ורועתם ואלי יחשבו דע: ישוכו לא
 על היו במקשת רמיה יפלו בחרב שריהם מועם
 לשונם זו לאגם בארץ מצרים: אל חפף שפר כנשר
 על בית יהודה יען עברו בריתי ועל תורת פשעו:
 14 לי יזעקו אלהי יד ענוה ישראל: זנה ישראל טוב אויב
 15 ירדפו: הם המליכו ולא ממני השירו ולא ידעתי
 כספם וזרבים עשו להם עצבים למען יכרת: זנה
 16 עגלה שמרון חרה אפי במ עד מתי לא יוכלו נקיו:
 כי מישראל והוא הרש עשהו ולא אלהים הוא
 17 כי שבבים יהיה עגל שמרון: כי רוח זרעו וסופתה
 יקצרו קמה אין לו צמח בלי יעשה קמה אולי יעשה
 18 זרים יבלעוהו: נבלע ישראל עתה היו בגוים
 ככלי אין חפץ בו: כי המה עלו אשר פרה
 19 בדרך לו אפרים התנו אהלים: גם כי יתנו
 בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך
 שרים: כי הרבה אפרים מזבחות לחטא היו
 20 לו מזבחות לחטא: אמתו לו רבו תורתי
 כמו זר נחשבו: זבחי הבהבי יזכוו בשור ויאכלו
 יהוה

f. stulta.

f. Pro. 12.

f. stulta.

f. Pro. 5: 19.

f. v. 9.

*Scribam ei praecepta legis
 meae ut non abiciat
 repudata sunt.*

1000. m.

יתיר ו' v. 12. קמץ בוק v. 10. קמץ בלא אסף v. 7.
 רבי ק. ibid.

CAP. VI.
 Mater fide-
 lam a dho-
 rati ad poe-
 nent. & gra-
 tiosa Dei pro-
 missio, veie-
 compositio
 lida.

CAP. VIII.
 Cumulus
 peccatorum
 cum cumulo
 poenarum se-
 censebit.

CAP. VII.
 Penitentia
 peccatorum
 excidium
 raris de-
 nunciatur.

f. mercede
 conciliat,
 v. 10.

מחמדי בטננים : ימאסם אלהי כי לא שמעו לו ויהיו לו 17

נדדים בגוים : גפן בוקק ישראל פרי ישוה 18

לו כרב לפריו הרבה למזבחות כטוב לארצו הטיבו

† ever-
lect.

מצבות : חלק לבם עתה יאשמו הוא יערף מזבחותם 2

ישדר מצבותם : כי עתה יאמרו אין כלף לנו כי לא 3

יראנו את יהוה והמלך מה יעשה לנו : דברו דברים 4

אלות שוא ברת ברית ופרח כראש משפט על תלמי

שדי : לעגלות בית און יגורו שכן שמרון כפי אבל עליו ה

עצו וכמרו עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו : גם 6

† pudor.

אותו לא ישיר יובל מנחה למלך ירב בשנה אפרים יקח

ויבוש ישראל מעצתו : נדמה שמרון מלכה כקצה על 7

פני-מים : ונשטדו במזת און חטאת ישראל קוף 8

† Gen. 3:
28.

ורדרר יעלה על מזבחותם ואמרו להרים בסונגה 9

ולגבעות נמלו עלינו : מימי הגבעה 9

חטאת ישראל שם עמדו לא-תשונם בגבעה מלחמה

על-בני עלוה : באותי ואסרם ואספו עליהם עמים 10

† fulcis. 8

באסרם לשתי עינתם : ואפרים עגלה מלפדה 11

אהבתי לרוש ואני עברתי על-טוב צוארה ארכיב

אפרים יחרוש יהודה ישדר לו יעקב : זרעו לבם 12

† Thoma-
se, Jer.
43

לצדקה קצרו לפי חסד נירו לבם ניר ועת לדרוש את

יהוה עד-יבוא ויורה צדק לבם : חרשתם דשע 13

עולתה קצרתם אבלתם פרי-כחש כי בטחת בדרכך

ברב גבוריה : וקאם שאון בעמידה וכל מכצריה יושד 14

בשד שלמן בית ארפאל ביזם מלחמה אם על-בנים

רמשה : פכה עשה לבם בית אל מפני דעת רעתכם מו

בשחר נדמה נדמה מלך ישראל : כי נער ישראל א

CAP. י"א
XI.

Ingratitudo
populi puni-
enda cum
idololatria
&c.

ואהבהו וממצדים קראתי לבני : קראו להם בן הלב 2

מפניהם לבעלים יזבחו ולפסלים יקטרון : ואנכי 3

ככבבב Bbbbb תרגלת

עונותם ק' v. 10. קבני כזק. ibid. קמין כזק. v. 6.

קמין כזק & ירגש אחר שורק. 14.

CAP. 11.
Ingratitudo
populi puni-
enda cum
idololatria
&c.

תְּרַלְלֵתִי לְאֶפְרַיִם קָחֶם עַל-זְרוּעֵתוֹ וְלֹא יִדְעוּ כִּי
 4 רְפָאתִים : בְּחֹבְלֵי אֲדָם אֲמַשְׁשֶׁם בְּעֵבְתוֹת אֶהְבֶּה
 וְאֶחִיָּה לֶחֶם כְּמִרְיָמִי עַל עַל לְחִיָּהִם וְאֵט אֵלָיו אוֹכִיל :
 ה לֹא יֵשׁוּב אֶל-אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאִשׁוּר הוּא מַלְכוֹ כִּי מֵאֲנִי
 6 לְשׁוּב : וְחִלָּה חֶרֶב בְּעָרָיו וּכְלָתָהּ בְּדָוִד וְאֶכְלָהּ
 7 מִכּוּעֵצוֹתֵיהֶם : וְעַמִּי תְלוּאִים לְמִשׁוּבְתִּי וְאֶל-עַל
 8 יִקְרָאֶהוּ יַחַד לֹא יִרְוּם : אֵיךְ אֲתִנֶּה אֶפְרַיִם אֲמַנְנָה
 יִשְׂרָאֵל אֵיךְ אֲתִנֶּה כְּאֲדָמָה אֲשִׁימֶךָ בְּעֵבְאִים וְנִחְפֶּךָ
 9 עַל־לְבִי יַחַד נִבְמְרוּ נְחוּמִי : לֹא אֶעֱשֶׂה חֶרֶן אֲפִי לֹא
 אֲשׁוּב לְשַׁחַת אֶפְרַיִם כִּי אֵל אֲנִכִּי וְלֹא-אִישׁ בְּקִרְבֶּךָ
 קָדוֹשׁ וְלֹא אָבוּא בְּעִיר : אַחֲרַי יִהְיֶה יִלְכוּ כְּאֶרֶץ יִשְׂאֵג
 כִּי-הוּא יִשְׂאֵג וְיִחְרְדוּ בָנִים מִיָּם : יִחְרְדוּ כַּצִּפּוֹר
 מִמִּצְרַיִם וּכְיֹנָה מֵאֶרֶץ אִשׁוּר וְהוֹשְׁבֵתַיִם עַל-בְּתֵיהֶם
 א נֶאֱסִי-יְהוּה : סִבְבֵנִי בְּכַחַשׁ אֶפְרַיִם
 וּבְמִרְמָה בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִהְיֶה עַד רוּ רֵעַם-
 2 אֵל וְעַם-קְדוֹשִׁים נֶאֱמָן : אֶפְרַיִם רֵעֵה רוּחַ
 וְרוּחַ קְדִים כֹּל-חַיִּים כְּזָב וְשֵׁה יִרְבֶּה וּבְרִית
 3 עִם-אִשׁוּר יִכְתּוּ וְשָׂמַן לְמִצְרַיִם יוֹבֵל : וְרִיב
 לִי-יְהוּה עִם-יְהוּדָה וּלְפָקֵד עַל-יַעֲקֹב כְּדֶרְכֵי כִּי כִּמְעַלְלָיו
 4 יֵשֵׁב לוֹ : בְּבִטָּן עֵקֵב אֶת-אֲחָיו וּכְאוֹנוֹ שָׂרָה אֶת-
 ה אֱלֹהִים : וְיִשָּׂר אֶל-מִלְאָךְ וְיִכָּל בָּכָה וְיִתְחַנְּנוּ לֹו בֵּית-
 6 אֵל יִמְצְאוּ וְשֵׁם יִדְבֵר עִמָּנוּ : וְיִהְיֶה אֱלֹהֵי הַצִּנְאוֹת
 7 יִהְיֶה זָכְרוֹ : וְאֵתָהּ בְּאֱלֹהֵיךָ תִּשׁוּב חֶסֶד וּמִשְׁפָּט שִׁמְרֵ
 8 וְקָח אֶל-אֱלֹהֵיךָ תָמִיד : כִּנְעַן בִּידוֹ מֵאוֹנֵי מִרְמָה
 9 לְעֵשֶׂק אֶהָב : וְיֹאמֶר אֶפְרַיִם אֵיךְ עֲשִׂיתִי מִצְאוֹתֵי אוֹן
 י לִי כֹל-יִגְיֵעִי לֹא יִמְצְאוּ לִי עֵז אֲשֶׁר-חָטָא : וְאֲנִכִּי יְהוּה
 אֱלֹהֵיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד אוֹשִׁיבֶךָ בְּאֶהְלִים כִּימִי
 11 מוֹעֵד : וְדִבַּרְתִּי עַל-חֲנֻכֵּי-אִים וְאֲנִכִּי חֲזוֹן חֶרְבִיתִי וּבִיד
 הַנְּבִיאִים

in dorae. (quadril. 777)

*Quomodo dabo (proph) 16 E
 Moxim, tradam t. quod, gar-
 wido dabo d. hinc. Moxim, po-
 non 12 ut rebam. Converte-
 ut sup. me 101 mag. p. 101
 † p. 101. com. d. hinc. p. 101
 rudice. hinc. p. 101
 m. 2. 9. Non tucian ipa. f. 101
 vis. 101. non. converter. ad. d. 101
 p. 101. d. 101. p. 101. d. 101
 101. d. 101. p. 101. d. 101*

Gratia pro-
missio.

GAP. יב
XII.
Iudz defectio
& poena.

† domē-
nans.
Jer. 1:11. (plur. majest.)

† Genes.
12:29.

*Memoria 19
 Et hinc. Et hinc. Et hinc. Et hinc.
 misericordiam. Et hinc. Et hinc.
 † merce. d. et hinc. Et hinc.
 † op. 5.
 def. can. 101*

v. 6. הַפְּטֵרֶת וַיֵּצֵא יַעֲקֹב v. 7. ב' טַעֲמִים v. 2. hoc verfu
 Bomb. fol. Baf. Hisp. inchoant Cap. 12. v. 5. קִמְצָן בּוֹם.

הנביאים אדמה: אם גלעד אין אף שוא היו בגלגל 2
שורים זבחו גם מזבחותם בגלים על תלמי שדי: 0

ויברח יעקב שדה ארם ויעבר ישראל באשה 3
ובאשה שמר: ובנביא העלה יהוה את ישראל 4

ממצרים ובנביא נשמר: הכעיס אפרים תמרורים 5
ודמיו עליו יטוש וחרפתו ישיב לו אדניו: כדבר א

† horre-
rem.

אפרים רתת נשה הוא בישראל ויאשים 6
בקעל וימת: ועתה יוספו לחטא ויעשו להם 7

CAP. יג
XIII.
Reperita
Israëlis idole-
latria & poe-
na grauis.

מסכה מכספם בתכונם עצבים מעשה הרשים
בלה להם הם אמרים זבחי אדם עגלים ישקון:

לכן יהיו בענו-פקר וכטל משכים חלק כמין יסער 3
מגרון וכעשן מארבה: ואנכי יהוה אלהיך מארץ 4

מצרים ואלהים זולתי לא תדע ומושיע אין בלתי:
אני ידעתיה במדבר בארץ מלאכות: כמרעיתם ה 6

† siccita-
sum.

וישבעו שבעו וירם לבם על-כן שבוני: ואחי 7
להם כמו-שחל כנמר על דרך אשור: אפגשם 8

כרב שכול ואקרע סגור לבם ואכלם שם בלביא
חית השדה תבקעם: שחתה ישראל כירבי בעורה: 9

אחי מלכה אפוא ויושיעה בכל-עריה ושפמיה
אשר אמרת תנה לי מלך ושרים: אמת לה מלך 11

באפי ואקח בעברתי: צרוד ענן אפרים 12
צפונה חטאתו: חבלי יולדה יבאו לו הוא-בן לא 13

† utero.
† exit-
am r.
† peni-
scentia.

חכם כרעית לא יעמד במשפר בנים: מיד שאול אדם 14
ממות אנאלם|אחי דכריה מות|אחי קטבה שאול נחם

Redemptio ex
morte & in-
ferno per
Christum.

יפתר מעיני: כי הוא בין אחים יפריא יבוא קדים רוח שו
יהוה ממדבר עלה ויבוש מקורו ויחרב מעינו הוא

ישסה ארצר כל-כלי חמדה: תאשם שמרון כי א
מרתה באלהיה בחרב יפלו עלליהם ידשו ודלותיו

† gravi-
dz co-
sum.

בבבבבב 2 יבקעו

CAP. יד
XIV.
Renouatur
populus ad
penitent.

הפטרת v. 13. עד כאן הפטרת ויצא יעקוב v. 12.
קמץ בזק v. 12. קמץ בזק v. 4 וישלח כמנהג אשכנזים

praescripta
confessionis
formula, &
iterata gratiae
promissione.

יבקעו: ² **שובה ישראל עד יהוה אלהיה כי**
משלת בעונה לקח קחו עמכם רבדים ושובו אל
יהוה אמרו אליו כל השנה עון וקח טוב ונשלמה
פרים שפתינו: אשור ולא יושענו על סוס לא נרכב
ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו אשר בה
ה ירחם יתום: ארפא משוכתם אהבם נדבה כי שב
אפי ממנו: אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויה
שרשיו כלבנון: ילכו יונקותיו והי כזית הודו וריח לו
כלבנון: ישבו ישבי בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו
כיון לבנון: אפרים מה לי עוד לעצבים אני עניתי
ואשורנו אני כברוש רענן ממנו פריה נמצא: מי חכם
ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים דרכי יהוה וצדקים
ילכו כם ופושעים יפשו בם: ○

*Reverentia Israel ad Dominum Deum
 suum: gratiam coram eo. Et in
 quibus
 Tollit vobiscum verba, et con-
 vertimini ad Dominum: Diribat
 eum, omnem dolorem iniquitatum
 et accipit bona, et vobiscum re-
 tales laborum respiciam.*

*Quis sapiens, et intelligit
 in illigens, et scilicet in
 recte piae Domini: Et si
 ambulaverit in eis, et pra-
 vari calores corrumpentur et
 4773 intelligat. 2. f. 4. 16.*

LIBER JOELIS,
 Graec. ΙΩΗΛ, Hebr.

יואל

CAPUT I. א

א דבר יהוה אשר היה אל יואל בפתואל:
שמעו זאת הזקנים והאינו כל יושבי
הארץ החיתה זאת בימיכם ואם בימי אבותיכם: עליה
לבניכם ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדור אחר:
יתר חגזם אבל הארצה ויתר הארצה אבל הילק ויתר
ה הילק אבל החסיל: הקיצו שכורים ובכו והיללו כל-
6 שתי יין על עמים כי נכרת מפיכם: כייגו עלה על-
ארצי עצום ואין מספר שניו שני ארזה ומתלעות לביא
7 לו: שם גפני לשמה ותאנתי לקצפה חשף חשפה
8 והשליה חלבינו שריניה: אלי כבתולה חגרת שק
על

*† spuma.
 † c Julia.*

קטן בוק. v. 4. לט באב כמנחה. it. הפטרת וילך. v. 2.
 עד כאן הפטרת וילך. v. 10.

Diram famem a locustis inferendam praedicit Joel & de pingit graphice.

על בעל נעוריה: הכרת מנחה ונסך מבית יהודה
אכלו הכהנים משרתי יהודה: שרד שדה אכלה
אדמה כי שרד דגן הוביש תירוש אמלל יצהר:
הבשו אפרים חילילו פרמים על חטא ועל שעורה
כי אבד קציר שדה: הגפן הובישה והתאנה אמללה
רמון גם תמר ותפוח כל עצי השדה יבשו כי
הביש ששון מן בני אדם:

חגרו וספרו הכהנים חילילו משרתי
מזבח באו לינו בשקים משרתי אלהי כי נמנע מבית
אלהיכם מנחה ונסך: קדשו צום קראו עצרה
אספו זקנים כל יושבי הארץ בית יהודה אלהיכם וזעקו
אל יהוה: אהה ליום כי קרוב יום יהוה וכישר משדי
יבוא: הלא נגד עינינו אכל נכרת מבית אלהינו
שמחה וגייל: עבשו פרדות תחת מגרפתיהם נשמו
אצרות נחרסו מפגרות כי הביש דגן: מה נאנחה
בהמה נבכו עדרי בקר כי אין מרעה להם גם עדרי
הצאן נאשמו: אליה יהודה אקרא כי אש אכלה
נאות מדבר ולהכה להטת כל עצי השדה: גם כ
בהמות שדה תערוג אליה כי יבשו אפיקי מים ואש
אכלה נאות המדבר:
תקעו שופרא

Per sacerdo-
tes populum
ad poeniten-
tiam vocati
vult, prescri-
pta formula.

f putro-
facta
sunt
† gliebie,
suis.
† grana-
ria

CAP. I. H.
Plagam istam
maionis cala-
mitatis pro-
dromum esse,
ab Assyriis,
Chaldaeis &
Romanis in-
ferenda.

בציון והריעו כהר קדשי ירגזו כל יושבי הארץ כי בא
יום יהוה כי קרוב: יום השד ואפלה יום עגן וערפל
כשחר פרש על ההרים עם רב ועצום כמהו לא נהיה
מן העולם ואחריו לא יוסף עד שני דור ודור:
לפניו אכלה אש ואחריו תלהט להכה כגן עדן
הארץ לפניו ואחריו מדבר שממה וגם פליטה לא
היתה לו: כמראה סוסים מראהו וכפרשים כן
ירוצון: כקול מרפבות על ראשי ההרים ירקדון ה
כחול Bbb bbb 3

קמץ בזה 20.

בקול להב אש אכלה קש כעם עצום ערוף
 6 מלחמה: מפניו יחילו עמים כל פנים קבצו
 7 פארו: פגבורים ירוצו כאנשי מלחמה יעלו חומה
 8 ואיש בדרך ילכו ולא יעבטון ארחותם: ואיש
 אחיו לא ירחקו גבר במסלתו ילכו ובעד השלח
 9 יפלו לא יבצעו: בעיר ישקו בחומה ירוצו בבתים
 י יעלו בעד החלונים יבאו כנגב: לפניו רגזה ארץ
 רעשו שמים שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם:
 11 ויהיה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מנחהו כי
 עצום עשה דברו כי גדול יום יהוה וגורא מאד ומי
 יכילנו: וגם עתה נאם יהוה שבו ערי בבל לבככם
 12 ובצום ובצבא ובמספד: וקרעו לבככם ואל בגדיכם
 13 ושובו אל יהוה אלהיכם כי חנון ורחום הוא ארץ
 אפים ורב חסד ונחם על הרעה: מי יודע ישוב
 14 ונחם והשאיר אתריו ברכה מנחה ונסף ליהוה
 15 אלהיכם: תקעו שופר בציון
 16 קדשו צום קראו עצרה: אספו עם קדשו קהל
 קבצו זקנים אספו עוללים ויונקי שדים יצא חתן מחדרו
 17 וכלה מחפתה: בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים
 משרתי יהוה ויאמרו הויסה יהוה על עפקה ואל תתן
 18 נחלתה לתרפה למשל גם גוים למה יאמרו בעמים
 19 איה אלהיהם: ויקנא יהוה לארצו ויחמל על עפו וישע
 יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את הדגן והתירוש
 20 והיצהר ושבעתם אתו ולא אתן אתכם עוד תרפה
 21 ב גוים: ואת הצפוני ארחיק מעליכם ותדחתיו
 אל ארץ ציה ושממה את פניו אל הים הקדמני
 22 וסופו אל הים האחרון ועלה באשו ותעל
 23 צחנתו כי הגדיל לעשות: אל תיראי ארמה
 גילי

fatro-
 rem,
 Nah. 2:
 11.
 †gyra-
 bunt
 fJud.2:
 18.
 †faucia-
 buntur

12 Jehan nunc dixit: Corve-
 runt ad me in domo cordis ve-
 stri et ego iuravi, et in statu, et
 in iudicio.
 13 Et commisi cor vestrum, et non
 vestimenta vestra, et corve-
 runt ad Domum Domini vestri
 quia quod dicitur et iudicabit
 14 ipse (scilicet) Dominus iudicabit
 multas misericordias et po-
 nitur super malum.

Rursus ab re-
 sipientiam
 veram omnes
 prouocat,
 promittens
 conuersis bo-
 na corporalia
 & spiritualia,

f. 19. 16.

fsepten-
 triona-
 lis
 ffoedox
 e. Jof. 34:
 3.
 fputre-
 do

גילי ושכחי כי הגדיל יהוה לעשות: אל תיראו 2

בהמות שדי כי דשא נאות מדבר כיעץ נשא פרו 2

תאנה וגפן נתנו חילם: ובני ציון גילו ושמחו ביהוה 2 3

אלהיכם כי נתן לכם את המורה לצדקה ויודע לכם 2 4

גשם מורה ומלקוש בראשון: ומלאו חגרות בר 2 4

והשיקו היקרים תירוש ויצהר: ושלמתי לכם את כה 2 4

השנים אשר אבל הארפה הילק והחסיל והגזם חילי 2 4

הגדול אשר שלחתי בכם: ואכלתם אכול ושכוע 2 6

והללתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם 2 6

להפליא ולא יבשו עמי לעולם: וידעתם כי בקרב 2 7

ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא יבשו 2 7

עמי לעולם: והיה אחרי כן אשפוך את א 2 7

רוחי על כל בשר ומלאו בניכם ובנותיכם וקניכם 2 7

חלמות וחלמון בחורכם חזונות יראו: וגם על 2 7

העבדים ועל השפחות בימים ההמה אשפוך את 2 7

רוחי: ונתתי מופתים בשמים ובארץ וראשונות 2 7

עשן: השמש יחפץ לחשך והירח להם לפני בוא יום 2 7

יהוה הגדול והנורא: והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ה 2 7

ימלט כי בחר ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר 2 7

אמר יהוה ובשרידים אשר יהוה לרא: כי הנה א 2 7

בימים ההמה ובעת ההיא אשר אשוב את שבות 2 7

יהודה וירושלם: וקבעתי את כל הגוים והורדתים 2 7

אל עמק יהושפט ונשפתי עמם שם על עמי 2 7

ונחלתי ישראל אשר פרו כגוים ואת ארצי חלקי: 2 7

ואל עמי ידו גזרל ונתנו חיל בזונה וחלדה מכרו 2 7

בין וישתו: וגם מה אתם לי צר וצידון וכל גלילות 2 7

פלישת הגבול אתם משלמים עלי ואם גמלים אתם 2 7

עלי קל מהרה אשיב ומלכם בראשכם: אשר כספי ה 2 7

והבי 2 7

Gen. 1. 23. Et filii hominum exultabunt et laetabunt in Domino de vestro quia dedit vobis Scythiam in partem: et descendet super eos in die irae meae et disperdam eos: et disperdam in prima.

1. Quil pollicetur, offerenda spirituum in die Domini. 2. Et dabo prodigia in caelis et signa in terra, sanguinem et ignem, et columnas dumi. 3. Et dabo convulsus in Cant. tunc profetiam, et 3: 6. tunc in sanguinem, et dabo signa venient dicit Dominus super eum et locustarum.

per Messiam doctorem ad iustitiam.

CAP. 3. III. Et Spiritus S. effusionem.

CAP. 7. IV. Iudicia contra gentes, & liberatio securitasque Ecclesiae.

v. 1. c. 3 Bomb. 4 Raf. Hisp. hic pergunt & Cap. 3. demum v. 1. Cap. 4. inchoant. v. 1. c. 4. קמץ בזק 4. 4. אשיב כ

LIBER AMOS,

Græc. AMMΩΣ, Hebr.

עמוס

CAPUT I. א

72. Reg. 3:4

עמוס אשר היה בנקדים מתקוע אשר א

Amos bubal-
cus iudicia
denuntiat

חזה על ישראל בימי עזיה מלך יהודה

ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל שנתים לפני הרעש:

ויאמר יהוה מציון ישאג ומירו שלם יתן קולו ואבלו

נאות הרעים ויבש ראש הכרמל: כה אמר

Syris

יהוה על שלשה פשעי דמשק ועל ארבעה לא

73. Jer. 28: 27

אשיבנו על דושם פחרצורת הפרזל ארז הגלעד:

ושלחתי אש בבית חואל ואכלה ארמנות בן הדרד:

ושברתי ברית דמשק והכרתי יושב מנקערת און ה

ותומך שבט מבית עדן וגלו עם ארם קירח אמר

כה אמר יהוה על שלשה

Philistis

פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבנו על הגלותם גלות

שלמה לחסגיר לאדום: ושלחתי אש בחומת עזה

ואכלה ארמנותיה: והכרתי יושב מאשדוד ותומך

שבט מאשקלון והשיבותי ידי על עקרון ואברו

שארית פלשתים אמר ארני יהוה: כה

Tyris

אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא

אשיבנו על חסגירם גלות שלמה לאדום ולא זכרו

ברית אחים: ושלחתי אש בחומת צר ואכלה

ארמנותיה: כה אמר יהוה על שלשה פשעי

אדום ועל ארבעה לא אשיבנו על רדפו בחרב אחיו

Edomitis

ושחת רחמיו ויטרף לעד אפו ועברתו שמרה נצח:

ושלחתי אש בתימן ואכלה ארמנות בצרה:

כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמון

Ammonitis

ועל

מלעיל 8. v. קמץ בזק 2. v.

ועל ארבעה לא אשיבנו על בקעם הרורת הגלעד
14 למען הרחיב את גבולם: והצתי אש בחומת רפה
ואכלה ארמנותיה בתרועה ביום מלחמה בסער ביום
טו סופה: והלך מלכם בגולה הוא ושריו יחדו אמר

CAP. II. ב.
Moabitis,

א יהודה: כה אמר יהוה על שלשה
פשעי מואב ועל ארבעה לא אשיבנו על שרפו
2 עצמות מלך אדום לשד: ושלחתי אש במואב
ואכלה ארמנות הקריות ומת בשאון מואב בתרועה
3 בקול שופר: והכרתי שופט מקרבה וכל ערות
אהרוג עמו אמר יהודה:

Iudz.

4 כה אמר יהוה על שלשה פשעי
יהודה ועל ארבעה לא אשיבנו על מאכס אתר
התורת יהוה והקינו לא שמרו ויתעומו בזביהם אשר
ה הלכו אבותם אחריהם: ושלחתי אש ביהודה
ואכלה ארמנות ירושלים:

Israëlitis: his-
que grauiora
quam genti-
bus, ob gra-
uiora scelera,
quæ recen-
sentur.

6 כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל
ועל ארבעה לא אשיבנו על מכרם בכסף צדיק
7 ואכיון בעבור נעלים: השאפים על עפר ארץ בראש
דלים ודרה עניים יטו ואיש ילכו אל הנערח
8 למען חלל את שם קדשי: ועל בגדים חבלים יטו
9 אצל כל מזבח ויין ענושים ישתו בית אלהיהם: ואנכי
השמדתי את האמרי מפניהם אשר כנכה ארזים
גבהו וחסן הוא באלונים ואשמיר פרו ממעל
ושרשיו מתחת: ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים
ואילך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את ארץ
11 האמרי: ואקים מכניכם לנביאים ומבחריכם לנזירים
12 חאף אין זאת בני ישראל נאם יהוה: ותשקו את
הנזירים יין ועל הנביאים צויתם לאמר לא הנבאו:

frobe-
ffus, Jof.
II: 31.

הנה

v. 6. הפטרת וישב v. 6. מ בקמץ v. 4.

1 הנה אנכי מעיק תחתיתכם כאשר מעיק העגלה
 2 המלאה לה עמיר : ואבד מנום מכל וחוק לא יאמין
 3 כהו ונבור לא ימלט נפשו : ותפש הקשת לא יעמד טו
 4 וקר פרגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו :
 5 ואמין לבו בנבורים עדום ינום ביום ההוא נאם יהוה :
 6 שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם א
 7 בני ישראל על כל המשפחה אשר העליתי מארץ
 8 מצרים לאמר : רק אתכם ידעתי מכל משפחות הארמה
 9 על כן אפקד עליכם את כל עונותיכם : הילכו שנים
 10 ויהו בלתי אסוועדו : הישאג אריה ביער וטרף אין לו
 11 היתן כפיר קולו ממצעתו בלתי אם לבר : התפור ה
 12 צפור על פח הארץ ומוקש אין לה היעלה פח מן
 13 הארמה ולמוד לא ולקור : אסיתקע שופר בעיר ועם
 14 לא יחרדו אסתהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה : כי
 15 לא יעשה אדני יהוה דבר בי אסגלה סודו אל עבדיו
 16 הנביאים : אריה שאג מי לא יירא אדני יהוה דבר מי
 17 לא ינבא : ושמיעו על ארמנות באשדוד ועל ארמנות
 18 בארץ מצרים ואמרו האספו על הרי שמרון וראו
 19 מחולת רבות בתוכה ועשוקים בקרבה : ולא ידעו
 20 עשות נכחה נאם יהוה האצנים חמס וישו
 21 בארמנותיהם : מי יציל לבן ביה אמה אהני והוה אה
 22 וסביב הארץ והוריד מסך עזה ונבזו ארמנותיה : כה
 23 אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי הארץ שתי כרעים או
 24 בל לאזן בן ינצלו בני ישראל הישבים בשמרון בפאת
 25 מטה וברמשק ערש : שמעו והעידו בבית יעקב נאם
 26 אדני יהוה אלהי הצבאות : כי ביום פקדי פשע ישראל
 27 עליו ופקדתי על מזבחותר פירת אל ונגדעו קרנות
 28 המזבח ונפלו לארץ : והכיתו בית החורה על פירת טו
 29 חקין Cccccc 2 פ גגגגג
 30

CAP. 3. III.
 Beneficiorum
 Dei compa-
 ratione cum
 maleficis
 Israel. iustifi-
 cat iudicium
 poenale, inpt.
 in Samaritan.

*nam erit malis in ciuitate, et
 de non faceret.*

12
 13

parti-
 cula.
 # extre-
 mitate.

28
 29

עד כאן ibid. קמין בלא אסף. v. 8. קמין בזק v. 14. הפמרת וישב

CAP. II. 3
 Moabit

Iude.

Israelis li-
 que grauita
 quam gen-
 bus, ob gra-
 uiora sceler,
 que recole-
 rantur.

Vana spes in die aduentus Domini & externo cultu refutatus.

18 הוֹי הַמֵּתְאָוִים אֶת-יוֹם יְהוָה לְמַהֲזֶה לָכֵם יוֹם יְהוָה
 19 הוֹי חִשְׁדָּו וְלֹא-אֹר: כִּי אֲשֶׁר יָנוּס אִישׁ מִפְּנֵי הָאָרֶץ וּפְנֵעוּ
 חֶדְק וּבָא הַפִּיִת וּסְמָךְ יָדוֹ עַל-הַקִּיד וּנְשָׁבוּ הַנְּחָשׁ:
 כ הלוא־אֵלֵהֶם יוֹם יְהוָה וְלֹא-אֹר וְאֶפְרַיִם וְלֹא-נְנֶה לוֹ:
 21 שְׁנֵאתִי מֵאֶסְתִּי חֲזִיקִים וְלֹא אֲרִית בְּעֲצֵרְתִּיכֶם:
 22 כִּי אִם-תַּעֲלוּ לִי עוֹלוֹת וּמִנְחֹתֵיכֶם לֹא אֲרַעֶה וְשֹׁלֵם
 23 מִדִּיאֵיכֶם לֹא אֶפְיֵס: הֲסֹר מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ שְׂרֵדָה וְחֹמֶרֶת
 24 נְבִלָה לֹא אֲשַׁמֵּעַ: וְהִגַּד כְּמוֹם מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בְּנַחַל
 כה אֵיתָן: הַזְּבָחִים וּמִנְחָה הַנִּשְׁתֵּם לִי בַמִּדְבָר אַרְבָּעִים
 26 שָׁנָה בֵּית יִשְׂרָאֵל: וּנְשֵׂאתֶם אֶת סִפּוֹת מַלְכְּכֶם וְאֵת
 כִּיֹּן צְלִמֵיכֶם כּוֹכֵב אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם לָכֶם:
 7 וְהִגַּלְתִּי אֶתְכֶם מִהַלְאָה לְדַמְשֶׁק אֲמַר יְהוָה אֱלֹהֵי-
 א צְבָאוֹת שְׁמֹי: הוֹי הַשְּׂאֲנָנִים בְּצִיּוֹן וְהַבְּטָחִים
 בְּהַר שִׁמְרֹן נִקְבֵי רֵאשִׁית הַגּוֹיִם וּבָאוּ לָהֶם בֵּית
 2 יִשְׂרָאֵל: עֲבְרוּ כִלְנֶה וּרְאוּ וּלְכוּ מִשֶּׁם חֶמֶת רַבָּה וּרְדוּ
 גַרְתֵּי-פְלִשְׁתִּים הַטּוֹבִים מִן-חַמְמַלְכוֹת הָאֱלֹהִים אֲסֻרְבַּג
 3 גְּבוּלֵם מִגְּבֻלְכֶם: הַמְנַדִּים לַיּוֹם רַע וּמְנִישׁוֹן שִׁבְתֵּי
 4 חֶמֶס: הַשֹּׁכְבִים עַל-מִטּוֹת שֵׁן וּסְרוּחִים עַל-עֲרֹשְׁתָם
 ה וְאֹכְלִים כֶּרִים מִצֹּאן וְעֹגְלִים מִתּוֹךְ מִרְבֵּק: הַפְּרֹשִׁים
 6 עַל-פִּי הַנֶּבֶל כְּרוּדֵי הַשֶּׁבֶן לָהֶם כְּלִי-שִׁיר: הַשֹּׁתִים
 בְּמִזְרְקֵי יַיִן וְרֵאשִׁית שְׂמָנִים יִמְשְׁחוּ וְלֹא נָחְלוּ עַל-שִׁבְר
 7 יוֹסֵף: לִכֵּן עָתָה יִגְלוּ בְּרֵאשׁ גְּלִים וְסָר מִדָּוָח סְרוּחֵיהֶם:
 8 גִּשְׁבַע אֲדֹנָי יְהוָה בְּנַפְשׁוֹ נֹאם-יְהוָה
 אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מֵתֵיב אֲנִכִּי אֶת-נֶאֱוֹן יַעֲקֹב וְאַרְמְנֹתָיו
 9 שְׁנֵאתִי וְהִסְגַּרְתִּי עִיר וּמְלָאָה: וְהָיָה אִם-יִתְרוּ עֲשֵׂרָה
 י אֲנָשִׁים כְּבֵית אֶחָד וּמְתוֹ: וּנְשָׂאוּ דוּדוֹ וּמִסְרְפוֹ לְהוֹצִיא
 עֲצָמִים מִן-הַבַּיִת וְאָמַר לֹא אֲשֶׁר בִּירְכַתִּי הַבַּיִת הַעוֹר עִמָּךְ
 וְאָמַר אֶפֶס וְאָמַר הֵם כִּי לֹא לְהוֹכִיר בִּשְׁם יְהוָה:
 כִּי

tc alige
 21 Opius et reproberi volui
 22 bo in coctur vofros.
 23 Remone de fupus (a) me tur
 24 cantum nabliori tuom
 non duciam.

Sicut

6 qui
 procul
 putatis
 abesse
 Jef 66:5
 imodu-
 lantes

luxus

tabomi-
 nans

vespil-
 lo ejus

CAP. 6. VI.
 Carnaliter
 fecuris in
 Tzifone &
 Samaria vā
 denunciatur,
 & excidium.

קמץ בזק v.10.

1 כי יהנה יהוה מציה והכה הבית הגדול
 2 רסיסים והבית הקטן בקעים : הרצון בפלע סוסים
 3 אם יחרוש בבקרים כי הפכתם לראש משפט ופרי
 4 צדקה ללענה : השמחים ללא דבר האמרים הלא
 5 בחזקנו לקחנו לנו קרנים : פי הנני מקים עליכם בית
 6 ישראל נאם יהוה אלהי הצבאות גוי ולחצו אתכם
 7 מלבוא חמת עד נחל הערבה : כה א
 8 הראני אדני יהוה והנה יוצר גבי בתחלת עלות חלקש
 9 והנה לקש אחר גוי המלך : והיה אם כלה לאכול
 10 את עשב הארץ ואמר אדני יהוה סלחנא מי יקום
 11 יעקב כי קטן הוא : נתם יהוה על זאת לא תהיה אמר
 12 כה הראני אדני יהוה והנה קרא
 13 לרב באש אדני יהוה ותאכל את תהום רפה ואכלה
 14 את החלק : ואמר אדני יהוה חדלנא מי יקום יעקב
 15 כי קטן הוא : נתם יהוה על זאת גסחיא לא תהיה
 16 אמר אדני יהוה : כה הראני והנה
 17 אדני נאב על חומת אנך ובירו אנך : ויאמר יהוה
 18 אלי מה אתה ראה עמוס ואמר אנך ויאמר אדני
 19 הנני עם אנך בקרב עמי ישראל לא אוסיף עוד עבור
 20 לו : ונשמו במות ישחק ומקדשי ישראל יחרבו
 21 וישלח : וקמתי על בית ירבעם בחרב :
 22 אמציה פהן בית אל אל ירבעם מלך ישראל לאמר
 23 קשר עליה עמוס בקרב בים ישראל לא תוכל הארץ
 24 להמיל את כל דבריו : כי כה אמר עמוס בחרב ימות
 25 ירבעם וישראל גלה וגלה מעל אדמתו :
 26 ויאמר אמציה אל עמוס הנה לך
 27 ברח לך אל ארץ יהודה ואכל שם לחם ושם תנבא :
 28 ובית אל לא תוסיף עוד להנבא כי מקדש מלך הוא
 29 ובית

f raptu-
 ris, Jcl.
 22. 9.
 f Cant.
 5:2.

f cordū
 f fenile-
 cia

f perpen-
 dicit-
 lum, v. 8.

CAP. 7. VII.
 Iudicia im-
 mineant
 ad umbrantur
 1. sub imagine
 locutarum.

2. ignis duo
 rantis.

3. perpendi-
 ciali.

Quibus of-
 fenfus Ama-
 zias, Amolo
 fugam suad-
 det; sed hic
 ei poenam
 denunciat.

Vano spes in
 die edocatus
 Durini & ex-
 terno cultu
 niatut.

CAP. 7. VI.
 Consulit
 fetus in
 Tilius &
 Sennus va
 demoniatut
 & excidium.

472 תעב

4 וּבֵית מַמְלָכָה הוּא: וַיַּעַן עָמוֹס וַיֹּאמֶר אֶל-אַמְצִיָּה לֹא-

נָבִיא אָנֹכִי וְלֹא כְדֹנְבִיא אָנֹכִי כִּי-בּוֹקֵר אָנֹכִי וּכְבוֹלֵס

טו שְׂקָמִים: וַיִּקְחֵנִי יְהוָה מֵאַחֲרֵי הַצֹּאֵן וַיֹּאמֶר אֵלַי

6 יְהוָה לֵךְ הִנֵּבֵא אֶל-עַמִּי יִשְׂרָאֵל: וְעַתָּה שְׁמַע דְּבַר-

יְהוָה אֲתָה אָמַר לֹא תִנְבֵּא עַל-יִשְׂרָאֵל וְלֹא תִפְוֶה עַל-

7 בֵּית יִשְׂחָק: לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה אֲשֶׁתֶּךָ בְּעִיר תִּזְנֶה

וּבִגְדֶיךָ וּבִגְתֶיךָ בַּחֲרֹב יִפְלוּ וְאֲדַמְתֶּךָ בַּחֲבֹל תַּחְלַק

וְאֲתָרוּ עַל-אֲדָמָה טַמְאָה תָמוּת וַיִּשְׂרָאֵל גְּלוּהָ וַיְגַלְהָ

א מֵעַל אֲדָמָתוֹ: כֹּה הִרְאֵנִי

2 אֲדַנִּי יְהוָה וְהִנֵּה כְּלוֹב קִיץ: וַיֹּאמֶר מִה-אֲתָה רֹאֵה

עָמוֹס וַאֲמַר כְּלוֹב קִיץ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי בֹּא הִקִּין אֶל-

3 עַמִּי יִשְׂרָאֵל לֹא-אֹסִיף עוֹד עֲבוֹר לוֹ: וְהִלִּילוּ שִׁדּוֹת

הַיִּכָּל בַּיּוֹם הַהוּא נֹאם אֲדַנִּי יְהוָה רַב הַפֶּגֶר בְּכָל-מְקוֹם

4 הַשְּׁלֹף הֵם: שְׁמַעוּ זֹאת הַשָּׂאִפִים

ח אֲבִיוֹן וְלִשְׁבִית עֲנֹוֹי-אֶרֶץ: לֹא-אָמַר מִתִּי יַעֲבֹר הַחֹדֶשׁ

וְנִשְׁפִּירָה שֶׁבֶר וְהִשְׁבַּר וּנְפִתְחָה-בָּר לְהִקְטִין אִיפֹה

6 וְלִהְגִּדִיל שֶׁקֶל וְלַעֲוֹת מֵאוֹנֵי מִרְמָה: לְקִנּוֹת בַּפֶּסֶף

7 דָּלִים וְאֲבִיוֹן בְּעֲבוֹר נְעֻלִים וּמִפֶּלֶר בָּר נִשְׁבִּיר: נִשְׁבַּע

יְהוָה בְּנֹאֵן יַעֲקֹב אִם-אֲשַׁכַּח לְנֹצֵחַ כָּל-מַעֲשֵׂיהֶם:

8 הֲעַל זֹאת לֹא-תִרְגַּז הָאָרֶץ וְאֲבָל כָּל-יּוֹשֵׁב בָּהּ וְעַלְתָּה

כָּאֵר כְּלֵה וְנִגְרַשָּׁה וְנִשְׁקָה כִּי-אֹזֵר מִצְרַיִם.

9 וְהִיָּה בַיּוֹם הַהוּא נֹאם אֲדַנִּי יְהוָה

וְהִבֵּאתִי הַשֶּׁמֶשׁ בַּצְּהָרִים וְהִחֲשַׁכְתִּי לְאָרֶץ בַּיּוֹם אֹזֵר:

י וְהִפַּכְתִּי חֲנִיכֵם לְאֲבָל וְכָל-שִׁירֵיכֶם לְקִינָה וְהִעֲלִיתִי

עַל-כָּל-מִתְנַיִם שֶׁקַּ וְעַל-כָּל-רֹאשׁ קִרְחָה וּשְׂמִתִּיָּה

כָּאֲבָל יְחִיד וְאַחֲרִיתָהּ כַּיּוֹם מָר: הִנֵּה יָמִים

בָּאִים נֹאם אֲדַנִּי יְהוָה וְהִשְׁלַחְתִּי רֶעִב בְּאֶרֶץ לֹא-רֶעִב

לְלֶחֶם וְלֹא-צִמָּא לַמַּיִם כִּי אִם-לְשִׁמְעוּ אֶת דְּבַרִּי יְהוָה:

וְנִשְׁקַעָה ק' v. 8. עֲנִיִּי ק' v. 4.

farmeg-
tarius
colle-
tor

f deci-
dum,
Job 41:
25.

CAP. VII. VIII.
Typo corbis
zitiuorum
fructuum,
Israelitis ad
iudicium ma-
turi finis in-
stase mon-
stratur, ob
scelera im-
mania.

gravitas iu-
dicii.

1. *haec dies venialis (suas)*
ad illud Apoll. 2. 29, et mittam fa-
men in terram non faciam
paris, neque silim aquae
quintimo (vel) audendi ser-
ba Domini.

El moventur de a mari usq. ad mari, id est ab Aquilone, et usq. ad orientem; ibi current. quatenus uerbum Domini, et non inueniunt.

וַנְעוּ מִיַּם עַד-יָם וּמִצְפוֹן וְעַד-מִזְרָח וְיִשׁוּטְטוּ לִבְקֶשׁ אֶת-
דְּבַר-יְהוָה וְלֹא יִמָּצְאוּ : בַּיּוֹם הַהוּא תִּתְעַלֶּפְנָה
הַבְּתוּלוֹת הַיְפוֹת וְהַבְּחוּרִים בְּצִמָּה : הַנְּשֻׁבְעִים
בְּאִשְׁמַת שִׁמְרוֹן וְאָמְרוּ חֵי אֱלֹהֶיךָ דָּן וְחֵי דְרֹךְ בְּאֶרֶץ-
שִׁבְעָה וְנָפְלוּ וְלֹא יִקְוֹמוּ עוֹד :

† divide
cos.

רְאִיתִי אֶת-אֲדֹנָי נֹצֵב עַל-
הַמִּזְבֵּחַ וַיֹּאמֶר הֵךְ הַכְּפֹתוֹר וַיִּרְעֹשׂוּ הַסְּפִיִּם וּבְצַעַם
בְּרֹאשׁ כָּל־מִסְּכָה וְאַחֲרֵיהֶם בַּחֲרֹב אֲהַרְגֶנּוּ לֹא-יִנְוֹם
לָהֶם זֶם וְלֹא-יִמְלֹט לָהֶם פְּלִיט : אִם-יִחְתְּרוּ
בְּשֹׂאֵל מִשָּׁם יְדֵי תַקְחֶם וְאִם-יַעֲלוּ הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם
אֲוִירֵם : וְאִם-יִחַבְּאוּ בְּרֹאשׁ הַכְּרָמִל מִשָּׁם
אֲחַפֵּשׂ וְלִמְחַתֵּים וְאִם-יִסְתְּרוּ מִנְּגַד עֵינַי בְּקַרְקַע הַיָּם
מִשָּׁם אֲצִיָּה אֶת-הַנְּחֹשׁ וְנִשְׁכַּם : וְאִם-יֵלְכוּ בְּשִׁבְלֵי לַפְּנֵי
אֵיבֵיהֶם מִשָּׁם אֲצִיָּה אֶת-הַחֲרֹב וְהִרְגַתֶּם וְשַׁמְתִּי עֵינַי
עֲלֵיהֶם לִרְעוּהָ וְלֹא לְטוֹבוֹהָ : וְאֲדֹנָי יְהוִה הַצְּבֹאוֹת
תִּתְעַלֶּב בְּאֶרֶץ וְתִמְוַג וְאֶמְלֹךְ כָּל-יֹשְׁבֵי בְּהָרְוֵעֵלְתָהּ
כִּי־אֵל כָּל־הָאֲרָץ וְיִשְׁקַעָה כִּי־אֵר מְצָרִים : הַבּוֹנֵה בְּשָׁמַיִם
מַעֲלוֹתָיו וְאֲנִתָּהוּ עַל-אֶרֶץ יִסְדֶּה הַקְּרָא לְמִי-הַיָּם
וְיִשְׁפַּכֶם עַל-פְּנֵי הָאֶרֶץ יְהוִה שְׁמוֹ : הַלּוֹא
כִּבְנֵי כְשִׂיִּם אַתֶּם לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל נְאֻם-יְהוָה הַלּוֹא אֶת-
יִשְׂרָאֵל הַעֲלִיתִי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְלִשְׁתִּיִּים מִכְּפֹתוֹר
וְאֲרָם מִקִּיר : הֲנֵה עֵינַי אֲדֹנָי יְהוִה בְּמַמְלַכָה הַחֲטָאָה
וְחִשְׁמַדְתִּי אֹתָהּ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲפֶס כִּי לֹא הִשְׁמִיד
אֲשַׁמִּיד אֶת-בֵּית יַעֲקֹב נְאֻם-יְהוָה : כִּי־הִנֵּה אֲנִכִּי מִצִּיּוֹן
וְהִנְעוֹתִי בְּכָל-הַגּוֹיִם אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי־אֲשֶׁר יִנְוֹעַ
בְּכִבְרָה וְלֹא יִפּוֹל צְרוּר אֶרֶץ : בַּחֲרֹב יָמוּתוּ כָּל תַּשְׂאֵי

Et de die exercituum largiens in terram, et ligatus est ad ligand omnes habitatores in ea.

† in cri-
bio,

Et illi in die illa erigam ta bernacula Davidis collabens, et sepian rapturas earum, et diruta eis erigam; et accedebat illud quasi diebus seculi.

עַמֵּי הָאֲמָרִים לֹא תִנְשֵׁוּ וְתִקְרִים בְּעֵדֵינוּ הִרְעָה : בַּיּוֹם
הַהוּא אֲקִים אֶת-סֵפֶת דָּוִד הַנְּפֹלֶת וְנִגְדַתִּי אֶת-
פְּרִצִיָּהוּ D d d d d ר ר ד ד ר ר

CAP. IX. Templi & Politic destructio typo percussiois malogranati figuratur.

Reliquiarum cribratio & conseruatio, regni que spiritualis in-stauratio per Messiam per miffa.

v. 1. Plant. utr. hic continuant Cap. 8. & 9. in uniuersum non numerant. v. 6. דפטרת קרושים כמנהג אשכנזים v. 7. מעלותיו מ'

פרציהן

פרציהן והרסתיו אקים ובניתיה כימי עולם : למען יירשו את שארית אדום וכל הגוים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה זאת :

13 הנדה ימים באים נאם יהוה ונגש חורש בקוצר ודרך

ענבים במשך הזרע והטיפו ההרים עסים וכל הנבעות

14 התמוגגרה : ושבתו את שבורת עמי ישראל ובנו

ערים נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו את יינם ועשו

15 נזות ואכלו את פריהם : ונטעתים על אדמתם ולא

ינתשו עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם אמר יהוה

אלהיה : 0

LIBER OBADIÆ,

Græc. ΑΒΔΕΙΑΣ, Hebr.

עובדיה.

CAPUT I. א

Judicia Dei
aduersus
Edom.

א חזון עבדיה כה אמר אדני יהוה לאדום

שמועה שמענו מאר יהוה וציר בגוים

2 שלח קומו ונקומה עליה למלחמה : הנח קטן

3 תחתיה בגוים בוי אתה מאר : זדון לבך

השיאך שכני בחגוי סלע מדום שבתו אמר

4 בלבן מי יורידני ארץ : אם תגביה בגשר ואם בין

ה כוכבים שים קנה משם אורידך נאם יהוה : אם

גנבים באו לך אם שרדי לילה איה נדמיתה הלוא

יגנבו דים אם בצדים באו לך הלוא ישאירו עללות :

7 איה נחפשו עשו נבעו מצפניו : עד הנבול שלהך

כל אנשי בריתה השיאוה וכלו לך אנשי שלמה

8 לחמה ישימו מזור תחתיה אין תבונה בו : הלוא ביום

ההוא

עד כאן הפטרת קרושין v. 15. פתח בסוף v. 13. קמץ בזק. ibid. הפטרת וישלח v. 1.

הווי נאם יהוה והאבדתי חכמים מאדום ותכוננה
 מהר עשו: וחתו גבוריה תימן למען יכרת איש מהר 9
 עשו מקלל: מחמס אחיה יעקב תכספה בושה ונכרתי 1
 לעולם: כיום עמדה מנגד כיום שבות זרים חילו 1
 ונכרים באו שערו ועל ירושלים ידו גודל גם אתה
 כאחר מהם: ואל תרא כיום אחיה כיום נכרו ואל- 2
 תשמח לבני יהודה כיום אבדם ואל תגדל פיה כיום
 צרה: אל תכזב בשער עמי כיום אידם אל תרא 3
 גם אתה ברעתו כיום אידו ואל תשלחנה בחילו כיום
 אידו: ואל תעמד על הפרק להכרית את פליטיו 4
 ואל תסגר שרדיו כיום צרה: כי קרוב יום יהוה על- 5
 כל הגוים כאשר עשית יעשה לך גמלה ישוב
 בראשה: כי כאשר שתיתם על הר קדשי ישתו כל- 6
 הגוים תמיד ושתו ולעו והיו כלוא היו: ובהר ציון 7
 תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את
 מורשיהם: והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה 8
 ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד
 לבית עשו כי יהוה דבר: וירשו הנגב את הר עשו 9
 והשפלה את פלשתים וירשו את עונה אפרים ואת
 שדה שמרון ובנימן את הגלעד: וגלת החל הזה כ
 לבני ישראל אשר פגענים עד צרפת וגלת ירושלים
 אשר כספרד ירשו את ערי הנגב: ועלו מושיעים 2
 בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליהודה
 המלוכה: 0

† prae
szdc.

& omnes
gentes,

liberatio Sio-
ni promissa.

9 Jcf. 24:
23.

דדדרדב 2 Dddddd ויהי

עד כאן v. 21. הה' בפתח v. 20. שערוי ק' v. 11. הפטרת וישלה

Indicia D
stertus
Edico

LIBER JONÆ,

Græc. ΙΩΝΑΣ, Hebr.

יונה

CAPUT I. א

*Ionas in Ni-
nevis a re-
iussus per
mare fugit, &
subortus tem-
pestate reus
deprehensus
forte, in mare
proicitur.*

א 2 וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל יוֹנָה בֶן־אָמִתַּי לֵאמֹר: קוּם
 לךְ אֶל־נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וּקְרָא עָלֶיהָ כִּי
 3 עָלְתָה רַעַתָּם לִפְנֵי: וַיִּקַּם יוֹנָה לְבָרַח מִרְשֵׁשָׁה מִלְּפָנֵי
 יְהוָה וַיֵּרֶד יָפוֹ וַיִּמְצָא אֹנִיָּה בָּאָה מִרְשֵׁשׁ וַיִּתֵּן שָׂכְרָהּ
 4 וַיֵּרֶד בָּהּ לָבוֹא עִמָּהֶם מִרְשֵׁשָׁה מִלְּפָנֵי יְהוָה: וַיְהִי
 הַטִּיֵל רוּחַ־גְּדוֹלָה אֶל־הַיָּם וַיְהִי סַעַר־גְּדוֹל בַּיָּם וַאֲנִיָּה
 ה חִשְׁבָה לְהִשְׁבֵּר: וַיִּירָאוּ הַמִּלְחִים וַיִּזְעַקוּ אִישׁ אֶל־
 אֱלֹהֵי וַיִּטְלוּ אֶת־הַכֵּלִים אֲשֶׁר בָּאִנִּיָּה אֶל־הַיָּם לְהַקֵּל
 מֵעֲלֵיהֶם וַיּוֹנֶה יָרֵד אֶל־יַרְכְּתֵי חַסְפֵּינָה וַיִּשְׁכַּב וַיִּרְדָּם:
 6 וַיִּקְרַב אֵלָיו רֵב הַחֹבֵל וַיֹּאמֶר לוֹ מַה לָּךְ נִרְדָּם קוּם
 קְרָא אֶל־אֱלֹהֶיךָ אוּלַי יַתְעַשֶׂת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נִאֲבָד:
 7 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ לְכוּ וּנְפִילָה גּוֹרְלוֹת וּנְדַע
 בְּשִׁלְמֵי הָרַעַה הַזֹּאת לָנוּ וַיִּפְּלוּ גּוֹרְלוֹת וַיִּפֹּל הַגּוֹרֵל
 8 עַל־יוֹנָה: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַגִּידָה־נָא לָנוּ בְּאִשֶׁר לָמִי
 הָרַעַה הַזֹּאת לָנוּ מַה מְלַאכְתְּךָ וּמֵאֵין תָּבוֹא מִה אֶרְצָךָ
 9 וַאֲיִמּוּהָ עִם אֲתָהּ: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עַבְרֵי אֲנִי וְאֶת־
 יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי יְרֵא אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶת־הַיָּם וְאֶת־
 הַיָּבֵשָׁה: וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יְרֵאָה גְּדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה
 זֹאת עָשִׂיתָ כִּי־יָרְדְּעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי־מִלְּפָנֵי יְהוָה הוּא בָרַח
 11 כִּי הִגִּיד לָהֶם: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־נַּעֲשֶׂה לָּךְ וַיִּשְׁתַּק הַיָּם
 12 מֵעֲלֵינוּ כִּי הָיָם הוֹלֵךְ וְסַעַר: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׂאוּנִי
 וְהִטְלֵנוּ אֶל־הַיָּם וַיִּשְׁתַּק הַיָּם מֵעֲלֵיכֶם כִּי יִרְדַּע אֲנִי כִּי
 13 בְשִׁלְיִי הִסַּעַר הַגְּדוֹל הַזֶּה עֲלֵיכֶם: וַיַּחֲתְרוּ הָאֲנָשִׁים
 לְהָשִׁיב אֶל־הַיָּבֵשָׁה וְלֹא יָבִילוּ כִּי הָיָם הוֹלֵךְ וְסַעַר
 עֲלֵיהֶם

f navis.

f cogita-
bit.

3 remi-
gacunt.

פתח בסף. 5. הפטרת יוסכפור למנחה. 10.

עליהם: ויקראו אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל-
 4 נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל תתן עלינו דם
 נקמא כייאתה יהוה כאשר הפצת עשית:
 וישאו את יונה ויטלוהו אל הים ויעמד הים מזעפו: ו
 וייראו האנשים ראה גדולה את יהוה ויזכרו זכה
 6 ליהוה וידרו נדרים: וימן יהוה דג גדול לבלע את-א
 יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות:
 3. 2 סויתפלל יונה אל יהוה אלהיו ממעי הדגה: ויאמר
 קראתי מצרה לי אל יהוה ויענני מבטן שאול שועתי
 4 שמעת קולי: ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר
 יסבבני כל משבריה וגליה עלי עברו: ואני אמרתי ה
 נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף להפיט אל היכל
 קדשך: אפפוני מים עד נפש תהום יסבבני סוף חבוש
 6 לראשי: לקצבי הרים ירדתי הארץ ברחיה בעדי
 7 לעולם ותעל משחת חיי יהוה אלהי: בהתעטף עלי
 8 נפשי את יהוה זכרתי ותבוא אליה תפילתי אל היכל
 קדשך: משמרים הבלי שוא חסדם יעזבו: ואני בקול
 9 תודה אזכרה לך אשר נדרתי אשלמה ישועתה
 ליהוה: ויאמר יהוה לדג ויקא את יונה אל היבשה:
 11 ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר: קום לך א
 2 אל נינה העיר הגדולה וקרא אליה את הקריאה אשר
 3 אנכי דבר אליה: ויקם יונה וילך אל נינה כדבר
 יהוה ונינה היתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת
 4 ימים: ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא
 5 ויאמר עוד ארבעים יום ונינה נהפכת: ויאמינו אנשי ה
 6 נינה באלהים ויקראו צום וילבשו שקים מגדולם
 ועד קטנם: ויגע הדבר אל מלך נינה ויקם מכסאו
 7 ויעבר אדרתו מעליו ויקם שק וישב על האפר: ויזעק
 ויאמר Ddd ddd 3 דדרדד ג

CAP. II. IL
 a pisce magno
 absorpius
 Deum inno-
 cat & mira-
 culose libera-
 tur.

CAP. III.
 Denuo voca-
 tus obtempe-
 rat, ac Nine-
 uitis poeni-
 tentiam pra-
 dicat felici
 successu.

f concio

v. 14. יתיר א. v. 2. hoc versu Plant. utr. Bomb. 4. ben Isr. inchoant Cap. 2.
 v. 3. מלעיל.

ויאמר בנינוה מטעם המלך וגדליו לאמר האדם
 והבהמה הבקר והצאן אל יטעמו מאומה אל ירעו
 8 ומים אל ישותו ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו
 אל אלהים בתוקרה וישבו איש מדרכו הרעה ומן
 9 החכם אשר בכפיהם: מי יודע ישוב ונחם האלהים
 ושב מחרון אפו ולא נאמר: וידע האלהים את
 מעשיהם כשישבו מדרכם הרעה וינחם האלהים על
 א הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה: וירע אל
 2 יונה רעה גדולה ויחר לו: ויתפלל אל יהוה ויאמר
 אנה יהוה תלואיזה דברי ער היותי על אדמתי על
 3 בן קדמתי לברח תרשישה כי ידעתי כי אתה אל
 חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה:
 4 ועתה יהוה קחנא את נפשי מפני כי טוב מותי מחיי:
 5 ויאמר יהוה הטיב חרה לך: ויצא יונה מן העיר
 וישב מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל
 6 עד אשר יראה מה יהיה בעיר: וימן יהוה אלהים
 קיקיון ועל ומעל ליונה לחיות צל על ראשו להציל לו
 7 מרעתו וישמח יונה על הקיקיון שמחה גדולה: וימן
 האלהים תולעת בעלות השחר למחרת ותך את
 8 הקיקיון וייבש: ויהי כורת השמש וימן אלהים רוח
 קדים חרישית ותך השמש על ראש יונה ויתעלה
 9 וישאל את נפשו למות ויאמר טוב מותי מחיי: ויאמר
 אלהים אל יונה הטיב חרה לך על הקיקיון ויאמר
 10 הטיב חרה לי ערמות: ויאמר יהוה אתה חסת על
 הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא גדלתו שכן לילה
 11 העה ובן לילה אכר: ואני לא אחוס על ניונה העיה
 הגדולה אשר ישבה הרבה משתים עשרה רבו אדם
 אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו ובהמה רבה:

8 El conversatus exaspri-
 avia sua mala, et respicit
 quas est in volis suis.
 9 Qui scias, si conversatus
 et poenitens Deum, et auer-
 tatus a furore irae suae,
 et non peccavimus?
 10, 11 Quod dicit de septa cor:
 quod conversus fuit a via
 sua mala: et poenitens
 Deum, ipse malo, quod lo-
 cutus fuerat ad faciendum
 eis, id non fecit.
 Quia novi, quod tu, deo gradu-
 gus et misericors, longus ve-
 rum, et poenitens super
 malo.

CAP. 7. IV.
 Quod Ionas
 xpie ferens,
 typo ricini
 cito producti
 & corrupti
 conuincitur
 de misericor-
 dia Dei, non
 solum ludicis
 sed & gentili-
 bus declara-
 da.

† exhib-
cantem

דבר
 עד כאן הפטרת. ibid. הש רפה. v. 11. הב בחירק. v. 10.
 יום למנחה כפור

אָכִי לֵךְ יוֹשְׁבֵי מְרִשָּׁה עַד עֵדְלָם יְבוֹא כְבוֹד יִשְׂרָאֵל :
1 6 קִרְחֵי וְגִזֵּי עַל־בְּנֵי תַעֲנֻגֶיךָ תִּרְחַבֵּי קִרְחַתְךָ כַּנָּשֵׁר כִּי

CAP. B. II.
Causa iudicii,
peccata atro-
cia, in pr. con-
tra tab. II.

א גָּלוּ מִמֶּךָ : הוּי חֲשִׁבֵי־אֵן וּפְעֵלֵי רַע עַל־

2 מִשְׁכֻּבוֹתֵם בְּאֹר הַבְּקָר יַעֲשֶׂה כִּי יִשְׁלַל יָדָם : וְחִמְדוּ

שְׂדוֹת וְגִזְלוּ וּבְתִים וְנִשְׂאוּ וְעִשְׂקוּ גֵבֵר וּבֵיתוֹ וְאִישׁ

3 וְנִחַלְתֶּוּ : לִכֵּן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי

חֹשֵׁב עַל־חֲמִשְׁפַּתְהָ הַזֹּאת רַעַה אֲשֶׁר לֹא־תִמְשֹׁ

מִשָּׁם צְוֹאֲרֵתֵיכֶם וְלֹא תִלְכוּ רוּמָה כִּי עַת רַעַה הִיא :

†(cum)
erectio-
ne
†lamen-
tabile

4 בַּיּוֹם הַהוּא יִשָּׂא עֲלֵיכֶם מִשָּׁל וְנִהַה נְחִי נִהִיהָ אָמַר

שְׂדוֹד נִשְׁדָּנוּ חֵלֶק עִמִּי יָמִיר אִיךָ יִמִּישׁ לִי לְשׁוֹבֵב

ה שְׂדֵינוּ יִחַלֵּק : לִכֵּן לֹא־יִהְיֶה לָּךְ מִשְׁלִיךְ חֶבֶל

6 בְּגִזְלֵךְ בַּקֹּהֶל יְהוָה : אֶל־תִּטְיִפוּ וְיִטְיִפוּן לֹא־יִטְיִפוּ

7 לְאֵלֶּהָ לֹא יִסַּג כְּלָמוֹת : הָאָמֹר בֵּית־יַעֲקֹב

הַקָּצֵר רוּחַ יְהוָה אִם־אֵלֶּה מַעֲלֵלוּ הַלְוִי־

8 דְּבָרֵי יִיטִיבוּ עִם הַיִּשְׂרָאֵל הוֹלֵךְ : וְאֶתְמוֹל עִמִּי לְאוֹיֵב

†frun-
cam,
Zach.
11.13.

יְקוּמִם מִמּוֹל שְׁלֹמֹה אֲדָר תִּפְשֹׁטוּן מִעֵבְרִים כְּטַח שׁוֹבֵי

9 מִלְחָמָה : נָשִׂי עִמִּי תִגְרְשׁוּן מִבֵּית תַּעֲנֻגֶיךָ מֵעַל עֲלִילֶיךָ

י תִקְחוּ הַדְרֵי לְעוֹלָם : קוּמוּ וּלְכוּ כִּי לֹא־זֹאת חֲמִנְתֶּחָ

בַּעֲבוּר טַמְאָה תִחַבֵּל וְחֶבֶל נִמְרָץ : לֹא־אִישׁ הִלֵּךְ רוּחַ

† I perdi-
tio

וְשָׁקַר כְּזָב אֲטִיף לָךְ לִיזֵן וּלְשַׁבֵּר וְהִיָּה מִטִּיף הָעַם הַזֶּה :

1 2 אֶסְף אֶאֶסֶף יַעֲקֹב כֻּלּוֹ קִבְּץ אֶקְבֹּץ שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל

† caula
fuz. Jel.
5:17.

יְחַד אֲשִׁימֵנו כְּצֹאן בְּצִרְהָ כְּעֹדֵר בְּתוֹךְ הַדְּבָרוֹ תִהְיֶינָה

1 3 מֵאֲדָם : עֲלֵה הַפְרִיץ לִפְנֵיהֶם פְּרִצוּ וַיַּעֲבְרוּ שְׁעַר וַיִּצְאוּ בּוֹ

וַיַּעֲבֵר מִלִּכְס לִפְנֵיהֶם וַיְהִיָּה בְּרֵאשִׁים :

Collectio &
reductio reli-
quiarum Ia-
cobi per Mes-
siam,

CAP. J. III.
Perfringunt
peccata
Principum,

א וְאָמַר שְׁמַעֲנוּ נָא רֵאשֵׁי יַעֲקֹב וּקְצִינֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל

2 הַלְוִי־לְכֶם לְדַעַת אֶת־חֲמִשְׁפַּט : שְׁנֵאֵי טוֹב וְאֶחָד

3 רַעַה גּוֹלֵי עוֹרִם מֵעֲלֵיהֶם וְשֹׂאֲרִם מֵעַל עֲצֻמוֹתֵם :

וְאֲשֶׁר אָכְלוּ שְׂאֵר עִמִּי וְעוֹרִם מֵעֲלֵיהֶם הִפְשִׁיטוּ וְאֶת־

עֲצֻמֹתֵהֶם

דַּע ק' v.2. חמ בשורק v.8. חסר א' v.15.

f 1. Sami
2014.

עצמתיהם פצחו ופרשו כאשר בפיר וכבשר בתוך
 קלחת: או זעקו אל יהוה ולא יענה אותם ויסתור 4
 פניו מהם בעת ההיא כאשר הרעו מעלליהם:
 כה אמר יהוה על הנביאים המתעים את עמי ה
 הנשבים בשניהם וקראו שלום ואשר לא יתן על-
 פיהם וקראו עלי מלחמה: לכן לילה לכם מחזון 6
 וחשכה לכם מקסם ובאה השמש על הנביאים וקדר
 עליהם היום: ובשו החזים וחפרו הקסמים ועשו על- 7
 שפם כלם כי אין מענה אלהים: ואולם אנכי מלאתי 8
 כח את דות יהוה ומשפט ונבוכה להגיד לעקב פשעו
 ולישראל חטאתו:
 שבע נא זאת ראשי בית יעקב וקציני בית ישראל 9
 המתעבים משפט ואת כל הישרה יעקשו: בנה ציון י
 בדרמים וירושלם בעולה: ראשיה בשחד ושפטו י
 וכהניה במחיר יורו ונביאיה בכסף יקסמו ועל יהוה
 ישענו לאמר הלא יהוה בקרפנו לא תבוא עלינו
 דעה: לכן בגללכם ציון שדה תחרש וירושלם עיין י
 תהיה וחר הבית לבמות זער: והיה י א
 באחרית הימים יהיה חר בית יהוה נכון פראש החרים
 ונשא הוא מנבעות ונהרו עליו עמים: והלכו גוים י
 רבים ואמרו לבו ונעלה אל חר יהוה ואל בית אלהי
 יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בארחותיו כי מציון תצא
 תורה ודבר יהוה מירושלם: ושפט בין עמים רבים י
 והוכיח לגוים עצמים עד רחוק וכתתו חרבתיהם
 לאתים וחנתיהם למזמורת לא ישאו גוי אל גוי
 חרב ולא ילמדון עוד מלחמה: וישבו איש חתת ופנו י
 ותחת האנתו ואין מחריד כירפי יהוה צבאות דבר:
 כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך ה
 בשם Eeccc ה ה ה ה ה ה

& Pseudoprophetaturf.

CAP. 7. IV.
Regnum
Christi spiri-
tuale & uni-
uersale, a
Messia eri-
gendum.

נ בצירי 7.7

6 בִּשְׁם־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד :

הוּא נָאִם יְהוָה אֲסֵפָה הַצִּלְעָה וְהַנְּרֻחָה אֲקַבְצֶיהָ

7 וְאִשֶׁר הִרְעֵתִי : וְשִׁמְתִי אֶת־הַצִּלְעָה לְשֹׂאֲרֵית

וְהַנְּהַלְאָה לְגוֹי עֲצוֹם וּמֶלֶךְ יְהוָה עֲלֵיהֶם בְּהַר צִיּוֹן

8 מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם ; וְאַתָּה מְגֹדֵל־עֲדָר

עֶפְלָל בַּת־צִיּוֹן עֲדִיךָ תֵּאתָה וּבָאָה חֲמֵשׁ־שָׁלָה הַרְאֵשְׁנָה

9 מִמַּלְכֹת לְבַת־יְרוּשָׁלַם ; עֲתָה לְמַדָּה תִרְעִי רַעַ

חֲמֶלֶךְ אֵין־כֶּף אִם־יִוָּעַץ אֲכֹר כִּי־חֲחֹיֶקֶךָ חִיל

10 בְּיֹלְדָה ; חוֹלִי וְגַחִי בַת־צִיּוֹן בְּיֹלְדָה כִּי עָמָה תִצְאִי

מִקְרִיָּה וּשְׂכֻנָתָה בְּשׂוּרָה וּבָאֵת עַד־בְּבֹרָל שֵׁם תִּנְצִלִי

11 שֵׁם יִגְאָלֶךָ יְהוָה מִכָּף אֵיבֶיךָ ; וְעַתָּה נֹאסְפוּ עֲלֶיךָ

12 גוֹיִם רַבִּים הָאֹמְרִים תִּחַנֶּךָ וְתַחֲזוּ בְּצִיּוֹן עֵינֵינוּ ; וְהִמָּה

לֹא יִדְעוּ מַה־שִּׁכּוֹת יְהוָה וְלֹא חִבְּנוּ עֲצָתוֹ כִּי קִבְּצָם

13 בְּעֵמִיד גְּרִנָּה ; קוֹמִי וְדוּשִׁי בַת־צִיּוֹן כִּי קָרַנְךָ אֲשִׁים

בְּרוֹל וּפְרִסְתֶיךָ אֲשִׁים נַחוּשָׁה וְהִדְקוֹת עַמִּים רַבִּים

וְהַחֲרַמְתִּי לִיהוָה בְּצַעַם וְחִילִם לְאֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ ;

14 עָתָה תִתְגַּדְּדִי בְרִגְרוֹד מִצּוֹר שֵׁם עֲלֵינוּ בִשְׁבֹט יָכוֹ

עַל־הַלְחִי אֵת שֵׁפֶט יִשְׂרָאֵל ; וְאַתָּה בֵּית־

לְחֵם אִפְרַתָּה צִעִיר לַהֲיֹת בְּאֶלְפֵי יְהוּדָה מִמֶּךָ לִי יִצְחָק

1 הַיֹּת מוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל וּמוֹצֵאתִיו מִמֶּדֶם מִימֵי עוֹלָם ;

2 לִבְנוֹ יִתְנַם עַד־עַת יֹלְדָה וְיִתֵּר אֲחִיו יִשׁוּבוּן עֲלֵי־

3 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ; וְעַמֶּד וְרַעַה בְּעֵז יְהוָה בְּגֵאוֹן שֵׁם יְהוָה

4 אֱלֹהָיו וְיִשְׁבוּ כִּי־עָמָה יִגְדֵל עַד־אֲפָסֵי־אֶרֶץ ; וְהִיָּה זֶה

שְׁלוֹם אֲשׁוּר כִּי־יָבֹא בְּאֶרְצֵנוּ וְכִי יִדְרֶךְ בְּאֶרְמוֹתֵינוּ

ה וְהִקְמֵנוּ עָלָיו שְׂבָעָה רַעִים וְשִׁמְנָה נְסִיכֵי אָדָם ; וְרַעַו

אֶת־אֶרֶץ אֲשׁוּר בְּחָרֵב וְאֶת־אֶרֶץ נְמֹרֹד בְּפַתְחֶיהָ

וְהִצִּיל מֵאֲשׁוּר כִּי־יָבֹא בְּאֶרְצֵנוּ וְכִי־יִדְרֶךְ

בְּגִבּוֹלֵנוּ :

וְהִיָּה

קִמְצַן בּוֹק v. 11 קִמְצַן בּוֹק v. 9

† excul-
sam.

† Ex. 31.
17.

† educ.
v. PE. 4.
22: 19.

Actu Rehelliken Exhorte, pal-
mulas) ad existendum in melle
(sic) Schodah. Ex te mihi existit
ad existendum dominatum in
Israel: et cognoscimus quia quoniam
Mieby Sarubi.

CAP. 7. Y.
Cuius indica-
tur natalis
locus, perso-
na, officium,
beneficium
& iudicium.

ו והיה שארית יעקב בקרב עמים רבים כמל מאת 6
 יהודה פרובים עלי עשב אשר לא יקוה לאיש ולא
 ייחל לבני אדם : והיה שארית יעקב בגוים בקרב 7
 עמים רבים כאריה בבהמות יער ככפיר בעררי צאן
 אשר אס-עבר ורמס וטרף ואין מציל : תרם ידה 8
 על צריה וכל איביה יפרתו :

והיה ביום ההוא נאם יהוה והכרתי סוסיך מקרבך 9
 והאכרתי מרכבתיה : והכרתי ערי ארצה וברסתי 10
 כל מבצריה : והכרתי כשפים מידה ומעוננים לא יהיה 11
 לה : והכרתי פסיליה ומצבותיה מקרבך ולא תשקחנה 12
 עוד למעשה ידה : ונתשתי אשיריה מקרבך והשמדתי 13
 עריה : ועשיתי באף ובחמה נקם את הגוים אשר 14
 לא שמעו : שמעו נא את אשר יהוה א

CAP. 5. VI.
 Disceptatio
 Dei cum po-
 pulo, ob be-
 neficia male
 locata.

אמר קים ריב את-החרים ותשמענה הנבעות קולך :
 שמעו הרים את-ריב יהוה והאתנים מוסרי ארץ כי 2
 ריב ליהוה עם-עמו ועם-ישראל יתוכח : עמי מהד 3
 עשיתי לה ומה הלאתיך ענה-בי : כי העלתיך מארץ 4
 מצרים ומבית עבדים פדיתיך ואשלח לפניך את משה
 אהרן ומרים : עמי זכר-נא מה יעז בלק מלך מואב ה 5
 ומה-ענה אתו בלעם בן-בעור מן-השטים עד-הגלגל
 למען הער צדקות יהוה : בכה אקדם יהוה אבה 6
 לאלהי מרום האקרמנו בעולות בעגלים בני שנה :

Vano Dei
 cultu reictio
 verus exigi-
 tur.

הירצה יהוה באלפי אילים ברבבות גחלי-שמן האתן 7
 בכורי פשעו פרו בטני הטאת נפשי : הניד לה אדם 8
 מה טוב ומה יהוה דורש מפה כי אם עשות משפט
 ואהבת חסד והצנע לכת עם-אלהיה :

קור יהוה לעיר יקרא 9
 ותושיה יראה שמה שמעו מטה ומי יעדה :
 ה ה ה ה ה ב Eeeee 2 עוד

עד כאן הפטרת וירא בלק v.8 הפטרת וירא בלק v.6

8, Inducit tibi homo, quid
 bonum ad quod tu requirens
 est, nisi favore iudicium, et
 diligere misericordiam, et humi-
 liare se ablativo cum tuo.
 humi-
 liare se.
 inf. H.

Forz perfe-
uerantibus in
peccatis de-
nunciatz.

עוד האש בית רשע אצרות רשע ואיפת רזון ועומה:

11 האוקרה במאזני רשע ובכיס אבני מרמה: איש
עשירה מלאו חמס וישביה דברו שקר ולשונם רמיה
13 בפיהם: וגם אני החליתי הנותה השמים על-

14 חטאותיה: אתה תאכל ולא תשבע וישחה בקרבך
15 ותסג ולא תפליט ואשר תפלט לחרב אתך: אתה

תורע ולא תקצור אתה תדרוך בית ולא תסוד שמן
16 ותירוש ולא תשתה יין: וישתפר חקות עמרי וכל

מעשה בית אחאב ותלכו במעצותם למען תתי אתך
לשמה וישביה לשרקה וחרפת עמי תשא:

CAP. 7. VII.
Queste de
paucitate cre-
dentium, &
multitudine
peccantium,
coramque
exilio.

אללי לי כי היתתי באספי קיץ בעללת בצירי
אין אשכול לאכל בכורה אותה נפשי: אבד חסיד

מן הארץ וישר באדם אין כלם לדמים יארבו איש את
3 אחיו יצודו חרם: על הרע פנים להיטיב חשך

שואל והשפט בשלום והגדול דבר הורת נפשו הוא
4 ויעבתה: טובים כחלק ישר ממסוכה יום מצפיה

5 פקדתה באה עתה תהיה מכותם: אל תאמינו
כרע אל תבטחו באלוה משכבת חיקה שמר פתחי

6 פיה: כי בן מגבל אב בת קמח באמה כלה בחמתה
7 איבי איש אנשי ביתו: ואני ביהודה אצפה אוהלה

8 לאלהי ישעי ישמעני אלהי: אל תשמחי איבתי לי כי
נפלתי קמתי כי אשב בחשך יהוה אור לי:

9 זעה יהוה אישא כי חטאתי לו עד אשר יריב ריב
י ועשה משפטי יוציאני לאור אראה בצדקתו: ותרא

איבתי ותכסה בושה האמרה אלי איז יהוה אלהיך עיני
11 תראינה בה עתה תהיה למרמס כטיט חוצות: יום

12 לבנות גדרך יום תהוא ירחק חק: יום הוא ועדיך לבוא
למני אשור וערי מצור ולמני מצור ועד נהר גים מים

והר

הנ' בדגש v. 10. קמץ בזק v. 14. כצל v. 10.

f. ez.
Job. 10.
25.

f. detoc-
quent.
f. Prov.
25: 19.
f. Jof. 24
5.

Finimi-
ca v. 20.

findet-

9 פלה יעשה מקומה ואיביו ירדה חשד: מה תחשבו
י אל יהוה פלה הוא עשה לא תקום פעמים צרה: כי
עד סירים סבכים וכסבאם סבואים אכלו בקש יבש
מלא: מפנה יצא חשב על יהוה רעה יעזן בליעל:

f imple-
xi, Job.
I 18:17.

12 כה אמר יהוה אם שלמים וכן רפים וכן נגזוי
13 ועבר וענתך לא אענך עוד: ועתה אשבר מטהו מעליך
14 ומוסרתך אנתק: וצורה עליך יהיה לא יזרע משמך
עוד מבית אלריך אברית פסל ומסכה אשים קברך כי

CAP. ב. II.
Nineves ob-
sidio & de
uastatio gra-
phice descri-
bitur.

א קלות: הנה על ההרים רגלי מכשר משמיע שלום חגי
יהודה חגיך שלמי נריך כי לא יוסיף עוד לעבור בך
2 בליעל פלה נכרת: עלה מפין על פניך נצור מצורה
3 צפורה דרך חזק מתנים אמן לח מאד: כי שב יהוה

f facu-
larum.
f contem-
pserunt
facta
sunt.

את נאון יעקב בגאון ישראל כי בקקום פקקים וימריהם
4 שחתו: מגן נבונהו מאדם אנשי חיל מתלעים באש
ה פלרת הרכב ביום הכינו והברושים הרעלו: בהוצות
יתהוללו הרכב שתקשקון ברחבות מראיהן פלפידים

f Pf. 68:
26.

6 כבדקים ירוצצו: יזכר אדיריו יבשלו בהליכותם ימהרו
7 חומתה וחכן חסך: שערי הנהרות נפתחו וההיכל
8 נמוג: והצב גלתה העלתה ואמהתיה מנהגות פקול
9 וזנים מתפפות על לבבהן: ונינוח כברכתמים מימי

f vacua,
evacua-
ta,
f tituba-
tio.

י היא והמה נסים עמדו עמדו ואין מפנה: בזו כסה בזו
11 זקב ואין קצה לתבונה כבד מכל כלי חמדה: בוקה
ומבוקה ומבלקרה ולב נמס ופיק ברפים ותלחלה
12 בכל מתנים ופני כלם קבצו פארו: איה מעון אריות

f Jof. 24:
1.

ומרעה הוא לפפרים אשר הלך אריה לביא שם גור
אריה ואין מחריד: אריה טרף פרי גרותיו ומחנק
13 ללבאתיו וימלא מרף חריו ומעונתיו טרפה: הנני
14 אליך נאם יהוה צבאות ובערתני בעשן רכב
וכפירך

f Joel.
2: 6.

f catu-
lis s.

f 2. Sam.
17: 23.

וכפרתך תאכל חרב וחכרתך מארץ מרפף ולא ישמע
עור קול מלאכתה :

הוי עיר דמים בלה כחש פרק מלאה לא ימיש טרה : א

קול שיש וקול רעש אופן וסוס דהר ומרפבה מרפדה : 2

פרש מעלה ולהב חרב וכרק חזיר ורב חלל וכבר 3

פגר ואין קצה לגויה יכשלו בגויתם : מרב זנוגי זונה 4

טוכת חן בעלת כשפים המכרת גוים בגוניה

ומשפחות בכשפיה : הנני אליך נאם יהוה צבאות ה

וגליתי שולך על פגך והראיתי גוים מערך וממלכות

קלונך : והשלכתי עליך שקצים ונבלתיך ושמתיה 6

בראי : והיה כל ראך יהוד מפה ואמר שרדה ניגוה 7

מי יגוד לה מאין אבקש מנחמים לה : התיטבי מנא 8

אמון הישבה ביארים מים סביב לה אשר חיל ים

מים הזמתה : כוש עצמה ומצרים ואין קצה פוט 9

ולובים היו בעזרתך : גם היא לגלה הלכה י

בשבי גם עלליה והטשו בראש פלחוצות ועל נכבדיה

ידו גורל וכל גדוליה רתקו בזקים : גם את השכרי 11

תחי נעלמה גם את תבקשי מעוז מאיב : כל 12

מבצריך תאנים עם כבורים אם ינועו ונפלו עלי פי

אוכל : הנה עמך נשים בקרפך לאיביך פתוח נפתחו 13

שערי ארצה אכלה אש בריחיה : מי מצור שאבי לה 14

חוקי מבצריך באי בטיט ורמסי בחמר החזיקי מלבן :

שם תאכלך אש תכריתך חרב תאכלך בילק התכפר 15

בילק התכבדי כארפה : הרבית רכליך מכוכבי 16

השמים ילק פשט ויעף : מגוריה כארפה וטפסרין 17

פגוב גובי החונים בגדרות ביום קרה שמש ירחה

ונודד ולא נודע מקומו אים : גמו רעיה מלה אשור 18

ישכנו אדיריה נפשו עמך על ההרים ואין

מקבץ

וכשלו ק' 4.

CAP. 2. III.
Cause & mo-
dus excidii
Ninive. tota-
lis.

thinni-
ens, v.
Jud 5:
22.

† nudi-
tatem

† vincti
sunt

† coro-
nati tui
† Jer. 51:
27.

Handwritten marginal notes in Hebrew script on the right edge of the page.

9 מקבץ: אין בהה לשבדה נחלה מכתה כל
שמעי שמעה תקעו כף עליה כי על-מי לא עברה
רעתה תמיד:

LIBER HABAKUK,

Græc. AMBAKOYK, Item

AMBAKOYM. Hebr. חבקוק

CAPUT I. א

Ob deforma-
tam ludæorū
militiam,
horrendam a
Chaldæis va-
stitatem in-
ferendam
prædicat,

א המשא אשר חזה חבקוק הנביא: עד-אנה

יהיה שועתי ולא תשמע אועק אליך

3 חמס ולא תושיע: למה תראני און ועמל תביט ושר

4 וחמס לנגדי ויהי ריב ומדון ישא: על-כן תפוג תורה

ולא יצא לנצח משפט כי רשע מכתיד את הצדיק על-

ה בן יצא משפט מעקל: ראו בנזים והביטו והתמהו

6 תמהו כי-פעל פעל בימיכם לא תאמינו כי-ספרו: כי

7 דגני מקים את הכשרים הגוי המר והנמהר החולך

למרחבי ארץ לרשת משכנות לא-לו: אים ונורא

8 הוא ממנו משפטו ושאתו יצא: וקלו מנמרים סוסו

וחרו מזאבי ערב ופשו פרשיו ופרשיו מרחוק יבאו יעפו

9 כנשר חש לאכול: כלה לחמס יבוא מנמת פניהם

קדימה ויאסף בחורל שבי: והוא במלכים יתקלס

ורגלים משחק לו הוא לכל-מבצר ישחק ויצבר עפר

11 וילכדה: אז חלה רוח ויעבר ואשם זו כחו לאלהו:

12 הלוא אתה מקדם יהוה אלהי קרשי לא נמות יהוה

13 למשפט שמתו ועור להוכיח יסדהו: טהור עינים

מראות רע והביט אל-עמל לא תוכל לפה תביט

14 בוגדים תחריש בכלע רשע צדיק ממנו: ותעשה אדם

טו כדגי הים כרמש לא-מושל בו: כלה בחכה העלה

יגדה

bis. קמץ ב'ק. 10.

spere-
sum
pura
fictio
religionem
desiderium
helias
equit
fritas
expugnari
expugnari
fictio
fictio

וגהו בחרמו ויאספחו במכבדתו על כן ישמח ויגילו

16 על כן יזבח לחרמו ויקטר למכבדתו כי בהמה שמן † v. 15.

חלקו ומאכלו ברעהו : העל כן יריק חרמו ותמיד † v. 17.

17 להרג גוים לא יחמול : על משמרתו אעמדה † v. 18.

ואתניצבה על מצור ואצפה לראות מה ידבר פי ומה

2 אשיב על הוכחתי : ויענני יהוה ויאמר כתב הווי

3 ובאר על חלהות למען ירוין כורא בו : כי עוד חווי

למועד ויפח לקין ולא יבז אס יתמהמה הפה לו כי

4 בא יבא לא יאחר : הנה עפלה לא ישרה נפשו בו

וצדיק באמונתו יהיה : ואף כי חיינו בוגר גבר יהיר ח

ולא ינה אשר תרחיב כשאלו נפשו והוא כמות ולא

ישבע ויאסף אליו כל הגוים ויקפץ אליו כל העמים :

6 הלוא אלה כלם עליו משל ישאו ומליצה הירות לו

ויאמר הוי המרובה לא לו עד מתי ומכביר עליו

7 עבטיט : הלוא פתע יקומו נשכיה ויקצו מזעועה והיית

8 למשפות למו : כי אתה שלות גוים רבים ישלוק כל

יתר עמים כדמי אדם וחמס ארין קריה וכל ישרי

9 בה : הוי בצע בצע רע לביתו לשום

במרום קנו להנצל מפה רע : יעצת בשרת לביתך י

קצות עמים רבים וחוטא נפשה : כי אבו מקור תועק

12 וכפלים מעץ יעננה : הוי בנה עיר † v. 12.

13 כדמים ובנון קריה בעולה : הלוא הנה מאת יהוה

צבאות ויגעו עמים בדי אש ולאמים בדי דריק יעפו :

14 כי תמלא הארין לרעת ארת כבוד יהוה כמים יכסו

עליהם : הוי משקה רעהו מספח חמתך ואף טו

16 שבר למען הכיט על מעוריהם : שבעת קלון מכבוד

שתה גם אתה והערל תשוב עליך בום ימין יהוה

17 ויקליון על כבורה : כי חמס לבנון יכסה ושר בהמות

יחיון † v. 17.

מלעיל v. 16. קמץ בזק v. 5.

† per jaculum suum, v. 16.

evanescit

*Quia adhuc visispi habetis
tempus, et afflabit ad
frons, et non habebitis. Et
moram fecerit, expecta sum:
quia quibusd non laudabit.
† quod
efficitur,
† Prov.
21: 24.
† habita-
bit, Ex.
15: 2.*

† Prov. 1: 6.

† densum luum.

spolium

† crabs.

† nuditates e. fut praprium t. revelatur, Lev. 19: 23.

CAP. II. Messias promissus expectandus, in cuius fideiusti vivent, hostes autem peribunt.

† Num. 14: 44.

† v. 17.

† v. 12.

† vomitus ignominiosus.

† deplorat...

לעם יגורנו : כי תאנה לא תפרח ואין יכול בגפנים 7
 כחש מעשה זות ושדמות לא עשה אכל גזר ממכלה
 צאן ואין בקר ברפתים : ואני ביהוה אעלוזה אנילה 8
 באלהי ישעי : יהוה אדני חילי וישם רגלי באילות 9
 ועל צמות ידרבני למנצח בנגינותי 0

LIBER ZEPHANIAE,

Græc. ΣΟΦΟΝΙΑΣ, Hebr.

צפניה

CAPUT I. N

דבר יהוה אשר היה אל צפניה בן בושׁי בן א
 גדליה בן אמריה בן חזקיה בימי יאשיהו בן
 אמון מלך יהודה : אסף אסף כל מעל פני האדמה 2
 נאם יהוה : אסף אדם ובהמה אסף עוף השמים ודני 3
 הים והמכשלות את הרשעים והכרתני את האדם
 מעל פני האדמה נאם יהוה : ונשיתי יד י על יהודה 4
 ועל כל יושבי ירושלם והכרתני מן המקום הזה את
 שאר הפעל את שם הכמרים עם הכהנים : ואת ה
 המשתחוים על הגגות לצבא השמים ואת
 המשתחוים הנשבעים ליהוה וחנשבעים במלכם :
 ואת הנסווגים מאחרי יהוה ואשר לא בקשו את יהוה 6
 ולא דרשוהו : הם מפני אדני יהוה פי קרוב יום יהוה 7
 כי הכין יהוה זבח הקדוש קראיו : ויהי ביום 8
 זבח יהוה ופקדתי על השרים ועל בני המלה ועל כל
 הלבשים מלבוש נכרי : ופקדתי על כל הדולג על
 המפתן ביום ההוא הממלאים בית אדניהם חמם
 ומרמה : והיה ביום ההוא נאם יהוה קול
 צעקה משער הרגלים ויללה מן המשנה ושבר גדול
 מהגבעות

Gravita Indica Dei 1. in Iudæos, ob peccata gravia.

offendiculis, Jcf. 3: 6

ו ו ו ו ו ו ב 2 Ffffff
 עד כאן הפטרה ליום ב' v. 19. קמץ בלא אסף v. 17.
 של שבועות

11 מהנבעות : היללו ישבי המכתש כי נדמה כל-עם

12 כנען נכרתו כל-נטילי כסף : והיה בעת

היא אפשי את ירושלם בנרות ופקדתי על האנשים

הקפאים על שמריהם האמרים בלבבם לא ייטיב יהוה

13 ולא ירע : והיה חילם למשפה ובתיהם לשממה ומנו

בתים ולא ישבו ונטעו כרמים ולא ישאו את יינם :

14 קרוב יום יהוה הגדול קרוב ומהר מאד קול יום יהוה

15 מר צרה שם גבור : יום עברה היום ההוא יום צרה

ומצוקה יום שאה ומשואה יום השך ואפלה יום ענן

16 וערפל : יום שופר ותרועה על הערים הבצרות ועל

17 הפנות הגבהות : והצרתי לאדם והלכו כעורים כי

18 ליהוה חטאו ושפה דמם כעפר ולחמם כגללים : גם

כספם גסזחבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה

וכאש קנאתו תאכל כל-הארץ כי כלה אד-נבחלה

א יעשה את כל-ישבי הארץ :

2 וקושו הגוי לא נכסף : בטרם לדת חק כמוץ עבר יום

בטרם לא יבוא עליכם חרון אף יהוה בטרם לא יבוא

3 עליכם יום אף-יהוה : בקשו את יהוה כל-ענוי הארץ

אשר משפטו פעלו בקשו צדק בקשו עבודה אולה

4 תסתרו ביום אף-יהוה : כי עזה עזובה תהיה ואשקלון

לשממה אשדוד בצדהרים יגרשוה ועקרון תעמר :

ה הוי ישבי חבל הים גוי כרתים דברי

6 יהוה עליכם כנען ארץ פלשתים והאבדתיה מאין

7 יושב : והיתה חבל הים נות כרת רעים וגדרות צאן :

8 ויהיה חבל לשארית בית יהודה עליהם ירען בכתמי

אשקלון בערב ירבצון כי יפקדם יהוה אלהיהם ושב

9 שבוחם : שמעתי הרפת מואב וגדפי בני עמון אשר

הרפו את עמי ויגדילו על-גבולם : לכן חראני נאם

יהוה

12<sup>† onora-
ti.</sup>

15<sup>† cla-
mans,
Jef. 42:
13.</sup>

18<sup>† caro e,
Job. 20:
25.</sup>

6<sup>† eos,
sionis.</sup>

8<sup>† blas-
phemias,
Jef.
42: 28.</sup>

CAP. I. II.
Vnde ad po-
nitentiam re-
vocantur.

2. in gentes,
Philizos,

Moabitas &
Ammonit.

שבתם קי. 7. v.

flocus derelictus † foces

femacitavit, Jel. 27:4.

† cubile

† Jud. 9:4 † perfidiarum

† devastatae sunt

יהוה צבאות אלהי ישראל כי מואב כסרם תהיה ובני
 עמון כעמרה כמשק חרוד ומכרה מלח ושממה עד
 עולם שארית עמי יבזוס ויתר גוי ינחלוס : זאת להם
 תחת נאונס כי חרפו ויגדלו על עם יהודה צבאות :
 מרא יהוה עליהם כי לזה את כל אלהי הארץ
 וישתחוו לואיש ממקומו כל איני הגוים : גם אתם
 כושים חללי חרבי המה : ויט ידו על צפון ויאבד את
 אשור וישם את נינוה לשממה ציה כמדבר : ורבצו
 בתוכה עדרים כל חיתוגוי גם קצאת גם קפד
 בכפתריה ולינו קול ישורר בחלון חרב כסף כי ארזה
 ערה : זאת העיר העליוה היושבת לבטח האמרה
 בלבבה אני ואפסי עוד איה היתה לשמה מרבץ
 לחיה כל עובר עליה ישרק יניע ידו : הוי
 מוראה ונגאלה העיר היונה : לא שמעה בקול לא
 לקחה מוסר ביהוה לא בטחה אל אלהיה לא קרבה
 שריה בקרפה אריות שאנים שפטיה ואבי ערב לא
 נרמו לבקר : נביאיה פוחים אנשי בגרות כהניה
 חללו קרש חמסו תורה : יהוה צדיק בקרפה לא
 יעשה עולה כפקר כפקר משפטו יתן לאור לא נעדר
 ולא יודע עול בשח : חכרתי גוים נשמו פנותם
 החרבתי חוצותם מבלי עובר נצדו עריהם מבלי איש
 מאין יושב : אמרתי אדתידי אותי תקחי מוסר ולא
 יברת מעונה כל אשר פקדתי עליה אכן השבימו
 השחיתו כל עלילותם : לכן חבולי נאם יהוה ליום
 בומי לעד כי משפטי לאסף גוים לקבצי ממלכות
 לשפה עליהם ועמי כל חרון אפי כי באש קנאתי תאכל
 כל הארץ : כי אז אהפף אל עמים שפה ברוה

Aethiopes, Assyrios.

CAP. 2. III. Finale excidium Hierosol. obreictum Messa.

Cap. 2. III. Final of the psalmist's composition.

i. in genere, Palliatae.

Modum & Amorem.

Populus convertam ad pul-
cras sabian parum sed in-
vertentem omnes populos in nomine
Domini, ad pervertentem ei hume-
re uno.

Gentium vocatio, & Iudaeorum conuerfio.
 ווווו 3 Fff fff 3 לנהרי מעבר

פתח באתנה. v. 8. ב' טעמים. v. 15. ה' ה' רפה. v. 14. כ' צל. v. 9.

צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת-בא עת-בית
 יהוה להבנות: ויהי דבר-יהוה ביד-חגי
 הנביא לאמר: העת לכם אתם לשבת בבתיכם
 ספונים והבית הזה חרב: ועתה כה אמר יהוה צבאות
 שימו לבבכם על-דרכיכם: ורעתם הרבה והבא מעט
 אכול ואין לשבעה שתו ואין לשכרה לבוש ואין להם
 לו והמשתפר משתפר אל-צדור נקוב:
 כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על-
 דרכיכם: עלו ההר והבאתם עץ ובנו הבית וארצה-בו
 ואכבו אמר יהוה: פנה אל-הרבה והנה-למעט
 והבאתם הבית ונפתחי בו יען כה נאם יהוה צבאות
 יען ביתי אשר-הוא חרב ואתם רצים איש לביתו: על-
 בן עליכם פלאו שמים מטל והארץ בלאה יבולה:
 ואקרא חרב על-הארץ ועל ההרים ועל הדרגן ועל-
 התירוש ועל היצהר ועל אשר תוציא האדמה ועל-
 האדם ועל הבחמה ועל כל-יגיע כפים: וישמע
 זרבבל בן-שלתיאל ויהושע בן-יהוצדק הכהן הגדול
 וכל שארית העם בקול יהוה אלהיהם ועל דברי חגי
 הנביא כאשר שלחו יהוה אלהיהם ויראו העם מפני
 יהוה: ויאמר חגי מלאך יהוה במלאכות
 יהוה לעם לאמר אני אתכם נאם-יהוה: ויער יהוה
 את-רוח זרבבל בן-שלתיאל פחת יהודה ואת-רוח
 יהושע בן-יהוצדק הכהן הגדול ואת-רוח כל שארית
 העם ויבאו ויעשו מלאכה בבית-יהוה צבאות
 אלהיהם: ביום עשרים וארבעה
 לחדש בששי בשנת שמים לדרוש המלך: בשביעי א
 בעשרים ואחד לחדש היה דבר-יהוה ביד-חגי הנביא
 לאמר: אמר-נא אל-זרבבל בן-שלתיאל פחת יהודה
 ואל

†in lega-
sione

CAP. 2. II.
 Promittitur
 gloria maior
 huius templi
 pra primo, ob
 aduentum
 Messiani, &
 bona ab eo
 donata.

יקמץ בוק v. 9. ואכבדחק v. 8. קמץ בלא אסף v. 6.
 v. 15 hoc versu Bomb. 4. Bas. ben Isr. Hisp. Ang. inchoant Cap. 2.

ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול ואל שארית העם
 3 לאמר: מי בכם הנשאר אשר ראה את הבית הזה
 בכבודו הראשון ומה אתם ראים אתו עתה הלא
 4 כמהו כאין בעיניכם: ועתה חזק זרפבל: נאם יהוה
 וחזק יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול וחזק כל עם
 הארץ נאם יהוה ועשו כי אני אתכם נאם יהוה
 ה צבאות: את הדבר אשר פתתי אתכם בעצאתכם
 ממצרים ורוחי עמדת בתוכם אל תיראו:
 כי כה אמר יהוה צבאות ועוד אחת מעט היא ואני
 מערעש את השמים ואת הארץ ואת הים ואת
 החרבה: והרעשתי את כל הגוים וקאו חמדת כל
 הגוים ומלאתי את הבית הזה כבוד אמר יהוה
 צבאות: לי הכסף ולי הזהב נאם יהוה צבאות: גדול
 יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון אמר יהוה
 צבאות ובמקום הזה אתן שלום נאם יהוה צבאות:
 בעשרים וארבעה לתשיעי בשנת שתים
 11 לדרגוש היה דבר יהוה ביד חגי הנביא לאמר: כה
 אמר יהוה צבאות שאל נא את הכהנים תורה לאמר:
 12 הן וישא איש בשר קדש בכנה בגדו ונגע בכנפו אל
 הלחם ואל הנזיר ואל היין ואל שמן ואל כל מאכל
 13 היקדש ויענו הכהנים ויאמרו לא: ויאמר חגי אם יגע
 טמא נפש בכל אלה היטמא ויענו הכהנים ויאמרו
 14 יטמא: ויען חגי ויאמר בן העם הזה וכן חגוי הזה לפני
 נאם יהוה וכן כל מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם
 טו טמא הוא: ועתה שימו נא לבבכם מן היום הזה
 ומעלה מנדרם שום אבן אל אבן בהיכל יהוה:
 16 מהיותם בא אל ערמת עשרים והיתה עשרה בא אל
 17 היקב לחשף המשים פורה והיתה עשרים: הכיתי
 אתכם

6 Sic dixit de exercituum...
 7 Abemer facio in omnes
 gentes, et veperit de habitaculo om-
 nium gentium, et mirabile do-
 mum hanc gloria, dixit de
 exercituum.

17 Ier 63

אתכם בשדפון ובירקון ובכרד את כל מעשה ידיכם
 ואין אתכם אלי נאם יהוה: שימו נא לבבכם מן היום
 18 הזה ומעלה מיום עשרים וארבעה לתשעי למן היום
 אשר יסר היכל יהוה שימו לבבכם: העוד הזרע
 19 במגורה ועד הגפן והתאנה והרמון ועין חזית לא נשא
 מן היום הזה אברה: ויהי דבר יהוה שנית אל-ב
 חגי בעשרים וארבעה לחדש לאמר: אמר אל זרבבל
 21 פתחתי יהודה לאמר אני מרעיש את השמים ואת
 הארץ: והפכתי כסא ממלכות והשמרתי חוק
 22 ממלכות הגוים והפכתי מרכבה ורכביה וירדו סוסים
 ורכביהם איש בחרב אחיו: ביום ההוא נאם יהוה
 23 צבאות אקחה זרבבל בן שאלתיאל עבדי נאם יהוה
 ושמתיך בחותם כירבך בחרתי נאם יהוה צבאות:

LIBER ZACHARIÆ,

Græc. ZACHARIAS, Hebr.

זכריה

CAPUT I. א

בחדש השמיני בשנת שתים לררוש היה דבר א

יהוה אל זכריה בן ברכיה בן ערו
 הנביא לאמר: קצה יהוה על אבותיכם קצה: ואמרת
 2 אליהם כה אמר יהוה צבאות שובו אלי נאם יהוה
 צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה צבאות: אל תהיו
 3 כאבותיכם אשר קראו אליהם הנביאים הראשנים
 לאמר כה אמר יהוה צבאות שובו נא מדרבכם
 הרעים ומעלי לים הרעים ולא שמעו ולא הקשימו
 אלי נאם יהוה: אבותיכם איהם והנבאים הלועלים
 יהיו: אך דברי וחקי אשר צויתי את עבדי הנביאים
 הלוא

Serio ad pot-
nissent. vates
populum
hortatur.

3. *Edicere ad eos, sic dicit D. de-
baath, conversimini ad me, ait
D. Z. baathi et reuertar ad vos
dicit Z. baath.*
 4. *ne filij sacerdotes vestri, quos
clamaverunt ad eos, populus
prioris peccato, sic dicit
D. Z. baath, conversimini
quæsi a viis vestrorum malis, et non
audierunt, neque attendent
ad me, dicit D.
5. *Sacerdotes vestri ubi ipse (Sunt)
hunc in seculo videtur?*
 6. *Caroli verba mea, et probata
sunt, quæ mandavi scribis
meis prophetis,**

יתיר ל' 4.

הלאו השיגו אבתיכם וישבו ויאמרו כאשר זמם יהוה צבאות לעשות לנו כדרךנו וכמעללנו כן עשה אתנו : ביום עשרים וארבעה לעשתים עשר הדרש הוא הדרש

nonc apprehenderunt potes
vospot helonvost fubul al li
ferend: Quam modo cogita
vit Ds fab. ad faciendu nobis
Sec. mag no pas abler. op
ra nofra, Sed fecit nobis

Visione equi
tis in equo
ruso inter
myrtos, Chri
stus repre
sentatur, suis
gratiosus, sed
hostibus in
festus.

שבת בשנת שתים לדריוש היה דבר יהוה אל זכריה
בן ברכיהו בן עדוא הנביא לאמר : ראיתי הלילה
והנה איש רכב על סוס אדם והוא עמד בין ההדסים
אשר במצלה ואחריו סוסים אדמים שרקים ולבנים :
ואמר מה אלה אדני ויאמר אלי המלאך הדבר כי אני
אראך מה המה אלה : ויען האיש העמד בין ההדסים
ויאמר אלה אשר שלח יהוה להתהלך בארץ : ויענו
את מלאך יהוה העמד בין ההדסים ויאמרו התהלכנו
בארץ והנה כל הארץ ישברת ושקטת : ויען מלאך
יהוה ויאמר יהוה צבאות עד מתי אתה לאיתרחם
את ירושלים ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה שבעים
שנה : ויען יהוה את המלאך הדבר כי דברים טובים
דברים נחמים : ויאמר אלי המלאך הדבר כי קרא
לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלים ולציון
שן קנאה גדולה : וקצף גדול אני קצף על הגוים השאננים
אשר אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה :

f balis.
Jef. 16:2.

4 f confo
lario
nes, Jcf.
57: 18.

לכן כה אמר יהוה שבתי לירושלים
ברחמים ביתי יבנה כה נאם יהוה צבאות וקוה ינטה
על ירושלים : עוד וקרא לאמר כה אמר יהוה צבאות
עוד תפוצנה ערי מטוב ונחם יהוה עוד את ציון ובהר
א עוד בירושלים :

CAP. B. II.
Visione 4.
cornuum per
4. fabros
confringen
dorum in sui
tur, templi
structuram
feliciter ab
soluendam
esse.

ואשא את עיני וארא
והנה ארבע קרנות : ואמר אל המלאך הדבר כי מה
אלה ויאמר אלי אלה הקרנות אשר זרו את יהודה
את ישראל וירושלים : וידאני יהוה ארבעה
חרשים

v. 15. קמץ בלא אטה v. 16. וקו ק v. 1. Bomb. 4. Bal.
Hisp. Angl. hic Cap. 1. continuant.

† vestibus mutatoris, Jcl. 3: 22.

מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונה והלבש
 ה אתך מחלצות : ואמר ישימו צניף טהור על ראשו
 וישימו הצניף הטהור על ראשו וילבשהו בגדים
 6 ומלאך יהוה עמד : ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמר :
 7 כה אמר יהוה צבאות אס-פדרכי תלך ואם את-
 משמרתי תשמר וגם אתה תדין את-ביתי וגם תשמר
 את-חצרי ונתתי לך מחלכים בין העמדים האלה :
 8 שמע-נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיך הישבים
 לפניך כי-אנשי מופת המה כי-הנני מביא את-עבדי
 9 צמח : כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על-אבן
 אחרת שבעה עינים הנני מפתח מפתח נאם יהוה
 י צבאות ומשתי את-עון הארץ ההיא ביום אחר : ביום
 ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש אל-רעהו אל-

CAP. 7. IV.
 Candelabro
 aureo cum 7
 lucernis & 2
 oleis Chri-
 stus cum do-
 nis Spir. S.
 figuratur.

א תחת גפן ואל-תחת תאנה : וישב המלאך הדבר כי
 2 ויעירני כאיש אשר יעור משנתו : ויאמר אלי מה אתה
 ראה ויאמר ראיתי והנה מנורת זהב פלטה וגולה על-
 ראשה ושבעה נרותיה עלית שבעה ושבעה מוצקות
 3 לנרות אשר על-ראשה : ושנים זיתים עליה אחר מימין
 4 הגולה ואחר על-שמאלה : ואען ואמר אל-המלאך
 ה הדבר כי לאמר מה אלה אדני : ויען המלאך הדבר
 כי ויאמר אלי הלוא ידעת מה-המה אלה ואמר לא
 6 אדני : ויען ויאמר אלי לאמר זה דבר-יהוה אל-זרבבל
 לאמר לא כחיל ולא בכח כי אס-ברוחי אמר יהוה
 7 צבאות : מי אתה הר-הגדול לפני זרבבל למישור
 והוציא את-האבן הראשה תשאות חן חן לה :
 9.8 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר : ידי זרבבל יסדו
 הפירת חזה וידיו תבצענה וידעת כי-יהוה צבאות
 י שלחני אליכם : כי מי בז ליום קטנות ושמהו וראו
 את

† infundibula.

עד כאן הפחרת בהעלותך .7.7. ואמר ק' 2. v.
 פתח באתנה .9. v.

את האבן הברזל בין זרפבל שבועה אלה עיני יהור
 המה משוטטים בכל הארץ: ואען ואמר אליו מה שני 1
 הזיתים האלה על ימין המנורה ועל שמאלה: ואען 2
 שנית ואמר אליו מה שתי שבלי הזיתים אשר ביד שני
 צנתרות הזהב המריקים מעליהם הזהב: ויאמר אלי 3
 לאמר הלוא ידעת מה אלה ואמר לא אדני: ויאמר 4
 אלה שני בני היצהר העמדים על ארון כל הארץ:

* cubi

CAP. 4. v.
 Sub emble-
 mate volu-
 minis volan-
 tis & Ephz
 poena impio-
 rum & hypo-
 critarum
 adumbratur.

ואשוב ואשא עיני ואראה והנה מגלה עפרה: א
 ויאמר אלי מה אתה ראה ואמר אני ראה מגלה עפת 2
 ארבה עשרים פאמה ורחבה עשר באמה: ויאמר אלי 3
 זאת האלה היוצאת על פני כל הארץ כי כל הגלב
 מזה כמות נקרה וכל הנשבע מזה כמות נקרה: 4
 היוצאתיה נאם יהור צבאות וכאה אל בית הגלב
 ואל בית הנשבע בשמי לשקר ולנה בתוך ביתו
 וכלתו ואת עציו ואת אכניו: ויצא המלאך ה
 הדבר בי ויאמר אלי שא נא עיניך וראה מה
 היוצאת הזאת: ואמר מה היא ויאמר זאת האיפה 6
 היוצאת ויאמר זאת עינם בכל הארץ: והנה כפר עפרת 7
 נשאת וזאת אישה אהת יושבת בתוך האיפה: ויאמר 8
 זאת הרשעה וישלף אתה אל תוך האיפה וישלף
 את אבן העופרת אל פיה: ואשא עיני וארא והנה 9
 שתיים נשים יוצאות ורוח בכנפיהם ולהנה כנפים
 ככנפי החסידה ותשנה את האיפה בין הארץ ובין
 השמים: ואמר אל המלאך הדבר בי אנה המה
 מולכות את האיפה: ויאמר אלי לבנות לה בית 11

*fede sua

CAP. 4. VI.
 Typo 4. cur-
 rorum & ven-
 torum iudi-
 cia Dei in re-
 gna Christo
 aduersa indi-
 cantur.

בארץ שנער והוכן והניחה שם על מכנתה: ואשב א
 ואשא עיני ואראה והנה ארבע מרפבות יצאות מבין
 שני ההרים וההרים הרי נהשת: במרפבה הראשנה 2
 סוסים Gggggg 3 111111

חסר א' v. 9. יב' בחמה פתח. ibid. הש' רפה v. 12.
 יה' רפה v. 11.

סוסים ארמים ובמרקבה השנית סוסים שחורים :
 3 ובמרקבה השלישית סוסים לבנים ובמרקבה
 4 הרביעית סוסים ברדים אמצעים : ואען ואמר אל-
 ה המלאך הדבר כי מה אלה ארני : נייען המלאך ויאמר
 אלי אלה ארבע רוחות השמים יוצאות מהתיצב על-
 6 ארון כל הארץ : אשר בה הסוסים השחורים יצאים
 אל ארץ צפון והלבנים יצאו אל אחריהם והברדים
 7 יצאו אל ארץ התימן : והאמצעים יצאו ויבקשו ללכת
 להתהלך בארץ ויאמר לכו התהלכו בארץ
 8 ותתהלכנה בארץ : ויזעק אתי וידבר אלי לאמר ראה
 היוצאים אל ארץ צפון הגיחו את רוחי בארץ צפון :
 9 ויהי דבר יהוה אלי לאמר : לקוח מאת הגולה
 מחלדי מאת טוביהו ומאת ידעיה ובאת אתה ביום ההוא
 11 ובאת בית יאשיה בן צפניה אשר באו מבבל : ולקחת
 כסה וזהב ועשית עטורת ושמית בראש יהושע בן
 יהוצבק הכהן הגדול : ואמרת אליו לאמר כה אמר
 יהוה צבאות לאמר הנה איש צמח שמו ומתחתיו
 יצמח ובנה את היכל יהוה : והוא יבנה את היכל יהוה
 והוא יבנה הודו וישב ומשל על כסאו והיה כהן על-
 14 כסאו ועצת שלום תהיה בין שניהם : והעטרת תהיה
 להלם ולטוביהו ולירעיה ולחן בן צפניה לזכרון בהיכל
 יהוה : ורחוקים יבאו ובנו בהיכל יהוה וידעתם כי יהוה
 צבאות שלחני אליכם והיה אם שמוע תשמעון בקול
 א יהוה אלהיכם : ויהי בשנת ארבע לדרוש
 המלך היה דבר יהוה אל זכריה בארבעה לחדש
 2 התשעי בכסלו : וישלח בית אל שראצר ורגם מלך
 3 ואנשיו לחלות את פני יהוה : לאמר אל הכהנים אשר
 לבית יהוה צבאות ואל הנביאים לאמר האבכה
 בחדש

Coronis Im-
 flux imponen-
 dis, Christi
 ortus, officiu,
 exaltatio &c.
 figurantur.

CAP. 7. VII.
 De ieiuniis
 hypocriticis
 & veris, &
 inobedientia
 populi pra-
 terita corri-
 genda.

12 - Sic dixit de exercitu suo, dicens
 Ecce ego, gemitus populi est, et populus
 eius gemiturabit, et adspirabit locu-
 plura Domini.
 13 - Et ipse edificabit templum Domini,
 et ipse portabit gloriam ad fiduciam
 et dominabitur super solis et luna
 et erit sacerdos super altariis, et con-
 silius pacis erit in medio altaris ipsius.

קמין ב'ק. 12. v.

בחדש החמישי הנזר כאשר עשיתי זה כמה שנים :

ויהי דבר יהוה צבאות אלי לאמר : אמר אל-כל-4 ח

עם הארץ ואל-הכהנים לאמר כי-צמתם וספור

בחמישי ובשביעי וזה שבעים שנה הצום צמתני אני :

וכי תאכלו וכי תשתו הלא אתם האכלים ואתם 6

השתים : הלא את-חדברים אשר קרא יהוה ביד 7

הנביאים הראשנים בהיות ירושלם ישבת ושלוח

ועריה סביבותיה והנגב והשפלה ישב :

ויהי דבר יהוה אל-זכריה לאמר : כה אמר יהוה צבאות 8

לאמר משפט אמת שפמו וחסד ורחמים עשו איש את-

אחיו : ואלמנה ויתום וגר וועני אל-תע-שקן ורעת איש

אחיו אל-תחשמו בלבבכם : וימאנו להקשיב ויהנו 1

כתף סדרת ואניחם הכבירו משמוע : ולכס שמו שמיר 2

משמוע את-התורה ואת-חדברים אשר שלח יהוה

צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשנים ויהי קצף גדול

מאת יהוה צבאות : ויהי כאשר קרא ולא שמעו בן 3

יקראו ולא אשמע אמר יהוה צבאות : ואסעלם על 4

כל-הגוים אשר לא-ידעום והארץ נשמה אחריהם

מעבר ומשב וישמו ארץ-חמדה לשמה :

ויהי דבר יהוה צבאות לאמר : כה אמר יהוה צבאות א

קנאתי לציון קנאה גדולה וחמה גדולה קנאתי לה :

כה אמר יהוה שכתי אל-ציון ושכנתי בתוך ירושלם 3

ונקראה ירושלם עיר האמת וחר יהוה צבאות הר

הקדש : כה אמר יהוה צבאות עד 4

ישבו זמנים וזמנות ברחבות ירושלם ואיש משענתו

בידו מרב ימים : ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות ה

משחקים ברחבתיה : כה אמר יהוה 6

צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים ההם

גם

ב' טעמים v. 14. קמץ בזק v. 13.

9. sic dicit de exercituum, dicens
iudicium vestrum iudicium et
misericordiam et misericordiam
deus vobis prout ipse prout prout
10. El videtur et pupilla, pueri-
um et afflicto et opprimati: et
malis dei (opus quidem) et abijit
(de pueris suis) in edyphicis in cor-
de suo.

CAP. VII. VIII.
Tzijoniin-
ftauratio, be-
nedictio &
co. feruatio
corporalis &
spiritual. pro-
mittitur;

CAP. VII.
Tzijoniin-
ftauratio
Liberi. &
co. feruatio
corporalis &
spiritual.
mittitur;

7 נִסְ-בְעִינִי יִפְלֵא נֶאֱם יְהוָה צְבָאוֹת :

אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הֲנִי מוֹשִׁיעַ אֶת עַמִּי מֵאֶרֶץ מוֹרָח

8 וּמֵאֶרֶץ מְבֹאֵה הַשֶּׁמֶשׁ : וְהִבֵּאתִי אֹתָם וְשָׁכְנוּ בְּתוֹךְ

יְרוּשָׁלַם וְהָיוּ לִי לְעַם וְאֲנִי אֶחֱיָה לָהֶם לְאֱלֹהִים בְּאֵמֶת

9 וּבְצִדְקָה : כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת

& vt omnes
singulique
suum faciant
officium, mo-
aentur.

תְּחַזְקֶנָּה יְדֵיכֶם הַשְׁמַעִים בַּיָּמִים הָאֵלֶּה אֶת הַדְּבָרִים

הָאֵלֶּה מִפִּי הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר בְּיוֹם יוֹסֵד בֵּית יְהוָה צְבָאוֹת

י הַחֵיכַל לְהִבְנוֹת : כִּי לִפְנֵי הַיָּמִים הָהֵם שָׁבַר הָאָדָם לֹא

נָהָה וְשָׁבַר הַבְּהֵמָה אֵינְנָה וְלִיזָא וּלְבָנָה אֵין עָלוּם

11 מִן הָעֵר וְאֲשַׁלַח אֶת כָּל הָאָדָם אִישׁ בְּרַעְיוֹ : וְעַתָּה

לֹא בַיָּמִים הָרִשְׁוֹנִים אֲנִי לְשֹׂאֲרֵית הָעַם הַזֶּה נֶאֱם יְהוָה

12 צְבָאוֹת : כִּי יִרְעֶה הַשְּׁלוֹם הַגָּדוֹל תִּתֵּן פְּרִיָה וְהָאֶרֶץ תִּתֵּן

אֶת יִבּוּלָהּ וְהַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ טָלָם וְהִנְחַלְתִּי אֶת שֹׂאֲרֵית

13 הָעַם הַזֶּה אֶת כָּל אֱלֹהִים : וְהָיָה כְּאֲשֶׁר הָיִיתָם קָלִלָה

בְּנְוִים בֵּית יְהוּדָה וּבֵית יִשְׂרָאֵל בֶּן אוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם וְהָיִיתָם

14 בְּרִכָּה אֶל תִּירָאוּ תְּחַזְקֶנָּה יְדֵיכֶם :

כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת כְּאֲשֶׁר זָמַמְתִּי לְהִרְעֶה לְכֶם

בְּהַקְצִיף אֶבְתִּיכֶם אֲנִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְלֹא נִחַמְתִּי :

15 וְכִן שָׁבַתִי זָמַמְתִּי בַיָּמִים הָאֵלֶּה לְהוֹשִׁיב אֶת יְרוּשָׁלַם

וְאֶת בֵּית יְהוּדָה אֶל תִּירָאוּ אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ

דַּבְּרוּ אִמֶּת אִישׁ אֶת רַעְיוֹ אִמֶּת וּמִשְׁפַּט שְׁלוֹם שִׁפְטוּ

17 בְּשַׁעְרֵיכֶם : וְאִישׁ אֶת דַּעַת רַעְיוֹ אֶל מַחֲשָׁבוֹ בְּלִבְכֶם

וְשָׁבַעְתָּ שֶׁקֶר אֶל תִּאֲהָבוּ כִּי אֶת כָּל אֱלֹהִים אֲשֶׁר

18 שָׁנֵאתֶם נֶאֱם יְהוָה : וַיְהִי דְבַר יְהוָה

19 צְבָאוֹת אֵלַי לֵאמֹר : כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת צִוֹם

הַרְבִּיעִי וְצִוֹם הַחֲמִישִׁי וְצִוֹם הַשְּׁבִיעִי וְצִוֹם הָעֲשָׂרִי

יְהִי לְבֵית יְהוּדָה לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה וּלְמַעֲדִים טוֹבִים

וְהָאֵמֶת וְהַשְּׁלוֹם אֲהָבוּ :

כֹּה

*Etia (mal) verba, que faciunt
loquuntur in verbatim, ut sunt
quod cum libro suo, visitatione et
judicium sacri judiciali in portis
17 Et non quod, male, nisi, si
ne cogitatione in corde, ut sunt, et
in mente, satisfactio, ne sit, quod
18 Et, aut, etc.*

כָּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עַד אֲשֶׁר-כּ
 יבאו עמים וישבי ערים רבות : והלכו יושבי ארץ 1
 אל-אחת לאמר נלכה הלך לחלות את-פני יהוה
 ולבקש את-יהוה צבאות אלה גם-אני : וכאו עמים 2
 רבים וגוים עצומים לבקש את-יהוה צבאות בירושלם
 ולחלות את-פני יהוה : כָּה אָמַר יְהוָה 3
 צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל
 לשנות חגוים וחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה
 עמכם כי שמענו אלהים עמכם : מִשָּׁנָה א
 דבר יהוה בארץ חדרך ודמשק מנחתו כי ליהוה עין
 אדם וכל שבטי ישראל : וגם-חמת הגבול בָּה צַר 2
 וצידון כי חכמה מאד : ותבן צור מצור לה ותצבר 3
 כסף בעפר וחרוץ כמיט חוצות : הגה אדני יורשנה 4
 והכר בים חילה והיא באש תאכל : תרֵא אשקלון ה
 ותרֵא ועזה ותחיל מאד ועקרון כי-הוביש מבטח
 ואבד מלך מעזה ואשקלון לא תשב : וישב ממזר 6
 באשדוד והכרתי גאון פלשתים : והסרתי דמיו מפיו 7
 ושקציו מבין שניו ונשאר גם-הוא לאלהינו והיה כאלף
 ביהודה ועקרון כיבוסי : וחניתי לביתי מצכה מעבר 8
 ומשב ולא-יעבר עליהם עוד נגש כי-עתה ראיתי
 בעיני : גִּילִי מְאֹד בַּת-צִיּוֹן הִרְעִי בַּרְתִּי 9
 ירושלם/הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא/עני
 וקב על-חמור ועל-עיר בן-אתנות : והכרתי רכב
 מאפרים וסוס מירושלם ונכרתה קשת מלחמה ודבר
 שלום לגוים ומשלו מים עד-ים ומנהר עד-אפסי ארץ :
 גם-את ברם בריתה שלחתי אסירך מפור אין-מים בו :
 ושובי לבצרון אסירי החקנה גם-היום מגיד משנה אשיב
 לך : כי-דרכתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים ועזרתני 3
 חחחחח Hhhhh בניך

CAP. IX.
 Christi ad-
 uentantis iu-
 dicia in ho-
 stes & benefi-
 cia in Eccle-
 siam expo-
 nuntur.

f fiducia
 7 Deut.
 23: 3.

Exulla valle filia Sion, jubi-
 la filia de iherusalem: ecce ego tuus
 veni ad te, iherusalem, et saluabis te
 humiliter et equitans super
 asinum, et super pullos filiorum
 asinorum.
 10. Et loquatur pacem gentibus:
 et iherusalem est a mari usque
 ad mare, et ad fluminem usque
 ad finem terrae.

v. 10. non effra-
 dam muros
 iherusalem
 sed a gentibus
 iherusalem
 iherusalem
 iherusalem

מלרע v. 9. ה. במקום א. v. 8. כצל v. 5.

14 כְּנִדַּח צִיּוֹן עַל-בְּנֵיהֶּן יָגוּ וְשִׁמְתִידָן כְּחֶרֶב גְּבוּרָה : וַיְהוֹה
 עֲלֵיהֶם יִרְאֶה וַיֵּצֵא כַכְרֶק חֶצְיוֹ וְאֲדָנֶי יְהוֹה בְּשׁוֹפֵר
 טו יִתְקַע וְהִלָּךְ בַּסְּעֻרוֹת תִּימָן : יְהוֹה צְבָאוֹת יָגוּ עֲלֵיהֶם
 וְאָכְלוּ וּכְבָּשׁוּ אֲבְנֵי-קָלַע וְשִׁתּוּ חֲמוֹ כַמוֹ-יָיִן וּמְלֵאוּ
 כַּמְזֻרֶק כְּזֹרֵית מִזְבֵּחַ : וְהוֹשִׁיעַם יְהוֹה אֱלֹהֵיהֶם בַּיּוֹם
 הַהוּא כְּצֵאתָן עִמּוֹ בִּי אֲבְנֵי-נֹזֵר מִתְנוֹסְסוֹת עַל-אֲדָמְתּוֹ :
 כִּי מִהֲרֹטוֹבוֹ וּמִהֲרֹפְיוֹ דָּגוּן בַּחֲזֵרִים וְתִירוֹשׁ יִגְלַב
 א בְּתָלוֹת : שְׂאֵלוֹ מִיְהוֹה מִטֵּר בַּעֲת מַלְקוֹשׁ יְהוֹה עֲשֵׂה
 2 חֲזִוִּים וּמִטֵּר-גֶּשֶׁם יִתֵּן לָהֶם לְאִישׁ עֵשֶׂב בְּשָׂדֵה : כִּי
 הַתְּרַפִּים דְּבָרוֹ-אֲנִי וְהַקּוֹסְמִים חֲזוֹ שֶׁקֶר וְחַלְמוֹת
 הַיְשׁוּא יִדְבְּרוּ הַכֹּל יִנְחָמוּן עַל-כֵּן נִסְעוּ כַמוֹ-צֵאתָן יַעֲנוּבֵי-
 אִין רַעְהָ :

CAP. 9. X.
 A Deo bona
 petenda, ido-
 lolatris au-
 rem fugien-
 da.

Visitatio gre-
 gis & pasto-
 rum.

3 עַל-הָרַעִים חָרָה אֲפִי וְעַל-הָעִתְמוּדִים אֲפָקוֹר בִּי-פָקֹר
 יְהוֹה צְבָאוֹת אֶת-עֵדְרוֹ אֶת-בֵּית יְהוּדָה וְשֵׁם אוֹתָם
 4 כְּסוּם הוֹדוּ בַּמִּלְחָמָה : מִמֶּנּוּ פָנָה מִמֶּנּוּ יָתֵד מִמֶּנּוּ קִשְׁת
 ה מִלְחָמָה מִמֶּנּוּ יֵצֵא כָל-נוֹגֵשׁ יַחְדוּ : וְהָיוּ כַגְּבָרִים כְּסוּסִים
 כְּטִיט חוֹצוֹת בַּמִּלְחָמָה וְנִלְחֲמוּ בִי יְהוֹה עִמָּם וְהִבִּישׁוּ
 6 רַכְבֵּי סוּסִים : וּגְבַרְתִּי אֶת-בֵּית יְהוּדָה וְאֶת-בֵּית יוֹסֵף
 אוֹשִׁיעַ וְהוֹשְׁבוֹתִים כִּי רַחֲמַתִּים וְהָיוּ פֹאשֵׁר לֹא-זִנְחַתִּים
 7 כִּי אֲנִי יְהוֹה אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱנֶם : וְהָיוּ כַגְּבוּר אֲפָרִים וְשִׁמְחָה
 לֶכֶם כַמוֹ-יָיִן וּבְנִיהֶם יִרְאוּ וְשִׁמְחוּ יָגֵל לֶכֶם בִּיהוּדָה :
 8 אֲשֶׁר-קָדַח לָהֶם וְאֶקְבְּצֶם בִּי פְדִיתִים וְרָבּוּ כַמוֹ רֶבּוּ :
 9 וְאֲזַרְעֶם בְּעַמִּים וּבְמִדְבָרִים וּזְכֹרֹנִי וְהָיוּ אֶת-בְּנֵיהֶם
 י וְשָׁבוּ : וְהִשְׁבוֹתִים מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאֲשׁוּר אֶקְבְּצֶם
 11 וְאֶל-אֶרֶץ גִּלְעָד וּלְבָנוֹן אֲבִיאֵם וְלֹא יִמָּצֵא לָהֶם : וְעָבַר
 בָּיָם צֹרֵה וְחִבְרָה בָּיָם גְּלִים וְהִבִּישׁוּ כָל מְצוֹלוֹת יְאֹר
 12 וְהוֹרֵד גְּאוֹן אֲשׁוּר וְשִׁבְט מִצְרַיִם יִסּוּר : וּגְבַרְתִּים בִּיהוּדָה
 א וּבְשִׁמּוֹ יִתְהַלְכוּ נֹאם יְהוּדָה :

CAP. 9. XI.
 Templi &
 דלתיד

פתח לבנון
 דלתיד

v. 14. Plant. utr. Bomb. 4. h. v. inchoant. Cap. 10.

6 f. 144
 22.

7 f. Prov.
 1013a.

con-
 culcan-
 tes.

Politicis Iud. destructio, ob repudiatam Messiam, pastorem occamenicum, qui malos pastores excisurus, oues autem perditas collecturus & reclusurus sit.

דלתיה ותאכל אש בארונה: הילל ברוש כי נפל ארון
אשר ארדום שדרו חיללו אלוני בשן כי ירד יער
הבצור: קול יללת הרעים כי שרדה אדרתם קול
שאנת כפירים כי שרד גאון הירדן: כה אמר
יהוה אלהי רעה את צאן ההרגה: אשר קניהו יחרגו ה
ולא יאשמו ומכריהו יאמר ברוך יהוה ואעשיר ורעהים
לא יחמול עליהן: כי לא אחמול עוד על יושבי הארץ
נאם יהוה והנה אנכי ממציא את האדם איש ביר
רעהו ובירד מלכו וכתתו את הארץ ולא אציל מידם:
וארעה את צאן ההרגה לכן עניי הצאן ואקח לי שני
מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי חבלים
וארעה את הצאן: ואכחד את שלשת הרעים בירח
אחד ותקצר נפשי בהם וגם נפשם בחלה בני: ואמר
לא ארעה אתכם המתה תמות והנכחדת תכחד
והנשארות תאבלנה אישה את בשר רעותה: ואקח
את מקלי את נעם ואגדע אתו להפיר את בריתי
אשר ברתי את כל העמים: ותפר ביום ההוא וידעו
כן עניי הצאן השמרים אתי כי דבר יהוה הוא: ואמר
אליהם אם טוב בעיניכם/הכו שכרי ואם לאו חדלו
וישקלו את שכרי שלשים כסף: ויאמר יהוה אלי
השלימהו אל היוצר אדר היקר אשר יקרתי מעליהם
ואקחה שלשים הכסף ואשליך אתו בית יהוה אל
היוצר: ואגדע את מקלי השני את החבלים להפיר
את האחוה בין יהודה ובין ישראל: ויאמר
יהוה אלי עוד קח לך כלי רעה אולי: כי הנה אנכי
מקים רעה בארץ הנכחדות לא יפקד הנער לא
יבקש והנשפרת לא ירפא הנצבה לא יכלכל ובשר
הבריאה יאכל ופרסיהו יפרק: הוי רעי האליל עמכי
חחחחח ב Hhhhhh הצאן

f dolensium, v. 14- tabominata est

18. Mich. ad eos: Libentem enim
'oculis vestris, affertur meceder
meam: sed non cessate: et
appropinquabit me in eodem meum
triginta argenteis.
18. Mich. ad eos: Libentem enim
illud est proforem machi-
centiam glorie
que appropinquat, cum desuper
eip: et tunc triginta argenteis
et propiti illud in
17. Mich. ad eos: Libentem enim
fraternitatem.

Judicium Christi contra Pastorem stultum.

הבציר ק' 2.

הצאן חרב על זרועו ועל עין ימינו זרעו יבוש תיבש

א ועין ימינו כהה תכבה : משא דבר יהוה על

ישראל נאם יהוה נטה שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם

ב בקרבן : הנה אנכי שם את ירושלם סף רעל לכל

העמים סביב וגם על יהודה יהיה במצור על ירושלם :

ג והיה ביום ההוא אשים את ירושלם אבן מעמסה לכל

העמים כל עמסה שרוט ישרטו ונאספו עליה כל גווי

ד הארץ : ביום ההוא נאם יהוה אבה כל סוס בתמהון

ו דרכו בשגעון ועל בית יהודה אפקח את עיני וכל

ה סוס העמים אבה בעורון : ואמרו אלפי יהודה בלבם

אמרה לי ישבי ירושלם ביהודה צבאות אלהיהם :

ו ביום ההוא אשים את אלפי יהודה ככור אש בעצים

וכלפיד אש בעמיר ואכלו על ימין ועל שמאל

ז את כל העמים סביב וישבה ירושלם עוד

ח מחתיה בירושלם : והושע יהוה את אהלי יהודה

בראשנה למען לאתגדל תפארת בית דוד ותפארת

ט ישב ירושלם על יהודה : ביום ההוא יגן יהוה בעד

י ישב ירושלם והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדור

יא ובית דוד באלהים כמלאך יהוה לפניהם והיה ביום

יב ההוא אבקש להשמיר את כל הגוים הבאים על

יג ירושלם : ושמכתי על בית דוד ועל יושבי ירושלם

יד רוח חן ותחנונים והכניטו אלי את אשר דסרו וספרו

טו עליו כמספר על היחיד והמר עליו כהמר על הבכור :

טז ביום ההוא יגדל המספר בירושלם כמספר הדרדקי

יז בבקעת מגדון : וספרה הארץ משפחות משפחות

יח לבד משפחת בית דוד לבד ונשיהם לבד משפחת

יט בית נתן לבד ונשיהם לבד : משפחת בית לוי לבד

כ ונשיהם לבד משפחת השמעיה לבד ונשיהם לבד : כל

המשפחות

קמץ בוק .ו. 1. קמץ בוק .ו. 17.

f trepi-
dationis

f onctis.

f Deut.
28, 28.

f Deut.
28, 28.

f confir-
matio.

f foena-
ceum.

*Dependens super domum Da-
vid et super habitaculum
israhel spiritus gratiae et mis-
erationis et adificiet ad me
quem transiit per me.*

המשפחות הנשארות משפחת משפחת לבד ונשיהם לבד :

CAP. XIII. Poenitentibus liberatis & purgatis ex fonte altis aperto, & idololatriæ exurpatione denuntiatur

In die illa erit vng. patris domini Davidij et habitabit in iherosolymis: et iherosolymus erit habitaculum iustis.

ביום ההוא יהיה מקור מים חיים ירושלים לחטאת ולנדרה :

והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אלהים את שמות העצבים מן הארץ ולא יזכרו עוד וגם את הנביאים ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ : והיה כן ינבא איש עוד ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תהיה כי שקר דברת בשם יהוה ורקלחו אביהו ואמו ילדיו בהנבאו : והיה ביום ההוא יבשו הנביאים איש מחוינו בהנבאתו ולא ילבשו אדרת שער למען כחש : ואמר לא נביא אבני איש עבד אדמה אנכי כי אדם הקנני מעוררי : ואמר אליו מה המכות האלה בין ידך ואמר אשר הפיתי בית מאהבי : חרב ועודי על דעון ועל גבר עמיתו נאם יהוה צבאות יהוה את הרעה ותפוצין הצאן והשבת ידיו על הצעלים : והיה ככל הארץ נאם יהוה פישנים כה יכררו ויגעו והשלישית יותר כה : והבאתי את השלישית באש וצרפתים כצרה את הכסף ובחנתים כבהן את הזהב הוא יקרא בשמי ואני אענה אתו אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה אלהי :

6. O gladius, excigila super pectus. 7. O gladius, excigila super pectus. 8. O gladius, excigila super pectus.

הנה יום בא ליהוה וחלק שללה א בקרבה : ואספתי את כל הגוים אל ירושלים למלחמה ונלכדה העיר ונעשו הבתים והנשים תשללה ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם לא יפרת מן העיר : ויצא יהוה ונלקח בגוים ההם ביום הלחמו ביום קרב : ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים אשר על פני ירושלים מקדם ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה וימה גיא גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה וחציו נגבה : ונסתם גיא הרי כייגיע גיהררים אלה החחהחחג 3 Hhhhhh אצל

CAP. XIV. Excidium Hierosol. Deique in eius vastatione vindicta.

תשכבה ק' 2. הפטרת יום א' של סוכות 1.1.

אצל זנבתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך יהודה ובא יהוה אלהי כל קדשים עמך: והיה

Lux Evangelii sub mundi vesperam erumpet, ut Christus agnoscat, ac Ecclesia secure degat.

f condensatio

7 ביום ההוא לא יהיה אור יקרות יקפאון: והיה יום אחד הוא יודע ליהוה לא יום ולא לילה והיה לעת ערב

8 יהיה אור: והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם חצלים אל הים הקדמוני וחצים אל הים האחרון בקיץ

Quid in regem super dicitur terram? In die illa erit 29 unus, et nomen ejus unus.

9 ובחרף יהיה: והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד: יטוב כל הארץ

10 בערכה מגבע לרפון נגב ירושלם וראמה וישבה תחתיה למשער בנימן עד מקום שער הראשון עד שער

I f Prov. 7: 3.

11 הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך: וישבו בה והרם לא יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח: וזאת

hostes autem puniantur.

12 תהיה המגפה אשר יגף יהוה את כל העמים אשר צבאו על ירושלם המק: בשרו והוא עמד על רגליו

13 ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו תמק בפיהם: והיה ביום ההוא תהיה מהומת יהוה רבה בהם והחזיקו איש יד

14 רעהו ועלתה ידו על יד רעהו: וגם יהודה תלקח בירושלם ואסף חיל כל הגוים סביב והב וקסף ובגדים

15 לרב מאד: וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל בהמה אשר יהיה בפחנות ההמה

16 במגפה הזאת: והיה כל חנות מכל הגוים הבאים על ירושלם ועלו מדי שנה בשנה להשתחות

17 למלך יהודה צבאות ולהג את חג הסכות: והיה אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלם להשתחות למלך יהוה צבאות ולא עלידם יהיה

18 הנשים: ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגף יהוה את חגוים

19 אשר לא יעלו לחג את חג הסכות: זאת תהיה חמאת מצרים

יבקאון ק' v.6.

מִצְרָיִם וְחִסְאֵת כָּל־חַגּוּלִים אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לְהַגִּי אֶת־חַג
 הַסְּכוּרֹת: בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה עַל־מִצְלוֹת הַסּוּם קִדְשׁ כ
 לַיהוָה וְהָיָה הַסְּכוּרֹת בְּבֵית יְהוָה כַּמִּזְבְּחִים לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ:
 וְהָיָה כָל־סִיר בִּירוּשָׁלַם וּבִיהוּדָה כִּדְשׁ לַיהוָה צְבָאוֹת 2 I
 וּבָאוּ כָל־הַזִּכְחוֹס וּלְקַחוּ מֵהֶם וּבִשְׁלוּ בָהֶם וְלֹא־יִהְיֶה
 כִּנְעָנִי עוֹד בְּבֵית־יְהוָה צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא: 0

LIBER MALACHIÆ,

Græc. ΜΑΛΑΧΙΑΣ, Item

ΑΓΓΕΛΟΣ. Hebr. מלאכי.

CAPUT I. A

משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי: אהבתי א 2
 אתכם אמר יהוה ואמרתם במרה אהבתנו
 הלוא אח עשוי ליעקב נאם יהוה ואהב את יעקב:
 ואת עשו שנאתי ואשים את הריו שממה ואת נחלתו 3
 לתנות מדבר: כִּי־תֹאמַר אָדָם רִשְׁנוֹ וְנִשְׁבוֹ וְנִבְנֶה 4
 הַרְבּוֹת כִּי־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַמֶּלֶךְ יִבְנֶנּוּ וְאֲנִי אֶהְרֹם
 וּקְרָאוּ לָהֶם וְכוּל רִשְׁעָה וְהָעָם אֲשֶׁר־זָעַם יְהוָה עַד־
 עוֹלָם: וְעֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה וְאַתֶּם תֹּאמְרוּ יִגְדֵל יְהוָה מֵעַל הַ
 לְגִבּוֹל יִשְׂרָאֵל: בֵּן יַמַּד אֲבָ וְעֵבֶד אֲדָנָיו וְאִם־אֵב אֲנִי 6
 אִיָּה כְבוֹדִי וְאִם־אֲדוֹנִים אֲנִי אִיָּה מוֹרְאֵי אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת לָכֶם הַהֲנִיִּים בּוֹזֵי שְׁמִי וְאִמְרֵתֶם בְּמִרְיָנוּ
 אֶת־שְׁמִי: מִגִּישִׁים עַל־מִזְבְּחֵי לֶחֶם מִגָּאֵל וְאִמְרֵתֶם 7
 בְּמַה גָּאֲלִנוּךְ בְּאִמְרֵתֶם שְׁלַחן יְהוָה נִבְזָה הוּא: וְכִי 8
 תִּגִּישׁוּן עוֹר לִזְבַּח אֵין רָע וְכִי תִּגִּישׁוּ פֶסֶח וְחִלְהָ אֵין
 רָע הַקְרִיבֶהוּ נָא לַפְּחֹתֶךָ הִירְצֶךָ אוֹ תִישָׂא פְנֶיךָ אָמַר
 יְהוָה צְבָאוֹת: וְעַתָּה חֲלוּ־נָא פְנֵי־אֵל וְיִחַגְנוּ מִיִּדְכֶם 9
 חִיתָה זֹאת תִישָׂא מִכֶּם פְּנִים אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת

Propheta ex-
 probrat lu-
 das, inpr.
 Sacerdotibus
 contentum
 Dei.

Idempau-
 perati
 famus

6, Filius honorabilis patris, et ser-
 vus Domini sui: et sic patet quod
 (in) ubi (6) honoratus: et sic
 29. 290 (fian), ubi tria or mai 2. 2.
 2. 2. 2. 2. 2. 2.

(a) in sacrifi-
 cius non tite
 oblatiis.

הפמרת. I. v. עד כאן הפמרת יום א של סוכות. 21. v.
 תולדות יצחק

vniusque peccata & iudicia enarrantur.

7 לְמִימֵי אֲבֹתֵיכֶם סָרְתֶם מִחֻקֵי וְלֹא שִׁמְרַתֶם שׁוּבוּ אֵלַי
 וְאִשׁוּבָה אֵלֵיכֶם אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְאָמַרְתֶּם בְּמִדָּה
 8 נָשׁוּבָה : הִקְפַּע אָדָם אֱלֹהִים כִּי אַתֶּם קִבְעִים אֹתִי
 9 וְאָמַרְתֶּם בְּמִדָּה קִבְעֵנוּךְ הַמַּעֲשֵׂר וְחִתְרוֹמָה : בְּמִדָּה
 10 אַתֶּם נֹאדָרִים וְאֹתִי אַתֶּם קִבְעִים חֲגוּי כְּלוֹ : הִבִּיאוּ אֹתִי
 כָּל־הַמַּעֲשֵׂר אֶל־בֵּית הָאוֹצֵר וְיְהִי טָרֵף בְּבֵיתִי וּבְחֲנוּנֵי
 11 נָא בְּזֹאת אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם־לֹא אֶפְתַּח לָכֶם אֶת
 אַרְבֻּות הַשָּׁמַיִם וְהִרִיקְתִּי לָכֶם בְּרִכָּה עַד־כָּל־דָּי :
 12 וְנִעַרְתִּי לָכֶם בָּאֵל וְלֹא־יִשְׁחַת לָכֶם אֶת־פְּרֵי הָאֲדָמָה
 וְלֹא־תִשְׁכַּל לָכֶם הַגֶּפֶן בְּשֹׂדֶה אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת :
 13 וְאִשְׁרוּ אַתְּכֶם כָּל־הַגּוֹיִם כִּי־תִחְיוּ אַתֶּם אֶרֶץ חֶפְזָן אֲמַר
 14 יְהוָה צְבָאוֹת : חֲזְקוּ עָלַי דְּבַרְיֶכֶם אֲמַר יְהוָה
 וְאָמַרְתֶּם מִהֲנִדְבַרְנוּ עֲלֵיךְ : אָמַרְתֶּם שׁוּא עֲבַד אֱלֹהִים
 15 וּמִה־בִּצְעַע כִּי שִׁמְרָנוּ מִשְׁמֵרְתוּ וְכִי הִלְכְנוּ קִדְרָנוּת מִפְּנֵי
 16 יְהוָה צְבָאוֹת : וְעַתָּה אֲנַחְנוּ מֵאִשְׁרִים וְדַיִם גַּם־נִכְנָנוּ עֲשֵׂי
 17 רִשְׁעָה גַם בָּחֲנוּ אֱלֹהִים וַיִּמְלֹטוּ : אִזְ נִדְבַרוּ וַיֵּרְאֵי יְהוָה
 אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיִּקְשַׁב יְהוָה וַיִּשְׁמַר וַיִּכְתַּב סֵפֶר זְכוֹרוֹן
 18 לְפָנָיו לִירְאֵי יְהוָה וְלַחֲשֵׁבֵי שְׁמוֹ : וְהָיוּ לִי אֲמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת לְיוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה סִגְלָה וְחִמְלָתִי עֲלֵיהֶם
 19 כְּאֲשֶׁר יִחְמַל אִישׁ עַל־בְּנוֹ הַעֲבָד אֹתוֹ : וּשְׁכַתֶּם וּרְאִיתֶם
 20 בֵּין צְדִיק לְרִשָּׁע בֵּין עֹבֵד אֱלֹהִים לְאִשֶׁר לֹא עֲבָדוֹ : כִּי
 הִנֵּה הַיּוֹם פֹּא בָּעַר בְּתַגּוּר וְהָיוּ כָּל־זֹדִים וְכָל־עֹשֵׂה
 רִשְׁעָה קָשׁ וְלֹהֵט אַתֶּם הַיּוֹם הַפֹּא אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 אֲשֶׁר לֹא־יֵעוֹזב לָהֶם שְׂרֵשׁ וְעֵנָה : וְזִדְדוּהָ לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי
 שִׁמְשׁ צְדָקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֵיהָ וַיִּצְאֲתֶם וּפְשַׁתֶּם כְּעִגְלֵי
 21 מִרְבֵּק : וְעִסּוֹתֶם רִשְׁעִים כִּי־יִהְיוּ אַפֶּר תַּחַת כַּפּוֹת
 22 רַגְלֵיכֶם בַּיּוֹם אֲשֶׁר־אֲנִי עֹשֶׂה אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת : וְזָכְרוּ
 תּוֹרַת מִשְׁרָה עֲבַדֵי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתוֹ בְּחֹרֵב עַל־כָּל־
 יִשְׂרָאֵל

† atate.

Deum timen- rium priuile- gium.

et exordiu volig, o supientis nonimui qui, ab iusticia con caratione in alio iustis: et per cadubij, et augu fellig, ab vitulu saginasi.

Memoria Legis Moſis & conuerſio

† con- culcabi- tis.

ז. רבתי. v. 22. Cap. 4. inchoant v. 19. h. v. Bas. Hisp. Angl. inchoant v. 26. q. 26.

